

Grundsatser för Kristen Utbildning

artiklar av Ellen G White

Originaltitel: Fundamentals of Christian Education

sidnummer efter engelska utgåvan

1933 – svenska 2020

ellenwhite.se

Riktig Utbildning	15	Ord till Studerande	297
Kristus, en Utbildare	47	Studera Bibeln för egen Del	307
Vädjan å våra Studerandes Vägnar	50	Arbete och Utbildning	310
Tankar om Utbildning	57	Grundvalen för sann Utbildning	328
Ett Besök i College City	62	Varning för Efterapning	331
Hemmet och Skolan	64	Att snabbt bereda sig för Arbetet	334
Betydelsen av fysisk Träning	71	Den väsentliga Utbildningen	368
Daniels Renhet under Prövning	77	Omsorgsfull och grundlig Utbildning	373
Vikten av Utbildning	82	Böcker och Författare på våra Skolor	381
Faran av, att läsa Fiktion och Fritänkares Böcker	92	Den stora Läroboken	390
Hebréernas dåtida Skolor	95	Högre Utbildning	392
Uppvaktning och Äktenskap	100	Den gudomlige Läraren	397
Betydelsen av Upplärning i Guds Arbete	107	Sann Utbildning	405
Ordentlig Utbildning av de Unga	114	Praktisk Utbildning	416
Värdet av Bibelstudium	123	Omgivningens Inflytande på Utbildningen	421
Böckernas Bok	129	Viktigt, att främja fysisk Utveckling	425
Föräldrars Ansvar	139	Den sanna högre Utbildningen	429
Utbildning och Hälsa	145	Kristi Exempel kontra Formalism	438
Utbildning i Hemmet	149	Ett gudomligt Exempel	442
Mentala Drinkare	162	Bibeln är den viktigaste Läroboken vid våra Skolor	444
Böcker på våra Skolor	167	Korrekt Skoldisciplin	454
Sanningens Lärare är den ende verkliga Utbildaren	174	Bibeln på våra Skolor	467
Den Rikedom, som skall lagras i Sinnet	181	Särskilda Vittnesbörd om Politik	475
Frälsningens Vetenskap är den främsta Vetenskapen	186	Så vid alla Vatten	487
Kristen Karaktär, exemplifierad hos Lärare och Studerande	191	Arbetet på våra Utbildningsanstalter	488
Världens Visa kände inte Gud	196	Skall vi bo omkring våra Institutioner?	492
Utbildningens Förhållande till Guds Arbete	201	Lärdomar från Salomos Liv, Nummer 20	498
Behov av upplärda Medarbetare	212	Lärare som Exempel på kristen Renhet	504
Till Lärare och Studerande	220	Det Väsentliga i Utbildningen	512
Den bästa Utbildningen och Avsikten med den	231	Ett Budskap till Lärare	516
Kristus som Lärare	236	Resurser till våra Skolor	520
Den viktigaste Utbildningen för evangeliska Medarbetare	242	Lärare, känn Dig själv	525
Studerande avgör sitt eviga Öde	245	Arbetet framför oss	529
Formalitet, inte Organisering, är av Onda	253	Råd till Lärare	533
Till Lärare	260	Det sanna Idealet för våra Unga	541
Avstängning av Elever	277	Ett Budskap till våra Unga	547
Till de Studerande på Battle Creek College	285		
Studerande åläggs, att vara Medarbetare åt Gud	291		

Förord

Den första samlingen artiklar från fru E. G. Whites penna om kristen utbildning offentliggjordes år 1886. Pamfletten om detta ämne bar titeln "Utdrag från Vittnesbörd om Utbildningsfrågan". En ny och utvidgad upplaga av detta häfte kom ut 1893, under titeln "Kristen Utbildning". Senare kom det ut ett tillägg till "Kristen Utbildning" med mera material. År 1897 utgavs "Särskilda Vittnesbörd om Utbildning". Detta lilla band innehöll artiklar av högsta värde för våra lärare. Inledningen till denna bok hade aldrig kommit ut tidigare och utgjorde merparten av författarinnans skrifter om utbildning under åren 1893-1896. År 1900 utställdes det copyright för Vittnesbörden, Band VI. Detta band innehåller en stor sektion om utbildning och framhäver behovet av en utbildningsreform.

Boken "Vägen till Mognad" gavs ut 1903, och behandlade de något mera ingående frågorna om skolarbetet. Då boken "Råd till Lärare, Föräldrar och Studerande om Kristen Utbildning" kom ut för första gången år 1913, behandlades många detaljfrågor, som är allmänna inom utbildningsområdet.

Artiklarna i föreliggande band har tagits från olika källor. De har valts ut från "Kristen Utbildning", "Särskilda Vittnesbörd om Utbildning", "Kristen Måttfullhet och biblisk Renhet", *The Review and Herald*, *The Signs of the Times*, *The Youth's Instructor* och *The Bible Echo*. Med undantag för en artikel, "Riktig Utbildning", har inga urval gjorts i andra av författarinnans band ibland dessa skrifter, än sådana, som redan har tryckts. De två manuskriptartiklarna, "Studietiden avbryts" och "Korrekt Skoldisciplin", har tillfogats med tillåtelse från E. G. White Estate och efter Generalkonferensbrödernas råd. Dessa två manuskript skrevs för drygt tjugofem år sedan och riktades den gången till skolföreståndare. Dessa två artiklar bör läsas sida vid sida.

Alla artiklarna är tryckta oavkortade och har ordnats kronologiskt. Fördelen med, att läsa hela artiklar, ordnade i följordning, är deras särskilda appell eller upprop på grund av den historiska ordningsföljden. Förteckningen över artiklar för vidare studium i slutet på de skilda kapitlen, jämte innehållsförteckningen, utgör en begriplig, fullständig lista över författarinnans skrifter angående ämnet kristen utbildning.

Denna bok utges i hopp om, att den måtte bli av det högsta värde för hundratals lärare, som inte har haft möjligheten, att läsa denna undervisning. Måtte den också väcka nytt intresse och föra till

nya studier hos dem, som har läst materialet förr, och måtte vi bli djupt påverkade till, att följa de dagliga, praktiska principer, vilka läggs fram så klart, på ett mera pålitligt sätt.

Generalkonferensens Utbildningsavdelning.

Riktig Utbildning

(15) Den förnämsta uppgift som någonsin har getts åt människor är att ta hand om ungdomar. Den största omsorg borde ägnas åt utbildning av ungdomar och att variera undervisningen så att den lockar fram sinnets främsta förmågor. Föräldrar och lärare är förvisso inte lämpade att på ett rätt sätt utbilda barnen, om de inte själva först har lärt sig självkontrollens, tålmodets, fördragsamhetens, ödmjukhetens och kärlekens laxa. Vilken viktig uppgift för föräldrar, målsmän och lärare! Det är mycket få som förstår sinnets nödvändiga behov och hur de skall leda intellektets utveckling och tillväxten av ungdomars tankar och känslor.

Det finns en tid för att fostra barnen och en tid för att utbilda ungdomarna, och det är nödvändigt att dessa båda i mycket hög grad förenas i skolan. Barnen kan utbildas för syndens tjänst eller för rättfärdighetens tjänst. Ungdomarnas tidiga utbildning formar deras karaktärer både för deras praktiska och religiösa liv. Salomo säger: "Vänj den unge vid den väg han bör vandra, så viker han ej av från den, när han blir gammal!" (Ords. 22: 6.) Detta tal är positivt. Den fostran Salomo uppmanar till är att leda, utbilda och utveckla. För att föräldrar och lärare skall göra detta arbete, måste de själva förstå "den väg" som barnet bör gå. Detta omfattar mer än bara boklig kunskap. Det innefattar allt som är gott, rent, rätt och heligt. Det omfattar ett nyktert levnadssätt, fromhet, broderlig omtanke och vänlighet, samt kärlek till Gud och nästan. För att man skall nå syftet med barnens utbildning måste uppmärksamheten riktas på den fysiska, intellektuella, moraliska och religiösa utbildningen.

Barnens utbildning hemma och i skolan borde inte jämföras med hur man tämjer stumma djur. Barnen har en intelligent vilja, som skall ledas till att kontrollera alla deras krafter. Stumma djur behöver tränas, för de har varken förstånd eller intellekt. Men människosinnet måste läras självkontroll. Det måste utbildas till att styra hela människan, medan djuren kontrolleras av sin herre och tränas att vara honom undergivna. Människan är både sinne, omdöme och vilja för sitt djur. Ett barn kan fostras på samma sätt som djuret, så att det inte får någon egen vilja. Även dess

individualitet kan gå upp i den som leder dess utbildning. Barnets vilja kan faktiskt helt och hållet bli lärarens vilja underdånig.

Barn som utbildas på det sättet kommer dock alltid att vara undermåliga i moralisk styrka och individuellt ansvar. De har inte uppfostrats att handla utifrån förstånd och principer. Deras vilja har kontrollerats av andra och deras sinne har inte kommit till användning så att det skulle kunna vidgas och stärkas genom övning. De har inte letts och fostrats med hänsyn till sin särskilda kroppsbeskaffenhet och sina själsförmågor, för att de skulle kunna använda sina starkaste krafter när det behövs. Lärare borde inte stanna här utan borde ägna särskild uppmärksamhet åt att öva de svagare själsförmögenheterna, så att alla krafter kan tas i bruk. På så sätt kan de gå framåt från ett utvecklingsstadium till ett annat, så att sinnet kan nå upp till största möjliga kapacitet.

Det finns många familjer vars barn ser ut att vara väluppfostrade så länge som de får en bestämd fostran men när det som hjälpt dem att hålla regler inte längre existerar verkar de vara oförmögna att tänka, handla och bestämma själva. Sådana barn har alltför länge varit under en järnhand, som inte har tillåtit dem att själva tänka och handla i sådana fall när det skulle varit mycket lämpligt att de hade gjort det. De har ingen tillit till sig själva och vågar inte handla efter eget omdöme eller ha en egen åsikt. När de sedan lämnar sådana föräldrar för att fatta sina egna beslut, är det mycket lätt att de leds av andras omdöme i felaktig riktning. De har inte en fast karaktär. De har inte fått lära sig att förlita sig på sitt eget omdöme så snabbt och så långt som det var praktiskt möjligt, och därför har inte deras sinnen utvecklats och stärkts på ett passande sätt. De har fullständigt kontrollerats av sina föräldrar så länge, att de helt litar på dem. Deras föräldrar är både huvud och omdöme för dem. Å andra sidan borde de unga inte lämnas att både handla och tänka oberoende av sina föräldrar och lärare. Barnen borde läras att respektera erfarna människors omdöme och låta sig ledas av sina föräldrar och lärare. De borde utbildas så att deras sinnen förenas med deras lärares och föräldrars och undervisas på ett sådant sätt att de kan se att det är klokt att följa givna råd. När de sedan lämnar sina föräldrars och lärares ledande hand, kommer deras karaktärer inte att vara som ett frö som drivs av vinden.

En sträng fostran av de unga, utan att på ett passande sätt leda dem att själva tänka och handla allt efter som deras förmåga och begåvning tillåter, kommer alltid att resultera i människor som är svaga i andlig och moralisk kraft. När de sedan står på egna ben i världen för att själva handla, kommer det att visa sig att de har fostrats

som djur och inte utbildats som människor. I stället för att ha letts, har deras vilja genom hård disciplin tvingats till underdånighet av både föräldrar och lärare.

De föräldrar och lärare som har skrutit med att ha fullständig kontroll över sinne och vilja hos de barn som var under deras vård, skulle upphöra med sitt skryt om de kunde se dessa barns framtida liv, som på så sätt har fostrats och underkuvats med tvång och fruktan. Dessa är nästan helt och hållet oförberedda att ta sin del i livets hårda ansvar. När dessa ungdomar inte längre är under sina föräldrars och lärares vilja, utan tvingas att tänka och handla själva, är det nästan säkert att de kommer att välja en felaktig väg och ge efter för frestelsens makt. De kan inte leva detta liv framgångsrikt, och samma brister ses i deras andliga liv. Kunde de som undervisar barnen och ungdomen se det framtida resultatet av sin felaktiga fostran kartlagt framför sig, skulle de förändra sin plan för utbildningen. De lärare som känner sig belåtna över att de har nästan fullständig kontroll över sina elevers vilja är inte de mest framgångsrika lärarna, även om det för stunden ser ut att vara smickrande för dem.

Gud har aldrig avsett att en människas sinne skulle vara under någon annans fullständiga kontroll. De som anstränger sig att få elevernas personlighet att bli identisk med den egna, för att vara deras sinnen, vilja och samvete, tar på sig ett fruktansvärt ansvar. Deras elever kan vid vissa tillfällen se ut som väl-drillade soldater. Men när hämningarna är borta kan man se brist på fritt ställningstagande, som beror på brist på fasta principer. De som gör det till sitt mål att utbilda sina elever så att de kan se och förstå att kraften till att bli människor med fasta principer, lämpade för vilken livsuppgift som helst, finns inom dem, är de mest användbara och ständigt framgångsrika lärarna. Deras gärning kanske inte för den ytliga betraktaren ser ut att ha de främsta fördelarna, och deras gärning kanske inte uppskattas så högt som de lärares vilka håller sina elevers sinnen och vilja under en total auktoritet. Elevernas framtida liv kommer dock att visa frukten av en bättre utbildningsplan!

Det finns en fara att föräldrar och lärare befäller och dikterar för mycket, när de samtidigt misslyckas med att komma i ett tillräckligt nära förhållande till sina barn och elever. De håller sig alltför ofta på ett för stort avstånd och utövar sin auktoritet på ett kallt, osympatiskt sätt som inte kan vinna barnens och elevernas hjärtan. Om de ville samla eleverna mycket nära sig och visa att de älskar dem, och att de är personligt intresserade av deras ansträngningar, ja, även av deras lekar och sport, och många gånger även vara barn bland

barnen, skulle det göra barnen mycket lyckliga och hjälpa till att vinna deras kärlek och förtroende. Barnen kommer då lättare att respektera och älska sina lärares och föräldrars auktoritet.

En lärares vanor och principer borde anses ha långt större betydelse än hans teoretiska utbildning. Om han är en allvarlig kristen känner han nödvändigheten av att ha ett likvärdigt intresse i den fysiska, intellektuella, moraliska och andliga utbildningen av sina elever. För att han skall kunna utöva rätt inflytande, bör han ha en fullständig kontroll över sig själv, och hans eget hjärta borde vara uppfyllt med kärlek till sina elever, vilket kommer att visa sig i hans blickar, ord och handlingar. Han bör ha karaktärens fasthet, för först då kan han forma sina elevers sinnen på samma gång som han undervisar dem i olika vetenskaper. Ungdomarnas tidiga utbildning formar vanligen deras karaktärer för livet. De som har med de unga att göra borde vara mycket noga med att locka fram sinnets alla förmågor. På så sätt kan de unga bättre veta hur de skall inrikta sina krafter för att bli utbildade för den allra bästa tjänst.

Instängda i skolan

Det utbildningssystem som använts i generationer har varit skadligt för hälsan, till och med för själva livet. Många små barn har tillbringat fem timmar om dagen i klassrum som inte varit ordentligt ventilerade och inte varit tillräckligt stora för att rymma eleverna på ett hälsosamt sätt. Rummet i sådana rum blir snabbt giftigt för lungorna som andas in den. Små barn, vars lemmar och muskler inte är starka och vars hjärnor är outvecklade, har hållits instängda innumhus till deras skada. Många har svaga livskraften redan från början, och att vara instängd i skolan dag efter dag gör dem nervösa och sjukliga. Deras kroppar blir förkrympta på grund av nervsystemets utmattade tillstånd. Och om livets låga slocknar funderar inte föräldrarna och lärarna på om de hade någon direkt påverkan när det gällde att släcka livsgnistan. När de står vid sina barns gravar ser de drabbade föräldrarna sin förlust som en särskild Försynens skickelse, när deras egna val genom oförlåtlig okunnighet har förstört deras barns liv. Att sen anklaga Försynen för deras död är hädelse. Gud ville att de små skulle leva och uppfostras så att de kunde få fina personligheter och ära honom i denna värld och prisas honom i den fullkomliga världen.

Föräldrar och lärare inser inte sitt ansvar inför Gud att lära känna den fysiska kroppen, när de tar på sig ansvaret att uppfostra dessa barn, så att de kan behandla sina barns och elevers kroppar på ett sätt som bevarar livet och hälsan. Tusentals barn

dör på grund av föräldrars och lärares okunnighet. Mödrar kan ägna timmar åt onödigt arbete på sina egna och sina barns kläder så att de passar att visa upp, och påstår sen att de inte har tid att läsa och skaffa sig nödvändig information för att kunna ta hand om sina barns hälsa. De tycker det är enklare att anförtro deras kroppar till läkarna. För att anpassa sig till mode och sedvänjor har många föräldrar offrat sina barns hälsa och liv.

De flesta mödrar är inte intresserade av att studera för att lära känna den underbara mänskliga kroppen, skelettet, musklerna, magen, levern, tarmarna, hjärtat och hudens porer, och att förstå hur det ena organet är beroende av det andra för att de alla ska fungera på ett hälsosamt sätt. De vet inget om hur kroppen påverkar sinnet, och sinnet kroppen. De verkar inte förstå sinnet som är det som förenar det begränsade med det oändliga. Kroppens alla organ skapades för att tjäna sinnet. Sinnet är kroppens huvud. Barn tillåts i allmänhet att äta kött, kryddor, smör, ost, fläsk, feta bakverk och kryddade såser. De tillåts också att äta på oregelbundna tider, mellan målen och av ohälsosam mat. Detta gör magen orolig, hetsar nerverna till onaturlig aktivitet och försvagar intellektet. Föräldrar inser inte att de sår frön som kommer att resultera i sjukdom och död.

Många barn har blivit förstörda för livet genom att intellektet pressats medan man försummat att stärka de fysiska krafterna. Många har dött i barndomen till följd av den väg som omdömeslösa föräldrar och skolärare valt när de tvingat deras unga intellekt genom smicker eller fruktan, när de var för unga att sitta i ett klassrum. Deras sinnen har ansträngts med lektioner när de inte borde ha pressats utan hållits tillbaka tills kropps-konstitutionen var stark nog att stå ut med mental anstränging. Små barn borde få vara fria som små lamm, få springa utomhus fria och lyckliga, och skulle ges de bästa möjligheterna att lägga grunden till en sund kropps-konstitution.

Föräldrar borde vara sina barns enda lärare tills de är åtta eller tio år gamla. I den takt som deras barn kan förstå skulle föräldrarna öppna Guds stora naturbok för dem. Modern borde ha mindre förkärlek för det konstgjorda i sitt hem och för att ordna sina kläder så att de kan visas upp, och ta tid att odla kärlek hos sig själv och sina barn, till de vackra blomknopparna och blommorna som öppnar sig. Genom att dra sina barns uppmärksamhet till deras olika färger och varierande form kan hon lära dem känna Gud som skapade alla de underbara ting som attraherar och glädjer dem. Hon kan leda deras sinnen upp mot deras Skapare och väcka en kärlek i deras unga hjärtan till sin himmelske Fader som har visat så stor kärlek till dem. Föräldrar kan förknippa Gud

med hela hans skapelse. Det enda klassrummet för barn mellan åtta och tio år borde vara den friska luften, ibland blommor som slår ut i naturens vackra omgivning. Och deras enda lärobok skulle vara naturens skatter. Dessa lärdomar, inpräntade i små barns sinnen i behagliga och lockande naturliga omgivningar kommer inte att glömmas så snart.

För att barn och ungdomar ska ha hälsa, gladlythet, spänst samt välutvecklade muskler och hjärnor, borde de vara mycket ute i friska luften och ha väl anpassade sysselsättningar och förströelser. Barn och ungdomar som hålls i skolan, bundna vid böcker, kan inte ha en sund kropps-konstitution. Att anstränga hjärnan med studier, utan motsvarande fysisk motion, tenderar att dra blodet till hjärnan och blodcirkulationen i kroppen kommer i obalans. Hjärnan får för mycket blod och extremiteterna för litet. Det borde finnas regler som begränsar deras studier till vissa timmar och sen borde en del av deras tid ägnas åt fysiskt arbete. Och om deras vanor avseende mat, klädsel och sömn följer de fysiska lagarna kan de utbildas utan att offra fysisk och mental hälsa.

Mänsklighetens fysiska förfall

Första Moseboken beskriver socialt och personligt liv ganska tydligt, ändå har vi inga uppgifter om något spädbarn som föddes blind, döv, handikappad, missbildad eller mentalt utvecklingsstörd. Det finns inte en enda berättelse om någon som dog en naturlig död i spädbarnsåldern, barndomen eller i tidig vuxen ålder. Det finns ingen beskrivning av män eller kvinnor som dog av sjukdom. Dödsrunor i Första Mosebok lyder: "Adams hela livstid blev 930 år; sedan dog han." "Sets hela livstid blev 912 år; sedan dog han." Om andra berättas det: Sedan gav han upp andan och dog i en god ålder. Det var så ovanligt att en son dog före sin far att en sådan händelse ansågs vär att notera: "Haran dog medan hans far Terach ännu levde" Haran var fader till barn innan han dog.

Gud utrustade människan med så stor livskraft att hon har stått emot de ackumulerade sjukdomar som mänskligheten dragit på sig genom förvända vanor, och överlevt i sextusen år. Detta faktum är i sig själv tillräckligt för att bevisa för oss vilken styrka och elektrisk energi som Gud gav människan när hon skapades. Det krävdes mer än tvåtusen år av brott och tillfredsställelse av omoraliska lustar för att dra kroppslig sjukdom i någon större utsträckning över mänskligheten. Om Adam när han skapades, inte hade försetts med tjugo gånger så mycket livskraft som människor har nu, skulle mänskligheten med sina nuvarande levnadsvanor som är i strid med naturens lagar, ha

utplånats. När Jesus kom den första gången hade mänskligheten degenererat så snabbt att den samlade mängden sjukdom som tyngde den generationen förde med sig en flodvåg av lidande och obeskrivligt elände.

Världens bedrövliga tillstånd i vår tid har visats för mig. Sedan Adams fall har mänskligheten degenererat. Några av orsakerna till det nuvarande, eländiga tillståndet hos män och kvinnor, som skapats till Guds avbild, visades för mig. Och känslan av hur mycket som måste göras för att hejda, om än bara i någon grad, det fysiska, mentala och moraliska förfallet gjorde mig så ont i hjärtat att jag svimmade. Gud skapade inte mänskligheten i dess nuvarande skröpliga tillstånd. Detta tillstånd är inte Försynens verk, utan människors verk. Det har framkallats av felaktiga vanor och missbruk, genom att bryta mot de lagar som Gud har skapat för att styra mänsklighetens existens. Genom frestelsen att ge efter för aptiten föll Adam och Eva ursprungligen från sin höga, heliga och lyckliga ställning. Och det är genom samma frestelse som mänskligheten blivit försvagad. De har låtit aptiten och passionerna bestiga tronen och ta kontroll över förståndet och tankeförmågan.

Att bryta mot kroppens lagar och konsekvenserna av det, mänskligt lidande, har härskat så länge att män och kvinnor ser det nuvarande tillståndet av sjukdom, lidande, svaghet och förtidig död som mänsklighetens lott. Människan kom perfekt och vacker ur skaparens hand, och så fylld av livskraft att det tog mer än tusen år innan hennes förvända aptit, lustar och utbredda brott mot kroppens lagar märktes tydligt på mänskligheten. Senare generationer har känt trycket av skröplighet och sjukdom snabbare och tyngre för varje generation. Livskrafterna har försvagats avsevärt genom att man gett efter för aptiten och syndiga lustar.

Patriarkerna från Adam till Noa levde med få undantag i nästan tusen år. Sedan Noas dagar har livslängden avtagit. De som led av sjukdomar fördes till Kristus från alla städer, samhällen och byar för att han skulle bota dem eftersom de var plågade av alla slags sjukdomar. Och sjukdom har ständigt ökat, i en skrämmande utsträckning under följande generationer. Människans liv har förkortats, så att den nuvarande generationen går i graven till och med innan den ålder vid vilken de generationer som levde de första tusen åren efter skapelsen kom upp på skådeplatsen.

Sjukdom har överförts från föräldrar till barn, från generation till generation. Spädbarn i vaggan är fruktansvärt plågade på grund av sina föräldrars synder som har minskat deras livskraft. Deras felaktiga matvanor och sätt att klä sig, deras

allmänna utsvävningar går i arv till deras barn. Många föds mentalsjuka, missbildade, blinda, döva och en stor grupp är mentalt underutvecklade. Den märkliga avsaknad av principer som kännetecknar denna generation, och som visas i deras nonchalans för livets och hälsans lagar, är förvånansvärd. Okunnighet härskar på detta område, medan ljuset lyser överallt omkring dem. Majoriteten oroar sig mest över, Vad ska jag äta? Vad ska jag dricka? Och vad ska jag klä mig med? Trots allt som sagts och skrivits om hur vi borde sköta våra kroppar är aptiten den gällande lag som styr män och kvinnor i allmänhet.

De moraliska krafterna är försvagade eftersom män och kvinnor inte vill leva i lydnad för hälsans lagar och göra detta viktiga ämne till en personlig plikt. Föräldrar efterlämnar sina egna förvända vanor till sin avkomma och avskyvärda sjukdomar fördärvar blodet och förslöar hjärnan. Majoriteten av män och kvinnor förblir i okunnighet om de lagar som stryr deras existens och följer aptiten och lasterna på bekostnad av intellekt och moral. De verkar vilja förbli okunniga om resultatet av deras brott mot naturlagarna. De ger efter för sin förvända aptit genom att använda långsamt verkande gifter som fördärvar blodet och undergräver nervsystemets styrka, och som följd drar de på sig själva sjukdom och död. Deras vänner kallar resultatet av deras handlande för Försynens skickelse. Då förolämpar de himlen. De revolterade mot naturens lagar och fick ta straffet för att bryta mot dess lagar på detta sätt. Lidande och död härskar nu överallt, särskilt bland barn. Vilken stor skillnad mellan denna generation och de som levde under de första två årtusendena!

Vikten av uppfostran i hemmet

Jag frågade om denna flodvåg av elände inte kunde förhindras och om något kunde göras för att rädda de unga i denna generation från den ödeläggelse som hotar dem. Jag blev visad att en viktig orsak till det bedrövliga tillstånd som nu råder är att föräldrar inte känner sitt ansvar att lära sina barn att rätta sig efter kroppens lagar. Mödrar älskar sina barn med avgudande kärlek och tillfredsställer deras aptit trots att de vet att det kommer att skada deras hälsa och därmed dra över dem sjukdom och bekymmer. Denna grymma snällhet är mycket utbredd i dagens generation. Barnens önskningar uppfylls på bekostnad av hälsa och glatt humör eftersom det för tillfället är lättare för mamman, att uppfylla önskningarna än att undanhålla dem det som de vill ha.

På det sättet sår mödrar det frö som kommer att gro och bära frukt. Barnen uppfostras inte till att behärska aptiten och kontrollera sina begär, och de blir själviska, krävande, olydiga, otacksamma och ohelgade. Mödrar som gör på detta sätt

kommer bittert att få skörda frukten av de frön som de har sått. De har syndat mot himlen och mot sina barn, och Gud kommer att hålla dem ansvariga.

Om uppfostran under de gångna generationerna hade skett på ett helt annat sätt skulle denna generations ungdomar inte ha varit så fördärvade och oanvändbara. Skolornas ledare och lärare borde ha varit de som förstod fysiologi och som var intresserade av, inte bara att utbilda de unga inom vetenskap, utan att lära dem hur de ska bevara hälsan så att de kan använda sina kunskaper på bästa sätt efter att de skaffat sig dem. Det borde ha funnits anläggningar för olika typer av arbete i anslutning till skolorna där eleverna kunde få sysselsättning och den nödvändiga motionen, utanför lektionstid.

Elevernas sysselsättning och nöjen borde ha reglerats i enlighet med kroppens lagar och borde ha anpassats för att bevara kroppens och sinnets sunda spänst. Då kunde de ha fått praktisk kunskap om yrkeslivet medan de fick teoretisk utbildning. Elevernas känsla för moral borde väckas i skolan så att de ser och känner att samhället ställer krav på dem och att de borde leva enligt naturens lagar så att de genom sin närvaro och inflytande, genom förmaningar och gott exempel, blir till nytta och välsignelse för samhället. Det borde inpräntas i de unga att alla har ett inflytande som ständigt påverkar samhället så det förbättras och lyfts eller sänks och försämras. De ungas första lektion borde vara att lära känna sig själva och att veta hur de ska hålla sina kroppar friska.

Många föräldrar håller sina barn i skolan nästan året runt. Dessa barn följer studierutinerna mekaniskt, men kommer inte ihåg vad de lärt sig. Många av dessa ständiga studenter verkar nästan sakna intellektuellt liv. De ständiga studiernas monotoni tröttar ut sinnet och de visar bara svagt intresse under sina lektioner. För många blir det plågsamt att koncentrera sig på böcker. De älskar inte att tänka och saknar ambitioner att skaffa sig kunskap. De uppmuntrar inte en egen vana att reflektera och undersöka.

Barn är i stort behov av ordentlig utbildning för att kunna bli till nytta i världen. Men varje ansträngning som lyfter intellektuell kultur över moralisk träning är missriktad. Att instruera, kultivera, polera och förfina ungdomar och barn borde vara huvudintresset hos både föräldrar och lärare. Människor som noga väger argument och tänker logiskt är sällsynta eftersom dåligt inflytande har hindrat intellektuell utveckling. Föräldrars och lärares förmodan att ständigt studerande skulle stärka intellektet har visat sig

vara felaktigt, för i många fall hade det motsatt verkan.

Många föräldrar och lärare förstår inte att vid barns tidiga utbildning måste den största uppmärksamheten ägnas åt den fysiska kroppskonstitutionen så att man försäkras om att kroppen och hjärnan är i god kondition. Det har varit tradition att uppmuntra barn att börja i skolan när de bara är spädbarn och behöver en mors omsorger. I en känslig ålder blir de ofta inträngda i dåligt ventilerade skolsalar där de sitter i felaktiga positioner på dåligt konstruerade bänkar, och som resultat har några av de unga och känsliga kropparna blivit deformerade.

Ungdomars läggning och vanor kommer med största sannolikhet att visa sig i vuxen ålder. Du kan böja ett ungt träd i nästan vilken form du vill, och om det hålls kvar och växer som du har böjt det kommer det att bli ett deformerat träd och alltid visa tecken på den skada och misshandel som du utsatte det för. Du kan, efter att det växt i flera år, försöka rätta upp trädet, men alla dina ansträngningar kommer att visa sig meningslösa. Det kommer att bli ett krokigt träd för alltid. Så är det också med unga sinnen. De borde övas försiktigt och mjukt i barndomen. De kan tränas i rätt riktning eller i fel, och i sina framtida liv kommer de att välja den riktning som de styrdes in på när de var unga. De vanor som formats i ungdomen kommer att växa när barnet växer och stärkas när barnet blir starkare, och kommer senare i livet bara att fortsätta att växa sig starkare.

Vi lever i en tidsålder när nästan allt är ytligt. Det finns inte mycket stabilitet och karaktärsstyrka eftersom barnens uppfostran ända från vaggan är ytlig. Deras karaktärer är byggda på lös sand. Självförnekelse och självkontroll har inte formats i deras karaktärer. De har blivit bortskämda och bortklemade tills de blivit odugliga för ett praktiskt liv. Kärlek till nöjen styr sinnet och barn smickras och skäms bort tills de blir förstörda. Barn borde uppfostras och utbildas så att de förväntar sig frestelser och räknar med att möta svårigheter och faror. De borde läras att kontrollera sig själva och modigt övervinna svårigheter. Om de inte med berått mod kastar sig in i faran och i onödan utsätter sig för frestelse, om de undviker skadligt inflytande och dåligt sällskap och sen utan att kunna undvika det tvingas att vistas i farligt sällskap, kommer de att ha karaktärsstyrka nog att stå upp för det som är rätt och bevara sina principer. De kommer att klara sig i Guds kraft med sin moral obefläckad. Om ungdomar som har blivit ordentligt uppfostrade sätter sin tillit till Gud kommer deras moraliska kraft att klara de svåraste prov.

Det är inte många föräldrar som inser att deras barn är vad deras eget exempel och uppfostran har gjort dem till, och att de är ansvariga för den karaktär som deras barn utvecklar. Om kristna föräldrar i sina hjärtan var lydiga mot Kristi vilja skulle de lyda den himmelske Lärarens befallning: ”Sök först Guds rike och hans rättfärdighet, så skall ni få allt det andra också.” Om de som bekänner sig vara Kristi efterföljare bara ville göra detta skulle de vara föredömen, inte bara för sina barn utan också för den otroende världen, och representera bibelns religion på rätt sätt.

Om kristna föräldrar levde i lydighet för den gudomliga Lärarens krav skulle de bevara enkelhet i mat och klädsel, och de skulle leva mer i samstämmighet med naturens lag. De skulle inte ägna så mycket tid åt ett konstgjort liv, och inte skapa bekymmer och bördor åt sig själva som Kristus inte har lagt på dem, utan tvärtom uppmanat dem att undvika. Om Guds rike och hans rättfärdighet var det främsta och det allra viktigaste för föräldrar skulle de inte slösa bort mycket tid på onödiga yttre dekorationer medan deras barns sinnen nästan fullständigt försumades. Den dyrbara tid som många föräldrar ägnar åt att klä sina barn så att de kan visas upp i nöjessammanhang borde hellre, mycket hellre, ägnas åt att kultivera sina egna sinnen så att de kunde bli kompetenta att instruera sina barn på rätt sätt. Är det inte viktigt för dessa föräldrars frälsning och lycka att de använder den provningstid som Gud har gett dem till att klä sig, besöka folk och att skvallra?

Många föräldrar hävdar att de har så mycket att göra att de inte har tid att utveckla sina sinnen, att utbilda sina barn för ett praktiskt liv eller att lära dem hur de kan bli lamm i Kristi fålla. Inte förrän vid den slutliga uppgörelsen, när alla människors ärenden kommer att avgöras och hela vårt livs handlingar uppenbaras för våra ögon i närvaro av Gud, Lammet och alla de heliga änglarna, kommer föräldrar att inse det nästan oändliga värdet av den tid som de missbrukat. Väldigt många kommer då att se att deras felaktiga val har avgjort deras barns öden. De har inte bara misslyckats med att försäkra sig själva om de berömmade orden från Årans Konung, ”Bra, du gode och trogne tjänare.... Gå in i din herres glädje!” utan de hör det fruktansvärda fördömandet av sina barn ”Gå bort!”. Detta skiljer deras barn för evigt från himlens glädje och härlighet, och från Kristi närvaro. Och de själva får också ta emot fördömsen: Gå bort ”du onde och late tjänare”. Jesus kommer aldrig att säga ”Bra” till dem som inte har förtjänat detta ”Bra” genom sina trogna, självförnekande och oppoffrande liv för att göra andra människor gott

och främja hans härlighet. De som i princip lever för att tillfredsställa sig själva istället för att göra gott mot andra kommer att göra en oändlig förlust.

Om föräldrar kunde väckas till att inse det fruktansvärda ansvar som vilar på dem när det gäller att utbilda sina barn skulle mer av deras tid ägnas åt bön och mindre åt meningslöst stoltserande. De skulle reflektera, studera och be allvarligt till Gud om visdom och gudomlig hjälp att uppfostra sina barn så att de kan utveckla karaktärer som Gud kan godkänna. Deras iver skulle inte gälla hur de kan utbilda sina barn så att de kan få beröm och ära från världen utan hur de kan utbilda dem att utveckla vackra karaktärer som Gud kan godkänna..

Det behövs mycket allvarlig bön om himmelsk visdom för att veta hur man ska handskas med unga sinnen, för väldigt mycket beror på den inriktning som föräldrar ger sina barns sinnen och vilja. Att balansera deras sinnen åt rätt håll och vid rätt tillfälle är ett mycket viktigt arbete eftersom deras eviga öde kan bero på vilka val som görs vid ett kritiskt tillfälle. Hur viktigt är det inte då att föräldrars sinnen är så fria som möjligt från förvirrande och tröttsamma bekymmer om världsliga saker, så att de kan tänka och agera med lugnt övervägande, visdom och kärlek och göra sina barns frälsning till sitt första och högsta intresse! Det högsta målet som föräldrar borde söka uppnå för sina kära barn borde vara den inre prydnaden. Föräldrar har inte råd att låta gäster och främlingar lägga beslag på deras uppmärksamhet och låta dem stjåla deras tid, som är livets viktigaste kapital, och på så sätt göra det omöjligt för dem att dagligen ge sina barn den tålmodiga instruktion som krävs för att ge deras utvecklande sinnen rätt inriktning.

Detta liv är för kort för att slösas bort på ytliga och meningslösa tidsfördriv, på besök som inte tjänar något till, på onödigt klädsel som är till för att visas upp eller på spännande nöjen. Vi har inte råd att slösa bort den tid som Gud gett oss för att vara till välsignelse för andra och samla skatter för oss själva i himlen. Vi har inte tid att försumma nödvändiga plikter. Vi borde ta oss tid att utveckla våra egna hjärtan och sinnen så att vi kan bli kvalificerade för vårt livsverk. Genom att missköta de nödvändiga plikterna och anpassa oss till den världsliga överklassens vanor och bruk gör vi oss själva och våra barn stor skada.

Mödrar som har unga sinnen att uppfostra och barns karaktärer att forma borde inte söka världens spänning för att bli gladlynta och lyckliga. De har ett viktigt livsverk och de och deras kära har inte råd att spendera tiden på ett onyttigt sätt. Tid är ett av de viktiga pund som

Gud har anförtrott oss och som han kommer att hålla räkenskap med oss för. Att slösa tid är att slösa med intellekt. Den intellektuella kraften kan nå hög utveckling. Det är mödrars plikt att kultivera sina sinnen och hålla sina hjärtan rena. De borde främja alla medel som finns inom räckhåll för sin intellektuella och moraliska utveckling, så att de blir kvalificerade för att stärka sina barns sinnen. De som uppmuntar sin sällskapliga läggning kommer snart att känna sig rastlösa om de inte hälsar på hos andra eller bjuder hem gäster. Såna personer har inte förmågan att anpassa sig till omständigheterna. De nödvändiga, heliga, husliga plikterna framstår för dem som triviala och ointressanta. De tycker inte om att rannsaka sig själva eller om självdisciplin. De längtar efter det världsliga livets omväxlande och spännande kretsar. Deras barn försummas när de gör vad de har lust med och den ängel som upptecknar i Livets bok skriver; "Oduglig tjänare". Gud har bestämt att våra sinnen inte ska sakna ändamål utan utträta det goda i detta liv.

Om föräldrar kunde känna att det är en allvarlig plikt som anförtrots dem, att utbilda sina barn att bli användbara i detta liv, om de ville smycka sina söners och döttrars inre själstempel för det eviga livet, skulle vi se en stor förändring till det bättre i samhället. Då skulle man inte se så stor likgiltighet när det gäller praktisk gudsfruktan och det skulle inte vara så svårt att väcka barnens moraliska känsla så att de förstår de krav som Gud ställer på dem. Men föräldrar blir mer och mer slarviga när det gäller sina barns utbildning på nyttiga områden. Många föräldrar tillåter sina barn att skaffa sig felaktiga vanor och att följa sina egna böjelser, och misslyckas med att inskräpa i deras sinnen faran med att göra detta och att det är nödvändigt att de styrs av principer.

Barn påbörjar ofta ett arbete med entusiasm, men när de tycker det blir invecklat eller blir trötta på det vill de byta och börja med något nytt. På så sätt kan de börja med en mängd saker, stöta på små motgångar och ge upp. De går från det ena till det andra och slutför ingenting. Föräldrar borde inte låta längtan efter omväxling kontrollera sina barn. De borde inte vara så upptagna med andra saker att de inte har tid att tålmodigt uppfostra de utvecklande sinnena. Några få uppmuntrande ord eller litet hjälp vid rätt tillfälle kan hjälpa dem över deras bekymmer och besvikelse, och den tillfredsställelse de får av att se den påbörjade uppgiften bli slutförd kommer att stimulera dem till större ansträngningar.

Många barn blir uppgivna och byter från det ena till det andra eftersom de saknar uppmuntrande ord och litet hjälp i sina ansträngningar. Och de bär med sig denna sorgliga defekt in i det vuxna livet.

De misslyckas med att nå framgång i något som de engagerar sig i, för de har inte blivit lärda att hålla ut under nedslående omständigheter. På så sätt blir hela livet ett misslyckande för många, för att de inte fick rätt uppfostran som unga. Den utbildning de fick i barndomen och som ungdomar påverkar hela deras yrkeskarriär i det vuxna livet, och deras religiösa erfarenhet har motsvarande prägel.

Fysiskt arbete för elever

Genom den nuvarande studieplanen öppnas en dörr för frestelser för ungdomarna. Medan de i allmänhet har för många studietimmar har de för många sysslolösa timmar. Denna fritid spenderas ofta på ett slarvigt sätt. Dåliga vanor förs från den ena till den andra och olaterna sprider sig snabbt. Våldigt många unga män som har fått en religiös uppfostran hemma och som är förhållandevis oskyldiga och sedesamma när de åker till skolorna, blir förstörda genom umgänge med dåliga kamrater. De förlorar sin självrespekt och offerar sina ädla principer. Sedan är de redo att påbörja vägen nedåt, för de har gått emot sitt samvete så att synden inte framstår som så förskräckligt syndig. Detta onda, som finns i de skolor som drivs enligt den nuvarande planen, skulle till stor del kunna avhjälpas om studier och arbete kunde kombineras. Samma onda finns i de högre skolorna, bara i större utsträckning, för många ungdomar har utbildat sig själva i syndigt leverne och deras samveten är förhärdade.

Många föräldrar överskattar sina barns stabilitet och goda kvalitéer. De verkar inte tänka på att de kommer att exponeras för bedrägliga inflytanden från fördärvade ungdomar. Föräldrar oroar sig när de skickar iväg sina barn till skola på annan ort, men inbillar sig att de kommer att vara trogna sina principer under sin gymnasieutbildning, eftersom de haft goda förebilder och fått religiös vägledning. Många föräldrar har inte en aning om hur mycket utsvävningar som existerar vid dessa lärosäten. I många fall har dessa föräldrar arbetat hårt och gjort stora uppoffringar för att uppnå sitt mål, att deras barn ska genomgå en utbildning. Och efter alla sina ansträngningar gör många den bittra erfarenheten att få tillbaka sina barn från sin studiegång med fördärvade vanor och förstörd konstitution. Ofta är de respektlösa mot sina föräldrar, otacksamma och syndiga. Dessa förörrättade föräldrar, som lönas på detta sätt av sina otacksamma barn, beklagar att de sände sina barn ifrån sig för att exponera dem för frestelser och sen komma tillbaka hem som fysiska, mentala och moraliska vrak. Med grusade förhoppningar och nästan krossade hjärtan ser de sina barn, som de hade höga förväntningar om, följa en syndig bana och släpa sig fram i en ömklig tillvaro.

Men det finns de som har fasta principer och som lever upp till sina föräldrars och lärares förväntningar. De går igenom sin utbildning med rena samveten och kommer ut med god konstitution och moral som är obefläckad av fördärvliga inflytanden. Men dessa är få.

En del elever lägger hela sin själ i studierna och koncentrerar sig på att skaffa sig en utbildning. De anstränger hjärnan, men låter de fysiska krafterna förbli inaktiva. Hjärnan är överarbetad och musklerna blir svaga eftersom de inte tränas. När dessa elever tar sin examen är det uppenbart att de har nått sin utbildning på bekostnad av livet. De har studerat dag och natt, år efter år. De har ständigt ansträngt sitt sinne medan de låtit bli att träna sina muskler tillräckligt. De offerar allt för vetenskaplig kunskap men går mot sin grav.

Unga kvinnor ägnar sig ofta åt studier medan de försummar andra utbildningsområden som till och mer är viktigare för det praktiska livet än bokliga studier. När de har fått sin utbildning är de ofta invalider för livet. De försummade sin hälsa genom att stanna för mycket inomhus där de berövades himlens rena luft och solskenet som Gud gett. Dessa unga kvinnor hade kunnat komma ifrån sina skolor med hälsan i behåll om de hade kombinerat sina studier med hushållsarbete och motion i friska luften.

Hälsa är en stor skatt. Det är den dyrbaraste ägodel en dödlig människa kan ha. Rikedom, ära eller utbildning är dyrköpt om det sker på bekostnad av kraft och hälsa. Ingen av dessa förmågor kan garantera lycka, om hälsan saknas. Det är en förskräcklig synd att missbruka den hälsa som Gud gett oss, för varje missbruk av hälsan gör oss kraftlösa för livet och gör oss till förlorare, oavsett hur mycket utbildning vi skaffar oss.

I många fall inser inte välbeställda föräldrar vikten av att ge sina barn utbildning både i livets praktiska plikter och i vetenskapen. De förstår inte att det är nödvändigt, till nytta för deras barns sinnen och moral och för deras framtida användbarhet, att ge dem en grundlig förståelse för nyttigt arbete. Det är bra för deras barn så att de kan behålla sitt oberoende om motgångar kommer, när de vet hur de ska arbeta med sina händer. Om de har ett kapital av kraft kan de inte vara fattiga, även om de inte äger en enda krona. Många som har det gott ställt när de är unga kan berövas alla sina rikedomar och hamna i en situation där föräldrar, bröder och systrar är beroende av dem för sitt uppehälle. Därför är det viktigt att alla ungdomar lär sig att arbeta så att de kan vara förberedda för oförutsedda händelser. Rikedomar kan verkligen bli en förbannelse när

deras ägare låter dem stå i vägen deras söners och döttrars möjlighet att lära sig nyttigt arbete så att de blir förberedda för det verkliga livet.

De som inte är tvingade att arbeta rör sig ofta inte tillräckligt mycket för att bevara den fysiska hälsan. Unga män skaffar sig slappa vanor eftersom deras sinnen och händer inte är tillräckligt sysselsatta i aktivt arbete, och får ofta det man bör akta sig för mest, gatans utbildning - att hänga runt affärer, röka, dricka och spela kort.

Unga kvinnor kommer att läsa romaner och ursäkta sig med att dom inte behöver arbete eftersom deras hälsa är bräcklig. Deras svaghet beror på brist på användning av de muskler som Gud gett dem. Dom kanske tror att de är för svaga för att utföra hushållsarbete, men sysselsätter sig med virkning och frivoliteter. De bevarar sina händers och ansiktens känsliga blekhet medan deras betyngda mödrar sliter hårt med att tvätta och stryka deras kläder. Dessa kvinnor är inte kristna, för de bryter det femte budet. De ärar inte sina föräldrar. Men modern är den som är mest skyldig. Hon har skämt bort döttrarna och låtit dem slippa bära sin del av hushållsplikerna, tills arbete har blivit motbjudande för dem och de älskar och trivs i bortklemad sysslolöshet. De äter, sover, läser romaner och talar om mode medan deras liv är onyttiga.

Fattigdom är en välsignelse i många fall, för den förhindrar att ungdomar och barn blir förstörda av inaktivitet. Både de fysiska och de mentala krafterna borde kultiveras och utvecklas på ett riktigt sätt. Föräldrars främsta och ständiga omsorg borde vara att se till att deras barn får en stadig konstitution så att de kan bli friska män och kvinnor. Det är omöjligt att uppnå detta utan fysisk motion. För sin egen fysiska hälsa och moraliska nytta borde barn lära sig att arbeta, även om det inte är nödvändigt av ekonomiska skäl. Om de ska få en ren och ärlig karaktär måste de få den disciplin som ett välanpassat arbete ger, som kommer att sätta alla muskler i arbete. Den tillfredsställelse som barn kommer att känna när de är till nytta och sätter sig själva åt sidan för att hjälpa andra kommer att bli det hälsosammaste nöje de någonsin upplevt. Varför skulle de rika beröva sig själva och sina barn denna stora välsignelse?

Föräldrar, sysslolöshet är den största förbannelse som någonsin drabbat ungdomar. Era döttrar borde inte tillåtas att ligga i sängen till sent på morgonen och sova bort de dyrbara timmar som Gud gett dem för att göra det bästa av och som Gud kommer att hålla dem ansvariga för. Modern gör sina döttrar stor skada genom att bära de bördor som de borde dela med henne, för sitt eget

bästa både nu och i framtiden. Den väg som många föräldrar följer när de låter sina barn bli lata och tillfredsställer deras längtan efter att läsa romantiska böcker gör dem odugliga för det verkliga livet. Att läsa romaner och påhittade berättelser är det värsta ungdomar kan ägna sig åt. De som läser romaner och kärlekshistorier misslyckas alltid med att bli goda, praktiska mödrar. De bygger luftslott och lever i en överklig fantasivärld. De blir sentimentala och har sjuka fantasier. Deras konstgjorda liv förstör dem så de inte kan göra något användbart. Deras intellekt blir förkrympt fast de smickrar sig med sin överlägsna begåvning och sitt sätt. Att öva sig på hushållsarbete är till största nytta för unga flickor.

Fysiskt arbete kommer inte att hindra intellektet från att utvecklas. Långt därifrån. De fördelar som vinnas genom fysiskt arbete kommer att balansera en människa och hindra sinnet från att bli överansträngt. Ansträngningen läggs på musklerna och ger lättnad åt den trötta hjärnan. Det finns många håglösa, odugliga flickor som anser det okvinnligt att delta i aktivt arbete. Men deras karaktärer är för genomskinliga för att kunna lura uppmärksamma människor med sin verkliga betydelselöshet. De ler tillgjort och fnittrar, och är idel känslor. Det verkar som om de inte kan tala rakt på sak utan förvränger allt de säger med läspningar och fåniga leenden. Är dessa damer? De var inte födda dumma utan uppfostrades till det. Man behöver inte vara skör, hjälplös, utstyrd och fånigt leende för att vara en dam. Det krävs en sund kropp för ett sunt intellekt. Fysisk hälsa och praktisk kunskap om alla hushållets nödvändiga plikter kommer aldrig att vara till hinder för ett välutvecklat intellekt. Båda är mycket viktiga för en dam.

Alla intellektuella förmågor borde användas och utvecklas för att män och kvinnor ska bli mentalt välbalanserade. Världen är full av ensidiga män och kvinnor som blivit sådana eftersom bara vissa av deras förmågor har kultiverats medan andra blivit förkrympta av överksamhet. De flesta ungdomars utbildning är misslyckad. De studerar för mycket medan de försummar det som har med praktiskt yrkesliv att göra. Män och kvinnor blir föräldrar utan att fundera på sitt ansvar och deras avkomma får ännu större brister än de själva. På så sätt degenererar mänskligheten snabbt. Det ständiga studerandet, så som skolorna nu drivs, gör ungdomarna oförmögna till ett praktiskt liv. Det mänskliga sinnet vill ha aktivitet. Om det inte är aktivt i rätt riktning kommer det att bli aktivt i fel riktning. För att bevara den mentala balansen borde arbete och studier förenas i skolorna.

I tidigare generationer borde man ha sört för utbildning i större skala. I anslutning till skolorna

skulle det ha funnits inrättningar för jordbruk och tillverkning. Det borde också ha funnits hushållslärare. Och en del av varje dag borde ha ägnats åt arbete så att de fysiska och mentala krafterna kunde tränas lika mycket. Om skolor hade upprättats enligt den plan som vi har beskrivit skulle det inte ha funnits så många obalanserade intellekt nu.

Gud förberedde en underbar trädgård för Adam och Eva. Han försåg dem med allt de behövde. Han planterade fruktträd av alla slag. Med givmild hand omgav han dem med sina rikedomar. Träden som var användbara och vackra, och de vackra blommorna som sköt upp av sig själva och blommade överdådigt omkring dem kände inte av något förfall. Adam och Eva var verkligen rika. De ägde Eden. Adam var herre över sin vackra egendom. Ingen kan ifrågasätta hans rikedom. Men Gud visste att Adam inte kunde vara lycklig om han saknade sysselsättning. Därför gav han honom något att göra. Han skulle vårda trädgården.

Om män och kvinnor i denna degenererade tidsålder har stora jordiska skatter, som är mycket obetydliga i jämförelse med det vackra och rika paradiset som gavs till dess herre Adam, tycker de att de är för fina för att arbeta och uppfostrar sina barn till att se på arbete som förnedrande. Sådana rika föräldrar lär sina barn, genom förmaningar och förebilder, att det är pengarna som gör gentlemannen och ladyen. Men vår uppfattning om gentlemännen och ladyen beror på deras intellektuella och moraliska status. Gud värderar inte efter klädsel. Den inspirerade aposteln Petrus uppmaning lyder: "Er prydnad skall inte vara något yttre: konstfulla håruppsättningar, påhängda guldsmycken eller fina kläder, utan hjärtats dolda människa med den oförgängliga skönheten hos en mild och stilla ande. Det är mycket dyrbart i Guds ögon." En ödmjuk och stilla ande är upphöjd över världslig ära och rikedom.

Herren illustrerar hur han värderar världens rika som förhäver sig i högfärd på grund av sina jordiska ägodelar, genom den rike mannen som rev sina lador och byggde större för att han skulle få plats för sina saker. Han glömde Gud och tänkte inte på varifrån alla hans ägodelar kom. Inget tack steg upp till hans nådiga Välgörare. Han gratulerade sig själv: "Kära själ, du har samlat mycket gott för många år. Ta det nu lugnt, ät, drick och var glad." Mästaren som hade anförtrött honom jordiska rikedomar att välsigna sina medmänniskor och ära sin Skapare med var med all rätt vred över hans otacksamhet och sa: "Din dåre, i natt skall din själ utkrävas av dig, och vem skall då få vad du har samlat ihop? Så går det för den som samlar skatter åt sig själv men inte är

rik inför Gud." Här har vi en illustration av vilket oändligt värde Gud sätter på människan. Stor rikedom, eller hur mycket välstånd som helst, kommer inte att tillförsäkra oss Guds ynnest. Alla dessa frikostiga gåvor och välsignelser kommer från honom för att pröva, testa och utveckla människans karaktär.

Människor må ha obegränsade rikedomar, men om de inte är rika inför Gud, om de inte har något intresse av att försäkra sig om den himmelska skatten och gudomlig visdom, räknas de som dårar av sin Skapare och vi lämnar dem på samma ställe där Gud lämnar dem. Arbete är en välsignelse. Det är omöjligt för oss att åtnjuta hälsa utan arbete. Alla förmågor borde användas så att de blir ordentligt utvecklade och så att män och kvinnor får välbalanserade sinnen. Om de unga hade fått en grundlig utbildning i olika typer av arbete, om de hade fått lära sig arbete lika väl som vetenskapliga kunskaper skulle deras utbildning ha varit till större nytta för dem.

Att ständigt anstränga hjärnan medan musklerna är inaktiva, försvagar nerverna. Elever har en längtan efter omväxling och spännande nöjen som nästan är omöjligt att behärska, och när de släpps fria efter att ha varit instängda med studier flera timmar om dagen, är dom nästan vilda. Många har aldrig kontrollerats hemma utan har tillåtits att följa sina egna infall. De tycker att den inskränkning som lektionerna medför är en stor ansträngning för dem och eftersom de inte har något att göra efter skoldagen föreslår Satan nöjen och rackartyg som omväxling. Deras inflytande över andra elever är demoraliserande. De elever som haft fördelen av en religiös uppfostran hemma och som är okunniga om samhällets syndiga leverne blir ofta bästa vänner med dem vars sinnen har stöpts i en sämre form, och vars förutsättningar för mental bildning och religiös träning har varit starkt begränsade. Och de är i fara att sjunka till samma låga nivå som sina kamrater, genom att blanda sig med detta sällskap och andas in den atmosfär som inte är upplyftande utan tenderar att sänka och bryta ner moralen. En stor grupp elever älskar att ha riktigt kul under sina lediga timmar, och väldigt många av dem som lämnar sina hem oskyldiga och rena, blir förstörda av sitt sällskap i skolan.

Jag har letts att ställa frågan: Måste allt som är värdefullt i våra ungdomar offras för att de ska få en skolutbildning? Om det hade funnits inrättningar för jordbruk och tillverkning i anslutning till våra skolor, om kompetenta lärare hade anställts för att utbilda ungdomarna inom olika grenar av studier och arbete, om en del av varje dag ägnats åt intellektuell förbättring och en del till fysiskt arbete, skulle det ha funnits en mer

upphöjd grupp ungdomar som kunde träda in på scenen för att forma samhället med sitt inflytande. Många ungdomar som tog examen vid sådana institutioner skulle gå ut med en stabil karaktär. De skulle ha uthållighet, styrka och mod att övervinna hinder, och sådana principer att de inte skulle vackla inför dåligt inflytande oavsett hur populärt det vore. Det skulle ha funnits erfarna lärare som undervisade unga kvinnor i matlagning. Unga flickor skulle ha fått lära sig att tillverka kläder, att skära till, skapa och laga, och på så sätt utbildats för livets praktiska uppgifter.

För unga män skulle det ha funnits inrättningar där de kunde lära sig olika yrken, vilket skulle träna både deras muskler och deras mentala förmåga. Om ungdomen bara kan få en ensidig utbildning, vad är viktigast, vetenskapliga kunskaper - med alla nackdelar för hälsan och livet - eller kunskaper om arbete för ett praktiskt liv? Vi svarar utan tvekan det senare. Om det ena måste försakats, låt det bli de bokliga studierna.

Det är många flickor som gift sig och skaffat familj men som har mycket litet praktiskt kunskap om de uppgifter som vilar på en hustru och mor. De kan läsa och spela något musikinstrument, men de kan inte laga mat. De kan inte göra hälsosamt bröd, något som är viktigt för familjens hälsa. De kan inte skära till och sy kläder, för de har aldrig fått lära sig hur man gör. De ansåg att sådant var onödigt, och i sitt gifta liv är de beroende av att någon annan gör detta åt dem, precis som deras egna små barn är. Det är denna oförsvarliga okunskap beträffande de allra nödvändigaste uppgifterna i livet som skapar många olyckliga familjer.

Inställningen att arbete är förnedrande i ett förfinat liv har lagt tusentals i graven som kunde ha levt. De som bara utför kroppsarbete arbetar ofta till överdrift, utan att ge sig själva tid att vila, medan de intellektuella överanstränger hjärnan och lider brist på den hälsosamma styrka som fysiskt arbete ger. Om de intellektuella ville dela bördorna med arbetarklassen i någon mån, och på så sätt stärka musklerna, skulle arbetarklassen kunna göra mindre och avsätta en del av sin tid till att odla mentala och moraliska förmågor. De som har stillasittande och bokliga vanor borde motionera, även om de inte måste arbeta för sitt uppehälle. Hälsa borde vara en tillräcklig drivkraft för att få dem att kombinera fysiskt och mentalt arbete.

Moralisk, intellektuell och fysisk bildning borde kombineras för att män och kvinnor ska bli välutvecklade. En del är kvalificerade att utveckla större intellektuell styrka, medan andra är benägna att älska och njuta av fysiskt arbete. Båda dessa

grupper borde försöka förbättra sina svagheter så att de kan bära fram hela sin varelse inför Gud, till ett levande offer, heligt och välbehagligt för honom. Det är deras andliga tempeltjänst. Den modemedvetna societetens sätt och vanor borde inte vara måttstock för deras handlingar. Den inspirerade aposteln Paulus tillägger: "Och anpassa er inte efter den här världen, utan låt er förvandlas genom sinnets förnyelse, så att ni kan pröva vad som är Guds vilja, det som är gott och fullkomligt och som behagar honom."

Intellektuella människor anstränger förståndet för hårt. De slösar ofta med sina mentala krafter, medan det finns en annan grupp vars högsta mål i livet är fysiskt arbete. Den senare gruppen tränar inte förståndet. Deras muskler tränas medan hjärnan berövas intellektuell styrka, på samma sätt som tänkande människors förstånd arbetar medan deras kroppar berövas styrka och spänst eftersom de försummar att träna musklerna. De som nöjer sig med att ägna sina liv åt fysiskt arbete och låter andra tänka åt dem medan de bara utför vad andra hjärnor har planerat kommer att få starka muskler men svaga intellekt. Deras goda inverkan kommer att bli liten i jämförelse med vad den kunde vara om de ville använda hjärnan lika mycket som musklerna. Denna grupp insjuknar lättare om de angrips av sjukdom. Kroppen vitaliseras av hjärnans elektriska kraft så den kan motstå sjukdom.

Människor med goda fysiska krafter borde lära sig själva att tänka lika väl som att handla, och inte förlita sig på att andra ska vara hjärna åt dem. Det är ett vanligt misstag bland många att betrakta kroppsarbete som förnedrande. Därför är unga människor mycket angelägna om att utbilda sig till lärare, kontorsarbetare, handlare och jurister, och att ta nästan vilket arbete som helst som inte kräver fysiskt arbete. Unga kvinnor betraktar hushållsarbete som förödmjukande. Trots att det fysiska arbete som krävs för att utföra hushållsarbete, om det inte är alltför hårt, är väl anpassat för att främja hälsan, vill de söka till utbildningar för lärare eller kontorister eller lära sig något yrke som kommer att hålla dem stillasittande och instängda inomhus. Hälsans rosor bleknar från deras kinder och sjukdom drabbar dem eftersom de berövats fysisk motion och deras vanor blir fördärvade i allmänhet.

Det finns visserligen ursäkter för unga kvinnor att inte välja hushållsarbete som yrke, eftersom de som antäller flickor i köket i allmänhet behandlar dem som tjänare. Deras arbetsgivare respekterar dem inte och behandlar dem som om de vore ovärdiga att vara medlemmar i deras familj. De ger dem inte samma privilegier som de ger sömmerskan, sekreteraren som kopierar dokument

eller musikläraren. Men det finns inget viktigare yrke än hushållsarbete. Att kunna laga mat och att duka fram hälsosam mat på ett inbjudande sätt kräver intelligens och erfarenhet. Den som förbereder maten som ska hamna i våra magar, som ska omvandlas till blod som ska ge näring åt kroppen, har en mycket viktig och upphöjd position. Sekreterarens, sömmerskans eller musiklärarens position kan inte jämföras med kockens viktiga uppgift.

Ovanstående är en redogörelse om vad som skulle ha kunnat uträttas genom ett riktigt utbildningssystem. Tiden är för kort nu för att kunna uppnå det som skulle kunnat ha gjorts under de generationer som gått, men vi kan göra mycket även i dessa sista dagar, för att korrigera det skadliga i de ungas utbildning. Och eftersom tiden är kort borde vi vara nitiska och arbeta ivrigt för att ge våra unga den utbildning som överensstämmer med vår tro. Vi är reformatorer. Vi vill att våra barn ska ha så stor nytta som möjligt av sin utbildning. För att uppnå det bör de få sysselsättning som sätter musklerna i arbete. Dagligt, systematiskt arbete borde utgöra en del av de ungas utbildning, även i denna sena tid. Mycket kan vinnas nu genom att koppla ihop kroppsarbete med skolorna. Genom att följa denna plan kommer eleverna att vinna andlig spänst och tankekraft, och de kommer att kunna uträtta mer mentalt arbete inom en avsatt tid än de skulle kunna genom att bara studera. Och de kan lämna skolan med en oskadad kropps-konstitution, med styrka och mod att hålla ut i vilken position som helst där Gud kan komma att placera dem.

Eftersom tiden är kort borde vi arbeta flitigt med fördubblad energi. Våra barn kanske aldrig börjar vid något universitet, men de kan få en utbildning inom de viktiga områden som de kan ha praktisk användning av och som kommer att ge bildning åt förståndet och sätta dess kraft i arbete. Våldigt många ungdomar som har genomgått högskoleutbildning har inte fått den verkliga utbildning som de kan ha praktisk användning av. De kanske har fått en högskoleexamen på pappret, men i verkligheten är de bara utbildade dumhuvuden

Det finns många unga män vars tjänster Gud skulle ta emot om de utan reservationer ville helga sig själva åt honom. Om de ville använda de sinnesförmågor i tjänst för Gud som de använder för att tjäna sig själva och skaffa sig ägodelar, skulle de bli ivriga, uthålliga och framgångsrika arbetare i Herrens vingård. Många av våra unga män borde vända sin uppmärksamhet till bibelstudium så att Gud kan använda dem i sitt verk. Men de blir inte lika kunniga i andliga frågor som i världsliga ting. Därför misslyckas de

i att utföra det Guds verk som de skulle kunna göra med godkännande från Gud. Det är bara ett fåtal som varnar syndare och vinner själar för Kristus, fast det borde vara många. Våra unga män är i allmänhet visa i världsliga ärenden, men inte intelligenta när det gäller ting som hör Guds rike till. De skulle kunna vända sina sinnen i himmelsk, gudomlig riktning och vandra i ljuset, från en nivå av ljus och stryka till nästa, tills de kunde omvända syndare till Kristus och visa de otroende och modfälda en ljus väg mot himlen. Och när striden är avslutad kan de bli välkomnade in i sin Herres glädje.

Unga män borde inte ge sig in i uppgiften att förklara Skrifterna och undervisa om profetiorna när de saknar kunskap om de viktiga bibelsanningar som de försöker förklara för andra. De kanske har brister inom de vanliga utbildningsområdena och därför misslyckas med att göra allt det goda de skulle kunnat uträtta om de hade haft förmånen att gå i en bra skola. Okunnighet ökar inte ödmjukheten eller andligheten hos någon av Kristi bekännande efterföljare. Det gudomliga Ordets sanningar kan bäst uppskattas av en intellektuell kristen. Kristus kan förhärligas bäst av dem som tjänar honom med förstånd. Det stora syftet med utbildning är att göra oss kapabla att använda de krafter som Gud gett oss på det sätt som bäst representerar bibelns religion och upphöjer Guds härlighet

Vi står i skuld till honom som gav oss vår existens för alla de talanger han anförtrott oss, och det är vår plikt gentemot vår Skapare att vårda och utveckla de förmågor som han har lämnat åt oss att förvalta. Utbildning kommer att disciplinera förståndet, utveckla dess kraft och styra det på ett förnuftigt sätt så att vi kan bli användbara när det gäller att upphöja Guds ära. Vi behöver en skola där de som just ska påbörja sin tjänst för Gud kan studera åtminstone de vanligaste ämnena och där de också mer fullständigt kan lära sig Guds Ords sanningar för denna tid. I anslutning till dessa skolor bör lektioner hållas om profetiorna. De som har goda förutsättningar och som Gud vill tillåta att arbeta i sin vingård skulle ha stor nytta av bara några få månaders utbildning i en sådan skola.

Vidare studium

Life of Christ (12 artikler), The Youth's Instructor, 1. mars, 1872 til 3. mars, 1874, Unges farer och uppgift, Vittnesbyrd för församlingen 3 s.221-227 (1872), Appel till de unga Youth, samma, 362-380 (1875).

Kristus, en Utbildare

(47) Mänskosinnet är skapat för den högsta utveckling. Ett liv helgat åt Gud skall inte vara ett liv i ovetande. Många talar emot utbildning, eftersom Jesus valde olärda fiskare, till att förkunna evangeliet. De hävdar, att Han föredrog de olärda. Många lärda och ärade män trodde på Hans lära. Om dessa utan fruktan hade åtljytt sina samvetens överbevisning, skulle de ha följt Honom. Deras förmågor skulle ha godtagits och använts i Kristi tjänst, i fall de hade överlåtit dem till Honom. Men de saknade moralisk kraft, till att stå emot de hotfulla prästerna och misstänksamma rådsherrarna, att bekänna sig till Kristus och sätta sina anseenden på spel, genom att ansluta sig till den ödmjuka galilén.

Han, som kände allas hjärtan, förstod detta. Om de, som ägde utbildning och anseende, vägrade, att utföra det verk de var skickade till, tänkte Kristus välja män, som skulle vara lydiga och trofasta, till att göra Hans vilja. Han valde ödmjuka män och knöt dem till Sig, för att Han skulle kunna utbilda dem, till att föra det stora verket på jorden framåt, sedan Han hade lämnat den.

Kristus var världens ljus. Han var källan till all kunskap. Han var i stånd till, att utbilda de olärda fiskemännen, till att ta emot det upphöjda värv eller arbete, som Han ville ge dem. De sanningens lärdomar, som skänktes till dessa oansenliga män, blev av mäktig betydelse. De skulle komma att sätta världen i rörelse. Det tycktes vara en enkel sak för Jesus, att knyta dessa enkla personer till Sig; men det var en händelse, som skulle komma att få förbluffande följder. Deras ord och deras arbete skulle komma att bli omvälvande för världen.

Kristus föraktade inte utbildning. Den högsta utveckling av sinnet äger Hans fulla bifall, om denna utbildning helgas genom gudsvörnad och kärlek. De ödmjuka män, som Kristus valde ut, underkastades det Himmelska (48) Majestätets förädlade inflytande under de tre år de tillbringade tillsammans. Kristus var den störste lärare, som världen någonsin har känt till.

Gud tar emot de unga och deras förmågor och hela deras rikedom av hängivenhet, bara de vill viga sig åt Honom. De kan svinga sig upp till den intellektuella storhetens högsta tinnar; och om de förenar detta med religiösa grundsatser, kan de utföra det verk, som Kristus kom från Himmelen, för att uträtta, och bli Mästarens biträden, när de verkställer detta.

Eleverna vid våra skolor äger värdefulla förmåner, i det att de inte bara uppnår kunskap i

vetenskaplig riktning, utan också lär sig, hur de skall utveckla och lyda dygder, som ger dem en fast karaktär. De är Guds ansvariga redskap. Talenter som rikedom, samhällelig ställning och förstånd har Gud betrott åt människor, för att dessa storheter skall användas i Hans tjänst på ett förståndigt sätt. Dessa olika förmågor och välsignelser har Han fördelat i förhållande till Sina tjänares krafter och duglighet - var och en har fått sin gärning att fullborda.

Givaren förväntar Sig något tillbaka, som motsvarar gåvorna. Den enklaste gåva skall icke föraktas, eller ligga i träda. Den lilla bäcken säger inte, att den ej tänker löpa i sin smala kanal, eftersom den inte är en mäktig å. Grässtråna vägrar inte att växa, för att de inte är träd i skogen. Lampan håller ej inne med sitt ljus, för att den inte är en stjärna. Månen och stjärnorna avstår inte från, att skina, därför att de ej strålar lika klart som solen. Varje enskild person har sitt eget bestämda verksamhetsfält eller profession. De, som gör det bästa av sina Gudagivna tillfällen, återgäldar Givaren genom sina framsteg, vilket innebär en ränta motsvarande det satsade kapitalet.

Herren lönar inte den stora mängden arbete. Han betraktar inte arbetets omfattning så mycket som den trofasthet det är gjort med. De goda och trofasta tjänarna belönas. I det, att vi uppammar de krafter Gud har gett oss här, växer vi till i kunskap och uppfattningsförmåga, och blir i stånd till, att sätta värde på evigt liv. De, som har missbrukat sina Gudagivna förmåner i detta liv, och (49) har varit nöjda med sin likgiltighet, och som ägnat sig åt sådant, som saknat värde för dem själva och andra, förstår inte sitt personliga ansvar, tyglar inte sin onda fallenhet och beslutar sig ej för, att uppnå ett renare, högre och mera helgat liv.

De unga bör vara elever med inriktning på den kommande världen. Genom uthållighet i införskaffandet av kunskaper, varvid de låter sig styras av vörnad för Gud och kärlek, vinner de ett fastare grepp om det goda i detta liv, och när de använder sina förmåner här och nu, för att säkra finare förmågor, kommer de att ha med sig dessa värdefulla egenskaper i det framtida livet. Därmed har de sökt och uppnått det, som är oförgängligt. Förmågan, att värdesätta det härliga, som *"ögat inte har sett och örat inte har hört"* {Första Korintierbrevet 2:9, Svenska Folk-Bibeln 98}, kommer att stå i förhållande till deras tillägnade färdigheter, och utveckla deras förmågor i detta liv.

De, som, genom Guds nåd, låter tömma sina hjärtan på fåfänga och skröp, kan i stället

förvandla dem till förrådkamrar för kunskap, renhet och sanning. Och därmed når de utöver det världsliga tänkandets snäva gränser, till den Oändliges svindlande höjder. Guds rättfärdighet och barmhärtighet framstår då för den moraliska begreppsuppfattningen. Syndens fruktansvärda natur, och dess följder, blir tydligt skönjbara. Guds karaktär, Hans kärlek, yttrad genom Hans uppgivande av Sin Son som offer för världens synder, och helighetens skönhet, blir då upphöjda ämnen för betraktelse. Detta styrker förståndet, och för människor i nära umgänge med den Oändlige. - *The Review and Herald*, den 21. Juni, 1877.

För vidare studium

Battle Creek College, *The Signs of the Times*, den 7., 14. Februari, 1878.

Vädjan å våra Studerandes Vägnar

(50) Vi har varit väldigt rädda för, att studerande inskrivna vid Battle Creek College inte skall få allt det gagn, som de skulle kunna få, vad beträffar religiös utveckling från de familjer, som ger dem logi. Somliga familjer upplever inte Kristi religions ljuvliga inflytande, fastän de är bekännande kristna. Inflytandet från detta slags personer, som utövas över de studerande, är mera osmakligt, än från dem, som inte ger sig ut för, att vara gudfruktiga. Dessa icke-religiösa, oansvariga formalister må ställa sig fram inför världen som förträffliga individer, fastän de, liksom det sterila fikonsträdet, saknar det, som vår Frälsare allena sätter högt värde på - frukten av Hans härlighet. Det, som utförs i hjärtat genom Guds nåd, vet de inget om. Dessa personer utövar ett inflytande, som är skadligt för alla, som de umgås med. Det bör tillsättas utskott, som ser till, att de hem de studerande kommer till, inte bebos av formalister, som saknar känslan av ansvar för de kära ungdomarnas själar.

Det kan göras riktigt mycket för dem, som inte längre står under den egna familjekretsens uppmjukande och dämpande inflytande. Den anda många ger prov på, visar, att hjärtats språk är: ”Skall jag hålla reda på min bror?” {Första Moseboken 4:9.} Jag känner ingen börda eller ansvar frånsatt för min egen familj. Jag har ingen särskild börda eller intresse för de studerande, som hyr rum i mitt hus.” Jag vill gärna fråga dessa personer, om de hyser ömhet och känner ansvar för sina egna barn. Det smärtar mig, att se så föga iver från vissa föräldrars sida, för att den påverkan, som omger deras barn, skall bidra till en sund karaktärsutveckling. Nå, de, som äger en själslig börda för sina egna älskade barn, bör inte själviskt begränsa sin omsorg till sina egna

familjer. Jesus är vårt föredöme i allt, och Han har ingalunda gett oss något sådant exempel på själviskhet, som vi kan se ibland Hans bekännande efterföljare. (51) Om vi förblir i Kristus, och Hans kärlek förblir i oss, skall vi älska dem, som Kristus dog för; ty Han har befallt Sina anhängare, att älska varandra, såsom Han har älskat dem. Lyder vi, som bekänner Hans namn, denna förmaning? Sviktar vi på denna punkt, kommer vi också att göra det på andra. Om Kristus hade sökt Sin egen vining, bekvämlighet och behag, skulle världen ha lämnats åt undergång i sin synd och i sitt fördärv.

En besynnerlig likgiltighet för själars frälsning tycks ha gripit tag om många bekännande kristna. Syndare må vara på väg, att gå förtappade överallt omkring dem, och de bryr sig inte nämnvärt om saken. Kommer Kristus att säga till dessa liknöjda personer: ”Bra, du gode och trogne tjänare. . . . Gå in i din Herres glädje!”? {Matteusevangeliet 25:21, 23.} Kristi glädje består i, att se själar förlösta genom det offer Han har gjort för dem.

Unga män och kvinnor, som inte står under hemmets inflytande, behöver någon, som ser efter dem och visar dem en smula intresse. De, som gör detta, uppfyller ett stort behov och utför i lika hög grad ett arbete för Gud och för själars frälsning, som förkunnaren i predikstolen. Detta förstående, oegennyttiga verk för de unga är inte mera, än vad Gud fordrar av envar av oss. Hur allvarligt bör en erfaren kristen inte arbeta, för att hindra danandet eller uppkomsten av vanor, som ger karaktären outplånliga skador! Kristi efterföljare bör göra Guds Ord tilltalande för de unga. Låt Din egen karaktär mjukas upp och styras av helighetens skönhet, låt den vara en daglig och stundlig predikan för de unga. Visa inte upp några grubblerier; utan vinn dem till ett heligt liv och lydighet mot Gud. En del bekännare av kristendomen stöter bort de unga, genom att vara sura av sig. Nu är de ungas hjärtan mottagliga som vax, och Du kan komma att leda dem till, att beundra den kristna karaktären; men om några få år kan vaxet ha blivit hårt som granit.

Jag kallar de bekännande kristna i Battle Creek som en församling och som enskilda, att ta tag i sitt Gudagivna (52) ansvar. Vandra själva med Gud; och utöva ett inflytande över de unga, som bevarar dem från, att falla för de mångahanda frestelser, som görs tilldragande, för att locka detta släktes ungdomar. Satan har tjuvstartat, medan Guds bekännande folk ännu ligger i startblocken. De tycks sova inför de ungas faror, och det fördärv, som hotar dem. Satan visar jublande upp sina segrar över de unga; och korsets bekännande soldater låter honom ta sina offer mitt

framför näsan på dem, och uppvisar en förunderlig försoning med detta faktum.

Många av dessa ungdomar anses vara hopplösa fall, alltså räcker man inte ut en hjälpande hand, för att rädda dem. Vissa av dessa kunde ha räddats; och de kunde fortfarande nås, i fall de funnes något intresse för dem. Vad har någon av oss, som vi inte har fått? Vi är skyldiga Kristus för alla förmågor, varje nådegåva, varje god tanke, och varje sund handling. Av oss själva har vi inget att yvas över. Låt oss i saktmod och ödmjukhet böja oss vid korsets fot; och låt alla våra ord och handlingar vara sådana, att andra vinns åt Kristus, och att de inte drivs längre bort från Honom.

Jag talar till Er, som bor vid verkets stora centrum. Ni kan icke vara liknöjda, ovårdsamma formalister, som bara ser till Ert eget. Många vittnen betraktar Er, och många tar efter Ert handlande. Ett ogudaktigt liv beseglar inte endast Er egen dom, utan förstör också andra. Ni, som lever där så tungt vägande intressen skall vidmakthållas, måste vara på Er vakt, trogna väktare, som aldrig slumrar på Er post. Ett ögonblicks ouppmärksamhet, som ägnas åt själviskhet eller jagets tillfredsställelse, ger fienden en fördel, som flera års arbete inte kan motverka. De, som väljer Battle Creek som sitt hem, bör vara trons och bönenas män och kvinnor, som verkligen står upp för de intressen, som de omges av. Den enda tryggheten ligger i, att vandra med Gud.

De unga, som går på Battle Creek College, har olika personligheter. De har blivit fostrade och utbildade på olika sätt. Många har överlämnats åt, att följa sina egna oerfarna sinnens böjelser. Föräldrarna har (53) därmed menat, att de har älskat sina barn; men de har visat sig vara deras värsta fiender. De har låtit det onda fortgå ohindrat. De har låtit sina barn kela med synden, vilket är detsamma som, att kela med en huggorm. En sådan hugger efter både den, som kelar med ormen i fråga, och efter alla andra, som kommer i dess närhet.

En del av dessa bortklemade barn ingår i de studerandes skara på vår högskola. Lärare, och alla med ett hjärta för de studerande, har den föga avundsvärda uppgiften, att bidra till denna grupps mognad. De har inte lytt sina föräldrar där hemma, och har ingen uppfattning om, vad det vill säga, att ha en, som bestämmer på skolan, eller hos sina värdfamiljer. Vilken tro och tålmod samt nåd, förutom visdom, som krävs, för att bemöta dessa försummade, synnerligen förklemade unga! Ändå tar de bedragna föräldrarna barnens parti mot skolan och uppfostran i värdfamiljerna. De söker, att hindra

andra från, att fullgöra den plikt, som Gud kräver av dem, och som de själva så kraftigt har försummat. Vilken gudomlig visdom är det inte behov av, för att handla rättfärdigt och älska barmhärtighet under dessa prövande omständigheter! Hur vanskligt är det ej, att rikta sinnen åt rätt håll, sedan de först har förvrängts så grundligt genom felaktig fostran! Då somliga har getts fria tyglar, har andra behandlats för strängt; och när de nu är fria från de vaksamma händer, som har hållit hårt i de styrande tyglarna, utan att visa kärlek och barmhärtighet, anser de, att de inte skall kommenderas av någon. De föraktar tanken på kontroll.

Skall inte de, som har den vanskliga uppfostran av dessa ungdomar att sköta för karaktärens formande, stöttas genom Guds barns trofasta böner? Omsorg, bördor och tungt ansvar blir automatiskt den samvetsgranne, gudfruktige lärarens lott, vilket också gäller de ansvarskännande fäderna och mödrarna i Israel, som bor i Battle Creek. Alla uppriktiga kristna, som sätter värde på själar, för vilka Kristus dog, anstränger sig uppriktigt, för att göra allt i sin makt, för att rätta till biologiska föräldrars fel och försummelse. Lärarna känner den plikt, som vilar på dem, att (54) föra ut eleverna i världen, och för att ställa fram dem inför Gud med liksidiga karaktärsdrag och väl balanserade sinnelag. Men lärarna kan inte ensamma bära hela bördan, och skall inte förväntas, att ensamma ansvara för dessa elevers goda uppförande och upphöjda moral. Alla familjer, som hyr ut rum till dem, bör ha regler, som de måste rätta sig efter. Det är inte vänligt mot dem eller deras föräldrar, att låta dem lägga sig till dem med fula ovanor och förstöra eller skamfila möblemanget. Om de är livliga till naturen och fulla av energi, låt dem då utföra energikrävande arbeten, tills de blir trötta och uppskattar vilan på rummet.

Det inlämnades en sorglig redogörelse i fjol om en del av elevernas rum. I fall de studerande är grova och oförskämda, bär deras rum ofta prägel av detta. Obetänksamt lekande, högljutt skrattande och sena nattvanor skall inte fördras eller tolereras av dem, som hyr ut rummen. Tillåter de detta uppförande hos de studerande, begår de ett allvarligt fel mot dem, och gör sig själva i hög grad ansvariga för deras felaktiga uppträdande. De studerandes rum bör ofta besökas, för att se, om de är hälsoenliga och bekväma, och för att förvissa sig om, att alla lever i överensstämmelse med skolans regler. Försumlighet av en eller annan art skall påpekas, och de studerande skall troget vägledas härvidlag. I fall de är olydiga och vägrar, att låta sig styras, kan de lika gärna flytta hem igen, och skolan klarar sig bättre dem

förutan. Vår högskola får icke bli fördärvad på grund av några få laglösa elever. I många fall riskerar de unga på högskolorna i vårt land, där de placeras, att bli omoraliska och urartade på grund av onda elevers sällskap.

Våra studerandes sällskap är en betydelsefull sak, och bör inte försummas. Många, som kommer till vår högskola, är bekännande kristna. Dessa bör visas särskilt intresse, och de bör uppmuntras till, att leva ett kristet liv i all strävsamhet. De bör, så vitt möjligt, skyddas mot de frestelser, som de unga möter, (55) vart de än vänder sig. För dem med mångårig erfarenhet, kan de frestelser, som väljer över dagens ungdom, te sig bagatellartade, varför de inte hyser medkänsla för dessa frestade och prövade unga. Detta är fel! Deras egna liv och tidiga erfarenhet kan ha skilt sig påtagligt från de ungas upplevelser, som de gärna klandrar för svaghet.

Många bekännande Kristi efterföljare är moraliskt veka. De har aldrig varit korssets hjältar, och rubbas lätt från sin allians med Gud genom själviska förlustelser och nöjen. Dessa personer bör hjälpas. De bör inte överlämnas till, att på måfå välja sina vänner och rumskamrater. De, som älskar och vördar Gud, bör känna ett ansvar för dessa själars belägenhet, och bör handla diskret, när de väljer dåliga vänner. Unga kristna, som lätt låter sig bedåras av icke-religiösa kamrater, bör ha som vänner dem, som bidrar till kloka beslut och religiösa böjelser. En välvillig och religiös ungdom, som bekänner sig till kristendomen, kan mista sina religiösa drag, genom att umgås flitigt med folk, som tar lätt på heliga och religiösa ting, ja, som måhända driver med dylikt, och som är i avsaknad av vördsamhet inför känsliga samveten. En bit surdeg kan genomsyra hela baket. Somligas tro är svag; men om de paras samman med lämpliga rumskamrater, vars inflytande för det rätta är starkt, blir de trossvaga väl balanserade och fås att gå åt rätt håll. Därmed vinner dessa en värdefull religiös erfarenhet, och danar en sant kristen karaktär.

Jag vill, att våra bröder och systrar vakar över själar, som de måste avlägga räkenskap för. Jag rörs djupt i mitt inre över detta ämne. Jag vill tillskynda Kristi bekännare nödvändigheten av, att iföra sig hela vapenrustningen; och arbeta för de unga, som går på Battle Creek College. De har inte lika mycket användning för predikningar och långa, klandrande lektioner, som de har användning för sant intresse. Låt dem lära känna Er genom Era gärningar och förstå, att Ni älskar dem, och hyser omsorg om deras själar. (56) Om Ni visar ömsint intresse för de unga, som nu kommer till Battle Creek, som kastas i församlingens armar; om Ni känner endast hälften

så stor omsorg, som Ni gör för Era timliga angelägenheter, kan Ni binda dem till Er med sympatins starkaste band; och då blir Ert inflytande över dem till en kraft för det goda. - *The Review and Herald*, den 21. Februari, 1878.

För vidare studium

Josef i Egypten, *The Signs of the Times*, den 8.

Januari, 1880 - 5. Februari, 1880

Röstens Skolning, *The Review and Herald*, den 5. Februari, 1880

Mose tidiga Liv och Kall, *The Signs of the Times*, den 4. Februari, 1880 - den 4. Mars, 1880

Våra Skolskrivningar, *Vittnesbörd för Församlingen*, Band 4, sid. 418-429

Skolans Studerande, samma, Band 4, sid. 430-437

Talenterns Bruk, samma, Band 4, sid. 519-522

Varning och Förmaning, samma, Band 4, sid. 537-544

Moral och intellektuell Kultur, samma, Band 4, sid. 545-549

Påverkan av dem man umgås med, samma, Band 4, sid. 587-591

Enkelhet i Klädedräkt, samma, Band 4, sid. 628-648

En god Utbildning, samma, Band 4, sid. 648-653

Litteratursällskap, *The Review and Herald*, den 4. Januari, 1881

Bibelstudium, *The Review and Herald*, den 11. Januari, 1881

Daniels Liv, *The Review and Herald*, den 25. Januari, 1881 - den 15. Februari, 1881

Tankar om Utbildning

(57) Inget arbete, som människor någonsin åtagit sig, kräver större omsorg och duglighet, än en riktig undervisning och uppfostran av unga och barn. Inget verkar så kraftfullt som inflytandet från våra omgivningar under de första åren av våra liv. Den vise mannen säger: "Vänj den unge vid den väg han bör vandra, så viker han ej av från den när han blir gammal." {Ordspråksboken 22:6.} Människans natur är tredelad, och den upplärning, som Salomo inskräppte, omfattar den rätta utvecklingen av de fysiska, intellektuella och moraliska krafterna. För att utföra denna gärning rätt, måste föräldrar och lärare själva förstå "den väg han bör vandra". Detta innefattar mera, än bokligt vetande och skollärdom. Det omfattar utövandet av avhållsamhet och måttfullhet, broderskärlek och gudsvörnad, utförandet av våra plikter mot oss själva, vår nästa och Gud.

Barn måste fostras enligt en annan grundsats, än den, som råder vid dressyr av djur, som inte kan resonera själva. Ett djur skall endast vänjas vid, att underordna sig sin herre, medan ett barn skall lära sig, att behärska sig självt. Viljan måste övas upp

till, att lyda förståndets och samvetets bud. Ett barn kan vara så disciplinerat, att det, liksom ett djur, saknar egen vilja; dess individualitet uppgår i lärarens. En sådan uppfostran är oklok, och den får katastrofala följder. Barn, som uppfostras på detta vis, saknar stabilitet och beslutsamhet. De har inte lärt sig, att handla efter principer, och förståndsformågorna har inte stärkts genom övning. Så vitt möjligt, bör varje barn uppläras till självtillit. Genom att försätta sina olika förmågor i verksamhet, upptäcker barnet sina starka och svaga sidor. En förständig lärare ser till, att de svaga sidorna stärks, så att barnet uppnår en välbalanserad, harmonisk karaktär.

På vissa skolor och i somliga familjer visar barnen upp ett (58) väl-drillat yttre, medan de står under personlig disciplin, men i frånvaro av ordningen med stränga regler förmår de ej, att tänka och handla självständigt. Om de hade lärt sig, att uppvisa omdömesgillhet så snabbt och bestämt som möjligt, skulle detta onda ha kunnat undgås. Men de har länge styrts av föräldrar eller lärare, som de har litat helt på. Den, som försöker, att få sina elevers individualitet att uppgå i hans egen, så att deras förnuft, omdöme och samvete underläggs hans kontroll, tar på sig ett oberättigat och förfärligt ansvar. De, som lär eleverna insikten, att förmågan till ära och nytthet ligger hos dem själva, banar vägen till varaktig framgång. Deras arbete ter sig måhända inte särskilt vettigt för nonchalanta iakttagare, och kanhända deras verk inte värdesätts så högt, som det av den instruktör, som har fullständig kontroll; men elevernas framtida liv visar följderna av en bättre utbildningsplan.

Både föräldrar och lärare riskerar, att bjuda och diktera för mycket, medan de inte uppnår tillräckligt starkt personligt samband med sina barn eller elever. De är för tillslutna, och visar sin myndighet på ett kallt och icke tilltalande sätt, vilket för till uppror, i stället för att vinna tillit och hängivenhet. I fall de oftare skulle samla barnen omkring sig, och visa intresse för deras arbete, innefattande deras idrottsliga lekar, skulle de vinna de smås kärlek och tillit. Respektens och lydighetens läxa blir därigenom lättare att lära; ty kärlek är den bästa lärare. Om ett liknande intresse visas för de unga, blir utfallet likartat. Unga hjärtan reagerar snabbt på medkännandets beröring.

Det får aldrig glömmas, att läraren måste *vara*, vad han önskar, att hans elever skall *bli*. Alltså skall hans grundsatsen och levnadsvanor ses som viktigare, än hans litterära kvalifikationer. Han bör vara en man, som vördar Gud, och känner ansvar för sitt arbete. Han bör förstå (59) vikten av fysisk, mental och moralisk upplärning, och

han bör ge varje enskild passande uppmärksamhet. Den, som kontrollerar sina elever, måste först kontrollera sig själv. För att få deras kärlek, måste han visa i blick, ord och handling, att hans hjärta är fyllt av kärlek till dem. Samtidigt är fasthet och beslutsamhet absolut nödvändiga i arbetet med, att dana sunda vanor, och utveckla ädla karaktärsdrag.

Fysisk undervisning bör ges en framträdande plats inom alla utbildningssystem. Det är föräldrars och lärares plikt, att lära känna den mänskliga organismen och de lagar, som den behärskas av, och så långt som möjligt se till, att barn och elever tillförsäkras den största av alla jordiska välsignelser, "ett sunt sinne i en sund kropp". Myriader av barn dör varje år, och många flera överlämnas till, att föra ett uselt liv, kanske i synd, på grund av lärares och föräldrars okunskap eller försummelse.

Många mödrar lägger ned timmar, ja, dagar på onödigt arbete, bara för att stoltsera, och likväl tar de sig inte tid till, att samla nödvändiga upplysningar, för att hålla sina barn friska. Hon betror deras kroppar till doktorn, och deras själar till predikanten, för att inte störas i sin tillbedjan av modet. Att lära känna mänsklig kroppens förunderliga mekanism, och förstå organens inbördes beroende för allas välbevarande, är ett arbete hon ej bryr sig om. Hon vet föga om sinnets och kroppens inbördes påverkan. Att sinnet i sig självt är en fantastisk gåva, som knyter det begränsade till det obegränsade, förstår hon inte.

I generationer har det populära utbildningssystemet, i synnerhet för barn, varit ödeläggande för hälsan, ja, för livet självt. Fem till sex timmar om dag har barnen tillbringat i ett klassrum, som inte har luftats tillräckligt, eller eljest befrämjat elevernas hälsa. Luften i dessa rum blir till gift för de lungor, som andas in den. Och här hålls de små, med sina aktiva, rastlösa (60) kroppar, och inte mindre aktiva och rastlösa sinnen, inspärrade under långa sommarkvar, när hela den sköna världen utomhus uppmanar dem till, att stärka hälsa och lyckan i fåglars och blommors sällskap. Det bästa, som många barn får, är endast ett svagt grepp om livet. Inspärrningen i skolan gör dem nervösa och sjuka. Deras kroppar förklenas av brist på motion och nervsystemets utmattning. I fall livets lampa slocknar, misstänker sällan föräldrar och lärare, att de har haft något att skaffa med, att livsgnisten har släckts. Den smärtsamma förlusten betraktas som en särskild Försynens skickelse, medan sanningen är, att orsaklig okunskap och försummelse av naturens lagar har ödelagt dessa barns liv. Gud hade tänkt Sig, att de skulle leva, och glädja sig åt

hälsa och livskraft, samt utveckla, rena, ädla och älskvärda karaktärsdrag, som skulle ära Honom i detta liv, och skänka Honom pris för alltid i det framtida livet.

Vem kan räkna alla de liv, som har gått förlorade, genom att det intellektuella har uppammats på bekostnad av de kroppsliga krafterna? Oförståndiga föräldrars och lärares handlande, varigenom de påverkar unga sinnen med smicker eller fruktan, har visat sig ödesdigert för många lovande elever. I stället för att tillskynda dem med alla möjliga uppmuntringar, begränsar en klok instruktör hellre det myckna tänkandet, till dess den fysiska lekamen har blivit tillräckligt stark, för att anstränga sig mentalt.

För att unga skall vara friska och glada, vilket beror på normal fysisk och mental utveckling, måste det sörjas för lagom mycket studier, arbete och nöjen. De, som begränsar sig till studier och försummar fysiska kroppsövningar, skadar därmed hälsan. Cirkulationen rubbas, och hjärnan får för mycket blod, medan armar och ben får för litet. Deras studier bör begränsas till ett vist antal timmar, följda av tid till aktivt arbete och friluftsliv.

Små barn bör ha lov till, att springa och leka utomhus, samt njuta av den friska, rena luften och det livgivande solskenet. (61) Låt fundamentet för en stark kropp läggas tidigt i livet. Föräldrarna bör vara sina barns enda lärare, tills de är åtta eller tio år gamla. Låt modern ägna sig mindre åt det konstgjorda, låt henne vägra, att slösa sina krafter åt modeuppvisandets slaveri, och i stället satsa tid på, att hos sig själv och sina barn bygga upp kärlek till naturens sköna ting. Låt hände hänvisa dem till allt det härliga på himlavalvet, till de tusentals skönhetsyttringar, som smyckar jorden, och berätta för dem om Honom, som har gjort det hela. Därigenom kan hon leda deras tankar upp till Skaparen och i deras hjärtan väcka vördnad för och kärlek till alla välsignelsers Givare. Ängar och kullar – naturens skådeplatser – bör vara de små barnens klassrum. Deras rikedomar bör utgöra deras lärobok. De lärdomar, som inpräntas i deras unga sinnen, glöms inte så snart.

Guds verk i naturen bär med sig visdomens lärdomar och hälsans återställelse gåva åt alla. De ständigt omväxlande scenerna under de på varandra följande årtiderna innebär ständiga tecken på Hans härlighet, Hans kraft och Hans kärlek. Det skulle vara nyttigt för äldre elever, medan de verkar, för att tillgodogöra sig lärda personers konst och vetande, att de också skulle fördjupa sökandet efter Guds visdom – att lära sig mera om den gudomliga lagen, både den naturliga och den moraliska. I lydnad mot dessa ligger livet

och lyckan i denna värld och i den kommande. - *The Review and Herald, den 10. Januari, 1882.*

För vidare studium

Bör Kristna dansa? *The Review and Herald, den 28. Februari, 1882*

Föräldrars Ansvar, *Vittnesbörd för Församlingen, Band 5, sid. 319-323*

Uppläring av Barn, samma, Band 5, sid. 323-331
Affärsverksamhet och Religion, samma, Band 5, sid. 422-429

Ett Besök i College City

(62) För några få veckor sedan besökte jag College City (California), för att tala, på invitation, om ämnet avhållsamhet och måttfullhet. Detta tog församlingen välvilligt emot, och tillslutningen var god. Folk på detta ställe hade redan intagit en sund hållning rörande avhållsamhetens grundsatser. Det var faktiskt på betingelse härav, som det upprättades en högskola på orten. Den mark, som skolbyggnaderna skulle uppföras på, jämte kringliggande område, donerades till den Kristna Församlingen med tanke på utbildning, med en klausul, att det inte skulle öppnas någon spritservering inom fem kilometer från skolan. Detta avtal verkar ha hållits noggrant. Vi menar, att de unga är tryggare på skolan i en sådan stad, än där spritserveringarna är öppna dygnet runt i varje kvarter.

Reglerna på denna högskola reglerar ingående unga mäns och unga kvinnors umgänge under studietiden. Det är endast när dessa regler tillfälligt upphävs, att herrar får lov till, att ledsaga damer till och från offentliga samlingar. Vår egen högskola i Battle Creek har liknande regler, dock inte lika stränga. Sådana regler är omistliga, för att bevara de unga från faror som för tidig uppvaktning och okloka äktenskap. Unga personer sänds till en skola av sina föräldrar, för att få en utbildning, icke för att flirta med det motsatta könet. Samhällets bästa, liksom de studerandes högsta intressen, kräver, att de inte söker att välja livspartner, medan den egna karaktären ännu inte är utvecklad, omdömet är omoget, samtidigt som de är utan föräldrarnas omsorg och vägledning.

Det är för att uppfostran i hemmet är bristfällig, som de unga inte vill underordna sig ordentlig myndighet. Jag är själv mor; jag vet, vad jag talar om, när jag säger, att unga och barn (63) inte endast är säkra, utan lyckligare under strama tyglar, än när de följer sina egna böjelser. Föräldrar, Ni vakar inte tillräckligt över Era söner och döttrar. De bör aldrig ha lov till, att gå och komma, som det passar dem, utan Er vetskap och Ert samtycke. Den obegränsade frihet, som ges till

vår tids barn, har visat sig vara ett fördärv för tusenden. Hur många får inte lov till, att vara ute på gatorna om natten, och föräldrarna struntar i, vilka deras barn har till kamrater! Alltför ofta väljs det vänner, som endast har ett fördärvligt inflytande.

I skydd av mörkret samlas pojkar i grupper, för att lära sig sina första läxor i kortspel, vadslagning, rökning och vin-, eller öl-drickande. Söner åt religiösa föräldrar dristar sig in på spritserveringar för ett aftonmål bestående av ostron, eller andra utsvävningar, och träder därmed in på frestelsens väg. Atmosfären vid dessa tillhåll är präglad av hädelse och moralisk smitta. Ingen kan vara där särskilt länge, utan att bli fördärvad. Det är i sådana umgängeskretsar, som unga med lovande framtidsutsikter blir rusdryckens vänner och kriminella. Sådan ondskan måste bemötas i tid. Föräldrar, med mindre Ni vet, att omgivningarna är sunda, håll Era barn inne efter mörkret, så att de inte hänger sig åt lekar och förlustelser med andra barn. Om denna regel genomdrivs konsekvent, kommer lydnad mot den att bli till en vana, och önskan om överträdelse kommer snart att upphöra.

De, som försöker att bevara de unga från frestelse och bereda dem för ett nyttigt liv, utför ett gott arbete. Det gläder oss var gång vi ser en högskola visa sin insikt om, vad god disciplin och passande restriktioner betyder för de unga. Må alla sådana lärares ansträngningar krönas med framgång! - *The Signs of the Times, den 2. Mars, 1882.*

Hemmet och Skolan

(64) Nu för tiden skryter man över, att människor aldrig förr har haft så stora utsikter till, att vinna kunskap, eller visat så omfattande intresse för utbildning. Trots de påstådda framstegen förekommer det ojämeförlik trotsighet och hänsynslöshet inom det uppväxande släktet; mental och moralisk degeneration är nästan universell. Populär utbildning avhjälpjer inte det onda. Efterlåtenhet på många läroanstalter har nästan gjort dem värdelösa, och i vissa fall går de att beteckna mera som förbannelser, än som välsignelser. Detta faktum har erkänts och beklagats, och allvarliga satsningar har gjorts, för att avlägsna bristerna inom vårt utbildningssystem. Det föreligger ett väldigt stort behov av skolor, där de unga lär sig självbehärskningens vana, flit och självständighet, med respekt för överordnade och vördnad mot Gud. Med en sådan upplärning kan vi hysa hopp om, att få se våra unga fostrade till, att ära sin Skapare och välsigna sina medmänniskor.

Det var, för att uppnå dessa normer, som vår högre läroanstalt i Battle Creek grundades. Men de, som strävar med detta arbete, finner, att deras uppgift försvåras genom många och allvarliga hinder. Det onda, som ligger till grund för allt annat ont, och som ofta motverkar de bästa instruktörers inflytelse, står att finna i hemmets uppfostran. Föräldrar inser ej betydelsen av, att beskydda sina barn från denna tidsålders förgyllda frestelser. De saknar ordentlig kontroll över sig själva, och uppskattar därför inte riktigt självbehärskningens värde.

Många fäder och mödrar felar, när de inte stöttar en trofast lärare. Unga och barn är, med sin ofullkomliga fattningsförmåga och sitt utvecklade omdöme, inte alltid i stånd till, att förstå en lärares samtliga planer och metoder. När de kommer hem och berättar, vad som har sagts och gjorts i skolan, diskuterar föräldrarna detta i familjekretsen, och lärarens handlande kritiserar utan vidare. (65) Barnen lär sig läxor, som inte är enkla att få ut ur huvudet. När helst de underställs allvarliga restriktioner, eller det fordras hårda studier av dem, vädjar de till sina okloka föräldrar om förståelse och eftergivenhet. Därigenom sporrar de till oro och missnöje, varigenom skolan i helhet lider av ett demoraliserande inflytande, och lärarnas börda blir mycket tyngre. Men den största förlusten görs av offren för föräldrarnas felaktiga ledning. Karaktärsbrister, som en korrekt uppfostran kunde rätta till, tillåts att växa fritt genom åren, varigenom personens nytta ödeläggs och kanhända utplånas.

De studerande, vilka som regel har lätt för, att beklaga sig över skoldisciplinen, har erhållit en yttlig utbildning. Om de aldrig har blivit undervisade om de nödvändiga grunderna, betraktar de dem med motvilja. Föräldrar har underlåtit, att lära sina söner och döttrar husliga pliktens trofasta utförande. Barnen får lov till, att ägna timmar åt lek, medan far och mor sliter oupphörligt. Få unga personer känner, att det är deras plikt, att dela familjens bördor. De blir ej lärda, att eftergivenhet för aptiten, eller nöjeslystnad, inte leder till lycka i livet.

Familjekretsen är den skola, där barnen får sina första och mest bestående lärdomar. Fördens skull bör föräldrar vara mycket hemma. De bör genom föreskrift och exempel lära sina barn kärlek till och vördnad för Gud; lära dem, att vara förståndiga, sällskapliga, hängivna, att uppamma flitens vanor, sparsamhet och självförnekelse. Genom att ge sina barn kärlek, förståelse och uppmuntran i hemmet, kan föräldrar ge dem en säker och inbjudande tillflyktsort från världens frestelser.

”Inte tid”, säger fadern. ”Jag har inte tid till, att lära upp mina barn, inte tid till umgänge och förströelse i hemmet.” Då skulle Du inte ha tagit på Dig ansvaret för en familj. När Du nekar dem den (66) tid, som rättmätigt är deras, berövar Du dem den utbildning, som de skulle ha fått av Dig. I fall Du har barn, har Du ett arbete att göra, i samarbete med modern, i danandet av deras karaktärer. De, som känner sig ha ett heligt kall till, att arbeta för samhällets förbättring, samtidigt som deras barn växer upp utan uppfostran, bör fråga sig, om de inte har tagit miste på uppgift. Deras eget hem är det första missionsfält, som föräldrarna förväntas bearbeta. De, som låter hemmets trädgård växa igen med törnen och tistlar, medan de visar stor iver i, att uppodla grannens jordplätt, visar inte hänsyn till Guds Ord.

Jag upprepar: Det är bristen på kärlek och medkänsla, och försummandet av ordentlig disciplin i hemmet, som orsakar så många vanskligheter på lägre och högre skolor. Det förekommer en förfärlig kyla och apati ibland bekännande kristna. De är utan känslor, kärlek och förlåtelse. Får dessa onda drag fritt utlopp från barnsben, utövar de sitt fördärliga inflytande i stort som smått i samband med vardagens göromål. I fall föräldrar och barn värnade om vänlighet och artighet, skulle det ses i samröret mellan lärare och elev. Kristus bör vara en ärad gäst i familjekretsen, och det är inte mindre behov av Hans närvaro i klassrummet. Tänk, om Guds förvandlande kraft finge mjuka upp och behärska föräldrars och barns hjärtan, samt omvandla dem till Kristi likhet!

Fäder och mödrar bör, under bön, omsorgsfullt studera sina barns karaktärsdrag. De bör försöka, att betvinga de drag, som är för framträdande, och uppmuntra andra, som är bristfälliga, och därmed säkra en harmonisk utveckling. Detta är inte särskilt enkelt. Fadern betraktar det måhända inte som någon stor synd, att försumma upplärandet av sina barn; men så ser Gud det ej. Kristna föräldrar behöver en grundlig omvändelse på detta område. Deras skuld härvidlag tornar upp sig över dem, och konsekvenserna av (67) deras handlingar går från barnen till barnbarnen. Det obalanserade sinnet, det häftiga temperamentet, otåligheten, missunnsamheten och svartsjukan vittnar om föräldrarnas försummelse. Dessa dåliga karaktärsdrag bringar stor olycka över besittaren därav. Många får inte den kärlek från kamrater och vänner, som de kunde få, i fall de vore mera vänliga. Många skapar svårigheter, vart de än kommer, och vad de än sysslar med.

Barn har krav, som deras föräldrar bör kännas vid och respektera. De har rätt till en utbildning

och upplärning, som gör dem till nyttiga, respekterade och avhållna medlemmar av samhället här, och ger dem en moralisk fasthet inriktad på det rena och heliga samhället härefter. De unga bör lära sig, att både deras nuvarande och framtida välgång i hög grad beror på de levnadsvanor de grundlägger i barndomen och ungdomen. De bör tidigt vänja sig vid underdånighet, självförnekelse och hänsyn till andras lycka. De bör lära sig, att betvinga ett hastigt temperament, hålla lidelsefulla ord tillbaka, uppvisa oföränderlig vänlighet, artighet och självbehärskning. Fäder och mödrar bör göra det till sitt livs studium, hur deras barn skall bli fullkomliga till karaktären, såsom mänsklig ansträngning, kopplad till gudomlig hjälp, kan göra dem till. Detta arbete och dess följder har de tagit på sig, genom att sätta barn till världen.

Föräldrar måste se, huruvida deras egna hjärtan och liv kontrolleras av Guds föreskrifter, om de har tänkt sig, att de skall uppfostra sina barn i Herrens tukt och förmaning. De är inte bemyndigade till, att irritera, skälla ut eller förlöjliga. De bör aldrig bespotta de egna barnen för dåliga karaktärsegenskaper, som de själva har överfört till dem. Denna form av disciplin avlägsnar aldrig något ont. Föräldrar, använd Guds Ords föreskrifter, till att förmana och tillrättavisa Era egensinniga barn. Visa dem ett ”Så säger Herren” som stöd för Era krav. En tillrättavisning, vilken kommer som ett ord från (68) Gud, är långt mera effektiv, än den, vilken kommer i form av ett hårt, vredgat tonfall från föräldrarnas läppar.

Vid tillfällen, när det verkar vara nödvändigt, att neka ett barns önskingar, eller motsätta sig dess vilja, bör den tanken noga inpräntas, att detta inte sker, för att behaga föräldrarna, eller för att visa deras enväldiga auktoritet, utan för barnets eget bästa. Barnet bör läras, att varje obetvingat fel gör barnet självt olyckligt och misshagar Gud. Vid disciplinering finner barnen den största glädjen i, att ställa sin vilja under sin himmelske Faders vilja.

En del föräldrar, liksom vissa lärare, tycks glömma bort, att de själva en gång har varit barn. De är förnäma, kalla och oförstående. Var de än kommer i kontakt med unga, i hemmet, i grundskolan, i Sabbatsskolan, eller i församlingen, bevarar de samma min av myndighet, och deras anleten bär ständigt ett högtidligt och tillrättavisande uttryck. Barnlig munterhet eller nyckfullhet, de ungas rastlösa aktiviteter, finner ingen ursäkt, inget förbarmande, för deras blickar. Obetydliga förseelser behandlas som allvarliga synder. En sådan uppfostran är inte Kristuslik. Barn, som på detta vis uppfostras till, att fasa för

sina föräldrar eller lärare, kommer ej att älska dem; ej heller betror de dem med sina barnsliga erfarenheter. Några av sinnets och hjärtats dyrbaraste egenskaper fryser ihjäl, som en ömtålig planta i kallblåsten.

Le, föräldrar; le, lärare! I fall Era hjärtan är bedrövade, avslöja det inte genom minspelet. Låt solljuset från ett älskande och tacksamt hjärta lysa upp ansiktet. Frigör Er från Er hårda upphöjdheter och motsvara barnens behov; då kommer de att älska Er. Ni måste vinna deras hängivenhet, om Ni vill inpränta religiös sanning i deras hjärtan.

Jesus älskade barnen. Han mindes den egna barndomen, och Hans välvilliga ansikte vann de smås hängivenhet. De älskade, att leka omkring Honom, och smeka Hans älskliga ansikte med sina oskyldiga händer. Då de hebréiska mödrarna förde med sig sina små barn, för att välsignas av den dyrbara Frälsaren, ansåg (69) lärjungarna deras ärende vara av för liten betydelse, för att Han skulle avbryta Sin undervisning. Men Jesus läste denna djupa längtan i dessa mödrars hjärtan, och hejdade lärjungarna med detta uttryck: ”Låt barnen komma till mig och hindra dem inte! Ty himmelriket tillhör sådana.” {Matteusevangeliet 19:14.}

Föräldrar, Ni har ett arbete att göra för Era barn, som andra inte kan göra. Ni kan inte överföra ansvaret på andra. Faderns plikt mot sina barn kan inte överföras på modern. Om hon håller på med sitt eget arbete, har hon en tillräckligt tung börda att bära. Endast i samstämigt samarbete kan fadern och modern uträtta det verk, som Gud har lagt i deras händer.

Föräldrar och barn, som ägnar tid åt rikedomars hopande, gör i stället en stor förlust, samtidigt som de försummar sin mentala uppbyggelse och moralens stärkande. Jordiska rikedomar kan försvinna; men en ädel karaktär och moralisk resning består för alltid. Om föräldrarna utför sitt verk väl, kommer deras vishet och trofasthet att omvittnas i evigheten. De, som belastar ekonomi och renhet till det yttersta, för att skänka hemmet ett kostbart och elegant utseende, eller håller fast vid onyttigt arbete, får sin enda lön i form av stolthet, missunnsamhet, egensinnighet och respektlöshet från sina förstörda barn.

De unga behöver bygga upp en fast barriär från barndomen som skydd mot världen, så att dess fördärvande inflytande inte rör på dem. Föräldrar måste ständigt vara på sin vakt, för att barnen inte skall gå förlorade för Gud. I fall det betraktades som lika viktigt, att de unga har en ljuvlig karaktär och en beundransvärd natur, som att de skall ta efter världens mode i kläder och uppträdande, skulle vi se hundratals, där det i dag är en, som

träder ut på det aktiva livets scen, beredd på, att utöva ett förädlande inflytande på samhället.

Föräldrarnas arbete med utbildning, undervisning och uppfostran sammanflätas till en helhet. De bästa lärares ansträngningar bär ofta litet (70) frukt, om fäder och mödrar inte fullgör sin del i trofasthet. Guds Ord måste alltid vara deras vägledare. Vi söker inte, att införa nya plikter. Vi bringar framför alla detta Ords lära, enligt vilket vår verksamhet skall bedömas, och vi frågar: Är detta den standard, som vi som kristna föräldrar söker att uppnå? - *The Review and Herald*, den 21. Mars, 1882.

För vidare studium

Läraren och hans Arbete, *The Signs of the Times*, den 27. April, 1882

Arbetet som Välsignelse, *The Signs of the Times*, den 4. Maj, 1882

Vår Skola i Healdsburg, *The Signs of the Times*, den 4. Maj, 1882

Undervisning i Hemmet - Dess Betydelse och Resultat, *The Signs of the Times*, den 25. Maj, 1882

Disciplin i Hemmet, *The Review and Herald*, den 13. Juni, 1882.

Betydelsen av fysisk Träning

(71) Vår tids intresse för utbildning saknar motstycke. Den stora utbredningen av kunskap med hjälp av tryckeriet har möjliggjort självförbättring för alla, och därmed har en allmän önskan om större mental styrka väckts.

Även om vi i tacksamhet ser, att vi blir duktigare, skall vi inte blunda för bristerna i det nuvarande utbildningssystemet. I våra ivriga ansträngningar, att åstadkomma förståndsmässig stegring, försummas den fysiska såväl som den moraliska träningen. Många unga kommer från läroinstitutioner med låg moral och försvagade fysiska krafter, utan kunskap om det praktiska livet och med ringa kraft till, att utföra dess plikter.

Då jag har sett dessa onda ting, har jag frågat: Måste våra söner och döttrar bli moraliska och fysiska vrak, för att få en utbildning på skolorna? Så borde det inte vara, så behöver det inte vara, i fall lärare och studerande bara är uppriktiga inför naturens lagar, som också är Guds lagar. Alla sinnets och kroppens krafter bör ställas till den aktiva tjänstens förfogande, så att de unga blir starka, välbalanserade män och kvinnor.

Många studerande jäktar så, för att fullborda sin utbildning, att de inte riktigt fullbordar något, som de inleder. Få äger tillräckligt stort mod och

självbehärskning, för att handla principfast. De flesta studerande förstår inte den egentliga meningen med utbildning, och handlar därför inte så, att avsikten uppfylls. De sätter igång med studier i matematik eller språk, samtidigt som de hoppar över studierna om det väsentliga för lycka och framgång i livet. Många, som utforskar jordens djup tillsammans med geologer, eller far tvärs över himlarna i sällskap med astronomer, visar inte det minsta intresse för den egna kroppens förunderliga mekanism. Andra ser det exakta antalet ben i människans skelett, och beskriver varje organ i kroppen korrekt, och (72) ändå är de helt ovetande om hälsolagarna, och sjukdomars botande, som om livet skulle styras av ett blint öde, i stället för av avgjorda och orubbliga lagar.

Fysisk hälsa lägger fundamentet för alla den studerandes ambitioner och hans hopp. Härav den livsviktiga betydelsen av kunskap om de lagar, varigenom hälsan säkras och bevaras. Varje ungdom bör lära sig, att styra över sina matvanor - vad han äter, när han äter, och hur han äter. Han bör lära sig, hur många timmar han skall lägga ned på studier, hur mycken tid han bör satsa på fysisk motion. Människokroppen går att jämföra med ett väloljat maskineri, som behöver omsorg, för att hållas i gång. En del därav skall inte ständigt bära bördor, medan en annan rostar av passivitet. När sinnet är i gång, bör musklerna också erhålla sin del av motionen.

Ordentlig reglering av mat-, sömn-, studie- och motionsvanor är en plikt, som varje studerande är skyldig sig själv, samhället och Gud. Den utbildning, som gör de unga till en välsignelse för världen, är en, som sätter dem i stånd till, att säkra en sann och ädel manlig eller kvinnlig natur. Om eleverna, som studerar hårt, sover litet, motionerar litet och äter på oregelbundna tider mat av olämplig eller låg beskaffenhet, erhåller de mental upplärning på bekostnad av hälsa och moral, på bekostnad av andlighet, och i slutändan på bekostnad av livet.

De hyser en naturlig önskan om aktivitet, och om de inte finner ett legitimt spelrum för sin instängda energi, efter att ha suttit inspärrade i klassrummet, blir de rastlösa och otåliga samt svårregerliga. Därmed förleds de till de skamlösa, omanliga förlustelser, som vanäras så många grund- och högskolor, ja, rent av till förnedring i riktiga utsvävningar. Många av de unga, som lämnar sina hem i trosskyldighet, fördärvas av sina kamrater på skolan.

Varje läroanstalt bör göra det möjligt, att lära sig och utöva lantbruk och mekanik. Det bör anställas dugliga lärare, till att instruera unga (73) i olika

hantverk, såväl som i diverse intellektuella studier. När en del av vardagen används till mental förbättring, låt då en bestämd del ägnas åt kroppsarbete, samt lämplig tid åt andaktsövningar och studier av Skriften.

Denna träning uppmuntrar till självständiga, fasta och beslutsamma vanor. När man lämnar dessa institutioner, är man redo, att framgångsrikt utföra livets praktiska plikter. Man vinner mod och uthållighet, till att ta sig över hinder, och principfasthet, som inte viker för det ondas inflytande.

Om de unga blott skall ges en ensidig utbildning, vilken är då av största betydelse: Studier i naturkunskap, inbegripande alla hinder för hälsa och moral, eller en grundig upplärning i praktiska plikter, med sund moral och god fysisk utveckling? Vi säger utan tvekan, att det skall vara det sistnämnda. Men med ärlig ansträngning går det, för det mesta, att säkra bägge.

De, som kombinerar nyttigt arbete med studier, behöver inte gymnastisk motion. Och det arbete, som utförs i fria luften, är tio gånger nyttigare för hälsan, än inomhusarbete. Både mekaniskt arbete och lantbruk är kroppsarbete, fast lantbruk är hälsosammast av dessa. Inget mindre, än naturens livgivande luft och solsken tillfredsställer alla kroppens behov. Alla gymnastiska rörelser ingår, när jorden bearbetas. Jordbrukets skådeplats är de öppna fälten. Himlavalvet är dess tak, den solida jorden dess golv. Här plöjer och hackar, sår och skördar bonden. Se på honom, när han i "skördetiden" slår och räfsar ihop gräset, lägger det i hässjor och samlar det i balar, lyfter upp och sänker ned, kastar bort och trampar ned, samt lägger undan. Dessa olika rörelser sätter fart på kroppens ben, led muskler, senor och nerver. Dessa livskraftiga rörelser skapar fulla, djupa och starka in- och utandningar, vilket utvidgar lungorna och renar blodet, samt sänder ut den varma livsströmmen, som flödar genom artärer och vener. En måttfull lantbrukare med sunda levnadsvanor, som kombinerar nyttigt arbete med studier, behöver inte utföra några gymnastiska övningar, och (74) äger fullgod hälsa. Hans arbete är behagligt för honom. Hans aptit är god. Han sover gott, och är lycklig.

I motsats till den handlingskraftige bonden och hans villkor, har vi den stillasittande eleven. Han vistas i ett stängt rum, böjer sig över sitt bord, hans bröst är sammantryckt, hans lungor arbetar inte till fullo. Han kan inte göra fulla och djupa inandningar. Hjärnan belastas till det yttersta, medan kroppen är inaktiv, som om han inte skulle ha något särskilt bruk för den. Blodet rör sig trögt

genom kroppen. Fötterna är kalla, huvudet varmt. Hur skall en sådan person kunna vara frisk?

Låt den studerande motionera regelmässigt, så att han andas djupt och fullt, varvid han drar in himlens rena och livgivande luft i lungorna; det gör honom till en ny människa. Det är inte så mycket de svåra studierna, som ödelägger studerandes sundhet, som deras förbiseende av naturens lagar.

På läroanstalterna bör erfarna lärare ge sig i kast med, att undervisa unga damer i kökets mysterier. Kunskap om hemmets plikter är av omätbart värde för varje kvinna. Ett otal familjers lycka har gått i kras på grund av hustruns och moderns passivitet. Det är inte lika viktigt, att våra döttrar lär sig målandets konst, kreativ konst, musik eller ens matematik, eller talekonst, som det är, att lära sig att skära till, sy och laga sina egna kläder, eller tillreda mat på ett sunt och inbjudande sätt. När en liten flicka är nio eller tio år gammal, bör hon åläggas, att regelbundet delta i fullgörandet av hemmets plikter, så mycket som hon kan, och bör hållas ansvarig för det sätt, som hon utför arbetet på. Det är en klok far, som säger, när han tillfrågas om, vad han tänker göra med sina döttrar: ”Jag vill sätta dem i lära hos deras framstående mor, så att de lär sig konsten, att ta tillvara på tiden, och bli duktiga hustrur och mödrar, familjeöverhuvuden och nyttiga medlemmar av samhället.”

Att tvätta kläder på en gammaldags tvättbräda, städa, damma av och flera andra, olika plikter i köket (75) och trädgården, är värdefullt för unga damer. Sådant nyttigt arbete skall ha företräde framför krocket, bågskytte, dans och andra nöjen, som inte gagnar någon.

Många damer, vilka räknas som välutbildade och som har tagit examen med fina betyg från allehanda läroverk, är skamligt ovetande om livets praktiska plikter. De är utblottade på de egenskaper, som är nödvändiga, för att hålla ordentlig reda i en familj, och härigenom ett måste för deras lycka. De må tala om kvinnans upphöjda ställning och hennes rättigheter, likväl håller de själva till på en nivå långt under kvinnans sanna sfär. Det är varje Evas dotters rättighet, att bli riktigt utbildad om hemmets plikter, att bli skolad i alla delar av hemmets arbete. Varje ung kvinna bör utbildas så, att om hon kallas, att fylla en hustrus och mors ställning, kan hon inta platsen som drottning i sitt eget hem. Hon bör vara fullt kompetent till, att vägleda och undervisa sina barn och tjänare, eller att, vid behov, avhjälpa hushållets behov. Det är hennes förmån, att förstå människokroppens mekanism och renlighetens grundsatser, frågan om kosthåll och klädsel,

arbete och vederkvickelse, och otaliga andra ting, som omedelbart angår det egna hushållet. Det är hennes förmån, att känna till de bästa sätten, att behandla sjukdom på, så att hon kan visa sina barn omsorg vid ohälsa, i stället för att överlämna sina dyrbara rikedomar i händerna på främmande sjuksköterskor och läkare.

Tanken, att flotta män och kvinnor utmärks av sin okunskap om nyttigt arbete, strider mot Guds plan från människans skapelse. Lathet är en synd, okunskap om husliga plikter är följden av dårskap, som efter döden kommer att ge anledning till bitter förtrytelse.

De, som gör det till en livsregel, att ära Gud, ger akt på apostelns förmaning: ”Om ni äter eller dricker eller vad ni än gör, så gör allt till Guds ära.” {Första Korintierbrevet 10:31.} Dessa studerande bevarar sin renhet i frestelsens stund, och lämnar skolan med välutvecklat förstånd, (76) samt med en sund kropp och en sund själ. - *The Signs of the Times*, den 29. Juni, 1882.

För vidare studium
Huvudsyftet med Utbildning, *The Review and Herald*, den 11. Juli, 1882.

Daniels Renhet under Prövning

Profeten Daniel var en lysande person. Han var ett strålande exempel på, vad människor kan bli, när de förenas med Guds visdom. En kort berättelse om denne helige Guds man står nedskrivna till uppmuntran för dem, som senare skulle komma att kallas till, att uthärda vedermödor och prövningar.

Då Israels folk, deras kung, adelsmän och präster fördes bort i fångenskap, valdes fyra av dem ut till, att tjäna vid den babyloniske kungens hov. En av dessa var Daniel, som tidigt visade sig vara lovande genom de anmärkningsvärda förmågor, som fullt utvecklades under hans senare år. Dessa unga var alla av furstlig börd och beskrivs som ”unga män {. . .} som inte hade något kroppsligt lyte utan var vackra att se på. De skulle kunna tillägna sig all slags lärdom, vara kloka, ha lätt för att lära”. {Danielsboken 1:4.} Då kung Nebukadnessar såg dessa framträdande drag hos de fyra unga fångarna, beslutade han sig för, att förbereda dem för högst betydelsefulla ställningar i hans rike. För att de i allt skulle vänjas vid sitt liv vid hovet, i enlighet med Orientens skick och bruk, undervisades de i kaldéernas språk, och genomgick grundlig fysisk och mental skolning i tre år.

De unga vid denna utbildning fick inte endast åtgång till det kungliga palatset, utan också lov

till, att äta köttet och dricka vinet från kungens bord. I allt detta ansåg kungen, att han inte bara skänkte dem stor ära, utan säkrade dem den bästa fysiska och mentala upplärning, som de kunde få.

Ibland de livsmedel, som lades på kungens tallrik, var svinkött och annat kött, som hade förklarats orent i Moselagen, och som hebréerna uttryckligen hade förbjudits att förtära. Här ställdes Daniel på ett hårt prov. Skulle han hålla fast vid sina faders lära om (78) kött och dryck, och förnärma kungen, och möjligtvis inte endast mista sin ställning, utan sitt liv? Eller skulle han strunta i Herrens befallning, och behålla kungens gunst, och därigenom få stora förståndsmässiga fördelar och de mest smickrande världsliga utsikter?

Daniel tvekade inte länge. Han beslutade sig för, att stå fast vid sin renhet, kosta, vad det kosta ville. Han fann det ”angeläget att inte orena sig med kungens mat eller med vinet som han drack”. {Vers 8.}

Det är många ibland kristendomens beännare i dag, som menar, att Daniel var för sträng, och kallar honom för trångsynt och fanatisk. De menar, att frågan om mat och dryck spelar för liten roll vid ett så stort beslut – att måhända behöva uppoffra alla jordiska möjligheter. Men de, som tänker så, kommer att se på domens dag, att de har vänt sig bort från Guds uttryckliga krav, och upphöjt sin egen uppfattning som standard för rätt och fel. De kommer att finna, att det, som är obetydligt för dem, inte är obetydligt för Gud. Hans krav är okränkbara och skall åtlydas. De, som tar till sig och lyder en av Hans föreskrifter, därför att det är behagligt att göra det, fastän de förkastar iakttagandet av en annan av Hans föreskrifter, eftersom detta är förenat med ett offer, förnedrar den riktiga standarden, och leder andra genom sitt exempel till, att ta det lätt på Guds heliga lav. ”Så säger Herren” skall vara vår regel i allting.

Daniel utsattes för de hårdaste frestelser, som drabbar unga i dag; han var dock ärlig mot den religiösa undervisning han tidigare hade erhållit. Han omgavs av ett inflytande, som kunde ha kullkastat dem, som skulle ha vacklat mellan princip och böjelse; dock visar Guds Ord honom som en felfri person. Daniel tordes inte lita på sin egen moralstyrka. För honom var bönen en nödvändighet. Han gjorde Gud till sin kraft, och vördnaden för Gud föresvävade honom hela tiden under alla hans livs företaganden.

Daniel besatt den äkta saktmodighetens nådegåva. Han var (79) uppriktig, fast och ädel. Han sökte frid med alla, samtidigt som han var oböjlig likt den stolta cedern, oavsett

omständigheterna. Han kom inte i strid med sitt förbund med Gud, han var respektfull och lydig mot dem, som hade myndighet över honom; men han ägde en så hög förnimmelse av Guds krav, att de jordiska härskarnas krav var underordnade. Han vägrade, att handla med själviskt hänsynstagande, och därmed frångå sin plikt.

Världen blev visad Daniels karaktär som ett slående exempel på, vad Guds nåd kan uträtta för fallna människor, vars naturer är fördärvade av synd. Den nedskrivna texten om hans ädla och självförnekande liv är allmänt uppmuntrande för oss människor. Därifrån kan vi hämta styrka, till att ädelt motstå frestelse, och stå fasta, samt vara saktmodiga genom nåden för det rätta under den hårdaste prövning.

Daniel kunde ha kommit med en fin ursäkt, för att bortse från sina stränga kostvanor; men Guds gillande var honom dyrbarare, än den mäktigaste jordiske maktthavares gunst – ja, dyrbarare, än själva livet. Med sitt hövliga uppträdande vann han hovmästaren Meltsars gunst, den ämbetsman, som hade med unga hebréer att göra. Daniel hade nämligen vädjat till honom om, att inte behöva äta av kungens kött, eller dricka av hans vin. Hovmästaren Meltsar var rädd för, att han genom att tillmötesgå denna anmodan skulle ådra sig kungens misshag, och därmed sätta livet på spel. Liksom många i dag, menade han, att en återhållsam kost skulle göra ungdomarna bleksiktiga och ge dem ett sjukligt utseende, förutom att deras muskelkraft skulle avta. Överdådiga mat från kungens bord, däremot, skulle göra dem rödblommiga och vackra, förutom att deras fysiska och mentala kraft skulle tillta.

Daniel bad om, att låta saken avgöras på tio dagar, under vilka de hebréiska ungdomarna skulle få lov till, att äta enkel mat, medan deras kamrater skulle bespisas med kungens läckerheter. Önskemålet beviljades till sist, och då kände Daniel sig säker på, att han hade vunnit slaget. Ung, som (80) han var, insåg han de skadliga verkningarna från vin och praktfulla maträtter på den kroppsliga och själsliga hälsan.

Vid slutet på tiodagarsperioden var resultatet det rakt motsatta till hovmästaren Meltsars förväntningar. Inte endast genom sitt personliga utseende, men även i fysisk aktivitet och mental kraft visade de, att de med måttfulla levnadsvanor var vida överlägsna sina kamrater, som rättade sig efter aptiten. Som följd av sin prövning, tilläts Daniel och hans vänner, att fortsatt hålla sig till sin enkla kost under hela sin upplärning, för att bli redo, att utföra rikets plikter.

Herren såg gillande på de unga hebréernas fasthet och självförsakelse, och Hans välsignelse

vilade över dem. Han ”gav kunskap och insikt i all slags skrift och vishet, och Daniel förstod alla slags syner och drömmar.” {Vers 17.} Då den treåriga utbildningen var över, och kungen provade deras förmågor och vunna färdigheter, blev han varse, att de var ”tio gånger klokare än någon annan av de spåmän och besvärjare som fanns i hela hans rike.” {Vers 20.}

Daniels liv är en inspirerande illustration på, vad en helgad karaktär består av. Detta åskådliggörande skänker alla en lärdom, i synnerhet de unga. Noggrann efterlevnad av Guds krav gagnar kroppens och sinnets hälsa. Med tanke på nådens högsta moralstandard och de förståndsmässiga krafternas förkovran, är det nödvändigt, att söka visdom och styrka från Gud, och att visa den största måttfullhet i alla livsvanor. I Daniels och hans vänners erfarenhet ser vi ett exempel på principens seger över frestelser och en förvrängd aptit. Den visar oss, att unga män med hjälp av religiösa principer kan besegra köttets lustar, och förbli trogna mot Guds krav, även om priset är högt.

Vad hade skett, i fall Daniel och hans vänner hade gett efter (81) för de hedniska ämbetsmännen, och hade fallit tillföga vid tillfället i fråga, och spiset och druckit enligt babylonisk sed? Jo, hade de frångått sina principer denna enda gång, skulle det ha försvagat deras känsla för det rätta och deras avsky för det orätta. Eftergivenhet för aptiten skulle ha uppoffrat deras fysiska livskraft, förståndsmässiga klarhet och andliga vitalitet. Ett galet steg skulle förmodligen ha lett till nästa, till dess deras förbindelse med Himmelen hade kapats, och de hade blivit enkla offer för frestelser.

Gud har sagt: ”Jag skall ära dem som ärar mig”. {Första Samuelsboken 2:30.} Medan Daniel klängde sig fast vid sin Gud med orubblig tillit, kom den profetiska kraften över honom. Då han lärde sig hovlivets skick av människor, undervisades han av Gud, för att läsa framtidens mysterier, och föra fram i ljuset de förunderliga ting, som skall ske i de yttersta dagarna till kommande släkten, genom symboler och liknelser. - *The Signs of the Times*, den 28. September, 1882.

För vidare studium

Högtidsgåvor, *The Signs of the Times*, den 14. December, 1882

Unga Män som Missionsarbetare, *The Review and Herald*, den 17. Juli, 1883

Vetenskap och Religion, *The Signs of the Times*, den 13. Mars, 1884

Vetenskapen och Bibeln i Utbildningen, *The Signs of the Times*, den 20. Mars, 1884

Barns Upplärning, *The Signs of the Times*, den 10. April, 1884

Viktiga Uppgifter i Hemmalivet, *The Signs of the Times*, den 17. April, 1884.

Vikten av Utbildning

(82) Den egentliga avsikten med utbildning bör övervägas omsorgsfullt. Gud har anförtrott var och en med förmågor och krafter, som Han kräver tillbaka med ränta. Alla gåvor, som har överlämnats åt oss, skall användas till det yttersta. Han fordrar, att var och en av oss uppammar våra krafter, och uppnår högsta möjliga verkningsgrad hos våra förmågor, så att vi kan utföra ett ädelt arbete för Gud, och därmed välsigna mänskligheten. Alla talenter, som vi besitter, oavsett om det rör sig om mental förmåga, pengar eller inflytande, tillhör Gud. Därmed kan vi säga tillsammans med David: ”från dig kommer allt, och ur din hand har vi gett det åt dig.” {Första Krönikeboken 29:14.}

Kära ungdomar, vad är Era mål och syften med Era liv? Strävar Ni efter, att få en utbildning, att skapa Er ett namn och en ställning i världen? Hyser Ni, i största hemlighet, en önskan om, att en vacker dag stå på den intellektuella storhetens tinnar, eller sitta i rådslående och laggivande församlingar och bidra till landets lagstiftning? Det är inget fel i en sådan strävan. Ni kommer alla att kunna nå Era mål. Ni skall inte vara tillfreds med ett blygsamt mål. Sikta högt och ansträng Er till det yttersta, för att nå fram.

Herrens fruktan är grundvalen för all sann storhet. Ärlighet, absolut ärlighet, är den princip, som Ni skall lyda under alla livets förhållanden. Ta med Er religionen till skolan, till sovsalen, ja, ha med den i alla sammanhang. Den viktigaste frågan för Er alla är nu, hur Ni skall välja och fullborda Era studier, så att Ni behåller en obesmittad kristen karaktärs fasthet och renhet, i det, att Ni motstår alla timliga krav och intressen till fördel för Kristi evangeliums högre krav. Ni måste nu bygga Era karaktärer så, som Ni senare kommer att önska Er dem, och förhålla Er mot samhället och livet på ett sådant sätt, att det motsvarar Guds avsikt med Er skapelse. Som Kristi lärjungar är Ni inte (83) utestängda från, att syssla med världsliga företaganden; men Ni skall ta Er religion med Er. Ni skall aldrig, vilket arbete Ni än utbildar Er för, hysa den tanken, att Ni inte kan bli framgångsrika däri, utan att frånga Era principer.

Om Ni stöttar Er på religiösa grundregler, kan Ni nå upp till vilken som helst höjd, som Ni har valt ut. Det skulle glädja oss, att se Er nå den ädla

höjd, som Gud har bestämt, att Ni skall nå. Jesus älskar de dyrbara ungdomarna, och det behagar Honom ej, att se dem växa upp med okultiverade och outvecklade talenter eller förmågor. De måste bli starka människor med fasta principer, skickade till stort ansvar, och med detta för ögonen måste de på ärligt vis spänna varje nerv.

Begå aldrig den stora förbrytelse, som det innebär, att missbruka den kraft Gud har gett Er, så att Ni gör det onda och ödelägger andra. Det finns begåvade människor, som brukar sina förmågor till, att sprida moralisk ödeläggelse och fördärv; men de sår alla en säd, som kommer att ge en skörd, som de inte kommer att hösta med stolthet. Det är fruktansvärt, att använda de förmågor Gud har gett på så sätt, att de sprider olycka och fördärv över samhället, i stället för välsignelse. Det är också förfärligt, att hölja de talanger, som har blivit oss betrodda, i ett stycke kläder, och dölja det för världen, ty det är detsamma som, att kasta bort livets krona. Gud fordrar vår tjänst. Var och en måste bära sitt ansvar, och vi uppfyller endast livets stora mening, när vi helt och hållet ikläder oss vårt ansvar och utför det på ett pliktuppfyllande och samvetsgrant sätt.

Den vise mannen säger: "Tänk på din Skapare i din ungdoms dagar". {Predikaren 12:1.} Ni skall dock icke för ett ögonblick mena, att religionen kommer att göra Er bedrövade och tungsinta och kommer att hindra Er från, att göra framsteg. Kristi religion varken tillintetgör eller försvagar en enda förmåga. Den omöjliggör inte alls Ert njutande av varje sann glädje; den går ej ut på, att dämpa Ert intresse för livet, eller göra Er liknöjda inför vänners och samhällets krav; den kläder inte livet i säck och aska, ty våra liv skall inte kännetecknas av djupa suckar och klagolåt. Nej, nej; de, för vilka Gud i allting framstår som den förste, den siste och den (84) bäste, är de lyckligaste människorna i världen. Smil och solsken förvisas inte från deras ansikten. Den, som tar emot religionen, blir inte grov, rå, oordentlig och ohövlig; tvärtom, den höjer och förädlar, den förbättrar hans smak, helgar hans omdöme och gör honom skickad till, att vara i de himmelska änglarnas sällskap och få åtkomst till det hem, som Jesus har gått bort, för att bereda.

Låt oss aldrig glömma bort faktumet, att Jesus är källan till all glädje. Han har inte behag i människors elände, utan älskar, att se dem glada. Det finns många ting, som de kristna kan glädja sig över, och de kan med osviklig noggrannhet avgöra, vilka nöjen, som är tillåtliga och sunda. De kan delta i de nöjen, som varken förstör sinnet, eller försämrar själen, och som heller inte orsakar besvikelse och ger en bitter eftersmak, som

förintar självaktningen och gör en mindre nyttig. Om de tar Jesus med sig och bibehåller en anda av bön, kan de känna sig helt säkra.

Psalmisten säger: "När dina ord öppnas, ger de ljus och skänker förstånd åt enkla människor." {Psaltaren 119:130.} Som utbildande makt, är Bibeln utan like. Inga vetenskapliga verk är lika väl ägnade, att utveckla sinnet, som att betrakta de stora och livskraftiga sanningarna och lärdomarna i Bibeln. Det har aldrig tryckts någon annan bok, som är så väl ägnad, att skänka mental styrka. Om de mest intelligent personerna inte vägleds av Guds Ord, i sina efterforskningar, far de vilse; de kan inte förstå sig på Skaparen, eller på Hans verk. Men ge sinnet i uppgift, att gripa tag i och mäta den eviga sanningen, mobilisera det, för att utforska sanningens juveler i Guds Ords rika gruva, så blir det aldrig förklenat eller försvagat, som när det uppehåller sig vid världsliga ämnen.

Bibeln är den mest belärande och vittfamnande berättelse, som någonsin har getts till världen. Dess heliga sidor innehåller den enda sanna utläggningen om skapelsen. Här beskådar vi den kraft, som "spände ut himlen och lade jordens grund". {Jesaja 51:13.} Här har vi en sanningsenlig (85) berättelse om mänskosläktet, en redogörelse, som inte är ärrad av mänsklig fördom och stolthet.

I Guds Ord finner vi ämnen, som väcker de djupaste tankar; dess sanningar eggjar den mest upphöjda strävan. Här umgås vi med patriarker och profeter, och lyssnar till den Eviges röst, när Han talar med människor. Här ses det, att änglarna med förundran betraktade Guds Son, då Han ödmjukade Sig Själv, för att bli vår ersättare och säkerhet, för att egenhändigt möta mörkrets makter, och vinna seger för vår skull.

Våra unga har den dyrbara Bibeln; och om de prövar alla sina planer och mål mot de Heliga Skrifterna, kommer de att ledas in på säkra banor. Här kan vi lära oss, vad Gud förväntar Sig av de varelsor, som blivit danade eller skapade till Hans avbilder. Här lär vi oss, hur vi förbättrar våra nuvarande liv, och hur vi säkrar oss det framtida livet. Ingen annan bok kan besvara sinnets frågor, och tillfredsställa hjärtats längtan. Genom att ge akt på Guds Ords lära, höjer människor sig från okunnighetens och fördärvets svartaste djup och blir Guds söner, kamrater till syndfria änglar.

Ju mera sinnet sysslar med dessa ämnen, desto tydligare framgår det, att samma grundsatser bär upp både naturliga och andliga ting. Det föreligger harmoni mellan naturen och kristendomen; för bägge har samme upphovsman. Naturens bok och uppenbarelsens bok antyder samma gudomliga sinnes verk. Det finns lärdomar att lära i naturen;

och det finns djupa, allvarliga och helt betydelsefulla lärdomar att dra av Guds bok.

Unga vänner, vördnad för Herren är grundvalen för all framgång; den är början till vishet {se Ordspråksboken 9:10}. Er himmelske Fader har krav på Er, ty utan anmodan eller förtjänst från Er sida skänker Han Er av Sin försyns rika gåvor och dessutom har Han förlänat Era hela Himmelen i en gåva: Sin älskade Son. I gengäld för denna oändliga gåva, kräver Han villig lydighet av Er. Eftersom Ni är köpta (86) med Guds Sons kostbara blod, fordrar Han, att Ni på rätt sätt använder de förmåner, som Ni åtnjuter och har sådan nytta av. Era själsliga och moraliska krafter är Guds gåvor, talenter, som har anförtrotts åt Er, för att Ni på ett förståndigt sätt skall utveckla dem, och Ni har inte lov till, att låta dem ligga i dvala på grund av brist på lämpligt utvecklingssätt, eller förtvina och hämmas genom överksamhet. Det är Ni själva, som bestämmer, huruvida Ni troget skall bära det stora ansvar, som vilar på Er, samt huruvida Era ansträngningar skall bli ett uttryck för det bästa, som Ni förmår att prestera.

Vi lever i de sista dagarnas farofyllda tid. Hela Himmelen är angelägen om Er karaktärsutveckling. Alla förhållningsregler har anordnats, för att Ni, efter att ha undsluppit fördärvet i världen, som har sin grund i begäret, skall få del av den gudomliga naturen. Människorna har inte övergetts till, att i egen svaghet besegra det ondas makt. Det finns hjälp att få, som ges åt varje själ, som verkligen önskar den. Guds änglar, som stiger upp och ned på den stege, vilken Jakob såg i sin syn, bistår var och en, som vill stiga upp till Guds högsta Himmel. De beskyddar Guds folk och lägger märke till, hur de tar varje enskilt steg. De, som rör sig uppåt på denna skinande väg, kommer att bli belönade; de kommer att gå in i sin Herres glädje.

Betydelsen av utbildning

För Daniel innebar Herrens fruktan början till vishet. Han försattes i en ställning, där frestelsen var stark. I kungens salar förekom det utsvävningar överallt; självisk tillfredsställelse, eftergivenhet för aptiten, måttlöshet och frosseri var ordningen för dagen. Daniel kunde ta efter hovets försvagande och fördärvliga skick, eller stå emot det inflytande, som drog människorna nedåt. Han valde den sistnämnda kursen. Han föresatte sig helhjärtat, att han inte skulle låta sig fördärvas av de syndiga njutningar, som han kom i kontakt med, oavsett följderna. Han vägrade, att så mycket som låta sig besmittas av kungens mat, eller av det vin han drack. Herren blev tillfreds med (87) Daniels handlande. Daniel var högt älskad och ärad av Himmelen; och visdomens Gud gav

honom insikt i kaldéernas kunnande, och förståelse av alla syner och drömmar.

Om de studerande, som går på våra högre skolor, ville stå fast, och upprätthålla sin renhet, om de inte ville umgås med dem, som vandrar på syndens stigar, eller låta sig förtrollas av samröret med dessa, skulle de, liksom Daniel, åtnjuta Guds gunst. Om de ville lägga åt sidan onödiga nöjen och sin eftergivenhet för aptiten, skulle deras sinnen klarna och lagra kunskaper. Därigenom skulle de få en sådan moralisk kraft, att de skulle stå orubbliga inför frestelse. Det innebär en ständig kamp, för att alltid vara på alerten mot det onda; men det lönar sig, att uppnå den ena segern efter den andra över jaget och över mörkrets krafter. Och om de unga frestas och provas, liksom Daniel gjorde, vilken ära kan de då inte återspegla på Gud, genom att hålla fast vid det rätta!

En fläckfri karaktär är lika dyrbar som Ofirs guld. Utan en ren och obesmittad dygd kan ingen någonsin stiga upp till en hög nivå. Men en ädel strävan och kärlek till rättfärdighet är inget arvegods. Karaktären går ej att köpa; den måste dans genom hårda ansträngningar, för att stå emot frestelse. Att åstadkomma en riktig karaktär, är ett livslångt arbete, och beror på bön under betraktelse, som förenas med ett storslaget mål. Den förträffliga karaktär, som just Du måste ha, skall vara utfallet av Dina egna ansträngningar. Vänner må uppmuntra Dig, men de kan inte ersätta Din satsning. Önskingar, suckar och drömmar innebär aldrig något stort eller gott. Du måste själv klättra. Dra åt skärpet kring midjan, och träd till verket med Din viljas samlade, starka krafter. Det är genom att klokt ta tillvara på Dina tillfällen, att uppamma Dina Gudagivna skänker, som Du blir till ett barn, som Gud känns vid, och blir till en välsignelse i samhället. Håll fanan högt, och satsa all Din otämjbara energi, för att få ut det mesta av Dina förmågor och tillfällen, sedan kommer Du att spränga målsnöret!

(88) Vill våra unga betänka, att de har strider att utkämpa? Satan och hans härar ställer sig upp emot dem, och de har inte den erfarenhet, som de mera mogna har fått.

Satan hyser ett intensivt hat mot Kristus, och dem Han har köpt med Sitt blod, och han verkar med all orättfärdighets bedrägeri. Han försöker med alla konster, att locka in de unga under sitt banér; och han använder som sina ombud dem, som antyder tvivel på Bibeln. När ett tvivlets frö sås, ger Stan näring åt det, tills det ger en omåttligt stor skörd. I fall han förmår, att rubba någon av de ungas tillit till Skriften, kommer vederbörande inte att upphöra med sitt arbete,

förrän andra mänskossinnen är genomsyrade av samma skepsis.

De, som går omkring och bär på tvivel, stoltserar med sitt självständiga tänkande; men de är långt ifrån, att äga riktig oavhängighet. Deras sinnen är fyllda med slavaktig rädsla för, att en, som är lika svag och ytlig som de själva är, skall förlöjliga dem. Detta är svaghet, och innebär slaveri gentemot den störste tyrann. Sann frihet och oavhängighet står att finna i Guds tjänst. Hans tjänst begränsar aldrig Er lycka. Om Ni uppfyller Hans krav, upplever Ni en frid, tillfredsställelse och njutning, som Ni aldrig har erfarit som vilsefarna på syndens stig. Studera därefter den frihet, som Ni önskar Er. Önskar Ni Er Guds söners frihet, att vara befriade i Kristus Jesus? Eller kallar Ni den själviska eftergivenheten för djuriska lidelser för frihet? En sådan frihet medför en skörd, som man sedan ångrar; denna förmenta eller inbillade frihet är den gruvligaste träldom.

Sinnets sanna självständighet är inte lika med styvsinhet. Denna självständighet leder de unga till, att anta åsikter vilande på Guds Ord, oavsett, vad andra säger eller gör. I fall de är i en grupp med icke-troende, ateister eller hedningar, leder det dem till, att erkänna och försvara sin tro på evangeliets sanningar i motsättning till de ogudaktiga kamraternas orimliga invändningar och spetsfundigheter. I fall de är hos sådana, som menar det vara en dygd, att påvisa bekännande kristnas fel och därmed håna (89) religion, moral och dygd, kommer sinnets verkliga självständighet att leda dem till, att vänligt och samtidigt frimodigt förklara, att hånflinerna är en dålig ersättning för sunna argument. Detta sätter dem i stånd till, att se bortom den småaktiga kritiken och skönja dess upphovsman, Guds och människors fiende, och till att stå emot honom i form av hans mänskliga redskap.

Res på Er för Jesus, unga vänner, sedan kommer Jesus i nödens stund att stå upp för Er. "På deras frukt skall ni känna igen dem." {Matteusevangeliet 7:16.} Antingen styr Gud eller Satan sinnet. Livet visar detta så klart, att ingen behöver ta miste på den kraft, som man är ansluten till. Var och en utövar ett inflytande på antingen gott eller ont. Står Ert inflytande på Kristi sida eller på Satans? De, som vänder sig bort från synden, tar Allmakten till hjälp. Den atmosfär, som omger dem, är inte av denna världen! Genom den stumma kraften hos ett välordnat leverne och ett uppförande byggande på vördnad för Gud, kan de presentera Jesus för världen. De kan återspegla Himmelens ljus, och vinna själar åt Kristus.

Jag är glad för, att vi har institutioner, där det går att skilja de unga från det fördärliga inflytande, som härskar på nutidens skolor. Våra bröder och systrar bör vara tacksamma för, att våra högre skolor genom Guds försyn har upprättats, och bör stå redo, att stötta dem med sina medel. Allt inflytande bör tillgripas, för att utbilda de unga och höja deras moral. De bör läras upp till, att få moraliskt mod till, att motstå moralfördärvets tidvatten i denna urspårade tidsålder. Med fast grepp om Guds kraft, kan de träda fram i samhället och forma och dana, i stället för att formas och danas enligt världens modell.

Det finns inget viktigare arbete, än att utbilda våra unga rätt. Vi måste vaka över dem, och mota Satan i grind, så att han inte river dem ur våra armar. När de unga kommer till våra högre skolor, skall de inte känna, att de har anlänt till främlingar, som inte bryr sig om deras själar. Det bör finnas fäder och mödrar i (90) Israel, som vågar att göra något för deras själar, som de skall avlägga räkenskap för. Bröder och systrar, håll Er inte på avstånd från dessa kära unga, som om Ni inte hyste några särskilda bekymmer eller något ansvar för dem. Ni, som länge har bekänt Er vara kristna, har ett arbete att utföra, och tålmodigt och vänligt leda dem på den rätta vägen. Ni bör visa dem, att Ni älskar dem, för att de är yngre medlemmar av Herrens familj, köpta för Hans blod.

Samhällets framtid kommer att avgöras av dagens unga. Satan anstränger sig helhjärtat och uthålligt, för att fördärva varje ung persons sinne, och krossa hans karaktär eller sinnesart; och skall vi, som har mera erfarenhet, bara stå och se på, medan han ohindrad uppnår sitt mål? Låt oss stå på vår post som beredda väktare, som arbetar för dessa unga, och genom Guds hjälp hålla dem borta från fördärvets fallgrop. I liknelsen, medan människorna sov, sådde fienden ogräs; och när Ni, mina bröder och systrar, inte är medvetna om hans verk, samlar han en här av unga under sitt banér; och han jublar, eftersom han genom dem för sitt krig emot Gud.

Lärarna på våra skolor har ett tungt ansvar att bära. De måste vara det i ord och karaktär, som de önskar, att deras studerande skall vara - män och kvinnor, som vördar Gud och handlar rättfärdigt. Om de själva känner till vägen, kan de lära de unga, att vandra på den. De kommer härigenom inte endast att utbilda dem i skolämnen, utan bibringa dem moralisk självständighet, för att de skall verka för Jesus, genom att axla Hans saks bördor.

Lärare, vilka möjligheter har Ni dock inte! Vilket privilegium är inom Er räckvidd, att forma de

ungas sinnen och karaktärer, som Ni har i Er omvårdnad! Vilken glädje kommer det ej att vara för Er, att råka dem omkring den stora, vita tronen, och veta, att Ni har gjort Ert bästa, för att utrusta dem för evigt liv! Om Ert verk består provet på den stora dagen, vilken ljuvlig musik skall då inte ljuda i Era öron, med Mästarens välsignelse: (91) "Bra, du gode och trogne tjänare. . . . Gå in i din herres glädje!" {Matteusevangeliet 25:23.}

På det stora skördefältet finns det ett omfattande arbete för alla, och de, som underlåter att göra det de kan, kommer att befinnas vara skyldiga inför Gud. Låt oss arbeta för tid och för evighet. Låt oss arbeta för de unga med alla de krafter Gud har betrott åt oss, så kommer Han att välsigna våra välriktade ansträngningar. Vår Frälsare längtar efter, att frälsa de unga. Han kommer att fröjda Sig över, att se dem omkring Sin tron iförda Hans rättfärdighets fläckfria kläder. Han väntar på, att sätta livets krona på deras huvuden, och höra deras glada röster förena sig i sången om den ära och härlighet samt det majestät, som tillkommer Gud och Lammet. Den segersången kommer att genljuda igen och igen igenom Himmelens salar! - *The Review and Herald, den 19., 26. Augusti, 1884.*

Faran av, att läsa Fiktion och Fritänkares Böcker

(92) Varje kristen, ung som gammal, blir överöst av frestelser, och vår enda trygghet ligger i, att noga utröna vår plikt, och utföra denna, vad det än kostar oss. Allt har gjorts för vår frälsning, och vi skall inte endast vara villiga, utan ivriga, att lära oss Guds vilja, och göra allt till Hans ära. Detta är den kristnes livsverk. Han undersöker ej, hur långt ut han törs våga sig på likgiltighetens och vantrons stig, och ändå kallas för ett Guds barn; utan han studerar, för att se, hur noga han kan efterlikna Kristi liv och karaktär.

Unga vänner, kunskap om Bibeln kommer att bistå Er i striden mot frestelse. I fall Ni har för vana, att läsa underhållningsböcker, tänker Ni då överväga, huruvida det är rätt, att ägna Er tid åt dessa böcker, som blott tar timmar i anspråk och förströr, utan att skänka Er mental eller moralisk kraft? Om Ni läser dem, och finner, att de skapar en sjuklig längtan efter spännande litteratur, om de orsakar, att Ni inte orkar med Bibeln, utan lägger den åt den; i fall noveller, romaner och deckare för Er in i mörker och avfall från Gud - i fall detta är deras inflytande på Er, stanna då genast upp. Fortsätt icke med denna läsning, ty den eggar bara upp Er fantasi. Därmed blir Ni

oförmögna till Bibelstudium, och frångår Ni det verkliga livets praktiska plikter.

Billiga fiktionsverk gagnar inte alls. De ger ingen verklig kunskap, de inspirerar inte till något stort och gott syfte; de tändar ingen allvarlig önskan i hjärtat om renhet; de sporrar inte till själslig hunger efter rättfärdighet. Tvärtom upptar de den tid, som borde brukas på livets praktiska plikter och görandet av Guds tjänst - tid, som borde helgas till att be, besöka sjuka, bistå prövade personer, och utbilda sig själv för ett liv i nyttighet. När Ni inleder läsandet av en spänningsbok, hur ofta (93) tänds då inte fantasin, så att synden bedrar Er! Ni blir olydiga mot Era föräldrar, och för in förvirring i familjekretsen, genom att försumma de enkla plikter Ni har blivit ålagda. Och värst av allt: Bönen glöms bort, och Bibeln blir läst likgiltigt, eller glöms bort.

Det finns en annan sorts böcker, som Ni bör undvika - produktioner av fritänkande eller icke troende skribenter som Paine och Ingersoll. Dessa tillskyndas Ni ofta att läsa, under hån om, att Ni är fega och rädda för, att läsa dem. Säg dessa fiender rätt i ansiktet, vem det är, som frestar Er - ty fiender är de, hur än mycket de bekänner sig till, att vara Era vänner - och att Ni tänker lyda Gud samt ha Bibeln som Er vägledare. Säg dem, att Ni fruktar för, att läsa dessa böcker; att Er tro på Guds Ord faktiskt är för svag, och att Ni vill se Er tro växa och stärkas, i stället för att förtvina, samt att Ni inte önskar, att komma i så nära beröring med lögnens fader.

Jag uppmanar Er: Stå fast, gör aldrig något galet, även om Ni beskylls för feghet härigenom. Låt inget hån, inga hot, inga snärjande anmärkningar få Er till, att öva det minsta våld på samvetet, och därigenom öppna en dörr, varigenom Satan kan komma in och kontrollera sinnet.

Ni skall icke slå upp en tvivelaktig bok. Det förekommer en helvetisk fanatism i Satans litteratur. Det är med starkt våld, som han river ned en enkel religiös tro. Inbilla Er aldrig, att Ni är starka nog, att läsa frisinnade böcker; ty de innehåller en giftforms skadliga ämnen. De gör Er inget gott, utan skadar Er helt säkert. Läser Ni dem, inandas Ni helvetets giftångor. De kommer att påverka Era själar likt ett förorenat vattenflöde, genom att smitta ned sinnet, leda det runt i tvivlets irrgång, och göra det världsligt och vällustigt. Dessa böcker skrivs av personer, som Satan utnyttjar som sina ombud, och därigenom förvirrar han tankarna, släcker kärleken till Gud, och berövar Er Skapare den vördnad och tacksamhet, som Hans gärningar borde väcka.

(94) Sinnet måste uppövas, och dess önsknings styras av och underställas Guds vilja.

I stället för, att försvagas och deformeras av den vedervärdiga smörja, som Satan tillhandahåller, bör sinnet ges sund kost, som styrker och skänker livskraft.

Unga kristna människor, Ni har allt att lära Er. Ni måste vara nitiska granskare av Bibeln; Ni måste rannsaka den, jämföra Skriftställe med Skriftställe. Om Ni vill ge Er Mästare en god och antagbar tjänst, måste Ni känna till Hans krav. Hans Ord är en säker vägledare, vars ingående studium garanterar, att ungdomen ej faller för frestarens makt, som omger och tränger sig in på dem. - *The Youth's Instructor, den 10. September, 1884.*

För vidare studium

Utbildningens sanna Syfte, *The Signs of the Times*, den 18. September, 1884

Flitens Fördelar, *The Signs of the Times*, den 9. Oktober, 1884

Den falskeligen så kallade Vetenskapen, *The Signs of the Times*, den 6. November, 1884, den 13. November, 1884.

Hebréernas dåtida Skolor

(95) Det mänskliga samhällets institutioner finner sina bästa förebilder i Guds Ord. I synnerhet för dem, som undervisar, fattas det varken föreskrifter eller exempel. Högst värdefulla lärdomar, även i denna tid med utbildningsmässiga framsteg, står att finna i berättelserna om Guds forntida folk.

Herren förbehöll för Sig Själv Israels utbildning och upplärning. Hans omsorg begränsades ej till deras religiösa angelägenheter. Vad beträffar deras mentala och kroppsliga välgång, blev denna också föremål för gudomlig omsorg, och tilldelades sitt utrymme inom den gudomliga lagens hank och stör eller område.

Gud befallde hebréerna, att undervisa sina barn om Hans krav, och göra dem medvetna om det sätt, som Han bemötte Sitt folk på. Hemmet och skolan var ett. I stället för främmande läppar, skulle faderns och moderns kärleksfulla hjärtan undervisa sina barn. Tankar på Gud förknippades med det dagliga livets händelser i hemmets boning. Guds mäktiga gärningar med, att befria Sitt folk, berättades väl formulerade och vördnadsfullt. Guds försyns stora sanningar och det framtida livet gjorde intryck på de ungas sinnen. De lärde känna det sanna, goda och sköna.

Med hjälp av figurer och symboler åskådliggjordes lärdomarna, och fastnade därigenom bättre i minnet. Genom detta besjälade bildspråk invigdes barnet nästan från sin spädate ålder i sina faders mysterier, visdom och hopp,

och infördes i ett tänkesätt, känslor och förväntningar, som sträckte sig långt bortom det synliga och det övergående, till det osynliga och eviga.

Med denna utbildning blev många av Israels unga livliga till kropp och sinne, snabba i uppfattningen och starka i handlingen, och hjärtat förvandlades till en god grogrund för (96) dyrbara frön, varigenom sinnet övades i, att se Gud i uppenbarelsens ord och i naturens scenerier. Himlens stjärnor, ängens träd och blomster, mäktiga berg och porlande bäckar, allt talade till de unga, och profeternas röster hördes utöver landet, varvid de vann genklang i ungdomarnas hjärtan.

Sådan var Mose upplärning i den enkla boningen i Gosen; och Samuels genom den trofasta Hanna; samt Davids, med sin boning på Betlehems kullar; Daniels, innan fångenskapen skilde honom från hans faders hem. Sådana var Kristi tidiga år också, i det enkla hemmet i Nasaret; så undervisades gossen Timoteus av sin mor Eunice och av sin mormor Lois i de Heliga Skrifternas sanningar.

Mera gjordes för de ungas undervisning genom upprättandet av "profetskolorna". Om en ung man ivrade efter, att bättre lära känna Skrifterna och tränga djupare in i Guds rikes mysterier, samt söka visdom från ovan, för att själv bli lärare i Israel, låg den skolan öppen för honom.

Profetskolorna upprättades av Samuel, för att förhindra det utbredda fördärv, som kom sig av Elis söners syndiga handlande, och för att främja folkets moraliska och andliga välfärd. Dessa skolor visade sig bli en stor välsignelse för Israel, de främjade den rättfärdighet, som upphöjer ett folk, och gav det handlingskraftiga män, som anförde i gudsfruktan som ledare och rådgivare. Med detta för ögonen, samlade Samuel grupper av unga män, som var gudfruktiga, förståndiga och flitiga. Dessa blev kallade för profeternas söner. Lärarna var män, som inte endast var kunniga i gudomlig sanning, utan själva hade ingått förbund med Gud, och tagit emot Hans Andes särskilda begåvning. De åtnjöt folkets respekt och tillit, både i lärdom och i fromhet.

I Samuels dagar fanns det två av dessa skolor - en i Rama, profetens hem, och en i Kirjat-Jearim, (97) där arken stod på den tiden. Två ytterligare grundades på Elias tid, i Jeriko och Betel, och andra blev senare upprättade i Samaria och Gilgal.

Eleverna på dessa skolor försörjde sig själva med eget arbete som bönder och hantverkare. I Israel betraktades inte detta som besynnerligt eller förnedrande; det betraktades däremot som ett brott, att låta barnen växa upp, utan att lära sig ett

riktigt yrke. I lydnad mot Guds bud, skulle alla barn lära sig ett hantverk, även om de skulle studera till präst. Många religiösa lärare försörjde sig själva med hantverk. Inte ens på Kristi tid betraktades det som förnedrande, att Paulus och Akvila tjänade sitt levebröd som tältnakare.

Det grundläggande studieämnet var Guds lag, med de instruktioner Mose fick, församlingens historia, helig musik och poesi. Den stora avsikten med alla studierna var, att lära känna Guds vilja och Hans folks plikter. I den nedtecknade redogörelsen för församlingens historia skildras Jehovas fotsteg. Man använde lärdomar från forntidens tilldragelser som undervisning inför framtiden. De stora sanningarna framställdes med hjälp av Moselagens symboler och skuggor, och tron på Guds Lamm - som skulle komma att ta bort världens synd - var det centrala i denna ordning.

Det hebréiska språket vårdades som det heligaste tungomålet i världen. Det värnades som något okränkbart. De studerande lärde sig inte endast bönens plikt, utan de lärde sig, hur de skulle be, hur de skulle nalkas sin Skapare, hur de skulle visa sin tro på Honom, och hur Hans Andes lära skulle förstås och åtlydas. Helgade intellekt tog fram nya och gamla ting från Guds förrådshus.

Den heliga melodins konst utvecklades ihärdigt. Det hördes aldrig någon lättsinnig vals, ingen löjlig sång, som lyfter människor till skyarna och leder bort uppmärksamheten från Gud; utan heliga och högtidliga psalmer lovprisande Skaparen, vilka upphöjde Hans namn och radade upp Hans förunderliga verk. Härigenom utvecklades musiken (98) till, att tjäna ett heligt syfte, att lyfta tankarna till det rena, ädla och upphöjda, och väcka helgelse till Gud och tacksamhet mot Honom i själen.

Vilken stor skillnad är det inte mellan de gamla tidernas skolor, under Guds egen ledning, och våra moderna lärdomsinstitutioner! Till och med från teologiska skolor utexamineras det många unga med mindre egentlig kunskap om Gud och religiös sanning, än då de började där. Det finns få skolor, som inte styrs av världens livsregler och skick. Det finns få sådana skolor, där kristna föräldrars kärlek till sina barn inte möter bitter besvikelse.

Vari består våra utbildningssystemens överlägsna framsteg? Är det i klassisk litteratur, som våra söner matas med? Är det i de ornamentala färdigheter, som våra döttrar bibringas, på bekostnad av hälsa och mental styrka? Är det för att den nutida undervisningen har fjärrmat sig så långt från sanningens ord, vår frälsnings evangelium? Består den populära utbildningens

förtjänst huvudsakligen av, att behandla de enskilda ämnena, framför en djupare pejling, som består av långtgående Bibelstudium, och kunskap om Gud och det framtida livet? Består den av, att genomsyra de ungas sinnen med fritänkares begrepp om frihet, moral och rättvisa? Är det tryggt, att överlämna våra unga till dessa blinda ledares vägledning, som studerar heliga orakel med långt mindre intresse, än de visar det forntida Greklands och Roms klassiska författare?

”Utbildning”, anmärker en skribent, ”blir till ett system med förföriska lockelser.” Det råder en sorglig brist på sunt styrande och rättfärdig disciplin. De bittraste känslor, de mest oregerliga lidelser, uppeggas av okloka och ogudaktiga lärares göranden och låtanden. De ungas sinnen hetsas lätt upp, och så dricker de av olydnaden, som om den vore vatten.

Den nuvarande okunskapen om Guds Ord ibland det folk, som bekänner sig till kristendomen, är oroväckande. De unga på våra offentliga skolor har berövats de heliga tingens välsignelser. (99) Ytligt prat och simpel sentimentalitet hävdas vara undervisning i moral och religion; men den saknar de verkliga kännetecknen på äkta gudsvörnad. Skaparens rättfärdighet och barmhärtighet, helighetens skönhet, och den garanterade lönen för goda gärningar, syndens gruvliga karaktärsdrag, och dess ofrånkomliga dom, inpräntas inte i de ungas sinnen.

Skepsis och otro, under en behaglig kappa, eller som en dold antydning, banar sig alltför ofta väg in i skolböckerna. Vissa gånger har lärare injicerat de mest ödeläggande principer. Onda kamrater lär de unga brottets, utsvävningarnas och tygellöshetens läxor, som är för hemska att ens tänka på. Många av våra offentliga skolor utgör grogrunder för fördärv.

Hur kan våra unga beskyddas från dessa besmittande inflytanden? Skolor måste upprättas enligt principer, och styras genom föreskrifter från Guds Ord. Det måste förekomma en anda på våra skolor, som besjalar och helgar alla utbildningsgrenar. Samarbete med Gud måste ivrigt sökas. Och då skall vi inte komma att söka förgäves! Löftena i Guds Ord är våra. Vi kan vänta oss den himmelske Lärarens närvaro. Vi kan visst få se Herrens Ande utgjutas, liksom på profetskolorna, och alla ämnen helgas åt Gud. Sedan kommer vetenskapen att vara, som den var för Daniel, religionens tjänare; och alla ansträngningar, från den första till den sista, kommer att medföra människors frälsning - till själ, kropp och ande - och Guds ära genom Kristus. - *The Signs of the Times*, den 13. Augusti, 1885.

För vidare studium

Kristen Artighet, *The Review and Herald*, den 1. September, 1885

Läraren och hans Arbete, *The Review and Herald*, den 22. September, 1885.

Uppvaktning och Äktenskap

(100) I våra dagar, under vilka många faror och allvarligt fördärv råder, utsätts de unga för stora prövningar och frestelser. Många seglar in i en farlig hamn. De behöver en lots; men de föraktar den ack så nödvändiga hjälpen, eftersom de tror, att de själva är kompetenta, att föra skutan, och de fattar inte, att de snart stöter emot en dold klippa, som kan få dem att lida skeppsbrott på trons och lyckans område. När det gäller uppvaktning och äktenskap, är de svårt förblindade, och de vill helst gå sina egna vägar. I denna, den mest betydelsefulla perioden i sina liv, är de i behov av en rådgivare, som inte tar fel, en säker anförare. Denne finner de i Guds Ord. Om de inte flitigt studerar detta Ord, kommer de att begå stora fel, som kommer att ödelägga deras lycka, såväl som andras, både i det nuvarande och det stundande livet.

Många är böjda för häftighet och halsstarrighet. De har inte anammat Guds Ords kloka råd. De har inte bekämpat det egna jaget och vunnit en dyrbar seger, och deras stolta, okuvliga vilja har drivit dem bort från pliktens och lydighetens stig. Se tillbaka över Era liv så här långt, unga vänner, och överväg noggsamt Er färd i ljuset av Guds Ord. Har Ni visat den samvetsgranna aktning för Era förpliktelser mot Era föräldrar, som Bibeln betonar? Har Ni vänligt och kärleksfullt behandlat den mor, som har visat omsorg för Er, då Ni var små? Har Ni tagit hänsyn till hennes önskningsar? Eller har Ni utsatt hennes hjärta för smärta och bedrövelse, genom att följa Era egna önskningsar och planer? Har den sanning, som Ni bekänner Er till att tro på, helgat Era hjärtan och mjukat upp Era viljor? Om inte, har Ni ett omfattande arbete att utföra, för att gottgöra det Ni har gjort gålet.

Bibeln framhåller en fullkomlig standard för karaktären. Denna heliga bok, inspirerad av Gud och skriven av heliga män, är en fullkomlig färdledare under livets alla omständigheter. Den lyfter klart fram (101) både ungas och gamlas plikter. Om man gör den till vägvisare i livet, tar dess lära själen uppåt. Den förädlar sinnet, styrker karaktären och skapar frid och glädje i hjärtat. Men många av de unga har valt, att vara sina egna rådgivare och vägledare. Sådana unga behöver mera ingående studera Bibelns lära. På dess blad kommer de att finna uppenbarad sin plikt mot sina föräldrar och sina trossyskon. Det femte budet

lyder: ”Hedra din far och din mor, så att du får leva länge i det land som HERREN, din Gud, ger dig.” {Andra Moseboken 20:12.} Vi läser vidare: ”Ni barn, lyd era föräldrar i Herren, det är rätt och riktigt.” {Efésierbrevet 6:1.} Ett av de tecken, som visar, att vi lever i de sista dagarna, är detta, att barn kommer att vara olydiga, otacksamma och vanartiga mot sina föräldrar. Det finns ett överflöd på föreskrifter och råd i Guds Ord beträffande aktning för föräldrar. Dessa tydliggör för de unga, att de har en helig plikt, att älska och glädja dem, som har väglett dem från det, att de var späda, genom barndomen och ungdomen, upp till vuxen ålder, och som nu till stor del är beroende av dem, vad deras frid och lycka angår. Bibeln talar klarspråk om denna sak, och ändå är dess lära i hög grad försummad.

De unga har många läxor att lära, och den betydelsefullaste är den, att lära känna sig själv. De bör ha en korrekt förståelse av sina förpliktelser mot sina föräldrar, och i Kristi skola bör de fortgående lära sig, att vara ödmjuka och saktmodiga av hjärtat. Samtidigt som de skall älska och hedra sina föräldrar, skall de också respektera erfarna människors omdöme, sådana, som de är förbundna med i församlingen. När en ung man trivs i en ung dams sällskap och vinner hennes vänskap, utan att hennes föräldrar känner till det, handlar han ej som en ädel kristen vare sig mot henne eller hennes föräldrar. Vid hemliga sammankomster kan han vinna inflytande över hennes sinne, men när han gör detta, uppenbarar han inte den själens upphöjdhed och ärlighet, som varje Guds barn bör besitta. För att uppnå sina syften, (102) uppträder de inte ärligt och öppet enligt Bibelns regel och handlar svikligt mot dem, som älskar dem och som försöker, att vara deras trofasta beskyddare. Äktenskap, som kommer till stånd på sådant sätt, stämmer inte överens med Guds Ord. En man, som vilseleder en dotter från pliktens väg, som förvirrar hennes uppfattning beträffande Guds enkla och tydliga befallningar om, att lyda och hedra sina föräldrar, kommer heller ej att vara trogen sina äktenskapliga förpliktelser.

Bibeln spørjer: ”Hur kan ung man bevara sitt liv rent?” Och svaret lyder: ”När han håller sig till ditt ord.” {Psaltaren 119:9.} En ung man, som gör Bibeln till sin vägvisare, behöver inte ta miste på pliktens och trygghetens väg. Den välsignade boken lär honom, att bevara karaktärens renhet, att vara ärlig och icke bedräglig. ”Du skall inte stjåla”, skrev Gud med Sitt finger på stentavlorna, och hur mycket tjuveri utövas och ursäktas det inte, när det gäller, att vinna en persons hängivenhet! Genom försåtligt uppvaktande och hemliga sammankomster kan en man vinna en

oerfaren kvinnas begeistring; hon förstår ej, vart detta kommer att leda, och i viss mån dras hon bort från sina föräldrar och kommer under hans kontroll, som genom sitt handlingssätt visar, att han egentligen är hennes kärlek ovärdig. Bibeln fördömer allt slags oärlighet och fordrar, att man skall handla rätt under alla omständigheter. Den, som gör Bibeln till sin ungdoms vägvisare, ljuset på sin stig, kommer att åtlyda dess lära i allting. Han kommer inte att överträda en bokstav eller en prick i lagen, för att uppnå en eller annan avsikt, även om det kostar honom stora uppoffringar. Om han tror på Bibeln, vet han, att Guds välsignelse inte kommer att vila över honom, i fall han avviker från den rätta vägen. Fastän det för en tid kan se ut som, att det går honom gott, kommer han förvisso att inhösta frukterna av sina gärningar.

Guds förbannelse vilar över många av de opassande och förhastade förbindelser, som ingår i denna världssista tid. (103) I fall Bibeln hade lämnat oss i okunskap och mörker angående dessa frågor, då skulle det tillvägagående, som många av våra dagars unga visar i sitt inbördes uppförande, vara mera ursäktligt. Men Bibelns krav klingar ej som en halvkväden visa. Nej, de fordrar fullkomlig renhet, vad tankar, ord och handlingar angår. Vi är tacksamma mot Gud, för att Hans Ord är ett ljus på vår stig, och för att ingen behöver ta miste på pliktens väg. De unga bör hämta råd från den Heliga Skrift och ge akt på dessa råd; ty vi begår alltid stora misstag, när vi viker av från dess föreskrifter.

Om det är något ämne, som bör övervägas med klart förstånd och ett omdöme, som inte är påverkat av känslorna, är det ämnet äktenskap. Därest vi någon gång behöver Bibeln som rådgivare, är det här, när vi står inför steget, att förena två personer för livet. Men den idén gör sig allmänt gällande, att rörande denna sak måste känslorna avgöra saken, och vid alltför många tillfällen håller älskogssjuk sentimentalitet i rodret och för till säker ruin. I detta sammanhang visar ungdomen mindre intelligens, än i någon annan sak. På detta område vägrar de, att ta förståndet till hjälp. Frågan om äktenskap tycks ha en förtrollande makt över dem. De överlämnar sig inte till Gud. Deras sinnen är bundna i bojor, och de går tillväga i hemlighet, som om de fruktade för, att deras planer skulle korsas av någon.

Det dolska sätt, varpå man bedriver uppvakning och ingår äktenskap, är orsak till mycket elände, vars fulla omfattning endast Gud känner till. På denna klippa har tusentals lidit själsligt skeppsbrott. Kristna, som eljest har uppvisat allvar i sina liv, och som verkar vara trofasta på varje annan punkt, begår ofta stora fel på detta område.

De visar en så fast vilja härvidlag, att inga förnufts-skäl kan få dem till, att ändra sig. De har blivit så gripna av mänskliga känslor och impulser, att de inte känner någon önskan om, att rannsaka Bibeln och komma nära Gud. Satan vet utmärkt väl, vilka slags personligheter han har att göra med, och han använder sin djävulska visdom på skilda sätt, för att fånga in själar och leda dem i fördärvet. Han ger akt (104) på varje steg, som tas, och kommer med många förslag, och ofta följs hellre dessa uppmaningar, än Guds Ords råd. Detta fint vävda och farliga nät upprättar han så skickligt, att han fångar de unga och dem, som är ouppmärksamma. Fällan döljs ofta under ett täcke av ljus, men dess offer orsakar sig själva många sorger. Som resultat ser vi människor lida skeppsbrott överallt.

När skall vår ungdom bli kloka? Hur länge skall denna verksamhet fortgå? Skall barnen endast rådfråga sina egna önskningar och böjelser och vara likgiltiga för sina föräldrars råd och omdöme? Vissa tycks aldrig ägna en tanke åt sina föräldrars önskemål, eller åt vad de föredrar, ej heller åt, att visa hänsyn för deras mera mogna omdöme. Egenkärlek har stängt dörren till deras hjärtan för den tillgivenhet, som anstår barn. De ungas sinnen behöver väckas i detta hänseende. Det femte budet är det enda bud, till vilket det är knutet ett löfte, men man tar lätt på den saken; ja, det blir satt åt sidan till förmån för det, som de i sin förälskelse har lust till. Att nonchalera en mors kärlek och att vanära en fars omsorg, är synd, som står antecknade vid många ungas namn.

En av de största villfarelserna i sammanhanget är den, att de unga och oerfarna inte skall få störas i sina känslor, och att man inte skall blanda sig i deras kärlekshistorier. Men om der är något ämne, som borde betraktas från alla möjliga sidor, är det just detta. Det är absolut nödvändigt, att ta emot den hjälp, som andras erfarenhet och ett lugnt, ingående övervägande av saken från alla vinklar ger. Ja, det här är en sak, som behandlas alltför lättvindigt av de flesta. Sök Guds och Era gudfruktiga föräldrars råd, unga vänner! Be angående saken. Bedöm varje känsla, och ge akt på karaktärsutvecklingen hos den, som Du tänker knyta Ditt fortsatta liv till. Det steg, som Du är i färd med att ta, är ett av de allra viktigaste i Ditt liv och bör inte tas för hastigt. Om Du än älskar, var dock inte blind i Din kärlek.

Betänk noga, huruvida Ditt äktenskapliga liv kommer att bli (105) lyckligt, eller oharmoniskt och förfelat. Ställ denna fråga: Kommer denna förening att hjälpa mig uppåt mot Himmelen? Kommer den att öka min kärlek till Gud och kommer den att göra mig mera nyttig i detta liv? Om Du efter dessa överväganden finner, att

förbindelsen inte leder Dig bakåt eller nedåt, gå då vidare i Guds namn. Även om Du har förlovat Dig, utan att ha haft en klar förståelse av vederbörandes karaktär, med vilken Du har för avsikt att förena Dig, skall Du inte tro, att Er förlovning gör det oundvikligt, att avlägga äktenskapslöftet och binda Dig för livet till en person, som Du inte kan älska och respektera. Var väldigt försiktig, innan Du ingår förlovning. Dock är det bättre, långt bättre, att bryta en förlovning före äktenskapet, än att som gift söka skilsmässa, vilket många gör.

Sann kärlek är en växt, som fordrar omvårdnad. En kvinna, som önskar sig en fridsam och lycklig förbindelse, och som vill slippa framtida sorger och eländen, bör fråga, innan hon ger efter för känslorna: Har han, som jag håller av, en mor? Hur är hennes sinnelag? Hur förhåller han sig till de förpliktelse, som han har mot henne? Är han tillmötesgående mot hennes önskemål? Och bryr han sig om hennes välgång och lycka? I fall han inte respekterar och hedrar sin mor, kommer han då att visa aktning och kärlek, vänlighet och hängivenhet mot sin hustru? När den äktenskapliga nyhetens behag är över, kommer han då fortsatt att älska mig? Kommer han att ha överseende med mina fel, eller kommer han att vara kritisk och diktatorisk? Äkta kärlek har överseende med många fel. Kärleken lägger ej märke till dem.

De unga litar alltför mycket på känslor. De skulle inte ge sig hän så lätt och ej låta sig bedåras för snabbt av den älskades tjusiga yttre. Den uppvaktnings, som pågår i vår tid, doftar starkt av bedrägeri och hyckleri, som själafienden har mera att göra med, än Herren gör. Om man någonsin behöver besinna sig, är det i detta avseende, men det är ett faktum, att besinning vanligtvis lysar med sin frånvaro i detta hänseende.

Om barnen ville hysa större förtroende för sina föräldrar, om de ville lita på dem och berätta för dem om sina glädjemögen och sorger, skulle de bespara sig själva mången framtida (106) hjärtesorg. När de är osäkra på, vilken väg de skall gå, borde de berätta om det för sina föräldrar, precis som de ser på saken, och be dem om råd. Vem är lika väl skickad, att påpeka deras faror, som gudfruktiga föräldrar? Vem kan bättre förstå deras särskilda temperament, än de gör? Kristna barn föredrar sina gudfruktiga föräldrars kärlek och godkännande framför varje jordisk välsignelse. Föräldrarna kan sympatisera med barnen och be för och med dem om, att Gud skall beskydda dem och leda dem. Framför allt kommer de att leda dem till deras aldrig sviktande Vän och Rådgivare, som känner med dem och är medveten om deras svagheter. Han, som blev frestad i

allting på samma sätt som vi, dock utan synd, Han vet, hur Han skall komma dem till hjälp, som frestas. - *The Review and Herald*, den 26. Januari, 1886.

För vidare studium

Undervisning i Hemmet, *The Youth's Instructor*, den 21. April, 1886

Kristen Vederkvickelse, *The Review and Herald*, den 25. Maj, 1886.

Betydelsen av Upplärning i Guds Arbete

(107) Medarbetarens insats är inte så liten eller utan betydelse. Om han hänger sig helhjärtat åt vilken som helst gren av verket, är det hans första uppgift, att ge akt på sig själv, därefter på läran. Han skall rannsaka sitt eget hjärta och lägga bort synden; och sedan skall han alltid hålla Förebilden, Jesus Kristus, framför sig som sitt exempel. Han skall inte känna sig fri, att uppföra sig, som det passar honom själv. Han är Jesu egendom. Han har valt ett upphöjt yrke, och från denna ställning måste hela hans framtida liv erhålla färg och form. Han har börjat i Kristi skola, så han kan vinna kännedom om Kristus och Hans mission, och det arbete han själv skall utföra. Alla hans krafter måste bringas under den Store Lärarens kontroll. Alla sinnets förmågor, alla kroppens organ, måste hållas i sundast möjliga tillstånd och skick, så att Guds verk inte bär några märken av hans bristfälliga karaktär.

Innan en person är redo, att undervisa dem, som sitter i mörkret om sanningen, måste han själv bli elev. Han måste villigt ta emot råd. Han kan inte sätta sin fot på den andliga och moraliska utvecklingens steges tredje, fjärde eller femte stegpinne, förrän han själv har bemästrat den första pinnen. Många menar sig vara lämpade för arbetet, fastän de knappt vet något om det. I fall dessa tillåts, att inleda sin verksamhet i självsäkerhet, vinner de ej den kunskap, som det annars är deras förmån att få, och kommer att nödgas att strida mot många vanskligheter, som de alls inte är beredda på.

Varje medarbetare skänks privilegiet, att bli bättre, och han bör verkligen ta vara på detta. När helst det görs särskilda ansträngningar på en viktig plats, bör det genomföras en väl tillrättalagd handlingsplan, så att de, som önskar att bli kolportörer, talare och sådana, som är inställda på, att ge Bibelläsningar i familjekretsen, ges (108) nödvändig undervisning. De, som är medarbetare, bör också vara elever, och så länge som predikanten arbetar i ord och lära, bör de inte vandra omkring liknöjda, som om det inte vore

något i förkunnelsen, som de behövde höra. De bör inte bara betrakta honom som talare, utan som budbärare från Gud till människor. Personliga preferenser och fördomar får icke påverka dem, när de lyssnar. Om alla ville ta efter Kornelius' exempel, och säga: "Nu är vi alla här inför Gud för att höra allt vad Herren har befallt dig att säga", skulle de få större utbyte av de predikningar, som de hör. {Se Apostlagärningarna 10:33.}

Det borde förekomma utbildningsskolor i förbindelse med våra missioner, till förmån för dem, som står i begrepp, att träda ut på fältet som arbetare. De bör förstå, att de skall bli lärjungar, som övar sig i konsten, att omvända själar. Arbetet på dessa skolor bör vara varierat. Bibelstudier bör vara det viktigaste, och samtidigt bör sinnelag och uppträdande formas systematiskt, så att de lär sig, att närma sig folk på bästa möjliga vis. Alla bör lära sig, att arbeta med taktkänsla och artighet samt med Kristi Andes anda. De bör aldrig upphöra, att vara elever, utan bör alltid fortsätta med, att gräva efter sanningen och den bästa arbetsmetoden, liksom de skulle gräva efter undangömt guld.

Låt alla, som inleder arbetet, besluta sig för, att de inte skall bli annat, än första klassens arbetare. Skall de uppnå målet, får tankarna inte låtas påverkas av omständigheterna. De skall heller ej följa sina impulser, utan de måste koncentrera sig på målsättningen, de måste göra sitt yttersta, för att förstå sanningen i alla dess betydelser.

Duktiga män har verkat i uppförbacke, eftersom deras tankar inte har varit helt inriktade på arbetet. Då de har sett ett behov av arbetare, har de ställt upp, och ehuru de må ha utträttat mycket gott, har de endast gjort (109) en tiondel av det, som kunde ha åstadkommit, om de hade blivit ordentlig upplärda från första början.

Många, som överväger att hänge sig åt Guds tjänst, känner inget särskilt behov av instruktion. Men de personerna är i störst behov av själens grundliga utrensning. Det är när de endast känner sig själva och Guds verk dåligt, som de menar sig vara fullt kvalificerade. När de vet mycket mera, då blir de varse sin okunskap och oduglighet. När de rannsakar hjärtat ingående, ser de karaktärens brist på Kristuslikhet och då utbrister de: "Vem räcker till för detta?" {Andra Korintierbrevet 2:16.} De strävar dagligen i djup ödmjukhet efter en nära koppling till Kristus. Genom att korsfästa jaget, ställer de sig på den stig, där Han kan leda dem.

Det är fara för, att oerfarna medarbetare känner sig - när de söker, att kvalificera sig för arbetet - dugliga till, att bekläda vilken ställning som helst,

där olika slags villoläror florerar. Det är omöjligt, utan att riskera den egna själen. Om de drabbas av prövningar och frestelser, skänker Herren kraft till, att övervinna dem; men när någon ställer sig i vägen för frestelsen, händer det ofta, att Satan förstärker den genom sina ombud på så vis, att sinnet förvirras och vederbörande vacklar. Genom samröre med Gud och ingående rannsakan av Skriften är det meningen, att medarbetarna skall befästas grundligt i sanning och praxis, innan de inleder undervisandet av andra. Johannes, den älskade lärjungen, befann sig i landsflykt på den ensliga ön Patmos, för att han måtte skiljas från alla stridigheter, ja, rent av från det arbete han älskade. Härigenom tänkte Herren, att Han skulle kunna komma Johannes riktigt nära och öppna denna världshistorias dolda scener för honom. Det var i ödemarken, som Johannes Döparen lärde sig det budskap han skulle frambära, och bereda vägen för Den, som skulle komma.

Men framför allt annat bör det inpräntas i enskilda, som vill bli Guds tjänare, att de måste vara omvända män. Hjärtat måste vara rent. (110) Gudsvörnad är absolut nödvändig för detta och för det kommande livet. Män utan en solid, dygdig karaktär är förvisso ingen prydnad för sanningens sak. De unga, som överväger att arbeta tillsammans med Gud, bör vara rena i hjärtat. På deras läppar, i deras munnar får det icke förekomma svek. Tankarna skall vara rena. Livets och karaktärens helgelse är en sällsynthet, men denna måste medarbetarna äga, annars kan de inte dela oket med Kristus. Kristus säger: "utan mig kan ni ingenting göra." {Johannesevangeliet 15:5.} I fall de, som vill arbeta för andras bästa och för sina medmänniskors frälsning, lutar på sin egen visdom, kommer de att misslyckas. Om de äger en ödmjuk inställning till sig själva, är de barnsliga nog till, att tro på Gud och vänta sig Hans hjälp: "förlita dig inte på ditt förstånd. Räkna med honom på alla dina vägar, så skall han göra dina stigar jämna." {Ordspråksboken 3:5-6.} Alltså har vi förmånen, att erhålla anvisningar från en klok rådgivare, och den trofaste och uppriktige sökaren efter sanning och kunskap vinner därmed större insikt.

Grunden till, att vi inte har flera män med stor bredd och omfattande kunskap, är deras förtröstan på sin egen, begränsade visdom, och deras vilja, att sätta sin egen stämpel på verket, i stället för Guds prägel. De ber inte särskilt intensivt och upprätthåller inget nära samband mellan Gud och sina själar, så att de kan känna igen Hans röst. Ljusets budbärare kommer dem till hjälp, som förnimmer sin svaghet och sitt behov av Himmelens ledarskap. Guds Ord måste studeras närmare, och föras in i liv och karaktär, samt

därmed tillåtas, att lyfta fram rättfärdighetens standar, som Gud har lagt ned i Sin bok. Därmed utvidgas och stärks sinnet. I tillägg förädlas sinnet, genom att det fattar tag om de eviga ting. Även om världens bebyggare är obekymrade och likgiltiga inför det varnings- och nådbudskap de har fått i Bibeln, bör Guds folk, som ser att änden är nära, vara mera beslutsamma och helgade, samt arbeta mera allvarligt, så att de kan framvisa Hans pris, som har kallat dem ut ur mörkret och in i Sitt fantastiska ljus.

(111) Kunskap är kraft, antingen av godo eller av ondo. Bibelns religion är människans garanti för trygghet. De unga i denna tidsålder ges mycket uppmärksamhet, för att de skall träda in rätt i ett rum, och kunna spela musikinstrument. Men en utbildning förnekas dem, nämligen den, för att lära känna Gud och motsvara Hans krav. Den utbildning, som är varaktig som evigheten, sätts nästan helt åsido som gammaldags och oönskad. Den uppfostran, som tar sikte på karaktärens uppbyggelse, med hänsyn tagen till barnens nuvarande väl, deras nuvarande frid och lycka, och som leder deras fötter in på den väg, som är banad för Herrens förlösta, anses inte vara modern och fördenskull heller inte nödvändig. Om just Dina barn skall få tåga in genom porten till Guds stad som segervinnare, måste de uppfostras till, att vörda Gud och hålla Hans bud i detta liv. Det är dessa, som Jesus förklarar för saliga: "Saliga är de som håller hans bud, för att de skall få rätt till livets träd och få gå in genom portarna i staden." {Uppenbarelseboken 22:14, *Reformations-Bibeln.*}

Saligprisningen tillkännages över dem, som är väl bekanta med Guds uppenbarade vilja i Hans Ord. Bibeln är det stora hjälpmedlet i händerna på dess Författare, som stärker förståndet. Bibeln öppnar sinnets trädgård, för att den himmelske Trädgårdsmästaren skall odla den. Det är för att Guds Ord och krav förbises så grundligt, att få känner någon börda för missionsarbete, att få har blivit riktigt förvandlade, varigenom de satsar alla krafter på mottagande av instruktion från Gud, till att stärkas till högre tjänst för Honom.

På det hela taget görs det litet, för att till våra skolor knyta personer av skilda nationaliteter, som borde gå där, för att utbildas och formas till ett så ädelt arbete, vilket är upphöjt och vittomfattande till sitt inflytande. Gud har sett mellan fingrarna med okunskapens tidevarv. Men nu skiner det ett större ljus. Detta väldiga ljus bringar privilegier, till att förstå Bibelns sanning. Allt medarbetarna behöver göra, är att öppna ögonen för dess insikter. Sanningen måste (112) spridas. Utländska och hemlandsmissioner manar troende med tvättäkta kristna karaktärer till

missionsarbete. Missionerna i våra städer där hemma och längre bort kallar på män, som är genomsyrade av Kristi Ande, som vill arbeta så, som Kristus arbetade. - *The Review and Herald, den 14. Juni, 1887.*

Ordentlig Utbildning av de Unga

De unga måste vara präglade av tanken, att man litat på dem. De har en känsla av heder och vill bli respekterade, och det är deras rätt. I fall eleverna får intrycket, att de inte kan komma och gå, sitta ned eller vara någonstans, inte ens på det egna rummet, utan att bli övervakade och utan att kritiska blickar vilar på dem, för att klandra och rapportera, kommer de att bli modstulna och deras fritid te sig utan glädje. Tanken på ständig övervakning överstiger föräldrarnas vaksamhet och är långt värre; ty förståndiga föräldrar kan ofta med takt uppdaga, vad som rör sig under ytan, och se, hur det rastlösa sinnet fungerar under ungdomstidens omställningar, liksom under starka frestelser, och så sätta sina planer i verket, för att motarbeta det onda. Men ständig övervakning är något onaturligt och frambringar precis det onda, som den söker att avvärja. För att de unga skall kunna utveckla fysisk sundhet och en harmonisk karaktär, krävs det, att de får motion och uppmuntran, och att de omges med en munter och vänlig atmosfär.

Guds Ord måste öppnas upp för de unga, men ungdomar bör inte tilldelas det arbetet. De, som hela tiden måste ha ögonen riktade på sig, för att uppföra sig väl, fordrar övervakning i vilken ställning de (115) än måtte ha. Fördenskull är ett sådant upplärningssystem, som ger de unga en sådan karaktärsform, helt skadligt. Sikta i stället på mental disciplin och danandet av sunda moraliska känslor och vanor.

Det bör allmänt sett endast förekomma ett fåtal och väl valda studier, och eleverna på våra skolor skall erhålla en utbildning, som skiljer sig från dagens vanliga skolors. De har instruerats i allmänt kristna principer, om de har kloka och gudfruktiga föräldrar. Guds Ord har beaktats i deras hem, och dess lära har utgjort familjens lag. De har lärt upp i evangeliets tuktan och förmaning, och när de kommer till skolan, skall samma utbildning och instruktion fortsätta. Världens grundregler, världens skick och bruk, är icke den instruktion de behöver; utan de skall uppleva, hur lärarna på skolan sörjer för deras själar och visar avgjort intresse för deras andliga välfärd. Härvidlag skall religionen vara den fasta grund, som allt bygger på; ty kärlek till och vördnad för Gud är visdomens första byggstenar. Unga, som avlägsnats från hemmets atmosfär,

från föräldrarnas regler och vägledning, möter - i fall de själva får lov till, att välja sina kamrater - en kris i sin erfarenhet, som gagnar varken fromhet eller principfasthet.

Var än det upprättas en skola, skall den kännetecknas av personalens varma hjärtan och levande omsorg om våra unga. Det behövs fäder och mödrar med äkta sympati, som kommer med vänliga förmaningar, och ger prov på all tänkbar älskvärdhet i de religiösa övningarna. I fall det förekommer sådana, vars religiösa övningar sprider trötthet och leda, ger dessa de unga intrycket, att religion är något torrt, frånstötande och ovidkommande. Alltså sätter dessa unga inte sin egen standard särskilt högt. Härigenom förstör svaga principer och en låg nivå dem, som, om de bleve ordentligt undervisade, skulle bli en sann välsignelse för saken, församlingen och världen. En brinnande och aktiv (116) fromhet hos läraren är väsentlig. Morgon- och kvällsandakt i kapellet, och mötena på Sabbaten, kan, utan ständig eftertanke och liv från Guds Ande, vara formella, torra och nedstämmande. Sådant tynger de unga och går ut över skolarbetet. Träffarna för inbördes umgänge bör planeras så, att de inte bara blir behagliga, utan direkt tilltalande.

Låt dem, som är ägnade att undervisa unga, själva studera i Kristi skola, och lära sig de läxor, de skall vidarebefordra till de unga. Det behövs uppriktig, verkligt hjärtlig helgelse. All inskränkthet bör undvikas. Låt lärarna så långt det är möjligt slappna av och delta med barnen vid deras idrott och lekar, utan att ge intrycket, att de övervakar dem, och utan att gå omkring i uppblåst värdighet, som om de vore uniformerade soldater bevakande dem. Lärarnas närvaro påverkar deras handlande. Lärarnas glada deltagande får elevernas hjärtan att banka i ny hängivenhet. De unga behöver sympati, tillgivenhet och kärlek, annars mister de modet. En anda av "Jag bryr mig inte om någon och ingen bryr sig om mig" tar dem, i så fall, i besittning, och även om de bekänner sig till, att vara Kristi efterföljare, har de en frestande Djävul hack i häl. Det innebär, att de riskerar att bli modlösa, ljumma och falla bort från Gud. Då ser vissa det som en plikt, att klandra dem, och behandla dem kyligt, som om de vore värre, än de egentligen är, och endast få, om ens någon, ser det som en tydlig plikt, att anstränga sig personligt, för att reformera dem, och avlägsna de skadliga intryck de har fått.

Lärarens förpliktelse är betydelsefull och helig, men ingen del av arbetet är mera viktig, än att sköta om de unga med öm och kärleksfull omsorg, så att de förstår, att de har en vän i vederbörande. Väl läraren har vunnit deras tillit, går de att leda, styra och instruera korrekt och enkelt. Våra

kristna (117) principers heliga bevekelsegrunder måste bringas in i våra liv. Elevernas frälsning är det högsta intresse, som kan anförtros åt en gudfruktig lärare. Han eller hon är Kristi medarbetare, och lärarens särskilda och beslutsamma ansträngningar bör rädda själar från undergång och vinna dem för Jesus Kristus. Gud kräver detta från läraren personligen. Var och en bör leva fromt, rent och samvetsgrant, för att anstränga sig vid uppfyllandet av varje plikt. Om hjärtat glöder av Guds kärlek, förekommer det en absolut nödvändig, ren hängivenhet; brinnande böner kommer att yttras, och trogna förmaningar kommer att ges. Försummas detta, hotas själarna i lärarens omvårdnad. Hellre använda mindre tid på långa tal, eller på fängslande studier, och ta sig an dessa försummade plikter.

Efter alla dessa ansträngningar kan det ändå hända att läraren upptäcker, att vissa i hans omvårdnad utvecklar principiösa egenskaper. Deras vandel är slapp som följd av, i många fall, omoraliska exempel och sina faders usla uppfostran av dem. Således blir lärare, som gör sitt bästa, för att leda dessa unga in i ett liv i renhet och helgelse - genom tålmodig fostran, hängivet arbete och innerlig bön - besvikna på dem, som de har hoppats så mycket på. Därutöver får de sig till livs föräldrarnas förebräelser, för att de inte orkat med, att stå emot deras eget exempel och okloka instruktioners påverkan. Läraren brukar drabbas av dessa nedslående erfarenheter, efter att ha gjort sin plikt. Men han måste arbeta vidare, och lita på, att Gud ämnar verka tillsammans med honom. Därför skall läraren stå tappert vid sin post, och arbeta i tro. Andra kommer att bli omvända till Gud, och deras påvekan kommer att användas, för att omvända och slutligen frälsa åter andra. Låt predikanten, Sabbatsskolläraren och lärarna i våra skolor förena hjärta, själ och avsikt i arbetet med, att rädda våra unga från undergång.

Många har menat: "Nåväl, det gör inget, om vi inte är så noga med, att bli grundligt utbildade", och så godtas en lägre standard för kunskap. Och nu, när det behövs passande män, till att fylla olika förtroendeställningar, (118) är de lättränkade; när det önskas kvinnor med välbalanserade sinnen, utan en billig utbildningsform, utan med en utbildning, som rustar dem för varje förtroendeuppdrag, är de inte enkla att finna. Vad, som över huvud taget är värt att göra, skall göras väl. Samtidigt som religionen är det förhärskande elementet vid varje skola, kommer detta faktum inte att leda till billiga och usla litterära färdigheter. Så länge, som en religiös atmosfär präglar en skola, och sprider sitt inflytande, får den alla sant kristna att djupare

känna sina behov av grundlig kunskap och att de måste göra bästa möjliga bruk av de förmågor, som Gud har betrott dem med. Samtidigt som de växer till i vår Herre Jesu Kristi nåd och kunskap, kommer de att sucka över en förnimmelse av sina ofullkomligheter, och kommer hela tiden att försöka, att använda sina sinnens krafter på, att bli förståndiga kristna.

Herren Jesus vanäras genom enkla idéer och planer från vår sida. Han, som inte förnimmel de bindande kraven hos Guds lag, och inte lyder samtliga dess fordringar, han överträder hela lagen. Han, som endast är tillfreds med, att leva enligt delar av standarden för rättfärdighet, och som inte besegrar alla andliga fiender, uppfyller inte Kristi planer. Han förringar hela planen för sitt eget religiösa liv, och försvagar sin religiösa sida. Inför frestelsens kraft vinner hans karaktärsbrister herraväldet, och så segrar det onda. Vi behöver vara uthålliga och beslutsamma, att uppfylla den högsta möjliga standarden. Invanda levnadsvanor och tankar måste i många fall övervinnas, innan vi kan växa till som troende. En trofast kristen bär mycken frukt; han är en medarbetare; han lägger sig ej att sova i slöhet, utan iför sig hela rustningen, för att utkämpa Herrens strider. Det viktigaste arbetet är, att anpassa smaken, aptiten, lidelserna, bevekelsegrunderna, önskingarna till den stora moralstandard för rättfärdigheten. Arbetet måste börja i hjärtat. Detta måste vara rent, helt anpassat till Kristi vilja, för annars kommer en förhärskande lidelse, eller en (119) vana eller brist att bli till en ödeläggande kraft. Gud godtar inget mindre, än hela hjärtat.

Gud önskar, att lärarna på våra skolor skall vara verksamma. Om de växer i andligt hänseende, kommer de att inse vikten av vetenskaplig skolning. Fromhet och religiös erfarenhet lägger grunden till sann utbildning. Men låt ingen mena, att religiös iver är det enda kravet, för att bli goda lärare. Samtidigt som deras gudsvördnad ingalunda bör minska, behöver de också grundligt vetande om naturvetenskaperna. Detta gör dem inte bara till goda och praktiska kristna, utan sätter dem också i stånd till, att utbilda de unga. Samtidigt erhåller de himmelsk visdom till, att leda dessa till det levande vattnets källsprång. Den, som strävar efter det högsta målet, för att göra andra gott, är en kristen. När kunskap harmoniskt förenas med en Kristuslik karaktär, förvandlas personen till ett sant ljus i världen. Gud verkar genom mänsklig ansträngning. Alla de, som ihärdigt verkar för sin kallelse och utkorelses säkring, förstår, att ytligt kunnande inte rustar dem för ställningar, där de gör nytta. Utbildning, balanserad med en solid religiös erfarenhet, rustar

Guds barn till, att utföra sitt bestämda arbete med stadig hand, fast föresats och med förståndet. Om någon lär sig av Jesus, den störste lärare världen någonsin har känt till, vinner han inte endast en allsidig kristen karaktär, utan också ett sinne upplärt till effektivt arbete. Sinnens, som raskt förstår saker och ting, dyker djupt under ytan.

Gud önskar icke, att vi skall vara nöjda med tröga och odisciplinerade sinnelag, slött tänkande, och ett svagt komihåg. Han önskar, att varje lärare skall vare full av effektivitet, inte låta sig nöja med ett visst mått av framgång, utan känna sitt behov av en stadig iver efter, att få kunskap. Våra kroppar och själar tillhör Gud, ty Han har köpt dem. Han har gett oss talenter, och har gjort det möjligt för oss att få flera, så att vi kan hjälpa oss själva och andra framåt på livets väg. (120) Det är varje persons uppgift, att utveckla och stärka de gåvor, som Gud har lånat honom. Dessa skall vi utträtta allvarligt menat och praktiskt arbete med, både i timliga och religiösa sammanhang. Om allt detta erkänns, vilken väldig skillnad skulle vi inte uppleva på våra skolor, i våra församlingar och på våra missioner! Men de flesta är nöjda med sparsam kunskap, några få mål, för att nätt och jämnt klara sig, medan det nödvändiga i, att bli män som Daniel och Mose, inflytelserika män, vars sinnelag har blivit harmoniska genom deras verksamhet till välsignelse för mänskligheten och Guds ära - en sådan erfarenhet har endast ett fåtal fått, och resultatet är, att det endast är få nu, som motsvarar kraven hos tidens stora behov.

Gud ignorerar inte män med ringa utbildning, utan om de är förbundna med Kristus, om de har helgats genom sanningen, erhåller de fortlöpande nya insikter, för att utöva all kraft till Guds ära; de får mera kraft, att ära Honom med. Men de, som är villiga, att förbli i en snäv kanal, eftersom Gud nedlåt till sig till, att godta dem sådana de var, är svårt dåraktiga, och ändå gör hundratals, ja, tusentals på just det viset. Gud har gett dem ett levande maskineri, och detta behöver användas dagligen, för att sinnet ständigt skall kunna nå högre mål. Det är en skam, att många kopplar samman okunskap med ödmjukhet, och att trots alla de kvaliteter Gud har gett för vår utbildning, vill så många stanna kvar på den låga nivå, som de befann sig på, då sanningen nådde dem för första gången. De växer inte mentalt, de är inte bättre ägnade för stora och goda gärningar, än då de hörde sanningen för första gången.

Många sanningslärare upphör med, att vara studerande, som alltid gräver efter sanning, som efter dolda rikedomar. Deras sinnen uppnår endast en ynkligt låg standard; men de söker inte, att bli inflytelserika män - inte för självisk äregirighets skull, utan för Kristi skull, så att de kan uppenbara

sanningens kraft över förståndet. Det är ingen synd, att gynna sina studiemässiga förmågor, (121) såvida inte det avgudas; men ingen skall kämpa för fåfäng ära, som upphöjer jaget. Om detta är fallet, uteblir den visdom, som kommer från ovan, som först är ren, sedan fridsälskande, lätt att önska sig och slutligen full av kärlek och goda frukter.

De missioner, som är upprättade i våra städer, kommer, om de leds klokt av begåvade män, att vara outsläckliga ljus, som strålar mitt i det moraliska mörkret. Det är en väsentlig del av missionen, att Skriften öppnas med hjälp av Bibelläsningar som del av arbetet på dessa missioner; men medarbetarna kan inte sätta igång med detta arbete, om de inte är förberedda på det. Många borde instrueras på skolan om, hur de skall lägga sinne och tankar under viljans kontroll, och hur de bäst använder sina mentala krafter.

Som ett folk har vi mycket att lära, innan vi är kvalificerade för, att träda in i det stora förberedelseverket, för att ett folk skall bestå på Herrens dag. Våra Sabbatsskolor, som skall undervisa barnen och de unga, är tämligen ytliga. Ledarna av dessa måste plöja djupare. De måste visa större omtanke och arbeta hårdare med de ting de har att göra med. De behöver vara mera ingående Bibelstudenter, och säkra en djupare religiös erfarenhet, för att förstå, hur Sabbatsskolan skall ledas enligt Herrens order, och hur barnen och de unga skall föras till sin Frälsare. Detta är en av verkets grenar, som är förtvinade på grund av brist på verkningskraftiga och förståndiga män och kvinnor, som känner sitt ansvar inför Gud, att använda sina krafter, inte visa själviskhet, eller fåfänga, utan att göra gott.

Hur brett och omfattande är inte påbudet: ”Gå därför ut och gör alla folk till lärjungar! Döp dem i Faderns och Sonens och den helige Andes namn och lär dem att hålla allt vad jag har befallt er. Och se, jag är med er alla dagar intill tidens slut.” {Matteusevangeliet 28:19-20.} Vilken ära tilldelas inte människor här! Och ändå håller så många sig alldeles invid kusten! Hur få vill inte lägga ut på djupet, och kasta ut nätet på fiskafänge! Sker detta, och blir (122) människor Guds medarbetare, kallas män till handling vid stadsmissionerna, för att bemöta alla slags människosinnen, bör det banas särskild väg för detta slags arbete. - *The Review and Herald, den 21. Juni, 1887.*

För vidare studium
Gudomlig Visdom, *The Review and Herald*, den 17. April, 1888.

Värdet av Bibelstudium

(123) ”Hela Skriften är utandaa av Gud och nyttig till undervisning, till bestraffning, till upprättelse och till fostran i rättfärdighet, för att gudsmänniskan skall bli fullt färdig, väl rustad för varje god gärning.” {Andra Timoteusbrevet 3:16-17.} Guds Ord är som en förrådskammare, vilken innehåller allt, som är nödvändigt, för att göra gudsmänniskan fullkomlig. Vi varken förstår eller uppskattar Bibeln, som vi borde. Vi hyser inte tillräcklig aktning för rikedomarna den har på lager, och vi medger heller inte vårt stora behov av, att själva begrunda Skrifterna. Människor försummar, att studera Guds Ord för världsliga angelägenhetens skull, eller för de senaste nöjenas skull. Några vardagshändelser görs till ursäkt för ovetande om den Skrift, som Gud har gett genom inspiration. Men allt av jordisk karaktär borde hellre läggas åt sidan, än detta betydelsefulla studium, som skall göra oss kloka till evigt liv.

Mitt hjärta skälver, när jag ser människor – just dem, som bekänner sig till, att vänta på Kristi ankomst – använda sin tid och sina förmågor på, att sprida böcker, som inte innehåller bestämda sanningar för vår tid – berättelseböcker, biografiböcker, böcker om människors teorier och spekulationer. Världen är full av sådana böcker; de kan fås överallt; men törs Kristi efterföljare engagera sig i ett så alldagligt arbete, när det överallt ropas på Guds sanning? Det är inte vår uppgift, att sprida sådana verk. Det är tusentals andra, som gör detta, och de vet inte bättre. Vi har en väl avgränsad mission, och vi får icke vända oss från denna mission till mindre frågor, varvid vi använder personer och medel, till att rikta folks uppmärksamhet på böcker, som inte rymmer den närvarande sanningen.

Ber Ni, för att främja sanningen? Arbeta då för den, och visa att Era böner stiger upp från uppriktiga och allvarliga hjärtan. Gud tar inte till mirakler, där Han har (124) ordnat fram medel att fullfölja arbetet med. Bruka Er tid och Era talenter till Hans tjänst, och då kommer Han inte att kunna göra annat, än verka genom Era ansträngningar. I fall bonden inte plöjer och sår, gör Gud inte ett underverk, för att upphäva resultatet av hans försummelse. Till skördetiden befinner hans åkrar vara öde – det finns inga kärvar att hösta, inget vete att samla in. Gud har gett säden och jorden, solen och regnet; och om lantbrukaren hade använt sig av alla till buds stående medel, skulle han ha fått skörda i enlighet med sin sådd och sitt arbete.

Det är storartade lagar, som styr naturens värld, och andliga ting skall kontrolleras av lika säkra principer; medel till verkets avslutning måste

användas, om vi skall uppnå det önskade utfallet. De, som ej anstränger sig helt, arbetar inte i harmoni med Guds lagar. De brukar inte den himmelske Faderns gåvor, och de kan inte vänta sig annat, än ringa utbyte. Den Helige Ande tvingar ingen till, att handla på ett visst sätt. Vi är fria moralvarelser; och när vi har fått tillräckliga bevis, för att göra vår plikt, ankommer det på oss, att avgöra, vad vi skall göra.

Er, som förgäves väntat på förunderliga mirakler från Gud för världens upplysning om sanningen, vill jag fråga, om Ni tänker använda de medel Gud har tillhandahållit, för att främja Sin sak? Ni, som ber om ljus och sanning från Himmelen, har Ni studerat Skriften? Har Ni önskat Er "den rena andliga mjölken", som låter Er växa till? {Se Första Petrusbrevet 2:2.} Har Ni underordnat Er själva den uppenbarade befallningen? "Du skall" och "Du skall inte" är de avgjorda kraven, och därigenom finns det ingen plats för dagdriveri i det kristna livet. Ni, som knorrar över andlig död, försöker Ni, att lära känna och göra Guds vilja? Strävar Ni efter, att träda in genom den trånga porten? Det återstår ett arbete, ett allvarligt arbete, att utföra för Mästaren. Det onda, som fördöms i Guds Ord, måste övervinnas. Ni måste var och en personliga kämpa mot världen, köttet och Djävulen. (125) Guds Ord kallas för "Andens svärd", och Ni bör se till, att Ni blir skickliga på, att använda det, om Ni har för avsikt, att hugga Er fram genom motståndets och mörkrets härar.

Befria Er från skadliga förbindelser. Beräkna kostnaderna, för att följa Jesus, och gör det med den uppriktiga avsikten, att rena Er själva från köttets och andens hopade smuts. Evtigt liv är värt en fullständig satsning, och Jesus har sagt: "På samma sätt kan ingen av er vara min lärjunge, om han inte avstår från allt han äger." {Lukasevangeliet 14:33.} Den, som endast väntar på skjuts från övernaturliga krafter, kommer att fortsatt vänta i slöhet och mörker. Gud har gett Sitt ord. Gud talar på ett omisskännligt språk till just Din själ. Är orden i Hans mun inte nog, för att visa Dig Din plikt, och nog, för att framskynda Ordets uppfyllelse?

De, som i ödmjukhet och bön utforskar Skriften, för att känna och göra Guds vilja, kommer inte att tvivla om sin plikt gentemot Gud, ty: "Om någon vill göra hans vilja, skall han förstå om min lära är från Gud". {Johannesevangeliet 7:17.} I fall Ni vill lära känna gudsvörnadens mysterier, måste Ni hålla Er till sanningens tydliga ord – känsla eller ej, upprymdhet eller ej. Man måste vara lydig utifrån en förnimmelse av principer, och det rätta måste göras under alla omständigheter. Detta är den karaktär Gud utväljer för frälsning. Måttet på en äkta kristen framgår av Guds Ord. Jesus säger:

"Om ni älskar mig, håller ni fast vid mina bud."
"Den som har mina bud och håller fast vid dem, han är den som älskar mig. Den som älskar mig skall bli älskad av min Fader, och jag skall älska honom och uppenbara mig för honom." . . .
"Den som inte älskar mig håller inte fast vid mina ord. Det ord som ni hör är inte mitt utan kommer från Fadern som har sänt mig."
{Johannesevangeliet 14:15, 21, 24.}

Här är de betingelser, enligt vilka en själ utväljs till evigt liv. Er lydnad mot Guds bud bevisar Er rätt till arvet tillsammans med de heliga (126) i ljuset. Gud har bestämt en viss karaktärsfasthet; och var och en, som, genom Kristi nåd, uppnår standarden för Hans krav, kommer att få fullständig tillgång till härlighetens rike. Alla, som vill uppnå denna karaktärens standard, skall bruka de medel, som Gud har ställt till förfogande för detta ändamål. Om Ni önskar ärva den vila, som återstår för Guds barn, måste Ni bli Guds medarbetare. Ni har valts ut till, att bära Kristi ok – att bära Hans börda, lyfta Hans kors. Ni skall "göra er kallelse och utkorelse fast." {Andra Petrusbrevet 1:10.} Rannsaka eller utforska Skriften, så skall Ni se, att inte en enda son till Adam har valts ut till frälsning i olydnad mot Guds lag; utan kristna väljs ut till helgelse genom lydnad mot sanningen. De är utvalda till, att bära korset, i fall de tänker bära kronan.

Bibeln är trons och lärans enda regel. Och intet kan bättre styrka intellektet och ge tankarna högre flykt, än studiet av Guds Ord. Ingen annan bok har i lika hög grad kraft till, att höja tankarna och levandegöra förmågorna, som Bibelns omfattande och förädlade sanningar. I fall Guds Ord studerades, som det borde, skulle människor få en vid horisont, en ädel karaktär och en målinriktning, som sällan ses i vår tid. Tusentals män, som tjänstgör i predikstolen, saknar de väsentligaste kvaliteter till sinne och karaktär, eftersom de inte anstränger sig helhjärtat i studiet av Skriften. De är nöjda med ytlig kunskap om de sanningar, som är fulla av rika djup på betydelse; och hellre fortsätter de så här, och förlorar mycket på alla sätt och vis, än att ivrigt söka efter dolda rikedomar.

Varje gång en person söker efter sanning, blir han belönad, och varje upptäckt banar vägen för än rikare forskningsmöjligheter. Människan förvandlas av det, som hon tittar på. Om vardagliga tankar och gärningar upptar hennes uppmärksamhet, blir hon själv vardaglig. Om hon låter sig nöja med endast en ytlig förståelse av (127) Guds sanning, får hon inte de rika välsignelser, som det annars skulle behaga Gud att skänka henne. Det är en lag, som säger, att sinnet blir förkrympt eller utvidgat i förhållande till

dimensionerna hos de ting, som sinnet är upptaget av. De mentala krafterna blir förvisso inskränkta och förlorar förmågan, att begripa Guds Ords djupa mening, om de inte ständigt och ivrigt sätts i verksamhet med, att söka efter sanning. Sinnet vidgas, om det undersöker förhållandet mellan Bibelns skilda ämnen, när Skriftställe jämförs med Skriftställe, de andliga tingen med andliga ord. Kryp in under ytan; de rikaste tankarnas skatter ligger och väntar på den duktige och ivrige Bibelgranskaren.

De, som lär ut det högtidligaste budskap, som någonsin har getts till världen, bör tukta sinnet till, att förstå dess innebörd. Återlösningens tema kommer att hålla för det mest ingående studium, och dess djup kommer aldrig att kunna utforskas till fullo. Ni skall inte vara rädda för, att Ni skulle råka uttömma detta fantastiska ämne. Drick djupt ur frälsningens källa. Gå själva till källan, så att Ni fylls av förfriskningar. Därmed blir Jesus en vattenkälla i Er, som springer upp till evigt liv. Endast Bibelns sanning och religion kommer att bestå provet i domen. Vi skall icke förvränga Guds Ord, för att passa vår bekvämlighet och våra världsliga intressen, utan måste personligen fråga: "Vad vill Du, att jag skall göra?" ". . . ni inte tillhör er själva? Ni har blivit köpta och priset är betalt." Och vilket pris! Inte "med fördärliga ting, med silver eller guld", "utan med Kristi dyrbara blod". {Första Korintierbrevet 6:20; Första Petrusbrevet 1:18-19.} Då människan gick förtappad, sade Guds Son: Jag tänker återlösa henne, jag vill bli hennes borgensman och ställföreträdare. Han lade ifrån Sig Sin kungaskrud, och höljde Sin gudomlighet med mänsklighet, steg ned från kungatronen, så att Han kunde nå ned till djupen hos människornas ve och frestelse, lyfta upp vår fallna natur, och göra det möjligt för oss, att vinna seger – att bli Guds söner, arvingar till det eviga riket. Skall vi då låta några jordiska hänsyn förmå oss till, att vända oss bort från sanningens stig? Skall (128) vi inte ifrågasätta all lära och teori, och pröva dylikt med Guds Ord?

Vi bör inte låta något mänskligt argument avleda oss från en grundlig undersökning av Bibelns sanning. Människors meningar och seder skall inte godtas som gudomlig auktoritet. I Sitt Ord har Gud uppenbarat, vad människans samlade plikt är, och vi skall därför inte vackla från rättfärdighetens stora standard. Han sände Sin enfödde Son, till att vara vårt Föredöme, och har bett oss om, att lyssna på och följa efter Honom. Vi får ej låta oss påverkas, till att överge sanningen sådan den är i Jesus, därför att stora och goda, välmenande mäns tankar upphöjs över Guds Ords klara uttalanden.

Kristi arbete är, att dra människor från det falska och svekfulla, till det sanna och äkta. "Den som följer mig skall inte vandra i mörkret utan ha livets ljus." {Johannesevangeliet 8:12.} Der är ingen fara för villfarelse, så länge vi följer i fotspåren till "världens ljus". Vi skall göra Kristi gärningar. Vi måste satsa hjärta och själ i Hans tjänst; vi måste söka livets ord, och bringa det till andra. Vi skall utbilda folk till, att erkänna vikten hos dess lära, och det farliga i, att avvika från dess tydliga bud.

Judarna förleddes till villfarelse, fördärv och till, att förkasta härlighetens Herre, eftersom de ej kände till Skriften, eller Guds kraft. Ett stort arbete väntar oss – att leda människor till, att ta emot Guds Ord som regel för deras liv, och inte ge efter för traditioner och seder, utan vandra efter alla Herrens bud och förordningar. – *The Review and Herald, den 17. Juli, 1888.*

Böckernas Bok

(129) Studiet av Bibeln stärker förståndet. Psalmisten säger: "När dina ord öppnas, ger de ljus och skänker förstånd åt enkla människor." {Psaltaren 119:130.} Denna fråga ställs ofta till mig: "Borde Bibeln göras till den viktigaste boken på våra skolor?" Den är en dyrbar bok, en vidunderlig bok. Den är en skattkammare, som innehåller juveler av högt värde. Den är en historia, som uppenbarar gångna århundraden för oss. Utan Bibeln skulle vi vara överlämnade till gissningar och fabler angående forntidens begivenheter. Ibland alla de böcker, som har översvämmat världen - de må vara aldrig så värdefulla - är Bibeln Böckernas Bok, och den förtjänar i högsta grad det omsorgsfullaste studium och den största uppmärksamhet. Den rymmer inte bara världens skapelsehistoria, utan också en beskrivning av den kommande världen. Den innehåller undervisning om det fantastiska i världslaltet, och den framställer Himmelens och jordens Upphovsman för vårt förstånd. Den lägger i dagen ett enkelt och fullkomligt teologiskt och filosofiskt system. De, som ingående studerar Guds Ord, och som lyder dess tydliga anvisningar samt älskar dess enkla sanningar, utvecklas i sinne och handling. Den är en Guds gåva, som i varje hjärta borde väcka den största tacksamhet; för den är uppenbarelsen av Gud för människan.

Om Bibelns sanningar flätas in i det praktiska livet, lyfter de sinnet över dess jordbundenhet och litenhet. De, som är väl bevandrade i Skrifterna, visar sig vara män och kvinnor, som utövar ett utvecklande inflytande. Medan de söker efter sanningar, som Himmelen har uppenbarat, kommer Guds Ande dem nära, när de allvarligt

undersöker Skrifterna. En förståelse av Guds uppenbarade vilja gör sinnet större, utvidgar det, utvecklar det och skapar ny energi, genom att sätta dess förmågor i beröring med förbluffande sanningar. Om studiet av Skrifterna görs av underordnad (130) betydelse, lider man stor förlust. Bibeln blev under en tid utestängd från våra skolor, och så fann Satan ett rikt arbetsfält där, som han uppodlade med enorm snabbhet och insamlade en skörd efter sitt behag.

Förståndet når samma nivå som de ting det livnär sig på. I fall alla ville göra Bibeln till sitt studium, skulle vi se ett långt mera utvecklat folk, som vore i stånd till, att tänka djupare och uppvisa större intelligens, än genom de ihärdigaste ansträngningar, att blott studera världens vetenskaper och historia skulle ge dem. Bibeln ger den sanne sökaren en framåtskridande utbildning av sinnet, och av betraktelserna av det gudomliga berikas hans förmågor; jaget görs ödmjukt, samtidigt som Gud och Hans uppenbarade sanning upphöjs. Eftersom människor inte känner till Bibelns vidunderliga berättelser, förekommer det så mycket upphöjande av människor, och ges Gud endast ringa ära. Bibeln innehåller föda av just den kvalitet, som den kristne behöver, för att växa sig stark till ande och förstånd. Att studera alla möjliga filosofiska och vetenskapliga böcker, gör inte detsamma för sinne och moral, som Bibeln kan åstadkomma, om den studeras och efterlevs. Vid studiet av Bibeln talar läsaren med patriarker och profeter. Sanningen är klädd i ett upphöjt språk, som utövar en förtrollande makt över sinnet, tanken lyfts från jordiska ting och fås att betrakta det framtida, odödliga livets härlighet. Vilken mänsklig kunskap går att jämföra med uppenbarelsen av Guds prakt? Dödliga människor, som inte känner Gud, må försöka, att förringa Skrifternas värde, och kan begrava sanningen under vetenskapens förmodade kunskap.

De, som prålar med ett kunnande, som går utöver Guds Ords lära, behöver dricka ur Bibelns kunskapskälla, för att bli medvetna om sin egen okunskap. Denna skrytsamma mänskliga kunskap ter sig dåraktig i Guds ögon. "Bedra inte er själva. Om någon bland er tycker att han är vis (131) i den här världen, måste han bli en dåre för att bli vis. Ty den här världens visdom är dårskap inför Gud." {Första Korintierbrevet 3:18-19.} De, som endast har denna visdom, behöver bli dårar i sina egna ögon. Den största okunskap, som nu förbannar mänskosläktet, rör de bindande kraven i Guds lag, och detta ovetande medför försummelse av studiet av Guds Ord. Det är Satans bestämda plan, att så till den milda grad sysselsätta och uppsluka sinnet, att Guds stora vägvisare icke skall vara Böckernas Bok, och att syndaren inte

skall ledas från överträdelsens väg till lydighetens stig.

Bibeln har inte blivit upphöjd till sin rätta plats, och av vilken oändlig betydelse är denna ändå inte för människans själ! När vi söker på dess sidor, rör vi oss genom eviga, majestätiska scener. Vi ser Jesus, Guds Son, komma till vår värld och delta i den mystiska konflikt, som tillintetgör mörkrets makter. Å, så fantastiskt, hur nära nog otroligt är det inte, att den oändlige Guden samtycker till Sin egen käre Sons förödmjukelse! Må var och en, som studerar Skrifterna, betrakta detta stora faktum, och då kommer han att lämna sin betraktelse utvecklad, renad och förädlad.

Bibeln är en bok, som uppenbarar rättfärdighets- och sanningsprinciper. Den innehåller allt, som är nödvändigt för själens frälsning, och samtidigt är den anpassad, för att styrka och forma sinnet. Om den användes som lärobok på våra skolor, skulle den visa sig vara av långt större verkan, än någon annan bok i världen, när det gäller, att klokt vägleda i detta livs angelägenheter, såväl som när det gäller, att hjälpa själen uppför utvecklingens stege, som når till Himmelen. Gud har omsorg om oss som förståndsväsen, och Han har gett oss Sitt ord som en lampa för våra fötter och ett ljus på vår stig. "När dina ord öppnas, ger de ljus och skänker förstånd åt enkla människor." Det är inte blott och bart läsningen av Ordet, som åstadkommer det av Himmelen önskade utfallet, utan sanningen, sådan den uppenbaras i Guds Ord, måste komma in i hjärtat, för att säkra detta goda resultat.

(132) De, som har fått den bästa vetenskapliga utbildning, är inte alltid de mest verkningsfulla redskapen åt Gud. Det är många människor av detta slag, som kommer att finna sig fösta till sidan, samtidigt som de med färre möjligheter till boklig kunskap intar deras platser, eftersom de känner till praktiska ting, som är nödvändiga i det dagliga livet. De, som betraktar sig själva som lärda, upphör ofta med att vara elever, då de tror sig kloka nog och vara upphöjda över detta, att ta emot undervisning, ens av Jesus, som var den störste lärare, som världen någonsin har känt till. De, som har fått sina förståndskrafter utvecklade genom allvarlig rannsakan av Skrifterna, för att lära känna Guds vilja, kommer att beklåda betydelsefulla ställningar; ty Guds Ord har fått utrymme i deras liv och karaktärer. Detta Ord utför sitt särskilda verk och skiljer led och märg åt samt dömer över hjärtats tankar och råd. Guds Ord måste vara den näring, genom vilken de kristna växer kraftigt i ande och intelligens, så att de kan kämpa för sanning och rätt. Hur kommer det sig, att våra unga, och även de av mera mogen ålder, så lätt leds in i frestelse och synd? Det beror

på, att Guds Ord inte studeras och begrundas, som det borde. Om det uppskattades, skulle det förekomma en inre resning, en andens styrka, som skulle stå emot Satans frestelser till, att göra det onda. Livet och karaktären saknar bestämd, avgjord viljekraft, eftersom Guds okränkbara instruktioner inte blir föremål för studium och underlag för begrundan. Man bjuder inte till, för att fylla sinnet med rena, heliga tankar och befria det från sådant, som är orent och osant. Man väljer inte den bättre delen, att sitta vid Jesu fötter, såsom Maria gjorde, för att snappa upp den Gudomlige Lärarens heligaste lärdomar, på det, att de måtte förvaras i hjärtat, och komma till uttryck i vardagen. Djupa tankar om det heliga höjer och förfinar sinnet, de åstadkommer kristna damer och herrar av rang.

(133) Gud använder Sig ej av en enda, som försämrar sina förmågor genom syndfulla, jordiska tankar, ord eller gärningar. Himmelen är en ren och helig plats, som ingen kan beträda, utan att vara förädlad, andligt sinnad, renad och luttrad. Vi har ett verk att utföra härvidlag var och en för sig, men vi kommer endast att mäktas med det, när vi hämtar styrka från Jesus. Vi bör göra Bibeln till vårt studium framför varje annan bok. Vi bör älska den och lyda den som Guds röst. Vi bör lära känna och förstå Hans fordringar, Hans Du skall och Du skall inte, och fatta Guds Ords sanna mening.

När Guds Ord har blivit vår rådgivare, och vi söker i Skriften efter ljus, skall Himmelsens änglar komma oss nära och påverka våra sinnen och lysa upp våra förstånd, så att det i sanning kan sägas: "När dina ord öppnas, ger de ljus och skänker förstånd åt enkla människor." Det är inget under, att det inte förekommer mera himmelsk hängivenhet ibland de unga, som bekänner sig till kristendomen, när de ger så litet akt på Guds Ord. Man rättar sig ej efter Guds råd. Man lyssnar inte till Hans förmaningar. Man söker inte nåd och himmelsk visdom, för att undvika tidigare synder och få varje spår av fördärv bortrensat från karaktären. David ber: "Lär mig förstå dina befallningars väg, så vill jag begrundas dina under." {Psaltaren 119:27.}

Om de ungas, liksom de äldres, sinnen leddes åt rätt håll vid deras sammankomster, skulle deras samtal kretsa kring mera upphöjda ämnen. När sinnet är rent och tankarna förädlade genom Guds sanning, blir orden av samma karaktär som "guldäpplen i silverinfattning". {Ordspråksboken 25:11.} Men med den insikt och den praxis, med den låga nivå, som även bekännande kristna är nöjda med, är det naturligt, att alla samtal blir simpla och utan mening. De är "av jord, jordiska" {jämför Första Korintierbrevet 15:47}, och doftar

varken av sanningen eller av Himmelen, och når inte ens upp till den nivå, som den mera kultiverade klassen av världens barn har hävt sig upp till. När (134) Kristus och Himmelen är de ämnen, som vi uppehåller oss vid, kommer våra samtal att bevisa detta. Samtalen kommer att bli kryddade med nåd och den talande kommer att visa, att han har utbildats vid den Gudomlige Lärarens skola. Psalmisten säger: "Sanningens väg har jag valt, dina domslut har jag ställt framför mig." {Psaltaren 119:30.} Han aktade Guds Ord högt, och det trängde in i hans förstånd, inte för att bli ringaktat, utan för att inlemmas i hans leverne.

Endast om det Heliga Ordet blir uppskattat, blir det åtljytt som en sann, säker och dyrbar lärobok. Varje skötesynd måste läggas bort. Den måste bekrigas, tills den är övervunnen. Herren kommer att verka med Dina ansträngningar. När en dödlig, syndig människa arbetar på sin egen frälsning med fruktan och bävan, är det Gud, som verkar i henne, att handla efter Hans goda välbehag. Dock verkar inte Gud utan människans samarbete. Hon måste anstränga sina krafter till det allra yttersta, hon måste visa sig som en duktig, villig elev i Kristi skola, och när hon tar emot den nåd, som fritt erbjuds henne, ger Kristi närvaro i tankar och hjärta henne fasthet, när det gäller, att lägga bort syndens börda, så att hjärtat fylls med Guds fullhet och Hans kärlek.

De studerande på våra skolor borde vara uppmärksamma på, att synden har konsekvenser, och de förmågor, som de har fått av Gud, har försvagats och gjorts olämpliga till moralisk utveckling på grund av missbruk. Många medger, att detta är sant. De har gått och burit på stolthet och inbilskhet, till dess dessa onda karaktärsdrag har blivit en förhärskande makt, som styr deras önskningar och böjelser. Samtidigt som de har visat upp ett sken av gudsfuktan och har utfört många självrättfärdiga gärningar, har det inte förekommit någon verklig förändring av hjärtat. De har inte bringat sina levnadsvanor in i en bestämd och avgjord överensstämmelse med Guds lags stora rättfärdighet och målsättning. Om de kritiskt ville jämföra sina liv med denna standard, skulle (135) de inte kunna göra annat än att känna, att de är bristfälliga, sjuka av synd och har behov av en läkare. De kan endast förstå det djup, som de har fallit i, genom att betrakta det gränslösa offer, som Jesus Kristus har bringat, för att lyfta dem upp ur deras förnedring.

Det är endast ett fåtal, som inser syndens fruktansvärda natur, och som skönjer omfattningen hos den ödeläggelse, som följer på överträdelsen av Guds lag. Genom att skärskåda den fantastiska frälsningsplanen, för att

återupprätta Guds moraliska spegelbild i syndaren, ser vi, att det enda medlet för mänsklig befrielse åstadkoms genom Guds Sons självupppoffring och enastående självnedlåtenhet och kärlek. Han allena ägde kraften, till att utkämpa slagen med Guds och människans store motståndare, och som vår ställföreträdare och borgensman har Han gett makt till dem, som i tro håller fast vid Honom, till att bli segrare i Hans namn och genom Hans förtjänster.

Vi kan se på Golgatas kors, vad det har kostat Guds Son, att bringa frälsning till ett fallet släkte. Liksom offret för människan var fullkomligt, måste befrielsen av människan från syndens besmittelse vara genomgripande och fullständigt. Guds lag har getts till oss som riktlinje, till att styra vårt uppförande med. Det finns inte en enda ond handling, som lagen kan ursäkta, det finns ingen orättfärdighet, som kan undgå dess fördömelse. Kristi liv är den fullkomliga uppfyllelsen av varje föreskrift i denna lag. Han säger: ”jag har hållit min Faders bud”. {Johannesevangeliet 15:10.} Kunskapen om lagen skulle fördöma syndaren och krossa hoppet i hans bröst, i fall han inte kunde se Jesus som sin ställföreträdare och garant, som är redo, att tillge hans överträdelse och utplåna hans synd. När människan handlar i överensstämmelse med sin bästa förmåga genom tro på Jesus, och söker att vandra på Herrens väg genom lydnad mot de Tio Buden, tillräknas honom Kristi fullkomlighet, för att täcka över den ångerfulle och lydige själens överträdelse.

Det görs ansträngningar av många föregivna vänner med hög utbildning, för att skilja religionen från vetenskapen på (136) våra skolor. De sparar inga åtgärder eller utgifter, för att sprida världsligt vetande där. Men de parar inte ihop detta vetande med kunskapen om, vad Gud har uppenbarat rörande karaktärens fullkomning. Och det trots att en upplärning i Guds sanning samtidigt skulle utveckla sinnet och skänka världslig insikt, ty själva grunden till sann utbildning är vörndnad för Herren. Psalmisten säger: ”Att frukta HERREN är början till vishet” {Psaltaren 111:10.} Guds levande Ord avslöjar lögnens Faders bedrägerier. Vilka av våra unga kan veta något om, vad som är sanning i jämförelse med villfarelse, i fall de inte lär känna Skrifterna? Enkelhet hos äkta gudsvörndnad måste införas i våra ungas undervisning, om de skall vinna tillräckligt vetande om det gudomliga, för att undfly det fördärv, som råder i världen på grund av begäret. De, som är sanna Kristi efterföljare, tjänar inte Gud endast, när det passar de egna böjelserna, utan även, när det innebär självförnekelse och att bära sitt kors. Det allvarligt

menade råd, som aposteln Paulus gav till Timoteus, för att han inte skulle svikta under pliktens fullgörande, bör framhållas för dagens ungdom: ”Ingen får förakta dig för att du är ung, utan var ett föredöme för de troende i ord och gärning, i kärlek, trohet och renhet.” {Första Timoteusbrevet 4:12.} Skötesynder måste bekämpas och övervinnas. Förkastliga karaktärsdrag bör tas itu med ett åt gången, oavsett om de är nedärvda eller uppammade, och belysas med rättfärdighetens stora föreskrift; och i ljuset från Guds Ord bör de stå emot med fasthet och övervinnas med hjälp av Kristi styrka. ”Sträva efter frid med alla och efter helgelse. Ty utan helgelse kommer ingen att se Herren.” {Hebréerbrevet 12:14.}

Dag för dag, timme efter timme, bör det fortgå en process i oss, som frambringar självförnekelse och helgelse; då kommer också de yttre gärningarna att vittna om, att Jesus bor i hjärtat genom tro. Helgelsen stänger inte kunskapen ute från själen, utan helgelsen utvidgar sinnet och inspirerar det till, att söka efter sanningen, såsom man söker efter dolda skatter. (137) Och kunskapen om Guds vilja främjar helgelsens verk. Der finns en Himmel, och hur allvarligt borde vi inte sträva efter, att nå den! Jag uppmanar eleverna vid våra skolor till, att tro på Jesus som sin Frälsare. Tro, att Han är redo, att bistå Er med Sin nåd, när Ni, i uppriktighet, vänder Er till Honom. Ni måste strida trons goda kamp. Ni måste kämpa för livets krona. Ansträng Er kraftfullt, ty Satan har sitt grepp om Er, och i fall Ni inte sliter Er loss från honom, kommer Ni att förlamas och gå under. Fienden är på Er högra sida och på den vänstra, framför Er och bakom Er, och Ni måste trampa honom under fötterna. Kämpa envetet, ty det finns en krona att vinna. Kämpa, ty om Ni inte vinner kronan, förlorar Ni allt, i detta liv och i det tillkommande. Kämpa, men låt det ske i Er uppståndne Frälsares styrka.

Tänker eleverna på våra skolor studera och sträva efter, att efterlikna Hans liv och karaktär, som kom ned från Himmelen, för att visa dem, vad de behöver bli, för att träda in i Guds rike? Jag har bragt Er ett budskap om Guds Sons snara återkomst på Himmelens skyar, med kraft och mycken härlighet. Jag har inte betonat en bestämd tidpunkt, utan Kristi eget påbud till Er om, att vaka i bön. ”Var också ni beredda, ty i en stund då ni inte väntar det, kommer Människosonen.” {Lukasevangeliet 12:40.} Förmaningen har gett eko ned genom tiderna. ”Och se, jag kommer snart och har min lön med mig för att ge åt var och en, efter hans gärning. Jag är A och O, begynnelsen och änden, den förste och den siste. Saliga är de som håller hans bud, för att de skall få

rätt till livets träd och få gå in genom portarna i staden.” {Uppenbarelseboken 22:12-14, *Reformations-Bibeln.*} - *The Review and Herald*, den 21. Augusti, 1888.

För vidare studium

Reformarbetet, *The Signs of the Times*, den 3. Juni, 1889

Ordentlig Utbildning, *The Review and Herald*, den 14. Juli, 1889

(138) Utbildning i Hemmet, *The Signs of the Times*, den 22. Juli, 1889

Religion och vetenskaplig Skolning, *Vittnesbörd för Församlingen*, Band 5, sidorna 501-504

Utbildning av våra Barn, samma, Band 5, sidorna 505-507

De Ungas Faror, samma, Band 5, sidorna 508-516

Passande Läsning för våra Barn, samma, Band 5, sidorna 516-520

Råd till de Unga, samma, Band 5, sidorna 520-529

Våra Institutioners Behov, samma, Band 5, sidorna 549-554

Våra Institutioner i Battle Creek, samma, Band 5, sidorna 555-567

Utbildning av Medarbetare, samma, Band 5, sidorna 580-586.

Föräldrars Ansvar

(139) Gud har låtit hälsoreformens ljus skina på oss i dessa sista dagar, så att vi kan undvika de många faror vi utsätts för, när vi vandrar i detta ljus. Satan verkar med stor kraft på, att få människor till, att lyda aptiten, tillfredsställa böjelserna, och obekymrat använda sin tid till dåraktigheter. Han marknadsför ett liv i självisk njutning och sensuella utsvävningar. Omåttlighet tömmer både sinnets och kroppens kraft. Den, som övervinns på detta sätt, kliver in på Satans område. Där blir han eller hon frestad och plågad samt slutligen styrd av all rättfärdighets fiende. Föräldrar bör påminnas om sin plikt, att ge världen barn med välutvecklade karaktärsdrag – barn, som äger moralisk styrka till, att motstå frestelser, och vars liv ärar Gud och välsignar medmänniskorna. De, som går in i det aktiva livet med fasta principer, undviker hellre orättfärdighetens nedsmutsning mitt uppe i denna fördärvade tidsålders orenhet. Låt mödrar använda varje tillfälle till, att göra sina barn till nyttiga samhällsmedborgare.

Moderns arbete är heligt och viktigt. Hon bör undervisa sina barn, från vaggan, om självförnekande och självkontrollerande livsvanor. Hennes tid tillhör i särskild grad hennes barn. Men brukas tiden mest på denna urartade tidsålders dårskaper, där samhället, kläder och

nöjen fångar hennes uppmärksamhet, blir barnen inte ordentligt uppfostrade.

Många mödrar, som beklagar den allestädes närvarande tygellösheten, har inte trängt djupt nog in i denna sak. Tygellöshet går alltför ofta att spåra till matbordet där hemma. Många mödrar, även ibland kristendomsbekännare, sätter dagligen fram för sina hushåll yppig och välkryddad mat, som frestar aptiten och uppmuntrar till frosseri. Hos vissa (140) familjer består kosten huvudsakligen av köttätter, och därför fylls blodet med ämnen, som riskerar att orsaka kræfta {cancer} och lungdot {tuberkulos}. När lidande och sjukdom så kommer, anklagas Försynen för det, som är resultatet av felaktigt handlande. Jag upprepar: Omåttlighet och onykterhet börjar vid bordet, och hos de flesta lyds aptiten, tills dessa utsvävningar är en del av personens natur.

Han, som äter för mycket, eller av osund mat, försvagar sina krafter, till att stå emot ropen från andra slags aptit och lidelser. För att slippa, att tålmodigt uppfostra sina barn till självförnekande vanor, låter de dem spisa och dricka efter behag. Önskan om, att tillfredsställa smaken och böjelserna, bidrar inte till flera år; och när dessa förklemade unga växer upp, styrs de av impulser och är slavar under aptiten. När de intar sin plats i samhället, och börjar sina egna liv, saknar de kraft, till att motstå frestelse. Hos frossare, tobaksälskare, vinsmuttare och drinkare på det hela taget ser vi följderna av en felaktig uppfostran till, att lyda jaget.

När vi hör kristna mäns och kvinnors beklagelser över måttlöshetens och onykterhetens förfärliga vanor, inställer sig frågorna: Vem har uppfostrat de unga? Vem har vant dem vid denna ostyrbara aptit? Vem har försummat det högtidliga ansvaret, att forma deras karaktärsdrag till nytthet i detta liv, och till himmelska änglars sällskap i nästa?

När föräldrar och barn möter den slutliga räkenskapen, vilken scen skall då inte spelas upp! Tusentals barn, som har slavat under aptiten och förnedrande vanor, som har lidit moraliskt skeppsbrott, kommer att stå ansikte mot ansikte med de föräldrar, som har gjort dem till, vad de är. Vilka andra, än föräldrarna kommer att bära detta förfärliga ansvar? Har Herren fördärvat dessa unga? – Oh, nej! Vem har då utfört detta hemska verk? Har inte föräldrarnas synder överförts till barnen i form av förvanskad aptit och lidelse? Och fullbordades inte det olycksaliga verket av (141) dem, som inte präglade dem med det mönster, som Gud har gett? Lika säkert, som att de existerar, kommer dessa föräldrar att få sina liv skärskådade av Gud.

Satan står redo, att göra sitt verk; han glömmer ej, att använda de lockbeten, som barnen saknar vilja och moralstyrka till att motstå. Jag såg, att han vid sina frestelser inför det föränderliga modet, liksom tilltalande fester och förlustelser, för att mödrar skall förledas till, att lägga ned tiden på betydelselösa ting, i stället för, att uppfostra och forma sina barn. Våra unga behöver mödrar, som undervisar dem från vaggan i, att styra lidelserna, tygla aptiten och övervinna självskheten. De behöver lära sig detta rad för rad, föreskrift efter föreskrift, litet här och litet där.

Hebréerna instruerades i, hur de skulle lära upp sina barn, för att de skulle undgå de hedniska folkens avgudadyrkan och ondska: ”Ni skall lägga dessa mina ord på ert hjärta och ert sinne, och binda dem som ett tecken på er hand, och de skall vara som ett band till påminnelse på er panna. Ni skall lära era barn dem genom att du talar om dem när du sitter i ditt hus och när du går på vägen, när du lägger dig och när du stiger upp.” {Femte Moseboken 11:18-19.}

Kvinnan bör fylla den position, som Gud ursprungligen hade planerat åt henne, som sin makes like. Världen behöver mödrar, som inte endast är mödrar till namnet, utan i hela ordets innebörd. Vi kan förvisso säga, att en kvinnas utmärkande plikter är mera heliga, än mäns är. Måtte kvinnan inse sitt arbetes okränkbarhet, och inleda sitt livsuppdrag i Guds styrka och vördnad för Honom. Låt henne utbilda sina barn till nyttighet i denna värld, och till ett hem i den bättre världen.

Kvinnans position i sin familj är mera helig, än kungens på hans tron. Hennes stora uppgift är, att göra sitt liv till det exempel, som hon önskar, att hennes barn skall imitera. Och genom föreskrift såväl som exempel skall hon bibringa deras sinnen nyttig kunskap, och lära dem, att arbeta (142) självupppoffrande för andras skull. Den stora drivkraften för den hårt arbetande modern bör vara, att alla barn, som uppfostras rätt, och som har en saktmodig och stillsam andas invärtes prydnad, skall komma att stråla i Herrens salar.

Jag ber kristna mödrar enträget om, att kännas vid sitt ansvar, och inte leva, för att behaga sig själva, utan att verka till Guds ära. Kristus behagade icke Sig Själv, utan påtog Sig en tjänares gestalt. Han lämnade de kungliga salarna, och iförde Sin gudomlighet mänsklig natur. Genom Sitt goda föredöme kan Han lära oss, hur vi skall upphöjas till söner och döttrar i den kungliga familjen, bli barn till den himmelske Kungen. Men vilka betingelser gäller för denna stora välsignelse? – ”*Gå ut från dem och skilj er*

från dem och rör inte vid något orent. Då skall jag ta emot er, och jag skall vara er Fader, och ni skall vara mina söner och döttrar”. {Andra Korintierbrevet 6:17-18, kursivt i Svenska Folk-Bibeln 98.}

Kristus ödmjukade Sig Själv – från en position jämställd med Guds, till en tjänares. Hans hem var i Nasaret, ett ställe känt för sin ondska. Hans föräldrar var ibland de lägsta av de fattiga. Han var snickare till yrket, och Han arbetade med Sina händer, för att bidra till familjens försörjning. I trettio år var Han underdånig Sina föräldrar. Kristi liv framhäver vår plikt, att vara flitiga, och att försörja dem, som vi är anförtrödda.

Genom Sin åskådningsundervisning till Sina lärjungar lärde Jesus dem, att Hans rike icke var ett världsligt rike, där alla kämpar om den främsta platsen; utan Han gav dem ödmjukhetens och självupppoffringens lärdomar med tanke på andra. Hans ödmjukelse bestod inte i, att sänka Sin egen karaktär och kvalifikationer, utan att ikläda Sig Själv det fallna mänskosläktet, för att resa upp och höja dem, jämte Honom, till ett högre liv. Men hur få är det inte, som ser något tilldragande i Kristi ödmjukelse! Världsligt sinnade personer strävar hela tiden efter, att upphöja sig själva över andra; men Jesus, Guds Son, ödmjukade Sig, för att lyfta upp människor. En sann Kristi lärjunge följer Hans (143) exempel. Jag skulle önska, att denna generations mödrar skulle förnimma eller bli varse heligheten i sitt uppdrag – och inte tävla med sina rika medmänniskor i utseende – utan att i stället försöka, att ära Gud med sina pliktens trofasta utförande. Om de rätta grundsatserna rörande måttfullhet och nykterhet inpräntades i de unga, som skall forma och dana samhället, skulle det vara ringa behov av föreläsningar och satsningar på detta område. Karaktärsfasthet, moral och kontroll skulle vara förhärskande, och dessa sista dagars frestelser skulle gå att stå emot i Jesu kraft.

Det är högst vanskligt, att lägga bort de vanor, som man har gett efter för genom livet. Omåttlighetens och onykterhetens demon har stor kraft, och är inte enkel att besegra. Men om föräldrar inleder ett korståg mot honom vid den egna eldstaden, i sina egna familjer, med hjälp av de grundregler de lär sina barn från deras spädaste år, kan de hoppas på framgång. Det kommer att betala sig för Er, mödrar, att bruka de dyrbara stunder Gud har gett, till att forma Era barns karaktärer, och lära dem, att hålla strängt fast vid måttfullhetens och nykterhetens principer beträffande mat och dryck.

Föräldrarna har anförtröts en helig tillit, att vaka över sina barns fysiska och moraliska tillstånd, så att nervsystemet blir välbalanserat, och själen inte

bringas i fara. Fäder och mödrar bör förstå livets lagar, så att de inte, genom ovetande, låter felaktiga böjelser utvecklas hos barnen. Kosten påverkar både den fysiska och moraliska sundheten. Hur påpassligt borde inte mödrar förse matbordet med enkel och hälsosam föda, så att matsmältningsorganen inte försvagas, och nervernas jämvikt inte rubbas, eller den undervisning de ger barnen inte motverkas!

Satan ser, att han inte kan uppnå lika stor makt över människosinnet, när aptiten tyglas, som när den lyds, och han verkar hela tiden, för att förleda människor till eftergivenhet härvidlag. Under inflytandet från osund mat bedövas samvetet, förmörkas sinnet, och känslan av (144) intryck försvagas. Men överträdarens skuld minskas ej, därför att samvetet har våldtagits, tills det har avtrubbats helt.

Eftersom ett sunt sinne beror på de vitala krafternas normala tillstånd, vilken omsorg bör då inte utövas, så att varken stimulanser eller narkotika används! Ändå ser vi ett stort antal bekännande kristna använda tobak. De beklagar följderna av måttlösheten; och samtidigt som de talar emot drickandet av brännvin, hänger dessa män sig åt tobakens last. Inställningen måste ändras, när det gäller tobaksbruk, innan detta onda slår rot. Låt oss betrakta ämnet ändå noggrannare. Té och kaffe fostrar aptiten till starkare stimulanser. Och så går vi i närkamp med frågan, nämligen matens tillagande, och undrar: Utövas sunda principer i allting? Genomförs de förbättringar, som är väsentliga för hälsa och lycka?

Envar sann kristen behärskar sin aptit och sina lidelser. Befrias han ej från aptitens trældom, kan han inte vara en sann och lydlig Kristi tjänare. Ger man efter för aptiten och lidelserna, dämpas sanningens inverkan på hjärtat. Det är omöjligt för sanningens anda och kraft, att helga en person till själ, kropp och ande, när han eller hon behärskas av sensuella önskningsar. – *Christian Temperance and Bible Hygiene {Kristen Avhållsamhet och biblisk Renlighet}*, sidorna 75-80, 1890.

Utbildning och Hälsa

(145) I generationer har det allmänt utbredda utbildningssystemet varit till skada för hälsan, ja, för själva livet. Många föräldrar och lärare förstår inte, att den största uppmärksamhet under barnens första år måste ägnas åt den fysiska kroppen, så att dess och hjärnans sunda tillstånd säkras. Det har varit skick och bruk, att uppmuntra föräldrar till, att sända barnen till skolan i unga år, trots att de just då behöver en mors omsorg. I många fall

samlas de små barnen i dåligt ventilerade klassrum, där de sitter i opassande kroppsställningar, på undermåligt formade skolbänkar. Som följd härav, blir deras unga och bräckliga kroppar ofta deformerade. Små barn, vars ben och muskler inte är starka, och vars hjärnor inte är utvecklade, hålls inspärrade till men eller skada för dem. Många har endast ett svagt grepp om livhanken till att börja med, och inspärrandet i skolan från dag till dag gör dem nervösa, och så blir de sjuka. Deras kroppar förtvinar på grund av nervsystemets utmattade tillstånd. Likväl inser föräldrar och lärare inte, när livets lampa slocknar, att de på minsta vis bär ansvar för livsgnistans utdöende. När de står vid sina barns gravar, och förtvivlade föräldrar betraktar sin smärtsamma förlust som Försynens särskilda skickelse, var det deras eget, oförlåtliga, okunniga handlande, som ödelade de ungas liv. Att under sådana förhållanden anklaga Försynen för dödsfallet, smakar hädelse. Gud önskar, att de små skall leva, och erhålla riktig utbildning, så att de utvecklar en skön karaktär, varigenom de förhålligär Honom i denna värld, och prisar Honom i den bättre världen.

Föräldrar och lärare tar sitt ansvar, för att uppfostra dessa barn, likväl inser ack så få av dem sin plikt inför Gud, att bli bekanta med den fysiska organismen. Härigenom skulle de nämligen veta, hur de kan bevara deras liv och hälsa, som de har i sin omsorg. Tusentals (146) barn dör på grund av deras ovetande, som sörjer för dem.

Många barn har fått sina liv förstörda, och en del är döda, som resultat av föräldrars och lärares oförståndiga handlingsätt, varvid de ungas förstånd betvingas, medan deras fysiska natur försummas. Barn har varit för unga, till att sitta i ett klassrum. Deras sinnen har belastats av läxor, fastän de inte borde ha getts skoluppgifter, förrän deras kroppskrafter varit tillräckligt omfattande, för att stötta deras mentala ansträngningar. Små barn bör vara lika fria som lamm, att springa ut genom dörren. De bör ges de bästa möjligheter till, att lägga grunden till en sund kroppskonstitution.

Unga, som hålls inomhus i skolan, och åläggs ingående studier, kan omöjligt bevara hälsan. Mentala ansträngningar, utan motsvarande fysisk motion, ger en olämplig mängd blod till hjärnan, och därigenom rubbas balansen hos cirkulationen. Hjärnan får för mycket blod, medan extremiteterna får för litet. Timmarna för studium och kroppsrörelse bör regleras noga, och en del tid bör användas till fysiskt arbete. När de studerandes mat- och dryckesvanor, kläd- och sömnvanor står i överensstämmelse med de

fysiska lagarna, kan de få en utbildning utan bekostnad av hälsan. Denna lärdom måste ofta upprepas, och inpräntas i samvetet: Utbildningen blir till liten nytta, om kroppsliga krafter saknas att bruka den med vid utbildningens slut.

Studering bör inte få lov till, att gå så många kurser, att de inte har tid till fysisk träning. Man kan inte hålla sig frisk, med mindre man tränar musklerna i fria luften under en del av vardagen. De första timmarna bör användas till kroppsarbete av ett eller annat slag, varvid alla kroppens delar aktiveras. Vid likartad belastning av de mentala och fysiska krafterna uppfriskas den studerandes tankebanor. I fall han är sjuk, bidrar fysisk motion ofta till hälsans återställande. När de studerande lämnar skolan, kommer de att vara friskare och ha klarare förståelse av livets lagar, än då de (147) anlände dit. Hälsan bör värnas lika hängivet, som karaktären.

Många studerande är sorgligt okunniga om, att kosten faktiskt utövar ett mäktigt inflytande på hälsan. Vissa har aldrig ansträngt sig bestämt, för att styra aptiten, eller rätta sig efter sunda kostregler. De äter för mycket under sina måltider, och somliga äter mellan måltiderna, närhelst frestelsen därtill uppträder. Om kristna bekännare vill lösa de pockande frågorna om, varför de är så slöa, varför de saknar religiös ryggrad, behöver de i många fall inte gå längre, än till matbordet; där är orsaken tydligt upplagd på fat och tallrikar, som om ytterligare bevis skulle vara av nöden!

Många skiljer sig från Gud, när de ger efter för aptiten. Han, som märker när en sparv faller till marken, som räknar hårstråna, märker deras synd, som lyder en förvanskad aptit, på bekostnad av fysiska krafter styrka, varigenom förståndet förlöas och den moraliska uppfattningsförmågan dämpas.

Lärarna själva bör skänka hälsans lagar rätt uppmärksamhet, så att de bevarar sina egna krafter i bästa möjliga tillstånd, och kan, genom exempel såväl som genom föreskrift, utöva inflytande över sina elever. Den lärare, vars kroppsliga krafter redan försvagats av sjukdom eller överarbete, bör vara särskilt uppmärksam på livets lagar. Han bör ta sig tid till rekreation. Han bör inte ta på sig ansvar utöver sitt skolarbete, som belastar honom fysiskt eller mentalt, så att hans nervsystem kommer ur balans; ty därigenom blir han oförmögen till, att ha med mänskossinnen att göra, och kan inte göra sig själv eller eleverna rättvisa.

Våra undervisningsinstitutioner bör vara försedda med alla resurser, för att undervisa om det mänskliga systemets mekanik. Studerande bör lära sig, hur de skall andas, läsa och tala, så att

tunga och lungor inte blir anspända. I stället skall de använda bukmusklerna. Lärarna (148) måste utbilda sig själva i denna riktning. Våra studerande bör ges en grundig upplärning, så att de kan starta yrkeslivet med förståndsmässig kunskap om den boning Gud har gett dem. Lär dem, att de måste vara elever, så länge som de lever. Och när Ni undervisar dem, kom då ihåg, att de kommer att undervisa andra. Era lärdomar kommer att upprepas till många andras nytta, än deras, som sitter framför Er i dag. - *Christian Temperance and Bible Hygiene* {*Kristen Avhållsamhet och biblisk Renlighet*}, sidorna 81-84, 1890.

Utbildning i Hemmet

Moderns arbete är viktigt. Mitt uppe i vardagslivets omsorg om hemmet och provande plikter, bör hon eftersträva ett arbete, som välsignar och upphöjer hennes hem. Den himmelske Fadern har gett modern ett heligt ansvar för de barn hon har; och det är hennes förmånsrätt att, genom Kristi nåd, forma deras karaktärer efter det gudomliga mönstret, och utöva ett inflytande över deras liv, som drar dem mot Gud och Himmelen. Om mödrar alltid hade erkänt sitt ansvar, och valt det som sitt första mål, sin viktigaste uppgift, att utrusta sina barn för detta livs plikter och för det framtida, eviga livets ära, skulle vi inte se det elände, som råder i så många hem i vårt land. Moderns arbete är sådant, att det kräver en stadig växt i hennes eget liv, för att hon skall kunna leda sina barn till högre och ändå högre mål. Men Satan lägger sina planer, för att säkra sig både föräldrars och barns själar. Mödrar dras bort från hemmets plikter och den ingående upplärningen av sina små, för att kunna tjäna jaget och världen. Fåfänga, mode och mindre viktiga ting får lov till, att fånga uppmärksamheten, och den fysiska och moraliska utbildningen av de dyrbara barnen försummas.

I fall hon gör världens skick och bruk till sin regel, blir modern oduglig för sina ansvarsfulla plikter. I fall världens mode håller henne i trældom, försvagas hennes uthållighet, och görs livet till en tung börda, i stället för en välsignelse. På grund av fysisk svaghet märker hon ej de värdefulla möjligheter hon får, och hennes familj växer upp utan hennes omtanke, hennes böner och hennes ihärdiga undervisning. Om mödrar bara ville överväga de fantastiska förmåner, som Gud ger dem, skulle de inte enkelt lockas bort från sina heliga plikter till världens oväsentligheter.

Moderns arbete börjar med spädbarnet i famnen. Jag har ofta sett de små vrida sig och skrika, om deras viljor korsas på ett eller annat sätt. Det är på

tiden, att tillrättavisa denne onde ande. Fienden försöker, att kontrollera våra barns sinnen, men skall vi låta honom forma dem efter sin vilja? Dessa små ser ej, vilken ande de påverkas av, och det är föräldrarnas plikt, att visa omdöme och klokskap å deras vägnar. Deras vanor måste övervakas noga. Onda tendenser skall betvingas, och sinnet måste stimuleras till det riktiga. Barnen måste uppmuntras till, att använda alla krafter till, att styra sig själva.

Regelmässighet måste styra alla barns levnadsvanor. Mödrar begår stora fel, när de låter dem äta mellan måltiderna. Detta förstör magen, och därmed läggs grunden till framtida lidanden. Deras irritation kan bero på osund mat, som ännu inte är smält; men modern tycker sig inte kunna lägga ned tid på tankar på detta, och rättar inte till sin skadliga ledning. Hon kan ej heller stanna upp och stilla deras otåliga bekymmer. Hon ger de små stackarna varsin kakbit eller annan läckerhet, för att lugna dem, men detta gör det bara värre. I sin iver, att uträtta ett stort arbete, verkar en del mödrar med så nervös hast, att de är mera irriterade, än barnen, och genom att skälla ut, eller rent av slå, dem, försöker de, att skrämja de små till lugn.

Mödrar beklagar sig ofta över sina barns ömtåliga hälsa, och rådfrågar läkare, fastän de, om de använde en smula sunt förnuft, skulle se, att svagheten beror på en felaktig kost.

Vår tid kännetecknas av frosseri, och de levnadsvanor de unga uppfostras till, även hos många sjundedags-adventister, trotsar naturens lagar. Jag satt en gång vid ett bord med flera barn under tolv års ålder. Det serverades mycket mat, och så bad en bräcklig (151) och nervös flicka om en blandning av grönsaker inlagda i starkt kryddad ättikslag. En flaska med kinesisk mat, starkt kryddad med senap och doftande av andra kryddor, räcktes åt henne, och hon försåg sig fritt därav. Barnet var känt för sin nervositet och sitt eldfångda humör, och dessa kryddade rätter var den rätta blandningen, för att åstadkomma ett dylikt tillstånd. Det äldsta barnet menade, att han inte kunde äta ett enda mål mat utan kött, och blev starkt missnöjd, ja, även respektlös, om han inte fick detta. Modern hade fogat sig efter hans smak och avsmak, tills hon praktiskt taget slavade under hans humörsvängningar. Pojken hade inte satts i nyttigt arbete, och använde större delen av sin tid åt gagnlös, eller än sämre, läsning. Han klagade ständigt på huvudvärk, och saknade smak för enkel mat.

Föräldrar bör sysselsätta sina barn. Ingen källa ger ifrån sig mera ondska, än sysslolöshet. Fysiskt arbete, som medför sund trötthet i musklerna,

skänker aptit på enkel och hälsosam mat, och en ung man, som har ett bra arbete, reser sig inte från bordet och beklagar sig över, att det inte står en aptitretande tallrik med kött och allehanda raffinerade rätter framför honom på bordet.

Jesus, Guds Son, som arbetade med Sina händer som snickare, föregår med gott exempel för alla unga. Må de, som vägrar att ta på sig livets vardagliga plikter, hålla i minnet, att Jesus var underställd Sina föräldrar, och bidrog till familjens utkomst. Det förekom sällan några delikatesser på Josefs och Marias bord, för de ingick i de fattigas och enklas skara.

Föräldrar bör vara ett exempel för sina barn, när det gäller hanteringen av pengar. Det finns sådana, som så fort de får pengar i händerna, använder dem på läcker mat, eller onödigt utsmyckade kläder, och när pengarna sinar, känner de ett behov av det, som de har slösat bort. Om de har en stor inkomst, förbrukar de vartenda öre av den, och i fall den är liten, är den otillräcklig för den lyx de har lagt sig till med; alltså lånar de till denna. De (152) samlar från alla möjliga källor, för att tillfredsställa sina inbillade behov. De blir oärliga och icke trovärdiga, och anteckningarna om dem i Himmelens böcker är av sådan art, att de inte kommer att vilja möta dem på domens dag. Ögonens önskingar måste tillfredsställas, aptitens lustar måste lydas, och de förblir fattiga på grund av sina obetänksamma levnadsvanor, fastän de kunde ha lärt sig, att leva med de medel de har. Slösaktighet är en av de synder, som de unga lätt faller för. De avvisar sparsamma levnadsvanor, för att inte anses vara gnidiga och usla. Vad kommer Jesus, Himmelens Majestät, som har gett dem ett exempel på tålmodig flit och sparsamhet, att säga till dessa?

Här är det inte nödvändigt, att i detalj förklara, hur man skall vara sparsam i allt. De, som överlåter sina hjärtan till Gud, och som tar Hans Ord som sin vägledare, kommer att förstå, hur de skall hantera livets plikter. De kommer att lära sig av Jesus, som är saktmodig och ödmjuk i hjärtat; och om Kristi saktmod uppmannas, kommer de att stänga dörren för otaliga frestelser.

De kommer inte att tänka på aptitens och prålets pockande bemötande, när så många inte kan värja sig mot svält. De pengar, som dagligen läggs ut på onödigheter, med tanken: "Det är endast ett småmynt", "Det är endast en tia", må te sig futtiga; men läggs dessa småpengar ihop under ett helt år, blir slutsumman närmast otrolig efter ett flertal år.

Herren har funnit det riktigt, att visa mig det onda, som uppstår genom slöseri, så att jag kan förmana föräldrar till, att lära sina barn sträng

sparsamhet. Lär dem, att pengar de använder på sådant de inte behöver, avleds från sitt rätta bruk. Den, som är opålitlig i det lilla, är opålitlig i det stora. Om människor är opålitliga med det materiella på jorden, går det inte att betro dem med eviga rikedomar. Postera en vakt vid aptiten; lär Dina barn med exempel, så väl som med föreskrift, att använda en enkel kost. Lär (153) dem, att vara flitiga, inte endast att vara upptagna av sysslor, utan att vara engagerade i nyttigt arbete. Sök, att väcka den moraliska finkänslan. Lär dem, att Gud har krav på dem, också från deras barndoms första år. Säg dem, att det överallt förekommer moraliskt förfall att stå emot, att de behöver komma till Jesus och ge sig själva till Honom, kropp och ande, och att de kommer att finna styrka i Honom, till att motstå alla frestelser. Framhåll för dem, att de inte endast är skapta, för att behaga sig själva, utan för att vara Herrens redskap för ädla syften. Lär dem, att när de frestas till, att ge efter för det egna jaget, när Satan försöker, att utestänga Gud ur deras blickar, att de då skall se på Jesus och be enträget: ”Fräls mig Herre, så att jag inte övervinns.” Änglar kommer då att samla sig omkring dem som svar på deras böner, och leda dem in på säkra stigar.

Kristus bad för Sina lärjungar, att de inte skulle tas bort från världen, utan att de skulle hållas undan från det onda – att de inte skulle ge efter för de frestelser, som de skulle komma att möta överallt. Detta är en bön, som varje far och mor bör sända upp. Men bör de härigenom vädja till Gud för sina barns skull, och så låta barnen göra, som de vill? Skall de skämma bort aptiten, tills den vinner herraväldet, och sedan tro sig kunna tygla barnen? – Nej; barnen bör läras måttfullhet och självbehärskning från vaggan. Största ansvaret för detta arbete åvilar modern. De ömmaste jordiska banden är de mellan modern och hennes barn. Barnen får snabbare intryck från moderns liv och exempel, än från faderns på grund av dessa starkare och ömma, enande band. Moderns ansvar är dock ett tungt ansvar, och hon bör därför hela tiden få hjälp från fadern.

Omåttligt ätande och drickande, omåttligt arbetande, omåttlighet i nästan allting, förekommer överallt. De, som anstränger sig hårt, för att utföra mycket arbete på en given tid, och fortsätter med arbetet, fastän omdömet vädjar om vila, de vinner aldrig något. De (154) lever på lånat kapital. De slösar med den livskraft, som de skulle få användning för senare. Och när den dagen stundar, lider de av brist på denna styrka. Den fysiska styrkan är borta, och de mentala krafterna sviktar. De inser sig ha gjort en förlust, men vet inte, vad för slags. Deras prövande stund är kommen, men deras kroppsliga resurser är

uttömda. Var och en, som överträder hälsans lagar, får lida för det någon gång, i större eller mindre grad. Gud har gett oss medfödd styrka, som vi behöver under skilda perioder av våra liv. I fall vi besinningslöst uttömmar denna kraft genom stadig överbelastning, lider vi förr eller senare av denna förlust. Vår nyttighet blir då mindre, därest våra liv inte rent av utsläcks.

Som regel bör dagens arbete inte sträckas ut till kvällen. Om alla dagens timmar används klokt, blir arbete på kvällen ett gissel, och kroppens överbelastade system lider av den börda, som har lagts på det. Jag har blivit visad, att de, som gör så, ofta mister mycket mera, än de vinner, ty deras krafter uttöms, och de arbetar med nervös anspänning. De märker ingen omedelbar skada, men underminerar förvisso kroppen.

Låt föräldrarna tillbringa kvällarna med sina familjer. Glöm dagens arbetes bekymmer och förvecklingar. Mannen och fadern kommer att vinna mycket mera, om han tar till vanan, att inte ödelägga sin familjs lycka, genom att älta och irriteras över sitt arbetes vanskligheter i hemmet. Han kan ha behov av hustruns råd i olika angelägenheter, och de kan få hjälp med sina utmaningar, genom att gemensamt söka Guds visdom; men att hela tiden spänna sig angående arbetslivets angelägenheter, skadar både sinnet och kroppen.

Låt kvällarna tillbringas så lyckligt som möjligt. Låt hemmet vara en plats, där glädje, artighet och kärlek förekommer. Därmed blir hemmet tilltalande för barnen. I fall föräldrarna hela tiden luftar bekymmer, är irriterade och gnäller, (155) kommer barnen att lägga sig till med samma missnöje och stridsvilja. Därmed blir hemmet den mest motbjudande platsen i världen. Då finner barnen större behag hos främlingar, i likgiltigt sällskap, eller på gatan, än i hemmet. Allt detta är undvikbart, om det utövas måttlighet i allting, och tålmod uppammas. Självbehärskning hos alla familjemedlemmar kommer nästan att göra hemmet till ett paradiset. Gör Era rum så inbjudande som möjligt. Ge barnen anledning att tycka, att hemmet är den trevligaste platsen på jorden. Påverka dem så, att de inte söker sig till gatans sällskap, eller tänker på syndens tillhåll, utom med avsky. Om hemmalivet är, som det borde vara, kommer de formade vanorna att utgöra ett starkt försvar mot frestelsernas stormar, när de unga lämnar hemmets skydd för världen.

Bygger vi våra hus med tanke på familjens lycka, eller bara för att de skall se flotta ut? Inrättar vi behagliga, soliga rum åt barnen, eller håller vi dem mörka och instängda, samt använder dem som gästström? Det finns inget ädlare arbete,

som vi kan uträtta, ingen större hjälp, som vi kan ge samhället, än att tillhandahålla en ordentlig utbildning åt våra barn, och inpränta hos dem, genom föreskrift och exempel, att den viktigaste grundregeln är denna: Livet skall vara rent och styras av uppriktiga syften. Därmed kvalificeras våra barn för, att göra sin del i världen.

Våra konstlade levnadsvanor berövar oss många förmåner och trivsel, därutöver gör de oss oanvändbara i den här världen. Ett liv dikterat av modet, är ett hårt och tanklöst liv. Hur ofta offras det ej tid, pengar och hälsa, tålmodet prövas till sitt yttersta och självbehärskningen går förlorad, bara för att visa upp sig! Om föräldrar ville klänga sig fast vid det enkla, och inte göra ekonomiska utsvävningar, som tillfredsställelse fåfängan, och följa modet; om de ville hålla fast vid ett ädel beroende av det rätta, och inte låta sig rubbas av inflytandet från dem, som vägrar att lyfta upp självförsakelsens kors, fastän de bekänner sig till Kristus, skulle de genom detta exempel ge sig själva en ovärderlig uppfostran. De uppväxande barnen (156) skulle besitta moraliskt värde, och skulle för sin del uppmuntras till, att stå upp modigt för det riktiga, däribland mot modets skiftningar och gängse åskådningar.

Föräldrarnas samtliga handlingar inverkar på deras barns framtid. När det satsas tid och pengar på yttre utsmyckningar och stillandet av en förvanskad aptit, främjar det fåfänga, själviskhet och lusta hos barnen. Mödrar klagat över, att de är så nedtyngda av bördor, att de saknar tid till, att instruera de små tålmodigt, och visa dem förståelse i deras besvikelser och prövningar. Unga hjärtan längtar innerligt efter förståelse och ömhet, och om de inte får detta från sina föräldrar, kommer de att söka sig till andra källor, som kan försätta deras sinnen och moral i fara. Jag har hört mödrar neka sina barn någon oskyldig förnöjelse, av brist på tid och omtanke, medan deras upptagna fingrar och trötta ögon flitigt ägnade sig åt självpyntning med några onödiga smycken, vilket endast leder till fåfänga och slöseri. ”Åt det håll, som kvisten böjs, lutar trädet.” När barnen närmar sig vuxen ålder, bär dessa lärdom frukt i form av stolthet och moralisk värdelöshet. Föräldrarna beklagar barnens brister, men är blinda för faktumet, att de blott inhöstar grödan, som de själva har sått.

Kristna föräldrar, axla Er livsbörda, och tänk uppriktigt på det heliga kall, som vilar på Er. Gör Guds Ord till Ert rättesnöre, i stället för att följa världens moden och skick, ögonens lust, livets stolthet. Era familjers framtida lycka och samhällets välgång beror i mycket på den fysiska och moraliska utbildning, som Era barn får under det första levnadsåret. Om deras smak och vanor

är så enkla i allt, som de borda vara, om kläderna är i ordning, utan extra pynt, kommer mödrarna att finna tid till, att göra sina barn lyckliga, och lära dem, att älska lydnad.

Sänd inte Era små för tidigt till skolan. Modern bör vara försiktig med, hur hon betror utformningen av (157) barnens sinnen i andras händer. Föräldrarna bör vara sina barns egentliga lärare fram till åtta- eller tioårsåldern. Klassrummet bör vara den fria luften, ibland blommor och fåglar, och läroböckerna naturens rikedom. Så snart, som deras sinnen fattar det, bör föräldrarna öppna Guds stora naturbok för dem. Ges dessa lärdomar mitt i sådana omgivningar, glöms de inte så snabbt. Det bör göras många ansträngningar, för att bereda hjärtats jordmån åt Såningsmannen, så att den goda säden kan sås. Om hälften så mycken tid och arbete, som nu mer, än förspills på, att följa världens mode, lades ned på, att uppodla barnens sinnen, och forma sunda vanor, skulle det inträffa en markant förändring hos familjerna.

För inte så länge sedan hörde jag en mor säga, att hon älskade ett välkonstruerat hus, men det bristfälliga arrangemanget och det felplacerade träarbetet i ytskiktet irriterade henne. Jag fördömer inte en fin smak i detta hänseende, men då jag lyssnade till henne, beklagade jag, att denna omsorg inte hade kommit till uttryck i hennes tukt av sina barn. Dessa var byggnader, för vars utformning hon bar ansvaret; men deras råa och ohövlige sätt, deras liderlige och själviska naturer samt otyglade viljor var pinsamt tydliga för andra. De uselt byggda karaktärerna, de felplacerade delarna hos den mänskliga naturen, var modern blind för. Arrangerandet av huset var viktigare för henne, än barnens allsidiga karaktärsdrag.

Renhet och ordning är kristna plikter, likväl kan detta gå för långt, och det ena göras väsentligt, medan viktigare ting blir försummade. De, som hoppar över barnens angelägenheter i dessa avseenden, betalar tionde av mynta och kummin, medan de glömmar lagens viktiga ting – Guds rättfärdighet, barmhärtighet och kärlek.

De barn, som blir mest bortskämda, blir viljestarka, passionerade och kärlekslösa. Jag skulle önska, att deras föräldrar insåge, att både deras egen och barnens lycka (158) hänger på en klok och tidig upplärning. Vilka är dessa små, som är betrodda åt vår omsorg? Jo, de är unga medlemmar av Herrens familj. ”Ta denne son, denna dotter”, säger Han, ”uppfostra dem för Mig, och utrusta dem så, att de poleras till likheten med glansen hos ett palats, så att de kan stråla i Herrens salar.” Dyrbara arbete! Ett viktigt arbete! Ändå hör vi mödrar sucka längtansfullt efter ett

större arbetsfält, för att uträtta missionsarbete. Om de bara finge resa till Afrika eller Indien, skulle de känna, att de uträttade något. Men att fatta tag i livets små plikter och utföra dem trofast och uthålligt, tycks vara ovidkommande för dem. Varför är det så? Är det inte ofta, för att moderns arbete inte uppskattas riktigt? Hon bär på otaliga bekymmer och bördor, som fadern sällan känner till. Han vänder ofta hem med sina bryderier och affärsförvecklingar, vilka överskuggar familjefriden, och om han inte vinner gehör för sina åsikter hemmavid, ger han ofta uttryck för sina känslor i form av otålighet och kverulans eller klagan. Han kan ståta med, vad han har uträttat i loppet av dagen, men i hans tankar utgör moderns arbete futtigheter, eller åtminstone undervärderar han det. För honom ter sig hennes bekymmer som småpotatis. Hon skall bara laga mat, och se efter barnen, som kan vara många, och hålla hemmet rent. Hon har hela dagen försökt, att hålla hemmets maskineri väl fungerande. Hon har försökt, ehuru trött och förvirrad, att tala vänligt och milt, samt att undervisa barnen och hålla dem på den rätta vägen. Allt detta har inneburit arbete och mycket tålmod från hennes sida. För eget vidkommande stoltserar hon ej. I hennes ögon har hon inte åstadkommit värst mycket. Men så förhåller det sig inte. Även om frukterna av hennes arbete inte är tydliga, vakar Guds änglar över den arbetstyngda modern, noterade hennes dagliga bördor. Hennes namn står aldrig i historieböckerna, ej heller tar hon emot världens ära och bifall, såsom mannen och fadern gör; men hennes namn odödliggörs i Guds bok. Hon gör, vad hon kan, och hennes ställning (159) i Guds ögon är högre, än kungens på hans tron; för hon arbetar med karaktärer, hon formar människosinnen.

Dagens mödrar danar framtidens samhälle. Hur viktigt är det ej, att deras barn uppfostras till, att stå emot de frestelser de möter överallt senare i livet!

Oavsett kall och förvecklingar, bör fadern koppla på samma leende och behagliga tonfall, som han hela dagen har hälsat gäster och främlingar med. Låt hustrun känna, att hon har mannens stora hängivenhet att luta sig emot – att hans armar styrker och håller henne uppe under allt hennes slit och omsorg, så att hans inflytande stöttar hennes. Därmed blir hennes börda hälften så tung. Är barnen inte hans så väl som hennes?

Måtte fadern försöka, att underlätta moderns uppgift. I stället för, att bruka tid på själviska fritidsnöjen, borde han lära känna sina barn – när de leker och arbetar. Låt honom hänvisa dem till de vackra blomstren och de majestätiska träden, i vars blad Guds verk och kärlek går att spåra. Han

bör lära dem, att Gud, som har gjort alla dessa ting, älskar det sköna och goda. Kristus pekade ut för Sina lärjungar ängens liljor och himlens fåglar, Han visade, hur Gud sörjer för dem, och betonade, att detta var ett bevis för, att Han vill sörja för människor, som är viktigare, än fåglarna och blommorna. Berätta för barnen, att hur än mycken tid, som slösas på personlig utsmyckning, går vårt utseende aldrig att jämföra i nåd och skönhet med ängens enklaste blomster. Därigenom dras deras tankar från det konstlade till det naturliga. De kan därmed lära sig, att Gud har gett dem dessa sköna ting för glädjes skull, och att Han önskar Sig, att de, i sin tur, skall ge Honom hjärtats fulla hängivenhet.

Föräldrar bör försöka, att väcka ett intresse för fysiologistudier hos sina barn. De unga måste undervisas om sina egna kroppar. Det är endast ett fåtal ibland de (160) unga, som väl känner till livets mysterier. Studiet om det förunderliga hos människoorganismen, förhållandet mellan och det inbördes beroendet hos dess invecklade delar, är något, som de flesta mödrar visar föga intresse. De förstår inte kroppens inflytande på sinnet, och sinnets på kroppen. De ägnar sig åt onödiga småsaker, och säger sig sakna tid till, att hitta den nödvändiga informationen, för att sörja ordentligt för sina barns hälsa. Det är mindre besvärligt, att betro dem åt doktorn. Tusentals barn dör på grund av okunskap om kroppens lagar.

I fall föräldrar själva ville skaffa sig kunskap om detta ämne och insåge betydelsen av, att använda den i praktiken, skulle vi uppleva ett bättre tingens tillstånd. Lär Era barn, att tänka från orsak till verkan. Visa dem, att om de överträder kroppens lagar, måste de betala straffet med lidande. Om Du inte ser förbättring så snabbt, som Du önskar, ge då inte upp, utan instruera dem tålmodigt, och instruera vidare, tills segern är vunnen. Fortsätt med, att undervisa dem om deras kroppar, och hur de skall sköta om dem. Hänsynslöshet mot kroppens hälsa medför hänsynslöshet mot moralen.

Försumma inte, att lära Dina barn, hur sund mat lagas. När de erhåller dessa lärdomar i fysiologi och god matlagning, får Du dem till, att ta de första stegen i några av de nyttigaste utbildningsgrenarna, och inlemmar hos dem grundsatser, som är nyttiga element i en religiös utbildning.

Det är behov av alla de lärdomar, som jag har nämnt i denna artikel. Följs de ordentligt, kommer de att vara som ett bålverk, som skyddar våra barn mot det onda, som översvämmar världen. Vi önskar måttfullhet vid våra matbord. Vi önskar hus, där det Gudagivna solskenet och himlens

rena luft är välkomna. Vi önskar en glad och lycklig stämning i våra hem. Vi måste uppamma nyttiga vanor hos våra barn, och måste instruera dem i Guds ting. Det kostar något, att göra allt detta. Det kostar bön och tårar samt tålmod, att ofta upprepa (161) instruktionen. Stundtals kommer vi att känna oss rådvilla; men vi kan ta barnen till Gud i våra böner, och be för, att de skall hållas borta från det onda, och säga: ”Herre, gör nu Ditt arbete; gör våra barns hjärtan mjuka och undergivna”, så skall Han höra oss. Han lyssnar till gråtande och nedtyngda mödrars böner. Då Kristus var på jorden, förde de nedtyngda mödrarna sina barn till Honom; de tänkte, att i fall Han lade sina Händer på dem, skulle de få större mod och uppfostra dem, som de borde. Frälsaren visste, varför mödrarna kom till Honom med sina små, och Han tillrättvisade lärjungarna, som ville hålla dem undan, och sade: ”Låt barnen komma till mig och hindra dem inte! Ty Guds rike tillhör sådana.” {Markusevangeliet 10:14.} Jesus älskar de små, och Han vakar, för att se, om föräldrarna utför sitt arbete.

Syndighet finns överallt i överflöd, och om barnen skall bli frälsta, måste fortgående arbete läggas ned på den saken. Kristus sade: ”jag helgar mig för dem, för att de skall vara helgade”. {Johannesevangeliet 17:19.} Han önskade, att Hans lärjungar skulle helgas, och Han gjorde Sig Själv till deras exempel, så att de kunde följa Honom. Tänk, om fäder och mödrar skulle göra detsamma och säga: ”Jag önskar, att mina barn får fasta principer, och jag tänker föregå med gott exempel genom mitt leverne”! Låt modern tänka, att intet offer är för stort, om det görs för hennes hems frälsning. Kom ihåg, att Jesus gav Sitt liv, för att rädda Dig och de Dina från fördärv. Du kommer att ha Hans förståelse och hjälp i detta välsignade arbete, och själv kommer Du att vara en Guds medarbetare.

Var vi än må svikta, låt oss vara grundliga i arbetet för våra barn. Om de lämnar hemmets undervisning rena och segerrika, om de fyller den minsta och lägsta plats i Guds stora plan för världens bästa, kan våra livsverk aldrig bli ett fiasko. – *Christian Temperance and Bible Hygiene {Kristen Avhållsamhet och biblisk Renlighet}*, sidorna 60-72, 1890.

Mentala Drinkare

(162) Vad skall våra barn läsa? Det här är en allvarligt fråga, som kräver ett seriöst svar. Det plågar mig, när jag ser tidskrifter och dagstidningar hos kristna familjer, som inte lämnar något gott avtryck i sinnet. Jag har lagt märke till dem, som har uppammat sin smak för

fiktion. De har förmånen, att lyssna till Guds Ords sanningar, och lära känna vår tros grunder; men de har vuxit upp till mogen ålder blottade på sann fromhet. Dessa kära ungdomar behöver bygga upp sina karaktärer med det bästa material – kärlek till Gud och vördnad för Honom samt kunskap om Kristus. Men många saknar förståndsmässig insikt om sanningen sådan den är i Jesus. Sinnet fäster sig vid sensationella historier. De lever i en överklig värld, och är inte rustade för det praktiska livets plikter. Jag har lagt märke till, att barnen uppfostras på detta vis. Oavsett om de är hemma eller borta, är de antingen rastlösa eller drömmande, och kan endast konversera om alldagliga ämnen. Deras ädlare sinnesförmågor, som är inrättade till högre strävanden, har degraderats till, att tänka på det simpla eller sämre, till dess vederbörande låter sig nöja därmed, och knappt nog orkar med högre ämnen. Religiösa tankar och samtal lockar ej. Den mentala föda, som de har fått smak på, verkar förorenande, och leder till smutsiga och sinnliga tankar. Jag har närt uppriktig medömkan för dessa själar, då jag har tänkt på, hur mycket de går miste om, när de inte lär känna Kristus, omkring vilken våra hopp om evigt liv kretsar. Hur mycket dyrbar tid går inte till spillo, när de i stället kunde studera Förebilden för sann godhet!

Jag känner personligen till vissa, som har mist sinnets sundhet på grund av felaktiga läsvanor. (163) De går genom livet med en sjuklig fantasi, varigenom de förstorar varje liten orsak till klagan. Ting, som ett sunt och förnuftigt tänkande sinne inte lägger märke till, blir till evinnerliga prövningar för dem, oöverstigliga hinder. För dem är livet hela tiden en skugga.

De, som hänger sig åt läsning av spännande böcker, utmattar sin mentala styrka, och diskvalificerar sig själva för kraftfullt tänkande och efterforskningar. Det finns män och kvinnor, som nu på livets afton inte har återhämtat sig från det omåttliga läsandets verkningar. Vanan har danats i unga år, och har vuxit med deras tilltagande ålder samt har dragit kraft från deras tilltagande styrka; och även om de har föresatt sig, att övervinna detta, har de endast delvis lyckats. Många har aldrig återvunnit sina sinnens ursprungliga styrka. Alla försök, att bli praktiska kristna, har endast slutat med en önskan. De kan inte bli äkta kristna, och samtidigt fortsätta med, att ge sinnet näring från detta slags litteratur. Den fysiska inverkan blir ej heller mindre katastrofal. Nervsystemet belastas onödigt av denna passion för läsning. I några fall har de unga, liksom de i mogen ålder, drabbats av förlamning av ingen annan orsak, än överdrivet läsande. Sinnet är oavbrutet på helspänn, tills hjärnans känsliga

maskineri försvagas, så att det inte fungerar, och förlamning inträffar.

När det skapas en aptit på spännande, sensationella historier, förvanskas den moraliska smaken, och sinnet mättas inte, om det ej hela tiden får näring från denna värdelösa, osunda mat. Jag har sett unga damer, Kristi bekännande efterföljare, som verkligen varit olyckliga, om de inte haft en ny novell eller roman i händerna. Sinnet har ropat på stimulering, liksom spritmissbrukaren trängtar efter den berusande drycken. Dessa unga har inte visat någon helgad anda; de har inte utgjutit något himmelskt ljus över sina kamrater, till att leda dem till kunskapens källsprång. De har saknat djup, religiös erfarenhet. I fall detta slags läsning inte hela tiden stått dem till buds, kunde det (164) vara hopp om förbättring för dem. Men de bönfaller om det, och vill ha det.

Det sårar mig, att se unga män och kvinnor på detta sätt ödelägga sin nytthet i detta liv, och inte få en erfarenhet, som bereder dem för ett evigt liv i det himmelska samhället. Vi finner inget bättre namn för dem, än ”mentala drinkare”.

Omåttliga läsvanor har ett skadligt inflytande på hjärnan lika säker, som omåttliga mat- och dryckesvanor.

Det bästa sättet, att förhindra detta ondas tillväxt på, är att lägga något annat i jorden. Det är behov av största möjliga omsorg och klarvakenhet, för att uppodla sinnet och så Bibelsanningens dyrbara frön däri. Herren har, i Sin stora barmhärtighet, uppenbarat regler om ett heligt leverne för oss i Skriften. Han säger till oss, att synder skall undvikas; Han förklarar frälsningsplanen för oss, och pekar ut vägen till Himmelen. Han har ingett heliga män till, att skriva ned undervisning, till gagn för oss, om de längs stigen lurande farorna, och hur vi undviker dem. De, som åtlyder Hans påbud om, att rannsaka Skrifterna, är inte ovetande om dessa ting. Mitt ibland de sista dagarnas faror bör varje församlingsmedlem förstå grunderna till sitt hopp och tro – grunder, som inte är svåra att fatta. Det finns mycket för sinnet att vara upptaget med, om vi vill växa i nåden och i kunskapen om vår Herre Jesus Kristus.

Vi är begränsade, men vi skall ha en förnimmelse av det obegränsade. Sinnet skall övas i, att tänka på Gud, och på Hans förunderliga plan för vår frälsning. Alltså lyfts själen över det blott jordiska och allmänna, så att den fäster sig vid det ädla och eviga. Tanken på, att vi är i Guds värld, i närheten av universums store Skapare, som gjorde människan till Sin avbild, leder sinnet in i breda och upphöjda fält för begrundan. Tanken på, att

Guds ögon vakar över oss, att Han älskar oss, och sörjer så mycket för oss, att Han gav Sin dyrbare, älskade Son, för att lösköpa oss, så att vi inte skulle gå ohjälpligt förlorade, (165) är en stor sak; och han, som öppnar sitt hjärta, för att kännas vid och betrakta ämnen som dessa, kommer aldrig att mättas av simpla och sensationella ämnen.

I fall Bibeln bleve studerad, som den borde, skulle människor bli förståndsmässigt starka. De i Guds Ord behandlade ämnena är entydiga, ädla ämnen, som ställs fram för sinnet och utvecklar sidor hos människor, som eljest inte skulle utvecklas. I Bibeln öppnas det ett gränslöst fält för fantasin. Den studerande går ifrån dess stora ämnen, ifrån umgänge med dess härliga bilder, mera ren och upphöjd i tankar och känslor, än fallet skulle vara, genom att läsa verk av blott mänskligt ursprung, som uteslutande är av obetydlig karaktär. Unga sinnen uppnår ej sin ädlaste utveckling, när den högsta visdomskällan försummas – Guds Ord. Orsaken till, att vi har så få män med goda sinnen, med stabilitet och solitt värde, är att Gud inte vördas, Gud inte älskas, religionens principer inte inlemmas i levernet, såsom borde ske.

Gud vill, att vi drar nytta av alla medel, samt uppammar och stärker våra förstånd. Vi är skapade för en högre och ädlare existens, än det nuvarande livet. Detta är en prøvotid inför det framtida, eviga livet. Var kan det finnas förträffligare ämnen att tänka på, intressantare saker att begrunda, än de upphöjda sanningar, som utvecklas i Bibeln? Dessa sanningar utträttar storverk för människan, om hon bara följer deras instruktion. Men hur litet studeras inte Bibeln! Dess teman berör alla väsentligheter. Blev Bibeln mera läst, bleve dess sanningar bättre förstådda, skulle vi vara ett långt mera upplyst och intelligent folk. Änglar från ljusets värld står vid sidan om den allvarlige sanningssökaren, för att påverka och upplysa hans sinne. Han, som har en förmörkad förståelse, kan finna ljus, genom att bli väl bekant med Skriften. – *Christian Temperance and Bible Hygiene {Kristen Avhållsamhet och biblisk Renhet}*, sidorna 123-26 (1890).

För vidare studium

Veckan, Patriarker och Profeter, sidorna 108-113
Profetskolorna, Patriarker och Profeter, sidorna 645-654

Lär ut genom Föreskrift och Exempel, *The Review and Herald*, den 31. Mars, 1891

Moderns Arbete, *The Review and Herald*, den 15. September, 1891

Kunskapen om Gud, *Vägen till Kristus*, sidorna 81-87 {storstilsutgåvan från 1982}.

Böcker på våra Skolor

(167) I utbildningsarbetet med de unga på våra skolor blir det en vansklig uppgift, att behålla Guds Helige Andes inflytande, och samtidigt hålla fast vid felaktiga principer. Det ljus, vilket skiner på dem, som har ögon att se med, går ej att blanda med kätteriets mörker och villfarelse, som förekommer i många av de läroböcker, som anbefalls åt de studerande på våra högre skolor. Både lärare och elever har tänkt, att för att kunna få en utbildning, är det nödvändigt att studera författares alster, som lär ut hedendom, eftersom deras verk innehåller klara tankejuveler. Men vem är upphovsman till dessa tankejuveler? Det är Gud och Gud allena; för Han är källan till allt ljus. Är inte dessa ting väsentliga för sundheten och den andliga och naturliga tillväxt, som finns på de Heliga Skrifternas sidor? Är Kristus inte vårt levande huvud? Och skall vi inte växa upp till Honom, till mäns och kvinnors fulla längd? Kan en oren källa sända ut orent vatten? Varför skall vi plöja igenom en massa villfarelse, som är präntad i dessa hedniska verk, för att vinna ett fåtal förståndsmässiga sanningar, när hela sanningen står till vårt förfogande?

Människor kan inte uträtta något gott utan Gud. Han är upphovsman till alla ljusstrålar, som har genomborrat världens mörker. Allt av värde kommer från Gud, och tillhör Honom. Det finns en orsak till, att fiendens agenter emellanåt uppvisar anmärkningsvärd visdom. Satan blev utbildad och disciplinerad i Himmels salar, och han känner till både gott och ont. Han blandar det dyrbara med det skamliga, vilket ger honom kraft till, att bedra människosönerna. Men eftersom Satan har stulit Himmels tjänstedrätt, så att han når inflytande inom sitt rövade område, skall då de, som sitter i mörker och har sett ett stort ljus, vända sig från ljuset till det föreslagna mörkret? Skall de, som har känt till Guds (168) orakel, anbefalla våra studerande, att studera böcker, som uttrycker hedniska och ogudaktiga lärosatser, för att vinna förstånd? Satan har sina agenter, utbildade enligt hans metoder, inspirerade av hans ande, och anpassade till, att göra hans gärningar; men skall vi samarbeta med dem? Skall vi, som kristna, anbefalla hans agents gärningar som värdefulla, ja, väsentliga, för att uppnå en utbildning?

Herren har Självtillkännagett, att det skall upprättas skolor ibland oss, så att det går att skaffa sig sann kunskap. Ingen lärare på våra skolor skall antyda den tanken, att för att få riktig disciplin, är det nödvändigt, att studera läroböcker uttryckande hedniska och ogudaktiga lärosatser. Studerande, som utbildas så, blir icke kompetenta till, att undervisa själva; för de är fyllda med fiendens

spetsfundiga sofisteri. När man studerar verk, som på något sätt uttrycker hedniska lärosatser, är det som att hantera det svartaste kol; ty ingen förblir obesmittad, som samtidigt tänker i tvivlets banor. Tar vi till sådana kunskapskällor, vänder vi oss då inte bort från Libanons snö, för att dricka av dalens grumliga vatten?

Människor, som vänder sig bort från kunskapen om Gud, överlämnar sina sinnen till sin mästare Satans kontroll, och han lär upp dem till, att bli hans tjänare. Ju mindre framställningarna av hedniska synpunkter kommer till de ungas kännedom, desto bättre. Ona änglar är alltid beredda, att upphöja skadligheter i de ungas sinnen, och när böcker med hedniska och ogudaktiga lärosatser blir lästa, försöker dessa osynliga, onda ombud, att ingjuta i läsarna därav tvivel och vantro. De, som dricker ur dessa förorenade kanaler, törstar inte efter livets vatten; för de är mättade av världens söndrade behållare. De tror sig besitta kunskapens rikedomar, när de samlar på sig det, som endast är trä, hö och stubb, och inte ger någon inkomst, inte är värt att gömma på. Deras (169) självvärdighet, deras förmodande, att ytlig kunskap om ting är utbildning - dessa ting gör dem skrytsamma och självnöjda, medan de är som fariséerna, okunniga om Skriften och Guds kraft.

Oh, om våra unga ville samla på den kunskap, som är oförgänglig, för att ta med sig den in i framtiden, till det eviga livet, den kunskap, vilken framställs som guld och silver samt ädelstenar. Den klass med lärare och elever, som anser sig själva vara visa, vet inget av det, som de borde veta. De behöver lära sig saktmod och ödmjukhet i Kristi skola, så att de sätter högt värde på det, vilket Himmelen finner framstående och ädelt. De, som tar emot en värdefull utbildning, vilken är lika varaktig som evigheten, betraktas ej som världens bäst utbildade personer. Men Skrifterna tillkännager, att: "Att frukta HERREN är början till kunskap". {Ordspråksboken 1:7.} Detta slags kunskap går ej att jämföra med världens berömmelse, och likväl är den nödvändig, för att alla unga skall riktigt förstå Skriften, om de önskar evigt liv. Aposteln säger: "Hela Skriften är utandad av Gud och nyttig till undervisning, till bestraffning, till upprättelse och till fostran i rättfärdighet, för att gudsmänniskan skall bli fullt färdig, väl rustad för varje god gärning." {Andra Timoteusbrevet 3:16-17.} Detta är tillräckligt omfattande. Låt alla helhjärtat försöka, att förstå Guds Ords innebörd. Föga vinns genom en blott ytlig läsning av det Inspirerade Ordet; ty alla på dessa heliga sidor förekommande uttalanden kräver eftertänksamt övervägande. Förvisso kräver vissa avsnitt mindre begrundan, än andra;

ty deras betydelse är mera uppenbar. Men den, som studerar Guds Ord, bör söka, att förstå innebörden av ett avsnitt med hjälp av ett annat, tills sanningens kedja framträder inför hans ögon. Liksom den dyrbara malmens ådror döljs i marken, ligger den Heliga Skrifts juveler gömda, och det kräver mental ansträngning och uppmärksamhet under bön, för att uppdaga den fördolda betydelsen av Guds Ord. Må envar (170) studerande, som värdesätter den himmelska rikedom, anstränga sina mentala och andliga krafter, och gräva ett djupt schakt i sanningens gruva, så att han når det himmelska guldets. Därmed kommer visdomen att göra honom vis till frälsning.

I fall hälften så mycken iver, som nu uppvisas, för att förstå hedningarnas strålande tankar, skulle tusentals - som nu sitter i mörker - bli förtrollade av visdomen, renheten och upphöjdheten hos Guds satsningar och sanningar för vår skull; de skulle lyftas upp och bort från sig själva, förundrade och förbluffade över Guds kärlek och självnedlåtenhet, då Han utgav Sin enfödde Son för ett fallet släkte. Hur kommer det sig, att många är nöjda med, att dricka ur den orena strömmen, som flyter i förvirringens dal, när de kunde vederkvicka sina själar med bergens levande strömmar? Profeten frågar: "Skall då snön från Libanons höga berg lämna mina åkerfält? Skall de friska vattnen som strömmar fjärran ifrån, sina ut?" Herren svarar: "Men mitt folk har glömt mig och tänder rökelse åt avgudar, som har fått dem på fall där de färdas fram på de urgamla vägarna och slå {r} in på obanade vägar och stigar." {Jeremia 18:14-15.}

Det är ett sorgligt faktum, att personer betrodde med förträffliga förmågor för användning i Guds tjänst, har missbrukat sina krafter i tjänst åt den Onde, och lagt sina förmågor framför fiendens fötter. De har underordnat sig den onde furstens mest förnedrande trældom, samtidigt som de har förkastat tjänsten för Kristus som förödmjukande och icke önskvärd. De betraktar Kristi efterföljares arbete som en verksamhet under deras värdighet, eftersom det kräver, att de lämnar den egna storheten därhän. De menar sig därmed bli förslavade, få sina krafter tagna i beslag och sitt inflytande begränsat. Han, som gav ett oändligt offer, för att befria dem från den Ondes trældom, åsidosätts, som om Han vore ovärdig deras bästa ansträngningar och mest upphöjda tjänst.

Dessa människor har erhållit sina talanger från Gud, och alla (171) tankejuveler, som de har betraktat som värdiga från lärde män och tänkare, tillhör inte dem, utan all visdoms Gud, som de

icke vill kännas vid. Genom traditioner, genom falsk utbildning har dessa män upphöjts som världens pedagoger; men uppsöker de studerande dem, riskerar eleverna, att godta det värdelösa jämte de värdefulla; ty övertro, snärjande slutledningar grundade på mänskligt förnuft och villfarelse blandas med delar av sann filosofi och undervisning. Denna sammanblandning förgiftar själen - den är ödeläggande för tron på Gud och på all sanning. De, som törstar efter kunskap, skall icke gå till dessa orena källor; ty de är erbjudna, att komma till livets källa och dricka fritt. Genom att utforska Guds Ord, kan de finna sanningens dolda rikedom, som länge har legat nedgrävd under villfarelsens skräp, mänsklig tradition och människors åsikter.

Bibeln är den store utbildaren; ty det är omöjligt, att studera dess heliga sidor under bön, utan att disciplinera, förädla, rena och förfina förståndet. "Så säger HERREN: Den vise skall inte berömma sig av sin vishet, den starke inte av sin styrka och den rike inte av sin rikedom. Den som vill berömma sig, han skall berömma sig av att han har insikt och känner mig: Att jag är HERREN, som verkar med nåd, rätt och rättfärdighet på jorden. Ty däri har jag min glädje, säger HERREN. Se, dagar skall komma, säger HERREN, då jag skall straffa alla omskurna som ändå är oomskurna". {Jeremia 9:23-25.}

De, som hävdar sig vara kristna, som bekänner sig tro på sanningen, och likväl stadigt dricker av hedendomens förorenade källor, lockar bort andra genom föreskrift och exempel från Libanons snös kalla vatten. Ja, dessa är dårar, fastän de hävdar sig vara kloka. "Hör det ord som HERREN talar till er, ni av Israels hus. Så säger HERREN: Ni skall inte ta efter hednafolkens sätt så att ni skräms av tecknen på himlen, därför att hednafolken blir skrämde av dem. . . Men (172) HERREN är den sanne Guden, han är den levande Guden, den evige Konungen. För hans vrede bävar jorden, och folken kan inte uthärda hans förbittring. Så skall ni säga till dem: De gudar som inte har gjort himmel och jord skall utrotas från jorden och inte finnas kvar under himlen. Han har skapat jorden genom sin kraft, han har grundat världen genom sin vishet, och genom sitt förstånd har han spänt ut himlen. När han låter sin röst höras, då brusar himlens vatten, då låter han regnskyar stiga upp från jordens ände. Han gör blixtar åt regnet och för vinden ut ur dess förvaringsrum. Alla människor står då som dårar, utan förstånd. Alla guldsmederna kommer på skam med sina avgudar, ty deras gjutna gudabilder är bedrägeri, ingen ande är i dem. Förgänglighet är de, ett verk som väcker åtlöje. När straffet kommer över dem, förgås de. Sådan

är inte han som är Jakobs del. Han är den som har format allt, och Israel är hans arvedels stam. HERREN Sebaot är hans namn.” {Jeremia 10:1-2, 10-16.}

”Så säger HERREN: Förbannad är den man som förtröstar på människor och söker sin styrka i det som är kött och vars hjärta vänder sig bort från HERREN. Han är som en torr buske på heden och får inte se något gott komma. Han måste bo på förbrända platser i öknen, i ett land med salthedar där ingen vistas. Men välsignad är den man som förtröstar på HERREN, den som har HERREN till sin förtröstan. Han är som ett träd planterat vid vatten och som sträcker ut sina rötter till bäcken. Det fruktar inte om hetta kommer, dess löv är alltid gröna. Det blir inte förskräckt om ett torrt år kommer, och det upphör aldrig att bära frukt. . . . HERREN är Israels hopp. Alla som överger dig kommer på skam. De som avfaller från mig liknar en skrift i sanden. De har övergivit HERREN, källan med det levande vattnet. Hela mig, HERRE, så blir jag helad. Fräls mig, så blir jag frälst. Ty du är min lovsång.” {Kapitel 17:5-8, 13-14.}

Mätte de, som tror på den närvarande sanningen, vända sig bort från (173) författare, som lär ut vantro. Skeptikernas verk får icke stå på Era hyllor, där Era barn kan få tag i dem. Låt dem, som har smakat på Guds goda Ord och den kommande världens krafter, inte längre anse det vara en viktig del av en god utbildning, att känna till deras skrifter, som förnekar Guds existens och visar förakt för Hans Heliga Ord. Ge inget utrymme åt Satans redskap, eftersom det inte finns någon ursäkt för det de gör; något rent kan inte komma ur något orent. - *The Review and Herald, den 10. November, 1891.*

Sanningens Lärare är den ende verkliga Utbildaren

(174) Det förekommer två slags lärare i världen. Det ena slaget är de, som Gud gör till Sina ljusbärare och det andra slaget är de, som Satan använder som sina redskap och som är snara till, att göra det onda. Det ena slaget betraktar Guds karaktär och växer till i kunskapen om Jesus, som Gud har sänt till världen. Dessa hänger sig fullständigt åt de ting, som bringar himmelsk upplysning och himmelsk visdom till uppbyggelse för själen. Alla deras naturliga förmågor underordnas Gud och deras tankar har tillfångatagits av Kristus. De andra går i ledband åt mörkrets furste, och är alltid på språng, för att ge andra kunskap om det onda. Om vägen röjs för

Djävulen, är han inte sen till, att ta plats i hjärta och sinne.

Det är stort behov av rättfärdighetens upphöjande standar på våra skolor, liksom av instruktion enligt Guds ordning. Skall Kristus komma in på våra institutioner, för att utbilda de unga, kommer Han att rena dessa inrättningar, såsom Han renade templet, fördrivande mycket, vars inflytande är besmittande. Många av de böcker, som de unga studerar, kommer att tas bort och ersättas av andra, som förlämnar betydande kunskap. Dessa är bundna till lärosatser, som går att gömma som skatter i hjärtat, i form av föreskrifter, vilka styr uppförandet. Det är Herrens avsikt, att Satans falska principer, falska resonemang och spetsfundigheter inte skall framhållas för våra unga och barn att tänka på. Skall hedniska läror framläggas för våra studerande som värdefulla tillägg till deras kunskap? Verken från den mest intellektuella skepsis härrör från sinnen missbrukade i fiendens tjänst, och skall de, som hävdar sig vara reformatorer – som söker, att leda barn och unga in på rätt väg, till (175) den säkra stigen, varigenom de unga omvandlas till den av Gud gillade avbilden – framställa Herrens karaktär på fel vis, och stråla ett falskt ljus över Honom inför de unga? Skall icke-troendes känslor, utsvävande mäns uttryck försvaras som värdiga de studerandes uppmärksamhet, därför att de alstrats av män, som världen beundrar som stora tänkare? Skall män, som bekänner sig tro på Gud, samla uttryck och uttalanden från dessa icke helgade författare, och hoppa dem som dyrbara juveler, vilka skall lagras ibland sinnets rikedomar? – Gud förbjude!

Herren har begåvat dessa män, som världen beundrar, med ovärderliga förståndsmässiga gåvor; Han har begåvat dem med mästerliga sinnen; men de har ej använt dem till Guds ära. De har skilt sig från honom, liksom Satan gjorde; men sedan de skilt sig från Honom, har de fortsatt ägt många dyrbara tankejuveler, som Han har gett dem, och dessa har de satt in i villfarelsens ramverk, för att ge lyster åt sina egna mänskliga åsikter, och göra uttalanden ingivna av det ondas furste tilltalande. Det är sant, att det i hedningars skrifter förekommer tankar av upphöjd art, vilka tilltalar sinnet. Nå, det finns en grund för detta. Var inte Satan ljusbäraren, som delade Guds härlighet i Himmelen, och stod näst efter Jesus i kraft och majestät? I det Inspirerade Ordet beskrivs han som den, vilken ”var en mönsterbild av fullkomlighet, full av visdom och fullkomlig i skönhet.” {Hesekiel 28:12.} Profeten säger: ”I Eden, Guds lustgård, var du, höljd i alla slags ädelstenar: . . . Du var en smord, beskyddande

kerub, och jag hade satt dig på Guds heliga berg. Där gick du omkring bland gnistrande stenar. Du var fullkomlig på alla dina vägar från den dag då du skapades, till dess att orättfärdighet blev funnen hos dig. . . . Eftersom ditt hjärta var högmodigt på grund av din skönhet, och du fördärvade din visdom på grund av din prakt, kastade jag ner dig till jorden och utlämnade dig åt kungar till att beskådas. Genom dina många (176) missgärningar och din oärliga handel vanhelgade du dina helgedomar. Därför lät jag eld gå ut från dig, och den förtärde dig. Jag gjorde dig till aska på marken inför alla som såg dig. Alla som kände dig bland folken häpnade över dig. Du fick ett fasansfullt slut och du skall inte mer finnas till.” {Verserna 13-19.}

Den storhet och kraft, som Skaparen begåvade Lucifer med, har han förvanskad; och kan han då inte, när det passar honom, inge förtrollande känslor i människor? Allt i naturen kommer från Gud; Satan kan likväl inge sina agenter med tankar, som ter sig upphöjda och ädla. Kom han inte till Kristus med citat ur Skriften, fastän han planlagt, att överrumpla Honom med sina spetsfundiga frestelser? På så sätt kommer han till människor, som en ljusets ängel, med sina frestelser förklädda under en täckmantel av godhet, och får människor till att tro, att han visar den rätta vägen, i stället för att vara mänsklighetens fiende. Så här har han bedragit och förlätt vårt släkte, förtrollat oss med försåtliga frestelser.

Satan tillskriver Gud allt det onda, som köttet är arvinge till. Han har framställt Honom som en Gud, vilken gläder Sig över Sina skapade väsens lidande, som är hämndgirig och oförsonlig. Det var Satan, som spred läran om ett evigt brinnande helvete som straff för synden, eftersom han härigenom förmår, att leda människor till hedendom och uppror, varigenom han vilseför själar och detroniserar det mänskliga förnuftet.

Himmelen blickade nedåt och såg de bedrägerier, som människor leddes till. Himmelen visste, att en gudomlig Instruktör måste komma till jorden. Människor i ovetande och moraliskt mörker måste ha ljus, andligt ljus, för världen kände inte Gud, och Han måste uppenbaras inför deras blickar. Sanningen tittade ned från Himmelen, och såg inte återspeglingsen av sin bild; det moraliska mörkrets och tungsinthetens moln och dimmor omgav världen, och Herren Jesus allena kunde skingra skyarna; ty (177) Han var världens Ljus. Genom Sin närvaro förmådde Han, att driva undan den skugga, som Satan hade kastat mellan människor och Gud. Mörker täckte jorden, och ogenomtränglig tjocka folket. På grund av fiendens tilltagande felframställningar, blev

många så bedragna, att de dyrkade en falsk Gud, iklädd egenskaper av satanisk natur.

Läraren från Himmelen, som inte var någon mindre, än Guds Son, kom till jorden, för att uppenbara Faderns karaktär för människorna, så att de kunde dyrka Honom i ande och i sanning. Kristus uppenbarade för människorna faktumet, att det strängaste iakttagande av ceremonier och yttre former inte skulle frälsa dem; ty Guds rike var andligt till sin natur. Kristus kom till världen, för att beså den med sanningen. Han hade nycklarna till all visdoms rikedomar, och kunde öppna vetenskapens dörrar, samt uppenbara icke uppdagade kunskaper, som var väsentliga för frälsning. Han framställde för människorna det, som i allt stred mot fiendens undervisning om Guds karaktär, och sökte, att hos människorna inpränta Faderns föräldrakärlek, som så högt ”älskade. . . världen att han utgav sin enfödde Son, för att den som tror på honom inte skall gå förlorad utan ha evigt liv.” {Johannesevangeliet 3:16.} Han betonade bönsens, syndaångerns, bekännelsens och syndavläggandets nödvändighet inför människorna. Han lärde dem ärlighet, överseende, barmhärtighet och medkänsla, påbjöd dem kärlek, inte endast till dem, som älskade dem, utan till dem, som hatade dem, som behandlade dem med förakt. Häri uppenbarade Han Faderns karaktär för dem, i form av långmodighet, barmhärtighet och vänlighet; Han är dessutom sen till vrede, full av godhet och sanning. De, som anammade Hans lära, ställdes under änglars beskyddande omsorg, som var utsända, för att stärka och upplysa, för att sanningen skulle få vederkvicka och helga själen.

Kristus tillkännager det uppdrag Han kommit till jorden, för att fullborda. Han säger i Sin sista offentliga bön: ”Rättfärdige Fader, världen har inte lärt känna dig, men jag känner dig, och (178) de vet att du har sänt mig. Jag har gjort ditt namn känt för dem, och jag skall göra det känt, för att den kärlek som du har älskat mig med skall vara i dem och jag i dem.” {Johannesevangeliet 17:25-26.} Då Mose bad Herren, att visa Sin härlighet för honom, sade Herren: ”Jag skall låta all min godhet gå förbi framför dig”. ”Och HERREN gick förbi honom där han stod och ropade: ’HERREN! HERREN! – en Gud barmhärtig och nådig, sen till vrede och stor i nåd och sanning, som bevarar nåd mot tusenden och förlåter överträdelse, synd och skuld, men som inte låter någon bli ostraffad. . . . Då böjde sig Mose hastigt ner mot jorden och tillbad.” {Andra Moseboken 33:19; 34:6-8.} När vi är i stånd till, att fatta Guds karaktär, såsom Mose gjorde, kommer vi också att skynda oss, att böja oss i tillbedjan och pris. Jesus säger: ”den kärlek som du har älskat mig med skall vara i dem

och jag i dem.” Jesus föreställde Sig, att inget mindre, än den kärlek, som Fadern älskade Honom med, skulle finnas i Hans barns hjärtan, så att de skulle kunna föra kunskapen om Gud vidare till andra.

O, vilken förvissning det är, att Guds kärlek kan förbli i allas hjärtan, som tror på Honom! Och vilken frälsning har åstadkommit; för Han förmår, att frälsa alla till det yttersta, som kommer till Gud genom Honom. I förundran utbrister vi: Hur kan det vara möjligt? Men Jesus tänker inte vara tillfreds med något mindre, än detta. De, som tar del av Hans lidanden här, och Hans förödmjukelse, varvid de uthärdar för Hans namns skull, skall komma i åtnjutande av Guds kärlek, liksom skedde med Sonen. En, som vet, har sagt: ”Fadern själv älskar er”. {Johannesevangeliet 16:27.} En, som har erfarenhetsmässig kunskap om längden, bredden och höjden samt djupet hos denna kärlek, har tillkännagett för oss detta förbluffande faktum. Denna kärlek är vår genom tro på Guds Son, alltså betyder en förbindelse med Kristus allt för oss. Vi skall vara ett med Honom, liksom Han är ett med Fadern, och så är vi älskade av den oändlige Guden som medlemmar av Kristi kropp, som grenar på den levande Vinstocken. Vi skall ympas in i själva stammen, och ta emot näring från Vinstocken. Kristus är vårt härliga Huvud, och den gudomliga kärlek, som flyter från Guds hjärta, vilar i Kristus, och bibringas dem, som har förenat sig med Honom. (179) Denna kärlek förmedlas till dem, som är förenade med Honom. Den gudomliga kärlek, som tar själen i besittning, ingjuter tacksamhet i den, befriar den från andlig svaghet, från stolthet, fåfänga och själviskhet, ja, från allt, som deformerar den kristnes karaktär.

Se, oh se på Jesus och lev. Du kan låta Dig förtrollas och gripas av Guds Sons oförljkelige egenskaper. Kristus var Gud manifesterad i köttet, mysteriet dolt sedan gångna tider, och när vi tar emot eller avvisar världens Frälsare, inbegriper det eviga angelägenheter.

För att frälsa överträdarna av Guds lag, kom Kristus – som är jämställd med Fadern – för att leva på himmelskt vis för människor, så att de kunde lära sig innebörden av, att ha Himmelen i hjärtat. Han illustrerade, vad människor måste bli, för att räknas värdiga den dyrbara välsignelse, som mäter sig med Guds liv.

Kristi liv var ett liv kännetecknat av ett gudomligt budskap om Guds kärlek, och Han längtade innerligt efter, att föra vidare denna kärlek till andra i rikt mått. Barmhärtighet strålade från Hans ansikte, och Hans uppträdande och handlande utmärktes av nåd, ödmjukhet, sanning

och kärlek. Varje medlem av Hans stridande församling måste uppvisa samma kvaliteter, om de tänker ansluta sig till den segrande församlingen. Kristi kärlek är så bred, så full av härlighet, att allt, som människor räknar som stort, blir till obetydligheter i jämförelse med den. När vi uppfattar en glimt av den, utbrister vi: O, vilken djup och rik kärlek, som Gud har visat människorna genom Sin gåva, Sin enfödde Son!

När vi söker efter ett passande språk, för att beskriva Guds kärlek, upptäcker vi, att ord är för tama, för svaga, allt för långt borta från ämnet, och så lägger vi våra skrivredskap från oss och säger: ”Nej, den kan inte beskrivas.” Vi kan endast göra som den älskade lärjungen och säga: ”Se, vilken kärlek Fadern har skänkt oss: att vi får kallas Guds barn”. [Första Johannesbrevet 3:1.] I ett försök, att beskriva denna kärlek, känner (180) vi oss som små barn, som försöker, att säga sina första ord. I stillhet tillber vi; för stillhet angående denna sak är den enda värtaligheten. Denna kärlek kan inte beskrivas på något språk. Den är Guds hemlighet i köttet, Gud i Kristus och det gudomliga i det mänskliga. Kristus nedböjd i ojämförlig ödmjukhet, så att Han i Sin upphöjelse till Guds tron också kan upphöja dem, som tror på Honom, till att sitta tillsammans med Honom på Hans tron. Alla, som blickar upp på Jesus i tro på, att såren och blåmärkena orsakade av synden skall läkas i Honom, kommer att bli helade.

Återlösningens ämnen är ytterligt betydelsefulla, och det är endast de andligt inställda, som förmår att inse deras djup och innebörd. Det är vår trygghet, vårt liv och vår glädje, att uppehålla oss vid frälsningsplanens sanningar. Tro och bön är nödvändiga, för att vi skall kunna förstå Guds djupa sanningar. Våra sinnen är så påverkade av inskränkta idéer, att vi endast uppfångar en begränsad del av den erfarenhet, som det är vår förmån att erhålla. Hur litet förstår vi av innebörden av orden hos aposteln bön: ”att han i sin härlighets rikedom skall ge kraft och styrka åt er inre människa genom sin Ande, och att Kristus genom tron skall bo i era hjärtan och ni skall bli rotade och grundade i kärleken. Ni skall då tillsammans med alla de heliga kunna förstå bredden och längden och höjden och djupet och lära känna Kristi kärlek, som går långt utöver vad någon kan förstå. Så skall ni bli helt uppfyllda av all Guds fullhet. Han som förmår göra långt mer än allt vi ber om eller tänker, genom den kraft som mäktigt verkar i oss, honom tillhör äran i församlingen och i Kristus Jesus, genom alla släktled i evigheternas evighet, amen.” Efésierbrevet 3:16-21 – *The Review and Herald*, den 17. November, 1891.

Den Rikedom, som skall lagras i Sinnet

(181) Jesus betraktade mänskosläktet, ovetande, utstött från Gud, stående under den brutna lagens straff, och Han kom, för att bringa befrielse, och ge fullständig tillgivelse, undertecknad av Himmelens Majestät. Om människan tar emot denna förlåtelse, blir hon räddad; om hon avvisar den, blir hon inte frälst. Guds visdom allena kan begripliggöra frälsningsplanens mysterier. Människors visdom må vara värdefull, eller ej, såsom framgår av ens erfarenhet, men Guds visdom är omistlig, och ändå är många, som menar sig vara kloka, med flit okunniga om sådant, som angår evigt liv. Du må gå miste om alla världsliga framgångar, men det, som Du måste ha, är tro på den förlåtelse, som har säkrats Dig till oändlig kostnad, annars kommer Du att gå under jämte all den visdom Du måhända samlat på jorden.

Skulle Rättfärdighetens Sol dra tillbaka sina ljusstrålar från världen, skulle vi lämnas sittande i den eviga nattens mörker. Jesus talade som ingen annan har talat. Han utgöt hela Himmelens rikedomar i visdom och kunskap inför människorna. Han är det ljus, som upplyser varje människa, som kommer in i världen. Varje fas av sanning är tydlig för Honom. Han infann sig icke, för att komma med osäkra uttalanden och åsikter; utan endast, för att säga sanningen, grundad på eviga principer. Varför ta människors vacklande ord som upphöjd visdom, när en högre och säker visdom står till förfogande? Människor tar vetenskapsmäns skrifter, som egentligen inte är några vetenskapsmän, och försöker att få deras slutsatser att harmoniera med Bibelns utsagor. Men där det inte förekommer enighet, kan det inte förekomma harmoni. Kristus tillkännager: ”Ingen kan tjäna två herrar.” {Matteusevangeliet 6:24.} Deras intressen stöter ovillkorligen samman. Igen och igen har människor försökt, att jämka Bibeln med människors skrifter; men det har bara slutat i fiasko; vi kan inte tjäna Gud och mammon.

(182) Vi är i världen, men vi skall inte vara av världen. Jesus bönfaller om, att de, som Han dog för, inte skall gå miste om sin eviga lön, genom att bortödsla sin kärlek på ting, som hör till denna förgängliga jord, och således kasta sig själva ut i evig olycka. Ett upplyst omdöme tvingar oss till att medge, att himmelska ting är vida överordnade jordiska angelägenheter, och likväl leder människors fördärvade hjärtan dem till, att ge världens ting främsta rummet. Stora människors meningar, vetenskapliga teorier, fastän falska, blandas ihop med sanningarna i den Heliga Skrift.

Men ett hjärta, som har överlämnats till Gud, älskar Guds Ords sanning; ty genom sanningen

återskapas själen. Ett köttsligt sinne finner ej behag i, att tänka på Guds Ord, men den, som har vederkvickts och förnyats i sinnet, ser nya storheter i de levande oraklerna; ty gudomlig skönhet och himmelskt ljus tycks stråla från alla avsnitt. Det, som var en öde öken i ett köttsligt sinne, blir ett land med levande strömmar för ett andligt sinne. Det, som för ett icke förnyat hjärta visar sig som en tom ödemark, blir till Guds trädgård för en omvänd själ, täckt av doftande blomskott och prunkande blomster.

Bibeln försätts i bakgrunden, medan så kallade stora mäns utsagor ges företräde. Måtte Herren tillge oss för, att vi har förringat Hans Ord. Fastän ovärderliga rikedomar finns i Bibeln, och den är som en gruva full av dyrbara malmådror, värdesätts den icke, utforskas den icke, och dess skatter uppdagas icke. Barmhärtighet och sanning samt kärlek är värdefullare, än vi räknar med; vi kan inte få för mycket av dessa rikedomar, och det är i Guds Ord som vi ser, hur vi kommer i besittning av dessa himmelska rikedomar, och hur kan det då komma sig, att Guds Ord är ointressant för många bekännande kristna? Är det för, att Guds Ord inte är ande och liv? Har Jesus ålagt oss en ovidkommande uppgift, när Han befäller oss, att ”forska i Skrifterna”? {Johannesevangeliet 5:39.} Jesus säger: ”De ord som (183) jag har talat till er är Ande och liv.” {Kapitel 6:63.} Men andliga ting skall betraktas andligt, och orsaken till Ert bristande intresse är Er brist på Guds ord. När hjärtat förs i samklang med Ordet, kommer nytt liv att springa upp inom Er, nytt ljus kommer att skina på varje rad av Ordet, och det kommer att utgöra Guds röst för Era själar. På så sätt kommer Ni att iaktta det himmelska, och vart Ni än beger Er, kommer Ordet av berika Er dag.

Vi bör be Herren om, att öppna våra förstånd, så att vi fattar gudomlig sanning. Om vi ödmjucar våra hjärtan inför Gud, tömmer dem på fåfänga och stolthet samt själviskhet genom den nåd, som i överflödande mått ges oss; om vi uppriktigt önskar och tror orubbligt, kommer strålarna från Rättfärdighetens Sol att skina in i våra sinnen och upplysa vår förmörkade förståelse. Jesus är det ljus, som upplyser varje människa, som kommer in i världen. Han är Världens ljus, och Han påbjuder oss, att komma till Honom, och lära av Honom. Jesus var den Store Läraren. Han kunde ha fällt offentliga uttalanden, som skulle ha gjort stora mäns upptäckter till oväsentligheter; men det var inte Hans uppdrag eller arbete. Han hade kommit, för att uppsöka och frälsa de förlorade, och Han kunde bara inte vända ryggen däråt. Han lät inget avleda uppmärksamheten från det. Detta arbete har överlämnats i våra händer. Skall vi utföra det?

På Kristi tid undervisade anställda lärare människorna i fädernas traditioner, barnsliga fabler, blandade med sina egna åsikter, som de hävdade var det enda rätta. Ändå såg varken hög eller låg något ljus i deras lära. Inte att undra över, att skarorna, som följde i Herrens fotspår, gav Honom sin hyllning, då de lyssnade till Hans ord! Han uppenbarade sanningar, som hade varit begravna under villfarelsens skräp, och Han befriade dem från människors krav på pengar och lydnad för traditioner, och bad dem att stå fasta (184) för alltid. Han befriade sanningen från dess obemärkthet, och satte in den i dess rätta ram, och lät den stråla i dess ursprungliga glans. Han talade till människorna i Sitt eget namn; ty Han ägde myndighet, och varför skall inte då personer, som bekänner sig att vara Hans efterföljare, tala med myndighet om ämnen, som Han har skänkt ljus över? Varför ta till dåliga undervisningskällor, när Kristus är den störste lärare, som känner till alla dessa ting! Varför sätta usla författares verk i elevernas händer, när Han, som har ord med ande och liv, inbjuder: ”Kom . . . och lär av mig”? {Matteusevangeliet 11:28-29.}

Borde vi inte vara ytterst intresserade av Kristi lärdomar? Skall vi inte låta oss förvandlas genom den himmelska sanningens nya och härliga ljus? Detta är ett ljus, som övergår allt, vad en människa kan åstadkomma. Vi kan endast ta emot ljus, när vi kommer till korset och lägger oss själva på offeraltaret. Här görs människans svaghet tydlig; här uppenbaras Kristi styrka. Här ser människan, att det finns kraft hos Kristus, till att frälsa alla till det yttersta, som kommer till Gud genom Honom.

Skall vi inte vara Ordets görare tillsammans med Honom, som känner till allting? Skall vi inte göra Bibeln till vår rådgivare i utbildning och upplärning av våra unga? Guds Ord är fundamentet eller grundvalen för all sann kunskap, och Kristus lär ut, vad människor måste göra, för att bli frälsta. Fiendens planer har hittills genomförts, genom att sätta i händerna på studerande sådana böcker, som lär ut snärjande villfarelser, och bringa fabler, som frestar deras köttsliga aptit. Skall vi så ogräs på våra skolor? Skall vi låta personer, som kallas för stora, och likväl har undervisats av all sannings fiende, undervisa våra unga? Eller skall vi ta Guds Ord till vägledare, och styra våra skolor mera enligt de gamla profetskolornas ordning?

I fall Bibeln bleve studerad och åttlydd; i fall vi hade Kristi Ande, skulle vi allvarligt anstränga oss, för att bli Guds medarbetare. Vi skulle lättare uppfatta själens (185) värde; för varje själ, som är omvänd till Gud, är ett kärll invigt för heligt bruk, en sanningens förvaltare, en ljusbärare till andra.

Gud förväntar Sig mera av skolorna, än det hittills har förekommit där. Kristus har sagt: ”Arbeta inte för den mat som tar slut utan för den mat som varar och ger evigt liv och som Människosonen skall ge er. På honom har Gud, hans Fader, satt sitt sigill.” {Johannesevangeliet 6:27.}

Vi behöver förstå Guds Ord undervisning på rätt sätt och uppfatta sanningen som den värdefullaste skatt, som går att gömma i sinnet. Vi behöver anknyta till den bestående källan med levande vatten. Vi behöver be, som psalmisten gjorde: ”Öppna mina ögon, så att jag ser undren i din undervisning” [Psaltaren 119:18]. Då kommer vi att uppdaga, såsom han gjorde, att ”HERRENS domslut är sanna, de är alla rättfärdiga. De är dyrbarare än guld, än mängder av fint guld. De är sötare än honung, än renaste honung. Genom dem blir din tjänare varnad, den som följer dem får stor lön.” {Psaltaren 19:10-12.} - *The Review and Herald*, den 24. November, 1891.

Frälsningens Vetenskap är den främsta Vetenskapen

(186) Skolorna, som är upprättade ibland oss, innebär ett allvarligt ansvar, eftersom de inbegriper betydelsefulla ting. På ett särskilt vis är våra skolor ett skådespel för änglar och människor. Insikt i vetenskaplig kunskap är en kraft, och det är Guds önskan, att det skall undervisas i avancerad vetenskap på våra skolor som en förberedelse för det verk, som skall föregå de avslutande händelserna i denna världshistoria. Sanningen skall nå ut till jordens yttersta gränser, genom ombud upplärda för arbetet. Men samtidigt som insikt i vetenskaplig kunskap är en kraft, är den kunskap, som Jesus personligen kom, för att bibringa världen, evangeliets kunskap. Sanningens ljus skulle sprida sina klara strålar ut till jordens ändar, och antagandet eller avvisandet av Guds budskap förenas med själarnas eviga öden.

Frälsningsplanen har sin upprinnelse i den Allsmåktiges råd från all evighet. Evangeliet är uppenbarandet av Guds kärlek till människorna, och betyder allt för mänsklighetens lycka och välbefinnande. Guds verk på jorden är av ovärderlig betydelse, och det är Satans bestämda föresats, att förtränga det ur sikte och ur tankarna, så att han kan göra sitt listiga bedrägeri verksamt och utplåna dem, som Kristus dog för. Det är hans målsättning, att upphöja människors upptäckter över Guds visdom. När sinnet upptas av människors begrepp och teorier och utestänger Guds visdom, präglas det av avgudadyrkan. Den falskeligen betitlade vetenskapen har blivit

upphöjd över Gud, naturen över sin Skapare, och hur ser Gud egentlig på en sådan visdom?

I Bibeln är hela människans uppgift bestämd. Salomo säger: ”Frukta Gud och håll hans bud, det hör alla människor till.” {Predikaren 12:13.} Guds vilja står uppenbarad i Hans (187) skrivna Ord, och detta är den väsentliga kunskapen. Mänsklig visdom, som att känna till olika länders språk, är en hjälp vid missionsarbetet. Kunnande om folks levnadssätt, om tilldragelsers tid och plats, är praktiskt att ha; för det bidrar till, att tydliggöra Bibelns bilder, och skänka kraft åt Kristi lärdomar; men det är inte tvingande nödvändigt, att känna till allt detta. Den kringirrande människan kan finna den stig, som de återlösta skall vandra på, och det kommer ej att finnas någon ursäkt för dem, som går förtappade, därför att de har missförstått Skriften.

I Bibeln tillkännages alla livsviktiga principer, alla plikter görs tydliga, och varje förpliktelse blir klarlagd. Frälsaren summerar hela människans plikt. Han säger: ”Du skall älska Herren din Gud av hela ditt hjärta och av hela din själ och av hela ditt förstånd . . . Du skall älska din nästa som dig själv.” {Matteusevangeliet 22:37, 39, kursivering i Svenska Folk-Bibeln 98.} I Ordet är frälsningsplanen tydligt avgränsad. Gåvan evigt liv utlovas på betingelse av frälsande tro på Kristus. Den Helige Andes dragande kraft fungerar som redskap för människors frälsning. De trofastas lön, straffet för de skyldiga, allt framställs klart och tydligt. Bibeln innehåller frälsningens vetenskap för alla, som vill höra och göra Kristi ord.

Aposteln säger: ”Hela Skriften är utandad av Gud och nyttig till undervisning, till bestraffning, till upprättelse och fostran i rättfärdighet, för att gudsmänniskan skall bli fullt färdig, väl rustad för varje god gärning.” {Andra Timoteusbrevet 3:16-17.} Bibeln är sin egen uttolkare. Ett stycke visar sig vara nyckeln, som låser upp andra stycken, och på så vis sprids ljuset över den dolda innebörden hos Ordet. Genom att jämföra skilda texter, som handlar om samma ämne, ses betydelsen från båda sidor och blir Skriftens sanna innebörd tydlig.

Många tror, att de måste rådfråga Bibelkommentarer, för att förstå betydelsen hos Guds (188) Ord, och vi tänker inte ta ställning till, huruvida kommentarer bör studeras; men det krävs gott omdöme, för att upptäcka Guds sanning under en massa människoord. Hur litet har församlingen gjort, som en organisation bekännande sig tro på Bibeln, för att hopa de kringspridda juvelerna i Guds Ord till en fullständig sanningskedja! Sanningens juveler

ligger inte uppe vid ytan, som många tror. Mästertänkaren i det ondas förbund arbetar alltid på, att hålla sanningen ur syne, och bringa stora mäns åsikter fram för allmänheten. Fienden gör allt i sin makt, för att fördunkla Himmels ljus genom utbildningens processer; för han vill inte, att människor skall höra Herrens röst, som säger: ”Här är vägen, gå på den.” {Jesaja 30:21.}

Sanningens juveler ligger spridda över uppenbarelsens fält; men de har blivit begravda under människors traditioner, under människors utsagor och kommentarer, och visdomen från Himmelen har i praktiken struntats i; ty Satan lyckas med, att få världen att tro på, att människors ord och bedrifter har stor betydelse. Herren Gud, världarnas Skapare, har gett evangeliet till världen till oändlig kostnad. Genom detta gudomliga redskap har ett glatt och uppfriskande källsprång med himmelsk och bestående tröst öppnats för dem, som vill komma till livets källa. Det är flera sanningsådror, som kan upptäckas; men andliga saker skall betraktas andligt. Sinnen, som omtöcknas av det onda, uppfattar ej sanningens värde, sådant det är i Jesus. När syndigheten värnas, känner människor inte nödvändigheten av, att anstränga sig ihärdigt genom bön och reflexion eller eftertanke, för att inse, vad de måste känna till, eller mista Himmelen. De har så länge befunnit sig under fiendens skugga, att de ser sanningen som människor ser föremål genom dimmiga och dåliga brillor; allting är nämligen förvanskat i deras ögon. Deras andliga klarsyn är svag och icke trovärdig; ty de betraktar skuggan, och vänder sig bort från ljuset.

Men de, som bekänner sig tro på Jesus, bör alltid pressa (189) sig fram mot ljuset. De bör dagligen be om, att den Helige Andes ljus måtte skina på den heliga bokens blad, så att de kan förstå det, som hör till Guds Ande. Vi måste hysa obetingad tillit till Guds Ord, eljest går vi förlorade. Oavsett förträffligheten hos stora personers uttalanden, är de inte i stånd till, att göra oss fullkomliga, i allt redo för goda gärningar. “. . . eftersom Gud från begynnelsen har utvalt er till att bli frälsta, genom att Anden helgar er och ni tror sanningen.” {Andra Tessalonikerbrevet 2:13.} I denna text uppenbaras de två delarna i människors frälsning – det gudomliga inflytandet, den starka och levande tron hos dem, som följer Kristus. Det är genom helgelsen från Anden och tron på sanningen, som vi blir Guds medarbetare. Gud väntar på, att få samarbeta med Sin församling. Han har inte planerat, att foga ett nytt, verksamt element till Sitt Ord, Han har utträttat ett stort verk, genom att ge Sin inspiration till världen. Jesu blod, den Helige Ande, det gudomliga Ordet

är våra. Meningen med hela denna himmelska resurstilldelning ligger framför oss – frälsning för själar, som Kristus dött för – och det är upp till oss, att gripa tag i de löften Gud har gett, och bli Hans medarbetare; för de gudomliga och mänskliga krafterna måste samarbeta i detta verk.

Orsaken till, att så få bekännande kristna har en klar och bestämd erfarenhet, är att de inte anser det vara deras förmån, att förstå, vad Gud har sagt genom Sitt Ord. Efter Jesu uppståndelse färdades två av Hans lärjungar mot Emmaus, och Jesus anslöt Sig till dem. Men de kände inte igen sin Herre, och tog Honom för en främling, fastän ”han började med Mose och alla profeterna och förklarade för dem vad som var sagt om honom i alla Skrifterna. När de närmade sig byn dit de var på väg, verkade det som han ville gå vidare. Men de bad honom ivrigt: ’Stanna kvar hos oss! Det blir snart kväll och dagen går mot sitt slut.’ Då gick han in och stannade hos dem. Och när han låg till bords med dem, tog han brödet, tackade (190) Gud, bröt det och räckte åt dem. Då öppnades deras ögon, och de kände igen honom, men han försvann ur deras åsyn. Och de sade till varandra: ’Brann inte våra hjärtan när han talade med oss på vägen och öppnade Skrifterna för oss?’ . . . Sedan öppnade han deras sinnen, så att de förstod Skrifterna.” {Lukasevangeliet 24:27-32, 45.} Detta är arbetet, att vi skall se på, vad Jesus gör för oss; ty vad Herren har uppenbarat, tillhör oss och våra barn för evigt.

Jesus visste, att allt, som framställdes ur i harmoni med det Han kommit till jorden, för att belysa, var falskt och bedrägeri. Han sade: ”Var och en som är av sanningen lyssnar till min röst.” {Johannesevangeliet 18:37.} Eftersom Han hade deltagit i Guds rådssamlingar, hade vistats på helgedomens eviga höjder, fanns alla sanningens element i Honom, och var av Honom; ty Han var ett med Gud. ”Sannerligen, sannerligen säger jag dig: Vi talar vad vi vet, och vad vi har sett vittnar vi om och vårt vittnesbörd tar ni inte emot. Tror ni inte, när jag talar till er om jordiska ting, hur skall ni då kunna tro, om jag talar till er om himmelska ting? Och ingen har farit upp till himlen, utom den som steg ner från himlen, Människosonen, som är i himlen.” {Johannesevangeliet 3:11-13, Reformations-Bibeln.} Allt Guds tal är luttrat eller rent; Han är en sköld för dem, som litat på Honom. Lägg intet till Hans Ord, för att Han inte skall stämpla Dig som lögnare. – *The Review and Herald*, den 1. December, 1891.

Kristen Karaktär, exemplifierad hos Lärare och Studerande

(191) I min Mästares namn vädjar jag till de unga män och kvinnor, som hävdar sig vara Guds söner och döttrar, att lyda Guds Ord. Jag vädjar till lärarna på våra skolor, att föregå med gott exempel för dem, som de umgås med. De, som skall kunna forma de ungas sinnelag, måste själva vara elever i Kristi skola, så att de blir saktmodiga och ödmjuka i hjärtat, liksom den gudomliga Förebilden var. Genom kläder, uppträdande och sitt arbetssätt bör de vara levande exempel på en kristen karaktär, och uppenbara, att de följer den Store Lärarens kloka regler för disciplin. En ung kristen bör vara allvarlig, upplärd till, att bära ansvar med modigt hjärta och villig hand. Han bör vara redo, att möta livets trångmod tåligt och med själsstyrka. Han bör söka, att forma en karaktär efter den gudomliga modellen, bejaka Himmelens värdegrund, och stärka sig själv genom vanor, som sätter honom i stånd till, att vinna segrarens krona.

Ungdomar måste så säd i livets skola, som bär rik skörd. Den skall icke bestå av törnen, utan av dyrbart vete till den himmelska ladan. Bäst tid i skolan brukas på, att erkänna den frälsande kraften hos Kristi nåd, och låta sig styras av den gudomliga lagens grundsatser. Alltså är det i den studerandes intresse, att leva ett gudfruktigt liv. Livets krönande härlighet utmynnar i en förbindelse med Kristus. Ingen människa lever för sig själv. Ens liv är sammanflätat med alla andras i mänsklighetens stora väv, och man skall vara Guds medarbetare för deras frälsning, som annars går förtappade i urartning och under verop. Man skall vara ett redskap, som påverkar alla i umgängeskretsen. Deras liv skall förbättras, genom att Jesu sinne behärskar dem.

Johannes skriver: ”Jag har skrivit till er, unga män: ni är starka och Guds ord förblir i er och ni har (192) besegrat den onde.” {Första Johannesbrevet 2:14.} Och Paulus förmanar Titus till, att bjuda de unga, ”att i allt visa gott omdöme”. {Titusbrevet 2:6.} Upphöj Din själ, så att Du blir det Daniel var, en redlig, principfast tjänare åt härskarornas Gud. Överväg väl, var Du sätter ned fötterna, ty Du står på helig mark och Guds änglar omger Dig. Det är rätt, att Du känner, att Du måste nå upp till den översta pinnen på utbildningens stege. Filosofi och historia är viktiga studier; men vad Du offerar i form av tid och pengar, gagnar intet, såvida ej Du använder Din kunskap till Guds ära och mänsklighetens goda. Med mindre den vetenskapliga kunskapen blir ett medel till, att uppnå de högsta syften, är den värdelös. Den utbildning, som inte ger

kunskap, vilken varar lika länge som evigheten, är till ingen nytta. Med mindre just Du har Himmelen och det framtida, eviga livet för blicken, saknar Dina ansträngningar bestående värde. Men om Jesus är Din lärare, kan Du, inte blott en dag i veckan, utan varje dag, varje timme, vinna Hans bifall till Dina satsningar på, att säkra boklig kunskap.

Daniel höll alltid blicken på Guds härlighet, och Du bör också säga: "Herre, jag önskar vetande, inte för att förhårliga jaget, utan för att motsvara Jesu förväntningar. Alltså vill jag utveckla en förståndsmässig kristen karaktär genom den nåd Han har gett mig." Ämnar de studerande att vara lika principfasta, som Daniel var?

I framtiden kommer det att vara större behov av män och kvinnor med studiemässiga kvalifikationer, än det varit tidigare; ty stora fält öppnar sig för oss, redan mogna för skörd. På dessa fält kan Ni vara Guds medarbetare. Men i fall Ni älskar nöjen mera, än Ni älskar Gud, i fall Ni är fulla av lättsinne, i fall Ni försummar de gyllene tillfällena till kunskapsinhämtning och inte bygger Era karaktärer på fast grund, kommer Ni att bli veka krymplingar i alla Era företaganden.

Samtidigt som en god utbildning är en stor fördel, om den förenas med gudsvörnad, skall dock inte de, som har saknat (193) möjligheten, att bli högt studerade, mena, att de inte kan göra några framsteg i det intellektuella och andliga livet. Bara de gör bästa möjliga bruk av sitt vetande, om de dagligen söker, att öka på kunskapsförrådet och de, genom att tillägna sig kristna karaktärsdrag besegrar sina svaga sidor, kommer Gud att öppna visdomskällor för dem, så att det samma går att säga om dem, som fordom yttrades om de hebreiska ynglingarna, nämligen att Gud gav dem kunskap och förstånd.

Det stämmer inte, att välbegåvade unga personer alltid gör de största framstegen. Det har ofta varit fallet, att män med begåvning och utbildning har satts i förtroendeställningar och sedan har visat sig vara ett nummer för små för uppgiften. Allt har sett så rosig ut, som om de varit Pojken med Guldbyxorna, men i prövningens stund har de visat sig vara undermåliga. Deras arbete har misslyckats på grund av deras otro. De har inte varit flitiga och uthålliga, de har inte kämpat ända in i kaklet. De har varit ovilliga, att börja på stegens nedersta pinne och arbeta sig tålmodigt uppåt steg för steg, tills de nått toppen. De har vandrat i gnistorna från sin egen tända eld (sina hastigt uppblossande tankars flammor). De har inte litat på den visdom, som endast Gud kan ge. Det har slagit fel för dem, inte för att de saknat tillfälle, men eftersom den rätta balansen och

sunda nykterheten inte varit ett faktum. De har ej förstått, att sätta värde på den fördel de erhållit genom sin utbildning och därför har de heller inte gjort de framsteg, som de kunnat göra inom religiöst och vetenskapligt kunnande. Deras sinnen och karaktärer har inte varit välbalanserade tack vare höga principer om rättfärdighet.

Våra unga män bör vara nyktra, och betrakta sina vägval noga. De bör avsky synden, därför att synden äger ödeläggande egenskaper och misshagar Gud. Måtte de skönja de möjligheter, som finns inom deras räckvidd, och söka Gud efter nåd och därigenom hålla sig kvar på rättfärdighetens stigar. Måtte de söka råd och vägledning hos Herren, så att de förmår, att använda sina liv till Hans härlighet i världen.

När man håller på med sin utbildning, ses inte framgång som en (194) tillfällighet eller en ödets nyck. Framgången kommer från den Gud, som läste Daniels hjärta, som såg med behag på hans rena bevekelsegrunder, hans beslutsamhet, att ära Herren. Daniel vandrade inte i gnistorna från sina egna förmågor, utan i Herrens visdom. Hans utbildning vilade på gudomlig filosofi. Han välkomnade Herrens råd. Om alla de studerande vore som Daniel; men få ser det viktiga i, att underordna sig gudomlig disciplin.

Oh, om alla ville inse, att de intet kan göra utan Kristus! De, som inte samlar ihop med Honom, försingrar. Deras tankar och handlingar bär inte Guds prägel, och deras inflytande är förödande för det goda. Våra handlingar äger ett dubbelt inflytande; ty de påverkar andra, så väl som oss själva. Vårt inflytande är därför antingen till välsignelse eller till förbannelse för vår umgängeskrets. Hur litet medvetna är vi dock inte om detta förhållande! Handlingar danar vanor, och vanor karaktär, och i fall vi inte aktar oss noga för vårt handlande, kommer vi inte att stå rustade, för att förena oss med de himmelska krafterna i frälsningsverket, eller vara beredda, att flytta in i de himmelska boningar, som Jesus har rest bort, för att uppföra. Där kommer nämligen endast de att vara, som har överlåtit sin vilja och väg till Guds vilja och väg. Han, vars karaktär har prövats, som har bestått trångmålets prov, som har del i gudomlig natur, kommer att vara ibland dem, som Kristus förklarar vara välsignade.

Utan Kristus kan vi ingenting göra. Rättskaffenhetens, dygdens och godhetens regler stammar alla från Gud. Genom att Du utför Din plikt samvetsgrant, med Kristusliknande medkänsla, kärlek för andras själar och Din egen - eftersom Du tillhör Gud och Du har köpts med Kristi dyrbara blod - kommer Du att göras till en Guds medarbetare och begåvas med

överbevisande och dragande kraft. Du måste respektera Din egen tro, för att kunna introducera den framgångsrikt hos andra. Genom exempel, såväl som föreskrift, skall Du visa Din aktning för Din tro. Du skall också tala respektfullt om heliga ting. Låt aldrig något lättsinnigt och skämtsamt uttryck undfly Dina läppar, när Du (195) citerar Skriften. När Du tar Bibeln i Dina händer, kom då ihåg, att Du står på helig mark. Änglar är omkring Dig, och kunde Dina ögon öppnas, skulle Du se dem. Låt Ditt uppträdande vara sådant, att Du efterlämnar intryck på alla själar, som Du umgås med; de skall förnimma den rena och heliga atmosfär eller stämning, som omger dig. Ett tomt ord, ett skämtsamhetens skratt kan leda en själ i fel riktning. Följderna är fruktansvärda av, att sakna en fast förbindelse med Gud.

Avhåll Dig från allt ont. Alldagliga synder, oavsett hur obetydliga de anses vara, försvagar Din moraliska uppfattningsförmåga och utplånar de invärtes intryck, som den Helige Ande lämnar efter Sig. Tankarnas natur avger sin stämpel i själen, och alla simpla samtal förorenar sinnet. Allt ont verkar till deras ruin, som begår det. Gud kan och tänker förlåta den ångrade syndaren, men även om han blir förlåten, är själen skadad; kraften hos de upphöjande tankar, som är möjliga för ett oskadat sinne, är ödelagd. Själen bär på dessa ärr genom alla tider. Låt oss söka efter den tro, som verkar genom kärlek och renar hjärtat, så att vi förmår att återge Kristi karaktär inför världen. - *The Review and Herald*, den 8. December, 1891.

Världens Visa kände inte Gud

(196) Guds sanning är oändlig, den kan utvidga sig till omätbara vidder, och ju mera vi tänker på den, desto mera visar dess härlighet sig. Sanningen har uppenbarats för oss, och ändock gäller Paulus' ord till galaterna oss. Han säger: "Ni dåraktiga galater! Vem har förhäxat er, ni som har fått Jesus Kristus framställd för era ögon som korsfäst? Endast det vill jag veta: tog ni emot Anden genom att hålla lagen eller genom att lyssna i tro? Är ni så dåraktiga? Ni som började i Anden, skall ni nu sluta i köttet? Har ni lidit så mycket förgäves, ja, helt förgäves?" {Galaterbrevet 3:1-4.}

". . . utan mig", säger Kristus, "kan ni ingenting göra." {Johannesevangeliet 15:5.} De, som åtar sig, att fullgöra arbetet i sin egen styrka, kommer förvisso att misslyckas. Endast utbildning utrustar aldrig en person för en plats i verket, den sätter honom inte i stånd till, att vinna kunskap om Gud. Hör, vad Paulus säger om denna sak: "Ty Kristus har inte sänt mig för att döpa utan för att predika

evangelium, och det inte med vishet och våltalighet, så att Kristi kors inte förlorar sin kraft. Ty detta budskap om korset är en dårskap för dem som blir förtappade, men för oss som blir frälsta är det en Guds kraft. Det står ju skrivet: *Jag skall göra de visas visdom om intet, och de förståndigas förstånd skall jag slå ner.* Var är de visa? Var är de skriftlärd? Var är den här världens ordvrängare? Har inte Gud gjort den här världens visdom till dårskap? Jo, eftersom världen i sin visdom inte lärde känna Gud i hans vishet, beslöt Gud att genom den dårskap som vi predikar frälsa dem som tror." {Första Korintierbrevet 1:17-21.}

Under de mörka tidsåldrarna, vid hedendomens midnattstimma, lät Gud människor pröva experimentet, att finna Gud genom sin egen vishet, inte för att göra Honom tillfreds genom sin oduglighet, utan för att de själva skulle se, att de inte uppnådde kunskap om Gud och (197) Jesus Kristus Hans Son, utom genom uppenbarelsen av Hans Ord genom den Helige Ande. Då Kristus Jesus kom till världen, hade experimentet prövats fullt ut, och resultatet var tydligt, att världen inte kände Gud genom sin visdom. Även i församlingen har Gud låtit personer pröva sin egen visdom i denna sak, men då en kris har visat människors felbarhet, har Gud rest Sig upp mäktigt, för att försvara Sitt folk. Då kyrkan var som mest utsatt, då trångmål och förtryck drabbade Hans folk, upphöjde Han dem mäktigt genom en tydlig befrielse. Då opålitliga lärare kom in ibland folket, följde andlig svaghet i deras spår, Guds folks tro syntes avta, men Gud reste Sig och rensade golvet i Sin loge, varigenom de prövade och uppriktiga lyftes upp.

Det förekommer tidpunkter, när frånfall kommer in i leden, när kärleken släcks i deras hjärtan, som borde ha hållit jämna steg med sin gudomliga Ledare. När Guds folk tar avsked från sin krafts källa, innebär det stolthet, fåfänga, onödiga utgifter och stoltserande med utseende och tillgångar. Det finns avgudar på alla håll och kanter; men Gud sänder Tröstaren som syndens tillrättvisare, så att Hans folk varnas för sitt avfall, och visas på rätta vägar. När Hans dyrbara kärlek bemöts genom erkännande, tacksamhet och gillande, utgjuter Herren tröstens balsam och glädjens olja.

När människor förmås till, att inse sina personliga beräkningars kortsiktighet, och överbevisas om sin vishets fullständiga dåraktighet, då vänder de sig till Herren, för att söka Honom av hela hjärtat, så att de finner Honom.

Jag har blivit visad, att alla församlingar ibland oss behöver Guds Andes djupa överbevisning. Åh, vi borde gärna visa människor hän till Golgatas kors! Vi borde be dem, att se hän till Honom, som deras synder har genomstungit. Vi borde be dem, att se på världens Förlossare, som led straffet för deras överträdelser av Guds lag. Domen lyder, att: "Den som syndar skall dö." {Hesekiel 18:4.} Men på korset ser syndaren Faderns enfödde Son dö i hans ställe och ge (198) överträdaren liv. Alla förnuftsvarer på jorden och i Himmelen uppmanas att se, vilken stor kärlek Fadern har visat oss, att vi får kallas för Guds barn. Varje syndare kan se och leva. Betrakta icke Golgata med ett likgiltigt och tanklöst sinne. Sker det verkligen, att änglarna blickar ned på oss, föremålen för Guds kärlek, och upptäcker oss vara kalla, liknöjda, opåverkade, medan Himmelen med förundran ser det väldiga återlösningsverket, för att rädda en fallen värld och önskar, att få inblick i Golgatas kärleks och smärtas mysterium? Änglarna ser med förundran och förbluffning på dem, för vilka en så stor frälsning har åstadkommit, och undrar över, att Guds kärlek inte väcker dem och kommer dem, att utösa sin tacksamhet och tillbedjan, genom att upphäva melodiska toner. Men det resultat, som hela Himmelen spejar efter att se, märks inte ibland Kristi bekännande efterföljare. Beredvilligt talar vi med kärleksfulla ord om våra vänner och familjer, och ändå är vi så långsamma till, att tala om Honom, vars kärlek - bevisad genom Kristi korsfästelse - saknar sin like.

Vår himmelske Faders kärlek, i form av gåvan i Hans enfödde Son till världen, räcker till som inspiration för alla själar, att mjuka upp varje hårt och kärlekslöst hjärta, så att det blir krossat och kan härbärgera ömhet. Måste ändå himmelska förnuftsvesen se känslolöshet hos dem, som Kristus dog för, en hjärtats hårdhet och inte skuggan av tacksamhet och hängivenhet för alla goda tings Givare? Skall ting av mindre betydelse ta alla människans krafter, och Guds kärlek inte återgäldas? Skall Rättfärdighetens Sol skina förgäves? Mot bakgrund av, vad Gud har gjort, kunde Hans krav vara mindre på Er? Har vi hjärtan, som kan beröras, och impregneras av gudomlig kärlek? Är vi villiga till, att bli utvalda kär! Har Gud inte Sina ögon på oss, och har Han inte påbjudit oss, att sända ut Hans ljus' budskap? Vi behöver större tro. Vi måste vänta, vi måste vaka, vi måste be, vi måste arbeta, be enträget, att (199) den Helige Ande måtte utgjutas i överväldigande rikt mått över oss, så att vi kan vara ljus i världen.

Jesus betraktade världen i dess fallna tillstånd med oändlig medömkan. Han iklädde Sig det

mänskliga, för att beröra och höja mänskligheten. Han kom, för att söka och frälsa de förtappade. Han steg ned till den mänskliga olyckans och veropens största djup, för att ta hand om människan, såsom Han fann henne: Ett väsen besmittat av fördärv, urartat på grund av ondska, fördärvat av synd, och förenat med Satan i frånfallet. Han skulle så upphöja henne, till att dela Hans tron. Men det stod skrivet om Honom, att Han "skall inte förtrötts eller brytas ner, förrän han har grundat rätten på jorden" {Jesaja 42:4}, och Han beträdde självförnekelsens och självupppoffringens stig. Därigenom gav Han oss ett föredöme, för att vi skall följa i Hans fotspår. Vi bör arbeta såsom Jesus gjorde, överge våra egna förlustelser, vända ryggen åt Satans lockbeten, förakta lättsinnet och avstå från själviskheten, så att vi kan söka och frälsa de förtappade. Därmed kommer deras själar att föras från mörkret till ljuset, till Guds kärleks solsken. Vår tilldelade uppgift är, att gå ut och förkunna evangeliet för hela skapelsen. Vi skall bringa de förlorade nyheten om, att Kristus kan tillge synd, kan förnya naturen, kan iföra själen Jesu rättfärdighets klädnad, återställa syndarens rätta sinnelag, samt undervisa och utrusta honom, till att vara Guds medarbetare.

En omvänd själ lever i Kristus. Hans mörker försvinner, och ett nytt och himmelskt ljus skiner i själen. ". . . den som vinner själar är vis." {Ordspråksboken 11:30.} "De förståndiga skall då lysa som himlavalvets ljus, och de som har fört många till rättfärdighet, som stjärnor, alltid och för evigt." {Danielsboken 12:3.} Vad, som människor uträttar i samverkan med Gud, är ett arbete, som aldrig går förlorat, utan består i eviga tider. Han, som gör Gud till sin visdom, som växer upp till manlig mognad i Kristus Jesus, kommer att stå inför kungar, inför världens så kallade stora män, och ge sitt pris till Honom, som har kallat honom ut ur mörkret till Sitt förunderliga ljus. Vetenskap och litteratur kan inte sprida samma ljus i människors förmörkade sinnen, som det härliga evangeliet om (200) Guds Son kan bringa. Endast Guds Son klarar av det mäktiga arbetet med själens upplysning. Inte att undra på, att Paulus utbrister: "Jag skäms inte för evangelium. Det är en Guds kraft som frälser var och en som tror, först juden och sedan greken." {Romarbrevet 1:16.} Kristi evangelium blir personligt för de troende, och gör dem till levande brev, kända och lästa av alla människor. På detta sätt tränger gudsvörnadens surdeg igenom hela baket. De himmelska förnuftsvesendena blir i stånd till, att se storhetens sanna element i karaktären, ty endast godhet värdesätts som ett verksamt medel hos Gud.

” . . . utan mig”, säger Kristus, ”kan ni ingenting göra.” {Johannesevangeliet 15:5.} Vår tro, vårt exempel, måste framhållas och visas på ett mera helgat sätt, än hittills har skett. Guds Ord måste studeras som aldrig förr; ty det innehåller sanningen om det dyrbara offer, som vi måste upplysa människor om, för att de skall upptäcka vägen till frid, och få det liv, som mäts sig med Guds liv. Mänsklig visdom, som är så upphöjd ibland människor, pyser ihop likt en punkterad ballong inför den visdom, som pekar ut denna väg och asfaltrar den, så att Herrens lösköpta kan vandra på den. Endast Bibeln gör det möjligt, att skilja livets stig från den breda väg, som leder till förtappelse och död. - *The Review and Herald*, den 15. December, 1891.

Utbildningens Förhållande till Guds Arbete

”Säger ni inte att det ännu är fyra månader kvar till skörden? Men se, jag säger er: Lyft blicken och se hur fälten har vitnat till skörd. Redan nu får den som skördar sin lön. Han samlar in frukt till evigt liv, så att den som sår och den som skördar kan glädja sig på samma gång.” {Johannesevangeliet 4:35-36.}

Det råder stor brist på medarbetare, till att gå ut på missionsfälten, personer begåvade med sann missionsanda, som är redo, att utbreda sanningens ljus mitt i världens moraliska mörker. Guds fiender smider dagligen ränker, för att undertrycka sanningen, och göra människosjälur till slavar. De söker dagligen, att upphöja den falska vilodagen, och få människor att fastna i villfarelse, göra mörkret, som täcker jorden, ändå mörkare, och få det täta mörkret att omge folk. I en tid som denna, skall då de, som känner till sanningen, vara passiva, och låta mörkrets krafter ta överhanden? Skall inte de, som tror på sanningen för denna tid, vara klarvakna, och arbeta med en kraft, som motsvarar den tro de bekänner? Skall inte de, som förstår Guds sanning, offra allt, för att vinna själar till Kristus, och vara trogna mot Guds lag? Dagen har varat länge, och natten är nära, och det är väsentligt, att arbeta så länge det är dag; för natten kommer, när ingen kan arbeta. I en tid som denna bör vi endast ha detta mål för ögonen - att aktivera alla medel Gud har framskaffat, varmed sanningen kan sås i människornas hjärtan. Det var med detta mål för ögonen, som Guds Ord blev sänt till världen, så att det skulle kontrollera livet, och förvandla karaktären. Det är envar kristens plikt, att sträva och bruka sina förmågor till det yttersta, för att sprida sanningens kunskap. Kristus har gett Sina lärjungar i uppdrag, att gå ut i världen och förkunna evangeliet för alla folk.

(202) Med tanke på det stora arbete vi har framför oss, att upplysa världen, bör vi, som tror på sanningen, se nödvändigheten av grundlig utbildning i praktisk kunskap, och i synnerhet vårt behov av utbildning i Bibelns sanningar. Villfarelser av alla slag upphöjs nu som sanning, och det är vår plikt, att noga gå igenom det Heliga Ordet, så att vi vet, vad sanningen är, och lägga fram den förståndsmässigt inför andra. Vi kommer att anmodas, att förklara våra trospunkter. Vi kommer att ställas fram inför domare, för att ge skäl för vår trohet mot Guds lag. Herren har kallat oss ut ur världen, så att vi kan vara vittnen för Hans sanning; och alla i våra led, unga män och kvinnor, bör uppläras till nyttiga och inflytelserika positioner. De har rätt till, att bli missionärer för Gud; men de skall inte vara nybörjare i utbildning och i kunskapen om Guds Ord, om de rätt skall behandla det Heliga Ordet, som faller på deras ansvar. Vi lider smärtsamt tydlig brist på utbildning i alla länder ibland våra medarbetare. Vi inser, att utbildning inte endast är nödvändig, för att ordentligt uppfylla hemmalivets plikter, utan nödvändig för framgång på alla områden.

Mot bakgrund av behovet av utbildning inom Guds verk, och av motsvarande av kraven inom livets skilda ansvarsområden, hur tacksamma bör vi inte vara över, att det öppnas en skola i Melbourne under ledning av kristna, som tror på sanningen för denna tid! För att denna nya verksamhet skall bli framgångsrik, för den nytta den kommer att ge Er och Era barn, måtte alla våra bröder och systrar helhjärtat samverka med dem, som bär bördor för arbetet. Det har kommit lärare till Er från Amerika i gudsvörnad och kärlek, inte utan uppoffring, för att bistå Er i Era ansträngningar, för att höja sanningens standar ibland folket. De vill utbilda ungdomar, till att förstå Guds Ord, så att Era barn kan öppna Bibeln för andra. Det ankommer nu på dem, som redan har upplysts (203) om sanningen i dessa kolonier, att samarbeta med sina amerikanska bröder i deras satsningar, vetande, att hos Kristus läggs alla rasfördomar, alla nationella olikheter åt sidan, och vi är alla bröder, engagerade i, att främja Återlösarens rike. Vi är alla ett i Kristus, och bör förena oss helhjärtat i våra ansträngningar med, att utbilda och upplära en här av unga män och kvinnor på ett sådant sätt, att de blir pålitliga, välbalanserade kristna, som förstår och förmår, att förklara Bibeln. Karaktärens renhet, tro, iver och pålitlighet hos dem, som går ut i Herrens arbete, bör vara så tydliga, att andra ser deras goda gärningar, och leds till, att förhårliga vår Fader, som är i Himmelen. Om vår trosbekännelse åtföljs av fromhet av hjärtat, blir den ett medel för det goda; ty härigenom kommer själar att påverkas

till, att gå med på frälsningens villkor. Gud planlägger, att Hans nåd skal tydliggöras i den troende, så att genom de enskilda medlemmarnas Kristusaktiga karaktär församlingen blir till världens ljus.

Må föräldrar fatta ett entydigt beslut om, att sända sina barn till den skola, som snart öppnar i Melbourne; ty med hjälp av denna kan Era egna familjemedlemmar bli kvalificerade av Herren till, att bli medarbetare i Hans sak. Det finns många öppningar för missionärer i Australien, Nya Zeeland och på havets öar. Och det kommer inte att vara möjligt, att täcka det behovet med medarbetare från Amerika. Det måste utbildas medarbetare till dessa fält, som kan ta itu med arbetet, och gå ut som ljusbärare till mörka platser i dessa länder. Det är inte så många, som kan bege sig till Amerika, för att få en utbildning; och i fall de kunde det, skulle det inte vara bäst för dem, eller för verkets påskyndande. Herren vill upprätta skolor i detta land, till att utbilda medarbetare, som ger den närvarande sanningens verk en särskild stämpel på dessa nya fält, och väcker ett intresse hos icke-troende. Han önskar, att Ni skall ordna med ett utbildningscenter i Ert land, där lovande studerande kan utbildas till (204) praktiska sysslor, och inom Bibelns sanningar, så att de blir redo för insats i dessa länder, för att rädda själar från Satans trældom. Det kan komma lärare från Amerika, tills verket står på egna fötter, och härigenom går det att knyta nya band mellan Amerika och Australien, Nya Zeeland och havets öar.

Det finns unga i dessa länder, som Gud nådigt har begåvat med mentala förmågor; men för att göra sitt bästa arbete, måste deras krafter ges rätt inriktning. De bör använda sina Gudagivna förmågor, för att uppnå en hög kunskapsnivå, bli medarbetare, som inte låter sig förskräckas, utan delar med sig av sanningens ord riktigt, varigenom de själva slussas in i de frälstas led. Dessa förmågor behöver utvecklas, och eftersom en skola skall upprättas här, är det självfallet oklokt, att sända elever till Amerika, med stora omkostnader som följd. Arbetet skall utträttas här. Här har vi också ett missionsfält, och den enskilde, som anses vara värdig den utbildning våra amerikanska skolor kan ge, bör få utbildning här på platsen inför sitt framtida arbete. De begåvade går att utbilda här, så att de tidigt kan bruka sina kunskaper i praktiken, och bli hjälpmedel i Herrens händer, till att utbreda sanningens ljus.

Men om detta ansvar inte skulle läggas på Er, om det ej funnes något missionsfält att träda ut på, skulle det ändock vara nödvändigt, att utbilda Era barn. Oavsett, vilket yrke föräldrarna tror passar åt

sina barn, oavsett, om de vill se dem som köpmän, lantbrukare, mekaniker eller något mera avancerat, kommer de att inhösta eller skörda fördelar av disciplinen under en utbildning. Era barn får en möjlighet, att studera Bibeln i skolan. De behöver bli grundligt rotade i vår tros principer, de behöver själva förstå Bibeln. Förstår de Bibelns sanningar, kommer de att vara bättre rustade till, att bekläda förtroendeställningar. De kommer att skyddas mot frestelser, som når dem från (205) höger och vänster. Ja, om de är grundligt instruerade och ingående helgade, kan de, liksom Daniel, kallas till, att axla viktigt ansvar. Daniel var en pålitlig statsman vid Babylons hov; ty han vördade, älskade och litade på Gud; och i frestelsens och farans stund blev han beskyddad genom Guds kraft. Vi läser, att Gud gav Daniel visdom, och skänkte honom förstånd.

Den, som vinner kunskap om Guds vilja, och utövar Hans Ords lära, kommer att befinnas vara trofast, oavsett, vilken ansvarsställning han försätts i. Betänk detta, föräldrar, och sätt Era barn, där de utbildas i sanningens principer, där det görs allt tänkbart, för att bistå i deras helgelse, om de är omvända. Om de är icke omvända, kommer de att påverkas till, att bli Guds barn, och därigenom utrustas till, att skynda åstad och vända andra till sanningen.

Må de med sanningens kärlek i hjärtat värdera en själs värde, som Kristus dog för, i ljuset, som återspeglas från Golgatas kors. Det är många, som känner sig drivna av Guds Ande, till att gå ut i Herrens vingård. De längtar efter, att uppsöka och frälsa de förtappade. Men på grund av bristande kunskap och disciplin, är de inte kvalificerade, till att gå ut i det upphöjda verket och förädla sina medmänniskor. De, som undervisar andra, måste själva lära. De måste lära sig, hur de skall bemöta mänskossinnen. De skall vara Kristi medarbetare, och använda alla tillfällen, till att ge sina medmänniskor kunskap om Gud. För att bli Guds ombud, när människors sinnen skall upphöjas från det jordiska och sinnliga till det andliga och himmelska, måste medarbetarna utbildas och uppläras. När de själva blir elever, kommer de att bättre gå att utbilda och upplära. Genom att själva bli elever, kommer de att bättre förstå, hur andra skall undervisas. De måste få mental disciplin, och använda sina Gudagivna förmågor, ja, sätta igång hela hjärtat och sinnet i arbetet med, att tillägna sig kunskaper. Med Guds härlighet för ögonen, måste de bruka all sin energi på, att arbeta, och lära (206) sig allt, vad de kan, samt bli förståndiga, så att de kan bibringa andra kunskap.

Det är ett stort arbete att göra i dessa länder; och Kristi kärlek, och kärlek till de själar Han dog för,

bör tvinga oss till, att satsa alla våra krafter på, att uppsöka och frälsa de förlorade. Må envar stå som en trofast Kristi soldat och arbeta för och tillsammans med sina bröder, så att verket blir en framgång i Era händer. Må var och en, som anmäler sig till denna högst behövlige verksamhet, hålla i minnet, att skolan inte bara har upprättats, för att gagna oss själva och våra barn; utan för att föra vidare kunskapen om sanningen, och förtappade själar frälsas i det eviga riket. Må var och en, som griper tag om detta arbete, föresätta sig, att inte svikta eller mista modet, för då kommer Herren att utföra under ibland oss. Om vi på denna tidpunkt inte bestämmer oss för, att utvidga och stärka verket samt drar oss undan, därför att saker och ting inte läggs tillräta efter våra egna uppfattningar, kommer Herren förvisso att gå förbi oss, och välja andra ombud, som tar sig an Hans arbete på Hans sätt, och följer den Helige Andes ledning. Oh, om envar ville utföra sin plikt, så att vårt inflytande förenades för Guds saks främjande!

Gud blickar ut över dessa länder; för här tänker Han ställa Sitt standar och veckla ut Sitt banér. Här, på detta missionsfält, tänker Han se till, att själar vinns för Jesus Kristus. Han önskar, att alla trons bekännare är sanna missionärer, redo att sätta igång, och göra sitt personliga arbete på sitt ställe, samt gå systematiskt tillväga tillsammans. Han önskar, att människor glömmar sina egna idéer och fördomar, som endast belamrar deras själar med mörker och tvivel, och sätta igång med, att arbeta för dem, som håller på att gå förlorade. Han önskar, att de skall medge, att ingen människa lever för sig själv. Det är när man inte lägger sig vinn om det osjälviska arbetet för andra, som många blir veklingar och krymplingar i sin religiösa erfarenhet. Vissa, som befinner sig i bakgrunden, kunde vara mycket längre fram i kunskapen om Gud, i fall de inte hade hållit sig åtskilda från sina bröder, (207) trätt ut från de troendes sällskap, som inte arbetar enligt deras begränsade idéer. Oh, om dessa förhindrande personer ville blunda för sig själva, och intressera sig för själars frälsning! Då skulle de här obetydliga särkillnaderna glömmas bort, och deras bröder skulle inte framstå som så främmande för dem. Om de slöte sig samman, skulle de inte tala om ting, som de betraktar som hinder, utan skulle hålla tungan i schack, och skulle söka Herren i allvarlig bön om, att Hans Helige Ande måtte vila över dem, så att de finge en börda för de själar, som Kristus dött för. Därmed skulle de finna, att deras mörker skulle försvinna, och ljus och hopp strömma in i deras själar. Självskheten skulle försvinna, och de skulle bli lika villiga att lära sig som barn. Tjurskalligheten skulle smälta, i det att de

betraktade Guds kärlek, och deras hjärtan skulle glöda, och deras läppar skulle beröras med ett kol från altaret. Sorgerna skulle förjagas, och glädje inta deras plats; för Guds oändliga kärlek och godhet skulle vara deras vittnesbörds tema.

De, som vill vinna seger, måste glömma det egna jaget; och det enda, som uträttar detta storverk, är att bli ytterst angelägen om andras frälsning. Detta betyder icke, att Ni skall omvända människor till Er arbetsmetod, eller tvinga dem till, att betrakta saker och ting i samma ljus som Ni; utan Ni skall försöka, att visa sanningen sådan den är i Jesus, och arbeta på, att vara till välsignelse för andra; då kommer Gud att välsigna Er över måttan. Det Ni har gjort och gör, för att utvidga gudsríkets gränser, genom att rädda stackars själar från Satans förtryckande och vilseledande ok, kommer att glädja hjärtat och göra Era tankar och planer större. I det, att Ni likställer Era intressen med Kristi intressen, helgar Ni Era talanger, förmågor och medel åt Gud. Några av Er kommer att betrakta det som en förmån, att lämna Era hem, så att Ni kan arbeta på havets öar, och rädda själar från syndens och villfarelsens trældom. I det, att Ni får en ny och djupare erfarenhet, kommer Ni att lära Er, vad det vill säga, att be i (208) den Helige Ande; och de, som har fallit bort från Gud, kommer att vinnas tillbaka, och det kommer att visas större iver, för att lära sig av Jesus, att vara saktmodig och ödmjuk av hjärtat, än att påpeka syskonens fel och villfarelser; ty man tar till sig Kristus som ens personlige Frälsare i tro. Alltså kommer Ni ej att inställa Er på mötet, för att berätta om Era tvivel och Er fruktan. Ni kommer att ha något bättre att tala om; ty Era hjärtan kommer att ha vuxit till andligen, med plats för Kristi frid, som övergår allt förstånd. Detta är den erfarenhet, som Gud unnar Er i detta land.

Men för att uppnå denna erfarenhet, måste det tas stora steg. De metoder och planer, som styr arbetet, måste vara efter Herrens ordning, inte efter Era personliga idéer, och resultatet kommer att mer, än uppväga Era utlägg. Missionsarbetet kommer att bli allt mera allmänt inriktat, och den nitiske medarbetarens exempel, som arbetar på sunt sätt, kommer att påverka andra, och dessa kommer också att träda fram, för att förkunna evangeliet. Missionsandan kommer att gå från hus till hus, och bröder kommer att ha något mera intressant att tala om, än sina vedermödor. De kommer att vinnlägga sig om, att visa Bibelns sanningsjuveler, och församlingar kommer att upprättas, möteshus uppföras, och många skall komma till Herrens hjälp. Bröder kommer att sluta sig samman i kärlekens band, och kommer att kännas vid sin enhet med erfarna kristna i alla delar av världen, genom att vara ett i planer, ett i

avsikter. Framstegen gjorda vid verkets centrum kommer att märkas jorden runt, och de i främmande länder kommer att gensvara på ansträngningarna vid verkets centrum, i att följa vår store Ledare; och på så vis kommer själar att omvändas till sanningen. Härigenom kommer Han, som sitter på tronen, att rosas påtagligt.

Missionsarbetet i Australien och Nya Zeeland ligger fortfarande i sin linda; men samma arbete måste utföras i Australien, Nya Zeeland, i Afrika, Indien, Kina (209) och på havets öar, som har utträttats på hemmafältet. Under den särskilda symbolen av en ängel flygande över himlens mitt framställs Guds folks arbete. I detta verk samarbetar himmelska förståndsväsen med mänskliga ombud i, att utbreda det sista budskapet till världens invånare. Men människornas planer och arbete stämmer ej överens med Guds försyn; för även om vissa i dessa länder hävdar sig tro på sanningen, tillkännager deras inställning följande: "Vi vill inte veta av Din metod, O Herre, utan vår egen metod". Ändå är det många, som ber till Gud om, att de skall kunna förstå, vad sanningen är. På dolda platser gråter och ber de om, att de skall kunna se ljuset i Bibeln; och Himmelens Herre har gett Sina änglar i uppdrag, att samarbeta med mänskliga redskap, för att genomföra Hans omfattande plan, så att alla ljusönskare skall få skåda Guds härlighet. Vi skall följa med dit, där Guds försyn öppnar vägen; och när vi går framåt, skall vi finna, att Himmelen har berett vägen för oss, genom att utvidga arbetsfältet långt utöver, vad våra medel och förmågor är mäktiga till. Fältets stora behov framstår klart för oss, därför bör vi vädja till alla, som Gud har betrott med förmågor och kunnande, att helga sig själva och allt sitt till Gud. Vi skall vara trofasta förvaltare, inte endast av våra medel, utan av de gåvor vi har fått av nåd, så att många själar kan bringas under Furst Immanuels blodbestänkta banér. De avsikter och mål, som uppnås av helgade missionärer, är synnerligen vidsträckta. Missionsfältet begränsas inte av kast eller nationalitet. Fältet är världen, och sanningens ljus skall nå ut till jordens mörka platser mycket raskare, än många tror är möjligt.

Gud har för avsikt, att mobilisera medhjälpare i Ert eget land, som skall bidra till detta stora arbete med, att upplysa världen. Han planlägger, att bruka Er och Era barn som soldater, till att utträtta en del i detta aggressiva krig emot mörkrets krafter, och då skall Ni verkligen inte ignorera Guds välsignelse, eller (210) ta lätt på förmånen, som gäller Er! Han vill, att Ni går ut i striden, kämpar tillsammans till Hans ära, och inte söker herraväldet för egen del, eller upphöjer jaget, genom att sätta lägre värde på andra. Han kommer att utrusta Er med den sanna missionsandan, som

upphöjer, förfinar och förädlar, vad den än rör vid. I tillägg gör den alla rena, goda och ädla, som frivilligt ställer sig under dess inflytande; ty varje redskap, som samarbetar med de himmelska förståndsväsendena, kommer att skänkas kraft ovanifrån, och representera Kristi karaktär. Missionsandan sätter oss i stånd till, att fullt ut värdesätta orden i Herrens bön, när Han anmodar oss att be: "tillkomme ditt rike; ske din vilja, såsom i himmelen så ock på jorden". {Matteusevangeliet 6:10, 1917 Års Översättning.} Missionsandan ger oss vidgade vyer, och gör oss eniga med alla, som berörs av den Helige Andes vittomfattande inflytande.

Gud önskar, att få skingra de moln, som har svept in själar i dessa kolonier, och förena alla våra bröder i Kristus Jesus. Han önskar se oss bundna i kristna gemenskapsband, fyllda med kärlek till de själar Kristus dog för. "Detta är mitt bud att ni skall älska varandra så som jag har älskat er." {Johannesevangeliet 15:12.} Han vill, att vi skall vara förenade i hjärta och planer, till att utträtta det stora arbete, som är betrott åt oss. Bröder bör stå skuldra vid skuldra, förenande sina böner vid nådens tron, för att beveka den Allsmäktige till handling. Då kommer Himmelen och jorden att knytas tätt samman i verket, och det kommer att bli fröjd och glädje i Guds änglars närvaro, när de förlorade har funnits och återupprättats.

Den Helige Ande, som smälter och underkuvar människohjärtat, kommer att förmå människor till, att utföra Kristi gärningar. De kommer att ge akt på förmaningen: "Sälj vad ni äger och ge gåvor. Skaffa er en börs som inte slits ut, en outtömlig skatt i himlen". {Lukasevangeliet 12:33.} Kristus gav Sig Själv för oss, och Hans efterföljare är ålagda, att ge sig själva, med sina talenter i form av medel och förmågor, till Honom. Vad mera kan Herren göra för människor, än det Han har gjort? Och skall vi inte inför Honom avlägga räkenskap för (211) allt vi har och är, utöva självupppoffring och självförnekelse? Om vi är Kristi lärjungar, kommer detta att göras tydligt för världen genom vår kärlek till dem, som Han dog för.

Det var genom kärlekens anda och Ande, som evangeliet kom till Er, och till alla människor, som känner till Gud. Vi är inte endast ålagda, att beundra människor, som Gud har använt, och önska oss sådana människor nu, utan vi skall överlämna oss själva, till att användas av Gud som Hans mänskliga ombud. Det var Hans Ande, som inspirerade dem till arbete, och i dag kan Han i översvallande hög grad ge Sina medarbetare samma mod, iver, allvar och helgelse. Det var Jesus, som gav dessa män nåd och kraft, själsstyrka och uthållighet, och Han är villig, att

göra detsamma för envar, som vill vara en sann missionär.

Gud har inlett verket i detta land, och församlingen måste gå samman med de himmelska förnuftsväsendena, visa helig aktivitet, och använda sina krafter, till att åstadkomma större verkan, för att frälsa själar och ära Gud. Vi, som har sett sanningens ljus, uppmanas att bidra till dess utbredning, och väcka till större ansvar för det missionsarbete, som skall utföras inom våra gränser; och det är varje själs plikt, att samarbeta med dem, som vill främja arbetet. Måtte envar försöka, att dra åt samma håll som Kristus. Låt oss dölja våra vägar i Guds vägar, så att all missämja upphör, så att Kristi karaktär märks i vänlighet, överseende, självförnekelse, saktmod, ödmjukhet och kärlek. Måtte alla hjärtligt sluta upp om, att göra sitt yttersta, för att stötta den skola, som nu skall upprättas; ty i Guds händer är den ett medel, till att utbilda medarbetare, som sprider sanningens ljus över folk. Vem tänker ställa sig på Herrens sida? Vem tänker nu överväga det nödvändiga arbetet, och utträtta det? - Tillägg till *The Bible Echo*, den 1. September, 1892.

Behov av upplärda Medarbetare

(212) Jag har fäst stor uppmärksamhet vid pastor Daniells senaste erfarenhet, som på väg från Melbourne till Adelaide stannade till i en stad vid namn Nhill, och besökte några unga män, som hade beställt tidningar och böcker från förlaget *Echo*. Här fann han en ung man vid namn Hansen, en dansk, som av en tillfälligt stötte på *Echo* på ett offentligt bibliotek, och blev en intresserad läsare av bladet. Sanningens ämnen, som framställdes i dess spalter, fann en plats i hans hjärta, och han tog upp dem med en vän på hotellet, där han bodde. Denne man, herr Williams, blev också intresserad, och de beställde flera publikationer, och tog ut varsitt abonnemang på tidningen. Pastor Daniells uppdagade, att de ivrade efter större kunskap om sanningen. På herr Williams' bord fanns "Tankar om Daniel och Uppenbarelsen", och flera andra böcker vårt folk hade utgett. De hade endast träffat en person, som var av vår tro. De köpte tre exemplar av "Vägen till Kristus" av pastor Daniels, så att de fick varsitt och ett annat att ge till en predikant. Pastor Daniells gladdes åt detta sammanträffande, och blev uppmuntrad av samtalet med dessa sanningssökare.

Dessa män hade studerat sanningen utifrån det tryckta papperet och från Bibeln, och hade godtagit alla lärdomspunkter, så långt som de förstod dem utan hjälp från den levande

förkunnaren. Ett stort verk går stilla igång, när våra publikationer sprids; och vilken massa gott kunde inte göras, om några av våra bröder och systrar från Amerika ville komma till dessa kolonier som fruktodlare, lantbrukare eller köpmän, och ville söka, i vördnad för och kärlekt till Gud, att vinna själar för sanningen! Om sådana familjer helgades åt Gud, skulle Han använda dem som Sina redskap. Predikanter har sin plats och sitt arbete, men det är många, som (213) predikanten inte kan nå, som kan nås av familjer, som kunde besöka deras hem och noga delge dem sanningen för dessa sista tider. I hemmet eller i arbetslivet skulle de komma i kontakt med en klass, som är otillgänglig för förkunnaren, och de kunde öppna sanningens skattkammare för dem, och ge dem kunskap om frälsningen. Sammantaget görs det för litet inom denna gren av missionsverket; ty fältet är stort, och många medarbetare kunde arbeta med framgång på detta vis. Om de, som har tagit emot sanningkunskapen, insåge att det är nödvändigt att studera Skrifterna personligen, om de märkte vikten av det ansvar, som vilar på dem som trofasta förvaltare av Guds nåd, vilken själaskörd skulle då inte gå att samla in för Mästaren! Om var och en förstode sitt ansvar inför Gud, att utöva rätt, personligt inflytande, skulle vederbörande aldrig vara slö, utan uppöva sina förmågor och alla sina krafter, för att tjäna Honom värdigt, som har köpt oss med Sitt eget blod.

Särskilt de unga bör inse, att de skall uppöva sina andliga förmågor och använda varje tillfälle, till att utveckla intelligensen, så att de kan utföra en godtagbar tjänst för Honom, som har gett Sitt dyrbara liv för dem. Och ingen skulle begå misstaget, att betrakta sig som så väl utbildad, att han inte längre skulle behöva studera böcker eller naturen. Var och en bör bruka alla de möjligheter, som Guds försyn må skänka honom till vidare förkovran inom både Guds uppenbarelse och allmän skolkunskap. Vi bör lära oss på ett passande sätt, att värdesätta de förmågor, som Gud har gett oss. De unga bör inte bli missmodiga, om de måste börja på stegens nedersta pinne, utan beslutsamt stiga upp pinnhål efter pinnhål, tills de hör Kristi röst säga: "Barn, kom högre upp. Vål gjort, Du gode och trogne tjänare! Du har varit trogen i det lilla, Jag skall sätta Dig över mycket; gå in i Din Herres glädje!"

(214) Vi skall jämföra våra karaktärer med Guds lags ofelbara rättesnöre. För att göra detta, måste vi rannsaka Skrifterna, och mäta våra färdigheter med Guds Ord. Genom Kristi nåd, är de högsta tänkbara karaktärsfärdigheter möjliga för oss; ty alla själar, som kommer under Guds Andes formande inflytande, måste förvandlas till sinne

och hjärta. För att förstå det egna tillståndet, är det nödvändigt att studera Bibeln, och vaka under bön. Aposteln säger: "Pröva er själva om ni lever i tron, pröva er själva! Eller vet ni inte med er att Jesus Kristus är i er? Gör ni inte det, består ni inte provet." {Andra Korintierbrevet 13:5.} Låt inte de ovetande förbli ovetande. De kan inte förbli ovetande, och samtidigt avspegla Guds sinnelag. De skall se på Golgatas kors, och bedöma själens värde genom värdet på det gjorda offret där. Jesus säger till alla troende: "Ni är mina vittnen"; Ni "är Guds medarbetare". {Jesaja 43:10; Första Korintierbrevet 3:9.} Detta är sant, så hur allvarligt bör inte var och en anstränga sig, för att bruka alla krafter, till att dra nytta av alla tillfällen till förkovran! Vederbörande bör ju inte vara "tröga när det gäller nit, var brinnande i anden, tjäna Herren." {Romarbrevet 12:11.}

All den begåvning, som människor har fått, skall användas så, att den stiger i värde, och räntan på detta kapital skall Gud ha. I fall just Du är bristfällig i handlande, i tal, i utbildning, skall Du inte förbli i det tillståndet. Du måste hela tiden göra Ditt bästa, för att uppnå en högre standard, både i utbildning och i religiös erfarenhet, så att Du kan lära ut goda ting. Som den store Kungens tjänare, skall vi var och en inse vår förpliktelse, att förbättra oss genom observation, studier och genom gemenskap med Gud. Guds Ord är i stånd till, att göra oss kloka, och leda oss och göra oss fullkomna i Kristus. Den välsignade Frälsaren var en felfri förebild, som alla Hans efterföljare kan efterlikna. Det är Guds barns privilegium, att förstå andliga ting, och klokt kunna hantera det, som är anförtrott åt deras omvårdnad. Gud bereder icke en väg, (215) varigenom man ursäktas för att utträta ett hafsvärk; och likväl utför många detta slags arbete i Hans sak. Självfallet kan Han icke godta det.

Unga män och kvinnor, har Ni ej, som enskilda köpta till oändligt högt pris, försökt att bevisa Er som Guds erkända anställda, som inte behöver skämmas? Har Ni använt röstens dyrbara förmåga, och verkligen ansträngt Er, för att tala tydligt, klart och med lätthet? Oavsett, hur ofullkomligt Ert uttryckssätt är, måste Ni rätta till Era fel, och vägra, att tala uppe i näsan, eller på ett oengagerat och otydligt sätt. Om Er artikulation är tydlig och förståelig, kommer Ni att bli till betydligt större nytta. Låt inte Era bristande talvanor förbli okorrigerade. Be om saken, och samarbeta med den Helige Ande, som verkar för Er fullkomlighet. Herren, som gjorde människan fullkomlig i begynnelsen, kommer att hjälpa Er med, att uppodla Era kroppsliga och mentala krafter, liksom att utrusta Er till, att bära bördor och ansvar för Guds sak.

Det är tusenden i dag, som inte är kvalificerade för förkunnartjänsten, som inte kan inta en betrodd ställning, och som har felat i Guds sak, eftersom de inte har satt tillräckligt högt värde på de förmågor, som Gud har gett dem, ej heller har de uppammat sinnets och kroppens krafter, till att fylla förtroendeställningar i Mästarens verk. Vi är alla förvaltare, och Herren uttröner fortlöpande, huruvida vi är Honom trogna.

Han önskar, att använda oss som redskap, för att skänka världen Hans Ords ljus. Om vi använder det ljus Gud har gett oss, till att sprida till andra, skall vi få större ljus; ty den, som har, "skall få, och det i överflöd, men den som inte har, från honom skall tas också det han har." {Matteusevangeliet 13:12.} Det är upp till oss själva, vad vi skall göra med det ljus Gud har gett. Vi kan vandra i det, eller (216) vägra, att följa i Kristi fotspår, och därigenom släcka vårt ljus.

När man betraktar det ljus, som Gud har gett, är det märkligt, att det inte är tjogvis unga män och kvinnor, som frågar: Herre, vad vill Du, att jag skall göra? Det är ett farligt antagande att tro, att endast om en ung man har beslutat sig för, att uppta predikantverksamheten, krävs det särskilda ansträngningar av honom, för att bli skickad för sin gärning. Vari Ert kall än består, är det viktigt, att Ni gör Er själva dugliga genom flitigt studium. Unga män och kvinnor borde förmanas till, att sätta pris på de från Himmelen sända tillfällen till, att förvärva goda kunskaper och en god utbildning. De borde använda sig av de skolor, som har upprättats med syftet, att bibringa dem den bästa kunskap. Det är syndigt, att vara likgiltig och försumlig, när der är tal om, att uppnå en utbildning. Tiden är kort, och eftersom Herren snart kommer, för att avsluta de sista scenerna i denna världs historia, är det desto nödvändigare att nyttja de till buds stående tillfällena och förmånerna.

Unga män och kvinnor borde gå på våra egna skolor, där kunskap kan fås och det rätta andliga inflytandet gör sig gällande. De borde viga sina förmågor till Gud, bli flitiga Bibelgranskare, så att de blir vaccinerade mot felaktiga lärdomar och den Ondes villfarelser; ty det är genom flitig granskning av Bibeln, som vi säkrar kunskapen om, vad som är sanning. Genom att rätta oss efter den sanning vi redan känner till, ökar ljusstrålarna på vår stig från de Heliga Skrifterna. De, som verkligen har överlämnat sina liv till Gud, blir inte delaktiga i vårt verk av samma bevekelsegrunder, som gör att människorna söker världsligt arbete, nämligen blott för levebrödets skull, utan de kastar sig in i arbetet, utan att låta världsliga bevekelsegrunder göra sig gällande, väl vetande, att Guds sak är helig.

(217) Världen skall varnas och ingen får vara nöjd med en ytlig insikt om sanningen. Man vet inte, vilket ansvar man kan bli få på sina axlar. Man vet inte, var Gud vill, att man skall avlägga sitt vittnesbörd om sanningen. Många kommer att stå i lagstiftande församlingar, somliga kommer att stå inför kungar och inför världens lärde, för att svara för sin tro. De, som endast har en ytlig förståelse av sanningen, kommer ej att kunna förklara Skriften korrekt och lägga fram bestämda sakskäl för sin tro. De kommer att bli förvirrade och kommer ej att framstå som arbetare, vilka ej behöver skämmas. Ingen skall inbilla sig, att han inte behöver studera, eftersom han inte skall förkunna budskapet från predikstolen. Man vet ej, vad Gud kan komma att kräva av en. Det är ett sorgligt faktum, att verkets framåtskridande hindras beroende på bristande antal utbildade arbetare, som har skolat sig till förtroendeställningar. Herren skulle ha användning för tusentals arbetare på skördefälten, men många har underlåtit att göra sig lämpliga för detta verk. Men envar, som har vigt sig till Kristi sak, som har offrat sig som stridsman i Herrens här, bör säkerställa mycken övning. Religionen har betytt alltför litet för dem, som bekänner sig till, att vara Kristi efterföljare, ty det är inte Guds vilja, att någon skall förbli okunnig, när visdom och kunskap ligger inom deras räckvidd.

Hur få har kvalificerat sig själva för själavinningens vetenskap! Hur få förstår det arbete, som skall göras, för att uppbygga församlingen, för att vidarebringa ljus till dem, som sitter i mörker! Gud har dock gett var och en hans gärning. Vi skall utverka vår egen frälsning med fruktan och bävan; ty det är Gud, som verkar i oss, både att vilja och göra Hans goda vilja. I själavinningsarbetet förekommer det samverkan mellan mänskliga och gudomliga krafter. Det finns mycket att säga om otillräckligheten hos mänskliga ansträngningar, och likväl gör Herren inget för själars frälsning, utan att samarbeta med människor. Guds Ord är klart och tydligt (218) på denna punkt, och när ändå så mycket beror på vårt samarbete med himmelska väsen, uppför människor sig så, som om de kunde åsidosätta Guds krav, och själva bestämma över sådant, som har evig betydelse. De handlar, som om de kunde hantera andliga ting, som det passar dem, och de sätter dessa i andra hand, efter jordiska och timliga angelägenheter. Men hur förmätet är det inte, att behandla det allra viktigaste så, vilket lätt går förlorat!

Var är de, som ämnar vara kloka medarbetare åt Gud? Aposteln säger: ”ni är en Guds åker, en Guds byggnad.” {Första Korintierbrevet 3:9.} Men tänker människor lita på, att de, under

omständigheternas tryck, kommer att kunna inta en viktig ställning, fastän de har underlåtit, att utbilda och disciplinera sig för arbetet? Skall de inbilla sig, att de kan vara polerade redskap i Guds händer för de själar Kristus dog för, fastän de inte har använt sig av de tillfällen de har fått, till att förbereda sig för verket? ”Ty vi strider inte mot kött och blod utan mot furstar och väldigheter och världshärskare här i mörkret, mot ondskans andemakter i himlarna. Tag därför på er hela Guds vapenrustning, så att ni kan stå emot på den onda dagen och behålla fältet, sedan ni fullgjort allt.” {Efésierbrevet 6:12-13.} Envar behöver använda sina Gudagivna förmågor och tillfällen, så att vi alla kan vara Guds medarbetare.

Gud arbetar hela tiden för oss, för att vi inte skall sakna någon nådegåva. Han har gett oss våra fysiska, mentala och moraliska krafter, och om vi brukar dessa, som vi bör, kommer vi att kunna möta mörkrets övernaturliga krafter och besegra dem. Kristus har pekat ut livets väg för oss, Han har gjort sanningens ljus tydligt, Han har gett den Helige Ande, och försett oss rikligt med allt, som är absolut nödvändigt för vår utveckling. Men dessa fördelar erkänns ej, och vi förbiser våra privilegier och tillfällen, och samarbetar inte med (219) himmelska intelligensväsen, och blir därmed inte ädla, förståndiga medarbetare åt Gud. De, vars egen väg ser mera lockande ut, än Herrens väg gör, kan inte användas i Hans tjänst, för de kommer att framställa Kristi karaktär fel, och leda själar bort från den av Gud godkända tjänsten.

De, som arbetar för Mästaren, måste vara väldisciplinerade, så att de framstår som trofasta skyddsvakter. De måste bli män och kvinnor, som gärna genomför Guds planer, till intellektuell förmån för dem, som kommer under deras inflytande. De måste förena sig med alla redskap, som försöker att uppfylla Guds vilja, för att rädda en förlorad värld. Kristus har gett Sig Själv, den Rättfärdige för den orättfärdige. Han dog på Golgatas kors och Han har betrott åt mänskliga ombud fullbordandet av det stora målet för den återlösande kärleken; ty människor samarbetar med Gud genom sina ansträngningar, för att frälsa de förlorade. I församlingens försummade plikter läser vi den försenade uppfyllelsen av Guds mål; men i fall människor icke fulländar och fullbordar sitt arbete, skulle det vara bättre, om de aldrig hade blivit födda. Ett stort ondo är följden av, att inte samarbeta med Gud; för det eviga livet kommer då att gå förlorat. Vår framgång som kandidater till Himmelen kommer att bero på, hur allvarliga vi är i, att uppfylla betingelserna för det eviga livets gåva till oss. Vi måste ta emot och åtlyda Guds Ord, vi kan inte gå kring det som

katten kring het gröt, och flyta med strömmen. Vi måste vara ihärdiga studerande av Guds Ord. Vi måste upplära och utbilda oss som goda soldater för Kristus. Vi måste gå framåt i arbetet, bli Guds medarbetare. - *The Review and Herald*, den 14. Februari, 1893.

Till Lärare och Studerande

(220) *Till lärare och studerande på Battle Creekskolan, och alla våra utbildningsinstitutioner:*

Under nattens timmar har jag fått budskap, att ge Er i Battle Creek, och på alla våra skolor. När det nu är enligt Guds ordning, att de fysiska krafterna skall uppövas, såväl som de mentala, bör den fysiska motionen vara av sådant slag, att den är helt i harmoni med de lärdomar Jesus Kristus gav Sina lärjungar. Det, som förmedlas till världen, bör gå att se i de kristnas liv, så att de himmelska väsendena inte skall behöva skriva i böckerna om de studerande och lärarna i utbildning och självstudier, att de "älska{r} njutning i stället för Gud". {Andra Timoteusbrevet 3:4.} Den här anteckningen görs nu om en stor grupp: "älska{r} njutning i stället för Gud". Därigenom lägger Satan och hans änglar snaror för Era själar, och han verkar på ett bestämt sätt med lärare och elever, för att locka dem in i spänning och nöjen, som uppslukar allt, och som endast styrker de lägre stående krafterna, samt skapar aptit och lidelser, som tar överhanden och avgjort motverkar Guds Helige Andes insatser och verkningar på mänskohjärtat.

Vad säger den Helige Ande till Er? Hur inverkade dess makt på Era hjärtan under Generalkonferensens samling, liksom under konferenser i andra stater? Har Ni hållit ett strängt öga på Er själva? Har lärarna vid skolan känt, att de måste ta sig i akt? Om Gud har utnämnt dem till de ungas lärare, är de också "herdar i Guds församling". {Apostlagärningarna 20:28.} De sysslar inte med skolarbetet, för att dra upp planer för övningar och tävlingar, för att utbilda näv kämpar eller boxare; de är inte där, för att sänka det heliga till det simplas nivå.

Jag talade tillrättavisanande till lärarna. Alla (221) lärare behöver fysisk aktivitet, variation i vardagens sysslor. Gud har visat, vad detta skall vara – nyttigt, praktiskt arbete; men Ni har vänt Er bort från Guds plan, för att följa människors påfund, vilket är skadligt för Ert andliga liv. Inte ett kommatecken eller den minsta del av en bokstav hos verkningarna av denna undervisning kommer att möjliggöra för Er, att uthärda de sista dagarnas strider. Vilket slags utbildning mottar

våra lärare och studerande? Har Gud uttänkt och planlagt dessa typer av fysiska övningar för Er, eller har de införts genom människors påfund och människors fantasi? Hur förbereds sinnet på, att tänka på och begrunda det heliga, att syssla med allvarliga ämnen, och hur skall allvarliga, ångerfulla böner födas, om inte i hjärtan underställda Guds Helige Ande? "Som det var på Noas tid, så skall det vara under Människosonens dagar." "Och HERREN såg att människornas ondska var stor på jorden och att deras hjärtans alla tankar och avsikter ständigt var alltigenom onda." {Lukasevangeliet 17:26; Första Moseboken 6:5.}

Herren visade för mig, att det var nödvändigt att upprätta en skola i Battle Creek, som inte liknar någon befintlig skola. Vi skulle ha lärare, som håller sina själar i Guds kärlek och gudsvörnad. Lärare skulle utbildas i andliga ting, och förbereda ett folk på, att stå under den prövande kris, som vi har framför oss. Men härvidlag har vi avvikit från Guds plan på många sätt och vis. Nöjen gör mera, till att motverka den Helige Andes arbete, än något annat, och så blir Herren sårad.

"Tvätta er och gör er rena. Tag bort era onda gärningar från mina ögon. Sluta att göra det som är ont [men slå Er icke till ro här; gå vidare och följ Världens Ljus]. Lär er att göra det som är gott, sök det rätta. Tillrättavisa förtryckaren, försvara den faderlöses rätt, stöd änkan i hennes sak. Kom, låt oss gå till rätta med varandra, säger HERREN. Om era synder än är blodröda, skall de bli snövita, om de än är röda som scharlakan, skall de bli vita som ull." {Jesaja 1:16-18} Här är det verksamhetsfält, där Ni skall använda förståndet, och motionera med mening. "Om ni är villiga att höra, skall ni få äta landets goda. Men om ni vägrar och är motsträviga, skall ni förtäras av svärd, ty så har HERRENS mun talat." {Verserna 19-20.}

(222) "Hur har inte den trogna staden blivit en hora! Den var full av rätt. Då bodde rättfärdighet därinne, men nu mördare. Ditt silver har blivit slagg, ditt ädla vin är utspätt med vatten. Dina ledare är upprorsmän och tjuvars kumpaner. Alla älskar de mutor och jagar efter vinning. Den faderlöses rätt försvarar de inte, och ankans sak kommer inte inför dem." {Verserna 21-23.}

"Kom, ni av Jakobs släkt, låt oss vandra i HERRENS ljus." {Kapitel 2:5.} "Förlita er inte på människor, som bara har en vindpust i sin näsa! Vad är de att räkna med?" {Vers 22.} "Lita inte på furstar, inte på människor som ej kan frälsa. När deras ande lämnar dem, vänder de åter till stoft. Den dagen går deras planer om intet. Salig är den som har Jakobs Gud till sin hjälpare. Han

sätter sitt hopp till HERREN, sin Gud”. {Psaltaren 146:3-5.} ”O, mitt folk, dina ledare för dig vilse och fördärvar den väg du skulle gå.” {Jesaja 3:12.}

Jag oroar mig för Er i Battle Creek. Lärare är väldigt noga med, att döma och straffa de studerande, som överträder obetydliga regler, även om det inte görs med ond avsikt, utan av misstag. Annars uppstår det situationer, där det inte innebär synd för dem, att avvika från regler, som har införts och som inte borde upprätthållas strängt, i fall de överträds. Ändå behandlas den felande, som om han hade syndat allvarligt. Nu önskar jag, att Ni, lärare, skall betänka, var Ni står och rannsaka Er själv och uttala dom över Er själva; för Ni har inte endast överträtt regler, utan Ni har varit så noga, så stränga mot de studerande; ja, mer än det, Ni ligger i fejd med Gud. Ni har inte gjort jämna stigar för Era fötter, så att den lytte inte hamnar i diket. Ni har övergett de trygga stigarna. Jag säger ”lärare”; jag nämner inga namn. Jag överlåter till Era egna samveten att avgöra, vilka jag menar. Herren, Israels Gud, har verkat i Er krets upprepade gånger. Ni har fått stora bevis för den Allra Högstes majestätiska steg. Men en tid med stort ljus, och Guds (223) Andes och krafts förunderliga uppenbarelser, är en högst farofylld period, i fall ljuset inte kommer till användning. Vill Ni betänka Jeremia 17:5 10; 18:12-15? Ni kommer förvisso säkerligen under Guds tadel eller kritik. Ljus har skinit i klara och stadiga strålar över Er. Vad har detta ljus gjort för Er? Överherden Kristus ser med misshag på Er, och spörjer: ”Var är hjorden du fick, din härliga hjord?” {Jeremia 13:20} ”Därför betyder jag i dag för er att jag inte är skyldig till någons blod. Jag har inte tvekat att predika för er hela Guds vilja och plan. Ge akt på er själva och på hela den hjord som den helige Ande har satt er som ledare över, till att vara herdar i Guds församling som han har köpt med sitt eget blod.” {Apostlagärningarna 20:26-28.} ”var herdar för Guds hjord som finns hos er och vaka över den, inte av tvång utan av fri vilja, så som Gud vill, inte för egen vinning utan med hängivet hjärta.” {Första Petrusbrevet 5:2.}

De lärare, som saknar en framåtskridande religiös erfarenhet, som inte dagligen lär sig läxor i Kristi skola, så att de kan vara goda föredömen för hjorden, utan som tar emot sin lön som det viktiga, är olämpliga för den högtidliga, djupt allvarsmättade ställning, som de innehar. Detta Skriftställe gäller nämligen alla våra skolor, som är upprättade enligt Guds önskan, enligt profetskolornas modell, och som förmedlar en högre sorts kunskap – som inte blandar slagg med silver, och vin med vatten – som ett uttryck för dyrbara principer. Falska idéer och osund praxis

genomsyrar det rena, och fördärvar det, som alltid bör hållas rent, och betraktas av världen, av änglar och av människor som Herrens institution – skolor, där utbildning i kärlek till Gud och gudsvörnad sätts främst. ”Detta är evigt liv att de känner dig, den ende sanne Guden, och den som du har sänt, Jesus Kristus.” {Johannesevangeliet 17:3.} ”Upptred inte som herrar över dem som kommit på er lott, utan var föredömen för hjorden.” {Första Petrusbrevet 5:3.}

Måtte lärare, som hävdar sig vara kristna, dagligen lära sig Kristi läxor i Hans skola! ”Ta på er (224) mitt ok och lär av mig, ty jag är mild och ödmjuk i hjärta. Då skall ni finna ro för era själar.” {Matteusevangeliet 11:29.} Jag frågar Er: Bär alla lärare på skolan Kristi ok, eller framställer de sina egna ok och sätter dem på andras skuldror? Ok, som de själva inte vill bära, skarpa, hårda och krävande; och detta samtidigt som de uppträder illa inför Gud, ja, bär sig dåligt åt i stort som smått. De tydliggör i ord, i ande och i handlingar, att de inte är några exempel för de studerande, och förnimmer inget eget behov av, att stå under historiens störste Lärares tukt. Det behövs en högre och heligare standard i Battle Creek, och på andra skolor, som har tagit efter dess mönster. Battle Creekskolans sedvanor och praxis påverkar alla församlingar, och skolans pulsslag märks i de troendes gemensamma kropp.

Det är inte enligt Guds önskan, att det används tusentals dollar på, att utvidga och bygga till institutionerna i Battle Creek. Det räcker och blir över nu. Ta dessa extra medel och inled verket på andra fält, där det lider brist, och skänk därmed rätt karaktär åt arbetet. Jag har talat Guds ord på denna punkt. Det finns orsaker, som många inte ser, varför jag inte fritt kan förklara allt för Er nu, men jag säger Er i Herrens namn, att Ni gör fel, genom att foga byggnad till byggnad; ty det hopas ansvar i Battle Creek, som är för mycket för en ort. Om detta ansvar skulle spridas och fördelas ibland andra orter, skulle det vara långt bättre, än att samla så mycket i Battle Creek, och beröva andra, materiellt nödlidande verksamhetsfält de möjligheter Gud vill, att de skall ha.

Det är för många herrar på skolan, som älskar, att härska över Guds arvingar. Det förekommer på det hela taget för litet av Kristus och för mycket av jaget. Men de, som står under Guds Andes vägledning, som står under Kristi styrning, är (225) föredömen för hjorden, och när Överherden visar Sig, skall de få en krona, som inte vissnar.

”Likaså ni yngre, underordna er de äldre. Och ni alla, klä er i ödmjukhet mot varandra. Ty *Gud står emot de högmodiga, men de ödmjuka ger han nåd.* Ödmjuka er alltså under Guds mäktiga hand, så

skall han upphöja er när hans tid är inne.” {Första Petrusbrevet 5:5-6, kursivering i Svenska Folk-Bibeln 98.} Alla Era jagupplyftande gärningar bär sin naturliga frukt, och ger Er en karaktär, som Gud icke kommer att kännas vid för ett enda ögonblick. “. . . utan mig”, säger Kristus, ”kan ni ingenting göra.” {Johannesevangeliet 15:5.} Arbeta och lär ut, verka med Kristi metoder, så kommer Ni aldrig att streta på i Er egen svaghet, utan kommer att märka av det gudomliga samarbetet, kombinerat med Gudagiven, mänsklig förmåga. ”Och kasta alla era bekymmer på honom, ty han har omsorg om er. Var nyktra och vaksamma.” (Inte sparka fotboll och förkovra Er själva i anstötliga lekar och idrotter, som borde komma varje kristen att rodna av sorg vid eftertanke.) ”Var nyktra och vaksamma. Er motståndare djävulen går omkring som ett rytande lejon och söker efter vem han skall sluka.” {Första Petrusbrevet 5:7-8.} Ja, han befinner sig på Er idrottsplats, där han övervakar Era nöjen och griper varje själ, som han ser inte är på sin vakt, varpå han sår sina frön i vederbörandes sinne, och därmed styr personens förstånd. För Kristi skull, blås av matchen på Battle Creekskolan, och betänk skadeverkningarna av dessa förlustelsers natur och innehåll, som kopieras efter strömningarna på andra skolor. Ni har stadigt gått framåt på hedningarnas vägar, och icke tagit efter Jesu Kristi exempel. Satan är på skolgården; han är tillstädes under varje lektion. De studerande, som är djupt upptagna av sin idrott och sina nöjen, är inte i bästa skick, för att ta emot undervisning, råd och tillrättavisning. Därmed går de miste om det väsentligaste för detta och det stundande, eviga livet.

Om Daniel och hans vänner säger Skriften: ”Åt dessa fyra unga män gav Gud kunskap och insikt i all slags skrift och vishet, och Daniel förstod alla slags syner (226) och drömmar.” {Danielsboken 1:17.} På vilket sätt utrustar Ni Er själva, till att samarbeta med Gud?” ”Närma er Gud, så skall han närma sig er.” ”Stå emot djävulen, så skall han fly bort från er.” {Jakobsbrevet 4:8, 7.} Granska kosten ingående; den är icke sund. Diverse smårätter till efterrätt är skadliga, ej nyttiga och till hjälp, och utifrån det ljus jag har fått, bör beredandet av maten ändras avsevärt. Det bör anställas en skicklig och grundlig kock, som åstadkommer välnärande rätter för de hungriga studerande. Utbildningen om bordets nyttigheter är inte korrekt, och därmed förekommer det heller inga sunda och mättande måltider. Alltså är en reform oundviklig. Dessa studerande är Guds arvingar, och de sundaste principer måste inlemmas i kostundervisningen. Lätta rätter, soppor och andra, flytande tillredningar, eller det fria bruket av kött, är inte det bästa, för att bygga

uthålliga muskler, friska matsmältningsorgan, eller klara hjärnor. Oh, hur långsamma är vi till att lära! Och av alla våra institutioner i vår värld är skolan den betydelsefullaste! Här skall kostfrågan studeras; ingen persons aptit, smak, fantasi eller föreställningar skall följas; utan det föreligger behov av grundlig reform; ty livslång skada kommer att bli den säkra utgången av de nuvarande matlagningssätten. Av alla de viktiga ställningarna på skolan, är den viktigaste den, som styr över tillkomsten av de rätter, som sätts fram inför de hungriga studerande; ty försummas detta arbete, kommer sinnet inte att vara redo, att utföra sitt arbete, eftersom magen har blivit oklokt behandlad och ej förmår, att arbeta ordentligt. Starka människosinnen behövs. Det mänskliga förståndet måste komma till uttryck, likaså livskraft, skärpa och aktivitet. Förståndet måste belastas, till att utföra ett hårt arbete, annars blir det svagt och ineffektivt. Hjärnkraft är nödvändig, för att tänka högst allvarligt; sinnet måste stärkas, genom att lösa svåra uppgifter och bemästra dem, eljest tappar tankarna i kraft och förslöas själva tankeförmågan. Tankeförmågan måste komma på något nytt, verka och kämpa, för skänka styrka och vigör åt intellektet, och i fall de fysiska organen inte hålls (227) i ett frisk tillstånd, av solid och närande mat, erhåller hjärnan inte sin del av näringen att arbeta med. Detta förstod Daniel, och intog själv enkel, klar och närande kost, och nekade sig prakträtterna från kungens bord. Många av desserterna, som tar mycken tid att laga till, är skadliga för hälsan. Solid kost, som måste tuggas, är långt bättre, än gröt eller flytande mat. Jag uppehåller mig vid detta som något väsentligt. Jag sänder varningar till skolan i Battle Creek, för att de skall nå ut därifrån till alla våra undervisningsinstitutioner. Studera dessa ämnen, och låt de studerande få en ordentlig utbildning i, att tillreda en sund och aptitretande, solid kost, som ger kroppen näring. Nu, såväl som tidigare, har de inte fått den rätta undervisningen och utbildningen om den hälsosammaste födan, vilken ger friska senor och muskler, samt när hjärnan och stärker nerverna.

Intellektet eller förståndet skall hållas klarvakt för nytt, allvarsmättat och helhjärtat arbete. Hur skall det vara möjligt? Jo, den Helige Ande måste, med Sin kraft, rena tankarna och själen från moralisk smitta. Är vanorna motbjudande, både förnedras själen och krymper förståndet. Minnet försvagas, eftersom det läggs på nedriga, skadliga lustars altare. ”Den som sår i sitt köttets åker skall av köttet skörda undergång, men den som sår i Andens åker skall av Anden skörda evigt liv.” {Galaterbrevet 6:8.} När lärare och elever helgar själ, kropp och ande till Gud, och renar sina tankar genom lydnad mot Guds lagar, erhåller de hela

tiden nya fysiska och mentala krafter. Då längtar hjärtat efter Gud, och allvarliga böner om andlig klarsyn sänds upp. Den Helige Andes ämbete och arbete är inte till för människans bruk, som många tror, utan den Helige Ande använder människan, varvid Han formar och danar samt helgar alla hennes krafter. Om förmågorna underordnas liderliga gärningar, bringas hjärnan och nervkraften i oordning, och fastän de må bekänna sin kristna tro, kan Gud aldrig använda dem; ty Han föraktar orenhetens gärningar, som ödelägger de vitala (228) nervkrafterna. Denna orenhetens syndighet minskar den fysiska livskraften och de mentala förmågorna, så att all mental belastning efter en kort tid blir tröttande. Minnet fungerar av och till; och, oh, vilket motbudande offer personen härigenom ger Gud!

När jag blickar tillbaka på de scener, som visats mig; när jag tänker på de skolor, som har upprättats på olika ställen, och ser dem långt underlägsna profetskolorna, känner jag djup förtvivlan. Guds visdom bestämde, att människan skulle motionera. Några timmar om dag skall användas till nyttig utbildning i praktiskt arbete, som hjälper de studerande med det vardagliga livets plikter. Detta är väsentligt för hela vår ungdom. Men detta har tagits bort, och har ersatts av nöjen, som endast ger enkel motion, utan särskilda välsignelser genom goda och rättfärdiga handlingar, som är väsentliga för utbildningen.

Varje studerande behöver grundig utbildning i praktiska plikter. Tid, som läggs ned på fysisk motion, går stegvis över i omåttlighet, till idrottslig intensitet och förmågornas användning där. Dessa förmågor borde i stället satsas på Kristi verksamhet. Därmed skulle Guds välsignelse vila över eleverna vid utförandet därav. Alla bör gå ut från våra skolor med utbildad verkningskraft, så att när de skall klara sig själva, har de kunskap de kan använda i det praktiska livet. När det hittas på så många olika ting, för att ens Gudagivna förmågor inte skall användas till att uträtta något gott, står det inga anteckningar om goda gärningar och barmhärtiga handlingar i Himmels böcker, som går att ta med sig in i evigheten; i stället riskerar man detta betyg: ”Du är vägd på en våg och funnen vara för lätt.” {Danielsboken 5:27, kursivering i Svenska Folk-Bibeln 98.}

Ihärdigt studium och ständigt, hårt arbete är av nöden. Det är inte nödvändigt att leka och idrotta. Nöjen ibland de studerande har fått större inflytande, tills de blivit en fascinerande, förhåxande kraft, som motverkar sanningens (229) inflytande på människosinnet och karaktären. Välbalanserat tänkande uppnås vanligen inte under fysisk ansträngning vid nöjesidrott. Kroppsarbete kopplat till hjärnarbete för nytta, är

en disciplin i det praktiska livet, som alltid görs trevligare av tanken på, att det kvalificerar och utbildar sinne och kropp bättre till, att utföra det arbete Gud önskar, att människor skall utföra inom allehanda verksamhetsfält. Ju bättre de unga förstår, hur de skall utföra det praktiska livets plikter, desto klokare och hälsosammare kommer de att verka dag för dag till andras nytta.

Det sinne, som således vänjs vid fysisk ansträngning i det praktiska livet, detta sinne utvidgas, samt blir väldisciplinerat för nyttigt bruk, och vinner väsentlig kunskap till hjälp och välsignelse för personen själv och för andra. Måtte den studerande betänka och sanningsenligt kunna säga: Jag studerar och arbetar för evigheten. Då lär sig vederbörande tålmodig flit och uthållighet i sitt kombinerade kropps- och hjärnarbete. Vilken kraft lägger Ni inte ned i Ert fotbollsspelande och annat, som hedningarna har hitta på – motion, som inte välsignar någon! Just dessa krafter kan brukas till nyttigt arbete, eller tänker Ni inte ha ett bättre facit att hänvisa till på Guds stora dag?

Vad, som än görs, för att främja den kristnes plikt, kommer att ge Er stor tillfredsställelse, eftersom Ni – förvaltare av de betrodda förmågor, som skall välsigna Er själva och andra – gör allt till Guds ära. Jag finner ingen situation i Kristi liv, då Han lade ned tid på lekar och nöjen. Han var den Store Utbildaren för det nutida och det framtida livet. Jag har inte funnit någon situation, där Han lärde Sina lärjungar, att tävla i fotboll eller boxning, för att få fysisk motion, eller teaterföreställningar; Kristus var dock vår förebild i allting. Kristus, världens Återlösare, gav var och en hans arbete, och påbjöd dem, att vara upptagna därmed, ”tills jag kommer tillbaka.” {Lukasevangeliet 19:13.} (230) Och utför man Hans arbete, värms hjärtat upp för sådan verksamhet, och alla själens krafter satsas på det arbete Herren och Mästaren har utpekad. Detta är ett stort och betydelsefullt arbete. Den kristne läraren och studerande kan bli förvaltare av Kristi nåd, och alltid vara ivriga.

Allt, vad de kan göra för Jesus, skall utföras med iver och en brinnande önskan om, att visa sin tacksamhet mot Gud, när de med all flit, i trohet mot Gud, utför alla plikter de är ålagda. Därmed kan de reagera på den stora och förunderliga gåvan i form av Guds enfödde Son, så att de genom tro på Honom inte går förlorade, utan får evigt liv.

På alla skolor och institutioner behöver den enskilde vara som Daniel, det vill säga stå i nära förbindelse med all visdoms Källa. Då kommer hans böner att sätta honom i stånd till, att uppnå den högsta standard i alla pliktens utförande.

Häri genom kommer han att uppfylla alla krav på skolan, inte endast under dugliga lärare, utan också under himmelska förnufts väsens ledning, i vetenskapen om, att den Allseendes aldrig vilande öga betraktar honom. För Daniel framställdes kärlek till och vördnad för Gud, varpå han i allt lät sig utbildas och övas upp, till att besvara den Store Lärarens älskvärda omsorg så långt som möjligt, i medvetande om sin lyhördhet mot Gud. De fyra hebréiska männen ville inte låta själviska bevekelsegrunder och kärlek till nöjen uppta de gyllene ögonblicken i detta liv. De arbetade med villigt hjärta och berett sinne. Den kristne kan inte uppnå en högre standard. Gud kräver mera av envar kristen elev, än det han har fått sig givet. Ni är "ett skådespel för världen, för både änglar och människor." {Första Korintierbrevet 4:9.} – "Särskilda Vittnesbörd om Utbildning", Oktober, 1893.

Den bästa Utbildningen och Avsikten med den

(231) Den bästa utbildning man kan ge barnen och de unga, är den, som har den närmaste anknytningen till det framtida, odödliga livet. Detta slags utbildning bör ges av gudfruktiga föräldrar, av helgade lärare och av församlingen, med avsikt, att ungdomen i sinom tid skall bli nitiska missionärer, antingen hemma eller på främmande missionsfält. De skall undervisas fullödigt om Bibelns sanningar, innan de själva kan bli stöttor i församlingen, förkämpar för sanningen, rotfästade och grundfästade i tron. De skall veta, vad de tror på och ha en sådan erfarenhet av det gudomliga, att de aldrig förräder heliga, betrodda värv eller uppgifter.

Ungdomarna bör undervisas genom föreskrift och exempel om, att de skall vara ombud åt Gud, barmhärtighetens budbärare, redo att yttra varje gott ord och göra varje gott arbete, för att vara till välsignelse för dem, som riskerar att omkomma. Vi är i stort behov av utbildade, skickliga medarbetare. De förmågor, som anförtrotts åt de unga, bör helgas till Guds tjänst och komma till bruk i Hans verk. Det skulle behövas män och kvinnor, som vore kvalificerade till arbete i församlingarna med upplärning av våra unga till bestämda delar av verksamhetsfältet, för att själar skulle förmås till, att se på Jesus. De skolor, som har upprättats av oss, skulle inrikta sig på detta och inte ledas som andra trossamfundsskolor, eller som världsliga seminarier eller högre skolor. De bör allt igenom vara av högre standard, där inget stadium av vantro skall grundläggas eller stötts. Eleverna skall utbildas i praktisk

kristendom och Bibeln bör betraktas som den högsta och viktigaste läroboken.

I alla delar av världen är det stort behov av kristna lärare och läkarmissionärer. I alla delar av missionsfältet, både hemma och ute i världen, står dörrar öppna för dem, som kan hjälpa kropp och själ, genom att framhålla sanningens dyrbara (232) ljus. Den tidigare försummelsen på denna punkt får inte fortsätta utan avbrott. Ett stort ljus har strålat på vår väg. I vissa riktningar har det strålat mera, än i andra och ändå har våra framsteg i dessa riktningar kraftigt släpat efter det erhållna ljuset. Många av våra mest lovande män och kvinnor har offrat sina bästa förmågor på avgudars altaren och har bragt sig själva som ett offer till det ondas furste. Å, om de unga på våra skolor alla som en ville överlämna sig till Herrens Andes dyrbara ansträngningar, så att de skulle komma att känna till Hans försyns tillkännagivanden och så vänta på Gud, för att lära känna och göra Hans vilja! Häri genom skulle de komma att öppna hjärtats dörr för Jesus.

Vi inhöstar stora fördelar, genom att överlåta oss själva till Gud. För om vi har svagheter, och det gör vi alla, förenar vi oss med En, som är mäktig att frälsa. Vår okunskap förenas med oändlig visdom, vår svaghet med varaktig kraft och liksom Jakob, kan vi var och en bli en furste åt Gud. Förbundna med Herren, Israels Gud, kommer vi att få kraft från ovan, som kommer att sätta oss i stånd till, att bli segervinnare; och genom bibringandet av gudomlig kärlek skall vi finna vägen till människornas hjärtan. Vårt skälvande grepp om den Oändliges tron skall vinna fasthet och vi skall säga: "Jag släpper dig inte förrän du välsignar mig." {Första Moseboken 32:26.} Försäkran har getts, att Han skall välsigna oss och göra oss till en välsignelse, och detta är vårt ljus, vår glädje, vår triumf. När ungdomarna förstår, vad det vill säga, att äga Guds gunst och kärlek i hjärtat, kommer de att skönja värdet av sina blodköpta förmåner, och så helga sina förmågor åt Gud och sträva av all den kraft, som Gud har gett dem, för att utöka sina talanger till bruk i Mästarens tjänst.

Den enda tryggheten för våra unga i denna syndens och kriminalitetens tidsålder består i, att ha en levande förbindelse med Gud. De måste lära sig, hur de skall söka Gud, för att fyllas med Hans Helige Ande och handla, som om de vore på det klara med, att hela Himmelens härskaror ser på dem med intresserad omsorg (233) och är redo, att hjälpa dem i faror och i nödens stund. Ungdomarna bör barrikaderas genom varningar och undervisning mot frestelse. De bör undervisas om de uppmuntringar, som visas dem i Guds Ord. Farorna av, att ta så mycket som ett steg på det

ondas avvägar, bör visas dem. De bör bli lärda, att hålla Guds råd i ära, såsom de står nämnda i Hans Heliga Ord. De bör formast så, att de sätter sig bestämt upp emot det onda och beslutar sig för, att de inte skall beträda någon väg, där de inte kan vänta sig Jesu färdssällskap och Hans fortsatta välsignelse. De bör undervisas i praktisk vardagsreligion, som helgar dem under livets skiftande förhållanden, i hemmet, i arbetslivet, i församlingen och i samhället. De måste undervisas så, att de blir väl på det klara med, att det är farligt att leka med Guds välsignelser och att Han väntar Sig av dem, att de vördnadsfullt och allvarligt var dag söker Hans ynnest. Guds välsignelse är en dyrbar gåva och den bör värdesättas så högt, att de inte förlorar den, kostar vad det kostar vill. Guds välsignelse gör mottagaren rik och den bringar ingen sorg.

Jag blir djupt rörd i hjärtat, när jag läser om ädla krafters missbruk i Satans tjänst. Inom regeringsdepartement, i ställningar med stort ansvar och inom offentliga tilltjänster blir människor frestade av den Onde; och fördärv och förbrytelser, förskingringar, röverier och penningutpressning är följden. Det är orättfärdighetens fruktansvärda dypölar, som ger ifrån sig giftigt inflytande över vår värld och fördärvar samhället. På varje plats har Satan gillrat sina fällor, för att han skall fånga personer med utbildning och med goda naturliga anlag, människor, som kunde bli Guds och änglars medarbetare, invånare i Himmelen. I stället spänner Djävulen dem framför sin vagn som sina slavar. Och ändå har Jesus lösköpt dem från fiendens trældom, men de avstår från sin frihet och vägrar, att bli Guds söner, Guds arvingar och Jesu Kristi medarvingar till ett odödligt arv. De lever, som om Planeten Jorden, pengar, position, hus och landområden vore huvudskälet till deras skapelse. (234) Deras liv förlängs genom Guds ömma barmhärtighet; men är det inte en ynkelig syn, att skåda människor med stora förmågor leva på ett så lågt plan?

Lösesumman har betalats och det är möjligt för alla, att komma till Gud och genom ett liv i lydighet uppnå evigt liv. Hur sorgligt är det ej, att människor vänder sig från det eviga arvet och lever, för att tillfredsställa stolthet, självskhet och fåfänga, genom att överlämna sig åt Satans regim och mista den välsignelse, som de kunde få både i detta liv och i det tillkommande. De kunde träda in i palatsen i Himmelen och förena sig fritt och jämbördigt med Kristus och de himmelska änglarna samt med Guds furstar; och ändå vänder de ryggen åt de himmelska lockelserna, hur än otroligt det må låta. Skaparen av alla världar har för avsikt, att älska dem, som tror på Hans

enfödde Son som sin personlige Frälsare, liksom Han också älskar Sin Son. Redan här och nu ger Han oss Sin storslagna nåd, för att uppnå detta mål. Till människorna har Han gett Himmelsens Ljus och Majestät som skänk och jämte Honom har Han överlämnat Himmelsens samlade skatter. Lika väl, som Han har lovat oss allt i det kommande livet, skänker Han oss furstliga gåvor och gör oss till föremål för Sin nåd också i detta liv, för att vi skall glädja oss över allt det, som skulle flerfaldiga, utvidga och utveckla våra karaktärer. Det är Hans avsikt, att göra oss lämpliga för de himmelska salarna ovan där.

Men Satan kämpar om människornas själar och kastar sin helvetiska skugga tvärs över deras stig, för att de inte skall se ljuset. Han vill icke, att de skall uppfånga en enda glimt av den kommande ära, den eviga härlighet, som väntar dem, som skall bli Himmelsens bebyggare, eller att de skall få en erfarenhet, som ger en föraning om Himmelsens glädje. Med de himmelska attraktionerna framställda inför sinnet, för att inge hopp, för att väcka en önska och för att sporra till ansträngning, hur kan vi då vända oss bort från dessa strålande utsikter, härliga utsikter, och välja synden, vars lön är den eviga döden?

De, som antar Kristus som sin Frälsare, har löftet om (235) det liv, som är nu och det, som kommer. Ingen människa har Satan att tacka för sina förmågor; utan hela hennes tillgivenhet tillhör den oändlige och evige Guden. Den ödmjukaste Kristi lärjunge kan bli invånare i Himmelen, en Guds arvinge till ett oförgånligt arv, som inte vissnar och dör. Oh, om var och en ville välja den himmelska gåvan och bli Guds arvinge till det arv, vars namn är säkrat mot varje ödeläggelse i en värld utan ände! Oh, välj icke världen, utan välj det bästa arvet. Ansträng Dig, sträva efter, att Din väg skall nå fram till Ditt höga kall i Kristus Jesus. För Kristi skull, låt målet med Din utbildning formas av lockelsen från den bättre världen. - *The Review and Herald*, den 21. November, 1893.

Kristus som Lärare

(236) Herren har en vis avsikt med, att iföra andliga sanningar bilder och symboler. Med hjälp av bildliga uttryck gav Han ofta Sina anklagare och fiender den mest rättframma och kännande tillrättavisning, utan att de utifrån Hans ord kunde finna något att anklaga Honom för. Han ansåg liknelser och jämförelser vara den bästa metoden, för att undervisa om gudomlig sanning. På ett enkelt språk och genom att använda bilder och åskådliggöranden från naturens värld, uppmanade Han andliga sanningar för Sina

åhörare och uttryckte dyrbara grundsatser, som skulle ha gått förlorade utan det minsta spår, om Han inte hade knutit Sina ord till levande exempel från livet, folkets erfarenheter eller naturen. På så sätt väckte Han deras intresse och lockade fram frågor, och då Han fullständigt hade ruskat liv i deras uppmärksamhet, inpräntade Han beslutsamt sanningens vittnesbörd i dem. På detta sätt gjorde Han ett så djupt intryck på hjärtat, att åhörarna senare betraktade det, som Han hade använt som bild i undervisningen, och då mindes de den Gudomlige Lärarens ord.

Jesu lära var av ett helt annat slag, än de skriftlärdes. De bekände sig vara förvaltare av lagen, både den skrivna och den traditionella. Men den formella tonen i deras undervisning visade, att de såg inget i de heliga lärorna, som ägde livskraftig styrka. De framställde intet nytt, sade inga ord, som tillfredsställde själens längtan. De gav inte mat till de hungriga fåren och lammen. Deras sedvana var, att koncentrera sig på lagens oklarheter, och deras resonemang utmynnade i märkliga uttalanden, som vare sig lärde män eller vanligt folk kunde förstå.

Kristus kom, för att visa den gudomliga sanningen för världen. Han undervisade som en med myndighet. Han talade som ingen annan. Det förekom ingen tvekan i Hans tillvägagångssätt, inte (237) skuggan av ett tvivel i det Han sade. Han talade som en sann fackman. Han kunde uttyda mysterier, som patriarker och profeter önskade att blicka in i, som människor, i sin nyfikenhet, ivrigt ville förstå. Men då människorna inte förstod ens de enklaste och tydligast framförda sanningar, hur skulle de kunna förstå gåtor dolda för insyn? Jesus avstod inte från, att upprepa de gamla, välbekanta sanningarna; för Han var deras upphovsman. Han utgjorde templets härlighet. Sanningar, som hade försvunnit ur syne, som hade felplacerats, feltolkats och rivits ur sitt sammanhang, skilde Han från villfarelsens ledsagning; sedan visade Han upp dem som dyrbara juveler i deras egen klara glans, eftersom Han hade satt in dem i deras rätta fattning, och påbjudit, att de skulle stå fast för alltid. Vilket arbete var inte detta! Det var av en karaktär, som ingen begränsad människa kunde fatta eller göra. Endast den gudomliga handen förmådde, att greppa om sanningen och befria den från dess sammanhang med villfarelsen. Där hade den tjänat Guds och människans fiendes sak. Nu placerade Han sanningen, där den skulle ära Gud, och bli till frälsning för mänskligheten. Kristi uppgift bestod i, att återställa sanningen till världen i dess ursprungliga friskhet och skönhet. Han representerade det andliga och det himmelska genom naturens och de vardagliga erfarenheternas

ting. Han gav färskt manna till den hungrande själen, och visade på ett nytt rike, som skulle inrättas ibland människorna.

De judiska rabbinerna framställde lagens krav som en betungande räcka orimliga fordringar. De gjorde precis, vad Satan gör i vår tid - utmålade lagen för folket som en kall, hårdnackad räcka bud och traditioner. Övertron begravde Guds lags ljus, härlighet, värdighet och vittomfattande krav. De hävdade sig tala till folk i Guds ställe. Efter Adams överträdelse talade Herren inte längre personligen med människor; mänskosläktet lades därför i Kristi händer, och all kommunikation skedde genom Honom till världen. Det var Kristus, som yttrade lagen på Sinaiberget, (238) och Han kände till innebörden av alla dess föreskrifter, Himmelens lags härlighet och majestät. I Bergspredikan avgränsar Kristus lagen, och söker, att inskräpa Jehovas vidsträcka krav och föreskrifter hos Sina åhörare. Hans undervisning var som en ny uppenbarelse för folket; och lagens lärare, de skriftkloka och fariséerna, såväl som folk i allmänhet, förundrades över Hans lära. Kristi ord var inget nytt, och likväl kom de med uppenbarelse kraft; för de bragte sanningen i rätt ljus, och inte i det ljus, som lärarna hade framställt den för folket i. Han visade ingen hänsyn för människors traditioner och påbud, utan öppnade deras förstånds ögon, till att se de förunderliga tingen hos Guds lag, som är fundamentet för Hans tron från världens begynnelse; och så länge som himlarna och jorden består, genom evighetens oändliga tidsåldrar, kommer lagen att vara rättfärdighetens stora rättensnöre, som är heligt, rättfärdigt och gott.

Den judiska hushållningen eller tidsåldern avbildade evangeliet, den utgjorde en framställning av kristendomen, som förklarades med den hastighet, som folkets sinne förmådde, att uppfatta det andliga ljuset. Satan försöker alltid, att fördunkla de sanningar, som är tydliga, och Kristus försöker, att öppna sinnet, till att förstå all nödvändig sanning, som angår fallna människors frälsning. I dag finns det fortfarande sidor hos sanningen, som ses som i ett töcken, inbördes förbindelser, som inte förstås, och stora djup i Guds lag, som inte så lätt låter sig greppas. Det är en bredd, en värdighet och ära hos Guds lag, som ej går att mäta, och likväl har den religiösa världen åsidosatt denna lag, liksom judarna gjorde, för att upphöja människors traditioner och påbud. Före Kristi dagar frågade människor förgäves: "Vad är sanning?" Mörker täckte jorden, och tjocka moln höljde folket. Även judafolket var drabbat härav, ehuru Guds stämma talade till dem i Skriften. Guds sanning hade tystats genom dess bekännande uttolkares övertro

och (239) traditioner, och stridigheter och avund samt fördomar splittrade Guds bekännande folk. Så blev en Lärare sänd från Gud, ja, Han, som var Vägen, Sanningen och Livet. Jesus frambragte Himmelens rena och rika sanning för åskådning, till att skina mitt uppe i jordens moraliska mörker och dysterhet. Gud sade: "Låt det bli andligt ljus", och så uppenbarades Guds härliga ljus i Jesu Kristi ansikte.

Kristus visade Sig som människornas Frälsare. Folket skulle inte lita på sina egna gärningar, på sin egen rättfärdighet, eller på sig själva på något vis, utan på Guds Lamm, som tar bort världens synd. I Honom uppenbarades Försvaren hos Fadern. Genom Honom ges inbjudan: "Kom, låt oss gå till rätta med varandra, säger HERREN. Om än era synder är blodröda, skall de bli snövita, om de än är röda som scharlakan, skall de bli vita som ull." {Jesaja 1:18.} Denna inbjudan ljunder ned längs historiens korridorer till oss i dag. Låt inte stolthet, eller överdriven självaktning, eller självrättfärdighet avhålla någon från, att bekänna sina synder, så att han kan återropa löftet: "Den som döljer sina överträdelser går det ej väl, den som bekänner och överger dem får barmhärtighet." {Ordspråksboken 28:13.} Håll inte undan något från Gud, och undvik inte, att bekänna Dina fel för Dina trossyskon, i fall Du har skadat dem. "Bekänn alltså era synder för varandra och be för varandra så att ni blir botade." {Jakobsbrevet 5:16.} Många synder lämnade icke bekända kommer att möta syndaren i domen på den slutliga räkenskapens dag. Alltså är det långt bättre, att medge sina synder nu, och bekänna dem samt överge dem, så länge som det levande Försoningsoffret går i förbön för Din skull. Dra Dig inte för, att lära känna Guds vilja på detta område. Din själs hälsa, församlingens enighet, kan bero på, hur Du handlar härvidlag. Ödmjuka Dig därför under Guds mäktiga hand, så att Han kan upphöja Dig i rättan tid, ja, "kasta alla era bekymmer på honom, ty han har omsorg om er." {Första Petrusbrevet 5:7.}

Det är ett beklagligt faktum, att ett felande hjärta inte låter sig klandras, eller underkasta sig ödmjukhet genom (240) syndabekännelse. Någon ser sina fel, men menar, att bekännelse skulle förringa hans eller hennes värdighet. Därför ursäktar vederbörande sina fel, och undviker den tuktan, som själen skulle behöva. Tanken på de uppenbara villfarelserna förbittrar tillvaron och förvirrar handlandet; och genom att lämna bekännelsens stig, blir personen inget trofast exempel för folk. Personen märker andras felsteg, men hur skall han kunna uppmuntra dessa och ge dem rådet: "Bekänn alltså era synder för varandra och be för varandra så att ni blir botade"

{Jakobsbrevet 5:16}, när han inte följer denna instruktion i sitt eget liv? Hur mycket lär predikanter och folk sig egentligen av en sanning, som de föser åt sidan, och helst glömmar, eftersom den är obehaglig; eftersom den inte smickrar stoltheten, utan tillrättavisar och orsakar smärta? Predikanter och folk, om Ni alls skall kunna frälsas, måste Ni frälsas dag för dag, timme för timme. Ni måste hungra och törsta efter Kristi rättfärdighet, och den Helige Andes upplysning. Församlingsmedlemmar - Ni, som sätts in i förtroendeställning - måste döpas med Guds Ande, annars kommer Ni inte att vara rustade för de ställningar, som Ni intar.

En människa kan få kunskaper om Skriften, som ändå inte gör henne lämplig för frälsning, även om hon kan mästra och överträffa sina motståndare i offentlig diskussion. I fall hon inte känner en längtan i själen efter Gud; i fall hon inte rannsakar sitt eget hjärta som med ett tänt stearinljus, i fruktan för, att ett fel skulle ligga på lur; i fall hon inte hyser en önskan om, att besvara Kristi bön om, att Hans lärjungar måtte vara ett med Fadern, så att världen kan tro, att Jesus är Kristus - inbillar hon sig förgäves, att hon är en kristen. Hennes kunskapsinhämtning, som inleddes i äregirighet, utvecklas till stolthet; men hennes själ är tom på gudomlig kärlek, Kristi vänlighet och saktmod. Hon är ingen klok person i Guds ögon. Hon må säkra visdom, till att övervinna motståndaren; men vägen till frälsning går bara genom den Helige Andes påverkan. Och Andens (241) frukt är "kärlek, glädje, frid, tålmod, vänlighet, godhet, trohet, mildhet och självbehärskning." {Galaterbrevet 5:22.} Varken talang, vältalighet eller själviska studier av Skriften ersätter kärlek till Gud eller anpassning till Kristi bild. Inget annat, än gudomlig kraft kan återskapa människohjärtat och människokaraktern, och genomsyra själen med Kristi kärlek, som alltid visar sig i förbarmande för dem, som Han dog för. - *The Review and Herald*, den 28. November, 1893.

Den viktigaste Utbildningen för evangeliska Medarbetare

(242) Det finns kristna medarbetare, som inte har fått någon högre utbildning, eftersom det varit omöjligt för dem, att säkra sig denna möjlighet; men Gud har visat, att Han har valt dem. Han har förordnat dem till, att gå ut och arbeta i Hans vingård. Han har gjort dem till Sina effektiva medarbetare. De är lärvilliga; de märker sitt beroende av Gud, och den Helige Ande är hos dem, för att avhjälpa deras svagheter. Anden vederkvicker dem och skänker ny kraft åt sinnet,

Han styr deras tankar, och hjälper dem med, att föra fram sanningen. När en medarbetare ställer sig upp inför folk, för att tala livets ord, kan återklngen från Kristi röst höras i denna stämna.

Det är tydligt, att han vandrar med Gud; att han har varit tillsammans med Jesus och lärt av Honom. Han har bringat sanningen in i själens innersta helgedom; för honom är den en levande realitet, och han belyser sanningen i Andens och kraftens demonstration. Folk hör glädjens ljud. Gud talar till deras hjärtan genom män, som är helgade till Hans tjänst. När medarbetaren lyfter upp Jesus genom Anden, blir han verkligen värtalig. Han är allvarlig och uppriktig, och älskas av dem han arbetar för.

Vilken synd vilar ändå inte på dem, som lyssnar till sådana män endast för att kritisera, för att slå ned på dålig grammatik, eller felaktiga uttalanden, och framhåller dessa fel, för att förlöjliga. Fariséerna bespottade Kristus; de kritiserade Hans enkla språk, som var lika tydligt som ett barns, medan de äldre och allmänheten gärna lyssnade till Honom, och blev hänryckta av Hans ord. Sadducéerna hånade Honom också för, att Hans predikningar inte liknade något, som kom från härskarna och de skriftkloka. Dessa judiska lärare talade entonigt, och de tydligaste och mest värdefulla Skriftställen gjordes (243) ointressanta och obegripliga, begravda under en massa traditioner och lärda utläggningar från rabbinerna. Därigenom blev folket mera okunniga om Bibelns betydelse, än innan de lyssnade till dessa uttolkningar. Det var många själar, som hungrade efter Livets Bröd, och Jesus gav dem den rena, enkla sanningens näring. Med Sin lära tog Han fram illustrationer från naturens ordning och vardagslivets händelser, som de var bekanta med. Därigenom blev sanningen en levande verklighet för dem; naturens scenerier och det dagliga livets angelägenheter upprepades för dem som Frälsarens dyrbara lära. Kristi undervisningsmetod var precis sådan, som Han önskar, att Hans tjänare skall följa.

Den talare, som saknar grundlig utbildning, kan stundom begå grammatiska fel, eller tala otydligt; han kan inte använda de värtaligaste uttryck eller det skönaste bildspråk, men om han själv har ätit av Livets Bröd; om han har druckit ur Livets Källa, kan han ge de hungrande själarna näring; han kan ge Livets Vatten till den törstande. Hans brister blir förlättna och glöms bort. Åhörarna blir varken trötta eller leds, utan tackar Gud för det nådens budskap, som förmedlats genom Hans tjänare.

Om medarbetaren har helgat sig helt till Gud och ber ihärdigt om styrka och himmelsk visdom,

kommer Kristi nåd att vara hans undervisare, och då övervinner han stora fel och blir allt förståndigare avseende det gudomliga. Men ingen skall ta sig friheter på detta område, och bli passiv, och spilla tid och tillfällen, samt försumma den undervisning, som är så viktig för honom, för att bli duglig. Herren är på inget sätt glad över, att de, som ges tillfällen till kunskapsvinning, ursäktar sig och struntar i förmånerna Han har lagt inom deras räckvidd, för att göra dem förståndiga, välkvalificerade medarbetare, som Han inte behöver skämmas för.

Framför alla andra på jorden skall den person, vars sinne lysas upp av Guds Ords öppnande av hans förstånd, känna att han måste vara mera flitig (244) med, att granska Guds Ord, och ivrigt studera vetenskaperna, ty detta hopp och kall är större, än något annat. Ju tätare knuten en människa är till all kunskap och visdoms Källsprång, desto mera kan hon växa intellektuellt såväl som andligt genom sitt förhållande till Gud. Gudskunskapen är den väsentliga utbildningen, och denna kunskap gör varje sann medarbetare till sitt ständiga studium, för att uppnå. – *Christian Education*, s. 143, 1893.

För vidare studium

1893 *General Conference Bulletin*, Upplärning av Medarbetare, m.m. sid. 161-163

1893 Boken "Christian Education"

Studerande avgör sitt eviga Öde

(245) Mätte de studerande komma ihåg, att formandet av en karaktär, som består provet i domen, är en väldigt allvarlig uppgift. Ni är själva ansvariga för det slags karaktär Ni formar. Ingen lärare på en undervisningsinstitution kan dana eller skapa Era karaktärer. Ni avgör själva Ert eget eviga öde. Det är nödvändigt, att en sådan karaktär går att anse vara värdig att ta efter. Vi hänvisar Er till Josef i Egypten, och till Daniel i Babylon. Dessa unga blev rannsakade och prövade; men eftersom de var principfasta, blev de representativa män och förebilder gällande renhet och rättskaffenhet. Jag vill säga till de unga på våra undervisningsinstitutioner, om Ni bekänner Er till tron eller ej, att Ni nu befinner Er i prövotiden, och en annan prövotid kommer Er inte till del. Detta är det enda tillfälle Ni kommer att få, att bestå Guds undersökning och prövning.

Guds änglar i de himmelska salarna övervakar karaktärsutvecklingen med det djupaste intresse; handlingar vägs och Ert moraliska värde mäts utifrån uppteckningarna i Himmelsens böcker. Varje dag går Gud igenom förteckningen över Era liv, sådana de varit det dygnet, oavsett om

anteckningarna skvallrar om förtjänst eller motsatsen. Ni saknar själens sanna upphöjelse och ett ädelt sinnelag, och ingen människa kan ge Er den karaktär Ni behöver. Det enda sätt, varpå Ni kan motsvara måttet på moraliskt värde, som Ni mäts med, är att göra Er beroende av Kristus, och samarbeta med Honom, samarbeta stadigt, allvarligt och beslutsamt, med målet i sikte.

De, som gör detta, fläckar inte ned arbetet med lättvindighet, ytlighet eller förlustelsesjuka. De anser det inte innebära någon liten omkostnad för föräldrarna eller dem själva, att de har kommit till skolan, för att vinna större insikt om vetenskaperna, liksom en mera omfattande (246) förståelse av både Gamla och Nya Testamentet. Jag vill tala till Er, som till personer med egen tankeförmåga och medvetenhet om sina förmåner och plikter. Vore det inte bäst för Er, att samarbeta med Era lärare, så att Ni når den allra högsta standard, som Ni över huvud taget kan säkra? Tiden är mera värdefull för Er, än guld, och Ni bör nyttja varje dyrbart ögonblick. Ni bör betänka Ert inflytande över andra. I fall en elev handlar överilat, och hänger sig övermåttan åt nöjen, bör han ställa sig under principens kontroll, så att han inte blir ett verksamt ombud åt Satan, och därigenom motverkar arbetet med sitt felaktiga inflytande över lärarnas insatser, och ödelägger det, som himmelska förnuftsvasen försöker att uträtta genom mänskliga redskap. Han kan på detta vis gäcka Guds plan, och inte ta emot Kristus; därmed blir han heller inte en Guds son.

Förpliktelsen mellan lärare och elever är ömsesidig. Lärarna bör anstränga sig ihärdigt, för att deras egna själar skall helgas genom Kristi nåd, och för att de skall arbeta på Kristi sätt för elevernas frälsning. Å andra sidan bör de studerande inte uppträda så, att de försvårar för sina lärare, och ådrar sig svårtyglade frestelser. Eleverna bör icke, genom ett felaktigt handlingssätt, skada skolans fina ställning och goda rykte, och därigenom orsaka rykten ibland troende och icke troende om, att sjundedags-adventisternas skolor - fastän upprättade, för att ge eleverna den bästa utbildning - inte är bättre, än världens vanliga skolor. Detta är inte den karaktär eller det rykte, som Gud önskar Sig för våra skolor; och de, som har utövat det av Gud betrodda inflytandet med tanke på skolans karaktär och renommé, har utövat det på fel sätt. De, som har visat respektlöshet för regler, och som har försökt, att nedbryta auktoriteter, oavsett om de är troende (247) eller icke-troende, står registrerade i Himmels bøger som de, vilka ej går att betros med medlemskap av den kungliga familjen, som ej får vara barn till den himmelske Kungen. De lärare, som känner en börda av, att

arbeta som de bör, har tillräckligt mycket ansvar, omsorg och belastning, utan att måsta tyngas ned ytterligare av Er olydighet. De uppskattar alla insatser från de studerandes sida, för att samarbeta med dem i detta verk.

En likgiltig och olydig studerande, som inte uppammar självaktning, som inte är allmänt välordnad, och som inte försöker att göra sitt bästa, skadar sig själv. Han avgör själv sin karaktärs särdrag, och uppmuntrar andra till, att överge sanning och redlighet, som, om det inte hade varit för hans skadliga inflytande, skulle töras värna om det sanna och ädla. En studerande, som känner sitt ansvar för, att vara trofast, och hjälpa sina instruktörer, bistår sig själv mer, än han biträder alla andra. Himmelen blickar med bifall ned på de studerande, som lägger sig vinn om, att göra det rätta, och är fast bestämda, att de skall vara uppriktiga gentemot Gud. Då erhåller de hjälp från Gud. Om Daniel och hans vänner, som stod fasta som en klippa på sanningen, står det skrivet: "Åt dessa fyra unga män gav Gud kunskap och insikt i all slags skrift och vishet . . . Han fann att de i alla frågor som krävde vishet . . . förstod var tio gånger klokare än någon annan av de spåmän och besvärjare som fanns i hela hans rike." {Danielsboken 1:17, 20.}

Om Du inte vill använda Dig av Dina tillfällen och förmåner, varför går Du då på skolan och använder de pengar Dina föräldrar strävat, för att få ihop till Dina studier? De har sänt Dig bort från hemmets tak, med hopp om, att Du skall bli utbildad och få gagn av Ditt uppehåll på skolan. De har följt Dig med brev och med böner, och alla rader Du har skrivit till dem, har lästs med iver. De har tackat Gud för allt, som antytt framgång för Dig i Ditt liv som kristen, och de har (248) gråtit av glädje över, att se Dina framsteg i vetenskaplig och andlig insikt. Oh, jag vill be Dig av hjärtat om, att inte göra något tvivelaktigt. Betänk, i vilket ljus Dina föräldrar kommer att betrakta Dina handlingar, och gör inte något, som sätter törnen i deras huvudkuddar. Var inte tanklös, ryggradslös och laglös. Dina handlingar stannar inte hos Dig själv; de återspeglar tilliten eller bristen därpå till skolan, allteftersom de är goda eller dåliga. I fall Du är ond, sårar Du Jesus Kristus, som har köpt Dig med Sitt eget blod, skadar Du rektorns själ, sårar lärarnas hjärtan, och skadar och ödelägger Din egen själ. Du fläckar ned Ditt facit, vilket Du kommer att skämmas över. Kommer det att betala sig? Det är alltid bäst och säkrast, att göra det riktiga, därför att det är riktigt. Vill Du inte betänka detta med allvar nu? Rätt tänkande lägger grunden till rätt handlande. Bestäm Dig härvidlag, så kommer Du att kunna motsvara Dina föräldrars förväntningar. Då ser de,

att de pengar de har lagt ut för Dig, inte har satsats fel eller missbrukats. Besluta Dig för, att samarbeta med Dina föräldrars och lärares ansträngningar, och uppnå en hög kunskaps- och karaktärsstandard. Ha som mål, att inte göra dem besvikna, som älskar Dig högt nog, till att lita på Dig. Det är manligt, att göra det rätta, och Jesus kommer att hjälpa Dig med det, om Du gör Ditt bästa, eftersom det är det rätta.

De, som är angelägna om Er framgång, hyser smickrande hopp för Er, att Ni skall bli nyttiga män, som kommer att fyllas med moralisk halt och osviklig renhet. De unga, som har rest från Nya Zeeland till Amerika, har satt mycket på spel; och jag vill säga till dessa studerande: Sätt Era mål högt, och gå stegvis uppåt och uppnå standarden, också även om det kan innebära smärta, självförnekelse och självupppoffring. Kristus kommer att vara en närvarande hjälp åt Er i varje stund, om Ni kallar på Honom, för att Ni skall vara liksom Daniel, som frestelserna inte kunde fördärva. Gör inte Era föräldrar och vänner besvikna, men framför allt, (249) gör inte Honom besviken, som älskade Er så mycket, att Han gav Sitt eget liv, för att upphäva Era synder och bli Er personlige Frälsare. Jesus sade: "utan mig kan ni ingenting göra." {Johannesevangeliet 15:5.} Ha detta i åtanke. I fall Ni begår fel, kan Ni vinna seger, genom att se kritiskt på dessa fel, och betrakta dem som varnande fyrlyjus, som sätter Er i stånd till, att inte upprepa dem. Jag behöver inte säga, att detta kommer att vända Era nederlag till seger, gäcka fienden, och ära Er Förlossare, som äger Er.

Vi är verkligen ledsna över varje karaktärsfel, som har ödelagt Ert facit i det gångna, eftersom vi vet, att Ni tydligen inte vakade och bad. Vi är ledsna över de misstag, som har gjorts, eftersom de har lagt bördor på lärarna, som de borde ha slupit. Lärare har sina egna naturliga karaktärsvagheter att kämpa med, och de kan också handla oklokt, när frestelser drabbar dem. De tror sig göra det riktiga, även om de genomtvingar sträng disciplin, och likväl begår de fel i den sak, som de har med att göra. Hur mycket bättre skulle det inte vara för både elever och lärare, om de studerande ville göra det till en hederssak, och handla utifrån rena och ädla motiv, så att deras agerande skulle anbefallna dem till vederbörande, som är deras lärare och uppfostrare. Om de, på alla möjliga sätt och under alla omständigheter, ville behandla dem i förtroendeställningar och ansvarspositioner så, som de själva skulle vilja behandlas, vilken frid och framgång skulle det då inte bli på skolan!

Varför skall de studerande göra gemensam sak med den store avfällingen, och bli hans redskap

och fresta andra, samt genom andra orsaka mångas fall? Varje människa har sina egna personliga prövningar, som är unika för henne, och ingen undgår frestelse. Om lärarna är Kristi lärjungar, och bedriver arbetet på ett av Gud gillat sätt, kommer Satan förvisso att angripa dem med sina frestelser. I fall (250) den store bedragaren kan egga onda delar i karaktären hos de studerande, och därmed införa förvirring och modlöshet hos undervisarna, har han uppnått sitt mål. Om läraren, utsatt för sina frestelser, visar svaghet i något avseende, ödeläggs hans inflytande; men han, som visar sig som ombud åt den store själafienden, måste avlägga räkenskap inför Gud för det han har gjort, för att förmå läraren att snubbla. Måtte de studerande omsorgsfullt betänka denna sida hos frågan, och måtte de hellre undersöka, hur de skall uppmuntra och stödja sina lärare, än att bringa modlöshet och frestelse över dem. Om de gör det, kommer de inte att så ogräs, som spirar upp ibland vetet. "Bedra inte er själva. Gud bedrar man inte: det människan sår skall hon också skörda. Den som sår i sitt kötts åker skall av köttet skörda undergång, men den som sår i Andens åker skall av Anden skörda evigt liv. Låt oss inte tröttna på att göra gott. Ty när tiden är inne får vi skörda, om vi inte ger upp. Låt oss därför göra gott mot alla människor medan vi har tillfälle, och framför allt mot dem som delar vår tro." - Galaterbrevet 6:7-10.

Studerande kommer att frestas till, att göra det olovliga, när överträdelsen endast är till för, att behaga dem själva och för att de skall ha "skoj", som de säger." I fall de tillskriver sig själva ära, och betänker att de, genom att göra detta, inte är till välsignelse för någon, och inte hjälper någon, utan förvecklar andra såväl som sig själva i vanskligheter, är det bättre, att handla manligt och hedervärt, och lägga viljan på Kristi viljas sida. Då bör de arbeta på Kristi sätt, och hjälpa sina lärare med, att bära sina bördor. Satan berövar annars lärarna modet, genom att utnyttja tanklösa personer. Därmed åstadkommer de en stämning i skolan, som, i stället för att förtränga och försvaga den moraliska styrkan, visar sig vara sund och uppmuntrande. Därmed kan de studerande bli förvissade om, att de har gjort sin del på Kristi sida av frågan, och har inte gett den store fienden en (251) gnutta inflytande eller ammunition mot allt, som är gott. Med hur mycket större glädje kan inte de studerande då dra sig till minnes ett dylikt uppträdande, än om de har dragit upp hemliga planer, för att vända ryggen åt lagar och regler. De få då orsak till, att prisas Gud, att de har stått emot böjelseernas lockelse, och har utövat sitt inflytande till förmån för ordning, flit och lydnad. Måtte varje studerande komma ihåg, att det står i

hans kraft att hjälpa, och att inte förhindra utbildningens sak.

Studering på våra undervisningsinstitutioner kan antingen dana en karaktär efter den gudomliga förebilden, eller bryta ned sina Gudagivna krafter, och sänka sig själva till en låg nivå. Då kommer de inte att ha någon annan att skylla på, än sig själva, när de gör sig själva till sämre personer. Allt, som Gud kunnat göra, har gjorts för människornas bästa. Alla önsknings har tillmötesgått; alla vanskligheter och nödlägen har beaktats. De krokiga stigarna har rätats ut, och de skrovliga ytorna har planats ut, och därför kommer ingen att ursäktas på domens dag, om han har gått omkring och ruvat på vantro och motsatt sig den Helige Andes verkan.

Jesus Kristus har gett Sig Själv som ett fullständigt offer för Adams fallna söners och döttrars skull. Oh, vilken förödmjukelse utstod Han inte! Han steg bitvis ned allt längre på ödmjukhetens stig, likväl förnedrade Han aldrig Sin själ med en syndfläck genom överträdelse. Allt detta led Han, för att kunna lyfta och resa upp, förfina och förädla Er samt sätta Er som medarvingar jämte Honom på Sin tron. Hur skall Ni göra Ert kall och Er utkorelse säker? Vad innebär frälsningens väg? Kristus säger: ”Jag är vägen och sanningen och livet.” {Johannesevangeliet 14:6.} Oavsett allvaret hos just Din synd och skuld, är Du kallad, är Du utvald. ”Närma Er Gud, så skall han närma sig er.” {Jakobsbrevet 4:8.} Ingen tvingas mot sin vilja, att komma till Jesus Kristus. Himmels Majestät, den sanne och levande Gudens enfödde Son, öppnade vägen för Dig, att komma till Honom, då Han gav Sitt liv som offer på (252) Golgatas kors. Men samtidigt som Han led allt detta för Dig, är Han för ren, för rättfärdig, för att se på synd. Dock behöver inte ens detta hålla Dig borta från Honom; ty Han säger: ”Jag har inte kommit för att kalla rättfärdiga till omvändelse utan syndare.” {Lukasevangeliet 5:32.} Måtte förtappade själar komma till Honom precis som de är, utan ursäkter, och be intensivt om Kristi försonande blod. Då kommer de att finna gillande hos Gud, som bor i härlighet mellan keruberna över nådastolen. Jesu blod är ett aldrig sviktande pass, varigenom alla Dina böner når fram till Guds tron. - *Christian Education* (Supplement/Tillägg), 1893.

Formalitet, inte Organisering, är av Ondo

(253) Det onda kommer inte av organisering, utan av att allt organiserandet upphöjs till det

finaste, och av att livaktig gudsvörnad tilldelas liten betydelse. När formalitet och maskineri ges företrädet, och det blir en besvärlig uppgift, att befordra verket, som skulle göras enkelt, utmynnade det i ondo, och endast föga utträttas i förhållande till ansträngningarna. Avsikten med organisering är den rakt motsatta till detta; och skall vi upplösa organiseringen, kommer det att vara liktydigt med, att riva ned det, som vi har byggt upp. Usla resultat går att skönja, både i Sabbatsskolans arbete och i missionen, därför att så mycket görs mekaniskt, och livsviktiga erfarenheter har gått förlorade. Många av de tilltänkta förbättringar, som har införts, har präglat verket med människors signatur. Sabbatsskolan har som ämbetsmän och lärare antagit män och kvinnor, som är oandligt sinnade, och saknar levande intresse för sin betrodda uppgift; men saker och ting går endast att ordna upp med den Helige Andes hjälp. Samma onda har i årtal förekommit i våra församlingar. Formalitet, stolthet och en önskan om, att visa upp sig, har ersatt sann fromhet och ödmjuk gudsvörnad. Skulle vi se en annan tingens ordning, skulle ett antal helga sig själva helt till Gud, och sina förmågor till arbetet i Sabbatsskolan. Därför skulle de alltid öka sin kunskap, och utbilda sig själva, så att de kunde instruera andra om de bästa metoderna för detta arbete; men det är inte upp till medarbetarna, att finna metoder, som de kan förevisa, satsa tid på teateruppvisningar och musikalisk underhållning, för detta gagnar ingen. Det båtar eller gagnar inte, att lära barnen, att hålla tal vid särskilda tillfällen. De bör vinnas för Kristus, och i stället för att bruka tid, pengar och arbete på, att visa upp sig, bör alla krafter användas, för att samla kärvar till skörden.

(254) Många har tyckts tro, att det viktigaste för Sabbatsskolan har varit, att organisera skolan, och öva eleverna i handling i harmoni med ceremonier och former; och om personerna kan användas som lärare, kommer Sabbatsskolan att klara sig själv. Det kommer ofta in lärare, som inte förmår, att leda själar till Kristus, eftersom de inte själva vet, vad som är så dyrbart hos Honom; men alla, som inte sätter rätt värde på människosjälens, så att de arbetar så, som Kristus arbetade för dem, försingrar för Kristus. ”. . . den som inte [märk dessa ord] samlar med mig, han skingrar.” {Matteusevangeliet 12:30.} I fall lärare saknar bördan, att leda själar till Jesus, kommer deras likgiltighet för sanningen att tillta; de kommer att bli liknöjda, och atmosfären omkring deras själar kommer att bidra till, att folk skingras från Kristus. Och med sådana element i Sabbatsskolan kommer det hela tiden att råda konflikt medförande vanskligheter; ty sätter lärarna igång

med arbetet utan intresse för det, kommer eleverna att reagera på motsvarande sätt.

Men även om dessa svårigheter förekommer, försvinner de, genom att upplösa organisationen? Jag är säker på, att Herren har verkat med den organisation, som har utformats, och förekomsten av motarbetande element inom verksamheten är inte orsak nog till, att upplösa organisationen. Vi har fått mycket ljus om organisering av församlingarna, och ändå har vi gått igenom en hård strid, för att utveckla organisationen; men med tiden har seger vunnits. Skall församlingen nu desorganiseras på grund av likgiltighet, styv formalism och stolthet? Skall vi gå tillbaka till oordning, därför att de ohelgade församlingsmedlemmarna har skänkt verket människors stämpel, och ge oss i kast med, att dana församlingen efter den populära eller gängse måttstocken?

Det är sant, att den enskildes gudsvörnad i hög grad har gått förlorad i församlingen, och många Kristi bekännande efterföljare är så förblindade, att (255) de tror sig vara gudfruktiga, och de lägger ned sin tid och sina krafter på det världsliga. De medger ej, att alla deras förståndsfrågor har köpts av Kristus, och att de bör helga sina bästa beslut till Honom, så att Hans sak kan främjas. Men i stället för att komma med skarpa och klara tankar om sakens främjande, för att stärka och välsigna församlingen, brukar de sina krafter på, att främja sina egna intressen. De samlar icke med Kristus, utan leds bort från Honom genom sina ord och handlingar. De omger sina själar med en atmosfär, som är andligt ödeläggande. De säger sig vara Kristi efterföljare, men de känner Honom inte av erfarenhet. De praktiserar inte religion. De försöker inte, att vara kristna på samma sätt, som de utövar ett yrke. De bekänner sig tro den avancerade sanningen; men det är tydligt, att de håller den ute på förgården; för den utövar ingen helgande kraft på liv och karaktär. De erkänner inte, hur mycket står på spel; ty deras egna och andras själar frälsning äventyras. De vill inte kännas vid, att för att livet skall fungera, måste de utsätta sig för andlig tukt och upplärning, ja, gå i Kristi skola. Utan denna andliga disciplin, blir de likgiltiga, ovetande och outvecklade. Ej heller ser de nödvändigheten av andlig träning och kunskap, som utrustar dem för inflytelserika och nyttiga ställningar. Om de inte helgar sig själva helt till Gud, och blir elever i Hans skola, kommer de att utföra ett hafsartat arbete, som blir till skada för församlingen.

Men skall verkligen församlingen och dess verk måsta gå bakåt på grund av detta oheliga inflytande, och skall vi riva ned de metoder, som det har kostat oss så mycket att bygga upp, och

förklara organiserandet vara ett misstag? Det törs vi inte. Det är mycket, som måste justeras, ty mindre betydelsefulla ting lyfts fram, medan andra ting av stor vikt försummas och anses som oväsentliga. Människors tänkande behöver intellektuell såväl som andlig skolning, så att de kan utvecklas (256) harmoniskt; för utan rätt skolning kommer ingen att tillfredsställande kunna axla olika förtroendeuppdrag.

Den stora undervisningsboken är Bibeln, och ändå läses och praktiseras den så litet. Oh, om varje enskild ville försöka, att göra sitt bästa, använda sina möjligheter efter hängiven förmåga, ja, ville använda alla de krafter, som Gud har gett honom, inte endast för att gynna sina timliga intressen, utan för att främja sina andliga angelägenheter! Oh, om alla ihärdigt skulle efterforska sanningen, och allvarligt försöka, att lägga sig till med ett korrekt språk och en kultiverad röst, så att de kunde lägga fram sanningen i all dess upphöjda och förädlande skönhet! Låt ingen inbilla sig, att han skall halka in på ett bananskal i en nyttig ställning. Om människor önskar, att brukas som Guds medarbetare, skall de anstränga sina krafter, och helga sinnet väldigt flitigt. Det är Satan, som håller människor fångna i ovetande och liknöjdhet, så att de utvecklas på ett ensidigt sätt, som de aldrig själva förmår att rätta till. Han vill, att människor endast begagnar ett slags förmåga och utesluter de andra, så att sinnet mister sin livskraft, och när det verkligen är nödvändigt, är de hjälplösa i nöden. Gud önskar, att människor gör sitt bästa. När Satan leder tankarna i en viss riktning, drar Jesus dem i en annan.

När sanningen antas i hjärtat, inleds personens förädling och helgande. Den, som värnar om sanningen, menar sig inte besitta all upplysning, utan erkänner, när han praktiskt utövar sanningen, att han har användning för ständig upplysning, och har behov av mera kunskap. När han lever ut sanningen, märker han verkligen sin okunskap, och ser nödvändigheten av en mera grundlig utbildning, för att förstå, hur han skall använda sina förmågor på bästa sätt.

Det saknas talanger ibland oss, och vi har inte tillräckligt många upplärda män, som kan leda våra Sabbatsskolor och församlingar ordentligt. Många, (257) som känner till sanningen, förstår den inte på så sätt, att de själva kan undervisa om den. De är inte förberedda på, att presentera den på så vis, att dess heliga, majestätiska karaktär framstår tydligt för folk. I stället för mindre disciplin, behöver de grundligare träning. Det är omöjligt för någon, att förutse, vad han kan komma att bli kallad till. Han kan hamna i situationer, där han behöver snabbt omdöme och

väl avstämde argument, och därför är det till Kristi ära, att de välutbildade medarbetarna ibland oss mångdubblas; då kommer de hellre att kunna kommunicera sanningen på ett klart och begripligt sätt. Därmed kommer sanningen att framställas på ett sätt, som är så litet bristfälligt som möjligt.

När sinnet står under den Helige Andes inflytande, har verklig utbildning stor betydelse, och var och en bör lära sig, att rätt varsebli dessa ämnen, som Gud har delgett oss. Tack vare den praktiska kunskap, som han får, kan andra, under inflytande från hans egen karaktär, bli besjälade av värdet av träning i Kristi tjänst och fås att följa Hans exempel. Det är mycket, som skall uträttas i världen, och det är inte sunt, att låta nyomvända syssla med det av högsta vikt. Den slöhet, den maklighet och ouppmärksamhet, som uppvisas inför utbildning, är helt otrolig, men det behagar Satan gott. Gud vill, att vi väcks upp ur vår likgiltighet, och inte längre låter förståndets krafter gå till spillo, och urarta till imbecillitet och dåraktighet. Människor skall sätta värde på de talanger de har fått sig betrodda, och dra fördel av de tillfällen, som framträder inom deras räckvidd. Omgjorda de mentala krafterna, förstora tankeförmågan och utveckla den genom ihärdig användning.

Det är mer, än någonsin bruk för kvalificerade unga män och kvinnor inom arbetet. Våra Sabbatsskolor har inte endast användning för förståndiga, utan för andliga, medarbetare, och sinnet vinner spänst och verkningskraft genom disciplin. Studerar man ytligt, mister sinnet gradvis (258) spänsten, och urartar i imbecillitet, och klarar inga belastningar. Men utbildningen förbereder människor på, att dra lärdom och utträta det slags arbete, som måste göras på en given tidpunkt. Grundlig disciplin, under en klok lärare, är mera värdefull, än naturliga förmågor och begåvning, som saknar disciplin.

Herren har gjort det tydligt, att Han sätter värde på människan, då Han utgav Sin enfödde Son för hennes förlossning. Satan har också gjort det tydligt, att han sätter värde på, att sinne och hjärta med vältränade och helgade förmågor splittras och grumlas, genom att avleda ägaren från att tjäna Gud. Därigenom kan han locka över människor till avfallets led. Som en ljusetes ängel kommer han med sina insinuationer, för att dra människor in i sin tjänst; för han vet, att en utbildad man eller kvinna kan, när de inte står under Guds Andes kontroll, vara till stort gagn för honom. Han följer efter den studerande och försöker med snärjande frestelser, att göra honom stolt över sina uppnådda mål, och få honom till att tro, att han är en stor begåvning, att han skall lita på sig själv, och vandra i gnistorna från sin egen eld. Härigenom

förleds han till, att åtskilja själen från Gud, allt ljus' och kunskaps källa, för att upphöja sig själv, för att förena sig med Satan, all synds upphovsman.

Herrens fruktan är grundvalen för all visdom; och när man inte lutar sig emot Gud, blir frukten av utbildningen endast, att man upphöjer ogudaktigheten. Orsaken till församlingens svaghet och likgiltighet är, att Kristi nåd fattas ibland dem, som bekänner sin tro på sanningen för dessa sista dagar. Om Herren någon gång har talat genom mig, gömmer det sig synd av nästan varje slag hos många, som hävdar sig vara Guds barn; och om de inte skiljer sig från Satan och klänger sig fast vid Jesus, vår rättfärdighet, kommer Gud att uttala Sina veord över dem, som har fått stort ljus, och ändå har valt, att vandra i mörker. ”Sedan började Jesus gå till rätta med de städer där han hade utfört sina många kraftgärningar och förebrå dem att de inte hade omvänt sig. ’Ve dig, Korasin! Ve dig, Betsaida! Ty (259) om de kraftgärningar som har utförts hos er hade blivit gjorda i Tyrus och Sidon, skulle de för länge sedan ha omvänt sig i säck och aska. Jag säger er: För Tyrus och Sidon skall det på domens dag bli lindrigare än för er. Och du, Kapernaum, skall du kanske upphöjas till himlen? Nej, ner i helvetet skall du fara. Ty om de kraftgärningar som har utförts i dig hade gjorts i Sodom, skulle det ha stått ännu i dag. Men jag säger er: För Sodoms land skall det på domens dag vara lindrigare än för dig.’” {Matteusevangeliet 11:20-24.}

Det är en fruktansvärd sak, att äga stort ljus och många välsignelser, få många tillfällen och förmåner, och ändå inte göra frälsande bruk av dem. De, som inte brukar sina tillfällen frälsande, kommer att fördömas genom de möjligheter Gud har skänkt dem; men de, som vandrar i ljuset, kommer att få mera ljus. De, som har erhållit sanningens ljus, och likväl inte har vandrat i ljuset, står under samma dom, som Korasin och Betsaida gjorde. Skall vi inte ge akt på dessa varningar? Skall vi förbise denna förmaning? I en nära framtid kommer det att ses, vilka som har vandrat ödmjukt med Gud, och som har åttlytt Hans order. De, som har vandrat i gnistorna från sin egen eld, kommer att lägga sig ned i sorg. Det kommer att ses, att de har begått ett gruvligt fel. Oh, låt oss vakna upp! Ljuset skiner; öppna sinnets och hjärtats fönster och bjud de himlasända strålarna välkomna. Skall Jesus säga till dem, som bekänner sanningen, och som ändå inte vandrar i ljuset: ”På dem uppfylls Jesajas profetia: *Även om ni hör, skall ni inte förstå, och även om ni ser, skall ni inte se. Ty detta folks hjärta är förstocket. De hör illa med sina öron, och de sluter sina ögon, så att de inte ser med*

ögonen eller hör med öronen eller förstår med hjärtat och vänder om, så att jag får bota dem”? {Matteusevangeliet 13:14-15, kursivering i Svenska Folk-Bibeln 98.} - *Christian Education*, s. 140, 1893.

Till Lärare

(260) Envar, som har med utbildning av yngre studerande att göra, bör visa hänsyn för, att dessa barn påverkas och får intryck av stämningen, oavsett om den är behaglig, eller ej.

Om läraren är knuten till Gud, om Kristus förblir i hans hjärta, märker barnen den anda, som bor i honom. När en lärare är otålig eller irriterad emot ett barn, har barnet inte felat hälften så allvarligt, som läraren. Lärarna blir trötta under arbetet, och emellanåt säger eller gör barnen något, som sårar deras känslor. Låter lärarna då Satans anda komma in i dem, och retar barnen än värre, därför att de själva saknar taktkänsla och visdom från Gud? Ingen lärare bör anställas, förrän han genom rannsakan och prövning visat sig älska Gud och fruktar, att kränka Honom. Om lärarna har undervisats av Gud, om de dagligen lär sig läxor i Kristi skola, kommer de att arbeta på Kristi sätt. De kommer att vinna seger med Jesus och dra andra till Kristus; för varje barn och ungdom är dyrbar.

Varje lärare behöver ha Kristus bosatt hela tiden i hjärtat, och själv hysa en sann, självförnekande och självupppoffrande anda för Kristi skull. En lärare må vara tillräckligt utbildad och besitta breda kunskaper att ösa ur i klassrummet; men har det kunnat konstateras, att han äger taktkänsla och visdom, till att ha med människors sinnen att göra? I fall undervisare inte har Kristi kärlek oavbrutet i hjärtat, blir de ej i stånd till, att sätta sig i förbindelse med barnen, och bära det allvarliga ansvar, som läggs på dem för barnens och de ungas utbildning. De saknar själva den högre utbildningen och upplärningen, och de vet inte, hur de skall bemöta människors sinnen. Deras egna upproriska, naturliga hjärtan strävar efter herraväldet, och att utsätta barns formbara, mottagliga sinnen för en sådan (261) disciplin, efterlämnar ärr och sår i sinnet, som aldrig går att läka.

I fall en lärare inte känner sitt ansvar och den försiktighet han alltid skall uppvisa, när han har att göra med mänskliga sinnen, har hans utbildning i viss mån varit högst bristfällig. I hemmalivet har uppfostran varit skadlig för karaktären, och det är sorgligt, att denna brist på karaktär skall yttra sig under ledandet av de barn, som förs under hans kontroll. Vi står inför Gud på

försök och prov, för att utröna, om det går att lita på var och en av oss, så att vi kan inlemmas i Himmels återlösta familj. ”Och jag såg de döda, både stora och små, stå inför tronen. Och böcker öppnades, och ännu en bok öppnades, livets bok. Och de döda blev dömda efter sina gärningar, efter vad som stod skrivet i böckerna.” {Uppenbarelseboken 20:12.}

Här representeras den stora, vita tronen och Honom sittande på dem, för vars ansikte jorden och himlen flydde. Måtte alla lärare överväga, huruvida de uträttar sitt arbete inför det åskådande, himmelska universum. Varje barn, som lärarna kommer i kontakt med, har köpts med Guds enfödde Sons blod, och Han, som dog för dessa barn, vill att de skall behandlas som Hans egendom. Var säkra på – lärare – att Er kontakt med alla dessa barn skall vara av ett slag, som inte gör Er skamsna, när Ni möter dem på den stora dag, när alla ord och handlingar kommer fram för Guds revision, och resultaten läggs öppet fram för alla. ”Köpt för ett pris.” – Oh, vilket pris, endast evigheten kommer att visa innebörden av det uttrycket!

Herren Jesus Kristus känner oändlig ömhet mot dem, som Han har köpt för Sitt eget lidande i köttet, för att de inte skall gå förtappade jämte Djävulen och hans änglar, utan för att Han skall kunna göra anspråk på dem som Sina utvalda. Genom Sin kärlek fordrar dem som Sina, som Sin egendom; och Han ser på dem med utesäglig hengivenhet, och väldoft från Hans egen rättfärdighet ger Han till Sina älskade, som (262) tror på Honom. Det kräver taktkänsla och visdom samt mänsklig kärlek, liksom helgad hengivenhet för hjordens dyrbara lamm, att leda dem till insikt om sin rätt. Därmed kommer de att överlåta sig till sina trofasta herdars ömma vägledning. Guds barn utövar Jesu Kristi vänlighet.

Lärare, Jesus är i Era skolor varje dag. Hans stora hjärta av oändlig kärlek känner för, inte endast de bäst uppfostrade barnen med de gynnsammaste förutsättningarna, utan även för barnen med anstötliga karaktärsdrag. Inte ens föräldrarna har förstått, vilket stort ansvar de har för de karaktärsdrag, som deras barn har utvecklat, och har saknat ömhet och visdom, till att umgås på ett sunt sätt med dessa stackars barn, vilket har gjort dem till det de är. De drar inte de rätta slutsatserna gällande orsakerna till den nedslående utveckling, som utgör en prövning för dem. Men Jesus ser på dessa barn med medömkan och kärlek, ty Han ser och förstår orsak och verkan.

Läraren kan binda dessa barn till sitt hjärta med Kristi kärlek. Därmed sprids det en ljuvlig väldoft

i själens tempel, det uppstår en doft av liv till liv. Lärarna kan, genom Kristi nåd, vara det levande, mänskliga redskap – vara Guds medarbetare – som upplyser, upplyfter, uppmuntrar och bidrar till själens rening från moralisk besmittelse. Härigenom uppenbaras Guds bild i barnets själ, och karaktären förvandlas genom Kristi nåd.

Evangeliet är Guds kraft och visdom, om det presenteras korrekt av dem, som hävdar sig vara kristna. Kristus korsfäst för våra synders skull bör mjuka upp alla själar inför Gud, och kvarhålla detta tillstånd hos dem. Kristus uppväckt från de döda, uppstigen till det höga, vår levande Medlare i Guds närhet, är frälsningens vetenskap, som vi behöver lära oss och undervisa barnen och de unga om. Kristus sade: ”jag helgar mig för dem, för att de skall vara helgade”. {Johannesevangeliet 17:19.} Detta är det arbete, (263) som alltid åligger varje lärare. Det får inte förekomma något hafsartat arbete härvidlag, för även utbildning av barn på grundskolan kräver mycken nåd från Kristus och underkuvande av jaget. De, som av naturen är lätt irriterade, lätt provocerade, och har vant sig vid att kritisera, att tänka ont om andra, bör leta sig ett annat slags arbete, som inte överför något av deras kärlekslösa karaktärsdrag till barnen och de unga, för de har kostat för mycket. Himmelen ser den outvecklade mannen eller kvinnan i barnet, med förmågor och krafter, som, i fall de vägleds och utvecklas korrekt med himmelsk visdom, kommer att bli mänskliga redskap, som det gudomliga inflytandet kan samarbeta med. Skarpa ord och ständig kritik förvirrar barnet, men förbättrar det aldrig. Håll de stingsliga orden tillbaka; håll Din egen ande under Jesu Kristi tukt och förmaning; då kommer Du att lära Dig, att ömka och känna med dem, som står under Ditt inflytande. Ge inte prov på otålighet och hårdhet, för om dessa barn inte behövde något utbildning, skulle de inte behöva fördelarna av en skolgång. De skall tålmodigt och vänligt föras upp för framåtskridandets väg, där de stegvis tilldelas kunskap.

Det handlar om ett dagligt verksamt inflytande, som skall bibehållas, en tro, som verkar genom kärlek och renar lärarens själ. Har Du Guds uppenbarade vilja som Din högsta auktoritet? Om Kristus är formad invärtes, härlighetens hopp, kommer Guds sanning att inverka på Ditt naturliga temperament. Dess förvandlande verkan kommer att uppenbaras i en ändrad karaktär. Genom Ditt inflytande kommer inte Ditt annars uppenbart ohelgade hjärta och temperament att vända Guds sanning till en lögn för någon av Dina elever. Du kommer ej heller, att genom ett själviskt, otåligt och okristligt temperament i umgänget med människors sinnen visa, att Kristi

nåd inte räcker till vid någon tidpunkt, eller på någon plats. Därigenom visar Du, att Guds myndighet kontrollerar Dig, inte endast (264) teoretiskt, utan i verklighet och i sanning. Det måste till ett åtskiljande från allt anstötligt och icke Kristuslikt, oavsett hur svårt detta måtte bli för en sann troende.

Lärare, fråga Dig själv, huruvida Du utför Ditt arbete med tanke på den innevarande tiden eller för evigheten: Betvingar Kristi kärlek mitt hjärta och min själ, när jag har med de dyrbara själar att göra, som Jesu har gett Sitt eget liv för? Ersätts Dina gamla karaktärsdrag, som inte överensstämmer med Guds vilja, av Hans betvingande disciplin? ”Jag skall ge er ett nytt hjärta”. {Hesekiel 36:26.} Har allt i Ditt umgänge med Herren Jesus Kristus förnyats? Sår Du med Dina ord och Ditt mödosamma arbete sådana frön i de ungas hjärtan, att Du törs be Herren om, att vattna dem, för att de, med Hans tillfogade rättfärdighet, skall mogna till en rik skörd? Ställ Dig själv frågan: Befäster jag dessa ungdomar i deras förvrängda anda, genom att de ser sin lärare sakna en Kristuslik anda? I fall de skulle dö i sina synder, bär jag då inte ett ansvar för deras själar? Den själ, som älskar Jesus, som förnimmer Hans nåds frälsande kraft, dras till Kristus och önskar, att arbeta på Hans sätt. Han kan inte, och törs inte, låta Satan kontrollera hans anda och alstra giftiga ångor omkring hans själ. Allt undermåligt inflytande läggs åt sidan, eftersom det går emot Guds vilja och bringar själarna hos de dyrbara fåren och lammerna i fara; och han är ålagd, att vaka över själar, för att senare kunna avlägga räkenskap. Oavsett, var Gud i Sin försyn har satt oss, tänker Han bevara oss; som vår dag är, så skall vår styrka vara.

Den, som ger plats åt sina naturliga känslor och impulser, gör sig själv svag och icke trovärdig, för han blir härigenom en kanal, som Satan kan kommunicera igenom och på så vis besmitta och fördärva många själar. Dessa ohelgade utbrott, som behärskar personen, gör honom känslolokall. Till sist står han där höljdd i skam och förvirring. Jesu Kristi anda och Ande utövar alltid en förnyande och återskapande kraft (265) över själen, som har märkt sin egen svaghet och flytt till den Oföränderlige, som kan ge nåd och kraft, till att motstå det onda. Vår Återlösare har en bred och vittomfattande mänsklig sida. Hans hjärta berörs alltid av det lilla barnets välkända hjälplöshet inför grov behandling; för Han älskade barnen. Den lidande mänsklighetens svagaste rop har aldrig nått Hans öron förgäves. Och alla, som åtar sig ansvaret för, att undervisa de unga, kommer att möta förstockade hjärtan, en förvanskad natur, och hans uppgift blir då, att

samarbeta med Gud i, att återupprätta Guds moralbild i varje barn. Jesus, dyrbara Jesus – ett helt källsprång av kärlek fanns i Hans själ. De, som instruerar barn, bör vara principfasta män och kvinnor.

Det religiösa livet hos ett stort antal av dem, som bekänner sig att vara kristna, är sådant, att det visar att de inte är kristna. De framställer hela tiden Kristus felaktigt, de förfalskar Hans karaktär. De inser ej vikten av denna karaktärsförvandling, att de måste anpassas till likhet med Hans gudomliga sinnelag. I stället uppvisar de tidvis en falsk kristendom för världen, som orsakar själens ruin för dem, som de kommer i beröring med. Orsaken är den, att dessa bekännande kristna inte står under Jesu Kristi kontroll. Deras egna nedärvda och uppammade karaktärsdrag får ta överhanden som dyrbara egenskaper, fastän de har ett dödsbringande inflytande över andra människors sinnen. Kort och gott: De vandrar i gnistorna från sin egen eld. De har en religion att underkasta sig, men kontrolleras av omständigheterna. I fall allt går enligt deras behag, och deras ytliga, otyglade och okristliga natur inte stöter på några hinder i vägen, mjuknar de och uppträder vänligt och tilltalande. När det sker ting i familjen, eller i umgänget med andra, som stör friden och retar dem till vrede, bör de lägga fram alla bekymmer inför Gud. Sedan bör de ihärdigt be om Hans nåd, innan de sätter igång sitt dagliga arbete (266) som lärare. De bör känna, att Kristi kraft, nåd och kärlek vistas fortlöpande i deras egna hjärtan, sedan kan de påbörja arbetet. Då kommer Guds änglar att vara med dem i klassrummet. Blir de provocerade och irriterade i klassrummet, gör det ett dåligt intryck på barnen de ansvarar för. I stället för att undervisa barnen, behöver de själva undervisas om Kristi lära.

Måtte varje lärare, som antar ansvaret för, att utbilda barn och unga, rannsaka sig själv och studera det här med orsak och verkan. Har Guds sanning tagit boning i min själ? Har den visdom, som kommer från Jesus Kristus, vilken är ”först och främst . . . ren, vidare fredlig, mild, foglig, fylld av barmhärtighet och goda gärningar, opartisk och oppriktig”, berikat min karaktär? {Jakobsbrevet 3:17.} När jag verkar i den ansvarstygda ställningen som undervisare, värnar jag då om principen, att: ”Rättfärdighetens frukt sås i frid och ges åt dem som skapar frid”? {Vers 18.} Sanningen skall inte framhållas i praktiken, när vi känner att så är påkallat, utan den skall framhållas alltid och överallt.

Välbalanserade tankebanor och liksidiga karaktärsdrag är nödvändiga hos lärare på alla områden. Lagg inte det arbetet på unga kvinnor

och män, som inte vet, hur man bemöter människor. De vet så litet om nådens kontrollerande kraft över deras egna hjärtan och karaktärer, att de måste lägga bort vissa saker och lära sig helt nya läxor om den kristna erfarenheten. De har aldrig lärt sig, att hålla sina egna själar och sinnelag under Jesu Kristi disciplin, liksom att låta tankarna tas tillfånga av Jesus Kristus. Det förekommer alla slags karaktärsdrag att ge akt på hos barn och unga. Deras tänkande är mottagligt. Allt överilat och liderligt uppträdande från lärarens sida kan ointetgöra hans inflytande för alltid över de studerande, som han har utbildningsansvaret för. Och hur blir då denna utbildning för (267) barns och ungas nuvarande och framtida, eviga goda? Det skall utövas ett korrekt inflytande över dem för deras andliga bästa. Hela tiden skall det ges instruktioner, för att uppmuntra barnen till, att dana korrekta vanor, när det gäller tal, stämmans bruk och deras uppträdande.

Många av de barnen har inte fått en ordentlig uppfostran hemifrån. De har blivit sorgligt försummade. Några har fått göra, som de velat; andra klandras och mister modet. Endast få, små vänligheter och uppmuntran har visats dem, och endast få berömmande ord har talats till dem. Föräldrarnas bristfälliga karaktärsdrag har gått i arv, och den disciplin de erhåller genom dessa bristfälliga karaktärsdrag, har varit menliga i danandet av sinnelaget. Karaktärens bygge har inte skett med fullgott timmer. Det finns inget viktigare arbete att utföra, än att utbilda och uppfostra dessa unga och barn. Lärarna, som arbetar i denna del av Herrens vingård, behöver först lära sig, hur de skall kunna vara behärskade, och hålla temperamentet och känslorna under kontroll, i underdånighet för Guds Ande. De bör bevisa, att de inte är ensidiga troende, utan äger ett välbalanserat sinne, en allsidig karaktär. Då går det att lita på dem, eftersom de är samvetsgranna kristna, som själva står under Förstelärorens kommando. Denne har sagt: ”lära av mig, ty jag är mild och ödmjuk i hjärtat. Då skall ni finna ro för era själar.” {Matteusevangeliet 11:29.} Alltså måste de dagligen lära sig i Kristi skola, för att kunna utbilda barnen och de unga.

Genom god bildning och självbehärskning under disciplinen i Kristi skola, med en levande förbindelse med den Store Läraren, säkrar de förståndsmässig kunskap om praktisk religion, och håller sina egna själar i Guds kärlek. Därmed blir de varse, hur de skall använda gåvan tålmod och Kristuslikt overseende. Tålmod, kärlek, uthålligt förbarmande och öm förståelse aktiveras. De inser då, att de har det betydelsefullaste fältet i Herrens vingård att bearbeta. (268) De måste lyfta

sina hjärtan till Gud i uppriktig bön: Var Du min förebild, och när de beskådar Jesus, utför de Kristi gärningar. Jesus sade: ”Sonen kan inte göra något av sig själv, utan endast det han ser Fadern göra.” {Johannesevangeliet 5:19.} Så är det med Guds söner och döttrar; de ser ståndaktigt och lärvilligt på Jesus, de gör inget på eget bevåg eller efter egen vilja och behag; utan i Kristi lärdomar har de sett Honom, som deras Förebild, göra så, som de bör göra. Därmed visar de Jesu Kristi karaktär för de studerande varje gång de undervisar. De griper tag om de klara strålarna från Rättfärdighetens Sol och återspeglar dessa dyrbara strålar på de barn och unga, som de utbildar. Om sunda levnadsvanor uppväcks, lämnar dessa sådana avtryck i barnens sinnen och karaktärer, att de känner, att de själva måste ta efter dem. Det betyder mycket, att bringa barnen direkt under Guds Andes inflytande, att lära upp och disciplinera dem i Herrens tukt och förmaning. Det krävs allvarliga ansträngningar i Jesu namn och styrka, för att dana korrekta vanor, och besjålas av en rättfärdig anda. Instruktören måste hålla ut, lära ut sanningen rad för rad, föreskrift efter föreskrift, litet här och litet där, med en förbarmande och tålmodig anda, i sympati och kärlek, för att binda barnen till sitt hjärta med Kristi kärlek, som uppenbaras i honom personligen.

Denna sanning går i högsta grad att agera ut, och därmed blir den agerande ett föredöme för barnen. ”Han kan behandla dem rätt som är okunniga och far vilse, eftersom han själv är svag och därför måste bära fram syndoffer både för folket och för sig själv.” {Hebréerbrevet 5:2-3.}

Måtte lärarna hålla detta i sinnet, och aldrig förlora det ur sikte, fastän det är lätt hänt, att hysa agg mot barn och unga för deras dåliga uppförande. Därför bör de tänka på, att Guds änglar noga iakttar dem med sorg, ty i fall barnen felar och uppför sig galet, är det ändå (269) viktigare, att deras överordnade lärare undervisar dem genom föreskrift och exempel. De får under inga omständigheter förlora självbehärskningen, och vara otåliga och hårda, samt sakna medkänsla och kärlek; ty barnen är Jesu Kristi egendom, och lärarna måste vara väldigt försiktiga och gudfruktiga med den anda, som de gömmer på och de ord de säger, för barnen tar till sig det, som de möts av, det må vara gott eller ont. Detta är ett tungt och heligt ansvar.

Det behövs lärare, som är eftertänksamma, visar hänsyn för sina egna svagheter och synder, och som inte är tyranner, som berövar barn och unga modet. Det behövs mycken bön, mycken tro, mycket överseende och mod, som Herren är redo att ge. Gud ser nämligen alla provningar, och

lärarna kan utöva ett förunderligt inflytande, om de vill praktisera de lärdomar, som Kristus har gett dem. Men tänker dessa lärare överväga sina egna nyckfulla handlingar, sin slöhet i, att lära sig i Kristi skola och utöva Kristuslikt tålmod och hjärtats ödmjukhet? Lärarna bör själva vara lydiga mot Jesus Kristus, och alltid utöva Hans ord, så att de kan exemplifiera Jesu Kristi karaktär för de studerande. Lärarna bör låta sitt ljus skina i goda gärningar, och trofast vaka och sörja för hjordens lamm med tålmod, med ömhet, och med Jesu kärlek i sina egna hjärtan.

Det är ett misstag, att släppa ut på detta fält unga män och kvinnor, som inte har utvecklat en djup och innerlig kärlek till Gud och till de själar, som Kristus dog för. Annars leder det till tappet av många dyrbara själar. Lärarna behöver vara mottagliga för Guds Andes inflytande. Inte en enda, som lätt förlorar tålmodet och blir irriterad, bör vara undervisare. Lärarna måste överväga, att de har med barn att göra, inte med män och kvinnor. De är barn och har allt att lära, och det är mycket vanskligare för vissa, att lära sig, än för andra. En trögtänkt elev behöver mycket mera (270) uppmuntran, än han brukligt får. Om lärare, som av naturen älskar att ge order, diktera och upphöja sig själva med sin myndighet, som gärna handlar partiskt och har favoritelever, som de visar förkärlek för, medan andra behandlas med exakthet och stränghet sätts över dessa olika mänskossinnen, skapar det förvirring och uppstudsiighet. Lärare, som inte är välsignade med en välbalanserad erfarenhet, kan sättas till, att vaka över barn och unga, men gör stora fel mot dem de undervisar. Föräldrar måste fås att se saker och ting i ett nytt ljus. De måste förstå, att det är deras plikt att samarbeta med läraren, och uppmuntra till klok disciplin, och be mycket för honom, som undervisar deras barn. Man hjälper inte barnen, genom att fräsa, klandra eller beröva dem modet; man gör heller inte något gott, genom att underlätta deras uppror, olydnad, ovänlighet och kärlekslöshet, på grund av den anda man utvecklat. Om Ni alls är kristna, kommer Kristus – som gav Sitt liv för syndare – att bo i Er med Sin Ande; och Guds visdom kommer att undervisa Er i varje nödläge, som Ni hamnar i.

Barn har behov av, att rättfärdighetens stadiga, fasta och levande princip utövas omkring dem. Var säkra på, att Ni låter det sanna ljuset stråla över Era elever. Himmelens ljus fattas. Låt aldrig världen få det intrycket, att Er anda, smak och längtan inte är av högre och ädlare slag, än de världsliga människornas. I fall Ni genom Era handlingar ger dem detta intryck, leder Ni dem genom ett falskt och bedrägligt ljus i fördärvet. Basunen måste ge ifrån sig en bestämd klang. Den

evige Guden drar en klar och djup gräns mellan rättfärdiga och orättfärdiga, gudfruktiga och ogudaktiga; mellan dem, som är lydiga mot Guds bud och dem, som är olydiga.

Den nedersta delen på stegen, som Jakob såg i sin nattliga syn, nådde marken och den översta delen nådde in i (271) den högsta Himmelen. Gud Själv stod ovanför stegen, och Hans härlighet sken på varje stegpinne. Änglar steg uppför och nedför på stegen, vilken sken klart. Detta är en symbol på den ständiga kommunikationen mellan denna värld och himmelska platser. Gud förverkligar Sin vilja genom redskap som himmelska änglar, som står i ständigt tät och nära förbindelse med människor. Denna stege uppenbarar en direkt och viktig kommunikationskanal med jordens invånare. Stegen presenterade för Jakob världens Återlösare, som sammanlänkar jord och himmel. Var och en, som har sett bevis för sanningens ljus och tar till sig sanningen, samt bekänner sin tro på Jesus Kristus, är i ordets högsta bemärkelse en missionär. Han tar emot himmelska rikedomar, och det är hans plikt, att föra dem vidare, och sprida det han har mottagit.

Då öppnas ett fält att bearbeta och odla för dem, som har antagits som lärare på våra skolor, till att utså frön och inhösta det mogna vetet. Vad är mera tillfredsställande, än att vara Guds medarbetare i, att utbilda och undervisa barn och unga till, att älska Gud och hålla Hans bud? Led barnen, som Ni undervisar i grundskolan och i Sabbatsskolan, till Jesus. Vad kan innebära större glädje, än att se barn och unga följa Kristus, den Store Herden, som kallar, varvid fåren och lammen hör Hans röst och följer Honom? Vad kan sprida mera solsken i själen på den helgade medarbetaren, än att veta, att hans uthålliga arbete inte är förgäves i Herren, och se eleverna ta emot glädjens solsken i sina själar, därför att Kristus har förlåtit deras synder? Vad kan vara mera tillfredsställande för Guds medarbetare, än att se barnen och de unga ta emot Guds Andes avtryck i form av äkta karaktärsnärlig ädelhet och i återupprättandet av Guds moraliska avbild – att barnen söker den frid, som kommer från fridens Furste? Är sanningen trældom? Ja, på ett sätt; friden binder de villiga själarna till fångenskap i Jesus Kristus, den underkastar deras hjärtan (272) Jesu Kristi adelsmärke. Oh, det betyder mycket mera, än begränsade människosinnen kan fatta, att framställa Jesus Kristus och Honom korsfäst i allt missionsarbete. ”Han var genomborrad för våra överträdelsers skull, slagen för våra missgärningars skull. Straffet var lagt på honom för att vi skulle få frid, och genom hans sår är vi helade.” ”Den som inte visste av synd, honom har Gud i vårt ställe gjort till synd, för att vi i honom

skulle stå rättfärdiga inför Gud.” {Jesaja 53:5; Andra Korintierbrevet 5:21.} Detta skall vårt arbete kretsa kring. I fall någon tror sig kunna undervisa i Sabbatsskolan eller i grundskolan enligt utbildningens vetenskap, behöver han först lära sig Herrens fruktan, som är början till vishet, så att han kan lära sig den högsta av alla vetenskaper.

”Detta är evigt liv att de känner dig, den ende sanne Guden, och den som du har sänt, Jesus Kristus.” ”Ty de ord som du har gett mig har jag gett dem, och de har tagit emot dem och har verkligen förstått att jag har utgått från dig, och de tror att du har sänt mig.” {Johannesevangeliet 17:3; vers 8.} Här väntar vårt arbete, för att vara Kristi ombud, liksom Han var Faderns ombud i världen. Vi skall lära oss de ord vi har fått i Kristi lärdomar. ”Ty de ord som du har gett mig har jag gett dem”. Vi har vårt arbete, och alla ungdomsundervisare, med sina förmågor, skall ta emot det Gud har utvecklat och nedtecknat i Sitt Heliga Ord i enlighet med Kristi lära, i ett gott och ärligt hjärta – att godta livets ord saktmodigt. Vi befinner oss i Försoningsdagens avbild, och vi skall inte bara ödmjuka våra hjärtan inför Gud och bekänna våra synder, utan vi skall med alla våra förmågor till att utbilda försöka, att instruera dem, som vi kommer i kontakt med, och få dem, genom föreskrift och exempel, att lära känna Gud och Jesus Kristus, som Han har sänt.

Oh, jag önskar så, att Himmelsens Herre skulle öppna de många ögon, som nu är blinda, så att de kunde se sig själva så, som Gud ser dem, och ge dem en förnimmelse av det verk, som skall utföras på arbetsfälten. Men jag har inget hopp om, att alla de vädjanden (273) jag kommer med, skall göra någon nytta, med mindre Herren talar till själen och skriver Sina krav på hjärtats tavlor. Kan inte varje mänskligt redskap få en hög och äkta förnimmelse av, vad det vill säga, att få sig tilldelad en stor och betydelsefull plats i det inhemska missionsarbetet, utan måste de absolut bege sig till fjärran länder? Och när någon måste proklamera nådens budskap till dem långt borta, är det många, som måste proklamera budskapet till dem på nära håll. Våra skolor skall vara utbildningsanstalter, som kvalificerar unga till, att bli missionärer, både genom föreskrift och exempel. Måtte han, som arbetar som lärare, alltid hålla i sinnet, att dessa barn och unga har köpts för Guds Sons blod. De måste ledas till, att tro på Kristus som sin personlige Frälsare. Namnet på varje enskild troende är ingraverat i Hans handflator. Överherden blickar ned från den himmelska helgedomen på fåren på Hans äng. ”. . . han kallar på sina får och nämner dem med deras namn och för ut dem.” ”Men om någon syndar,

har vi en som för vår talan inför Fadern – Jesus Kristus som är rättfärdig.” {Johannesevangeliet 10:3; Första Johannesbrevet 2:1.} Oh, dyrbara, välsignade sanning! Han behandlar ingen med likgiltighet.

Hans intrycksfulla liknelse om den gode herden visar varje förkunnarens och kristens ansvar, som har anammats ett ämbete som barn- och ungdomslärare samt instruktör för gamla och unga, genom att öppna Skrifterna för dem. I fall någon förvillar sig ut ur fällan, bemöts han inte med hårda ord och piska, utan med ömsinta inbjudningar till omvändelse. De nittionio, som inte hade förrirat sig, vädjar inte om herdens sympati samt ömsinta och medkännande kärlek. Nej, herden följer de får och lamm, som har orsakat honom så mycket bekymmer och väckt Hans sympati. Den oegennyttige, trofaste herden lämnar resten av fåren, och han satsar hela hjärtat och själen samt all energi på, att leta efter det vilsegångna fåret. Och så vänder i symbolen – pris ske Gud – herden tillbaka med fåret, bärandet det i famnen, och gläder sig för varje steg; varvid han säger: ”Gläd er (274) med mig! Jag har funnit mitt får som jag hade förlorat.” {Lukasevangeliet 15:6.} Jag är så tacksam för, att vi har liknelsen om det förlorade fåret. Och det är den läxa, som herden skall lära sig – hur man lockar tillbaka får och lamm.

Vi har ingen bild på en ledsen herde, som vänder tillbaka utan fåret. Och Herren Jesus berättar om herdens glädje över, att finna fåret. Detta skapar glädje och fröjd i Himmelen ibland änglarna. Guds visdom, Hans kraft och kärlek saknar motstycke. Det är den gudomliga garantin för, att icke ett enda av de vilsegångna fåren och lammen förbises och lämnas utan undsättning. En gyllene kedja – den gudomliga kraftens barmhärtighet och medkänsla – fästs runt var och en av de själar, som är i fara. Skall då det mänskliga redskapet inte samarbeta med Gud? Skall han själv vara syndig, felande och bristfällig, likgiltig för den själ, som håller på att gå förlorad? Kristus har kedjat honom vid Sin eviga tron, genom att offra Sitt eget liv.

Sakarjas beskrivning av Josua, översteprästen, är en slående framställning av den syndare, som Kristus går i förbön för, för att väcka hans ånger. Satan står vid Försvarens högersida, där han motarbetar Kristi verk, och yrkar på, att mannen är hans egendom, eftersom han har valt honom som härskare. Men människans Försvarsadvokat, Återupprättaren, som är mäktigare än den mäktigaste, hör Satans utmaning och krav, och svarar honom: ”HERREN skall straffa dig, Satan. Ja, HERREN skall straffa dig, han som har utvalt Jerusalem. Är då inte denne en brand ryckt ur

elden?” Josua var klädd i orena kläder, där han stod inför ängeln. Och ängeln sade till dem som stod inför honom: ’Tag av honom de orena kläderna.’ Sedan sade han till Josua: ’Se, jag har tagit din missgärning från dig, och jag skall klä dig i högtidskläder.’ Då sade jag: ’Sätt också en ren bindel på hans (275) huvud.’ Och de satte en ren bindel på hans huvud och tog på honom kläderna, medan HERRENS ängel stod där.” {Sakarja 3:2-4.}

Håll i minnet, varje lärare med ansvar för att hantera människors tänkande, att alla själar med fallenhet för felande och frestelse, är särskilda föremål för Kristi vädande. De friska behöver inte en läkare, utan de sjuka. Den medkännande Medlaren går i förbön, och skall då syndiga och begränsade män och kvinnor avvisa en endaste själ?

Skall någon man eller kvinna vara liknöjd beträffande de själar, som Kristus går i förbön för i Himmels salar? Skall Ni, med Ert handlingssätt, imitera fariséerna, som var obarmhjärtiga, och Satan, som anklagar och ödelägger? Oh, tänker Ni var och en för sig ödmjuka Era själar inför Gud, och låta Honom tygla Er hårdhet och järnvilja?

Slå dövörat till för Satans röst och undvik, att göra hans vilja. Ställ Er i stället på Jesu sida, lägg Er till med Hans egenskaper, vilka innefattar fina och ömma känslor. Härigenom gör Han pinade och lidande människor till Sina egna. Den människa, som har fått mycket förlåtet, älskar mycket. Jesus är en medkännande förebedjare, en nådig och trofast överstepräst. Han, Himmels Majestät – härlighetens Konung – kan se på begränsade människor, föremål för Satans frestelser, eftersom Han har erfarit kraften från Satans list. ”Därför måste han i allt bli lik sina bröder [ikläda Sin gudomlighet mänsklig natur] för att bli en barmhärtig och trogen överstepräst inför Gud och sona folkets synder. Eftersom han själv har lidit och blivit frestad, kan han hjälpa dem som frestas.” {Hebréerbrevet 2:17-18.}

Alltså kallar jag Er, mina bröder, till praktiskt arbete enligt Kristi metoder. Ni får aldrig iföra Er stränghetens, fördömandets och domförkunnandets kåpa, och driva bort de stackars, frestade personerna från fällan. Som Guds medarbetare skall Ni snarare hela de andligt sjuka. Det kommer Ni att göra, om (276) Ni äger Kristi sinnelag. ”Ty vi har inte en överstepräst som ej kan ha medlidande med våra svagheter, utan en som blev frestad i allt liksom vi, men utan synd.” ”Vet du inte, har du inte hört att HERREN är en evig Gud, som har skapat jordens ändar? Han blir inte trött och utmattas inte, hans förstånd

kan inte utforskas.” {Hebréerbrevet 4:15; Jesaja 40:28.} – *Christian Education*, s. 161 (1893).

Avstängning av Elever

(277) Det är en sak, som jag vill att Ni skall förstå, nämligen att jag inte har varit i harmoni med avstängandet av studerande från skolan, med mindre deras fördärv och svåra utsvävningar gör det nödvändigt, så att andra inte fördärvas. Det har begåtts ett misstag, genom att sända bort de studerande från skolan, såsom det har skett i ____, i ____ och på andra orter. Detta har varit av stor ondo, och själar behandlade på detta vis, hamnar lätt i fiendens led som beväpnade och välutrustade motståndare. När de studerandes fel offentliggörs för skolan, brukar jag kallas dit, för att se och höra en del av dessa avslöjanden, och har härigenom kunnat se efterdyningarna. Detta har varit skadligt i alla avseenden, och har inte haft något gagnligt inflytande på skolan. Hade de, som har deltagit häri, haft Kristi anda och visdom, skulle de ha sett en utväg till, att avhjälpa vanskligheterna mera på Jesu sätt. Det hjälper aldrig en studerande, att bli förödmjukad inför hela skolan. Det skapar ett sår, som förvärras. Det helar inte, kurerar inte. Det är studerande, som stängs av från skolan. Härigenom slungas de ut på Satans slagfält, för att strida med makter och myndigheter utan rustning eller försvar, och blir lätta byten för Satans list. Låt mig säga några ord till Er i Herrens namn. När kloka åtgärder vidtas i fall, där studerande lätt förs på villovägar, är det inte nödvändigt med avbrutna studier eller hemskickning. Det finns ett rätt sätt, och Herrens Ande måste påverka Sina mänskliga ombud, eljest blir graverande misstag begångna. Det är det finkänsligaste arbete, som en person någonsin kan träda in i, att ha med mänskliga sinnen att göra. Lärare måste betänka, att de inte har med änglar att göra, utan med människor med samma lidelser, som de själva bär på. Karaktären gestaltas ej efter en form. Barn får alla slags karaktärsdrag (277) som arv. Därigenom uppenbaras både bristerna och dygderna hos sinnelaget. Måtte alla instruktörer ta hänsyn till detta. Nedärvda och uppammade deformiteter i människokaraktären, såväl som karaktärens skönhet, måste bemötas, och läraren uppamma mycken dygd, för att veta, hur man skall hantera felande människor, med tanke på deras nuvarande och eviga välgång. I fall personen i fråga omhuldar impulsivitet, otålighet, stolthet, själviskhet och självupphöjelse, kommer detta åstad massor av ont, som kan föra ut människosjälens på Satans stridsområde, utan visdom till att navigera det egna skeppet. Således kommer han att vara i fara, att kastas hit och dit av Satans frestelser, tills han lider skeppsbrott. Varje

lärare har sina egna, särskilda karaktärsdrag att bevaka, för att Satan inte skall kunna utnyttja honom som redskap, att ödelägga själar med, genom lärarens personliga, ohelgade karaktärsdrag. Den enda trygghet, som en lärare har, är att dagligen lära sig i Kristi skola, att inlemma Hans saktmod, Hans helhjärtade ödmjukhet, så att jaget döljs i Kristus, och han tålmodigt bär Kristi ok, samtidigt som han betänker, att han har med Hans arvingar att göra. Jag måste säga Er, att jag har blivit visad, att de bästa metoderna inte alltid tas i bruk, när man bemöter de studerandes villfarelser och fel, och resultatet har varit, att själar kommit i fara och några har gått förlorade. Elaka temperament hos lärarna, överilade handlingar, egenkärlek har utövat ett ont inflytande. Det finns ingen typ av laster, världslighet eller dryckenskap, som gör större skada på karaktären, förbittrar själen och sätter igång en räcka ondska, som slår ned det goda, än människors lidelser, som inte tyglas av Guds Ande. Vrede, uppbrusande, uppror betalar sig aldrig. Hur många förlorade söner hålls inte utanför Guds rike genom sina kärlekslösa karaktärer, trots att de hävdar sig vara kristna. Avundsjuke, missunnsamhet, stolthet och obarmhärtiga känslor, självrättfärdighet, stingslighet, onda tankar, hårdhet, köld, brist på sympati, dessa är Satans egenskaper. Dessa ting möter lärarna i de studerandes karaktärsdrag. Det är en förfärlig sak, att ha med dessa ting att göra; men när man försöker, att driva ut dessa onda egenskaper, (279) har medarbetaren många gånger utvecklat liknande egenskaper, som har ödelagt själen hos den, som han söker att bistå!

I Himmelen finns det ingen plats för dessa temperament. En person med detta karaktärsdrag skulle göra hela Himmelen till ett enda eländets plats, eftersom han själv är ett enda elände. ”Om Du inte föds på nytt”, sade Kristus, ”kommer Du inte in i Himmelriket.” {Jämför Johannesevangeliet 3:1-21.} För att komma in i Himmelen, måste människan ha Kristus formad invärtes, härlighetens hopp, och ta Himmelen med sig. Herren Jesus ensam förmår, att forma och rätta till karaktären. Beroende på bristande tålmod, vänlighet, fördragsamhet, osjälviskhet och kärlek glimtar dessa egenskaper ofrivilligt fram, när man inte är på sin vakt, varvid okristna ord, okristet handlande formligen exploderar, till själens ruin. ”Den gläder sig inte över orättfärdigheten”. {Första Korintierbrevet 13:6.} Märk detta. Aposteln menade, att där det uppammas äkta kärlek till dyrbara själar, kommer denna att visas för dem, som har störst behov av det tålmod, som är långmodigt och vänligt, och inte skyndar sig, att förstora upp en liten obetänksamhet, eller göra småfel till väldiga,

oförlåtliga kränkningar, samt ej heller utnyttjar andras fel. Kärlek till de själar, som Kristus dog för, kommer inte att belysa de felandes missförstånd och svagheter för hela skolan. Hur tror just Du, att Jesus betraktade sådana fall? Vore Han på plats, skulle Han säga till dem, som gör så här: ”Ni tar fel och förstår varken Skriften eller Guds makt.” {Matteusevangeliet 22:29.} Skriften visar nämligen tydligt, hur vi skall behandla felande - med överseende och vänlig hänsyn. ”Men se till att inte du också blir frestad” {Galaterbrevet 6:1} skulle underlätta mötet med ett hårdnackat och förstocket hjärta. Kärlek till Jesus kommer att skyla över en mängd av synder, så att de inte skall jaga efter förbrytaren, eller basunera ut dem, för att alstra allehanda känslor i mänskobröstat på dem, som felstegen påpekats för, eller hos den skyldige. Han drivs för ofta till desperation. Hans sinne går därmed ej att läka. Nu är uppgiften, att föra in Kristi nåd i själen, ty då gör man sig ej skyldig till, att lyfta fram andras fel, med mindre det tydligt (280) är nödvändigt. Upptred som Kristus skulle göra. Det sanna vittnet talar i Uppenbarelseboken 21:5. Utöva kärlek. Inget i kristendomen är nyckfullt.

Om en person inte använder sin arm, blir den svag och förlorar muskelkraft. I fall den kristne inte använder sina andliga krafter, får han ingen karaktärsstyrka, ingen moralisk livskraft. Kärleken är en högst dyrbar planta och måste odlas, för att blomstra. Den dyrbara kärleksplantan skall behandlas ömt (praktiseras), för då blir den stark och bär rik frukt, och därmed kommer hela sinnelaget till uttryck. En Kristusliknande natur är icke självisk, ej ovänlig, och skadar inte själarna åt dem, som kämpar mot Satans frestelser. Den behandlar de frestades känslor, så att provningar och frestelser bemöts på så sätt, att guldet framträder och slagget förtärs. Detta är den praxis, som Gud hänvisar alla till. I denna Kristi skola måste alla dagligen lära sig läxor, både lärare och elever, för att kunna vara tålmodiga, ödmjuka, givmilda och ädla. Ni måste alla söka Gud allvarligt i bön, blandad med levande tro, för då kommer Guds formande hand att åstadkomma Sin egen avbild i Era karaktärer. Frestelser kommer, men övervinns inte. Men genom den nåd, som tas emot tack vare att man öppnar sitt hjärta för Jesu knackande och röst, växer den kristnes karaktär och erfarenhet, så att den blir mera och mera vacker och himmelsk. Låt oss ha i sinnet, att vi har med själar att göra, som Kristus har köpt till ett oändligt pris: Sitt eget liv. Oh, säg till de felande, att Gud älskar dem, Gud dog för dem. Gråt för deras skull, be med dem. Fäll tårar över dem, men bli inte vreda på dem. De är Kristi köpta egendom. Måtte var och en eftersträva en karaktär, som uttrycker kärlek i alla

handlingar. ”Men den som förleder en av dessa små som tror på mig, för honom vore det bättre att en kvarnsten hängdes om hans hals och han sänktes i havets djup.” {Matteusevangeliet 18:6.} Det är bättre, att inte leva, än att en enda dag sakna (281) den kärlek, som Kristus har uppenbarat i Sin karaktär, och har ålagt Sina barn att visa. Kristus sade: ”ni skall älska varandra så som jag har älskat er.” {Johannesevangeliet 15:12.} Vi lever i en hård, känslökall och kärlekslös värld. Satan och hans sammansvurna upprättar alla konster, för att locka själar, som Kristus har gett Sitt dyrbara liv för. Var och en, som älskar Gud i uppriktighet och sanning, kommer att älska de själar, som Kristus dog för. Om vi önskar, att göra gott mot själar, kommer vår framgång med dessa själar att stå i förhållande till deras tro, till vår tro, och till vårt värdesättande av dem. Respekt för kämpande människosjälar är det säkra medel, varigenom Kristi Jesu återupprättelse av människans förlorade självaktning förverkligas. Vår ökande insikt om, vad hon kan bli, är en hjälp, som vi inte fattar till fullo. Vi har behov av Guds rika nåd varje timme, varigenom vi kommer att få en rik och praktisk erfarenhet, för Gud är kärlek. Han, som bor i kärleken, bor i Gud. Visa kärlek till dem, som behöver den mest. Den mest olyckligt lottade, den, som har det mest obehagliga temperament, behöver vår kärlek, vår ömhet, vår medkänsla. Den, som prövar vårt tålmod, behöver mest kärlek. Vi lever endast en gång i världen; allt gott, som vi gör, bör vi göra allvarligt, oförtröttligt, med samma anda som Kristi ombud i Hans arbete. Därmed kommer vi inte att svikta, eller mista modet. Personer med rå, styvnackad och sur natur är i största behov av hjälp. Hur kan de hjälpas? Endast genom den kärlek, som Kristus uppenbarade för fallna människor. Behandla dem, om Ni vill, som de förtjänar. Hur skulle det ha sett ut, i fall Kristus hade behandlat oss så? Han, den oförtjante, blev behandlad, som vi förtjänar. Kristus behandlar oss ständigt med nåd och kärlek, som vi inte förtjänat, men som Han förtjänat. Behandla vissa karaktärsdrag, som Ni menar att de verkligen förtjänar, och Ni kommer att klippa av hoppets sista tråd, ödelägga Ert inflytande och fördärva själen. Kommer det att löna sig? Nej, jag säger nej, hundra gånger nej. Bind dessa själar, med all den tillgängliga hjälp Ni kan ge, nära ett älskande, sympatiserande och medkännande hjärta, som flödar över av Kristusliknande kärlek. (282) Härigenom räddar Ni en själ från döden och döljer en mångfald av synder. Vore det inte bättre, om vi prövade kärleksprocessen?

Var försiktiga med, vad Ni gör, när studerande stängs av. Detta är en allvarlig sak. Det fordras ett

väldigt allvarligt fel, för att detta straff skall visa sig vara nödvändigt. Alltså måste alla omständigheter i förbindelse med detta ärende övervägas noga. Studerande, som sänds hemifrån på kort eller långt avstånd, ja, på hundratals mils avstånd från far och mor, är fråntagna hemmets möjligheter, och sänds de bort från skolan, nekas de skolans privilegier. Alla deras omkostnader måste betalas av någon, som har hopp och tillit till deras skolerfarenhet, att deras pengar inte investeras förgäves. Den studerande faller för frestelser, och så straffas han för sina fel. Han känner entydigt, att hans facit har solkats, och att han har gjort dem besvikna, som har litat på, att han skulle utveckla en karaktär under sin skolgång. Annars skulle hela investeringen i honom ha betalats sig. Men så visas han bort för sina dåraktiga handlingars skull. Vad skall han göra? Hans tapperhet är på sin lägsta nivå, mod och manlighet likaså. Han lever på lånad tid, och dyrbar tid går förlorad. Vem är ömsint och vänlig, och när en börda för dessa själar? Inte att undra på, att Satan utnyttjar dessa förhållanden. De slungas ut på Satans krigsskådeplats, varvid människohjärtats värsta känslor aktiveras, stärks och bekräftas. Jag lägger fram saken så, som den har blivit visad för mig. Jag önskar, att alla kunde se detta, så som det har blivit visat för mig i alla enskildheter. Då tror jag, att det skulle ske radikala förändringar i de många regler och metoder man behandlar människor med. Då skulle det finnas flera läkare, som skulle förstå, hur de skall bemöta människor. Då skulle det visas långt mera förlåtelse och förståelse och långt mera kärlek samt användas långt mindre modförödande och nedbrytande åtgärder. Anta, att Kristus skulle behandla alla Sina söner och döttrar, som lär sig av Honom, såsom människor undervisar och behandlar dem de har ansvar för. (283) När så Herrens lag, Hans regler, Hans förmaningar ignoreras av oss, blir vi utstötta eller hemskickade som skyldiga. Härigenom vänds vi bort från Hans frälsande, uppflytande och uppfostrande inflytande, och lämnas att välja vår egen väg och vårt eget handlings sätt, utan Hans gudomliga assistans. Vad kommer då att ske med våra själar? Hans stadigt tillgivande kärlek binder våra själar intresse till Honom Själ. Oh, Jesu mäktiga kärlek överväldigar mig, när jag tänker på den! Kristi ok är mildt och Hans börda lätt. När vi i praxis går helt in i Jesu kärlek, kommer vår tillväxt som kristna att bli en helt annan, och dess goda utveckling kommer att smitta av sig på dem, som kommer i beröring med oss. Den enskildes vanskliga uppgift är, att ge upp det, som han menar är sin rätt. Kärleken söker inte sitt eget. Himmelsködd kärlek går djupare, än krefsande på ytan. Kärleken prålar inte, den blåser inte upp sig. Befäst med

Kristi kärleks nådegåva, uppträder man inte tölpaktigt. Han, som bor i kärleken, bor i Gud. Gud är kärlek. Vi behöver alla kärlek, vänlighet, ömhet, medkänsla och överseende. Sudda därför ut alla spår av själviskhet och känslig mänsklig värdighet i själen.

Då allt hopp var ute för Adam och Eva som följd av överträdelse och synd, då rättfärdigheten krävde syndarens död, gav Kristus Sig Själ som ett offer för världens synd. Världen stod under dom. Kristus blev ställföreträdare och garant för människorna. Han gav frivilligt Sitt liv för världen, som representeras som det förlorade fåret, vilket har förrat sig från fällan, och vars skuld såväl som hjälplöshet förhindrar de andra fårens hemkomst. ”Kärleken består inte i att vi har älskat Gud utan i att han har älskat oss och sänt sin Son till försoning för våra synder.” ”Vi gick alla vilse som får, var och en gick sin egen väg, men all vår skuld lade HERREN på honom.” {Första Johannesbrevet 4:10; Jesaja 53:6.} Varje son och dotter till Gud, om de har en Frälsare på insidan, agerar ut Kristus. (284) Varje själ, som saknar en inneboende Frälsare, uppenbarar det i sin Kristusolika karaktär. Kärleken varken värnas om eller utövas då. ”Lyft upp Honom, den uppståndne Frälsaren”, i våra ord, i våra samtal, i vårt umgänge med de felande.

Jag vet genom den börda, som åvilar mig, att många verksamma vid våra skolor själva behöver lära sig Kristi saktmod, Hans ömma behandling av felande, Hans medkänsla och kärlek i Kristi skola. Tills de har mjuknat och slagget förpassats ur deras sinnelag, kommer de att handla bakvänt. Mitt hjärta värker på grund av de allvarliga följder, som kommer sig av denna okloka behandling. Följderna är mera allvarliga, än många vill erkänna inför sina egna samveten, eller inför Gud. Jaget är så stort hos många, det eftersträvar alltid herraväldet. Det finns Jesu Kristi bekännande efterföljare, vars jag aldrig har dött. De har aldrig fallit på klippan och krossats. Tills de gör det, kommer de att leva i jaget, och i fall de dör i detta tillstånd, kommer det för alltid att vara för sent, att rätta till deras fel. Jag älskar deras själar. Jesus älskar deras själar och Han kommer att uträtta ett bra arbete för dem, om de vill ödmjuka sig själva under Hans mäktiga hand, ångra sina synder och bli omvända, varigenom de överlämnar varje dag till Gud. Det måste ske en ständig, daglig överlåtelse. Vi måste vara klarvakna och beredda män och kvinnor, vi måste alltid vaka över jaget, och använda varje tillfälle till, att göra gott och endast gott för de själar, som Kristus har offrat livet för, för att göra dem till Sina egna. När mänskliga ombud behandlar dessa själar med hård hand, sårar de Kristi hjärta, och

utsätter Honom för öppen skam, ty genom sina sinnelag visar de Kristi karaktär i fel belysning. En sade: ”ditt saktmod gör mig stor.” {Andra Samuelseboken 22:36.} Jag ber till vår himmelske Far, att alla som har med våra skolor att göra, måtte vara i Kristus, såsom grenen är förenad med den levande vinstocken. - Brev 50, 1893.

Till de Studerande på Battle Creek College

(285) Utbildningsinstitutionen i Battle Creek ligger mig varmt om hjärtat. I årtal var min man och jag strängt upptagna med, att upprätta en skola, där våra unga och barn kunde dra nytta av något, som skulle vida överträffa det, som förekommer inom vanliga, offentliga grundskolor, och på världsliga högskolor. Herren har tydligt specificerat typen av det inflytande och den undervisning, som skolan skall hålla fast vid, för att utföra det viktiga arbete, som skolan är avsedd för. Eftersom Herrens kunskap och fruktan utgör grunden för visdom, var det nödvändigt, att Bibelstudier skulle ha en framträdande plats ibland de olika vetenskapliga utbildningsgrenarna. Skolans standard skulle vara hög, och principerna för livsviktig gudsvörnad skulle alltid framhållas för de studerande som den väsentligaste delen i utbildningen. ”Detta är evigt liv att de känner dig, den ende sanne Guden, och den som du har sänt, Jesus Kristus.” {Johannesevangeliet 17:3.} De unga skulle instrueras om de tider, som vi lever i, och fås att förstå, vad som skall ske i slutet på världshistorien.

En orsak till, att det var nödvändigt att upprätta våra egna institutioner, var för att föräldrarna inte kunde motverka inflytandet från sina barns undervisning på offentliga skolor och villfarelsens undervisning där ledde de unga ut på falska stigar. Dessa skolors undervisning om vetenskapliga principer var det starkaste inflytandet över de ungas och barnens sinnen. Av det skälet var det tydligt, att skolor måste upprättas, vari våra barn skulle föras in på sanningens väg. På våra skolor slogs det noga fast, att de unga skulle lära sig bibliska principer för avhållsamhet och måttfullhet, och att allt (286) inflytande där skulle bidra till, att de undviker denna fördärvade tidsålders dårskaper, vilka raskt omvandlar världen till ett andra Sodom.

På våra läroanstalter skulle det förekomma ett inflytande, som motverkade världens inflytande, och icke uppmuntrade till, att slava för aptiten, självisk tillfredsställelse av sinnena, stolthet, äregirighet, kärlek till kläder och uppvisning av ägodelar, kärlek till ros eller beröm och smicker,

liksom för strid för högre lön och ära som belöning för sann duglighet. Allt detta skulle man varna för på våra skolor. Det skulle vara omöjligt, att lära våra barn att undvika dessa ting, och likväl sända dem till de offentliga skolorna, där de dagligen skulle komma i kontakt med det, som skulle förorena deras moral. Över hela världen försummades uppfostran i hemmen så mycket, att barnen på de offentliga skolorna för det mesta var utsvävande och genomsyrade av omoral.

Det, som vi som ett folk skulle göra i ett sådant sammanhang, var att upprätta en skola, och göra det arbete, som Jesus Kristus, från molnstoden, anvisade Sitt folk att utföra - lära upp och dana våra barn och unga till, att respektera Guds bud. Den respektlöshet världen visar mot Guds lag, orenade deras moral, som bekände sig till, att lyda Guds lag. Men vi har blivit kallade till, att följa Abrahams exempel. Om honom har Herren sagt: ”Ty jag har utvalt honom för att han skall befalla sina barn och efterkommande att hålla sig till HERRENS väg och handla rättfärdigt och rätt”. {Första Moseboken 18:19. I *King James Version* står det, att Herren visste, att Abraham skulle komma att befalla sina barn på den här punkten. Övers. anm.}

Abraham måste lämna sitt land sin faders hus, och uppehålla sig i ett främmande land, för att kunna införa den nya ordningen i sitt hushåll. Guds försyn skulle alltid komma att möjliggöra nya metoder, och framsteg skulle ske från släkte till släkte, för att bevara kunskapen om den sanne Guden i denna värld, liksom om Hans lagar och bud. Detta skulle endast vara möjligt genom uppodlandet religion i hemmet. Men det var inte möjligt för Abraham, att göra detta, då (287) han var omgiven av sina avgudadyrkande släktingar och vänner. På Guds befallning måste han ge sig av ensam, och lyssna till Kristi stämma, ledaren för Israels barn. Jesus var på jorden, för att instruera och forma Guds utvalda folk. Abraham beslutade sig för, att åtlyda Guds lag, och Herren visste, att han inte skulle svika något heligt förtroende, att han inte skulle rätta sig efter någon annan vägledare, än Honom, som han kände ett ansvar för att lyda. Han erkände sitt ansvar för, att instruera sitt hushåll och sina barn, och lärde dem, att utöva rätt och använda omdömet. Då han undervisade dem om Guds lag, lärde han dem, att Herren är vår Domare, vår Laggivare och Kung, liksom att föräldrar och barn skulle behärskas av Honom; att det från föräldrarnas sida inte skulle förekomma något förtryck och från barnens sida ingen olydnad.

Herren befallde Mose, att gå och säga till Farao, att han skulle låta Israel lämna Egypten. I fyra hundra år hade de varit i Egypten, och befann sig i

egyptiernas slaveri. De hade fördärvats genom avgudatillbedjan, och tiden var kommen, då Gud kallade dem ut från Egypten, till en ordning, varigenom de skulle lyda Hans lagar och hålla Hans Sabbat, som Han hade infört i Edens Lustgård. Han tillkännagav de Tio Buden för dem i respektgivande majestät från Sinaiberget, så att de skulle förstå lagens heliga och eviga natur, och bygga upp en fast grund för många släkten, genom att undervisa sina barn i Guds heliga föreskrifters bindande krav.

Det är detta arbete, som vi är kallade till att utföra. Från de populära kyrkornas predikstolar förkunnas det, att den första veckodagen är Herrens Sabbat; men Gud har gett oss ljus, och har visat oss, att de Tio Budens lags fjärde bud är lika bindande, som de nio andra moralbud. Det är vår uppgift, att göra det tydligt för våra barn, att den första veckodagen inte är den sanna vilodagen, och att Söndagens helighållande - enligt det ljus vi har tagit emot om den faktiska vilodagen - innebär avgudadyrkan och står i tydlig motsättning till Guds (288) lag. För att ge dem instruktion om kraven hos Herrens lag, är det nödvändigt, att vi skiljer våra barn från världsliga kretsar och inflytanden, samt lyfter upp Skriftens sanning för dem, och utbildar dem rad för rad, och föreskrift efter föreskrift, så att de inte visar sig vara otrogna mot Gud.

Protestanterna har accepterat den falska vilodagen, påvedömetts barn, och har upphöjt den över Guds heliga, välsignade dag; och våra undervisningsinstitutioner har blivit upprättade med den uttryckliga avsikten, att motverka deras inflytande, som inte följer Guds Ord. Dessa är tillräckliga orsaker till, att vi har våra egna utbildningsinstitutioner; för vi måste undervisa om sanningen, i stället för om fiktion och lögn. Skolan skall förstärka undervisningen i hemmet, och både i skolan och i hemmet måste vi hålla oss till enkla kläder, maträtter och nöjen. Det måste alstras en atmosfär, som inte är skadlig för den moraliska naturen. Rad för rad, och föreskrift efter föreskrift måste våra barn och hushåll läras, att följa Herrens vägar, samt stå fast för sanning och rättfärdighet. Vi måste hålla stånd emot alla spetsfundiga spekulationer, som vilseleder i denna urspårade tid, under vilken villfarelsen täcks över. Härigenom blandas nämligen den upp med sanning och gör det nästan omöjligt för dem, som är obekanta med Skriftens särskiljning på mänskliga traditioner och Guds Ord, att kunna skilja sanning från villfarelse. Det står tydligt skrivet, att somliga i denna tidsålder ”kommer somliga att avfalla från tron och hålla sig till villoandar och till onda andars läror.” {Första Timoteusbrevet 4:1.}

När sanningen inlemmas i det vardagliga livet, skall standarden höjas allt mer, för att motsvara Bibelns krav. Detta medför nödvändigtvis motstånd mot världens mode, skick, praxis och grundsatser. Världsligt inflytande kommer, liksom havets böljor, att slå emot Kristi efterföljare, för att ta ifrån dem Kristi saktmod och nåds sanna principer; men de skall stå lika fast (289) som en klippa på Hans principers grundval. Detta kommer att fodra moraliskt mod, och de själar, som inte naglas fast vid den Eviga Klippan, kommer att rivs bort av världsliga strömmar. Vi kan endast stå fast, när våra liv är dolda med Kristus i Gud. Moralisk självständighet kommer att vara helt på sin plats, när världen måste trotsas. Genom att anpassa oss helt till Guds vilja, kommer vi att hamna i ett fördelaktigt läge, och kommer vi att inse det nödvändiga i en fullständig skilsmässa från världens seder och bruk. Vi skall inte blott upphöja vår standard en smula över världens standard; utan vi skall göra skiljelinjen klar och tydlig.

Det är många i församlingen, som helhjärtat tillhör världen, men Gud kallar på dem, som hävdar sig tro på den framryckande sanningen, att resa sig över nutidens populära församlingars aktuella inställning. Var är självförnekelsen, var är korsbärandet, som Kristus sade skulle utmärka Hans efterföljare? Grunden till, att vi har så litet inflytande på icke troende släktingar och umgängeskamrater, är att vårt handlande skiljer sig så litet från de världsliga personernas. Föräldrar behöver vaknar upp, och rena sina själar samt utöva sanningen i hemlivet. När vi når den standard Herren vill, att vi skall nå, kommer världens människor att betrakta sjundedags-adventister som udda, ovanliga och styvackade extremister. ”Vi har blivit ett skådespel för världen, för både änglar och människor.” {Första Korintierbrevet 4:9.}

Vi är knutna till en högtidlig och helig pakt med Gud om, att uppfostra våra barn, inte för världen, inte för att lägga deras händer i världens händer, utan för att de skall älska och frukta Gud, och hålla Hans bud. Vi skall instruera dem till, att arbeta ihärdigt med Kristi metoder, och inverka på dem vi umgås med, till att anamma en upphöjd kristen karaktär och moral. Våra skolor har blivit upprättade av denna orsak, för att utbilda unga och barn till, att utöva inflytande för Gud i världen. Skall våra skolor då omvändas till världen, och följa dess seder och moden? ”Så förmanar jag nu er, (290) bröder, vid Guds barmhärtighet, att frambära era kroppar som ett levande och heligt offer som behagar Gud - er andliga gudstjänst. Och anpassa er inte efter den här världen, utan låt er förvandlas genom sinnets

förnyelse, så att ni kan pröva vad som är Guds vilja, det som är gott och som behagar honom.” {Romarbrevet 12:1.}

När de, som har nått ungdomens och mandomens år, inte ser skillnad på våra skolor och världens högskolor, och saknar förkärlek för den skola de går på, fastän världens skolor undervisar i villfarelse genom föreskrift och exempel, behöver det göras en ingående undersökning om orsaken till en dylik inställning. Våra undervisningsinstitutioner kan komma att anpassa sig till världen. Steg för steg kan de komma att anpassa sig till världen; men de är hoppets fångar, och Gud kommer att visa dem tillräta och upplysa dem samt återföra dem till deras rakryggade avståndstagande från världen. Jag vakar med intensivt intresse, och hoppas att få se våra skolor bli grundligt genomsyrade av en sann och obesmittad religions anda. När de studerande genomsyras på detta sätt, kommer de att inse det stora arbete, som skall utföras med Kristi metoder och med Hans inriktning. I stället för att hänge sig åt nöjen, kommer de att utföra allvarligt menat missionsarbete. De kommer att eftersträva, att göra gott mot alla omkring sig, och upplyfta själar, som är nedböjda i modlöshet, samt upplysa dem, som är i villfarelsens mörker. De kommer att ikläda sig Herren Jesus Kristus, och inte ge efter för köttet, för att tillfredsställa dess lustar. - *The Review and Herald*, den 9. Januari, 1894.

Studerande åläggs, att vara Medarbetare åt Gud

(291) Jesus dog för mänskligheten, och då Han gav Sitt liv, upphöjde Han mänsklighetens moraliska värde hos Gud. Den oändlige Gudens Son iklädde Sin gudomlighet mänsklighet, och underordnade Sig korsets död, så att Han kunde bli ett språngbräde, varigenom människorna kunde möta det gudomliga. Han gjorde det möjligt för människorna, att få del i gudomlig natur, och undfly det fördärv, som råder i världen på grund av lusten. Kristus verkar ständigt, för att upplyfta och förädla människan, och Han fordrar av varje själ, som Han har förlossat från hopplös olycka, skall samarbeta med Honom i det stora frälsningsverket för de förtappade. Vi skall inte lägga snaror och tänka ut hemliga planer, för att locka själar i frestelse.

Oh, om var och en kunde se saken, såsom den har framställts i alla sina betydelse, hur snabbt skulle de inte vända fienden och hans listiga verk ryggen! Hur mycket skulle de inte förakta hans mål, att bringa synd över mänskosläktet! Om de ändå ville avsky synden med fullständigt hat, när

de betänker kostnaden för Himmels Överbefälhavare, för att de inte skulle gå förtappade, för att människan inte skulle bindas som hopplös fånge vid Satans stridsvagn, en förnedrad slav under hans vilja, en trofé för hans seger och hans rike.

Vem vilt länke sig till Satan? Vem vilt bära hans tegn? Vem vilt välge honom som härförer, och nägte et stå under våra frelses Härförers blodbestänkta banner? Kristus døde for alla Adams söner och dötter; och när Guds søn har uttrykt en så forbavsände kärlighet, gjort detta stora offer for synderen, for att honom, vid tro på Honom, icke skal gå fortabt, men få evigt liv, hvordan kan denna stora kärlighet da virke så ligegyldig och stå i synd och (292) ulydighet, och icke hjertelig bekände Kristus utan et øgonblicks forsinkelse. Hvordan kan någon älska att gøre ondt? Hvordan kan den unge blotlægge deres fornunftsevner for Satan, og påvirke det som vilt svække deres egen moral- og virkekraft? Gör man Hans vilje som elskede völden, og gav Sin enbårne Søn att dö for dem, styrker de alla själens evner, og öger deres egen lykke og frid.

Herren har äret människor stort, vid att giva Jesus Kristus till att genoprette dem från Satans krav. Vilt du genoprettes? Vilt du hava Kristi gåva? Eller vilt du afvise Hans tjänaste? Jesus har sakt: “Den som icke samler med Mig, honom spreder.” Honom har sakt: “Utan Mig kan I intet gøre,” och ”Min nåde är era nok.” Enhver som søger att gøre godt i sin egen begrænsede kraft, vilt fine ut av hans kræfter icke rækker; men dem som accepterer Kristus vid tro, vilt fine Honom som en personlig frælser. De vilt skrive sig in i Hans hær; de bliver Hans soldater, og kæmper den gode strid. I fall de är elever i skolen, vilt de føle att de är inskrevet for att gøre skolen till den mest ordentlige, upphøgende og prisværdige institution i völden. De vilt lægge al deres indflydelse över på Guds side, på Kristi side, og på himmelske intelligensvæseners side. De vilt føle att det är deres plikt att forme et kristent idealsamfund, så de kan hjælpe alle de studerande till att se det uforenelige i en opptræden, som Gud icke billiger. De vilt drage åg med Kristus, og gøre deres yderste for att utvikle kristne karaktertræk. De vilt själva påtage sig att lede den lamme og svage ut på den sikre og oppadgående sti. De vilt utarbejde kristne stræbsomme møder og lægge planer der vilt vara till velsignelse for undervisningsinstitutionen, og gøre alt i deres makt for att danne den skole som Gud har planlagt og tilkændegivet att der skal vara. De vilt hava værdien og virkekraften (293) från den kristne stræbsomhet i tanke, når de forbereder missionærer på att gå ut og advare völden.

Studerände bör hava deres egne bønnestunder, var de kan sände inerlige, och enkle bønner upp, om Gud vilt velsigne skolens rektor med fysisk styrke, mental klarhet, moralsk styrke, och åndelig skarpsinneighet, och att enhver lærer vilt kvalificeres vid Guds nåde till att utføre sitt arbete flittigt och i brændende kærlighet. De bör bede for att lærerne måste vara agenter hvorikennem Gud skal arbejde och få overhånd over det onde, genom en kundskap till Jesus Kristus som Honom har sændt. Måtte Gud giva studerände, der har gået på våra undervisningsinstitutioner, nåde och mot till att handle efter de principper der är uppenbaret i Guds lov, som är et uttryk for Hans karakter. Der måste aldrig tales nedvurderende om de skoler Gud har opprettet. I fall du har svigtet på et tidspunkt, och faldet i fristelse, är det fordi du icke gör Gud till din styrke, fordi du icke har den tro der virker vid kærlighet och renses sjælen.

Låt enhver opprigtig kristen, som har en forbinelse med våra skoler, vara uppsat på att vara en tro tjænar i Kristi sag, och hjælpe alle de studerände till att vara trofaste, rene och hellige i deres liv. Låt enhver som elsker Gud søka att vine dem, som ännu icke har bekændt Kristus. Var dag måste de utøve en stille och bønnelig inflydelse, och samarbeja med Jesus Kristus, overmissionæren for våra vælden. Låt alla sjæle – mænd, kvinder och unge – voxer i karakter utmærkelse och helligelse, i renhet och helliget, och leve med øgonne rettet på Guds æra, så våra tross fjænder icke måste segra. Låt der vara en sådan sammenbining i våra hellige tross bånd, så vi i enstemmig inflydelse, måtte vara helt på Herrens side, och arbejde for de menneskers forvandling som vi omgås. Låt det vara tydeligt att I har en levende forbinelse med Gud, och är ivrige efter Mesterens æra, søger att oppdyrke alle (294) karakternådegåvor hoss era sjælva, hvorved I kan æra Honom, som gav Sitt liv for era. Måtte Kristi kærlighet utøve en betvingende kraft der drager andre ut på den sti der er banet for Herrens løskøbte till att vandre på. Når de studerände på våra skoler lærer att synes om Guds vilje, vilt de det forholdsvist nemt att utføre den.

I fall de studerände ser karaktermangler hoss andre, så låt dem vara taknemmelige over att de kan se dessa mangler, och dermed vogte sig emot dem. I vilt utvivlsomt se personer som icke lærer Kristi saktmodighet och odmjukhet, men som elsker att vise sig fram, och är tomme, forfængelige och verdslige. Den eneste hjælp till dessa är att beskue Jesus, och studerede de Hans karakter vilt de forakte alt tomt och forfængeligt, svakt och usselt. Kristi karakter är full av overbærenhet, tålmodighet, godhet, barmhertighet och enestående kærlighet. Beskuer man en sådan

karakter, vilt de komma sig over den smålighet som har formet och dannet dem, og gjort dem uhellige och uelskelige. De vilt säga: "Jag har icke været hoss forfængelige personer, jag vilt heller icke gøre det i skjul." De vilt inrømme att "omgås vismænd, så bliver du viis, elde faren er tåbers ven."

Låt enhver som forsøger att leve et kristenliv, huske på att den kæmpende församling icke är den sejrænde församling. De kødeligt sinneede, vilt fines i församlingen. Man skal mera ynkes over dem, än bebrejde dem. Førsamlingen skal icke dømmes om den har støttet dessa karaktertræk, selvom de är inen for dens grænser. Skulle församlingen utstøde dem, vilt dem som feler vid deres tilstedeværelse, vara till skam for församlingen når de sänder dem ut som omflakkende i vælden; vilt de anklages for att de behandles nådesløst. Det kan vara att der i församlingen är dem som är kolde, stolte, arrogante och ukristne, men I behøver icke att omgås (295) denna klasse. Der är mange som är varmhjertede, som är selvfornegetende og selvopforrende, som vilt om det var nødvendigt, nedlægge deres liv for att vine sjæle. Jesus så det dårlige og gode i församlingsforholdet, og sagde: "Låt begge voxer upp sammen till høsten." Ingen skal nødvendigvis blive rajgræs fordi alle planter på marken icke är hvede. I fall sanningen var bekændt, framkom dessa mennesker med deres anklager for att fortie en overbevist, og domfældende samvittighed. Deres egen handlemåde kan icke anbefales helt. Också dem som stræber efter overherredømme over fjænden, har någon gånge taget fel og begår fel. Det onde hersker over det gode, når vi icke stoler helt på Kristus, og bliver i Honom. Så vilt der komme en taktløshet in i karakteren som icke kan ses, i fall vi bevarede den tro der virker i kærlighet og renses sjælen.

Vi är icke tvunget till att vælge dem vi är kændere så godt, men som forkaster den Guds kærlighet, der uttrykkes vid att giva Sin Søn till våra vælden, "att enhver som tror på Honom, icke skal gå tabt, men få evigt liv." Dem som elsker Gud vilt icke vælge Guds fjænder som deres venner. Når frågaet stilles: "Skal man hjælpe de ugudelige? Elsker du dem, der hader Herren?" Foretrækker du de icke-religiøses og illoyales selskab, till dem der adlyder Guds bud? Vilt du vælge att skille dig sjælva från dem der elsker Gud, og sætte dig sjælva længst muligt væk från ljusets kanal? Du ønsker att holde renhedens og trons atmosfære, og bringe de solide fasttømrede principper in i din karakter. Kristne vilt icke vælge att dyrke selskabet med icke-kristne. I fall Herren giver era en særlig position i vælden, som Honom gjorde

med Jossef och Daniel, vilt honom stötte och bevare era midt i fristelsens stund. Min I vilt aldrig komma der var I finer for mycket ljus, i våra välden. Var farligt är det da att välge deres selskap, som elsker mørke fram for ljus, och vilt icke komma till ljuset, medminre deres gärningar irecttesättes. — *The Review and Herald*, den 16. Januari, 1894.

För vidare studium: Jesu Barndom, The Review and Herald, den 30. Augusti, 1894.

Ord till Studerande

(297) Varje själ omges av en atmosfär, som är unik för vederbörande. Denna atmosfär kan vara full av andlig malaria, som förgiftar rättfärdighetens principer. Men när personen kommer i andras sällskap, behöver det inte ta dagar eller veckor, för att förvissa sig om, huruvida atmosfären kommer från Kristi eller från Satans anda. Inflytandet från omgivningen är aldrig så starkt, som under skollivet; men den studerande, som kommer till skolan med en allvarlig önskan om, att vara till hjälp och välsignelse för sina medmänniskor, bör se noga till, att utöva sitt inflytande på det rättas sida, och söka sig till kamrater, som uppammar sunda principer och praxis tillsammans med honom.

Studerande bör känna sitt ansvar, att göra sin skoltid till en framgång. De bör styra alla sina ansträngningar åt rätt håll, så att de inte drar besvikelse över sina föräldrar eller vägledare, som arbetar hårt, för att hålla kvar dem på skolan, och som ivrar starkt för deras nuvarande och eviga välfärd. Studerande bör besluta sig för, att åstadkomma ett facit beträffande sig själva, som de inte kommer att skämmas över på domens dag. En studerande, som uppträder varsamt, som inte vacklar åt höger eller vänster inför osunda inflytanden, utövar en återhållande makt över dem på skolan, som finner behag i, att visa oavhängighet, och i, att göra det onda, såsom olydnad mot regler, och som fyller sina lärares hjärtan med sorg och modlöshet.

Livet är en vansklig företeelse, som vi var och en själva måste ta itu med. Ingen kan forma en karaktär åt en annan; vi har alla en del att göra, för att bestämma vårt eviga öde. Vi är Guds fria, men ansvarshavande, väsen, och alla måste utverka sin egen frälsning med fruktan och bävan, samtidigt som Gud verkar i dem, att vilja och handla enligt Hans behag. Studerande (298) kan göra gott, eller de kan göra ont, men "det människan sår skall hon också skörda." {Galaterbrevet 6:7.}

Vi utvärderas och prövas var och en personligt av Gud. Himmelsens intelligensväsen sätts i aktion

för att hjälpa alla själar, som dras till Jesus, och var och en, som uppriktigt älskar Jesus, samarbetar med himmelska krafter, för att dra bort själar från det dåraktiga, simpla och ytliga. Kristi efterföljare arbetar inte på Satans sida, för att försvaga tron på sann religion, för att fördärva andra, genom att omge dem med en moraliskt och karaktärsmissigt skadlig atmosfär. Men vi bedrövas, när vi måste säga, att det till och med på våra skolor finns personer, som endast är kristna till namnet. Man behöver inte känna dessa kristendomsbekännare länge, förrän man blir förvissad om, att de är Satans framgångsrika ombud. På våra skolor finns det personer, som är fördärvade i hjärtat, som dock talar behagligt, och som skickligt förtrollar en bestämd grupp människor, och innan den ouppmärksamme vet ordet av, har dessa individers inflytande ändrat hans inställning, och format honom efter dessa stötande personers karaktärsegenskaper. Men de, som bär kristendomens klädnad, och likväl behärskas av världens mode och levnadsregler, är moraliskt fördärvade. De hävdar, att de söker himmelska rikedomar, men atmosfären kring deras själar utgörs av ett för anden dödligt smittämne, och de bör undvikas av dem, som vill förbli ofläckade av världen.

Omdömesgilla unga genomsådare snabbt dessa personer, även om de inte säger sig vara kristna; för de vet, att vederbörande inte liknar Kristus. Men skall dessa tillåtas, att vara en stötesten? Dessa unga har en vägledande bok, vilken beskriver dem, som står på Herrens sida. Om de ser de falska kristnas handlande, om de förstår innebörden av ett gudfruktigt liv, kommer de att avkrävas ansvar för det ljus och den kunskap de har. De görs ansvariga för, att göra Mästarens vilja, att (299) visa världen, vad kristendomens sanna karaktär är – vad det vill säga, att äga ett Kristuslikt liv och natur.

Vi står inför en mäktig fiende, och han hatar inte endast alla människor, som är skapade i Guds bild, utan han hatar Gud och Hans enfödde Son Jesus Kristus med bittraste fiendskap. När människor går med på, att vara Satans slavar, visar han dem inte sin fiendskap, som han gör mot dem, som bär det kristna namnet och går med på, att tjäna Gud. Dessa avskyr han med rödglödghat. Han vet, att han kan bedröva Jesus, genom att locka in dem under sin bedrägliga makt, genom att skada dem och genom att försvaga deras tro, så att han gör dem ur stånd till, att uträtta den tjänst för Gud, som är dem ålagd att utföra under Härföraren Jesus Kristus. Satan unnar dem, som är slavar bundna till hans vagn, en viss grad av ro, ty de är hans villiga fångar, men hans fiendskap blossar upp, när nådens budskap når hans

trälbundna slavar, och de så försöker, att trassla sig loss ur hans makt, för att följa den Sanne Herden. Alltså söker han, att binda dem med flera länkar, så att de hålls säkert fångna. Striden mellan själen och Satan inleds, när fången börjar, att slita och dra i kedjan i längtan efter, att bli fri. Det är nämligen då, som det mänskliga väsendet inleder samarbetet med himmelska förståndsväsen, när tron griper tag om Kristus. Han, som är starkare än den bäst beväpnade man, bistår själen, och den stackars fången stärks genom den Helige Ande, till att bli fri.

Gud när en djup och allvarlig kärlek till alla medlemmar av den mänskliga familjen; inte en enda glöms bort, inte en enda lämnas hjälplös för fienden att bedra och övervinna. Och om de, som har skrivit in sig i Kristi här, vill ta på sig hela Guds rustning, blir de motståndskraftiga mot fiendens angrepp. De, som verkligen vill lära sig av Gud och vandra på Hans vägar, har fått ett säkert löfte, att om de känner sin bristande klokhet och ber till Gud, skall Han skänka dem visdom (300) givmilt och utan förebråelser. Aposteln säger: "Men han skall be i tro utan att vackla. Ty den som tvivlar liknar havets våg, som drivs och piskas av vinden. En sådan människa skall inte tänka att hon kan få något av Herren, splittrad som hon är och ostadig på alla sina vägar." {Jakobsbrevet 1:6-8.} Gud står bakom alla Sina löften, och vi kan inte vanära Honom mera, än genom att tvivla och tveka, samt genom att be och inte tro, och så tala om våra tvivel. I fall Du inte genast får det, som Du har bett om, tänker Du då framhärda i vrånghet och i vantro? Tro; tro på, att Gud kommer att göra just det, som Han har lovat. Sänd upp Dina böner samt vaka, verka och vänta. Utkämpa trons goda strid. Säg till Ditt hjärta: "Gud har inbjudit mig till att komma. Han har hört min bön. Han har lovat genom Sitt ord, att Han skall ta emot mig, och Han kommer att uppfylla Sitt löfte. Jag kan lita på Gud; för Han älskade världen så högt, att Han utgav Sin enfödde Son till att dö för mig. Guds Son är min Återlösare." "Bed och ni skall få, sök och ni skall finna, bulta och dörren skall öppnas för er." "Om ni som är onda förstår att ge era barn goda gåvor, hur mycket mer skall då inte er Fader i himlen ge det som är gott åt dem som ber honom." {Matteusevangeliet 7:7; vers 11.}

De unga, som träder in på och fortsätter sitt skolliv med ett sant mål för blicken, drabbas inte av hemlängtan och besvikelse. De blir inte rastlösa och förskräckta, de grubblar inte över den egna framtiden. De finner en Hjälpare hos den Allsmäktige. De får ett mål för blicken, och det är att vara principfasta män och kvinnor, som motsvarar Guds standard, och hjälpa människor

att ära Gud. De använder inte sin tid på skolan till, att söka nöjen, meningslös underhållning och dåraktiga lustigheter, utan anstränger sig, för att få ut mesta möjliga av sina Gudagivna tillfällen och förmåner, så att de inte gör sina föräldrar och lärare besvikna, eller sårar Gud och himmelska förnuftsväsen.

Det är en allvarlig sak att dö, men det är långt mera allvarligt att leva, och forma en karaktär, som utrustar oss (301) för skolan i de himmelska salarna däruppe. Vi lever i en fiendes land, och vi kan vänta oss vanskligheter och kamp. De unga måste klara av svårigheter som Jesu Kristi goda soldater. Det är förkastligt, att göra deras stig fullständigt jämn och slät, att förse dem med pengar, så att de inte lär sig nödvändigheten av, att utöva självförnekelse och sparsamhet.

När en ung funderar över, vad han saknar, för att få en utbildning, bör han noga överväga sin drivkraft, för att gå i skolan. Han bör fråga sig själv: Hur kan jag bäst använda min tid, så att jag inhöstar allt det bästa jag kan av det jag har möjlighet och rätt till? Skall jag ta på mig Guds hela rustning, som jag har fått i form av Guds enfödde Sons gåva? Skall jag öppna mitt hjärta för den Helige Ande, så att alla ämnen och krafter, som Gud har betrott mig med, väcks upp? Jag är Kristi egendom, och jag är värvad till Hans tjänst. Jag är förvaltare av Hans nåd.

Ehuru någon bekännare av kristendomen, enligt Er mänskligt färgade värdering, inte motsvarar den kristna karaktärens mått, skall Ni inte sära Kristi hjärta med ett simpelt liv; andra riskerar nämligen att påverkas av Ert olämpliga uppträdande. Ni kämpar för livets krona, och bör därför inte låta Er nöja med en låg och tarvlig standard.

Herren tar inte emot halvhjärtat arbete; från Er sida får det inte förekomma något spår av slöseri i Guds heliga verksamhet. Lita ej till Er själva, utan överlämna hela Er vilja samt Era idéer och vägar till Gud, och Hans vilja allena. Lev, för att behaga Honom, som ansåg Er vara så värdefulla, att Han utgav Jesus, Sin enfödde Son, för att frälsa Er från Era synder. Ni godkänns genom Hans förtjänst. Under Er skoltid skall Ni alltid ha klart för Er, att det bästa, som över huvud taget går att göra, är att utföra välgärningar. Låt Gud ge Er visdom, så att Ni inte påverkar någon till, att inte göra det rätta. Samarbeta med Kristus, för att dra själar till Honom. (302) Dock gagnar det inte Er, så länge som Ni fördömer halvhjärtat arbete hos andra och pekar ut deras fel, om Ni inte gör Ert yttersta, eftersom Ni inte har slagit in på den rätta och trofasta sidans stig. Även om regler och lagar må verka onödigt stränga, var lydiga mot dem; för det

kan visa sig, att Ni har tagit fel. Gör Ert allra bästa i allt, vad Ni än åtar Er. Jesus är Er Frälsare, och lita på Hans hjälp dag efter dag, så att Ni inte sår ogräs, utan Rikets goda säd.

”Ögat är kroppens ljus. Om ditt öga är friskt, får hela din kropp ljus. Men är ditt öga sjukt, ligger hela din kropp i mörker.” {Matteusevangeliet 6:22-23.} Som studerande skall Ni lära Er, att se såväl med förståndet som med ögonen. Ni skall uppöva omdömet, så att det inte blir svagt och odugligt. Ni skall be om vägledning och överlämna allt till Herren. Ni skall sluta till Era sinnen för all dårskap och synd, och öppna dem för envar himmelsk påverkan. Ni måste få ut mesta möjliga av Er tid och Era möjligheter, för att kunna utveckla harmoniska egenskaper. Skoj, tokerier och lathet får inte vara Era gäster, i fall Ni skall efterlikna Förebilden, Kristus Jesus, och dagligen öka Er insikt om, vad Er frälsning kräver.

Unga studerande, Era liv kan inte behäskas av impulser, utan att de visar sig som ett totalt fiasko. Ni kan inte följa Era naturliga böjelser, utan att lida stor förlust. För att handla säkert, måste Ni hålla Er till Herrens väg. Ert förstånd måste förfinas och renas; Ni måste arbeta enligt Guds plan, annars misslyckas Ni. Ni måste alltid växa till och gå framåt i nåd och kunskap. Ni kommer inte att kunna uträtta något ordentligt under skoltiden, utan att praktisera systematiska och ordentliga levnadsvanor. Nonchalant arbete leder ovillkorligen till fiasko.

Ni behöver ingående studera frågan om förlustelser. Fråga Er själva: Vilket inflytande har förlustelser på sinne och karaktär, och på det arbete, som jag har kommit, för att utföra? (303) Fråga Er själva: Vilken betydelse har nöjen på mitt religiösa liv, på min karaktär som kristen? Bidrar de lekar och idrotter, som Ni deltar i, till bön och tjänst för Herren? Har de nöjen Ni har deltagit i stulit så mycken tid och kraft, att intresset för läxorna har svalnat? Vem skall ha herraväldet – tjänsten för Gud, eller tjänsten för jaget? Måtte alla studerande rannsaka sin hållning härvidlag!

Kära unga, Ni avgör Ert eget eviga öde. Ni måste hela tiden anstränga Er i Ert liv som kristna, om Ni önskar att utveckla en hållbar karaktär. Det kommer att bli Er eviga förlust, i fall Ni får en allt igenom förkrympt, svag och babyaktig religiös erfarenhet. Vi skall vara ”fullständiga i honom”. ”Liksom ni tog emot Kristus Jesus som Herren, så lev i honom”. {Kolosserbrevet 2:10, *King James Version*; vers 6.} Det vill säga, Ni skall lära Er av Kristi liv. Ni skall granska det med långt större allvar, än Ni studerar världsliga studieämnen,

eftersom eviga värden är långt viktigare, än timliga, jordiska företag. Om Ni förstår evighetens värde och helighet, kommer Ni att använda Er största skarpsinnighet och Er bästa kraft, till att klättra över de hinder, som bromsar Ert eviga väl; ty alla andra värden blir till ett platt intet i jämförelse med detta.

Ni har Kristus Jesus som förebild; gå i Hans fotspår, så blir Ni skickade till, att fylla varje ställning, som Ni kan bli kallade till att bekläda. Då kommer Ni att låta Er ”rotas och uppbyggas i honom och befästas i tron i enlighet med den undervisning ni fått, och överflöda i tacksägelse.” {Kolosserbrevet 2:7.} Ni skall icke känna Er som trälbundna slavar, utan som Guds barn; att Ni värdesätts så högt, att Gud har gjort Er till Sina, eftersom Han har betalat en oändlig lösesumma för Er frihet. Jesus säger: ”Jag kallar er inte längre tjänare, (304) . . . Vänner kallar jag er”. {Johannesevangeliet 15:15.} När Ni erfar Hans fantastiska kärlek, väcks kärlek och tacksamhet i hjärtat, likt ett glädjens källsprång.

Ta inte emot smicker, allra minst som kristna. Smicker är en konst, som Satan ligger på lur med, för att bedra oss och göra oss uppblåsta, så att vi får höga tankar om oss själva. ”Se till att ingen rövar bort er med sin tomma och bedrägliga filosofi, byggd på mänskliga traditioner och stadgar och inte på Kristus.” {Kolosserbrevet 2:8.} Smicker har varit den näring, som många av våra unga har fått som mat, och de, som har rosat och smickrat, har menat, att de har handlat riktigt, men de har handlat fel. Ros eller beröm, smicker och eftergivenhet har bidragit mera till, att leda dyrbara själar vilse, än något annat av det, som Satan har funnit på.

Smicker ingår i världens politik, men det hör inte till Kristi metoder. På grund av smicker kommer stackars människor, som är sjuka och skröpliga, att mena, att de är duktiga och värdiga, och då gör deras köttsliga tänkande dem uppblåsta. De blir berusade av tanken på, att de har större förmågor, än de besitter, och deras andliga upplevelser blir obalanserade. I fall de inte genom Guds försyn kommer bort från detta bedrägeri och blir omvända samt lär sig gudsfruktans ABC i Kristi skola, kommer deras själar att gå förtappade.

Många unga känner sig smickrade av tanken på, att de är skickliga tack vare medfödda gåvor, fastän den skicklighet de menar sig äga, endast kan uppnås genom flitig övning och uppamning, genom att lära sig Kristi ödmjukhet och saktmod. När man menar sig besitta naturliga gåvor, tror man inte, att man behöver anstränga sinnet, för att klara av sina läxor; innan vederbörande begriper det, sitter han snart i Satans snara. Gud tillåter, att

han blir angripen av fienden, för att han skall inse sin egen svaghet. Han får lov till, att begå ett allvarligt misstag och bli utsatt för en pinsam förödmjukelse. Men när han plågas av en förnimmelse av sin egen svaghet, skall han inte dömas hårt. (305) Detta är tidpunkten, när han särskilt behöver en klok rådgivare, en sann vän, som äger gott omdöme. Detta är tidpunkten, när han behöver en vän, som leds av Guds Ande, och som tålmodigt och troget tar sig an den vilsegångne, och lyfter upp själen, som är nedåtböjd. Han bör inte räddas med hjälp av smicker. Ingen är bemyndigad till, att bespisa själen med detta sataniska gift. Personen skall hellre visas hän till de första stegpinnarna på stegen, och han bör ställa sina vacklande fötter på den nedersta stegpinnen, för att kunna klättra gradvis uppåt. Petrus säger: "Gör därför allt ni kan för att i er tro visa dygd, i dygden insikt, i insikten självbehärskning, i självbehärskningen uthållighet, i uthålligheten gudsfruktan, i gudsfruktan broderlig kärlek och i kärleken till bröderna kärlek till alla människor. Ty om allt detta finns hos er och växer till, blir ni inte overksamman eller utan frukt när det gäller kunskapen om vår Herre Jesus Kristus." {Andra Petrusbrevet 1:5-8.}

Uppmuntra den felande till, att klättra steg för steg, bit för bit. Ansträngningarna kan bli smärtsamma för honom, men det kommer att vara den allra bästa läxa han någonsin lär sig; ty därigenom kommer han underfund om sin egen svaghet, och därmed kan han undvika att upprepa misstaget. Genom kloka rådgivares hjälp kan hans nederlag vändas i seger. Ingen bör dock försöka, att börja högst upp på stegen. Var och en måste börja på det nedersta steget, och sedan ta sig uppåt gradvis. Därvid skall personen klättra med hjälp av Kristus, klängande sig fast vid Kristus, nående Kristi höjd. Detta är den enda vägen upp till Himmelen. Inget får använda uppmärksamheten från det stora verk, som skall utföras. Låt tankarna, förmågorna, hjärnans skarpsinne, användas till det yttersta, när Guds Ord och vilja studeras. Herren har användning för den allra största duglighet, som Han har betrott människor med. Under uppbyggandet av Hans rike är det meningen, att vi skall bruka varje förmåga vi har fått av Gud lika trofast och uppriktigt, som Daniel gjorde i Babylon, då han var trofast i sina förpliktelser gentemot människor och trogen mot sin Gud.

(306) Gud har användning för långt mera takt och klokare strategi, än Han hittills har funnit hos Sina jordiska medhjälpare. Det krävs intelligent och heligt tänkande samt målmedveten verksamhet, för att motarbeta Satans sluga planer.

Det krävs, att vi uppnår ett högre mål, att vi utövar en mera avgjord och självupppoffrande tjänst för Herren. Vi måste uppfostras till, att sätta upp högre mål och till att förstå, att det är nu, som vi skall avgöra vårt eviga öde. Det finns ingen trygghet för någon, med undantag för, att äga sanningen i hjärtat, sådan den är i Jesus. Denna sanning måste ingjutas i hjärtat av den Helige Ande. Mycket av det, som nu kallas för gudsfruktan, kommer att bli till intet, när det angrips av Satans härar. Inget annat, än sanningen kommer att bestå, alltså den visdom, som kommer ovanifrån, och som kan helga själen.

Ingen skall inbilla sig, att njutningslystnad är lika med gudsvörnad. Ni får icke kela med egenkärleken. Vi måste lära oss, att hålla våra begär i strama tyglar och att ta oss i akt för, att ödsla med våra pengar. Vi bör alla se hän till Jesus, beskåda Hans egenskaper och följa i Hans fotspår. "Ty i honom bor hela gudomens fullhet i kroppslig gestalt, och i honom är ni uppfyllda, han som är huvudet över alla makter och väldigheter." {Kolosserbrevet 2:9-10.} – *The Youth's Instructor*, den 3., 10., 17., 24. Maj, 1894.

Studera Bibeln för egen Del

(307) Låt ingen vara hjärna åt Er, låt ingen tänka åt Er, efterforska eller be åt Er. Detta är den instruktion vi behöver ta till oss i dag. Många av Er är överbevisade om, att Guds och Jesu Kristi rikes dyrbara rikedomar finns i den Bibel, som Ni håller i händerna. Ni vet, att inga jordiska rikedomar går att uppnå utan smärtsamma ansträngningar. Hur kan Ni då vänta Er, att förstå Guds Ords rikedomar, utan att söka ihärdigt i Skrifterna?

Det är gott och riktigt, att läsa Bibeln; men här upphör inte Er plikt; ty Ni bör söka på dess sidor för Er egen skull. Kunskap om Gud vinnas inte utan mentala ansträngningar, utan bön om visdom, för att skilja de rena sädeskornen från ogräset, med vars hjälp människor och Satan har förfalskat sanningens läropunkter. Satan och hans förbund av mänskliga ombud har dristat sig till, att blanda villfarelsens ogräs med sanningens vete. Vi bör ihärdigt leta efter de dolda rikedomarna, och söka visdom från Himmelen, för att kunna skilja mänskliga påfund från gudomliga befallningar. Den Helige Ande kommer att hjälpa den sökande fram till stora och dyrbara sanningar, som relaterar till återlösningsplanen. Jag önskar inpränta i alla faktumet, att en ytlig genomläsning av Skriften inte räcker. Vi måste rannsaka, och detta betyder att göra allt det, som Ordet antyder. Liksom gruvarbetaren ivrigt utforskar jorden, för att uppdaga guldådror, skall Ni utforska Guds Ord

efter dolda rikedomar, som Satan länge har sökt, att dölja för människor. Herren säger: ”Om någon vill göra hans vilja, skall han förstå om min lära är från Gud”. Johannevangeliet 7:17.

Guds Ord är sanning och ljus, och skall fungera som en lykta för ens fot, och leda varje steg på vägen till Guds stads portar. Det är av den orsaken, som Satan anstränger sig (208) så desperat, för att vilseleda från den stig, som har banats för Herrens återlösta att vandra på. Ni skall inte ta med Era uppfattningar till studiet av Bibeln, och göra Era uppfattningar till ett nav, som sanningen skall kretsa kring. Ni skall lägga undan Era idéer vid efterforskandets dörr, och med ödmjukt och underkuvat hjärta, med jaget dolt i Kristus, under allvarlig bön, skall Ni bli i stånd till, att söka visdom från Gud. Ni bör känna, att Ni måste känna till Guds uppenbarade vilja, eftersom detta innebär Er personliga, eviga välgång. Ni måste önska framför allt, att Ni skall känna till Herrens vilja och vägar. Ni bör inte söka efter texter i Bibeln, som Ni kan underbygga Era teorier med; för Guds Ord förklarar, att det är liktydigt med, att våldföra Er på Skriften till Ert eget fördärv. Ni måste tömma Er själva på alla fördomar, och närma Er rannsakandet av Guds Ord i bönsens anda.

Det stora misstag, som den romerska kyrkan har gjort, är att tolka Bibeln i ljuset av ”fädernas” meningar. Deras åsikter betraktas som ofelbara, och kyrkans ledare påstår, att det är deras rätt, att förmå andra till att tro så, som de gör, och använda våld, för att tvinga samvetet. De, som inte fogar sig häri, förklaras vara kättare. Men Guds Ord skall inte tolkas på detta vis. Det skall stötta sig på sina egna, eviga värden, och skall läsas som Guds Ord, samt åtlydas som Guds röst, vilken tillkännager Hans vilja för folket. Begränsade människors vilja och röst skall inte tolkas som Guds Ord.

Den välsignade Bibeln ger oss kunskap om den stora frälsningsplanen och visar oss, hur var och en kan få evigt liv. Vem är bokens upphovsman? – Jesus Kristus. Han är det Sanna Vittnet, och Han säger till Sina egna: ”Jag ger dem evigt liv, och de skall aldrig någonsin gå förlorade, och ingen skall rycka dem ur min hand.” {Johannevangeliet 10:28.} Bibeln skall visa oss Kristi väg, och i Kristus är det eviga liv uppenbart. (209) Jesus sade till judarna och dem, som trängde sig omkring Honom i de stora skarorna: ”Forska i Skrifterna.” {Jämför Johannevangeliet 5:39.} Judarna ägde Ordet i Gamla Testamentet, men de hade blandat ihop det så mycket med mänskliga synpunkter, att dess sanningar tedde sig gåtfulla, och Guds vilja för människorna kom i

skymundan. Folkets religiösa ledare i denna tidsålder följer deras exempel.

Fastän judarna ägde Skrifterna, som vittnade om Kristus, kände de inte igen Kristus i Skrifterna; och fastän vi har Gamla och Nya Testamentet, förvrider människor Skrifterna, för att undvika deras sanningar; och genom sin tolkning av Skrifterna förmedlar de, i likhet med fariséerna, människors normer och traditioner, i stället för Guds bud. På Kristi tid hade de religiösa ledarna så länge presenterat mänskliga idéer för folket, att Kristi lära på allt sätt och vis trotsade deras teorier och praxis. Hans Bergspredikan motsäger i praktiken de självrättfärdiga skriftklokas och fariséernas lära. Härigenom framställdes Gud på fel sätt för dem, så att de betraktade Honom som en hård domare, i avsaknad av medlidande, barmhärtighet och kärlek. De föreskrev folket ändlösa levnadsregler och traditioner, som om de vore från Gud, fastän de inte hade ett ”så säger Herren” som stöd därför. Ehuru de bekände sig vara den sanne och levande Gudens tillbedjare, framställde de Honom alldeles galet, och Guds karaktär, tecknad av Hans Son, var som ett nytt, friskt ämne, en fräsch gåva till världen. Kristus gjorde allt, för att feja undan Satans falska framställningar, så att människors tillit till Guds kärlek kunde återupprättas. Han lärde människorna, att vända sig till universums store Härskare med det nya namnet ”Vår Fader”. Detta namn anger Hans sanna förhållande till oss, och när människors läppar yttrar det i uppriktighet, ljuder det som musik i Guds öron. Kristus leder oss till Guds tron genom en ny och levande väg, för att visa Honom för oss i Hans faderliga kärlek. – *The Review and Herald*, den 11. September, 1894.

Arbete och Utbildning

(310) Vi har varit djupt upprivna i våra tankar dag och natt rörande våra skolor. Hur skall de ledas? Och vad skall utgöra de ungas utbildning och upplärning? Var skall vår australiska Bibelskola placeras? Jag låg vaken i natt från klockan ett med en tung börda på min själ. Frågan om utbildning har blivit visad för mig inom skilda områden, belysande olika aspekter, med många illustrationer, och mera specifikt, den ena punkten efter den andra. Jag menar faktiskt, att vi har mycket att lära. Vi är ovetande om mycket.

Med mina skrivelser och tal om Johannes Döparens liv och Kristi liv har jag försökt, att visa det, som har presenterats för mig om utbildning av våra unga. Vi står förpliktade inför Gud, att studera denna fråga uppriktigt, ty den förtjänar ingående, kritiskt studium från alla håll. Om

Johannes Döparen tillkännagav Kristus: "Bland dem som är födda av kvinnor har ingen trätt fram som är större än Johannes Döparen." {Matteusevangeliet 11:11.} Denne profet leddes av Guds Ande ut i öknen, bort från stadens förorenande inflytande, för att ges en utbildning, som skulle kvalificera honom till, att få instruktioner från Gud, i stället för från någon av de skriftlärde. Han skulle inte själv binda sig till rabbinerna. Ju mindre han blev bekant med deras lära, deras skick och traditioner, desto lättare kunde Herren inpränta Sina intryck på hans sinne och hjärta, och ge honom sanningens rena uttrycksformer, som folket behövde beröras av, för att Herrens väg skulle beredas. De skriftlärdes och fariséernas lära var sådan, att folk vändes bort från den oförfalskade sanning, som den Store Läraren skulle bringa, då Han anlände utförande Sitt uppdrag. Folks enda hopp låg i, att öppna sina hjärtan och sinnen för ljuset sänt från Himmelen genom denne profet, Kristi förelöpare.

(311) Dessa lärdomar är till för oss. De, som hävdar sig känna till sanningen och förstå det stora arbete, som skall göras i denna tid, skall helga sig själva till Gud, själ, kropp och ande. I hjärta, med kläder, i tal, i alla hänseenden, skall de skilja ut sig från världens mode och skick. De skall vara ett särskilt och heligt folk. Det är inte deras kläder, som gör dem till något särskilt, utan därför att de är ett särskilt och heligt folk, kan de inte bära världens prägel.

Som ett folk skall vi bereda Herrens väg. Varje liten gåva, som Gud har gett oss, måste användas till, att bereda folket i enlighet med Guds stil, i enlighet med Hans andliga gestaltning, till att förbli stående på denna Guds stora beredelsedag. Härigenom skall denna allvarliga fråga ställas till hjärtan, som älskar världen: "Vad betyder evigheten för oss? Vilket blir utslaget i mitt fall i den förundersökande domen? Vilken blir min lott, mitt öde?" Många, som tror att de kommer till Himmelen, är förblindade av världen. Deras idéer om, vad religiös utbildning och upplärning består av, är svaga och vilar endast på antaganden; det är många, som saknar ett förståndsmässigt hopp, och löper stor risk, genom att just praktisera de ting, som Jesus sade, att de inte skulle göra: Äta, dricka och kläda sig, så att de binder sig till världen på olika sätt och vis. De skall därför lära sig de allvarliga läxor, som är nödvändiga för andlig tillväxt, för att dra ut ifrån världen, och skilja ut sig. Hjärtat är tudelat, det köttsliga sinnet fordrar anpassning till och imitation av världen på så många sätt, att skiljelinjen till världen knappt går att skönja. Pengar, Guds pengar, används, för att ta efter världens skick; religiös erfarenhet besmittas med världslighet, och lärjungaskapets

vittnesbörd – Kristi liknelse i självförnekelse och korsbärande – uppfattas av vare sig världen eller Himmelens rike.

I detta land har Satan på ett högst slående sätt nästlat sig in, för att styra de ledande männen i nationens myndigheter. Den uppfostran de har fått från (312) barndomen, har varit felaktig. Många ting betraktas som väsentliga, vilka har en högst skadlig inverkan på folk. De många helgdagarna har utövat ett ödeläggande inflytande på de ungas sinnen; effekten av dem är demoraliserande för myndigheterna, och de är helt emot Guds vilja. De har en tendens till, att sporra till konstlad upphetsning, med önskan om nöjen. Folk förleds till, att bortödsla dyrbar tid, som borde läggas ned på nyttigt arbete, som ärligt underhåller deras familjer, och håller dem fria från skulder. Lidelserna för nöjen och satsandet av pengar på hästkapplöpningar, på vadslagning och liknande gör landet fattigare, och fördjupar det armod, som är resultatet av detta slags skolning.

De unga i detta och andra länder kan aldrig få en riktig utbildning, med mindre de håller sig långt borta från städerna. Vanor och levnadssätt i städerna gör de ungas sinnen oemottagliga för sanningen. Brännvinsdrickande, rökning och kortspel, vadslagning på hästkapplöpningar, teaterbesök, den stora vikt, som läggs vid helgdagar – allt detta är ett slags avgudadyrkan, ett offer på avgudars altaren. I fall folk samvetsgrant utför sitt lagenliga arbete på helgdagar, betraktas de som tråkiga och icke folkliga. Herren kan inte tjänas på så sätt. De, som lägger ned flera dagar på nöjen, skänker näring till värdshusvärdar, och berövar de fattiga på medel, med vilka det skulle köpas mat och kläder till barnen. Annars skulle ekonomiskt brukade medel snabbt säkra bostäder åt deras familjer. Dessa onda företeelser kan vi endast nämna i förbigående.

Det är ingen klok plan, att uppföra skolbyggnader, där de studerande hela tiden observerar en felaktig livsstil. Därmed formas deras utbildning efter denna, både på lång och kort sikt. Dessa helgdagar, med sina elakartade följder, utmynnar i tjugo gånger mera fördärv, än gott. (313) Iakttagandet av dessa dagar är i hög grad obligatoriskt. Även personer, som har blivit sant omvända, finner det svårt, att bryta med dessa vanor och skick. Skall skolor placeras i städer, eller blott några kilometer från dem, blir det vanskligare, att motverka inflytandet från den tidigare uppfostran de studerande har erhållit om helgdagar och skicken i förbindelse med dem, såsom vadslagning vid hästkapplöpningar, hasardspel och utdelandet av priser vid tävlingar. Atmosfären i dessa städer är full av giftig malaria.

Den enskildes handlingsfrihet respekteras inte, en persons tid betraktas inte som hans egen; det förväntas, att han gör, som andra gör. Skall våra skolor placeras i någon av dessa städer, eller på kort avstånd därifrån, kommer vi fortlöpande att måsta bemöta och bekämpa deras nedbrytande inflytande. Om det satsas tid på nöjen och iakttas många helgdagar, får domstolar, ämbetsmän och domare mycket att göra, och fattigdomen och eländet ökar, fastän det inte är nödvändigt.

Allt detta är falsk utbildning. Vi finner det nödvändigt, att upprätta våra skolor borta från städerna, och likväl inte så långt borta, att de inte kommer i beröring med dem, för att göra gott för dem, och låta ljuset skina mitt i det moraliska mörkret. Dessa studerande behöver komma under de bästa omständigheter, för att motstå mycket av sin tidigare uppfostran.

Hela familjer behöver grundligt förvandla sina levnadsvanor och uppfattningar, innan de kan bli sanna Jesu Kristi representanter. Och barnen, som skall utbildas på våra skolor, kommer i stor omfattning att göra långt större framsteg, om de skiljs från familjekretsen, där de har fått en felaktig uppfostran. Det kan vara nödvändigt för vissa familjer, att flytta dit, där de kan försörja sig och samtidigt spara pengar. Dock är detta i många fall mera ett hinder, än en välsignelse för deras barn. Detta lands folk förnimmer flitens betydelse så dåligt, att barnen inte uppfostras till (314) verkligt seriöst arbete. Detta måste vara en del av de ungas utbildning.

Gud gav Adam och Eva sysselsättning. Edens Lustgård var våra första föräldrars skola, och Gud var deras lärare. De lärde sig, hur marken skulle bearbetas och hur de skulle ta hand om det, som Herren hade planterat. De betraktade inte arbete som något skamligt, utan som en stor välsignelse. Flit var ett nöje för Adam och Eva. Adams fall ändrade sakernas ordning, marken blev förbannad; men påbudet om, att människan skulle tjäna sitt bröd i sitt anletes svett, utgavs inte som en förbannelse. Genom tro och hopp skulle arbetet vara en välsignelse för Adams och Evas efterkommande. Gud har aldrig velat, att människorna skall vara passiva. Men ju mera och djupare syndens förbannelse har gripit omkring sig, desto mera har Guds ordning förändrats. Slitets börda vilar tungt på vissa personer, medan stillasittandets gissel hänger över många, som är i besittning av Guds pengar, och detta endast på grund av det felaktiga antagandet, att pengar ökar människors moraliska värde. Arbete är det, som människor gör det till. Ständigt arbete, uppblandat med brännvinsdrickandets tillfälliga lindring och med spännande nöjen, gör personen endast till något bättre, än djuren.

Vi behöver skolor i detta land, som utbildar barnen och de unga till, att *bemästra*, inte *slava under*, arbetet. Ovetande och passivitet upphöjer inte en enda medlem av mänskosläktet. Okunskap lättar inte den hårt arbetandes lott. Måtte medarbetaren se, vilka fördelar han vinner av till och med det enklaste arbete, och använda de förmågor Gud har begåvat honom med. Därmed blir han en undervisare, som lär andra konsten, att arbeta förståndigt. Han måste förstå, vad det innebär, att älska Gud av hela hjärtat, själen och sinnet samt styrkan. De fysiska krafterna skall brukas i tjänsten av kärlek till Gud. Herren önskar utvecklandet av fysisk styrka, och Du kan uppenbara Din kärlek till Honom, genom att rätt använda Dina kroppskrafter, och utträta det arbete, som (315) behöver bli gjort. Gud gör inte skillnad på person och person.

Då tabernaklet uppfördes i ödemarken till Guds tjänst, utfördes arbetet under gudomlig ledning. Gud var formgivaren, de arbetande utbildades av Honom, och de satsade hjärta, själ och krafter i arbetet. Detta var ett hårt arbete att göra, och den robuste arbetaren belastade muskler och senor, för att visa sin kärlek till Gud, genom att slita för Hans äras skull.

I världen förekommer det en hel del hårt och belastande arbete att utföra, och han, som arbetar, utan att bruka sina Gudagivna krafter i sinne, hjärta och själ, som endast brukar den fysiska kraften, gör arbetet tröttande och mödosamt. Det finns personer utrustade med sinne, hjärta och själ, som betraktar arbete som slit och släp, och ägnar sig åt det med självupptagen okunskap, de fördjupar sig ej i det med tanken, de använder inte sina mentala förmågor, till att lyckas bättre med det.

Det ligger en vetenskap i det enklaste arbete, och om alla betraktade det som sådant, skulle de se det ädla hos arbetet. Hjärta och själ skall satsas i allt slags arbete; då blir det till glädje och nytta. Inom lantbruk eller mekaniska fack kan man vittna inför Gud om, att man erkänner Hans gåva, i form av kroppsliga krafter och sinnesförmågor. Använd alltså Era utbildade färdigheter till, att tänka ut arbetsmetoder. Det är precis, vad Herren önskar. Det ligger en ära i allt slags nödvändigt arbete. Låt Guds lag vara standard för handlingen, så kommer den att förädla och helga allt arbete. Utförs alla plikter pålitligt, görs arbetet på ett ädelt sätt, och därmed uppenbaras en karaktär Gud kan erkänna.

”du skall älska Herren din Gud av hela ditt hjärta, av hela din själ, av hela ditt förstånd och av hela din kraft.” {Markusevangeliet 12:30, kursivering i *Svenska Folk-Bibeln* 98.} Gud önskar den kärlek, som uttrycks genom hjärtlig

tjänst, genom själsuttömmande tjänst, genom de fysiska krafternas tjänst. Vi skall icke förringa något slags tjänst för Gud. (316) Vad Han än har lånat oss, skall brukas förståndigt till Hans ära. Den person, som använder sina förmågor, stärker dem förvisso; dock måste han göra sitt bästa. Det behövs intelligenta och utbildade förmågor, till att tänka ut de bästa metoder inom lantbruk, byggnadskonst och inom alla andra verksamhetsgrenar, för att medarbetaren inte skall verka förgäves.

Det är inte riktigt av män eller kvinnor, att de ursäktar sig för långsamt fuskarbete av vilket slag det vara må. De långsamma vanorna måste övervinnas. Den långsamme utför sitt arbete bristfälligt och är en onyttig arbetare. Hans långsamhet är en brist, som måste inses och rättas till. Han måste använda sitt förstånd till, att planlägga sin tid, så att han uppnår det bästa utfall. När en person alltid arbetar, utan att arbetet blir gjort, beror det på, att hans sinne och hjärta inte är med i arbetet. Det tar en del personer tio timmar, att göra det, som andra enkelt uträttar på fem. Dessa medarbetare saknar taktkänsla och rätta metoder i sin verksamhet. Det finns något att lära sig var dag om, hur arbetsmetoderna skall förbättras, och arbetet genomföras, samt tid vinnas för annat. Det är varje medarbetares plikt, att inte blott satsa sinne och förstånd, utan även sin kraft på det, som han sysslar med. En del hemarbetande är alltid i gång, fast inte beroende på de många sysslornas skull, utan för att deras usla planläggning gör det hela jäktigt. De bör avsätta en bestämd tid för, att uträtta sina uppgifter, och se till, att varje handling är något att räkna med. Slöhet och okunskap är ingen dygd. Du kan välja, att fortsatt verka på fel sätt, eftersom Du inte har beslutat Dig för, att ta Dig själv samman och förbättra Dig, eller Du kan träna upp Dina krafter till, att utföra den allra bästa tjänst, och så kommer Du att bli efterfrågad överallt. Du kommer att uppmärksammas för hela Ditt värde. "Allt vad din hand kan göra, gör det med kraft." "Var inte tröga när det gäller nit, var brinnande i anden, tjäna Herren." {Predikaren 9:10; Romarbrevet 12:11.}

Australiens städer och byar måste genomsyras av sunt, (217) solitt förnuft. Det behövs ordentlig utbildning. Skolor måste upprättas, inte endast för att sprida boklig kunskap, utan för att eleverna skall lära sig praktisk arbetsflit. Det behövs personer på de olika orterna, som visar folk, hur rikedomar bärgas ur marken. Uppodling av mark kommer att ge sin avkastning.

I det, att både kyrkans och världens folk har iakttagit helgdagar, har de blivit lärda att tro, att dessa dagar i maklighet är väsentliga för hälsa och

lycka; men resultatet visar, att de är fulla av ondska, som förstör landet. Allmänt sett, fostras inte de unga till flitiga vanor. Städer, ja, även byar ute på landet blir som Sodom och Gomorra, och liksom världen var på Noas tid. De ungas upplärning på den tiden var av samma slag, som den, vilken används i denna tidsålder: Att älska spänning, att förhålliga jaget, att följa det egna hjärtats onda inbillning. Nu, liksom då, blir följden fördärv, gruvligheter, våld och brottslighet.

Allt detta är lärdomar för oss. Nu är ett fåtal flitiga och sparsamma. Fattigdom och nöd förekommer överallt. Det finns människor, som arbetar hårt, men får ut väldigt litet av sina ansträngningar. Det är ett behov av mycket mera utbredd kunskap om, hur man odlar marken. Det räcker inte med allmänna insikter om, vad jorden kan bringa. En inskränkt och oföränderlig arbetsrutin medför sina nedslående resultat. Den stora tillgången på mark har varit detta lands förbannelse, det har betalats överpriser för mark på kredit; så måste marken röjas, och då tas nya lån ut. Husbyggande kräver ytterligare medel, och de månatliga räntorna slukar inkomsten från verksamheten. Skulder växer, banker stänger och nedläggningar sker, varpå gäldenärer går i konkurs. Tusentals har mist sina arbeten, familjer har mist det lilla de har; de lånar och lånar, och så lämnar de sina egendomar, utan ett öre i plånboken. Mycket pengar och hårt arbete har lagts ned på (318) gårdar, som är skuldsatta, eller gått i arv med förpliktelser för de nya ägarna. Ägarna har levt i hopp om, att bli rätta besittare, och det kunde de också bli, i fall det inte vore för bankkrisen i hela landet.

Om en person äger sin egendom, utgör han snarare ett undantag, än regeln. Köpmän stänger butiken, familjer saknar mat och kläder. Inget arbete gör sig självt. Men helgdagar lider vi ingen brist på. Folket deltar fortfarande lika ivrigt i nöjena på dessa. Alla, som gör detta, använder sina surt förvärvade kronor och ören på nöjen, starka drycker, eller andra utsvävningar. Tidningar, som rapporterar om folks fattigdom, har också annonser om hästkapplöpningar, och trycker de senaste upphetsande idrottstävlingarnas resultat. Underhållningars föreställningar, skådespel och dylika, demoraliserande nöjen rånar landet på pengar, och fattigdomen växer obehindrat. Fattiga individer satsar sin sista krona på lotterier, i hopp om storvinsten, och så måste de antingen tigga till mat, för att klara livhanken, eller svälta. Många dör av svält, och många gör slut på sina liv. Änden är ändå inte inne. Folk tar med sig en till sina apelsin- och citronodlingar, eller till andra fruktfält, och berättar för en, att

produktionen inte motsvarar det nedlagda arbetet. Det är nästan omöjligt, att få det hela att gå runt, och föräldrar beslutar, att barnen inte skall bli bönder; de har inte mod till och hopp om, att lära upp dem i jordbruk.

Det, som behövs, är skolor, som lär och övar de unga i, att övervinna detta sakernas tillstånd. Här fordras utbildning i vetenskap och till planläggning och metoder för markens odling. Marken bär med sig hopp, men hjärnan och hjärtat samt krafterna måste sättas på dess uppodlande. De pengar, som används på hästkapplöpningar, teaterbesök, hasardspel och lotterier, pengar, som slösas på öl och starka drycker på offentliga utskänkningsställen – låt de pengarna gå till, att göra landet produktivt, så kommer vi att se ett annorlunda tingens tillstånd.

(319) Detta land behöver utbildade lantmän. Herren ger regnbyar och det välsignade solskenet. Han ger människorna alla deras krafter; måtte de, å sin sida, använda hjärta, sinne och krafter, till att fullgöra Hans vilja i lydighet mot Hans bud. Måtte de lägga bort alla skadliga vanor, aldrig kasta ut ett öre på öl eller brännvin av alla de sorter, ej heller tobak, och undvika hästkapplöpningar och liknande idrottsgrenar. I stället bör de överlämna sig till Gud, arbeta med sina givna fysiska krafter. Då kommer deras arbete inte att vara förgäves. Den Gud, som har gjort världen för människornas skull, kommer att tillhandahålla medel från jorden, att nära den flitige arbetaren med. Om fröna läggs ordentligt i jorden, ger de sin avkastning. Gud kan duka ett bord för Sitt folk ute i ödemarken.

Utbildning skall tillhandahållas inom olika yrken och näringsgrenar, och de många skilda mentala och kroppsliga färdigheterna skall användas; yrken, som kräver stillasittande arbete, är de farligaste, för de berövar folk frisk luft och solskenet, och uppövar endast ett slags förmåga, medan andra organ försvagas genom passivitet. Människor fortsätter med sitt arbete, utvecklar sitt yrkeskunnande, och ligger snart i graven. De, som håller sig ute i friska luften, använder musklerna, samtidigt som hjärnan måste göra sitt, ligger betydligt bättre till. Alla organ ges möjlighet till, att göra sitt arbete. De, som bor utanför städerna, och arbetar i friska luften, ser den store Mästarkonstnären verk, varvid nya scenerier hela tiden visar sig. I det, att de gör naturens bok till sitt studium, kommer de under ett uppmjukande och behärskande inflytande, ty de inser Guds omsorg över allt och alla, från den härliga solen i skyn till den lilla, bruna sparven och den minsta insekt med liv i. Himmelens Majestät har pekat ut för oss dessa ting, som Gud har skapat, som bevis på Hans kärlek. Han, som har format blomstren,

har sagt: ”Se på ängens liljor, hur de växer. De arbetar inte och spinner inte. Men jag säger er att inte ens Salomo i all sin prakt var klädd som en av dem. Om nu Gud ger sådana kläder åt gräset, (320) som i dag står på ängen och i morgon kastas i ugnen, hur mycket mer skall han då inte klä er? Så lite tro ni har!” {Matteusevangeliet 6:28-30.} Herren är vår lärare, och under Hans instruerande kan vi lära oss de dyrbaraste läxor från naturen.

Vällden är utsatt för syndens förbannelse, men fastän den lider under fördärvet, är den ändå väldigt vacker. I fall den inte hade besmittats av människors onda, fördärvande gärningar i deras behandling av marken, kunde vi med Guds välsignelse glädja oss över världen, som den är. Men okunskap, nöjeslystnad och syndiga vanor fördärvar själ, kropp och ande, och fyller världen med moralisk spetälska; en dödlig moral malaria ödelägger tusenden och åter tusenden. Vad kan göras, för att rädda våra unga? Vi kan göra föga, men Gud lever och regerar och Han kan uträtta mycket. De unge är vårt hopp som missionsarbetare.

Det bör upprättas skolor, som bjuder på mesta möjliga av naturens glädjeämnen och varierade omgivningar. När vi undviker de falska och konstlade hästkapplöpningarna, kortspel, lotterier, idrottsevenemang, brännvinsdrickande och bruket av tobak, måste vi tillfredsställa förnöjelsebehovet med det rena, ädla och upphöjande. När vi väljer en placering av våra skolor, skall den ligga bortom städerna, där blicken inte alltid måste vila på människors bostäder, utan på Guds verk; där eleverna har intressanta platser att besöka, som städerna inte kan erbjuda. Låt våra studerande komma till orter, där naturen kan tala till sinnena, och där de studerande genom naturens stämma uppfattar Guds röst. Låt dem vara, där de skådar Hans förunderliga verk, och uppfattar naturens Skapare genom naturen.

De unga i detta land behöver mera andlig påverkan, än de i andra länder, som vi hittills har besökt. Frestelserna är starka och otaliga, de många helgerna och vanan vid arbetsfrihet skadar de unga. Satan gör den sysslolöse till deltagare och medarbetare i hans system, och Herren Jesus får ingen plats i hjärtat genom tro. (321) Barnen och de unga uppfostras ej till att se, att de utövar ett inflytande på gott eller ont. De bör alltid ha klart för sig, hur mycket de kan uträtta; de bör uppmuntras till, att nå den högsta standard för rättskaffenhet. Men från unga år har de lärts den gängse uppfattningen, att fastlagda helgdagar måste behandlas med aktning och iakttagelse. Utifrån det ljus, som Herren har gett mig, övar dessa dagar inte mera inflytande för gott, än tillbedjan av hedniska gudar; för de utgör faktiskt inget

mindre, än detta. Dessa dagar är Satans särskilda skördetider. De pengar, som män och kvinnor avlockas, används på det, som inte är bröd. De unga vänjs vid, att älska de demoraliserande ting, som Guds Ord fördömer. Inflytandet är ont och alltigenom endast ont.

Arbete med händerna från ungdomen är väsentligt. Tankarna skall inte belastas hela tiden, och de kroppsliga krafterna försummas. Okunskap om fysiologi, och hälsolagarnas överträdelse, har lagt många i graven, som kunde ha arbetat livligt och studerat med förstånd. Det rätta bruket av sinne och kropp utvecklar och stärker alla krafter. Därmed bevaras sinne och kropp, varigenom en mängd arbete går att uträtta. Predikanter och lärare måste undervisa om dessa ting, och själva föregå med gott exempel härvidlag. Det rätta bruket av deras kroppskrafter, såväl som av de mentala, utjämnar och balanserar blodcirkulationen, och håller alla organ i det levande maskineriet i livskraftig ordning. Ofta missbrukas tankarna; de framdrivs till vanvett i en bestämd linje; hjärnans omåttliga arbete och försummelse av kroppens organ skapar ett sjukligt tillstånd i organismen. Alla sinnets förmågor ansträngs i lämplig omfattning, om de fysiska krafterna kommer till användning och hjärnan får något annat att tänka på. Vi behöver omväxling i arbetet, och naturen är en levande, sund lärare.

När de studerande börjar på skolan, för att få en utbildning, (322) bör instruktörerna göra sig omaket, att omge dem med de behagligaste, mest intressanta föremål, så att tankarna inte begränsas till döda läroböcker. Skolan bör inte ligga i eller nära en stad, vars uselhet, fördärvande nöjen, skick och praxis fordrar ihålligt arbete, för att motverka den förhärskande synden, så att den ej förgiftar atmosfären, som de studerande andas in. Alla skolor bör placeras på så betryggande avstånd, att blicken vilar på naturens ting, i stället för på hopträngda hus. Det ständigt skiftande sceneriet tillfredsställer smaken, och styr fantasin. Här har vi en levande lärare, som hela tiden undervisar.

Jag har haft många bekymmer för våra skolor. I verksamheten där är de unga männen knutna till de unga kvinnorna, och utför kvinnogöra. Det är nästan den enda sysselsättning, som går att ge dem under rådande omständigheter; men utifrån det ljus jag har fått, är det inte det slags utbildning, som de unga männen behöver. Därmed erhåller de inte den kunskap de har behov av, och som de bör ta med sig hem. Det bör finnas olika slags arbete tillgängligt för dem, så att de kan hålla kroppens krafter igång lika mycket som sinnets. Det bör finnas jord att odla. Det dröjer inte så länge, förrän lagar mot Söndagsarbete

kommer att blir hårda, och därför bör ansträngningar göras, för att finna mark bortom städerna, där det går att odla frukt och grönsaker. Lantbruk kommer att öppna dörren till självunderhållning, och även andra yrken bör undervisas i. Detta verkligt allvarliga arbete kräver förståndets styrka, såväl som musklernas kraft. Det fordras arbetsmetoder och taktkänsla, för att odla frukt och grönsaker med framgång. Och flitens vana är en ack så viktig hjälp för de unga, till att motstå frestelse.

Här öppnas det ett område, som ger fritt utlopp åt deras slumrande krafter, som, om de inte kommer till användning i nyttigt arbete, blir en källa till ständiga bekymmer för dem själva och deras lärare. (323) Det går att anpassa olika former av arbete åt olika personer. Men bearbetningen av jorden är en särskild välsignelse för medarbetaren. Det råder omfattande brist på förståndigt folk, som kan odla jorden, som gör det grundligt. Denna kunskap utgör inget hinder för nödvändig utbildning i företagande, utan blir till nytta inom varje område. Skall markytan förbättras, kräver det tankeverksamhet och förstånd. Detta stärker inte endast musklerna, utan också studieförmågan, eftersom både hjärnan och musklerna kommer till användning. Vi bör lära de unga, att älska arbetet på landet och att fröjda sig över, att använda marken. Hoppet om, att främja Guds sak i detta land, innefattar skapandet av en ny moralisk smak för arbetets glädje, som förvandlar sinne och karaktär.

Det har framburits falskt vittnesbörd om markens tillstånd, som skulle ge god avkastning genom ordentlig bearbetning. De inskränkta planerna, det försiktiga arbetet, ointresset för, att framforska odlingsmetoder, kräver i högsta grad snar bättring. Folk måste lära sig, att tålmodigt arbete uträttar underverk. Det förekommer mycket knorrande över den magra jorden, men läste människor Gamla Testamentet, skulle de se, att Herren visste mycket bättre, än de gör om ordentligt lantbruk. Efter att ha varit odlad i flera år, och ha gett jordägaren rikedomar, skulle jorden ges vila, och så skulle nya grödor sättas. Vi kan lära oss mycket av Gamla Testamentet angående arbetsfrågan. Bara människor ville följa Kristi anvisningar om, att minnas de fattiga, och tillfredsställa deras behov, vilken plats skulle världen inte bli!

Håll alltid Guds härlighet för blicken, och i fall skörden sviktar, förlora inte modet, utan försök igen; men kom ihåg, att Ni inte kommer att inhösta något, med mindre jorden är tillräckligt förberedd för sådden. Försummelse på denna punkt ger felslagna skördar.

Skolan, som upprättas i Australien, bör lyfta frågan om flit, och tydligt visa, att kroppsarbete ingår i Guds plan för varje människa, och (324) att Hans välsignelse följer i dess spår. Skolorna upprättade av dem, som lär ut och utövar sanningen för denna tid, bör kännetecknas av fräsch och ny uppmuntran till allt slags praktiskt arbete. Lärarna kommer att provas hårt, men ett stort och ädelt mål har uppnåtts, när de studerande förstår, att kärleken till Gud inte bara skall uppenbaras i hjärta, sinne och själ, utan jämväl genom det dugliga och kloka bruket av deras krafter. Då minskar antalet frestelser, ty från dem kommer ett ljus att stråla ut mitt ibland världens felaktiga teorier och nutida skick. Deras inflytande kommer att rätta till den falska uppfattningen, att ovetande är adelsmannens kännetecken.

Gud kommer att bli ärad, om människor från andra länder, som har vunnit förståndsmässig kunskap om lantbruk, besöker detta land, och med föreskrift och exempel lär folk, hur jorden skall uppodlas, så att den kan ge sina stora rikedomar. Det är behov av folk, som utbildar andra i att plöja, och använda jordbruksredskap. Vilka vill vara missionärer, genom att utföra detta arbete, och undervisa de unga om rätta metoder, ja, alla, som är villiga och tillräckligt ödmjuka, för att lära sig? I fall vissa inte önskar bättre idéer från Er, förmedla då läxorna i stillhet, genom att visa, vad som går att göra, för att åstadkomma fruktodlingar och så korn; låt skörden vittna om de rätta arbetsmetoderna. Ge grannen ett tips vid tillfälle, odla Er egen mark, så kommer detta att undervisa andra.

En del har gett uttryck för, att vår skola skall ligga i staden, för att vår verksamhet skall bli inflytelserik, och att låge den på landet, skulle vårt inflytande gå om intet i städerna; men detta är nödvändigtvis inte sant.

De unga, som går på vår skola för första gången, är oförberedda på, att likt ljus skinande i mörkret påverka hela städer. De kommer inte att fungera som ljusspridare, förrän mörkret från deras felaktiga uppfostran har skingrats. I framtiden kommer vår skola inte att vara densamma, som (325) den varit tidigare. Ibland de studerande har det funnits pålitliga och erfarna individer, som har gripit tillfället till ytterligare kunskap, till att uträtta ett förståndigt arbete för Guds sak. Dessa har utgjort en hjälp på skolan, ty de har bringat jämvikt där; men i framtiden kommer skolan mest att befolkas av dem, som behöver få sina personlighetsdrag förvandlade, och som mår väl av tålmodigt arbete för dem; dessa kommer att ha mycket att lägga av med och mycket nytt att lära. Det kommer att ta tid, att utveckla den sanna

missionsandan, och ju längre bort de är från städerna och de överväldigande frestelserna där, desto enklare för dem, att vinna sann kunskap och utveckla en välbalanserad personlighet.

Lantbrukare måste bli långt förståndigare rörande sitt arbete. De flesta gånger är det deras eget fel, om de inte ser markens löfte om avkastning. De bör hela tiden lära sig, hur de skall variera jordens rikedomar. Så långt som möjligt bör folk lära sig, att förlita sig på de grödor de kan få från jorden. Inom alla delar av detta slags arbete kan de utbilda sinnet till, att arbeta för de själars frälsning, som Kristus dött för. ”Ty vi är Guds medarbetare, och ni är en Guds åker, en Guds byggnad.” {Första Korintierbrevet 3:9.} Måtte lärarna på vår skola ta med sig sina studerande ut i trädgårdar och på fält, och undervisa dem om, hur jorden skall bearbetas på bästa sätt. Det skulle vara bra, om predikanter sysselsatta med ord och undervisning skulle gå ut på fälten och använda en del av dagen till kroppsarbete tillsammans med de studerande. De bör göra som Kristus gjorde, ge lärdomar från naturen, som åskådliggör Bibelns sanning. Både lärare och studerande skulle få en högst sund erfarenhet av andliga angelägenheter, liksom mycket större tankeskärpa och renare hjärtan, till att tolka de eviga mysterierna med, än de gör, när de hela tiden studerar böcker, och anstränger hjärnan, utan att belasta musklerna. Gud har gett män och kvinnor förnuftsformågor, och Han önskar, att de skall bruka förnuftet, till att använda sitt fysiska maskineri. Frågan må ställas: (326) Hur kan han få visdom till, att hålla i plogen och driva oxen? – Genom att söka den som silver, och leta efter den som efter dolda rikedomar. ”Ty hans Gud har undervisat honom och lärt honom det rätta sättet.” ”Också detta kommer från HERREN Sebaot, underbar i råd och stor i vishet.” {Jesaja 28:26; vers 29.}

Han, som undervisade Adam och Eva i Eden i trädgårdens skötsel, kommer att instruera människor också i dag. Det finns visdom åt honom, som håller i plogen, och sår säden. Jorden har sina dolda rikedomar, och Herren önskar, att tusentals och tiotusentals skall arbeta med jorden, som nu är hopgyttrade i städerna, där de söker, att tjäna en liten penning. Ofta omsätts dock inte den lilla penningen till bröd, utan hamnar i spritserveringarnas kassaapparater, för att köpa det, som ödelägger förståndet hos personer danade till Guds avbilder. De, som flyttar med sina familjer ut på landet, placerar dem därmed, där det förekommer färre frestelser. Barn, som är tillsammans med föräldrar, som älskar och vördar Gud, är på varje sätt i mycket bättre stånd till, att lära sig om den Store Läraren, som är all vishets

källsprång. De har mycket bättre förutsättningar för, att göra sig passande för Himmelsens rike. Sänd barnen till skolor i staden, där alla slags frestelser väntar och drar dem till sig samt gör dem urartade, så blir arbetet med karaktärens utveckling tio gånger svårare för både föräldrar och barn.

Det är meningen, att marken skall förmås att ge avkastning; men utan Guds välsignelse händer inget. I begynnelsen betraktade Gud hela Sitt skapelseverk, och förklarade det vara synnerligen gott. Förbannelsen, som vilar över jorden, är en följd av synd. Men skall denna förbannelse bli än större på grund av mera synd? Ovetandet orsakar skada. De slöa tjänarna förvärrar det onda med sina makliga arbetsvanor. Många vägrar, att tjäna sitt bröd i sitt anletes svett, och de undviker, att odla marken. Men jorden döljer på välsignelser i sitt sköte åt dem, som har modet och viljan samt uthålligheten (327) till, att samla ihop dess rikedomar. Fäder och mödrar, som har ett stycke mark och ett bra hem, är kungar och drottningar.

Många lantmän har inte fått tillräckligt stort utbyte av sina jordar, eftersom de har sett arbetet som en förnedrande syssla; de uppfattar inte dess välsignelse för dem själva och deras familjer. Allt de kan se, är träldomens brännmärke. Deras fruktodlingar försummas, sådden sker ej i rätt tid, och mullen bearbetas endast ytligt. Många försummar sina gårdar, för att de skall iaktta helgdagar och satsa på hästar samt hålla vad; pengarna försvinner till underhållning, lotterier och lathet, och så säger de, att de inte gör någon förtjänst på, att odla jorden och dra nytta av sina gårdsbruk; men hade de mera pengar, skulle utfallet bli detsamma. – *Special Testimonies on Education*, Februari, 1894.

Grundvalen för sann Utbildning

(328) Sann utbildning är en stor vetenskap, ty den grundas på vördnad för Herren, som är början till vishet. Kristus är den störste lärare denna värld någonsin har känt, och det är inte Herren Jesu behag, att Hans rikets inbyggare, som Han dog för, skall utbildas så, att de förleds till, att sätta människors visdom först, och förpassa Guds visdom, som är uppenbarad i Hans Heliga Ord, till en undanskymd plats. Sann utbildning är det, som förbereder barn och unga för det nuvarande livet, och med tanke på det kommande; för ett arv i det bättre landet, ja, i det himmelska landet. De skal förberedas på det land, som patriarkerna och profeterna blickade hän till. ”I tron dog alla dessa utan att ha fått det som var utlovat. Men de såg det i fjärran och hälsade det och bekände sig vara gäster och främlingar på jorden. De som talar så

visar därmed att de söker ett hemland. Om de hade menat det land som de gått ut ifrån, hade de tillfälle att vända tillbaka dit. Men nu längtade de till ett bättre land, det himmelska. Därför blygs inte Gud för att kallas deras Gud, ty han har ställt i ordning en stad åt dem.” {Hebréerbrevet 11:13-16.}

Den allmänna utbildningsmetoden för de unga lever inte upp till standarden för sann utbildning. Hedniska åskådningar flätas in i stoffet i skolböckerna, och Guds orakel framställs som tvivelaktiga eller rent av i anstötligt ljus. Därigenom blir de ungas sinnen förtroliga med Satans antydningar, och det tvivel, som tidigare närdes, godtas nu som fakta, och vetenskapliga forskningars vilseledande på grund av det sätt, som gjorda upptäckta tolkas och förvrängs på. Människor påtar sig, ställa Guds Ord inför rätta, (329) och så avkunnar de dom över Guds inspiration enligt sitt eget, begränsade omdöme. Härigenom ter sig Guds sanning tvivelaktig inför de vetenskapliga verken. Dessa falska lärare upphöjer naturen över naturens Gud, och över all äkta vetenskaps upphovsman. Vid den tidpunkt, då lärarna borde ha varit fasta och orubbliga i sitt vittnesbörd, vid den tidpunkt, då det skulle ha varit tydligt, att deras själar var fästade vid den eviga Klippan, då de skulle ha ingjutit tro hos de tvivlande, lät de sitt eget tvivel komma fram beträffande sanningshalten hos Guds Ord jämfört med så kallade vetenskapliga upptäckter. De, som varit helt samvetsgranna, har kommit att vackla i sin tro, därför att vissa bekännande Bibeltolkare själva har vacklat, fastän de har haft med de levande oraklen att göra. Satan har utnyttjat sinnets osäkerhet, och likt en osynlig makt har han hopat sina spetsfundigheter, och förvirrat människor genom skepsisens medel.

Lärde män har hållit lektioner, där sanning och villfarelse har blandats samman; därmed har de fått ur balans sinnena hos dem, som har sneplat mot villfarelsen, i stället för emot sanningen. De listigt invävda spetsfundigheterna från de så kallade vise männen förtrollar en viss grupp studerande; men det intryck dessa föreläsningar lämnar i sinnet, är att naturens Gud är begränsad av Sina egna lagar. Man uppehåller sig mycket vid naturens oföränderlighet, och skeptiska teorier antas raskt av dem, vars tankar väljer tvivlets atmosfär, eftersom de ej står i samklang med Guds heliga lag, fundamentet för Hans styre i Himmelen och på jorden. Deras naturliga böjelse för ont gör det enkelt för dem, att välja felriktade stigar, och betvivla Gamla och Nya Testamentets Skrifter och historias pålitlighet. Eftersom de själva är förgiftade, har de lätt för, att använda varje lägligt tillfälle, till att så tvivlets frö i andras

sinnen. Naturen upphöjs över naturens Gud, och så ödeläggs barnatron; (330) ty trons grundval ser osäker ut. Omtöcknade av skepsis, lämnas tvivlarna att kämpa mot otrons brottsjörar. - *The Youth's Instructor*, den 31. Januari, 1895.

Varning för Efterapning

(331) Somliga värdesätter lärda mäns sällskap högre, än gemenskap med Himmels Gud. Lärda mäns uttalanden menas äga högre värde, än den högsta visdom uppenbarad i Guds Ord. Men när vantron lyfter upp sitt huvud så stolt, ser Himmelen ned på människors tomma och intetsägande tankar; ty människor är i sig själva tomhet. Hela mänskosläktets förtjänst, all dess moraliska värde och värdighet, beror helt enkelt på Jesu Kristi förtjänst. Vad är då de största människotankar och spekulationer, som en person någonsin har tänkt? Likväl sätter människor sina mänskliga slutledningar framför Guds uppenbarade vilja, och visar världen det, som de hävdar är högre visdom, än den Eviges visdom. De önskar, med sin värdelösa inbillning, att ta ned det himmelska på marken, för att det skall passa deras egna böjelser och önskningar.

Den store Guden har en lag, varmed Hans rike styrs, och de, som trampar på den lagen, kommer en dag att finna, att de skulle ha följt dess riktlinjer. Botemedlet för lagöverträdelse är icke, att förklara lagen vara upphävd. Att upphäva lagen skulle vara liktydigt med, att vanära den, och förakta Lagstiftaren. Lagöverträdarens enda utväg finns hos Herren Jesus Kristus; ty genom den enfödde Sonens nåd och försoning kan syndaren frälsas och lagen komma till ära. De personer, som visar upp sig för världen som storartade, och samtidigt stampar på Guds uppenbarade vilja, ikläder människor ära och talar om naturens fullkomlighet. De målar en ack så vacker bild, men den är en illusion, ett smickrande bedrägeri; för de vandrar i gnistorna från sin egen eld.

De, som torgför en lära, som strider mot Bibelns, leds av den store, avfallne ängel, som blev utkastad ur Guds salar. Före hans fall blev det skrivet om honom: "Du var en mönsterbild (332) av fullkomlighet, full av visdom och fullkomlig i skönhet. I Eden, Guds lustgård, var du, höljd i alla slags ädelstenar. . . . Du var en smord, beskyddande kerub, och jag hade satt dig på Guds heliga berg. Där gick du omkring bland gnistrande stenar. Du var fullkomlig på alla dina vägar från den dag då du skapades, till dess att orättfärdighet blev funnen hos dig. . . . Eftersom ditt hjärta var högmodigt på grund av din skönhet, och du fördärvade din visdom på grund av din prakt,

kastade jag ner dig till jorden och utlämnade dig åt kungar till att beskådas. . . . Jag gjorde dig till aska på marken inför alla som såg dig. Alla som kände dig bland folken häpnade över dig. Du fick ett fasansfullt slut och du skall inte mer finnas till." {Hesekiel 28:12-19.}

Med en sådan ledare, en ängel, som uteslöts från Himmelen, kan dessa påstått visa män på jorden fabricera förtrollande teorier, som de kan förblinda människors sinnen med. Paulus sade till galaterna: "Vem har trollbundet er, så att ni inte skulle lyda sanningen?" {Galaterbrevet 3:1, *Reformations-Bibeln*.} Satan äger ett mästerligt intellekt, och han har sina utvalda agenter, som han verkar genom, för att upphöja människor, och ikläda dem högre ära, än den Gud har. Gud besitter stor makt; Han är i stånd till, att ta dem, som är döda i överträdelse och synd, och genom inverkan från den Ande, som reste upp Jesus från de döda, förvandla människors natur samt återställa Guds likhet hos dem. De, som tror på Jesus Kristus, blir förvandlade från, att vara upproriska mot Guds lag, till att bli lydiga tjänare och Hans rikets undersåtar. De blir födda på nytt, uppresta och heliggjorda genom sanningen. Denna Guds kraft vägrar skeptikern att befatta sig med, och han avvisar alla bevis, tills den kommer under hans begränsade förmågors domän. Han dristar sig rent av till, att åsidosätta Guds lag, och bestämma gränserna för Jehovas kraft. Men Gud har sagt: "Det står ju skrivet: *Jag skall göra de visas visdom om intet, och de förstådigas förstånd skall jag slå ner*. Var är de visa? Var är de skriftlärda? Var är den här världens ordvrängare? Har (333) inte Gud gjort den här världens visdom till dårskap? Jo, eftersom världen i sin visdom inte lärde känna Gud i hans vishet, beslöt Gud att genom den dårskap som vi predikar frälsa dem som tror. Ty judarna begär tecken och grekerna söker visdom. Men vi predikar Kristus som korsfäst, för judarna en stötesten och för hedningarna en dårskap. Men för de kallade, både judar och greker, predikar vi Kristus som Guds kraft och Guds vishet." {Första Korintierbrevet 1:19-24, kursivering i *Svenska Folk-Bibeln* 98.} - *The Youth's Instructor*, den 7. Februari, 1895.

Att snabbt bereda sig för Arbetet

(334) Jag har varit svårt rådvill i flera nätter. Jag har tänkt så mycket, att jag inte har sovit gott. Det är sådant, som har tyngt mig så mycket, att jag måste ta upp det med Er.

Lärarna på våra skolor, på sanatoriet och på skolan i Battle Creek måste hela tiden vara på sin vakt, så att deras planer och ledning inte dämpar och släcker de studerandes tro, som har hjärtan

djupt präglade av den Helige Ande. De har hört Jesu stämma säga: ”Min son, gå i dag och arbeta i min vingård.” {Matteusevangeliet 21:28.} De märker behovet av riktig utbildning, för att bli redo för Mästarens arbete, och allt måste göras, för att påskynda deras tillväxt som studerande; men avsikten med deras utbildning bör alltid föresväva oss. Onödig försinkelse bör ej tillrådas eller tillåtas. De personer, som har satt igång med, att hjälpa och stötta eleverna under studiegången, lider stor förlust, när både tid och pengar brukas i onödan. Dessa personer har visat sitt allvar och sin villighet till att hjälpa. Men de mister modet, när de ser, att den tid de studerande egentligen skulle använda till förberedelser, förlängs, och de studerande stadigt uppmuntras till, att fortsätta kursen i fråga på deras bekostnad. Åren går, och de studerande uppmuntras fortgående till nödvändigheten av mera studium. Den långt utdragna processen fordrar allt mera tid, ja, flera studieinriktningar är en av Satans snaror, för att hålla medarbetarna tillbaka.

De studerande skulle inte själva föreställa sig, att deras arbete på missionsfältet skall skjutas upp så här, i fall det inte tillskyndades av dem, som menas vara herdar och vägledare, och som är deras lärare och läkare. Hade vi ett tusen år på oss, skulle en så djup kunskap vara överflödigt, ehuru måhända passande; men nu är vår (335) tid begränsad. ”Det heter: *I dag, om ni hör hans röst, så förhärda inte era hjärtan*”. {Hebréerbrevet 3:15, kursivering i *Svenska Folk-Bibeln* 98.}

Vi ingår inte i den klass, som fastslår en bestämd tidpunkt, som skall föregå Jesu återkomst med kraft och mycken härlighet. Vissa slår fast en tidpunkt, och när den passerar, förkastar deras förmättna andar tillrättavisning, varpå de bestämmer en ny och ytterligare en ny tidpunkt; men många efterföljande fel stämplar dem som falska profeter. ”Det fördolda hör HERREN, vår Gud, till. Men det uppenbarade gäller för oss och våra barn till evig tid”. {Femte Moseboken 29:29.} Trots förhållandet, att det förekommer falska profeter, finns det också de, som förkunnar sanningen, såsom den står i Bibeln. Med djupt allvar, med seriös tro, sporrade av den Helige Ande, vidrör de kraftigt folks sinnen och hjärtan, när de visar dem, att vi lever nära Kristi återkomst; men dagen och timmen för Hans synliga anländande ligger utom människors kunskap; ty ”om den dagen eller stunden vet ingen något, inte himlens änglar, inte ens Sonen, ingen utom Fadern.” {Matteusevangeliet 24:36.}

Dock har Gud fastställt en dag för slutet på denna världshistoria: ”Och detta evangelium om riket skall predikas i hela världen till ett vittnesbörd för alla folk, och sedan skall slutet

komma.” {Vers 14.} Profetiorna uppfylls snabbt. Det måste talas mycket mera om dessa kolossalt viktiga ämnen. Dagen är här, när allas eviga öde skall avgöras för alltid. Denna Herrens dag hastar. De falska väktarna upphäver ropet: ”Allt är väl”; men Guds dag närmar sig snabbt. Dess fotsteg är så stilla och tysta, att de inte väcker världen ur den dödslika slummer, som den har fallit i. När väktarna ropar: ”’Fred och trygghet’, då drabbas de av undergång... plötsligt... och de slipper inte undan.” ”som en snara. Ty den skall komma över alla som bor på jorden.” {Första Tessalonikerbrevet 5:3; Lukasevangeliet 21:35.} Dagen överrumplar den nöjesälskande och syndige personen som en tjuv om natten. När alla synbart känner sig säkra, och människor (336) går och lägger sig till vila, då stjälar den listige midnattstjuven sitt byte. När det är för sent, att förhindra det onda, upptäcker man, att några dörrar och fönster inte hade varit låsta och säkrade. ”Var därför också ni beredda! Ty i en stund när ni inte väntar det kommer Människosonen.” {Matteusevangeliet 24:44.} Folk slår sig nu ned till ro, de tror sig vara säkra i de allmänna kyrkorna; men alla bör vara påpassliga, så att det inte förekommer en öppning, som fienden kan komma in igenom. Stora ansträngningar bör göras, för att påminna folk om detta ämne. Det högtidliga faktumet skall inte endast framhållas för världens folk, utan också för våra egna församlingar, att Herrens dag kommer plötsligt och oväntat. Profetians förfärliga varning riktas till varje människosjäl. Ingen skall känna sig säker på, att inte bli överraskad. Låt ingen uttolkning av profetiorna beröva Er överbevisningen om riktigheten hos de begivenheter, som visar att detta är väldigt nära förestående.

De pengar, som har lagts ned på ytterligare byggnader och utvidgandet av befintliga byggnader i Battle Creek, borde ha satsats på, att åstadkomma en grundval för verket på platser, där ingenting alls har gjorts. Gud är inte tillfreds med det sätt, som Hans tillgångar har förvaltats på. Han tar inte hänsyn till orter eller personer. Sedvänjan, att skänka ett fåtal personer varje fördel, för att de skall kunna fullborda sin utbildning inom ett stort antal ämnen, gör det omöjligt för dem, att dra nytta av alla kunskaper. Således skadas snarare mottagaren av alla dessa fördelar. Dessutom förvägrar denna vana andra förmånerna de så väl behöver. Om förberedelsetiden vore betydligt kortare, om studierna kompletterades med praktik, skulle de studerandes tro på Gud växa. Om en person bara ägnar sig åt sina studier, blir vederbörande helt uppslukad av dem – han blir till ett med sina böcker, och förlorar ur sikte den målsättning han

hade, då han inledde studierna. Det har visats mig, att somliga av de studerande håller på, att förlora sin andlighet, att deras övertygelse håller på, att mista sin kraft, och att de inte är ständigt uppkopplade till Gud. De tillbringar nästan all tid med näsan i sina böcker. Något annat tycks inte föresväva dem. Men vilken nytta blir alla dessa förberedelser för dem? Vad tjänar de på all tid och alla pengar, som de har lagt ned härpå? Jag vet: Inte det minsta! Det måste bli mindre av det här, och större tro på Guds kraft. Guds budälskande folk skall för världen vittna om sin övertygelse genom sina gärningar.

När de studerande kommer långväga ifrån till Battle Creek, till stor kostnad, väntar de sig undervisning om, hur de skall bli framgångsrika missionärer, utan att den tanken skall behöva gå förlorad i allehanda studier. Se på Mose, hans själs stora börda var, att Gud måtte vara hos honom, och att han skulle få skåda Hans härlighet. Men i fall de studerande måste gå flera kurser, kommer de nödvändigtvis att glömma sin egentliga avsikt med, att komma till Battle Creek. Nu är det på tiden, att det endast är det väsentliga arbetet, som skall göras. Långa år med förberedelser är egentligen inte nödvändiga. De studerandes förberedelse har utförts efter samma princip som den för byggnadsverk. Byggnad har fogats till byggnad, endast för att göra saker och ting en smula behagligare och grundligare. Gud kallar, och har kallat i årtal, på förnyelse inom dessa områden. Han önskar inga onödiga utlägg av medel. Herren ogillar, att det används så mycket tid och så mycket pengar på, att några få personer kommer till Battle Creek, för att bereda sig bättre på verket. Under alla omständigheter bör man vara väldigt förståndig, när det gäller sättet, som de studerandes skolpeng används på. När den brukas så omsorgsfullt på, att leda ett fåtal individer genom ett uttömmande studium, är det många, som törstar efter den kunskap de kunde få på några få månader; ett eller två år skulle betraktas som en stor välsignelse. (338) I fall alla medel läggs ned på några få under flera studieår, blir många värdiga och behövande unga män och kvinnor alls inte hjälpta.

Jag hoppas, att ledarna på Battle Creekskolan och sanatoriet kommer att överväga denna sak under bön, förståndigt och opartiskt. I stället för att överutbilda några få, sprid gracerna. Besluta Er för, att de medel, som Ni gärna brukar på, att utbilda medarbetare för saken, inte bara används till korvstopning av dessa få, medan andra får stå där med mössan i hand. Ge de studerande en start, men känn inte, att det är Er plikt, att hjälpa dem år efter år. Det är Er plikt, att få ut dem på

missionsfältet och arbeta, och det är Er skyldighet, att låta andra behövande få del av Er välgörenhet.

Kristi arbete utfördes inte så, att människor bländades av Hans överlägsna förmågor. Han kom från den Allvises sköte, och kunde ha förbluffat världen med den stora och härliga kunskap, som Han besatt; ändå var Han återhållsam och blygsam. Det var inte Hans uppgift, att överväldiga dem med Sina otaliga talanger, utan att vandra i saktmod och ödmjukhet, så att Han kunde undervisa de ovetande om vägen till frälsning. Inleder man studier, ehuru sant akademiska, skapas det en stor aptit, som blir större efter varje födointag. Detta skapar önskan om mera kunnande, än nödvändigt är för Herrens verk. Denna jakt efter kunskaper pågår endast för sin egen skull, minskar personens hängivenhet för Gud, hejdar framåtskridandet på stigen till praktisk helgelse, och hindrar vederbörande från, att gå på den väg, som för till ett heligare och lyckligare liv. Herren Jesus har endast gett undervisning, för att den skall komma till användning. Mina bröder, Ert sätt, att åstadkomma längre studietid, behagar inte Gud.

Herren Jesus önskar Sig män, som handlar med sina talenter, och Jesus har lovat, att Han skall ge tillräcklig nåd. När vi ger till andra, kommer vi att ta emot rikligt. Och när vi (339) arbetar, kommer sinnet inte att belastas med en massa ting, som har hopat upp sig och gjort det omöjligt, att vidarebefordra det vi själva har erhållit. Den studerande blir till en mental vekling, när han överhoppas med sådant, som han inte har någon användning för. Mycken tid går till spillo, och tillväxten av de studerandes nyttighet förhindras, genom att de lär sig saker, som Guds Ande inte kan bruka.

De, som kommer till skolan i Battle Creek, bör raskt och grundligt tas igenom ett studium, som är av praktiskt värde för kroppens sunda utveckling och för själens heliga verkan. I Sitt evangelium talar Gud inte blott om människans mentala verkningsförmåga, utan instruerar om, hur den moraliska förnimmelsen skall stärkas. Detta illustreras med Daniel och de tre hebréerna. De bar ständigt på vördnad för Gud och kärlek till Honom, och resultatet blev följande: "Åt dessa fyra unga män gav Gud kunskap och insikt i all slags skrift och vishet, och Daniel förstod alla slags syner och drömmar." {Danielsboken 1:17.}

Kristus sade: "Saliga är de som lyssnar till Guds ord och bevarar det." {Lukasevangeliet 11:28.} Endast livets bröd kan mätta den hungrande själen. Endast livets vatten kan läska den törstande själen. Lärjungarnas sinnen väcktes ofta av nvfikenhet, men i stället för att infria deras önskan

om, att lära känna ting, som ej var nödvändiga för deras verksamhet, öppnade Han nya tankegångar för dem. Han undervisade dem ingående i det, som krävs för praktisk gudsvörnad.

De många inriktningar, som de studerande uppmanas till, att foga till sina studier, håller dem borta från arbetet i åratal, och det är icke enligt Guds ordning. Kristus kom, för att söka upp och frälsa de förtappade. Då Han sade "Följ Mig", åtog Han Sig rollen som instruktör. Allt det himmelska ljus Han bragte människorna, skall användas, för att uppenbara det hål av fördärv, som deras synder har störtat dem i, och (340) peka ut den enda stig för dem, som de kan vandra på med hopp om, att komma i trygghet. De klara strålarna från Rättfärdighetens Sol skiner på denna stig, och den vägfarande behöver inte begå fel därpå, även om han är en dåre. De, som kommer till Battle Creek, skall inte uppmuntras till, att lägga ned åratal på studier.

Omåttligt studerande är ett slags berusning, och de, som sätter denna flaska till munnen, är som drinkaren, som avviker från de trygga stigarna, snubblar och faller till marken. Herren önskar, att alla studerande är fast beslutna, att verka för Guds härlighet. De skall inte uttömma och spilla sina fysiska och mentala krafter, samt försöka, att vinna mesta möjliga kunskap om det teoretiska; utan varje enskild skall bevara alla sina friska livskraften, för att ta sig an det arbete, som Herren har gett honom, och leda in själar på rättfärdighetens bana. Alla måste bevara livskraften i sina liv, liksom sina själskrafter och ambitioner, samt ta examen i skolan, varpå de skall praktiskt använda sina kunskaper inom det verksamhetsområde, där änglar samarbetar med dem. Himmelens förståndsväsen vill arbeta bredvid mänskliga redskap. Himmelens befallning lyder, att *uträtta arbetet* – att göra något, som återspeglar Guds härlighet och bistår våra medmänniskor, som är i färd med, att gå förlorade.

Det är stor fara för, att de studerande på skolorna inte kommer att lära sig den betydelsefullaste läxan, som vår Mästare vill, att de skall lära sig. Denna läxa framställs för oss i detta Skriftställe: "Ta på er *mitt* ok och lär av *mig*, ty jag är mild och ödmjuk i hjärtat. Då *skall ni finna vila* för era själar. Ty mitt ok är mildt, och min börda är lätt." {Matteusevangeliet 11:29.} Somliga har inte endast underlåtit, att lära sig att bära Jesu saktmodighets och ödmjukhets ok, utan har jämväl duktat under för de frestelser, som har omgett dem. Oerfarna unga, som har rest långväga ifrån, för att få en utbildnings fördelar på våra skolor, har mist greppet om Jesus. Så borde det inte vara.

(341) Herren varken väljer eller godtar medarbetare enligt deras många förmåner, eller deras överdådiga utbildning. Det mänskliga redskapets värde bestäms i enlighet med hjärtats storhet i, att känna och förstå Gud. "Du, mitt barn, hämta kraft i den nåd som finns hos Kristus Jesus. Och det som du har hört av mig inför många vittnen skall du anförtro åt pålitliga människor, som i sin tur skall bli utrustade att undervisa andra. Lid också du som en god Kristi Jesu soldat." {Andra Timoteusbrevet 2:1-3.} Det största möjliga goda fås genom gemenskap med Gud. "Detta är evigt liv att de känner dig, den ende sanne Guden, och den som du har sänt, Jesus Kristus." {Johannesevangeliet 17:3.}

Denna kunskap är den hemliga källan bakom all makt och kraft. Det är genom utövandet av trons färdigheter, som vi kan motta och praktisera Guds Ord. Ingen ursäkt är giltig, inget åberopande av erhållen rättfärdighet håller, för att inte lära känna och förstå Herrens vilja. Herren upplyser hans hjärta, som är trofast mot Honom. Han kan läsa hjärtats tankar och intentioner. Det nyttjar icke, att framhålla att *i fall* det varit si och så, skulle vi ha gjort på ett bestämt sätt. Det förekommer inga *om* och *men* rörande Guds fordringar; Hans Ord är ja och amen. Trons hjärta betvivlar ej Guds kraft bakom Hans löften. Ren tro verkar genom kärlek, som renar själen.

Till den förtvivlade far, som sökte Kristi ömma kärlek och medömkan, vilken hans lidande son behövde, sade Jesus: "Om du kan, säger du. Allt förmår den som tror." {Markusevangeliet 9:23.} Allt är möjligt för Gud, och i tro kan vi gripa fatt i Hans kraft. Men tron syns inte, den märks ej; tron är inget gripbart. "Tron är en övertygelse om det man *hoppas*, en visshet om det man *inte* ser." {Hebréerbrevet 11:1.} Att förbli i tron, är att åsidosätta känslor och själviska önsknings, att vandra ödmjukt med Herren, och åberopa Hans löften, och använda dem vid alla tillfällen, i förtröstan på, att Gud kommer (342) att förverkliga Sina egna planer och mål i ens hjärta och liv, genom heliggörandet av ens karaktär; det är att fullt ut lita på, och sätta obetingad tillförsikt till, Guds trofasthet. Följer personen detta segerrecept, ser andra Andens särskilda frukter uttryckas i liv och karaktär.

Den utbildning Mose fick, som kungens barnbarn, var väldigt grundlig. Inget försumrades, som kunde göra honom till en klok man, såsom egyptierna förstod visdom. Denna utbildning var honom till hjälp i många avseenden, och högst värdefull för hans framtida livsarbete, då han anställdes som herde. Då han ledde sin hjord genom öknens berg och till dalgångarnas frodiga betesmarker, lärde naturens

Gud honom den högsta och största visdom. I naturens skola, med Kristus som lärare, tänkte han på och lärde han sig ödmjukhetens, saktmodets, trons och tillitens läxor, kopplade till en ödmjuk livsstil. Allt detta band hans själ närmare till Gud. I bergens ensamhet lärde han sig det, som hans lärdom från kungens palats inte kunde ge honom – en enkel, orubblig tro och hela tiden tillit till Herren.

Mose trodde, att hans utbildning i Egyptens visdom utrustat honom helt till, att föra Israel från fångenskapen. Var han inte upplärd i allt, som hade med anförandet av härar att göra? Hade han inte erhållit de bästa fördelar från landets bästa skolor? – Jo, han kände, att han kunde befria dem. Han satte igång med sitt arbete, och försökte att vinna sitt eget folks gunst, genom att rätta till deras fel. Han dräpte en egyptier, som plågade en av hans bröder. Häri visade han samma slags anda, som den tillhörig honom, som har varit en mördare från begynnelsen, och visade sig olämplig, att framställa Guds barmhärtighet, kärlek och ömhet. Vid sitt första försök misslyckades han fullständigt. Liksom många andra, miste han genast sin tillit till Gud, och vände ryggen åt sin utsedda uppgift; han flydde från Faraos vrede. Han drog slutsatsen, att på grund av detta felgrep, hans stora synd i att ta (343) den grymme egyptierns liv, skulle Gud inte låta honom delta i, att befria hans folk från deras hemiska trældom. Men Herren tillät dessa ting, för att lära och bibringa honom ett ädelt sinne, godhet, tålmod, som varje medarbetare åt Mästaren nödvändigtvis måste ha; det är nämligen dessa karaktärsdrag, som möjliggör medarbetarens framgång i Herrens sak.

Man kan inte lägga sig till med egenskaperna i Jesu Kristi karaktär, genom att få den högsta utbildning i de mest akademiska skolor. Denna visdom kan endast läras från den Störste Undervisaren. Lektioner i Kristusliknande saktmod, hjärtats ödmjukhet, vördnad för det heliga, ges ingen annanstans, än i Kristi skola. Mose hade lärt sig, att förvänta sig smicker och beröm på grund av sina överlägsna förmågor; men nu skulle han lära sig något nytt. Som fåraherde hade han lärt sig, att ta sig an de plågade, vårda de sjuka, och söka tålmodigt efter de vilsegångna, samt länge ha overseende med de oregerliga, avhjälpa de unga lammens behov och tillhandahålla de gamla och svagas förnödenheter med älskvärd omsorg. Då dessa delar hos hans karaktär utvecklats, drogs han närmare sin Överherde. Han förenades med och underordnade sig Israels Allra Heligaste. Han trodde på den store Guden. Han umgicks med Fadern i ödmjuk bön. Han sökte utbildning i andliga ting hos den

Högste, och sökte kunskaper om sin uppgift som trofast herde. Hans liv blev så nära förbundet med Himmelen, att Gud talade ansikte mot ansikte med honom.

Genom denna förberedelse blev han klar, att anamma Guds kall, att byta ut sin herdestav mot mänskoledarens stav; lämna fåraherden, för att ta ledarskapet över mera, än en million avgudadyrkande och upproriska människor. Men han måste luta sig emot den osynlige Ledaren. Liksom staven blott var ett redskap i hans hand, likaså skulle han vara ett villigt redskap, som lät sig formas av Jesu Kristi hand. Mose valdes ut som herde åt Guds eget folk, och det var tack vare hans fasta tro och uthålliga tillit till Herren, som (344) så många välsignelser kom Israels barn till del. Herren Jesus försöker, att samarbeta med personer, som är fria kanaler, genom vilka Himmelens rikedomar kan utgjutas över Hans älskade folk. Han verkar genom människor för Sina utvaldas förfining och frälsning.

Mose blev kallad till, att arbeta i partnerskap med Herren, och det var hans karaktärs enkelhet, kombinerad med en praktisk utbildning, som gjorde honom till en representativ man. På hans mänskliga äras höjd lät Herren den mänskliga visdomens dåraktighet och svaghet uppenbaras för Mose, så att han skulle inse sin ytterliga hjälplöshet och ineffektivitet utan hjälp från Herren Jesus.

Mose besinningslöshet, då han slog ihjäl egyptiern, kom sig av förmätenhet. Tron verkar i Guds kraft och visdom, och inte enligt människors metoder. I enkel tro kunde Mose ta sig igenom vanskligheter, och övervinna de hinder, som tycktes nästan oöverstigligen. Då han litade på Honom, och inte förlitade sig till sin egen kraft, var denne mäktige general över härarna trogen mot Israel. Han befriade dem från många vanskligheter, som de aldrig skulle ha sluppit, i fall de hade överlämnats åt sig själva. Gud kunde manifesteras Sin stora makt genom Mose på grund av hans fasta tro på deras Befriares kraft och kärleksfulla avsikter. Det var denna obetingade tro på Gud, som gjorde Mose till det han var. I överensstämmelse med alla Herrens befallningar handlade han. All lärdom från kloka män gjorde honom inte till den kanal, som Herren kunde verka igenom. Detta inträffade inte förrän han miste sin självsäkerhet, insåg sin egen hjälplöshet, och satte sin lit till Gud; detta dröjde, tills han ville lyda Guds bud, oavsett om de tedde sig förnuftiga för det mänskliga förståndet eller ej.

De personer, som vägrar att handla, förrän de tydligt ser varje steg tydligt markerat framför sig, kommer aldrig (345) att uträtta mycket; men var

och en, som visar sin tro och tillit till Gud, genom att villigt underordna sig Honom, och uthärdar den gudomliga tukten, som han måste gå igenom, blir en framgångsrik arbetare för vingårdens Mästare. I sina bemödanden om utbildning som Guds medarbetare, försätter människor ofta sig själva i en sådan position, att de inte kan formas och danas till det, som Herren önskar att de skall bli. Därmed bär de inte det, som Mose gjorde, nämligen likhet med det gudomliga. Genom att underställa sig Guds disciplin, blev Mose en helgad kanal, som Herren kunde verka igenom. Han tvekade inte, att ändra *sin väg* till Herrens väg, fastän den förde ut på främmande stigar, på oprövade banor. Han använde inte sin utbildning, för att visa orimligheten hos Guds bud, och det omöjliga i, att åtlyda dem. Nej; han bedömde sina egna kvalifikationer blygsamt, för att fullborda det stora verk Herren hade gett honom. Då han inledde sin omfattande uppgift, att befria Guds folk från deras trældom, tedde det sig mänskligt sett som en hopplös uppgift; men han förlitade sig på Honom, som allt är möjligt för.

I dag har många långt bättre möjligheter, fått långt större privilegier, för att lära känna Gud, än Mose gjorde; men hans tro ställer deras uppenbara vantro i skamvrån. På Guds bud gick Mose åstad, fastän det saknades fast mark för hans fötter att träda på. Mera än en million var beroende av honom, men han ledde dem framåt steg för steg, dag för dag. Gud lät dessa ensamma resande ta vägen genom öknen, så att de kunde vinna erfarenheter av sina provningar, och då de var i fara, skulle de inse, att det endast är hos Gud, som det förekommer hjälp och befrielse, och att de därigenom kunde lära känna Gud och lita på Honom, samt tjäna Honom med levande tro. Det var inte läran från Egyptens (346) skolor, som gjorde det möjligt för Mose, att segra över alla sina fiender, utan en bestående tro, en tro, som inte sviktar ens under de mest provande omständigheter.

Då Gud befallde Mose, att göra något, gjorde han det, utan att hejda sig och betänka de möjliga följderna. Han gav Gud erkännande för den visdom, som gjorde det möjligt för honom att veta, vad Han hade i tankarna och beslutsamhet, för att stå för det, som Han hade sagt. Därför handlade Mose, som om han såg den Osynlige. Gud letar inte efter män med perfekt utbildning. Hans verk kan inte vänta på, att Hans tjänare genomgår så märkvärdiga och utförliga förberedelser, som våra skolor vill ge dem; utan Herren önskar sig personer, som uppskattar förmånen, att arbeta samman med Gud – personer, som vill ära Honom och vara obetingat lydiga mot Hans krav, oavsett tidigare omhuldade teorier. Det

finns inga gränser för deras nyttighetsgrad, som lägger jaget åt sidan, och ger utrymme åt den Helige Andes arbete i deras hjärtan, samt lever i fullständig helgelse för Guds tjänst, varvid de står ut med den nödvändiga disciplin Herren ålägger dem, utan att beklaga sig eller ge upp på vägen. Såvida inte de gör uppror mot Herrens tillrättavisning, och blir hårdhjärtade och hårdnackade, kommer Herren att undervisa både unga och äldre, timme för timme, dag för dag. Han längtar efter, att uppenbara Sin frälsning för människobarnen, och om Hans utvalda folk bara röjer undan alla hinder, kommer Han att utgjuta frälsningens vatten i översvämmande strömmar genom mänskliga kanaler.

Många, som traktar efter effektivitet i Guds upphöjda arbete, i det att de tar till sig utbildningen på människors skolor, upptäcker, att de inte mottar de väldigt viktiga lärdomar, som Herren skulle vilja undervisa dem i. Om de inte underordnar sig den Helige Andes präglade verkan, om de inte lever i lydighet mot alla Guds krav, försvagas deras andliga verkningskraft; de förlorar förmågor de har haft till, att utföra ett arbete åt Herren. Är de frånvarande från Kristi skola, glömmer de Lärarens vinnande stämning, och då kan Han inte leda dem in på den rätta vägen. Människor kan få all möjlig (347) kunskap, som en mänsklig lärare må bibringa, men Gud fordrar ändå större visdom av dem. Liksom Mose, måste de lära sig hjärtats saktmod och ödmjukhet, och inte lita på jaget. Vår Frälsare, som Självt genomgick provet som människa, medgav, att Han inte kunde göra något av sig själv. Vi måste också lära oss, att människan inte är mäktig i sig själv. Människor gör endast nytta, när de får del i den gudomliga naturen.

Så snart, som en bok öppnas, bör personen sökande att säkra sig en utbildning, erkänna Gud som den, vilken skänker sann visdom. Han bör söka Herrens råd vid varje steg på vägen. Inga åtgärder bör vidtas, som Gud inte kan ingå i, inga förbund ingås, som Han inte kan godkänna. Visdomens Upphovsman skall erkännas som Vägledare först som sist. På så vis kopplas kunskapen från dessa böcker till en levande tro på den oändlige Guden. Den studerande bör inte låta sig bindas vid något bestämt studiesätt, som kräver stor tidsåtgång, utan måste låta sig vägledas av Guds Ande härvidlag.

En studiekurs i Ann Abors må te sig väsentlig för somliga; men där inverkar alltid ett ont inflytande på mottagliga personer, så ju längre de når i sitt läsande, desto mindre anser de det vara nödvändigt, att erhålla kunskap om Guds vilja och vägar. Ingen bör ha lov till, att studera till men för

sin tro på sanningen och på Herrens kraft, eller till förfång för sin respekt för ett helgat leverne. Jag vill varna de studerande för, att följa denna väg – inte ens enligt sina lärares eller ansvariga personers råd – med mindre de först söker Gud var och en för sig, med hjärtat öppet för den Helige Andes inflytande, för att få Hans råd om det planerade studieförloppet. Skilj Er från alla själviska önskningar, och lägg fram alla förslag från människor inför Gud. Lita så på (348) den Helige Andes vägledning, för att all ohelgad äregirighet skall ryckas upp med rötterna, så att Herren inte skall behöva säga: ”Jag såg dåren som var fast rotad, men strax förbannade jag hans boning.” Var och en bör handla, så att han kan säga: ”Men du, HERRE, känner mig och prövar hur mitt hjärta är mot dig.” ”Du är den Gud som ser mig”. Herren väger alla bevekelsegrunder. Han genomskådar hjärtats tankar och avsikter samt syften. Utan Gud har vi inget hopp; låt oss därför fästa vår tro på Honom. ”Ty du är mitt hopp, Herre, min förtröstan, HERRE, allt ifrån min ungdom.” {Job 5:3; Jeremia 12:3; Första Moseboken 16:13; Psaltaren 71:5.}

Varje skepp, som seglar på livets hav, behöver en Gudomlig Styrman ombord; men när stormarna rasar, när frestelser hotar, kastar många personer Styrmannen överbord, och lämnar skutan i begränsade människors händer, eller försöker att styra den själva. Så kommer olyckorna och ödeläggelserna också; och så klandras Styrmannen för, att Han har fört ut dem på så farliga vatten. Överlåt icke Er själva i människors omvårdnad, utan säg: ”Herren är min hjälpare” {Hebréerbrevet 13:6, kursivering i *Svenska Folk-Bibeln* 98}, jag tänker söka Hans råd, jag tänker utföra Hans vilja. Alla de fördelar Ni må vinna, ger ingen välsignelse, den högsta utbildning kvalificerar inte till, att bli en ljusets kanal, såvida inte Ni samarbetar med Guds Ande. Det är lika omöjligt för oss, att ta emot kvalifikationer från människor, utan gudomlig upplysning, som det var för Egyptens gudar att rädda dem, som litade på dessa. De studerande skall inte tro, att alla de råd de får, för att förlänga deras studier, är i harmoni med Guds plan. Lägg fram alla dessa råd inför Herren i bön, och sök allvarligt Hans vägledning – inte bara en gång, utan om och om igen. Be till Honom, till dess just Du är överbevisad om, att rådet är från Gud, eller från människor. Förtrösta inte på människor. Handla under den Gudomlige Vägledaren styrning.

Ni har blivit valda av Kristus. Ni har blivit återlösta med Lammets dyrbara blod. Be ihärdigt till Gud om, att detta blod skall verka. Säg till Honom: ”Jag är Din från och med skapelsen; jag är Din genom återlösningen. Jag respekterar

människors myndighet, (349) och mina bröders anvisningar, men jag kan inte låta dessa helt styra mig. Jag önskar, att Du, o Gud, skall undervisa mig. Jag har ingått förbund med Dig, för att anta måttstocken för den gudomliga karaktären, och göra Dig till min rådgivare och vägledare – en del i alla mitt livs planer. Undervisa mig därför.” Ställ Herrens härlighet i främsta rummet. Driv bort alla önskningar om världslig framgång, alla önskningar om, att vara den främste. Uppmuntra till hjärtats renhet och helighet, så att Du kan visa på evangeliets sanna principer. Låt alla handlingar i Ditt liv helgas av en himmelsk strävan efter, att göra Herrens vilja, så att Ditt inflytande inte för andra ut på förbjudna stigar. När Gud är ledaren, kommer Hans rättfärdighet att gå framför Dig och Herrens härlighet att följa i Dina spår. {Jämför Jesaja 58:8.}

Herren säger: ”Håll er vakna och be, så att ni inte kommer i frestelse.” {Matteusevangeliet 26:41.} Råden från Dina egna bröder kan komma Dig att vackla från den stig, som Herren har markerat att vandra på, ty människornas sinnen står inte alltid under den Helige Andes kontroll. ”Vaka”, så att studierna inte tornar upp sig för högt, och slukar all energi. Annars överlastas sinnet och fördrivs önskan om gudsvördnad ur själen. Många studerande mister gradvis förmågan av den bevekelsegrund och den målsättning, som fick dem att anmäla sig till skolan. Ohelgad äregirighet för en högklassig utbildning kommer dem att uppföra sanningen. Deras otvungna åstundan efter den högsta platsen ibland människor får dem att utesluta den himmelske Faderns vilja ur sina planer. Sann kunskap medför dock ett oklanderligt leverne genom sanningens heliggörande.

I takt med, att kursernas antal ökar, får visheten från ovan alltför ofta inta andra platsen, och ju längre den studerande når i läsandet, desto mindre tillit får han till Gud. Han anser den myckna lärdomen vara väsentlig för framgång i livet; men om alla skulle visa passande hänsyn till Kristi uttalande, skulle de smida andra planer: ”utan mig kan ni ingenting göra.” {Johannevangeliet 15:5.} Utan den sanna religionens (350) vitala principer, utan kunskap om, hur Återlösaren tjänas och förhållas, är utbildning till större skada, än gagn. När utbildning enligt människors riktlinjer genomförs i sådan omfattning, att kärleken till Gud avtar i hjärtat, att bönen försummas, och den andliga utbildningen inte uppbyggas, är det alldeles katastrofalt. Det är långt bättre, att inte få en utbildning, och återupprätta själen ur dess vanmakt, än att erhålla den bästa skolning, och förlora de eviga gåvorna ur synfältet. Det är många, som studerar allt för många kurser under begränsad tid. De överbelastar sin mentala styrka;

och som följd härav ser de mycket i ett förvanskat ljus. De låter sig ej nöja med, att följa en fastlagd studietakt, utan känner smärta, när de i sin själviska äregirighet inte får lov till, att genomföra alla de studier de önskar. De blir obalanserade. De tänker inte på, att de skulle bättre utrustas för Mästarens tjänst, om de följde ett program, som inte skulle skada deras fysiska, mentala och moraliska styrka; men när de överbelastar tänkandet, ådrar de sig livslånga kroppsliga svagheter, som fördärvar deras krafter, och gör dem oförmögna till framtida nytta.

Jag vill under inga omständigheter råda till inskränkning av utbildningar, där Gud inte har satt några gränser. Vår utbildning upphör inte i och med de fördelar, som denna värld har att ge. Guds utvalda kommer genom hela evigheten att vara elever. Men jag vill råda till, att inte följa de studiemetoder, som försätter själar i fara och kullkastar ändamålet med den tid och de pengar, som brukas till detta. Utbildning är ett stort livsverk; men för att få en sann utbildning, är det nödvändigt att äga den visdom, som endast kommer från Gud. Herren Gud bör ingå i en utbildnings alla delar och skeden, samtidigt som det är gålet, att lägga ned flera år på en enda kurs. Efter en tid med studier bör ingen råda eleverna till, att återuppta läsandet, (351) utan snarare föreslå, att de skall använda sina redan förvärvade kunskaper. De skall anvisas, att praktisera de teorier, som de har fått. Så gjorde Daniel i Babylon. Han praktiserade det, som han hade lärt sig av universitetets lärare. De studerande bör hellre grundligare söka den himmelska visdomen, än de har gjort hittills, och inte gå därutöver, ehuru rådda därtill av sina lärare, med mindre de ödmjukt har sökt visdom från Gud, och har fått Hans vägledning och råd.

Studerande bemyndigas till, att gå på skolan under en bestämd tidsperiod, för att få akademisk kunskap. Men när de gör det, bör de ta hänsyn till sina fysiska behov, och studera på så sätt, att det inte på minsta vis skadar kroppens tempel. Måtte de se till, att de inte gör sig skyldiga till syndiga utsvävningar, inte tynger ned sig med för många studier, inte blir så upptagna av sina studier, att sanningen förträngs och Gudskunskapen fördrivs från själen av människors påfund. Alla stunder ägnade åt studier bör innebära, att själen handlar samvetsgrant mot sitt Gudagivna ansvar. Då behöver inte de studerande påminnas om, att vara sanna och rättfärdiga, och bevara själens renhet. Då kommer de att andas in en himmelsk atmosfär, och alla handlingar kommer att inspireras av den Helige Ande, och rättfärdighet och förnuftighet kommer att läggas i dagen.

Men i fall kroppen försummas, i fall opassande stunder ägnas åt studier, i fall sinnet överbelastas, i fall de fysiska krafterna inte används, utan försvagas, då hämmas det mänskliga maskineriet, och de ting, som är viktiga för vår framtida välgång och eviga frid, försummas. Boklig kunskap görs till det viktigaste, varvid Gud vanäras. Den studerande glömmer de inspirerade orden, och följer inte Herrens undervisning, där Han säger: "Så förmanar jag nu er, bröder, vid Guds barmhärtighet, att frambära era kroppar som ett levande och heligt offer som behagar Gud – er (352) andliga gudstjänst. Och anpassa er inte efter den här världen, utan låt er förvandlas genom sinnets förnyelse, så att ni kan pröva vad som är Guds vilja, det som är gott och fullkomligt och som behagar honom." {Romarbrevet 12:1-2.} Många människors sinnen behöver förnyas, förvandlas och formas enligt Guds plan. Många fördärvar sig själva fysiskt, mentalt och moraliskt genom överdrivna studier. De bedrar sig själva för tid och evighet, genom att lägga sig till med omåttliga vanor, när de utbildar sig. De mister sin önskan om, att lära sig saktmodets läxor och hjärtats ödmjukhet i Kristi skola. Varje ögonblick, som försvinner hän, är laddat med eviga följdverkningar. Det säkra utfallet av, att följa rättfärdighetens väg, är renhet.

Är det nödvändigt, med tanke på utbildningsfrågan, att begå röveri mot Gud, och förvägra Gud andens, själens och kroppens villiga tjänst? Gud kallar på Dig, att vara Ordets görare, så att Du kan bli grundligt utbildad i de principer, som gör Dig lämplig för Himmelen. Man skall inte följa utbildningsmetoder, som utelämnar Guds Ord. Låt Guds Ord vara Din rådgivare. Meningen med utbildning bör vara, att släppa in ljuset, så att man själv kan vidarebefordra ljuset, och låta det skina över andra i goda gärningar. Den högsta av all utbildning är Gudskunskap. "Så säger HERREN: Den vise skall inte berömma sig av sin vishet, den starke inte av sin styrka och den rike inte av sin rikedom. Den som vill berömma sig, han skall berömma sig av att han har insikt och känner mig: Att jag är HERREN, som verkar med nåd, rätt och rättfärdighet på jorden. Ty däri har jag min glädje, säger HERREN." {Jeremia 9:23-24.} Läs första och andra kapitlet i Första Korintierbrevet med djupt intresse, och be Gud, att ge Dig förstånd, så att Du fattar och praktiserar de sanningar, som uppenbaras där. "Bröder, se på er egen kallelse. Inte många av er var visa om man ser till det yttre, inte många var mäktiga, inte många av (353) förnäm släkt. Nej, det som för världen var dåraktigt har Gud utvalt för att låta de visa stå där med skam, och det som för världen var oansenligt och föraktat, ja, det som inte var till, har Gud utvalt för att göra till intet det som

var till, för att ingen människa skall berömma sig inför Gud. Honom har ni att tacka för att ni är i Kristus Jesus, som Gud för oss har gjort till vishet, rättfärdighet, helgelse och återlösning, för att det skall ske som står skrivet: *Den som berömmar sig skall berömma sig av Herren.* ”Upphöjd är HERREN, ty han bor i höjden. Han uppfyller Sion med rätt och rättfärdighet. Han skall vara din framtids säkra grund, rik på frälsning, vishet och kunskap. HERRENS fruktan skall vara Sions skatt.” {Första Korintierbrevet 1:26-31; Jesaja 33:5. Kursivering i *Svenska Folk-Bibeln* 98.}

Tiden är kort, och det är endast få medarbetare i Herrens vingård. Flera har sänts från denna del av världen, för att utbildas i Battle Creek, så att de kan bli medarbetare åt Gud. De hade hoppats på, att den Helige Ande skulle verka med dem för deras frälsning, som befinner sig i dödens skugga. Dessa studerande har stöttats genom mäns och kvinnors offer, som jag fullt väl vet har lånat pengar, för att betala undervisningen och täcka utgifterna. Världen skall varnas, och ändå har Ni funnit det nödvändigt, att bruka tid och pengar på onödigt lång förberedelse för arbetet, som dessa studerande kallas till att utföra. Samme Gud lever i dag, som Jesaja såg i sin syn, och kan upplysa dem, som gör sin del, för att utrusta män till ett högtidligt och heligt arbete. Han säger: ”Ty jag, HERREN, älskar det rätta och hatar orättfärdigt rov. Jag skall ge dem deras lön i trofasthet och sluta ett evigt förbund med dem.” {Jesaja 61:8.}

De, som leder utbildningsarbetet, lägger en stor mängd studier på dem, som kommer till Battle Creek, för att utrusta sig för Mästarens arbete. De (354) tror, att det är nödvändigt för dem, att gå djupare och djupare i lärokurser, och när de utför olika studiekurser, år efter år, går de dyrbara åren, och de gyllene tillfällena far sin kos, och kommer aldrig tillbaka. Dessa mäns arbete skjuts upp; och de studerande mister sin börda för själar, och sätter ständigt större lit till skolböcker, än till den Helige Andes verkningskraft, och det, som Herren har lovat dem att göra.

Denna börda har tyngt mig i årtal. I Battle Creek har man valt att gå en väg, som Herren inte har godkänt. Alltings ände är nära. Nödens, förtvivlans, plågans, vedergällningsstraffets dag och stunden för dom och för synd kommer över världen som en tjuv om natten. Tiden närmar sig, när plötslig ödeläggelse skall komma över världen, och de kommer inte att kunna fly undan. Jag har ett varningsord till Er: Ni ser på hela taget saker och ting i ett alltför svagt ljus, och alltför mycket ur blott mänsklig synvinkel. En väldigt liten del av Guds stora moraliska vingård har hittills bearbetats. Endast förhållandevis få har tagit emot nådens sista budskap, som skall ut i

världen. Studerande leds till att tro, att deras verkningsgrad beror på deras utbildning och upplärning; men arbetets framgång beror inte på mängden av kunskap människor har om akademiska studier. Den tanke, som skall framhållas för de studerande, är att tiden är kort, och att de måste bereda sig snabbt, för att göra det arbete, som är nödvändigt för denna tid. Var och en skall, i och genom den nådegåva Gud har skänkt, utträtta sitt arbete, utan att vara beroende av sin mänskliga seriositet eller förmågor; ty Gud kan avlägsna människors förmågor på ett ögonblick. Låt oss alla i den levande Frälsarens kraft, som i dag är vår Försvarare i den himmelska domstolen, sträva efter, att göra Guds vilja.

Jag har blivit ålagd att säga Er, att Ni inte vet, hur fort krisen kan komma. Den smyger sig gradvis på oss, som en tjuv. (355) Solen skiner på himlen, där den går sin sedvanliga bana, och himlarna tillkännager fortfarande Guds ära; människor äter och dricker som vanligt, planterar och bygger, gifter sig och ges bort i äktenskap; köpmän köper och säljer; tidningar kommer ännu ut; människor trängs med varandra, i jakt på förstaplatsen; nöjesälskare går ännu på teatern, till hästkapploppningarna och spelhålor. Stor spänning råder. Likväl närmar provningens stund sig raskt, varvid allas ärenden skall avgöras för evigheten. Blott få tror, av hjärta och själ, att vi har en himmel att vinna och ett helvete att undgå; men dessa få visar sin tro med sina gärningar. Tecknen på Kristi ankomst uppfylls snabbt. Satan ser, att han endast har kort tid kvar för handling, och han har satt sina sataniska redskap i arbete med, att hetsa upp världens element, så att människor bedras, förleds och hålls upptagna och hänryckta, till dess provotiden är över, och dörren stängs för evigt.

Denna världs riken har ännu inte blivit vår Herres och Hans Kristi riken. Bedra inte Er själva, var klarvakna och handla genast, ty natten kommer, när ingen kan arbeta. Uppmuntra icke de studerande, som kommer med en börda för medmänniskornas frälsning, att gå kurs efter kurs. Kräv ej, att tiden för en utbildning skall sträcka sig över många år. Gör man så, tror eleverna, att det är tillräckligt med tid, men en dylik plan kommer att visa sig att vara en snara för deras själar. Många är bättre förberedda, äger större andligt omdöme och kunskap om Gud, och vet bättre, vad Han kräver, när de inleder studierna, än när de tar examen. De inspireras till, att bli äregiriga, lärde män, och uppmuntras till, att utöka studierna, tills de blir förblindade. De gör sina böcker till avgudar, och offerar villigt hälsa och andlighet för en utbildnings skull. De begränsar tiden för bön, (356) och använder inte tillfällena

till, att göra gott, och de vidarebefordrar inte ljus och kunskap. De gör inte bruk av den kunskap, som de redan har fått, och växer inte i vetande om själavinning. Missionsarbetet blir allt mindre önskvärt, medan lidelsen för bokliga kunskaper växer onormalt mycket. När de studerar, skiljer de sig från visdomens Gud. En del lyckönskar dem till deras framsteg, och uppmuntrar dem till, att klara av kurs efter kurs, även om de är mindre dugliga till, att utföra Guds arbete enligt Kristi undervisningssätt, än de var, innan de kom till skolan i Battle Creek.

Frågan lyder till de församlade: "Tror Ni på sanningen? Tror Ni på den tredje ängelns budskap? I fall Ni gör det, lev då ut Er tro, och uppmuntra inte personer till, att fortsätta på Battle Creek, när de borde vara borta från det stället och utföra sin Mästares gärning." Herren äras icke genom detta förhållande. Människor bosätter sig i Battle Creek, och får mycket högre tankar om sina förmågor, än de borde ha. De uppmuntras till, att inleda långvariga studier; men därmed följer de inte Guds väg. Deras handlande godkänns ej av Himmelen. Den dyrbara prøvotiden medger inga många, långa förberedelser. Gud kallar; hör Hans stämma, när Han säger: "gå i dag och arbeta i min vingård." {Matteusevangeliet 21:28.} Nu, just nu, är det tid att arbeta. Tror Ni, att Herren kommer, och den sista, stora krisen håller på att bryta ut i världen?

Det kommer snart att ske en plötslig förändring i Guds handlingssätt. I sin perversitet hemsöks världen av olyckor – av floder, stormar, bränder, jordskalv, hungersnöd, krig och blodsutgjutelse. Herren är långmodig, Hans kraft är stor; likväl låter Han ingen gå ostraffad. "HERREN har sin väg i storm och oväder, och molnen är dammet under hans fötter." {Nahum 1:3.} Oh, om människor bara ville förstå den tålmodige och långmodige Guden! Han tyglar Sina egenskaper. Hans allsmåttiga kraft står under den Allsmåttiges (357) kontroll. Oh, om människor bara kunde förstå, att Gud inte låter Sig utmattas av världens vrånghet, och ständigt håller fram förlåtelsens hopp åt den mest oförtjante! Men Hans överseende kommer inte alltid att bestå. Vem är beredd på den plötsliga förändring, som kommer att inträffa i Guds handlande med syndiga människor? Vem är beredd på, att undfly det straff, som förvisso kommer att drabba överträdarna?

Vi har inte ett timligt tusenårsrike, under vars tidsrymd vi kan utföra varningsarbetet för världen. Själur behövs förvandlas. Det effektivaste förstånd, som finns att uppbringa, uppnås i Kristi skola. Förstå nu, att jag inte säger något nedvärderande om utbildning, utan varnar dem,

som svävar i fara, att låta det riktiga gå till överdrift, och sammantaget genomgå för mycket mänsklig utbildning. Lägg hellre vikt vid utvecklingen av den dyrbara, kristna erfarenheten; för utan denna blir den studerandes utbildning värdelös.

Om Ni upptäcker, att de studerande hotar att bli så upptagna av sina studier, att de hoppar över den Bok, som upplyser om, hur man säkrar själens framtida välfärd, fresta dem då inte till, att gå djupare, att förlänga lärogångens tid. Annars kommer allt, som gör de studerandes utbildning värdefull för världen, att gå om intet. Jesus Kristus skall älskas mera och mera; men somliga har dragit till Battle Creek efter en utbildning, och om de i stället hade stannat hemma, skulle de vara långt bättre förberedda på sin plats i Guds verk. De kunde ha utfört sin del i all enkelhet på Kristi sätt. De skulle ha förlitat sig mera på Gud och på den Helige Andes kraft, och långt mindre på sin utbildning. Långa perioder med ständiga studier är skadliga för den fysiska, mentala och moraliska välmågan.

Läs Gamla och Nya Testamentet med ångerfullt hjärta. Läs dem under bön och nogsamt, medan Ni ber om, att den Helige Ande (358) skall skänka Er förståelse. Daniel rannsokade Gamla Testamentets Skrifter, som stod till hans förfogande, och gjorde Guds Ord till sin främste instruktör. Samtidigt nyttjade han de möjligheter han fick, till att få insikt inom alla lärdomsområden. Hans vänner gjorde detsamma, och vi läser: "Han {kungen} fann att de i alla frågor som krävde vishet och förstånd var tio gånger klokare än någon annan av de spåmän och besvärjare som fanns i hela hans rike." "Åt dessa fyra unga män gav Gud kunskap och insikt i all slags skrift och vishet, och Daniel förstod alla slags syner och drömmar." {Danielsboken 1:20; vers 17.}

De studerande, som sätter akademiskt vetande över kunskapen från Gud, är i själva verket okunniga, när de tror sig vara kloka. I fall just Du inte satsar tid på bön, inte tar Dig tid till samvaro med Gud, till självrannsakan, och inte känns vid den visdom, som allena kommer från Gud, kommer all Din lärdom att vara otillräcklig, och skolåren kommer att ha varit ett misslyckande. "Att frukta HERREN är början till vishet." {Ordspråksboken 9:10.} Vilken tro värnar vi om? Har vi en tro, som verkar genom kärlek och renar själen? Har vi en tro i enlighet med det ljus, som vi har tagit emot? Satan kommer att jubla, i fall han kan rycka undan mattan för Guds verk i Battle Creek, och bygga rådgivningen där på mänskliga påfund. Han kommer att fröjda sig över, att medarbetarna lägger ned flera år på förberedelser,

så att deras utbildning hindras, i stället för att bära rik frukt.

Guds Helige Ande har bearbetat många unga, och har tillskyndat dem, att ge sig själva till Guds sak och verk. När de ställer sig till samfundets förfogande, råds till de studier vid Battle Creek, innan de börjar arbetet. Detta är helt i sin ordning, om den studerande behärskas av sunda, balanserade principer; men det är inte hållbart, i fall medarbetaren skall förhålla sina förberedelser. Det ihärdigaste arbete borde läggas ned på dem, som skall (359) bli missionärer. Varje ansträngning bör göras för deras främjande, så att de sänds ut snabbast möjligt. De kan inte tillåta sig, att vänta till utbildningens utsatta slut. Detta kan aldrig uppnås; ty hela tiden pågår utbildningen, den kommer att fortsätta genom evighetens oupphörliga tider.

Det är ett stort arbete, som skall göras, och Herrens vingård behöver medarbetare. Missionärer bör gå ut på fältet, innan de tvingas till, att upphöra med sin verksamhet. Nu står dörrarna öppna åt alla sidor; därför kan de inte invänta lärotidens avslutning; ty vi har inte så många år på oss, och vi måste arbeta så länge dagen varar. Det är inte det klokaste, att råda män och kvinnor till, att läsa vid Ann Arbor. Många, som har gjort det, har inte blivit starkare därav, och kommer inte att bli hjälpta där framledes heller.

Lägg märke till kännetecknen på Kristi arbete. Han handlade i all enkelhet. Fastän Hans efterföljare var fiskare, rådde Han dem inte till, att gå i rabbinernas skola, innan de inledde sitt verk. Han kallade Sina lärjungar från deras fiskegarn, och sade: ”Följ mig, så skall jag göra er till människofiskare.” {Matteusevangeliet 4:19.} Han kallade Matteus från tullhuset och sade: ”Följ mig!” {Markusevangeliet 2:14.} Allt, som fordrades av dem, var att följa Jesus, och göra som Han bjöd dem, och därigenom börja i Hans skola, där Gud kunde vara deras lärare. Så länge tiden varar, kommer vi att ha användning för skolor. Det kommer alltid att föreligga bruk för utbildning; men vi måste vara försiktiga, så att utbildningen inte slukar allt andligt intresse.

Det är entydigt farligt, att råda de studerande till, att genomgå den ena utbildningen efter den andra, och inbilla dem, att de därmed uppnår perfektion. Den utbildning, som de får, kommer endast att vara bristfull på varje sätt. Herren säger: ”*Jag skall göra de visas visdom om intet, och de förståndigas förstånd skall jag slå ner.* Var är de visa? Var är de skriftlärd? Var är den här världens ordvrängare? Har inte Gud gjort den här världens visdom till dårskap? (360) Jo, eftersom

världen i sin visdom inte lärde känna Gud i hans visdom, beslöt Gud att genom den dårskap som vi predikar frälsa dem som tror.” {Första Korintierbrevet 1:19-21, kursivering i *Svenska Folk-Bibeln* 98.} Detta är Guds fastlagda plan; och genom efterföljande släktled, under hedendomens århundraden, har denna plan blivit genomförd, inte som ett experiment, utan som ett erkänt sätt, att utbreda evangeliet på. Genom denna metod från begynnelsen blev människor överbevisade, och världen blev upplyst angående Guds evangelium. Den högsta skolexamen, som någon människa kan ta, är den utfärdad i den Gudomlige Lärarens skola. Detta är den kunskap, som vi i särskilt hög grad kommer att behöva, när slutet på denna världs historia nalkas, och alla gör klokt i, att skaffa sig detta slags utbildning. Herren fordrar, att människor skall vara under Hans upplärning. Det innebär ett stort arbete, att föra människors tankar ut ur mörkret till Guds förunderliga ljus. Som Hans mänskliga redskap skall vi i levande tro genomföra Hans planer. Är vi i ett tillstånd, där vår tro inte verkar till Guds ära, eller är vi kärll, som kan vara till användning för Mästaren, beredda för varje gott verk?

Mose undervisades i egyptiernas visdom. Han fick en utbildning genom Guds försyn; men en stor del av denna utbildning måste lämna hans huvud, och räknas som dårskap. Intrycken från denna skulle utplånas under fyrtio års erfarenhet av, att sköta om fåren och de späda lammen. I fall många, som är förbundna med Herrens arbete, kunde isoleras, liksom Mose blev, och kunde tvingas av omständigheterna till, att följa ett ödmjukt kall, tills deras hjärtan blivit ömsinta, skulle de bli mycket mera trofasta herdar, än dessa, som nu behandlar Guds arv. De skulle inte vara böjda för, att framhäva sina egna förmågor, eller försöka att visa, att visdomen från en omfattande utbildning kan gå före sund kunskap om Gud. Då Kristus kom till världen, löd vittnesbördet, att eftersom världen ”i sin visdom inte lärde känna (361) Gud i hans vishet, beslöt Gud att genom den dårskap som vi predikar frälsa dem som tror.”

Experimentet med världens visdom hade blivit fullt ut provat vid Kristi ankomst, och den prålände mänskliga visdomen hade visat sig vara bristfällig. Människorna kände inte till den sanna visdom, som kommer från all godhets källa. Världens visdom vägdes på våg, och befanns vara för lätt. De studerande, som Ni vakar över, ger Ni oriktiga idéer. Om de hade fått långt färre sådana, skulle de ha varit bättre rustade, att utföra sitt arbete. Ni tar inte tillräcklig hänsyn till vår Herre Jesu Kristi instruktion och metoder, ändå var Han den ende fullkomne läromästaren i vår värld.

”Men vi har inte fått världens ande, utan den Ande som är från Gud, för att vi skall veta vad vi har fått av Gud. Detta förkunnar vi också, inte med ord som mänsklig visdom lär utan med ord som Anden lär, när vi återger andliga ting med andliga ord. En oandlig människa tar inte emot det som tillhör Guds Ande. Det är dårskap för henne, och hon kan inte förstå det, eftersom det måste bedömas på ett andligt sätt. Den andliga människan däremot bedömer allt, men själv kan hon inte bedömas av någon. Ty vem har lärt känna Herrens sinne, så att han kan undervisa honom? Men vi har Kristi sinne.” {Första Korintierbrevet 2:12-16.}

Ni måste bli elever i Kristi skola i dag. Herren har kraft, till att bearbeta Sina ombud. Ni belastar stackars, begränsade människor med tunga fördelar, för att de skall uträtta ett stort arbete, när de i själva verket inte kan använda en stor del av studiebördorna, som de har tagit på sig, för att behärska. Gyllene tillfällen övergår i evigheten, och det ges råd, som inte borde ges, och mycket mera och bättre arbete kunde ha utförts, än fallet varit, om den period, som många medarbetare tillbringar i Battle Creek, betydligt skulle avkortas. De kunde ha satt igång ljusets (262) och kunskapens utbredning ibland dem, som sitter i mörker, och som de har fått på sin lott. All nåds Gud skänker nåd på nåd. De, som går till arbetet i Herrens vingård, kommer att lära sig, hur de skall arbeta, och kommer att minnas all den undervisning de har fått under sitt studieliv. Herren är inte tillfreds med, att dessa medarbetare uppmuntras till, att använda år på, att samla kunskaper, som de inte kan föra vidare. Dyrbara unga, som borde arbeta för Gud, har kommit till Battle Creek för en utbildning och bättre insikt om arbetets utförande. De borde få lära sig allt det väsentliga på väldigt kort tid. De bör inte bruka flera år på en utbildning, innan de kan reagera på kallet: ”gå i dag och arbeta i min vingård.” I stället för, att sända ut dem som medarbetare, efter det att de har lagt ned månader och år på skolan, har de blivit rädda till, att anmäla sig till andra studier, och gå vidare till andra kurser. De manas till, att använda månader och år på institutioner, där sanningen förnekas och är omstridd, och där de mest falska och obibliska villfarelser smyger sig in. Dessa lärosatser blandas in i deras studier. De blir upptagna av vidare framsteg på studerandets område, och de mister sin kärlek till Jesus, och innan de vet ordet av, är de långt från Gud, och är helt oförberedda på att reagera på befallningen: ”gå i dag och arbeta i min vingård.” Önskan om deltagande i missionens stora verk är borta. De studerar, så att de nästan storknar och stänger dörren för Kristus. När de tar examen, och är fullt utrustade till, att gå ut som välutbildade

studerande, har somliga förlorat all begeistring för verket, och är långt mindre redo, att träda i Guds tjänst, än då de först kom till Battle Creek.

Budbäraren vänder sig till församlingen och säger: ”Tror Ni på profetierna? Känner Ni till sanningen, förstår Ni det sista varningsbudskapet, som skall ges till världen – den sista nådens kall, som skall höras? (363) Tror Ni, att Satan har kommit ned med stor makt, och verkar med all orättfärdighetens bedrägeri överallt? Tror Ni, att Gud har kommit ihåg det stora Babylon, och kommer att ge det dubbelt så mycken vrede för dess synder och vederstyggligheter?” Satan är nöjd med, att hålla kvar Era män och kvinnor på Battle Creek, som annars borde vara Guds medarbetare i Hans stora moralvingård. I fall fienden kan hålla medarbetarna borta från fältet genom ursäakter, gör han det. Denna avancerade utbildningsförberedelse håller talanger borta från arbetsfältet, vilket gör det omöjligt för Herren, att verka genom Sina medarbetare. Många förmås av själviska grunder till, att lägga ned tid, kunnande och medel på en avancerad utbildning, samtidigt som världen går förtappad på grund av brist på kunskap, som borde ha getts den. Kristus kallade olärda fiskare, och gav dessa män kunskap och visdom i en sådan grad, att deras fiender inte kunde säga eller stå emot deras ord. Deras vittnesbörd har nått ut till jordens yttersta gränser.

Kristi lärjungar kallas inte till, att framhäva människor, utan till att framhäva Gud, all visdoms källa. Måtte lärarna ge den Helige Ande utrymme för Sitt arbete på människors hjärtan. Den störste Läraren framställs i vår mitt av den Helige Ande. Hur Du än studerar, oavsett om Du når högre och högre, även om Du går färdigt alla kurser under Dina prøvotid, för att vinna kunskaper, blir Du aldrig färdig. När tiden är över, kommer Du att ställa Dig frågan: ”Vad gott har jag gjort mot dem, som lever i midnattens kolsvarta, djupa mörker? Dem, som jag borde ha skänkt kunskap om Gud, eller ens vetande om de ting, som jag har lagt ned så mycket tid och pengar på?” Snart kommer det att sägas i Himmelen: ”Det har skett.” ”Den orättfärdige må fortsätta att göra orätt, den orene att orena sig, den rättfärdige må fortsätta att göra vad som är rätt och den helige att helga sig.” ’Se, jag kommer snart och har min lön med mig för att ge var och en efter hans gärningar.” {Uppenbarelseboken 16:17; 22:11-12.} När denna order lyder, är (364) alla ärenden avgjorda. Det skulle vara mycket bättre för medarbetarna, att ta sig an ett blygsammare arbete, och skrida långsamt och ödmjukt till verket, samt bära Kristi ok och bära Hans bördor, än att lägga ned år på, att förbereda ett stort verk, och så inte föra några söner och döttrar till Gud, inte ha några

segertroféer att lägga ned vid Jesu fötter. Män och kvinnor befinner sig för länge i Battle Creek. Gud kallar dem, men de hör inte Hans röst. Arbetsfält försummas, och det betyder, att människosinnen inte får upplysning. Fördärvad säd sås snabbt i våra ungas hjärtan. Därför måste stora, praktiska sanningar komma i kontakt med barnen och de unga; för sanningen är full av kraft.

Kristna lärare kallas till, att arbeta för Gud. Sanningens surdeg måste komma på plats, innan den kan påverka karaktärens förvandling. Det skulle vara betydligt bättre för våra unga, att inte fullfölja studiekurserna, än att sakna ödmjukhet och saktmod, och stå där utan syndaånger. En del av våra lärares arbete har inte utrustat de studerande till, att vara Guds medarbetare. Ni bör studera och bli bekanta med det sätt, som Jesus arbetade och predikade på. Han var självförnekande och självuppoffrande. Han undvek inte slit; Han led skam, hån, spott och misshandel; men är våra studerande utbildade så, att de är redo, att gå i Hans fotspår? Gud är inte med i Er tidsutdräkt. När Ni frestas till, att fullfölja studiekurserna år efter år, grips tankarna, och de mister gradvis andan, som Herren inspirerade dem till, för att gå ut i Hans vingård. Varför ser ej de ansvariga männen den ofrånkomliga följd av, att hålla de studerande tillbaka på detta vis, och härigenom lära dem, att lägga Herrens verk åt sidan? Tiden övergår i evigheten, och ändå uppmuntras inte de, som har sänts till Battle Creek, för att utrusta sig till arbete i Herrens vingård, till att göra sitt bästa, för att främja Guds sak. De, som redan känner sanningen, får många privilegier, och praktiserar likväl inte (365) sanningen. Pengar och krafter, som borde brukas på världens allfarvägar och bakgator, används på dem, som inte nyttjar det ljus de redan har, genom att sprida ljus till dem sittande i mörkret. Då Filippus fick ljuset, gick han och kallade Natanael; men många unga, som skulle kunna uträtta ett bestämt arbete för Mästaren, vägrar att lyfta ett finger, förrän de har haft massor av tillfällen därtill.

Jesu Kristi tjänare bör tilldela en del av Guds vingård åt män, som står arbetslösa på torget. I fall de begår misstag, rätta då till deras fel, och få fart på dem igen. Det är många flera, som hindras från att gå ut i verket, än som uppmuntras till, att använda sina talanger, och det är endast genom att bruka sina förmågor, som de kan lära sig, att rätt nyttja dem. Många har dragit till Battle Creek för en utbildning, när de mycket hellre kunde ha undervisats i hemlandet. Tid har gått förlorad, pengar har använts i onödan, arbete har lämnats ogjort, och själar har gått förtappade på grund av fel begångna av dem, som har trott sig tjäna Gud.

Herren lever, och Hans Helige Ande leder överallt. Tanken, att Battle Creek är världens Jerusalem, och att alla måste samlas där för tillbedjan, får icke vara förhärskande. De, som söker lärdom, och som gör sitt bästa i vinnande av kunskap samt vandrar samvetsgrant i sanningens ljus, behöver inte resa till Battle Creek. Gud är vår lärare; och de, som använder sina talenter på den egna orten, kommer att välsignas med lärare utsända av Gud, för att undervisa dem – lärare, som är beredda på verksamhet för Mästaren. Att lägga ned mera tid, och satsa ytterligare pengar, är värre, än att mista dem; de, som söker en utbildning på bekostnad av praktisk gudsvörnad, hamnar nämligen härigenom på den förlorande sidan. Det, som de erhåller under kurstiden, när de borde vara sysselsatta i verket, förspills och förloras. De himmelska förnuftsväsendena väntar på, att mänskliga ombud skall samarbeta med dem som missionärer på jordens (366) mörka platser. Gud väntar på, att människor går ut i hemlandsmissionsarbete i våra stora städer. Likväl hålls män och kvinnor tillbaka i Battle Creek, när de borde vara fördelade på städer och samhällen, längs huvudvägarna och på smågatorna. De borde kalla och inbjuda människorna till bröllopsmåltiden, för nu är allt klart. Det kommer att finnas missionärer, som gör ett bra arbete i Mästarens vingård, trots att de inte beger sig till Battle Creek.

De, som beger sig till Battle Creek, möter frestelser, som de inte förväntar sig på den platsen. De möter onödiga besvikelser, och de stötts inte i sin religiösa erfarenhet, genom att bege sig dit. De mister tid, eftersom de inte vet, vad de skall göra, och ingen kan säga det till dem. De förlorar mycket tid, genom att syssla med sådant, som inte medför egen uppbyggelse. Det allmänna och heliga arbetet blandas samman, och ställs på samma nivå. Detta är dock ingen klok politik. Gud uppmärksammar den, utan att kännas vid den. Mycket, som kunnat innebära ett hållbart inflytande, kunde ha gjorts, om det uträttats med måtta och i ödmjukhet på den egna orten. Tiden går, själar beslutar sig för antingen det onda eller det goda, och kriget tilltar ständigt i styrka och omfattning. Hur många, som känner sanningen för denna tid, arbetar i samklang med dess principer? Det är rätt, att något alls görs; men mera, långt mera, kunde ha uträttats. Arbetet tornar upp sig, och tiden för arbetets utförande klingar av. Det är nu dags för alla, att brinna för verket och låta sitt ljus stråla klart. Ändå håller få sina lampor försedda med nådens olja, och i ordning samt tända, så att ljuset tillåts att stråla ut i dag.

För många räknar med, att arbetet går att göra i morgon, men det är ett misstag. Låt alla utbildas,

för att göra det särskilda arbetet i dag. Låt alla arbeta för Gud och arbeta för själar, låt var och en ge prov på visdom, och aldrig befinnas sysslolös, i väntan på, (367) att någon kommer till honom, och sätter honom i arbete. ”De”, som kan sätta just Dig i gång, är överhopade av ansvar, och väntan på deras order är lika med förlorad tid. Gud kommer att ge Dig visdom till Din förbättring och gärning, ty kallet ”Min son, gå i dag ut i min vingård” gäller fortfarande. Vissa bestämmer sig ändå inte för handling, trots att maningen ”Gå i dag ut i min vingård” klingar högljutt. ”I dag, om ni hör hans röst, förhärda inte era hjärtan.” {Hebréerbrevet 4:7, kursivering i Svenska Folk-Bibeln 98.} Herren inleder Sitt krav med ordet ”son”. Hur ömsint, medkännande är det inte av Honom! Hans inbjudan till, att gå ut och arbeta i Hans vingård, är också en befallning. ”Eller vet ni inte att er kropp är ett tempel åt den helige Ande, som bor i er och att ni inte tillhör er själva? Ni har blivit köpta och priset är betalt. Så förhärliga då Gud i er kropp!” {Första Korintierbrevet 6:19-20.} – ”Special Testimonies {on} Education” {Särskilda Vittnesbörd om Utbildning}, den 21. Mars, 1895.

Den väsentliga Utbildningen

(368) Jag har huvudsakligen skrivit om studerande, som lägger ned orimligt lång tid på, att skaffa sig en utbildning; men jag hoppas, att jag inte blir missförstådd, när det gäller, vad den väsentliga utbildningen är. Jag säger inte, att det skall utföras ett ytligt verk, såsom illustreras av det sätt, på vilket somliga delar av landet har bearbetats i Australien. Plogen har endast trängt ned några tum, jordmånen har inte beretts för utsädet, och skörden har varit mager, motsvarande den ytliga beredning marken har fått.

Gud har gjort unga och barns tänkande sådant, att de är frågvisa. De har betrotts med sitt förnuft som en dyrbar förmåga. Det är föräldrarnas plikt, att belysa deras utbildningsbehov för dem i dess sanna betydelse; för det omfattar många områden. De bör lära sig, att nyttja alla talanger och organ, ja, de bör förvänta sig, att dessa skall användas i Kristi tjänst, till att lyfta den fallna mänskligheten. Våra skolor är Herrens särskilda redskap, för att utrusta barnen och de unga för missionsarbetet. Föräldrarna bör förstå sitt ansvar, och hjälpa sina barn till, att inse de stora privilegier och välsignelser, som Gud har gett dem, för att de skall kunna få en utbildning.

Men deras utbildning i hemmet bör hålla jämna steg med deras bokliga utbildning. I barndomen och ungdomen bör den praktiska och bokliga upplärningen slås samman, och sinnet bör fyllas

med kunskap. Föräldrarna bör känna ansvaret för sitt högtidliga arbete, och bör ta tag i det på allvar. De skall gestalta och forma sina barns sinnelag. De bör inte vara nöjda med, att utföra ett ytligt arbete. Framför varje barn öppnar sig ett helt liv med de viktigaste intressen; de skall nämligen göras fullkomliga i Kristus genom de redskap, som Gud har tillhandahållit. Hjärtats mylla bör bearbetas; sanningens frön bör sås däri under de (369) första åren. I fall föräldrarna är likgiltiga inför detta, kommer de att avkrävas ansvar för sin opålitliga förvaltning. Barnen bör behandlas med omsorg och kärleksfullt, och lära sig, att Kristus är deras personlige Frälsare, samt att de blir Hans lärjungar, genom att ge Honom sina hjärtan och sinnen.

Barnen bör lära sig, att delta i hemmets plikter. De bör undervisas i, att hjälpa far och mor i de små de ting de kan göra. Deras tänkande bör fås att fungera, deras minne belastas till, att komma ihåg sitt tilldelade arbete. Därutöver bör de vänjas vid nyttighet i hemmet, och läras, att utföra praktiska göromål lämpliga för deras ålder. Om barn får en ordentlig uppfostran hemma, kommer de inte att synas på gatorna och därigenom erhålla den därtill hörande slapphänta uppfostran, som många får. Föräldrar, som älskar sina barn på ett förnuftigt sätt, låter dem inte växa upp till, att bli latmaskar, omedvetna om, hur de skall klara av hemlivets plikter. Gud godtar inte ovetande, vilket hindrar Hans arbete. En okunnig person betraktas inte som särskilt odmjuk och skall inte bli föremål för beröm. Men Gud bearbetar folk trots deras okunskap. De, som inte har möjlighet till, att förvärva kunskaper, eller som har haft möjligheten, utan att nyttja den, och blir omvända till Gud, kan vara nyttiga i Herrens tjänst genom den Helige Andes verkan. Innehavarna av en utbildning, som helgar sig till Guds tjänst, kan tjäna på mångahanda vis, och kan utträtta mycket mera vittfamnande arbete och föra själar till insikt om sanningen, än de outbildade. De har en fördel, på grund av den tankedisziplin, som de äger. Vi vill inte på minsta vis tala nedsättande om utbildning, utan vill råda till, att den bedrivs med en klar förnimmelse av tidens korthet, och det stora arbete, som skall uträttas före Kristi återkomst. Vi önskar ej, att de studerande skall få den tanken, att de (370) kan lägga ned många år på, att få en utbildning. Låt dem få utbildningen, så att de har rimlig tid till, att göra sin del i Guds verk. Vår Frälsare är i helgedomen och ber för oss. Han är vår Överstepräst, som går i förbön, utför ett försoningsoffer för oss, och ber om Sitt blods verkan för vår skull. Föräldrarna bör söka, att framställa denne Frälsare för sina barn, varvid de bygger upp frälsningsplanen i deras tankevärld, och förklarar, hur Kristus blev vår Syndbärare, på

grund av vår överträdelse av Guds lag. Det, att Guds enfödde Son gav Sitt liv på grund av människors överträdelser, och att vi skall göra det rätta och hävda Guds lags ära, bör hela tiden framhållas för barns och ungas tänkande. Avsikten med detta stora offer bör också alltid framhållas för dem; för det var för att lyfta upp fallna människor, som var fallna i synd, som detta stora offer blev givet. Kristus led, för att våra synder genom tro på Honom skulle kunna bli förlåtna. Han blev människans ställföreträdare och garant eller säkerhet. Han tog Självy, oförtjänt, på Sig straffet, för att vi, oförtjänt, skulle gå fria, och åter sluta förbund med Gud, genom en korsfäst och uppstånden Frälsares förtjänster. Han utgör vårt enda hopp om frälsning. Genom Hans offer är vi nu hoppets fångar, som släppts fria på prov. Vi skall uppenbara för universum, för fallna och icke fallna världar, att det finns förlåtelse hos Gud, att vi kan förlikas med Gud genom Guds kärlek. Människor ångrar sina synder av hjärtat, tror på Kristus som sitt försoningsoffer, och erkänner, att Gud har försonats med dem.

Vi bör värna om ett tacksamt hjärta i alla våra livsdagar, därför att Herren har skrivit ned dessa ord: ”Ty så säger den höge och upphöjde, han som tronar till evig tid och heter ”den Helige”: Jag bor i det höga och heliga men också hos den som är förkrossad och har en ödmjuk ande, för att ge liv åt de förkrossades hjärtan.” {Jesaja 57:15.} Guds försoning med människor, och människors med Gud, är säker, när vissa betingelser blir uppfyllda. Herren säger: ”Offer (371) som Gud vill ha är en förkrossad ande, ett förkrossat och bedrövat hjärta föraktar du inte, Gud.” {Psaltaren 51:19.} Han säger också: ”HERREN är nära dem som har ett förkrossat hjärta och frälsar {frälser} dem som har en bedrövad ande.” {Psaltaren 34:19.} ”HERREN är upphöjd, men han ser till den ringe, han känner den högmodige fjärran ifrån.” {Psaltaren 138:6.} ”Så säger HERREN: Himlen är min tron och jorden min fotapall. Vad för ett hus kan ni bygga åt mig, vad för en plats där jag kan vila? Min hand har ju gjort allt detta, så att det blev till, säger HERREN. Jag skådar ner till den som är betryckt och har en förkrossad ande, och till den som fruktar mitt ord.” {Jesaja 66:1-2.} ”Herrens, HERRENS Ande är över mig, ty HERREN har smort mig till att predika glädjens budskap för de ödmjuka. Han har sänt mig att förbinda dem som har ett förkrossat hjärta, att ropa ut frihet för de fångna och befrielse för de bundna, till att predika ett nådens år från HERREN och en hämndens dag från vår Gud, för att trösta alla sörjande, för att låta de sörjande i Sion få huvudprydnad i stället för aska, glädjens olja i stället för sorg, lovprisningens klädnad i stället för en modfälld ande. Och de skall kallas ”rättfärdighetens

terebinter”, planterade av HERREN till hans förhålligande.” {Jesaja 61:1-3.} Psalmisten skriver: ”Han helar dem som har förkrossade hjärtan, deras sår förbinder han.” {Psaltaren 147:3.} Genom Honom sker den fallna människans uppresning, och samtidigt gäller detta: ”Han bestämmer stjärnornas mängd, han nämner dem alla vid namn. Stor är vår Herre och väldig i kraft, hans förstånd har ingen gräns. HERREN uppehåller de ödmjuka, men de ogudaktiga slår han till jorden. Sjung till HERREN med tacksägelse. Lovsjung vår Gud till harpa HERREN gläder sig åt dem som fruktar honom, åt dem som hoppas på hans nåd. Jerusalem, prisa HERREN, Sion, lova din Gud!” {Psaltaren 147:4-7, 11-12.}

Vilka dyrbara lärdomar i denna psalm! Vi kan gärna studera Davids fyra sista psalmer. Profetens ord är verkligen dyrbara: ”Skall då snön från Libanons (372) höga berg lämna mina åkerfält? Skall de friska vattnen som strömmar fjärran ifrån, sina ut? Men mitt folk har glömt mig och tänder rökelse åt avgudar, som har fått dem på fall där de färdas fram på de urgamla vägarna och slå {r} in på obanade vägar och stigar.” {Jeremia 18:14-15.} ”Så säger HERREN: Förbannad är den man som förtröstar på människor och söker sin styrka i det som är kött och vars hjärta vänder sig bort från HERREN. Han är som en torr buske på heden och får inte se något gott komma. Han måste bo på förbrända platser i öknen, i ett land med salthedar där ingen vistas. Men välsignad är den man som förtröstar på HERREN, den som har HERREN till förtröstan. Han är som ett träd planterat vid vatten och som sträcker ut sina rötter till bäcken. Det fruktar inte om hetta kommer, dess löv är alltid gröna. Det blir inte förskräckt om ett torrt år kommer, och det upphör aldrig att bära frukt.” {Jeremia 17:5-8.} - *Special Testimonies on Education* {Särskilda Vittnesbörd om Utbildning}, den 22. April, 1895.

Omsorgsfull och grundlig Utbildning

(373) Det får inte viddas åtgärder, för att sänka utbildningsstandarden på vår skola i Battle Creek. De studerande bör anstränga sina mentala krafter, alla förmågor bör nå den högsta möjliga utveckling. Många studerande har kommit till skolan med endast delvis utformade intellektuella vanor, som utgör ett hinder för dem. Svårast att hantera, är det rutinmässiga arbetet, i stället för eftertänksamma, beslutsamma ansträngningar i arbetet, där personen bemästrar vanskligheterna, och griper tag i de principer, som är grunden för varje övervägande. Genom Kristi nåd ligger det inom deras kraft, att förändra denna rutinmässiga

vana, och det är i deras eget intresse och för deras framtida nyttighet rätt, att styra de mentala färdigheterna, och öva upp dem till, att verka för den klokaste Lärare, vars kraft de åberopar sig av i tro. Detta ger dem framgång i deras intellektuella arbete, och är i överensstämmelse med Guds lagar. Envar studerande bör känna sig stå under Guds ledning, för att erhålla särskild upplärning, personlig utbildning. Vidare bör han erkänna Herrens krav på honom, att göra sitt yttersta, så att han också kan undervisa andra. Lathet, apati, felaktigheter skall fruktas, och att binda fast sig vid rutiner, är lika förkastligt.

Jag hoppas, att ingen får intrycket av mina nedskrivna ord, att skolans standard på något vis skall sänkas. Det bör utföras ihärdig och grundlig utbildning på vår skola, och för att säkra detta, måste den visdom, som kommer från Gud, sättas i högsätet. Kristi religion godkänner aldrig fysisk eller mental lathet.

Vi har Daniel och hans vänners exempel framför oss, som nyttjade de bästa tillfällen till utbildning i Babylons salar. Då de ansattes av dem, som betvivlade både deras tro och kunskap, kunde de (374) ange skälen till det hopp de ägde, och även klara av provet på kunskap i all lärdom och visdom. Det visade sig nämligen, att Daniel också ägde förstånd rörande alla syner och drömmar, vilket visade hans levande förbindelse med all visdoms Gud. "Han fann att de i alla frågor som krävde vishet och förstånd var tio gånger klokare än någon annan av de spåmän och besvärjare som fanns i hela hans rike." {Danielsboken 1:20.} Vi har fått Daniels historia som en förmaning till oss, som står inför världens slut. "HERREN tillgångs förtroligt med dem som fruktar honom". {Psaltaren 25:14.} Daniel stod i nära förbindelse med Gud. Då påbudet utgick från en vred och hetsig kung om, att alla Babylons kloka män skulle utrotas, blev Daniel och hans vänner uppsökta, för att slås ihjäl. Då svarade Daniel, utan hämndlystnad, men "med kloka och förståndiga ord", översten för kungens drabanter eller livvakt, som hade gått åstad, för att avrätta Babylons kloka män. Daniel frågade: "Varför har kungen utfärdat denna stränga befallning?" Han inställde sig för kungen, bad om tid, och hans tro på Gud kom honom att säga, att han skulle visa kungen uttydningen. "Sedan gick Daniel hem och talade om för sina vänner Hananja, Misael och Asarja vad som höll på att hända. Han uppmanade dem att be himmelens Gud om förbarmande, så att denna hemlighet blev uppenbarad för att Daniel och hans vänner inte skulle dödas tillsammans med de övriga vise i Babel. Då uppenbarades hemligheten för Daniel i en syn om natten, och Daniel prisade himmelens Gud". (Läs

Danielsboken 2:20-28.) Här fick Daniel veta uttydningen.

Dessa hebréiska studerandes grundliga flit under Guds upplärning blev rikligt belönad. Då de ansträngde sig ihärdigt, för att få kunskap, gav Herren dem himmelsk visdom. Kunskapen, som de fick, var dem till stor tjänst, då de råkade i bryderier. Herren, Himmelens Gud, avhjälpes ej de brister, som beror på mental och andlig passivitet. När mänskliga varelser använder sina förmågor, till att vinna (375) kunskaper, till att bli djupt tänkande personer; när de, som de största vittnen för Gud och sanningen, säkrat livsviktiga lärdomar om själens frälsning, så att Himmelens Gud får ära som den Högste, kommer rent av domare och kungar i domsalar och i riksdagar samt rådsförsamlingar att bli medvetna om, att den Gud, som har gjort himlarna och jorden, är den ende sanne och levande Guden, kristendomens upphovsman, all sannings källa, som införde den sjunde dagens vila, då världens grundvalar lades, då morgonstjärnorna sjöng tillsammans, och alla Guds söner jublade av glädje. Hela naturen kommer att bära sitt vittnesbörd, såsom avsett är, för att åskådliggöra Guds Ord.

Naturen och det andliga skall kombineras i våra skolors studier. Jordbruksarbete åskådliggör bibliska lärdomar. De lagar, som jorden lyder, uppenbarar, att den står under den allsmäktige Gudens omvårdnad. Samma principer gäller i den andliga och naturliga världen. Åtskiljs Gud och Hans visdom från kunskapsinhämtandet, får man en förlamad och ensidig utbildning. Det innebär död för alla frälsande egenskaper, som ger människor kraft, så att de inte uppnår odödlighet genom tro på Kristus. Naturens upphovsman är Bibelns upphovsman. Skapelse och kristendom har en Gud. Alla, som satsar på kunskapers tillägnande, bör sätta upp de högsta mål för framtida framsteg. Låt dem göra framsteg så fort, som de kan; låt deras studieområde vara lika brett, som de har krafter till, varvid de gör Gud till sin visdom, och klänger sig fast vid Honom, som äger oändlig kunskap, som kan uppenbara de tidens hemligheter, som kan lösa de vanskligaste svårigheter för människor, som tror på Honom. Det är ju endast Han, som har evigt liv, och bor i ett ljus, som ingen människa kan närma sig. Ett levande vittne för Kristus, som följer i Hans fotspår, för att lära känna Herren, skall veta, att hans uppgång är så viss som morgonrodnadens. {Jämför Hosea 6:3.} ". . . det människan sår skall hon också skörda." {Galaterbrevet 6:7.} Genom allvar och (376) flit, visande ordentlig omsorg för kroppen, där personen lägger ned all tankekraft, för att få kunskap och visdom i andliga ting, kan

varje själ vara fullständig i Kristus, som är ett felfritt mönster för fullkomliga människor.

Den, som väljer olydnad mot Guds lag, avgör sitt framtida öde, han sår i köttet, och förtjänar syndens lön, vilken är evigt fördärv, det motsatta till evigt liv. Underordnar man sig Gud, är lydnad mot Hans okränkbara lag ofrånkomlig. ”Detta är evigt liv att de känner dig, den ende sanne Guden, och den som du har sänt, Jesus Kristus.” {Johannesevangeliet 17:3.} Den här kunskapen är så värdefull, att inget språk kan beskriva den. Kunskapen är av högsta värde för världen, och lika vidsträckt som evigheten. ”Så säger HERREN: Den vise skall inte berömma sig av sin vishet, den starke inte av sin styrka och den rike inte av sin rikedom. Den som vill berömma sig, han skall berömma sig av att han har insikt och känner mig: Att jag är HERREN, som verkar med nåd, rätt och rättfärdighet på jorden. Ty däri har jag min glädje, säger HERREN.” {Jeremia 9:23-24.}

När vi siktar in oss på en låg standard, uppnår vi endast en låg standard. Vi anbefaller varje studerande böckernas Bok som det högsta studium för det mänskliga förståndet, som nödvändig utbildning för detta liv. Dock tänker jag mig inte någon nedjustering av undervisningsstandarden i det rent akademiska. Det ljus, som dessa ämnen fått, är klart, och får på inget vis ignoreras. Men om Guds Ord, som ger ljus, och förstås av enkla människor, hade hälsats välkommet som sinnets och själstemplets rådgivare, vägledare och instruktör, skulle personen ha levat av varje ord, som kommer ur Guds mun. Då hade det inte förelegat något behov av tillrättavisning på grund av de studerandes avfall, sedan Guds välsignelse hade kommit i så rikt mått igenom det gudomliga, klara ljuset till dem. Ljuset var ägnat, att tända Himmelens heliga eld på deras altaren. Många har låtit nöjen ta överhanden. Så förhöll det sig ej med (377) Daniel, då han erhöll den utbildning, som uppenbarade den himmelska visdomens herravälde över all visdom och de högsta skolors kunskap i Babylons stolta salar. Gud öppnar människors förståelse på ett märkbart sätt, om Hans Ord släpps in i den studerandes praktiska liv, och Bibeln erkänns som den dyrbara och förunderliga bok den är. Inget får komma mellan denna bok och den studerande, som om detta vore viktigare; ty den förmedlar den visdom, som krävs i vardagen, för att göra människor kloka för tid och evighet. Gud uppenbaras i naturen; Gud uppenbaras i Hans Ord. Bibeln är den mest fantastiska av alla berättelser, för den är Guds produkt, den kommer inte från begränsade människors tankar. Den för oss tillbaka genom århundradena till alltings begynnelse, där tidens

och sceners historia visas, som eljest aldrig skulle vara känd. Den uppenbarar Guds ära, med Hans förutseende arbete för en fallen världs frälsning. Om den tas emot, visar den evangeliets mäktiga kraft på ett enkelt språk. Om denna kraft skulle tas emot, skulle den bryta de länkar, som håller människor bundna till Satans triumfvagn.

Det ljus, som skiner från de heliga sidorna, i klara och härliga strålar, visar oss Gud, den levande Guden, som framställs i Hans regerings lagar, i världens skapelse, i de himlar, som Han har smyckat. Hans kraft erkänns som det enda medlet, till att återlösa en hel värld från den fördärvande övertro, som är så vanärande för Gud och människor. Varje Bibelstuderande, som inte bara blir väl förtrogen med den uppenbarade sanningen, genom förståndets utbildning, utan också dess förvandlande kraft på hjärta och sinnelag, uppvisar Guds karaktär för vår värld i ett välordnat liv och vördsamt uppträdande. När Ordet öppnas, ger det ljus. {Jämför Psaltaren 119:130.} Tankarna vidgas, upphöjs och förädlas. Men många har utfört handlingar, som inte stämmer överens med insikten om sanningen och det makalösa ljus, varigenom Guds Ande har stigit ned på ett så markant sätt i hjärtan i Battle Creek. Stor synd och förlust beror på, att man inte (378) har vandrat i Himmelens ljus. Genom att hänge sig åt nöjen, bollspel, boxningskamper, har man förklarat för världen, att Kristus inte har varit deras ledare härvidlag. Allt detta har påkallat varningar från Gud. Det, som tynger mig nu, är att gå till överdrift åt det andra hållet. Det behövs ej, ty om Bibeln görs till vägledare, rådgivare, kommer den att utöva ett inflytande i sinne och hjärta på den icke omvända. Dess studium lämnar, mer än något annat studium, efter sig ett gudomligt avtryck. Det vidgar den studerandes tänkande, det skänker honom nya impulser och frisk livskraft. Det gör förståndet mera effektivt, genom att sätta personen i kontakt med stora och vidsträckta sanningar. Det verkar alltid, drar, det är ett verksamt redskap, till att omvända själen. I fall människosinnet förtvinas och blir svagt och ineffektivt, är det för att det endast får lov till, att syssla med all dagliga ting.

Gud kan och kommer att uträtta ett stort arbete för varje mänskligt väsen, som öppnar hjärtat för Guds Ord, och släpper in det i själstemplets samt stöter bort alla avgudar. När sinne och hjärta väcks, tar de emot Guds viljas uppenbarade, fantastiska uppenbarelser. Den själ, som omvänds, görs starkare till, att stå emot det onda. Vid Bibelstudiet äter en omvänd själ av Guds Sons kött och dricker Hans blod, som Han Självtolkar som, att ta emot och göra Hans ord, vilket är ande och liv. Ordet blev kött, och tog Sin boning ibland

oss, hos dem, som tar emot Guds Ords heliga föreskrifter. Världens Frälsare har lämnat efter Sig ett heligt och rent exempel för alla människor. Det upplyser, lyfter upp och för odödlighet till alla, som åtlyder det gudomliga kravet. Detta är orsaken till, att jag skrivit till Er, som jag har gjort. Gud förbjude, att fel skulle begås, för att mina ord till Er har missförståtts, på grund av bristfälligt omdöme. Jag har inte kunnat göra annat, än känna glädje över, att studerande kunnat träda fram från studiet av livets ord med sina sinnen utvidgade, upphöjda, förädlade (379) och med sina slumrande krafter väckta till akademiska studier med större skarpsinne, för att bli lika lärda som Daniel, med målet, att utveckla och använda alla krafter till Guds ära. Nå, det ankommer på varje studerande, att lära sig av Gud, som ger visdom, och lära sig det allra viktigaste, ty alla är kandidater till evigt liv.

Herren Gud kom ned till vår värld iförd mänsklig skepnad, så att Han i Sitt eget liv kunde avgöra den mystiska striden mellan Kristus och Satan. Han vållade mörkrets makter obehag. Hela denna berättelse säger till människorna: Jag, Er ställföreträdare och garant, har tagit på Mig Er natur, och visat Er, att varje son och dotter till Adam har förmånen, att bli delaktig i gudomlig natur, samt kan, genom Kristus, greppa odödligheten. De, som är kandidater till denna stora välsignelse, bör visa fördelarna hos samvaron med Herren i alla handlingar, genom Hans uppenbarade sanning och genom Hans Helige Andes helgelse. Detta skänker flykt åt vederbörandes tankar, fäster dem vid heliga ting, sätter personerna i stånd till, att fatta sanningen, vars inverkan leder till hjärtats, själens och sinnelagets helgande.

De, som äger denna erfarenhet, tar inte sin tillflykt till nöjen, som uppslukar allt annat och leder individen vilse, varigenom avslöjas, att själen inte har ätit och druckit av det eviga livets ord. När en del av de studerande avviker från enkel gudsvörnad, försvagas karaktären och den mentala livskraften. Deras akademiska framsteg bromsas upp, fastän de kunde växa till som Guds Ords hörare och görare inom sina lärdomsområden, i likhet med Daniel. Ägde de rena sinnen, skulle de vara skarpa tänkare. Alla förståndsgåvor skulle skärpas. Låt Bibeln vara själens enda näringskälla åt folk, ty den är det bästa och mest effektiva (380) medlet till, att höja och stärka förståndet. - *Special Testimonies on Education* {Särskilda (380) Vittnesbörd om Utbildning, den 22. April, 1895.

För vidare studium

Avoid Trifling Speech {Undvik Struntprat}. *The Youth's Instructor*, den 20. Maj, 1895.

Böcker och Författare på våra Skolor

(381) Jag har några saker, som jag önskar att bringa till Er om utbildning. Lärarna på våra skolor har stor respekt för författare och böcker, som används för närvarande på de flesta av våra utbildningsinstitutioner. Hela Himmelen har betraktat våra undervisningsinstitutioner, och frågat Er: Vad är ogräs och vad är vete? Herren har gett oss de dyrbaraste instruktioner i Sitt Ord, varigenom Han har lärt oss, vilken karaktär vi måste dana i detta liv, för att bereda oss på det framtida, eviga livet. Det har varit skick och bruk, att upphöja böcker och författare, som inte lägger en ordentlig grundval för sann utbildning. Ur vilken källa hämtar dessa författare sin visdom, varav en stor del inte förtjänar vår aktning, ehuru författarna betraktas som kloka personer? Har de inhämtat sina lärdomar från den störste Lärare, som världen någonsin har känt till? I fall icke, har de förrirat sig. De, som förbereder sig för de himmelska boningarna, bör anbefallas, att göra Bibeln till sin viktigaste studiebok.

Dessa populära författare har inte pekat på den väg de studerande skall följa, för att nå fram till evigt liv. "Detta är evigt liv att de känner dig, den ende sanne Guden, och den som du har sänt, Jesus Kristus." Johannesevangeliet 17:3. Författarna till böckerna på våra skolor anbefalls och upphöjs som lärda män; deras utbildning är på varje sätt bristfällig, med mindre de själva har utbildats i Kristi skola, och genom praktisk kunskap vittnar om Guds Ord som det väsentligaste studiet för barn och unga. "Att frukta HERREN är början till vishet". {Ordspråksboken 9:10.} Endast böcker, som leder till uppriktig, vördsam kärlek till sanning och ståndaktig renhet, bör läggas i de studerandes händer. Det slags studier, som tydligt är väsentliga för karaktärens utveckling och förbereder dem för det framtida livet, bör alltid framhållas för (382) dem. Kristus bör lyftas upp som den förste, store Läraren, Guds enfödde Son, som var hos Fadern från eviga tider. Guds Son var den store Lärare, vilken sändes till världen som världens ljus. "Ordet blev kött och bodde bland oss". {Johannesevangeliet 1:14.} Fadern visade Sig genom Kristus, och målet med utbildningen måste vara, att den är av en karaktär, att eleverna fås att betrakta Honom och tro på Honom som Guds like. Han gavs ett synnerligen förunderligt uppdrag i denna värld, och Hans arbete var inte sådant, att det skulle redogöra för Hans personliga krav på en plats i Gudomen, utan Hans ödmjukhet dolde Hans krav. Det var därför, som det judiska folket inte kändes vid Kristus som Livets Furste;

Han ståtade nämligen inte med Sitt yttre, eftersom Han under ödmjukhetens klädnad dolde Sin härlighet.

Människosläktet skulle betrakta Honom i ljuset av de Heliga Skrifterna, som skulle vittna om det sätt Han kom på. Hade Han anlant och visat upp Sin härlighet, som Han ägde hos Sin Fader, skulle Hans stig mot korset ha blockerats av människornas syften; de skulle ha tagit Honom med våld, och gjort Honom till kung. Han skulle avsluta Sitt liv, genom att utföra Sitt eget offer. Symbolen nådde sin förebild i Jesus Kristus. Hela Hans liv utgjorde en föraning om Hans död på korset. Hans karaktär kännetecknades av ett liv i lydighet mot Guds bud, och skall vara en förebild för alla människor på jorden. Hans liv var lagens efterlevnad genom en människa. Den lagen överträdde Adam. Men genom Kristi fullkomliga lydighet mot lagen gottgjordes Adams skändliga misstag och syndafall.

Profetiorna skall studeras, och Kristi liv skall jämföras med profeternas skrifter. Han identifierar Sig med profetiornas innehåll, Han säger det om och om igen: De skrev om Mig; de vittnar om Mig. Bibeln är den enda bok, som ger en uttrycklig beskrivning av Kristus Jesus; ty om varje människa ville studera den som sin lärobok, och lyda dess anvisningar, skulle inte en enda själ gå förtappad.

(383) Alla ljusstrålar, som skiner i Bibeln, pekar på Jesus Kristus, och vittnar om Honom. Därmed förbinds Gamla Testamentet med Nya. Kristus framställs som trons upphovsman och fullkomnare, med Honom Själv som det nav, kring vilket hoppet om evigt liv kretsar. ”Ty så älskade Gud världen att han utgav sin enfödde Son, för att den som tror på honom inte skall gå förlorad utan ha evigt liv.” {Johannesevangeliet 3:16.}

Vilken bok kan jämföras med Bibeln? Detta är väsentligt för alla barn och unga, liksom för dem i mogen ålder att förstå; för det är Guds Ord, Ordet som vägleder hela människosläktet till Himmelen. Varför innehåller Guds Ord då inte huvudelementen för det, som är utbildning? Oinspirerade författares läroböcker sticks i barns och ungas händer på våra skolor – böcker, som de skall utbildas med. De skall framhållas för de unga, vilka skall bruka sin dyrbara tid på, att studera ting, som de aldrig kommer att ha någon användning av. Många böcker, som aldrig borde ha kommit dit, har införts på skolorna. Dessa böcker ger på inget vis röst åt Johannes' ord: ”Se Guds Lamm, som tar bort världens synd.” {Johannesevangeliet 1:29.} Hela studieprogram

på våra skolor bör förbereda ett folk på det framtida, eviga livet.

Jesus Kristus bär på och är ett med Faderns kunskap, och Kristus är vår store Lärare utsänd från Gud. Kristus har tillkännagett i Johannes' sjätte kapitel, att Han är brödet nedskickat från Himmelen. ”Sannerligen, sannerligen säger jag er: Den som tror på mig har evigt liv. Jag är livets bröd. Era fäder åt manna i öknen, och de dog. Men detta är det bröd, som kommer ner från himlen, för att den som äter av det inte skall dö. Jag är det levande brödet, som kommer ner från himlen. Den som äter av det brödet, han skall leva i evighet. Och det bröd, som jag skall ge är mitt kött, som jag skall ge för världens liv.” Lärjungarna förstod inte dessa ord. Kristus sade: ”Anden är den som gör levande, köttet är inte till någon nytta. De ord jag talar (384) till er är ande och är liv.” {Verserna 47-51, 63, *Reformations-Bibeln*.}

Det är synnerligen viktigt, i ljuset av Kristi lärdom, att alla människor studerar Bibeln, så att de blir överbevisade om, kring vem deras hopp om evigt liv kretsar. Bibeln bör alltid göras till den största och mest grundläggande lärobok, som har kommit ned till oss från Himmelen, och är livets ord. Skall den bok, som förklarar för oss, vad vi måste göra, för att bli frälsta, läggas åt sidan i ett hörn, och mänskliga alster upphöjas som den stora visdomen i utbildningen? Den kunskap, som barnen och de unga behöver, för att vara till nytta i detta liv, och som de tar med sig till det framtida livet, finns i Guds Ord. Men de uppmuntras inte till, att utforska det, nej, Bibeln framställs inte som väsentlig kunskap, och som det, som ger den riktiga informationen om den sanna Guden, och Jesus Kristus, som Han har sänt. Det förekommer många gudar och många lärosatser. Det läggs fram levnadsregler och bud för våra unga, som om de vore Guds bud. Det är omöjligt för dem, att förstå, vad sanningen är, vad det heliga och det simpla är, om de inte förstår Bibeln, både Gamla och Nya Testamentet.

Guds Ord skall betraktas som den förnämsta utbildningsboken i vår värld, och skall behandlas med stor vördnad. Den är vår vägledningsbok; vi skall ta emot sanningen från denna. Vi behöver överbringa Bibeln som den finaste lärobok, som går att lägga i våra barns och ungas händer. Därmed lär de känna Kristus, vilket innebär evigt liv. Det är den bok de medelålders skall studera, likaså de äldre. Ordet innehåller löften, varningar, uppmuntran och förvissar oss om Guds kärlek till alla, som tar emot Honom som sin Frälsare. Lagg då det Heliga Ordet i deras händer. Uppmuntra dem till, att rannsaka eller utforska Ordet, och gör de detta, kommer de att finna dolda rikedomar av

omätligt värde för dem i detta nuvarande liv, och ta emot Kristus som livets bröd, med löfte om liv utan slut.

(385) Läroboken Bibeln undervisar om den karaktär, som vi måste ha, karaktärens moralstyrka, som måste uppodlas, enligt Guds och Himmelens krav. ”Saliga är de renhjärtade, de skall se Gud.” {Matteusevangeliet 5:8.} ”Sträva efter frid med alla och efter helgelse. Ty utan helgelse kommer ingen att se Herren.” {Hebréerbrevet 12:14.} ”Mina älskade, vi är nu Guds barn, och vad vi skall bli är ännu inte uppenbart. Men vi vet att när han uppenbaras, kommer vi att bli lika honom, ty då får vi se honom sådan han är. Och var och en som har detta hopp till honom renar sig, liksom han är ren. Var och en som gör synd bryter mot lagen, ty synd är brott mot lagen. Och ni vet att han uppenbarades för att ta bort synderna, och synd finns inte i honom.” {Första Johannesbrevet 3:2-5.}

Denna betydelsefulla kunskap skall framhållas för barnen och de unga, fast inte på ett egenmäktigt och diktatoriskt sätt, utan såsom gudomliga uppenbarelsen, som är av högsta värde, för att vinna frid, ro och trygghet i sinnet under den nuvarande världens tumult och stridighet, och för att bereda dem på det framtida, eviga livet i Guds rike, där de skall se Gudomen och känna Fadern och Jesus Kristus, som gav Sitt dyrbara liv, för att köpa loss dem.

Kristus kom i mänsklig form, för att leva ut Guds lag. Han var livets ord. Han kom, för att vara frälsningens evangelium för världen, och uppfylla alla lagens föreskrifter. Jesus är Ordet, den vägledarbok, som skall tas emot och åtlydas i varje detalj. Hur nödvändigt är det ej, att sanningens gruva utforskas, och sanningens dyrbara rikedomar upptäcks och säkras som kostbara juveler. Kristi inkarnation eller mänskoblivande, Hans värdighet, Hans försoningsoffer, Hans förunderliga liv i Himmelen som vår försvarare, den Helige Andes ämbete – alla dessa levande och vitala ämnen i kristendomen uppenbaras från Första Moseboken till Uppenbarelsen. Sanningens gyllene länkar danar en kedja av evangelisk sanning, och den första och själva grundbulten utgörs av Jesu Kristi stora lära. Varför skulle inte Bibeln räknas som så ädel och bli upphöjd i (386) alla skolor i vårt land? Hur litet barnen utbildas till, att studera Bibeln som Guds Ord, och få näring av dess sanningar, som är Guds Sons kött och blod! ”Om ni inte äter Människosonens kött och dricker hans blod [fortsatt tar emot Kristi ord, och praktiserar dem], har ni inte liv i er. Den som äter mitt kött och dricker mitt blod har evigt liv, och jag skall låta honom uppstå på den yttersta dagen. Ty mitt

kött är verklig mat och mitt blod är verklig dryck. Den som äter mitt kött och dricker mitt blod förblir i mig och jag i honom.” {Johannesevangeliet 6:52-56.} ”Den som håller hans bud förblir i honom, och han i oss. Och att han förblir i oss, det vet vi av Anden som han har gett oss.” {Första Johannesbrevet 3:24, *Reformations-Bibeln.*}

Det är nödvändigt för varje familj, att göra Bibeln till sin studiebok. Kristi uttalanden är rent guld, utan ett gnutta slagg, med mindre människor, med sin mänskliga förståelse, försöker att göra dem till det, och få lögnen att se ut som en del av sanningen. De, som har tagit emot en falsk uttolkning av Ordet, får ögonen öppnade av den Helige Ande och Ordets sanningar blir en ny uppenbarelse för dem, när de ärligt skärskådar Bibeln, för att bli medvetna om sanningens däri liggande innehåll. Deras hjärtan vederkvicks till en ny och levande tro, och de skådar Hans lags förunderliga ting. Kristi lära har en bredd och ett djup, som många aldrig tidigare har förstått.

De flesta av våra studerande och församlingsmedlemmar förstår ej nådens och sanningens lärosatser fullt ut. Sinnets blindhet är ett faktum i Israel. Mänskliga varelser, som missförstår och tvunget kläder Guds orakel i halvsanningar och gåtfulla utläggningar, sätter därmed sina egna själar och andras i fara. ”För var och en som hör profetians ord i denna bok betyder jag: Om någon lägger något till dessa ord skall Gud på honom lägga de plågor som det är skrivet om i denna bok. Och om (387) någon tar bort något från de ord som står i denna profetias bok, skall Gud ta ifrån honom hans del i livets träd och i den heliga staden, som det står skrivet om i denna bok.” Uppenbarelseboken 22:18-19. De, som med sina mänskliga konstruktioner får Bibeln till att säga det, som Kristus aldrig har yttrat i den, försvagar dess kraft, får Guds röst att yttra falskhet genom Sin undervisning och varningar. Härigenom undviks besvärligheterna med lydnad mot Guds bud. Samtidigt görs Bibeln till en vägvisare, som pekar åt fel håll, mot falska stigar, som leder till överträdelse och död.

Alfa och Omegas vittnesbörd om straffet för, att göra om intet ett enda av orden ur Guds mun, innefattar deras fördömelse, vilken drar över dem de i boken beskrivna plågorna; deras namn kommer att tas bort ur livets bok, och från den heliga staden.

Hur många kan sanningsenligt besvara frågan: Vad är väsentlig utbildning i denna tid? Utbildning betyder mycket mera, än många tror. Sann utbildning omfattar den fysiska, mentala och moraliska skolningen, för att alla krafter skall

formas till bästa utveckling, till att tjäna Gud, och arbeta för mänsklighetens upplyftande. Söker man erkännande för sitt självförhållande, går personen miste om Guds Ande, om den nåd, som gör honom till en nyttig och verkningsfull medarbetare åt Kristus. De, som endast önskar, att ära Gud, verkar inte, för att deras förmodade förtjänster skall märkas, eller för att uppnå erkännande, eller den främsta platsen. De, som hör världens Återlösares kall, och lyder detta kall, kommer att kännas igen som ett tydligt, självupppoffrande, heligt folk.

I fall de studerande på våra skolor ville lyssna till och hörsamma inbjudan ”Kom till mig, alla ni som arbetar och bär på tunga bördor, så skall jag ge er vila. Ta på er mitt ok och lär av mig, ty jag är mild och ödmjuk i hjärtat. Då skall ni finna ro för era själar. (388) Ty mitt ok är mildt, och min börda är lätt” {Matteusevangeliet 11:28-30}, skulle de utgöra levande brev, som kändes till och lästes av alla människor. ”Sannerligen säger jag er: Om ni inte omvänder er och blir såsom barn, skall ni inte komma in i himmelriket. Den som ödmjukar sig såsom detta barn, han är den störste i himmelriket.” {Kapitel 18:3-4, *Reformations-Bibeln*.} De unga behöver undervisare, som alltid framhåller Guds Ord för dem i upplivande principer. Om de alltid upprätthåller Bibelns föreskrifter som skolans lärobok, får de större inflytande över de unga; ty lärarna skall också vara elever, och beröras på ett levande sätt av Gud. De skall hela tiden tänka ut idéer och principer, som för till större Gudskunskap, en uppriktig, växande tro för deras skull, tro på Jesu Kristi blod, och vår Herre Jesu Kristi nåds kraft och förmåga, att avhålla dem från fall. De skall nämligen fortlöpande söka, att upprätta ett formligt fästningsverk och en välbalanserad kristen erfarenhet, varigenom de tar med sig alla goda kvaliteter med tanke på sin framtida nyttighet, förståndighet och fromhet. Lärarna skall se och känna, att de inte får orsaka sinnets förklening och nedsmutsning hos dem, som de umgås med, genom en sjuklig, halvhjärtad religiös tjänst. Det är behov av, att skilja våra undervisningsinstitutioner från felaktig och oren litteratur, så att det inte sås några syndiga tankars frön. Ingen skall tro, att utbildning betyder studiet av böcker, som får författarnas tankar anammade, trots att dessa sår frön, som spirar och bär frukt, vilken måste bindas ihop med världen. Annars åtskiljs de studerande från all visdoms, verkningskrafts och makts källa, varpå de fastnar i ärkebedragaren Satans garn. En ren utbildning åt de unga på våra skolor, som inte är urvattnad av hednisk filosofi eller vishetslära, är en oundgänglig nödvändighet på det litterära området.

Religionslivets välmåga och lyckan hos de familjer, som de är knutna till, den församlings välstånd och fromhet, som de är medlemmar av, beror i hög grad på den religiösa utbildning, som de unga (389) får på våra skolor. – *Special Testimonies on Education* {Särskilda Vittnesbörd om Utbildning}, den 12. Juni, 1895.

För vidare studium
Let Your Speech Be with Grace Always {Ert Tal skall alltid vara vänligt. Jämför Kolosserbrevet 4:6}, The Youth's Instructor, den 27. Juni 27, 1895
Our Words {Våra Ord}, The Youth's Instructor, den 11. Juli, 1895
The Child Life of Jesus {Jesu Barndomsliv}, The Youth's Instructor, den 21. November, 1895.

Den stora Läroboken

(390) Sanatoriet är ett enda stort missionsfält. Era hälsostuderande blir långt bättre förberedda på andra studier, när de studerar Guds Ord ihärdigt; ty upplysning kommer alltid genom ett allvarligt och uppriktigt studium av Ordet. Må de hälsostuderande förstå, att ju närmare bekanta de blir med Gud och Jesus Kristus, som Han har sänt, ju bättre insikt de vinner om Bibelns berättelser, desto bättre kvalificerade blir de för sitt arbete. De studerande i Battle Creek måste sträva efter högre kunskap, och inget kan ge dem kunskap om alla lärdomar, och bra minne, som att granska Bibeln. Det måste till äkta studiedisciplin. Själén bör ödmjukt och under bön längta efter, att lära känna sanningen.

Det bör förekomma pålitliga lärare, som längtar efter, att de studerande förstår undervisningen, inte genom att förklara allt själva, utan även genom att låta eleverna förklara alla avsnitt, som de grundligt läser. Respektera de studerandes frågvishet. Behandla deras spörsmål med aktning. Det tjänar litet till, att studera ytligt. Grundliga undersökningar och allvarligt menade och verkligt ansträngande studier är nödvändiga, för att förstå detta. Det ligger sanningar i Ordet, vilka är som dyrbara metallådror, dolda under ytan. Gräver man efter dem, liksom människor gräver efter silver och guld, kommer de dolda rikedomarna upp i ljuset. Var så säker på, att bevisen för sanningen finns i själva Bibeln. Ett Skriftställe är nyckeln, som låser upp andra Skriftställen. Den rika och dolda meningen förklaras av Guds Helige Ande, Han gör vår förståelse av Ordet tydlig och klar: ”När dina ord öppnas, ger de ljus och skänker förstånd åt enkla människor.” {Psaltaren 110:120 }

Ordet är den bästa läroboken åt de studerande på våra skolor. Bibeln lär ut hela Guds vilja om Adams söner och döttrar. Bibeln är livets regel, (391) den undervisar om det sinnelag vi måste utveckla för det framtida, eviga livet. Vår tro, vår praxis, måste vara levande brev, kända och lästa av alla människor. Människor behöver inte traditioners och sedvänjors oklara ljus, för att förstå Bibeln. Nej, lika gärna kunde man mena, att den om middagen på himlen skinande solen skulle behöva jordens blygsamma återsken, för att stråla härligare. Det är inget behov av prästens eller förkunnarens fabler eller utsagor, för att rädda den studerande ur villfarelsen. Rådfråga det gudomliga Oraklet, så får Du ljus. I Bibeln tydliggörs alla plikter, alla dess lärdomar är begripliga, så att människor utrustas till det eviga livet. Kristi gåva och upplysningen från den Helige Ande uppenbarar Fadern och Sonen för oss. Ordet skall bearbetas ingående, för att göra män, kvinnor och unga kandidater till frälsning. I Ordet uppenbaras frälsningens vetenskap tydligt. ”Hela Skriften är utandad av Gud och nyttig till undervisning och till fostran i rättfärdighet, för att gudsmänniskan skall bli fullt färdig, väl rustad för varje god gärning.” {Andra Timoteusbrevet 3:16-17.} ”Rannsaka Skrifterna” {Johannesevangeliet 5:39, *King James Version*}, ty däri förekommer Guds råd, Guds rösts tal till själen. - *Special Testimonies on Education* {Särskilda Vittnesbörd om Utbildning}, den 1. December, 1895.

Högre Utbildning

(392) Begreppet ”högre utbildning” bör betraktas i ett annat ljus, än brukligt är i akademiska kretsar. Kristi bön till Sin Fader är full av evig sanning. ”Sedan Jesus hade sagt detta, såg han upp mot himlen och sade: ’Fader, stunden har kommit. Förhärliga din Son, för att Sonen må förhärliga dig. Du har gett honom makt över alla människor, för att han skall ge evigt liv åt alla dem som du har gett åt honom. Detta är evigt liv att de känner dig, den ende sanne Guden, och den som du har sänt, Jesus Kristus.’” {Johannesevangeliet 17:1-3.} ”Den som Gud har sänt talar Guds ord. Gud ger honom sin Ande utan att mäta. Fadern älskar Sonen, och allt har han lagt i hans hand. Den som tror på Sonen har evigt liv. Den som inte lyder Sonen skall inte se livet, utan Guds vrede blir kvar över honom.”” {Kapitel 3:34-36.} Den sanna utbildningens kraft och själ är kunskap om Gud, och om Jesus Kristus, som Han har sänt. ”Att frukta HERREN är början till vishet”. {Ordspråksboken 9:10.}

Der står skrivet om Jesus: ”Och pojken växte till och fylldes av kraft och vishet, och Guds välbehag

vilade över honom. Och Jesus växte till i vishet, i ålder och välbehag inför Gud och människor.” {Lukasevangeliet 2:40, 52.} Att känna Gud är den kunskap, som kommer att vara för alltid. Att lära sig, att göra Kristi gärningar, är sann utbildning. Den Helige Ande behärskade Jesu sinne, så att Han kunde säga till Sina föräldrar: ”’Varför har ni letat efter mig? Visste ni inte att jag måste ägna mig åt det som tillhör min Fader?’” Lukasevangeliet 2:49. Och likväl arbetade Han som en lydlig son i snickarverkstaden. Han uppenbarade Sin kännedom om Sin verksamhet som Guds Son, och ändå upphöjde Han inte Sin gudomliga sida. Han undanbad Sig inte Sina timliga bördor, för att Han var av gudomlig (393) släkt; i stället var Han Sina föräldrar underdånig. Han var budens Herre, trots det var Han lydlig mot alla deras krav, och efterlämnade därigenom ett exempel på lydnad i sin barndom, ungdom och mandom.

Om en person har föresatt sig i sinnet, att studera Bibeln för information, kommer förståndsgåvorna att stärkas. Under studiet av Skrifterna utvecklas sinnets tänkande, och blir mera välbalanserat, än om det suger upp den allmänna informationen från de böcker, som används, och som saknar anknytning till Bibeln. Ingen kunskap är så säker, så pålitlig och vittomfattande, som den, vilken fås från ett studium av Guds Ord. Ordet är fundamentet för all egentlig kunskap. Bibeln är som ett källsprång. Ju mera man blickar in i den, desto djupare ser den ut. De heliga berättelsernas stora sanningar äger förbluffande styrka och skönhet och är lika vidsträckta som evigheten. Ingen vetenskap är i nivå med den vetenskap, som uppenbarar Guds karaktär. Mose var utbildad i Egyptens samlade visdom, och ändå sade han: ”Se, jag har lärt er stadgar och föreskrifter så som HERREN, min Gud, har befallt mig, för att ni skall följa dem i det land dit ni kommer för att ta det i besittning. Ni skall hålla och följa dem, och det skall tillräknas er som vishet och förstånd av andra folk. När de får höra om alla dessa lagar skall de säga: ’I sanning, detta stora folk är ett vist och förståndigt folk.’” {Femte Moseboken 4:5-6.} ”Ty finns det något annat stort folk som har gudar som är så nära det som HERREN, vår Gud, är nära oss, så ofta vi åkallar honom? Och finns det något annat stort folk som har stadgar och föreskrifter som är så rättfärdiga som hela denna lag som jag i dag lägger fram för er? Men tag dig till vara och akta dig väl, så att du inte glömmes vad dina ögon såg och inte låter det vika ifrån ditt hjärta under alla dina livsdagar utan berättar för dina barn och barnbarn”. {Verserna 7-9.}

Var finner vi lagar ädlare, renare och rättfärdigare, än dem, som står präntade i de

förordningsböcker, vari Mose undervisning till Israels barn är nedtecknad? Dessa lagar (394) skall ständigt bevaras, så att Guds folks karaktär skall formos till likhet med det gudomliga. Lagen utgör en skyddsmur för dem, som är lydiga mot Guds föreskrifter. Från vilken annan källa kan vi erhålla en sådan styrka, eller lära oss en så ädel vetenskap? Vilken annan bok bringar de studerande mera förädlade insikter, en förunderligare historia? Den skildrar rättfärdigheten glasklart, och förutsäger följderna av otrohet mot Herrens lag. Ingen lämnas i mörker avseende det, som Gud gillar, eller ogillar. När vi studerar Skrifterna, blir vi bekanta med Gud, och leds till ett djupare förhållande till Kristus, som är vårt fallna släktes syndbärare, garant och ställföreträdare. Dessa sanningar angår våra nuvarande och eviga angelägenheter. Bibeln står som den främsta ibland böcker, och dess studium är värdefullare, än det av annan litteratur, eftersom det skänker kraft och vidgar våra vyer. Paulus säger: ”Gör allt du kan för att bestå provet inför Gud, likt en arbetare som inte behöver skämmas utan rätt delar sanningens ord.” {Andra Timoteusbrevet 2:15.} ”Men håll fast vid det som du har lärt dig och blivit överbevisad om. Du vet av vilka du har lärt det, och du känner från barndomen de heliga Skrifterna som kan göra dig vis, så att du blir frälst genom tron i Kristus Jesus. Hela Skriften är utandad av Gud och nyttig till undervisning, till bestraffning, till upprättelse och till fostran i rättfärdighet, för att gudsmänniskan skall bli fullt färdig, väl rustad för varje god gärning.” {Kapitel 3:14-17.} ”Ty allt som tidigare har skrivits är skrivet till vår undervisning, för att vi genom den uthållighet och tröst som Skrifterna ger skall bevara vårt hopp.” {Romarbrevet 15:4.}

Guds Ord är världens fullkomligaste utbildningsbok. Ändå har böcker sprungna ur människors förståndsformågor presenterats för våra elever, samtidigt som böckernas Bok, som Gud har skänkt människorna som ofelbar vägvisare, har getts andra (395) rangen. Människors alster har använts som det väsentliga, och Guds Ord har endast studerats, för att skänka andra studier glans. Jesaja beskriver scenerna från Himmelens härlighet, som visades honom, i det livligaste språk. I sin bok skildrar han de härliga ting, som skall uppenbaras för andra. Hesekiel skriver: ”kom HERRENS ord till prästen Hesekiel, Busis son, i kaldeernas land vid floden Kebar, och HERRENS hand kom där över honom. Jag fick se en stormvind komma norrifrån, ett stort moln med flammande eld, och det omgavs av ett sken. Mitt i skenet syntes något som var likt glänsande metall, och mitt i elden syntes något som liknade fyra levande väsen. De såg ut som människor, och varje väsen hade fyra ansikten och

vart och ett av dem hade fyra vingar. Deras ben var raka och deras fötter liknade fötterna på en kalv, och de glänste som skinande koppar. De hade människohänder under sina vingar på alla fyra sidorna. Alla fyra hade ansikten och vingar. Deras vingar slöt sig intill varandra, och när de gick behövde de inte vända sig utan de gick alltid rakt fram. Deras ansikten liknade människoansikten, och alla fyra hade lejonansikten på högra sidan. På vänstra sidan hade alla fyra tjuransikten, och alla fyra hade örnansikten.” {Hesekiel 1:3-10.} Hesekiels bok är högst lärorik.

Det är Guds avsikt, att Bibeln skall vara en bok, varigenom förståelsen drillas, samt själen vägleds och styrs. Att leva i världen och samtidigt inte vara en del av världen, är en utmaning, som många bekännande kristna aldrig har klarat av i det praktiska livet. En nation vinner en vidsynt tankegång endast när dess människor vänder åter till sin trohet mot Gud. Världen svämmer över av böcker med allmän information, och människor använder sin tankekraft, till att nagelfara oinspirerade berättelser; men de försummar den mest vidunderliga bok, som kan ge dem de sundaste idéerna och stor förståelse. - *The Review and* (396) *Herald*, den 25. Februari, 1896.

Den gudomlige Läraren

(397) De, som dagligen lär sig av Jesus Kristus, utrustas till, att positionera sig som Guds medarbetare, och oavsett om de arbetar eller studerar, kan de använda sina Gudagivna krafter på samma sätt som Kristus, då Han tog Sin boning i köttet. De unga tar med sig inflytandet från hemmet och skolan. Gud ställer lärarna till svars för deras arbete som uppfostrare. De måste dagligen lära sig i Kristi skola, för att kunna lyfta upp de unga, som har fått en undermålig uppfostran i hemmet, som inte har lagt sig till med flitens vana, som endast har föga kännedom om framtidens eviga liv, vilket Himmelens Gud betalade det högsta pris för, genom att utelämna Sin enfödde Son till, att leva i ödmjukhet och sedan dö den skamligaste död, ”för att den som tror på honom inte skall gå förlorad utan ha evigt liv.” {Johannesevangeliet 3:16.}

Gud har gett oss en prövotid, varunder vi skall förbereda oss för den högre skolan. Ty i den nuvarande skolan skall de unga utbildas, uppfostras och uppläras till en karaktärens, moralens och förståndets gestaltning, som Gud kan kännas vid. De erhåller en utbildning, fast inte enligt världens modell, med nöjen och idrott, utan enligt Kristi modell. Denna utbildning utrustar dem till, att vara medarbetare åt himmelska

förnuftsväsen. Men vilken fars är det inte, att utbildas teoretiskt, om eleven måste lägga undan denna skolning, för att räknas värdig det liv, som går att jämföra med Guds liv, och han bevaras som genom ett elddop!

Förut gick skolningen ut på, att mödosamt fylla de studerandes tankar med stoff, som inte hade det ringaste värde för dem, och som ej godkänns i den högre skolan. Lärarna i den judiska nationen bekände sig till att undervisa de unga i, att förstå nationens lagars renhet och förträfflighet, som skall stå för (398) alltid, men de förvrängde sanningen och renheten. Ehuru de upprepade mantrat ”Här är Herrens tempel, Herrens tempel, Herrens tempel!”, korsfäste de likväl Upphovsmannen till alla judiska ceremonier, Honom, som alla deras förordningar pekade på. De såg inte gudomlighetens beslöjade mysterium, Kristus Jesus förblev höljad i ett dok för dem. Sanningen, livet och hjärtat sattes åt sidan i all deras tjänst. De iakttog och iakttar fortfarande blott det yttre, skuggbilder, som står för det sanna. En symbol för den fastställda tid, då de bara måste uppfatta sanningen, blev så förvanskad av deras egna påfund, att deras ögon blev förblindade. De insåg inte, att symbolen mötte förebilden i Jesu Kristi död. Ju större deras förvanskning blev av avbilder och symboler, desto mera förvirrade blev de i sina tankar, så att de inte uppfattade den fullständiga uppfyllelsen av den judiska hushållningen, vilken hade införts och grundats av Kristus, och pekade på Honom som den verkliga kärnan. Mat och dryck samt allehanda förordningar mångdubblades, tills den ceremoniella religionen utgjorde deras enda tillbedjansform.

Med Sin lära försökte Kristus, att utbilda och lära judarna, att se avsikten med det, som avskaffades genom Hans eget offer, det levande offret. ”Gå”, sade Han, ”och lär er vad detta ord betyder: *Jag vill se barmhärtighet, inte offer.*” {Matteusevangeliet 9:13, kursivering i *Svenska Folk-Bibeln 98.*} Han betonade, att en ren karaktär var av yttersta vikt. Han undvek det pompösa, och fordrade i stället en tro, som fungerar genom kärlek och renar själen. Det är den enda, nödvändiga kvalifikationen, för att nå himmelriket. Han lärde ut, att sann religion inte består av former eller ceremonier, yttre dragningskraft eller yttre prakt. Kristus skulle ha tillägnat Sig detta Själv, i fall det hade varit nödvändigt, för att forma ett sinnelag efter den gudomliga mönsterbilden. Men Hans medborgarskap, Hans gudomliga myndighet, vilade på Hans egna inre förtjänster. Han, Himmelens Majestät, vandrade på jorden, höljad i mänsklig förklädnad. All Hans attraktionskraft

och samtliga Hans segrar skulle uppenbaras för människornas skull, och skulle vittna om Hans levande förbindelse med Gud.

(399) Kristi förutsägelse om templets ödeläggelse var en läxa i religiös renhet, att former och ceremonier är värdelösa. Han tillkännagav Sig vara större, än templet, och framträdde och proklamerade: ”Jag är vägen och sanningen och livet” {Johannesevangeliet 14:6}; i Honom uppfylldes alla judiska ceremonier och den symboliska eller avbildande tjänsten. Han trädde fram i templets ställe; alla kyrkans ämbeten kretsade kring Honom allena.

I forntiden hade Kristus kommit nära genom former och ceremonier, men nu var Han på jorden, och vände uppmärksamheten direkt till Sig Själv, samt pekade på ett andligt prästerskap och ställde människan vid nådens tron. ”Bed och ni skall få”, lovade Han, ”sök och ni skall finna, bulta och dörren skall öppnas för er.” ”Om ni ber om något i mitt namn, skall jag göra det. Om ni älskar mig, håller ni fast vid mina bud.” ”Den som har mina bud och håller fast vid dem, han är den som älskar mig. Den som älskar mig skall bli älskad av min Fader, och jag skall älska honom och uppenbara mig för honom.” ”Liksom Fadern har älskat mig, så har jag älskat er. Om ni håller mina bud, förblir ni i min kärlek, liksom jag har hållit min Faders bud och förblir i hans kärlek.” {Matteusevangeliet 7:7; Johannesevangeliet 14:14-15; vers 21; 15:9-10.}

Dessa lärdomar från Kristi undervisning visade, att den rituella tjänsten, som var på väg att försvinna, saknade värde. ”Men den tid kommer”, sade Han, ”ja, den är redan här, då sanna tillbedjare skall tillbe Fadern i ande och sanning. Ty sådana tillbedjare vill Fadern ha. Gud är ande, och de som tillber honom måste tillbe i ande och sanning.” {Johannesevangeliet 4:23-24.} Sann omskärelse är tillbedjan av Kristus i ande och sanning, icke i former och ceremonier, med hycklande skådespeleri.

Himmelen kände till människans djupa behov av en gudomlig lärare. Guds medömkan och förståelse visades för människans skull, eftersom hon var fallen och bunden vid Satans triumfvagn; och då tiden var inne, sände Han Sin Son. Den, som valts ut i Himmelens rådssamlingar, kom till (400) jorden som instruktör. Han var ingen mindre, än världens Skapare och Guds den Allsmåktiges Son. Guds rika välvillighet kom Honom, att ge Honom till vår värld; och för att avhjälpa mänsklighetens behov, iklädde Han Sig mänsklig natur. Till den himmelska härens stora förvåning, vandrade Han på denna jord som det Eviga Ordet. Helt förberedd, lämnade Han de

kungliga salarna, för att komma till en värld ödelagd och nedsmutsad av synd. På ett mystiskt vis gjorde Han Sig till ett med människonaturen. ”Ordet blev kött och bodde bland oss”. {Johannesevangeliet 1:14.} Guds överflöd på godhet, välgärning och kärlek var en överraskning för världen. Denna obeskrivliga nåd kom till praktiska uttryck.

Att Kristus, i Sin barndom, skulle växa till i visdom och ynnest inför Gud och människor, var inte förvånande; ty detta skedde enligt lagarna för Hans gudomliga bestämmelse, att Hans talanger skulle utvecklas, och Hans förmågor stärkas efterhand, som de användes. Han vare sig sökte Sig till profetskolorna, eller önskade undervisning från rabbinerna; Han behövde inte den utbildning man fick vid dessa skolor; för Gud var Hans instruktör. I närvaro av lärare och härskare, utgjorde Hans frågor instruerande läxor, och Han förvånade de stora männen med Sin visdom och djupa insikt. Hans svar på deras spörsmål öppnade upp för tankebanor om ämnet för Messias’ uppdrag, som aldrig tidigare hade föresvävat dem.

De visdomens historier och det vetenskapliga kunnande, som Kristus visade inför de kloka männen, överraskade Hans föräldrar och bröder; för de visste, att Han aldrig hade fått undervisning från de stora lärarna om mänsklig vetenskap. Hans bröder störde sig på Hans frågor och svar; ty de såg Honom ej som instruktör för de belästa lärarna. De förstod sig ej på Honom; för de kände inte till, att Han hade åtgång till livets träd, en kunskapskälla bortom deras vetskap. Han besatt eller ägde alltid en bestämd värdighet och personlighet långt ifrån jordisk (401) stolthet eller låtsad fromhet; Han eftersträvade nämligen inte egen storhet och berömmelse.

Efter det, att Kristus ödmjukade Sig från Sin höga rang, steg ned från den oändliga höjden och iförde Sig det mänskliga, kunde Han ha iklätt Sig varje slags mänskligt tillstånd, som Han hade velat. Men storhet och rang var intet för Honom, och Han valde den lägsta och anspråkslösaste livsvandring. Hans födelseort var Betlehem, och förvisso var Hans jordiska ursprung den fattiges, men Gud, världens Ägare, var Hans Fader. Inget spår av lyx, bekvämlighet, självtillfredsställelse, eller utsvävningar rymdes i Hans liv, som kännetecknades av ständig självförnekelse och självuppostring. Eftersom Hans födelse skedde under enkla omständigheter, saknade Han yttre storhet och rikedom. Således påminns den obemedlade troende om, att Kristus kände till tryckande fattigdom. Hade Han ägt yttre rikedom och storhet, skulle de fattigas skara ha undvikit Hans sällskap; därför valde Han torftighetens lott, som är flertalets lott. Han utbredd Himmelens

sanning. Hans uppgift var, att beså jorden med sanning; och Han uppträdde på sådant sätt, att alla kunde ta emot Honom, och att sanningen allena härigenom kunde göra intryck på människornas hjärtan.

Kristi tillfredsställelse med vilken ställning som helst provocerade Hans bröder. De kunde inte förklara orsaken till Hans frid och sinnesro; och inget av deras övertalningsförsök förmådde Honom till, att lägga andra planer, eller slå in på en väg ledande till skuld känslor. Varje gång sökte Han, att vända dem bort från detta, och sade uttryckligen, att de därigenom skulle föra andra vilse, och således var ovärdiga som söner till Abraham. Han måste föregå med så gott exempel, att de små barnen, de yngsta medlemmarna av Herrens familj, inte skulle skönja något i Hans liv eller sinnelag, som rättfärdiggjorde några som helst onda handlingar. Du är på det hela taget en särling och speciell, sade medlemmarna av Hans egen familj. Varför inte vara som andra barn? Men så skulle det inte vara, för Kristus var ett tecken och exempel för sin tids unga, vad angick lydhet och renhet.

Han var ständigt vänlig och betänksam samt tog alltid parti för den förtryckte, oavsett härkomst, och därmed älskade alla Messias. Genom Sitt fullkomliga liv besvarade Han frågan i den femtonde psalmen: ”HERRE, vem får vistas i ditt tält, vem får bo på ditt heliga berg? Den som lever fullkomligt och handlar rättfärdigt, den som talar sanning av hjärtat”. {Psaltaren 15:1-2.} I barndomen och ungdomen fungerade Han som undervisare, och kunde senare säga till lärjungarna: ”Om ni håller mina bud, förblir ni i min kärlek, liksom jag har hållit min Faders bud och förblir i hans kärlek.” {Johannesevangeliet 15:10.}

I det, att Kristus blev äldre, fortsatte Han den i barndomen inledda verksamheten, varvid Han växte till i visdom, kroppsstorlek och ynnest inför Gud och människor. Han tog inte parti för Sin egen familj, blott för att släktband förenade dem med Honom; Han skulle aldrig ha försvarat deras sak en enda gång, om de hade gjort sig skyldiga till orättfärdighet eller fel; utan Han försvarade alltid det, som Han visste var sant.

Kristus studerade Bibeln flitigt; Han visste nämligen, att den är fylld av värdefull undervisning för alla, som vill göra den till människornas rådgivare. Han fullgjorde trofast Sina plikter i hemmet, och i arla morgonväkten fann man Honom ofta på en avsides belägen plats, i stället för att spilla tid i sängen, och där grunnade Han på Bibeln och forskade i den under bön. Han var bekant med varje profetia angående

det egna arbetet och Sina omständigheter, i synnerhet dem rörande Hans förödmjukelse, försoningsverk och medling. I barn- och ungdomen var Hans stora mål alltid, att åta Sig medlarverket för fallna människor. Han ville se dem förlänga sina liv, och att Herrens nådiga målsättningar skulle förverkligas genom Honom.

”När vi alltså har en så stor sky av vittnen omkring oss, låt oss då lägga bort allt som tynger, och särskilt synden som snärjer oss så hårt, och löpa (403) uthålligt i det lopp som vi har framför oss. Och låt oss ha blicken fäst vid Jesus, trons upphovsman och fullkomnare, som i stället för den glädje som låg framför honom utstod korsets lidande utan att bry sig om skammen och som nu sitter på högra sidan om Guds tron.” {Hebréerbrevet 12:1-2.} Dessa ämnen studerade Kristus i Sin ungdom, och Himmelens skaror betraktade med intresse Honom, som stod ut med korsets lidande och föraktade dess skam för denna glädjes skull. Genom att offra Sig, för att kunna medla för mänskosläktets överträdelser, utförde Kristus prästens uppgift. Som belöning, skulle Han skåda Sin själs fröjd, och mättas. Hans säd skall förlänga sina dagar på jorden för alltid. ”Hedra din far och din mor, så att du får leva länge i det land som HERREN, din Gud, ger dig.” {Andra Moseboken 20:12.} Genom Sin lydning mot Sin far och mor, var Kristus ett exempel för alla barn och unga; men i dag följer barnen inte det exempel de har fått, och den säkra följden blir avkortade liv.

”Välsignad är vår Herre Jesu Kristi Gud och Fader, som i Kristus har välsignat oss med all den himmelska världens välsignelse, liksom han innan världens grund blev lagd har utvalt oss i honom för att vi skulle vara heliga och fläckfria inför honom. I sin kärlek har han genom Jesus Kristus förutbestämt att vi skulle tas upp som hans barn, enligt sin vilja och sitt beslut”. {Efésierbrevet 1:3-5.} Innan jordens grundval blev lagd, ingicks pakt, varigenom alla lydiga genom den översvallande nåden kan helgas till karaktären, och stå där utan skam inför Gud. Genom att tillägna sig Hans nåd, blir de Guds barn. Denna pakt, som är från evigheten, skänktes till Abraham hundratals år innan Kristus kom. Med vilket intresse och vilken intensitet studerade inte Kristus som människa vårt släkte, för att se om denna resurs kunde hjälpa dem!

”Detta är evigt liv att de känner dig, den ende sanne Guden, och den som du har sänt, Jesus Kristus.” {Johannesevangeliet 17:3.} Dessa (404) ord är en ögonöppnare för alla, som vill se. Gudskunskapen är en kunskap, som inte behöver läggas undan, när vår provotid ändrar. Nej, denna kunskap är av största gagn för världen och för oss

som enskilda. Varför skulle vi ställa Guds Ord i skymundan, när det innehåller den nödvändiga klokheten till frälsning! ”Därför måste vi så mycket mer ta fasta på det vi har hört, så att vi inte driver bort med strömmen. Om redan det ord som talades genom änglar stod fast och varje överträdelse och olydnad fick sitt rättvisa straff, hur skall vi då kunna fly undan, om vi inte bryr oss om en så stor frälsning?” {Hebréerbrevet 2:1-3.} Vi åsidosätter vår frälsning, i fall vi sätter i främsta rummet författare med förvirrade tankar om tron, och skänker dem vår stora aktning, medan vi förpassar Bibeln till andra rangen. De, som har blivit upplysta om sanningen för dessa sista dagar, finner ingen sund undervisning i de böcker, som allmänt studeras i dag angående världshändelserna; men Bibeln är full av Gudskunskap, och är kompetent till, att utbilda studerande till ett nyttigt liv i detta liv och det eviga livet.

Studera omsorgsfullt det första kapitlet i Hebréerbrevet. Visa intresse för Bibelns Skrifter. Läs och studera dem omsorgsfullt. ”Ni forskar i Skrifterna, därför att ni tror att ni har evigt liv i dem”, sade Kristus, ”och det är dessa som vittnar om mig.” {Johannesevangeliet 5:39.} Det betyder allt för oss, att få erfarenhetsmässig och personlig kunskap om Gud och om Jesus Kristus, ”som Han har sänt”. ”Detta är evigt liv att de känner dig, den ende sanne Guden, och den som du har sänt, Jesus Kristus.” {Johannesevangeliet 17:3.} - *Special Testimonies on Education* {Särskilda Vittnesbörd om Utbildning}, den 23. Mars, 1896.

Sann Utbildning

(405) ”När dina ord öppnas, ger de ljus och skänker förstånd åt enkla människor.” {Psaltaren 119:130.} Det gäller dem, som inte är självnöjda, utan är villiga att lära. Vad för slags arbete skulle utträttas av den från Gud till vår värld utsände budbäraren? Den enfödde Sonen täckte Sin gudomlighet med mänsklighet, och kom till denna värld som lärare, undervisare, för att uppenbara sanningen i motsats till villfarelsen. Sanning, frälsande sanning, fattades aldrig på Hans tunga, skadades aldrig i Hans händer, utan framstod klart och tydligt mitt uppe i det moraliska mörker, som höljde planeten. Han lämnade de himmelska salarna för detta verks skull. Han sade om Sig Själv: ”Ja, för att vittna om sanningen är jag född, och därför har jag kommit till världen.” {Johannesevangeliet 18:37.} Sanningen kom frisk och kraftfull från Hans läppar, som en ny uppenbarelse. Han var vägen, sanningen och livet. Hans liv, som utgavs för denna syndiga värld, var fyllt av allvar och innebar ödesdigra följder, ty

Hans verk skulle frälsa förtappade själar. Han trädde fram och blev det Sanna Ljuset, som strålade i omoralens vidskepelse och villfarelsens mörker, och en röst från Himmelen tillkännagav om Honom: ””Denne är min Son, den Älskade. I honom har jag min glädje.”” Och vid förklaringen kunde denna röst höras igen: ””Denne är min Son, den Älskade. I honom har jag min glädje. Lyssna till honom!”” {Matteusevangeliet 3:17; 17:5.}

”Mose har sagt: *En profet som är lik mig skall Herren er Gud låta träda fram åt er, ur era bröders krets. Lyssna till honom i allt vad han säger er. Men var och en som inte lyssnar till den profeten skall utrotas ur folket.*” {Apostlagärningarna 3:22-23, kursivering i *Svenska Folk-Bibeln* 98.} Kristus bibringade vår värld kunskap om Gud, och alla, som tog emot och lydde Hans ord, gav Han kraft till, att bli Guds söner. Han, som framträdde från Gud i vår värld, undervisade om allt, som var nödvändigt att veta. Därmed fann människor (406) stigen till Himmelen. För Honom var sanningen alltid en närvarande, självklar verklighet. Han kom inte med antydningar, lyfte inte fram uppfattningar, idéer eller åskådningar, utan lade endast fram den fasta, frälsande sanningen.

Allt, som sanningen inte omfattar, är människors gissningar. Bekännande höga och lärde män kan vara dårar i Guds ögon, och förhåller det sig så, utgör de höga och lärda uttalandena hos deras lärosatser – oavsett, hur mycket dessa behagar och livar sinnena och går tillbaka i generationer och hyllas av de populära sammanslutningarna – bedrägeri och falskhet, såvida ej de grundas på Kristi inspirerade lärdomar. Han är all visdoms Källa; för Han bringade Sig i nivå med den evige Guden. I egenskap av människa, föll härligheten från Himmels ljus rakt på Honom, och från Honom reflekterades det till världen. Från alla, som tar emot och tror på Honom, skall ljuset återges till världen, och blandas med Hans karaktärs fullkomlighet och lyster. Då Kristus trädde klart fram i Sin mänskliga personlighet, och vädjade med ett slående, men enkelt, språk till människorna, var Han i så fullständig enhet med Gud, att Hans stämma ljöd med myndighet, som Guds röst från härlighetens centrum.

I sin beskrivning av Kristus, som den Helige Ande ålade Johannes att göra, skriver han om Messias: ”I begynnelsen var Ordet, och Ordet var hos Gud, och Ordet var Gud. Han var i begynnelsen hos Gud. Genom honom har allt blivit till, och utan honom har inget blivit till, som är till.” {Johannesevangeliet 1:1-3.} Det här är den dyrbaraste uppenbarelse av oemotsäglig sanning, som glimtar till i det gudomliga ljuset och sprider härlighet över alla, som tar emot det.

Vilken viktigare kunskap kan vinnas, än den från Boken, som undervisar om människans fall och följderna av, att synden öppnade veropens slussportar i världen! Denna Bok undervisar även om Kristi första ankomst som ett hjälplöst barn, fött i ett stall och liggande lindat i en krubba. Vi måste forska i Kristi historia, jämföra Skriftställe med Skriftställe. Därmed kan vi lära oss denna överlägset betydelsefulla läxa. Vad (407) är frälsningens betingelser? Som förnuftsmässiga varelser, begåvade med personliga egenskaper och ansvar, kan vi känna till något om vår framtid, vårt eviga öde; för den bibliska uppteckning, som Johannes ger på den Helige Andes inrådan, innehåller inga svårförstådda betingelser, som omöjliggör en grundlig och kritisk undersökning.

Kristus var en från Gud utsänd lärare, och Hans ord innehåller inte ett enda ogräs, eller någonting liknande oväsentligheter. Men styrkan hos människors läror består av påståenden, icke av sanning. Nutidens lärare uppnår vanligen endast tidigare lärares nivå; och trots all betydelse, som måhända kan fästas vid de största författares ord, är det omöjligt, att spåra dem bakåt till den första, stora principen, till Källan för osviklig visdom, varifrån undervisare hämtar sin egentliga myndighet. Det förekommer en smärtsam osäkerhet, ett ständigt letande och kraftsande efter den förvisning, som endast går att finna hos Gud. Den mänskliga storhetens basun må skalla, men den ger ifrån sig ett osäkert ljud; basunens klang är opålitligt, och därmed sätts människors frälsning på spel.

En massa traditioner, som blott har ett sken av sanning, införs i utbildningar, som aldrig utrustar eleven till, att leva i detta liv, så att han uppnår det högre, eviga livet. Den litteratur, som används på våra skolor, skriven av hedningar och förmodat kloka män, innehåller inte den utbildning, som de studerande måste ha. Det är inte väsentligt, att de skolas enligt dessa lärdomar, för att ta examen i de här skolorna och vinna behörighet för den himmelska skolan. De många traditioner, som det undervisas om, skorrar illa mot Hans lära, som kom för att visa vägen till Himmelen. Kristus undervisade med myndighet. Bergspredikan är en förunderlig framställning, så enkel, ett att barn kan studera den, utan att ledas på villovägar. Saligprisningarna är ett insegel på den högre nivå, som Kristus stod på. Honom talade med en myndighet, som helt var Hans egen. Varje stycke Han yttrade, kom (408) från Gud. Han var Ordet och Guds Visdom, och Han presenterade alltid sanningen med Guds myndighet. ”De ord som jag har talat till er”, sade Han, ”är Ande och liv.” {Johannesevangeliet 6:63.}

Det, som Fadern och Sonen i Himmelens rådssamling ansåg väsentligt för människors frälsning, fastställdes av evighet, genom oändliga sanningar, som begränsade människor visst kan få ett bestämt grepp om. Det har även gjorts uppenbarelser, för att de skall undervisas i rättfärdighet, så att Gudsmänniskan blir en prydnad, och leder in nästan på den rätta vägen, inte endast genom att besitta sanningen, utan genom att föra den vidare. ”Hela Skriften är utandad av Gud och nyttig till undervisning, till bestraffning, till upprättelse och till fostran i rättfärdighet, för att gudsmänniskan skall bli fullt färdig, väl rustad för varje god gärning. Jag uppmanar dig allvarligt vid Gud och Jesus Kristus, som skall döma levande och döda, och inför hans uppenbarelse och hans rike: predika ordet, träd fram i tid och otid, bestraffa, tillrättvisa och förmana, med allt tålamod och all undervisning. Ty det skall komma en tid då människor inte längre skall stå ut med den sunda läran, utan efter sina egna begär skall de samla åt sig mängder av lärare, allteftersom det kliar dem i öronen.” {Andra Timoteusbrevet 3:16-4:3.}

Jesus inlemmade inget mänskligt vetande i Sin lära. Hans undervisning är full av stor, förädlande och frälsande sanning, som människors främsta verk inte går att jämföra med, och ändå fångas människorna av mindre väsentliga ting. Den stora återlösningsplanen för det fallna släktet förverkligade Kristus, genom att leva i mänskligt kött. Planen, för att återupprätta Guds moraliska avbild i fallna personer, ingick i alla Kristi livsmål och i hela Hans karaktär. Hans majestät kunde inte blandas med människors vetenskap, som snabbt avskär en från all Vidsoms stora Källa. Det kom aldrig någon form av mänsklig vishet från Hans heliga läppar. Genom att tro på och göra Guds Ord, skilde Han mänskligheten från Satans triumfvagn. Han var klart medveten om den fruktansvärda ruin, som hängde över mänskosläktet; och Han (409) kom, för att frälsa själar med Sin egen rättfärdighet, och bringa världen en klar försäkran och hopp samt fullständig lindring. Kunskapen, som finns i världen, går förvisso att vinna; ty alla människor är Guds egendom, och bearbetas av Gud, för att förverkliga Hans vilja inom vissa områden, även när de avvisar människan Kristus Jesus som sin Frälsare. Det sätt, som Gud använder människor på, går inte alltid att skönja, likväl använder Han dem. Gud har betrott människor med talanger och förmågan, att uppfinna och utveckla, för att Hans omfattande verk i vår värld skall gå att utföra. Det förmodas, att människotankars påfund är från människor, men Gud står bakom allt. Han har möjliggjort snabba kommunikationer inför Hans stora dag.

Den användning människor har gjort av sina förmågor, genom att missbruka och misshandla sina Gudagivna talanger, har medfört förvirring i världen. De har lämnat Kristi vägledning till förmån för den store upprorsmakarens, mörkrets furstes, vägledning. Endast människan står till ansvar för den främmande eld, som blandas med den heliga. Hopandet av sådant, som fostrar lust och äregirighet, har tornat upp sig, och drar Guds straffdomar över världen. Jordens filosofer och stora män önskar, att fylla sinnet med vetande, utan att vända sig till Gud. De luftar sin filosofi om himlarna och jorden, de anger orsaker till plågor, farsoter, jordskalv och hungersnöd med sin påstådda vetenskap. Hundratals frågor om skapelsen och försynens skickelser försöker de att besvara, genom att säga: Det är en naturlag.

Det finns naturlagar, men de är harmoniska, och alla dessa är anpassade till Guds verk, men när en mängd höga herrar och gudar ger sig i kast med, att förklara Guds egna principer och försyns skickelser, bringas den främmande elden fram inför världen i stället för den gudomliga. Därmed uppstår det förvirring. Den levande och sanne Guden är således nödvändig överallt.

(410) En väldigt intressant och viktig historia förekommer i Danielsboken 2. Nebukadnessar, Babylons kung, drömde en dröm, som han inte mindes vid uppvaknandet. ”Då kallade kungen till sig sina spåmän, besvärjare, trollkarlar och kaldeer”, dem, som han hade upphöjt och som han litade på. För dem uppgav han omständigheterna, och fordrade av dem, att de skulle berätta drömmen för honom. De kloka männen stod skälvande framför kungen, ty de hade inte den blekaste aning hans dröm. De kunde endast säga: ”Må konungen leva för evigt! Berätta drömmen för dina tjänare så skall vi tyda den.” ”Kungen svarade kaldeerna: ’Detta är mitt orubbliga beslut: Om ni inte säger mig drömmen och tyder den skall ni huggas i stycken och era hus göras till sophögar. Men om ni låter mig veta drömmen och hur den skall tydas, skall ni få gåvor och lön och stor ära av mig. Meddela mig därför drömmen och uttyd den för mig.’” De vise männen kom med samma svar: ”Konungen må berätta drömmen för sina tjänare, så skall vi tala om vad den betyder.” {Verserna 2, 4-7.}

Nebukadnessar såg nu, att de män han hade betrott med mysteriers uppenbarande, trots sin skrytsamma visdom, svek honom i hans stora bryderi, och så sade de: ”Konungen må berätta drömmen för sina tjänare, så skall vi tala om vad den betyder.’ Kungen svarade: ’Jag märker tydligt att ni vill vinna tid, eftersom ni ser att detta är mitt orubbliga beslut. Om ni inte säger mig drömmen kan domen över er bara bli en. Ni har kommit

överens om att ljuga och bedra, i hopp om att tiderna skall förändras. Säg mig nu vad jag har drömt, så vet jag att ni också kan tyda drömmen för mig.' Kaldeerna svarade kungen: 'Det finns ingen människa på jorden som kan meddela konungen det han vill veta. . . . Det som kungen begär är alltför svårt, och det finns ingen som kan meddela konungen det, ingen utom gudarna. Men de bor inte bland de dödliga.' Detta gjorde kungen "så vred och (411) och förbittrad att han befallde att man skulle förgöra alla de vise i Babylon."

Då Daniel underrättades om påbudet, "gick [han] då in till kungen och bad att få tid på sig, så skulle han ge kungen uttydningen. Sedan gick Daniel hem och talade om för sina vänner Hananja, Misael och Asarja vad som höll på att hända. Han uppmanade dem att be himmelens Gud om förbarmande, så att denna hemlighet blev uppenbarad". {Verserna 8-12, 16-18.} Herrens Ande vilade över Daniel och hans vänner, och hemligheten visades för Daniel i en nattlig syn. Då han redogjorde för dess enskildheter, drog kungen sig till minnes drömmen, och den tolkning han fick, visade de anmärkningsvärda begivenheter, som skulle inträffa under den profetiska historien.

Herren verkade i det babyloniska riket, genom att föra vidare ljuset till de fyra hebréiska fångarna, för att belysa Sitt verk inför folket. Han ville visa Sin makt över världens riken, till att upprätta och krossa riken. Konungarnas Konung överbringade stora sanningar till den babyloniske kungen, varigenom dennes ansvar inför Gud väcktes. Han insåg motsättningen mellan Guds visdom och de mest lärda mäns visdom, som var i hans rike.

Herren gav Sina trofasta representanter lektioner från Himmelen, och Daniel tillkännagav detta för den babyloniske kungens stormän: "Lovat vare Guds namn från evighet och till evighet. Ty vishet och makt tillhör honom. Han låter tider och stunder skifta, han avsätter kungar och tillsätter kungar, han ger de visa deras vishet och de förståndiga deras förstånd. Han uppenbarar det som är djupt och fördolt, han vet vad som finns i mörkret och hos hon bor ljuset." "... det finns en Gud i himlen som kan uppenbara hemligheter, och han har låtit konung Nebukadnessar veta vad som skall ske i kommande dagar." {Verserna 20-22, 28.} De män, som skulle hetas vara orakel i riket, erhöill noll ära; men de män, som satte all sin lit till Gud, och sökte nåd och styrka samt gudomlig (412) upplysning, utsågs till företrädare för Guds rike i det onda och avgudsdyrkande Babylon.

De historiska tilldragelser, som framställdes i kungens dröm, var betydelsefulla för honom; men

drömmen blev tagen från honom, och de vise männen, med sin påstådda insikt i gåtfullheter, var oförmögna till, att falskt uttolka drömmen. Häri ligger en undervisning från Gud till våra dagars människor. De kloka människors oduglighet som drömtolkare är en bild på de kloka männen i vår tid, som saknar omdöme och lärdom samt kunskap från den Allra Högste. De kan heller inte förstå profetiorna. De mest lärda i världsligt vetande, som inte uppmärksammar det Gud yttrar i Sitt Ord, och tillsluter hjärtat mot detta Ord och vägrar, att föra det vidare till andra, är inte Hans ombud. Det är inte jordens stora och lärda män, kungar och adelsmän, som kommer att ta emot sanningen, som leder till det eviga livet, även om de erbjuds Ordet.

Daniels framställning av den dröm Gud gav kungen, medförde ära och värdighet för honom. "Då föll kung Nebukadnessar ner på sitt ansikte och tillbad Daniel och befallde att man skulle offra matoffer och rökelseoffer åt honom. Och kungen sade till Daniel: 'Er Gud är i sanning en Gud över andra gudar, en Herre över kungar och en som uppenbara hemligheter, eftersom du har kunnat uppenbara denna hemlighet.' Därefter upphöjde kungen Daniel och gav honom många stora gåvor och satte honom till herre över hela Babels hövdingdöme och till högste föreståndare för alla de vise i Babel. På Daniels begäran utsåg kungen Sadrak, Mesak och Abed-Nego att förvalta Babels hövdingdöme, men Daniel själv stannade vid kungens hov." {Verserna 46-49.} "Daniel själv stannade vid kungens hov", där domslut fastställdes, och hans tre vänner gjordes till rådgivare, domare och härskare med central ställning i landet. Dessa män blev inte uppblåsta av fåfänga, utan de såg och gladdes sig över, att Gud blev erkänd ibland alla (413) jordiska furstar, och att Hans rike upphöjdes över alla jordiska riken.

Således ser vi, att den högsta form av jordisk utbildning kan uppnås, och likväl är personer med dessa utbildningar ovetande om grundförutsättningarna, för att de skall bli invånare i Guds rike. Människors lärdom kvalificerar ingen för detta rike. Invånarna i Kristi rike gestaltas inte av former och ceremonier, genom ett ingående studium av böcker. "Detta är evigt liv att de känner dig, den ende sanne Guden, och den som du har sänt, Jesus Kristus." {Johannesevangeliet 17:3.} Medlemmarna av Kristi rike är lemmar i Hans kropp, över vilken Han Själv är huvudet. De är Guds utvalda söner, "ett konungligt prästerskap, ett heligt folk, ett Guds eget folk", för att de skall prisa Honom, som har kallat ut dem ur mörkret till Sitt förunderliga

ljus. {Första Petrusbrevet 2:9, kursivering i *Svenska Folk-Bibeln* 98.}

”Ty du är ett heligt folk inför HERREN, din Gud. Dig har HERREN, din Gud, utvalt att vara hans egendomsfolk framför alla andra folk på jordens yta. Det var inte för att ni var större än alla andra folk som HERREN fäste sig vid er och utvalde er, ni var tvärtom mindre än alla andra folk. Utan det var därför att HERREN älskade er och höll den ed som han hade svurit era fäder som HERREN förde er ut med stark hand och befriade dig ur träldomshuset, ur den egyptiske kungens hand, ur faraos hand. Så skall du veta att endast HERREN, din Gud, är Gud, den trofaste Guden som håller fast vid sitt förbund och sin nåd i tusen släktled, när man älskar honom och håller hans bud. Men den som hatar honom skall han vedergälla med undergång, ansikte mot ansikte. Han skall inte tveka när det gäller dem som hatar honom. Ansikte mot ansikte skall han vedergälla dem. Håll därför de bud, stadgar och föreskrifter som jag i dag befäller dig att följa.” {Femte Moseboken 7:6-11.} I fall Guds bud skall vara bindande i tusen släktled, kommer dessa personer att ta dem med sig in i Guds rike, där de kommer att bo i närvaro av Gud och Hans heliga änglar. (414) Detta är ett obestridligt argument. Guds bud kommer att bestå i all tid och evighet. Men har vi fått dem som en börda? – Nej, ”HERREN befällde oss att följa alla dessa stadgar och att frukta HERREN, vår Gud, för att det alltid skulle gå oss väl och för att bevara oss vid liv, så som han har gjort till denna dag.” {Kapitel 6:24.} Herren gav Sitt folk buden, därför att deras efterlevnad bevarar folkets fysiska, mentala och moraliska sundhet. De skulle leva i lydighet; men döden är den ofrånkomliga följderna av olydnad mot Guds lag.

Gamla och Nya Testamentets Skrifter måste studeras dagligt. Gudskunskapen och Gudsvisdomen kommer den studerande till del, om vederbörande hela tiden lär sig av Hans vägar och gärningar. Bibeln skal vara vårt ljus, vår uppfostrare. När vi erkänner Gud i allting; när ungdomen fostras till att tro, att Gud sänder regn och solsken från himlen, får växterna att gro; när de lär sig, att alla välsignelser kommer från Honom, och att tacksamhet och ros tillhör Honom; när de troget känns vid Gud, och utför sina dagliga plikter, kommer Gud att vara i alla deras tankar. Då kan de lita på Honom inför morgondagen, och då kommer de att slippa alla dessa bekymmer, som medför olycka för så många människor. ”Nej, sök först Guds rike och hans rättfärdighet, så skall ni få allt det andra också.” {Matteusevangeliet 6:33.}

Den första, stora läxan i all utbildning är, att känna och förstå Guds vilja. Ta Gudskunskapen med Dig i vardagslivet. Låt den uppta Ditt sinne och hela Din tillvaro. Gud gav Salomo visdom, men denna Gudagivna visdom förvanskades och vändes bort från Gud, för att visdom från andra källor skulle vinnas. Vi behöver Salomos visdom, efter det att vi har lärt Hans visdom, som är större än Salomo. Vi skall gå via människors visdom, som kallas för dåraktighet, för att finna sann vishet. Ty lär människor sig kunskap genom människors uttolkning, får de en falsk utbildning, men lär de sig av Gud och Jesus Kristus, lär de (415) sig Bibelns vetande. Det förekommer förvirring i utbildningen, eftersom Guds visdom och kunskap inte äras och upphöjs av den religiösa världen. Den i hjärtat rene ser Gud i alla skickelser, i alla delar av den sanna utbildningen. Vederbörande reagerar på de första ljusstrålarna, som utgår från Guds tron. Det kommer meddelanden från Himmelen till dem, som griper fatt i den första glimten av andlig kunskap.

De studerande på våra skolor skall ta hänsyn till Gudskunskapen framför allt annat. Bara forskandet i Skriften bibringar äkta kunskap om Gud och Jesus Kristus, som Han har sänt. ”Ty detta budskap om korset är en dårskap för dem som blir förtappade, men för oss som blir frälsta är det en Guds kraft. Det står ju skrivet: *Jag skall göra de visas visdom om intet, och de förståndigas förstånd skall jag slå ner.*” ”Ty Guds dårskap är visare än människor, och Guds svaghet är starkare än människor.” ”Honom har ni att tacka för att ni är i Kristus Jesus, som Gud för oss har gjort till vishet, rättfärdighet, helgelse och återlösning, för att det skall ske som står skrivet: *Den som berömmar sig skall berömma sig av Herren.*” {Första Korintiebrevet 1:18-19; 25; 30-31, kursivering i *Svenska Folk-Bibeln* 98.} – *Special Testimonies on Education* {Särskilda Vittnesbörd om Utbildning}, den 26. Mars, 1896.

För vidare studium

Our Children Demand Our Care and Attention {Våra Barn kräver vår Omsorg och Uppmärksamhet}, *The Review and Herald*, den 28. April, 1896; The Childhood of Jesus {Jesu Barndom}, *The Bible Echo*, den 11. Maj, 1896.

Praktisk Utbildning

(416) Det liv vi har fått, skall inte användas till slöhet och själveftergivelse; var och en har ett stort ansvar, att utveckla sina Gudagivna förmågor. Av den orsaken är upplärning av de unga en sak av största vikt. Varje barn, som föds i hemmet, är ett heligt förtroende. Gud säger till föräldrarna: Ta detta barn, och för det till Mig, så

det kan vara till ära för Mitt namn, och en kanal, genom vilken Mina välsignelser flödar till världen. För att kunna utrusta barnet för ett sådant liv, krävs det annat, än en delvis ensidig utbildning, som utvecklar det mentala på bekostnad av det fysiska. Det fordras, att alla sinnets och kroppens förmågor utvecklas; och detta är det verk, som föräldrar, hjälpta av läraren, skall uträtta för de barn och unga, som omfattas av deras omsorg.

De första lärdomarna är väldigt betydelsefulla. Det är vanligt, att sända unga barn till skolan. De åläggs, att studera sådant från böcker, som belastar deras unga sinnen, och ofta lär de sig musik. Föräldrarna äger vanligen endast begränsade medel, och de får omkostnader, som de med svårighet klarar av; men allt måste göras, för att rätta sig efter den konstlade utbildningen. Det här är ett oklokt sätt att handla på. Ett nervöst barn skall inte överbelastas på något sätt, och skall inte lära sig musik, förrän det är fysiskt utvecklat.

Modern bör vara lärare, och hemmet skall vara barnets skola, där det drar sina första lärdomar; och dessa lärdomar bör innefatta flitens vana. Mödrar, låt de små leka i fria luften; låt dem lyssna till fågelsången, och lära sig känna igen Guds kärlek, så som den uttrycks i Hans sköna verk. (417) Förläna eller ge dem enkla lärdomar från naturens bok och tingen omkring dem, och när deras tänkande utvecklas, går det att tillfoga bokliga läxor; dessa kommer då att fastna i minnet. Men låt dem också lära sig, under sina första år, att göra nytta. Lär dem att tänka, att de, som medlemmar av hushållet, skall visa intresse för och delta aktivt i hemmets sysslor, och söka sund motion, när de utför de nödvändiga uppgifterna i hemmet.

Det är väsentligt, att föräldrar finner fullständig sysselsättning åt sina barn, som innebär ansvarstagande enligt ålder och kraft. Barnen bör ha något att göra, som inte bara håller dem i gång, utan som intresserar dem. De aktiva händerna och hjärnan måste användas från första början. I fall föräldrar inte slussar sina barns krafter in i en nyttig kanal, gör de dem skada; för Satan står redo med sådant de kan göra. Bör de inte få sig sysslor förelagda, och bör föräldrarna inte vara instruktörer?

När barnet är gammalt nog, till att sändas i skola, bör lärarna samarbeta med föräldrarna, och praktisk undervisning bör fortsätta som skoluppgift. Det är många elever, som motsätter sig detta slags arbete i skolorna. De menar, att nyttiga göromål, som att lära sig ett yrke, är förnedrande; men dessa personer har felaktiga tankar om, vad sann värdighet är. Vår Herre och

Frälsare Jesus Kristus, som är ett med Fadern, tillika Befälhavare i de himmelska salarna, var den personlige instruktören och vägledaren åt Israels barn, och ibland dem var det nödvändigt, att alla unga skulle lära sig att arbeta. Alla skulle utbildas inom ett yrke, så att de blev bekanta med livets praktiska sidor, och inte endast skulle vara självförsörjande, utan nyttiga. Detta var den undervisning Gud gav Sitt folk.

Kristus var ett föredöme för alla i människofamiljen, och Han var lydig och hjälpsam i hemmet. Han lärde Sig snickaryrket, och arbetade med Sina egna händer i den lilla verkstaden i Nasaret. Han hade levat mitt ibland Himmelens härlighet; men Han klädde Sin gudomlighet med mänsklig natur, så att Han kunde umgås med människorna, och nå deras hjärtan genom sympatins vanliga inkörsport. Då Han kom i mänsklig gestalt, (418) ödmjukade Han Sig Själv, och arbetade, för att återskapa människosjälén, genom att anpassa Sig till den situation, som Han fann människorna i.

Bibeln säger om Jesus: ”Och pojken växte till och fylldes av kraft och vishet, och Guds välbehag vilade över honom.” {Lukasevangeliet 1:40.} Genom att Han arbetade i barn- och ungdomen, utvecklades sinne och kropp. Han använde inte Sina fysiska krafter tanklöst, utan övade upp dem. Därigenom förblev Han sund och förmådde, att uträtta det bästa arbete inom varje område. Han tillät inga fel, inte ens i hanterandet av verktyg. Han var en fullkomlig hantverkare, liksom Han var fullkomlig till karaktären. Genom föreskrift och exempel upphöjde Kristus nyttigt arbete.

Den tid, som läggs ned på fysiskt arbete, går inte förspilld. Den studerande, som hela tiden fördjupar sig i sina böcker, medan han sparsamt utövar motion i friska luften, åsamkar sig själv skada. Ändamålsenlig träning av alla kroppens organ och förmågor är ett måste, för att var och en skall uppnå bästa arbete. När hjärnan hela tiden överbelastas, samtidigt som andra organ i det levande maskineriet är passiva, går personen miste om fysisk och mental kraft. Det fysiska systemet berövas sin sunda färg, sinnet mister sin friskhet och livskraft, och resultatet är sjuklig nervositet.

De största gåvor kommer inte av motion i form av idrott, eller av motion som sådan. Det kommer något gott av, att vara ute i friska luften, liksom av musklernas motionerande, men låt samma energi satsas på hjälpsamhetens plikter, för då växer nyttan och den egna tillfredsställelsen. Sådan motion medför nämligen en känsla av hjälpsamhet och samvetets gillande av goda gärningar.

Det bör väckas en önskan hos barnen och de unga om, att deras motion skall hjälpa dem själva och samtidigt andra. Den motion, som utvecklar sinnet och karaktären, som lär händerna att vara nyttiga, och vänjer de unga vid, att axla sin del av livets bördor, skänker (419) kroppslig styrka, och stärker alla förmågor. Och det lönar sig, att arbeta flitigt, att göra det till vana, att göra gott.

Barnen åt de välbeställda bör inte fråntas de stora välsignelserna av, att öka hjärnans och musklernas styrka. Arbete är ingen förbannelse, utan en välsignelse. Gud gav den syndfria Adam och Eva en vacker trädgård att sköta. Detta var ett behagligt arbete, och det skulle inte finnas annat, än behagligt arbete i vår värld, om det första paret inte hade överträtt Guds bud. Ingrodd lathet och själveftergift orsakar krymplingar, som ödelägger sina liv och reser hinder i vägen för sig själva. Gud har inte gett människor förnuft och lagt ned Sin godhet i deras liv, för att de skall förbannas genom sysslolöshetens säkra utfall. Den välbeställda bör inte berövas den förmån och välsignelse det innebär, att ansluta sig till världens arbetare. Han bör visa sig vara medveten om sitt ansvar, att rätt bruka den egendom han har fått sig anförtrodd; alltså skall hans kraft, tid och pengar brukas klokt, och inte för själviska ändamål.

Den kristna religionen är praktisk. Den gör det inte omöjligt för någon, att utföra livets viktigaste plikter på pålitligt sätt. Då den laglärde frågade Jesus ”Mästare, vad skall jag göra för att få evigt liv?”, lät Jesus spørsmålet vända åter till honom, genom att säga: ”Vad står skrivet i lagen? Vad läser du där?” Han svarade: *’Du skall älska Herren din Gud av hela ditt hjärta och av hela din själ och av hela din kraft och av hela ditt förstånd, och din nästa som dig själv.’* Jesus sade till honom: *’Du svarade rätt. Gör det, så får du leva.’* Lukasevangeliet 10:25-28, kursivering i *Svenska Folk-Bibeln 98*. Det är icke passivitetens religion, som skildras här, utan en, som fordrar de mentala och kroppsliga krafternas energiska användning.

Passivt drömmande, lättjefulla betraktelser är inte religion. Gud fordrar, att vi känns vid våra skilda begåvningar, och mångdubblar dem genom stadig användning i praktiken. Hans folk skall vara förebilder för rättskaffenhet i alla livets förhållanden. Han har (420) gett var och en av oss ett arbete att uträtta, efter våra förmågor, och det är vårt privilegium, att åtnjuta Hans välsignelser, när kroppens och sinnets styrka helgas till trofast verkan, med Hans namns ära som riktmärke.

Guds gillande vilar med full visshet över de barn, som glatt tar del i hemlivets plikter, varvid de delar fars och mors bördor. De belönas med en sund kropp och sinnets frid, och de kan glädja sig

åt, att föräldrarna får tid över till umgänge med andra och sund rekreation, vilket förlänger deras liv. Barn, som vänjs vid livets praktiska plikter, lämnar hemmet som nyttiga samhällsmedborgare. Deras utbildning är långt högre, än den, som fås inspärrade i klassrummet i tidig ålder, när varken sinnet eller kroppen mäktar med belastningen.

Barnen och de unga bör hela tiden ha denna lärdom framför ögonen – i hemmet och i skolan, genom föreskrift och exempel – att de skall vara sanningsenliga, osjälviska och flitiga. De bör inte tillåtas, att gå och slå dank. Deras händer bör inte vara knäppta i passivitet. Föräldrar och lärare bör arbeta med detta för ögonen – att utveckla alla krafter, och att dana en riktig karaktär. När föräldrarna erkänner sitt ansvar, minskar lärarnas ansvar betydligt.

För de ungas skull, är Himmelen angelägen om detta verk. Genom klok undervisning förmår föräldrar och lärare dem, på ett lugnt och beslutsamt sätt, till att tänka på och sörja för andra. Därmed övervinns deras själviskhet, och stängs dörrar och grindar för många frestelser. Guds änglar samarbetar med dessa trofasta instruktörer. Änglar har ej i uppdrag, att göra detta själva; utan de stärker och kvalificerar dem, som i gudsvörnad försöker, att fostra de unga till ett nyttigt liv. – *Special Testimonies on Education* {Särskilda Vittnesbörd om utbildning}, den 11. Maj, 1896.

Omgivningens Inflytande på Utbildningen

(421) När föräldrar väljer ett hem, bör de inte uteslutande låta sig styras av timliga överväganden. Det är inte bara fråga om en plats, där de kan tjäna mest med pengar, eller där de kan finna de behagligaste omgivningarna, eller de bästa sociala fördelarna. Inflytandet, på gott och ont, som påverkar deras barn, är av större betydelse, än övriga faktorer. På föräldrarna vilar ett tungt ansvar, när de väljer bostad. Så långt som möjligt, skall de försätta familjen i ljusets kanal, där deras hängivenhet hålls ren, och deras kärlek till Gud och varandra är aktiv. Samma regel gäller placeringen av våra skolor, där de unga samlas, och dit familjer dras för barnens utbildning.

Inga ansträngningar skall skys vid valet av platser för våra skolor, vars moraliska atmosfär skall vara den sundast möjliga. Det förhärskande inflytandet kommer att lämna efter sig ett djupt intryck på de unga och dana karaktären. Det är orsaken till, att en placering på sidan av är den bästa. De stora städerna, centra för kommers och

lärdom, kan i förstone verka vara en fördel; men detta uppvägs av andra hänsyn.

Dagens samhälle är fördärvat, liksom det var i Noas dagar. Släktet före Syndafloden levde länge, det hade för inte så länge sedan lämnat paradiset. Gud skänkte rika gåvor och de besatt kropps- och sinneskrafter, som människor i dag endast har svaga begrepp om; men de använde sig av Hans gåvor, samt styrkan och dugligheten Han gav dem, för själviska syften, för att tillfredsställa en förvrängd aptit och stoltheten. De slöt till ögonen för Gud, de föraktade Hans lag, trampade Hans rättesnöre för karaktären i dammet. De fördärvade sin väg inför Gud i syndig njutning och fördärv, varigenom de också fördärvade varandra. Jorden fylldes av våld och förbrytelser. Varken (422) äktenskapsinrättningen eller egendomsrätten respekterades; och de förtrycktas rop nådde Herren Sebaots öron. Genom att se på det onda, förvandlades människorna till dess avbild. Då stod Gud inte längre ut med deras ondska, utan sopade bort dem med vattenfloden.

De unga, som utbildas i storstäder, omges av samma inflytande, som härskade före vattenfloden. Samma principer om, att strunta i Gud och Hans lag; samma kärlek till nöjen, jagets bortskämdande samt stolthet och fåfänga verkar i våra dagar. Världen hänger sig åt nöjen, omoralen härskar; den svages och hjälplöses rättigheter förbises; och världen över blir storstäderna en grogrund för synden.

Kärlek till nöjen är en av de farligaste frestelserna, ty den smyger sig listigt på personen, och angriper barn och unga i städerna. Det förekommer otaliga helgdagar; idrott och hästkapplöpningar drar tusentals åskådare, och dessa fås att glömma livets allvarliga plikter genom virveln av spänning och nöjen. Pengar, som borde ha sparats till bättre användning - i många fall de fattigas korvören - slösas bort på nöjen.

Den outsläckliga törsten på nöjen och förlustelser uppenbarar själens djupa längtan. Men de, som dricker ur de världsliga nöjenas källor, upptäcker, att själens törst därmed aldrig stillas. De låter sig luras av tanken, att vällust är lika med lycka; och när upprymdheten upphör, sjunker många ned i förtvivlans böljor. Oh, vilket vanvett, hur dåraktigt, att överge "källan till levande vatten" till förmån för det världsliga nöjets "spruckna behållare"! Själens värker med tanke på de faror, som omger de unga i dessa sista dagar; och skall då inte de, som kommer till oss för en utbildning, liksom de familjer, som lockas av våra skolor, föras undan, så långt som möjligt, från dessa förförande och fördärvande inflytanden?

När vi väljer avsides belägna platser åt våra skolor, tror vi inte (423) för ett ögonblick, att vi placerar de unga utom räckhåll för varje frestelse. Satan är en väldigt ihärdig arbetare, och han fördärvar oförtröttligt de personer, som är öppna för hans antydningar. Han möter familjer och enskilda på deras egen nivå, och anpassar sina frestelser till deras böjelser och svagheter. Men i de stora städerna är hans makt över människors sinnen större, och hans nät, för att snärja oförsiktiga fötter, är många. Vid våra skolor bör det ligga lämpliga jordområden. Det är vissa studerande, som aldrig har lärt sig att spara, utan har alltid använt varje krona de har kunnat få. Dessa bör inte nekas möjligheten till en utbildning. De bör ges en anställning, och förutom bokliga studier, bör de utbildas till flit och sparsamhet. Låt dem lära sig nödvändigheten av självförsörjning.

Det bör förekomma arbete åt alla studerande, oavsett om de kan betala för sig eller ej; de fysiska och mentala krafterna bör ägnas rätt uppmärksamhet. De studerande bör undervisas i odling; därigenom kommer de i nära beröring med naturen.

Naturen har ett förädlande och lugnande inflytande, som bör beaktas vid valet av plats för en skola. Denna princip har Gud beaktat i uppöandet av människor i Hans verk. Mose tillbringade fyrtio år i Midjans öken. Johannes Döparen blev inte utrustad för sitt kall som Kristi förelöpare i umgänge med nationens stora män i Jerusalems skolor. Han vandrade ut i ödemarken, där människors bruk och lärosatser inte formade hans sinne, och där han åtnjöt obehindrad gemenskap med Gud.

Då förföljarna av Johannes, den älskade lärjungen, försökte att tysta hans stämman och utplåna hans inflytande ibland folk, skickade de honom i landsflykt till ön Patmos. Men de förmådde ej, att skilja honom från den Gudomlige Läraren. På den ensliga ön Patmos kunde Johannes studera de ting, som Gud hade skapat. På de (424) kala klipporna i vattnet, som omgav hans ö, skönjde han Guds storhet och majestät. Och medan han umgicks med Gud, och studerade naturens bok, hörde han en röst tala till sig, rösten från Guds Son. Jesus var Johannes' lärare på ön Patmos, och här visade Han förunderliga saker för Sin tjänare, som skulle inträffa i framtiden.

Gud vill, att vi lägger märke till och uppskattar Hans välsignelser i Hans skapade verk. Hur många barn, som aldrig har satt sina fötter på en gräsplätt, har inte trängts ihop i städerna. I fall de bleve uppfostrade på landet, i naturens skönhet, frid och renhet, skulle de tycka sig ha förflyttats

till Himmelens förort. På avsides liggande platser, där vi är längst borta från världens fördärvande livsstil, skick och spänning, och närmast naturen, gör Kristus Sin närvaro verklig för oss, och talar till våra själar med Sin frid och kärlek. - *Special Testimonies on Education* {Särskilda Vittnesbörd om Utbildning}, den 11. Maj, 1896.

Viktigt, att främja fysisk Utveckling

(425) Fysisk utveckling är en väsentlig del av riktig utbildning. Unga behöver lära sig, hur de utvecklar sina fysiska krafter, hur de bevarar dessa krafter i bästa skick, och hur de använder dem till livets praktiska uppgifter. Många tror, att detta inte ingår i skolarbetet; men de tar miste. Varje barn i hemmet och varje studerande på skolan måste lära sig de nödvändiga läxorna, för att bli till praktisk nytta.

Den första platsen för fysisk undervisning är hemmet, med den lille. Föräldrarna bör lägga grundvalen för ett sunt och lyckligt liv. En av de första frågor, som skall avgöras, är vilken mat man skall ställa på bordet; ty det är en sak, som små personers utveckling och hela familjens hälsa beror på. Skicklig matlagning är grundläggande viktig, och det är inte mindre viktigt, att maten tillreds i god mängd och kvalitet.

Alla behöver vi använda förståndet på ätandets område. Om vi äter mera mat, än vi kan smälta och göra bruk av, hopas det en ruttnande massa i magen, vilken orsakar dålig andedräkt och obehaglig smak i munnen. De livsviktiga krafterna blir slutkörda av sina försök, att avlägsna överskottet på föda, och hjärnan berövas på nervstyrka. Mindre med mat skänker systemet näring, utan att det måste spilla sina krafter på överansträngning. Samtidigt bör sund mat tillhandahållas i tillräcklig mängd och beskaffenhet, för att ge organismen näring. Om vi följer den bibliska regeln ”Om ni äter eller dricker eller vad ni än gör, så gör allt till Guds ära” {Första Korintierbrevet 10:31}, kommer vi inte att ge efter för aptiten på bekostnad av den fysiska hälsan, som det är vår plikt att bevara.

Varje mor bör se till, att hennes barn förstår sig på sina egna kroppar, och hur de skall sköta om dem. Hon bör förklara musklernas uppbyggnad och användning, som vår vänlige himmelske Fader har möjliggjort. Vi är Guds händers verk, och Hans Ord (426) förklarar, att vi är ”så underbart skapad{e}.” {Psaltaren 139:14} Han har uppfört denna levande boning för sinnet; den är formad ”i det fördolda” {vers 15}, ett tempel, som Herren Självt har utrustat som boning åt Sin Helige Ande. Sinnet kontrollerar hela människan.

Alla våra handlingar, goda så väl som dåliga, har sitt källsprång i sinnet. Det är sinnet som tillber Gud, och allierar oss med himmelska väsen. Likväl är det många, som går igenom hela livet, utan att bli kloka på det smyckeskrin, som innehåller denna skatt.

Alla kroppens organ är sinnets tjänare, och nerverna är budbärarna, som överlämnar befallningar till alla delar av kroppen, varigenom den levande maskinens rörelser samordnas. Motion är en viktig hjälp till den fysiska utvecklingen. Motion stimulerar blodcirkulationen, och ger hela kroppen färg. Om musklerna tillåts, att vara passiva, blir det snart tydligt, att blodet inte förser dem med tillräcklig näring. I stället för att bli större och starkare, mister de sin fasthet och elasticitet, och blir mjuka och svaga. Passivitet är inte den lag, som Herren har stiftat för människokroppen. Harmoniska rörelser hos alla delar – hjärna, ben och muskler – är nödvändiga, för att människoorganismen skall utvecklas fullt ut och hälsosamt.

Den fysiska upplärning, som börjar i hemmet, bör fortsättas i skolan. Det är Skaparens plan, att människan skall känna sig själv; men denna plan faller ofta i glömska i jakten på kunskap. De studerande lägger ned flera år på olika utbildningar; de blir så uppslukade av sina akademiska studier och naturvetenskap; de äger allehanda insikter, men de är okunniga om sitt eget väsen. De betraktar den fina människoorganismen som något, vilket sköter sig självt; och det, som i högsta grad är väsentligt – kunskap om den egna kroppen – försummas.

Varje studerande bör förstå, hur han bäst skall värna den egna hälsan, (427) för att undvika svaghet och sjukdom; och i fall sjukdom av en eller annan orsak uppträder, om det sker en olycka, kommer han att veta, hur han skall behandla detta, utan att tillkalla läkare, och inta dennes giftiga apoteksmedicin.

Herren Självt har talat om detta ämne, om kroppens skötsel. Han säger i Sitt Ord: ”Om någon fördärvar Guds tempel, skall Gud fördärva honom. Ty Guds tempel är heligt, och det templet är ni.” Första Korintierbrevet 3:17. Detta Skriftställe påbjuder oss samvetsgrann omsorg om kroppen, och fördömer all okunnig eller nonchalant försummelse. Och vidare: ”Eller vet ni inte att er kropp är ett tempel åt den helige Ande, som bor i er och som ni har fått av Gud, och att ni inte tillhör er själva? Ni har blivit köpta och priset är betalt. Så förhärliga då Gud i er kropp!” ”Om ni äter eller dricker eller vad ni än gör, så gör allt till Guds ära.” Första Korintierbrevet 6:19-20; 10:31.

Förståndsmässig och samvetsgrann omsorg om våra kroppar är något vi är skyldiga vår himmelske Far, som ”så älskade världen att han utgav sin enfödde Son, för att den som tror på honom inte skall gå förlorad utan ha evigt liv.” {Johannesevangeliet 3:16.} Vi är var och en Kristi egendom, Hans inköpta besittning. Var och en av oss är ålagd, att bevara sin hälsa och kraft, genom att visa måttfullhet i allting. Aptiten och lidelserna måste styras, så att vi inte genom dem försvagar och besmittar Guds mänskliga tempel.

Allt, som minskar den fysiska kraften, försvagar sinnet, och gör det sämre på, att skilja mellan gott och ont, mellan rätt och fel. Denna regel åskådliggörs i fallet med Nadab och Abihu. Gud gav dem ett heligt arbete att utföra, lät dem träda fram inför Sig som Sina tjänare; men de hade för vana, att dricka vin, och de gick in i helgedomen med berusade sinnen. Där var den heliga eld, som hade tänts av Gud Själv; men de använde vanlig (428) eld på sin rökelse, då de offrade rökelse, som skulle stiga upp som en ljuvlig vällukt jämte Guds folks böner. Eftersom deras tankar var omtöcknade av ohelgad njutning, struntade de i Guds krav. ”Då gick eld ut från HERREN och förtärde dem, så att de dog inför HERREN.” {Tredje Moseboken 10:2.}

Gud förbjöd de tjänstgörande prästerna i Sin helgedom, att dricka vin, och samma förmaning skulle ha utfärdats mot tobak, hade dess användning då varit bekant; ty den har en förlöande inverkan på hjärnan. Och förutom att förlösa sinnet, är tobak oren och smutsig. Måtte var och en kämpa emot frestelsen, att inta vin, tobak, kötträtter, te och kaffe. Erfarenheten visar, att det utträttas långt bättre arbete utan dessa skadliga ämnen.

Måtte föräldrar och lärare noga inpränta hos sina barn, att Kristus har betalat ett oändligt pris för vår återlösning. Han har inte lämnat något ogjort, för att återställa vår trohet mot Gud. Han önskar, att vi skall komma ihåg vår kungliga börd och höga värdighet som Guds söner och döttrar, samt känna verklig aktning för oss själva. Han vill, att alla våra krafter skall utvecklas, och behållas i bästa möjliga skick, så att Han kan fylla oss med Sin nåd och använda oss i Sin tjänst, ja, göra oss till Sina egna medarbetare för själars frälsning.

Det är varje studerandes, och varje enskild persons, plikt, att göra allt i sin makt, för att bringa sin kropp till Kristus, ett renat tempel, fysiskt fullkomligt så väl som moraliskt fritt från smitta – en passande boning för Guds ständiga vistelse. – *Special Testimonies on Education* {Särskilda Vittnesbörd om Utbildning}, den 11. Maj, 1896.

Den sanna högre Utbildningen

(429) Gud är kärlek. Det onda här i världen beror inte på Honom, utan på vår fiende, som alltid har verkat för människors fördärv samt deras förmågors försvagning och förvanskning. Dock har Gud inte övergett oss i det fördärv, som kom genom syndafallet. Vår himmelske Fader har fört oss inom räckhåll för alla förmågor, så att deras fullkomlighet skall gå att återvinna. Därmed står vi fulländade i Kristus. I detta arbete förväntar Gud Sig, att vi utträttar vår del. Vi är Hans – Guds inköpta egendom. Människofamiljen har kostat Gud och Hans Son Jesus Kristus oändligt mycket.

Världens Förlossare, Guds enfödde Son, har, genom Sin felfria lydnad mot lagen samt genom Sitt liv och Sin sinnesart, återtagit det, som gick förlorat vid syndafallet, och gjort det möjligt för människor, att åtlyda den heliga rättfärdighetslag, som Adam överträdde. Kristus bytte in ut Sin mänskliga natur mot den gudomliga naturen, utan kombinerade det mänskliga med det gudomliga, för att leva ut lagen i det mänskliga, till gagn för mänskosläktet. Varje persons synder lades på Kristus och Han har i allt motsvarat Guds rättvisas krav. Därmed kan den troende vara trygg i domen.

Hela återlösningsplanen uttrycks med dessa dyrbara ord: ”Ty så älskade Gud världen att han utgav sin enfödde Son, för att den som tror på honom inte skall gå förlorad utan ha evigt liv.” {Johannesevangeliet 3:16.} Kristus bar faktiskt världens synder, så att Hans rättfärdighet kan tillskrivas syndarna. Genom ånger och tro kan de bli lika Honom till karaktär och rättfärdighet. Han säger: ”Jag tar på Mig skulden för människornas synder. Låt Mig lida straffet, så att den ångerfulle syndaren står straffri inför Dig.” I det ögonblick, som syndaren tror på Kristus, är han icke fördömd i Guds ögon; för Kristi rättfärdighet är hans: Kristi fullkomliga lydighet tillskrivs honom. Men han måste samarbeta med den gudomliga makten, och satsa alla (430) krafter på, att tygla synden, och därmed vara fullständig i Kristus.

Den lösesumma, som Kristus betalade, räcker till för alla människors frälsning; men räddningen gäller endast dem, som blir nya skapelser i Kristus Jesus, lojala medborgare i Guds eviga rike. Kristi lidande skyler inte den icke omvända och otrogne från syndens straff.

Kristi arbete är, att återställa människan till hennes ursprungliga tillstånd, och bota henne, genom gudomlig kraft, från de sår och ärr, som synden har gjort. Människans uppgift är, att gripa fatt i Kristi förtjänster, och samarbeta med de gudomliga krafterna, för att forma en rättfärdig

karaktär, så att Gud kan frälsa syndaren, samtidigt som Han är rättfärdig och Hans rättvisa lag försvaras.

Det, som betalades för vår frälsning, innebär ett stort ansvar för var och en av oss. Det är vår plikt, att förstå Guds krav på oss, och vad Han vill, att vi skall bli. De ungas lärare bör erkänna den plikt, som vilar på dem, och göra sitt bästa, för att sudda ut deras fel, oavsett om de är fysiska, mentala eller moraliska. De bör dessutom trakta efter egen fullkomlighet, så att de studerande får en korrekt förebild.

Lärare bör skrida varsamt till verket. De, som ofta går till Gud i bön, har heliga änglar vid sin sida. Atmosfären kring deras själar är ren och helig; för deras själar är genomsyrade av Guds Andes heliggörande inflytande. Varje dag bör de vara elever i Kristi skola, så att de kan vara instruktörer under den Store Läraren. De måste lära sig av Kristus, och bli ett med Honom i formandet av andras sinnen, innan de blir dugliga lärare i den högre utbildningen – Gudskunskapen.

Gud är uppenbarad i Sitt Ord: ”Ty allt som tidigare har skrivits är skrivet till vår undervisning, för att vi genom den uthållighet och tröst som Skrifterna ger skall bevara vårt hopp.” *”Gläd er, ni hedningar, tillsammans med hans folk.”* ”Och vidare säger Jesaja: *Ett skott av Isaia rot, han som står upp för att regera över hedningarna, på honom skall hedningarna hoppas.*” {Romarbrevet 15:4, 10, 12, kursivering i *Svenska Folk-Bibeln* 98.}

(431) Den sanna högre utbildningen innebär, att de studerande lär känna Gud och Hans Ord, varigenom de utrustas för evigt liv. Det var, för att lägga detta liv inom deras räckvidd, som Kristus gav Sig Självt som ett offer för synden. Hans kärleksfulla och barmhärtiga avsikt kommer till uttryck i Hans bön för lärjungarna: ”Sedan Jesus hade sagt detta, såg han upp mot himlen och bad: ’Fader, stunden har kommit. Förhårliga din Son, för att Sonen må förhårliga dig. Du har gett honom makt över alla människor, för att han skall ge evigt liv åt alla dem som du har gett åt honom. Detta är evigt liv att de känner dig, den ende sanne Guden, och den som du har sänt, Jesus Kristus.’” {Johannesevangeliet 17:1-3.} Varje ungdomsinstruktör skall arbeta i överensstämmelse med denna bön, för att leda de studerande till Kristus.

Jesus fortsätter, och ger uttryck för omsorg om Sina egna: ”Jag är inte längre kvar i världen, men de är kvar i världen när jag går till dig. Helige Fader, bevara i ditt namn dem som du har gett mig, för att de skall vara ett, liksom vi är ett. Medan jag var hos dem, bevarade jag i ditt namn

dem som du har gett mig. Jag vakade över dem, och ingen av dem gick förlorad, ingen utom fördärvets man, för att Skriften skulle uppfyllas. Nu går jag till dig, och detta säger jag medan jag är i världen, för att deras hjärtan skall vara fyllda av min glädje. Jag har gett dem ditt ord, och världen har hatat dem, eftersom de inte är av världen, liksom inte heller jag är av världen.” {Verserna 11-14.}

Antag, att vi låter oss besjålas av denna anda, som färgar denna mot Himmelen stigande bön. Här visade Kristus, vilka metoder och krafter Han använde, för att hålla Sina lärjungar borta från världsliga skick, levnadsregler och hållningar: ”Jag har gett dem ditt ord, och världen har hatat dem, eftersom de inte är av världen, liksom inte heller jag är av världen.” Deras handlingar, deras ord, deras anda är inte i harmoni med världen, ”liksom inte heller jag är av världen.” Och Frälsaren tillägger: ”Jag ber inte att du skall ta dem ut ur världen utan att du skall bevara dem för det onda.” {Vers 15.} Barnen och de unga bör ta emot sin (432) utbildning på det sätt, som Kristus har visat här, så att de kan skilja sig från världen.

”Helga dem i sanningen, ditt ord är sanning.” {Vers 17.} Guds Ord bör göras till den stora förvandlande kraften. Hur skall studerande känna till sanningen, utom genom ett noggrant, allvarligt och uthålligt studium av Ordet? Här är den stora stimulans, den dolda kraft, som vederkvicker de mentala och fysiska krafterna, och styr livet i de riktiga kanalerna. Här i Ordet är visdom, poesi, historia, biografier och den djupaste filosofi. Här är ett studium, som vederkvicker sinnet till ett verksamt och sunt liv, och väcker det till den största aktivitet. Det är omöjligt, att studera Bibeln med en ödmjuk och lärvillig anda, utan att utveckla och stärka förståndet. De, som grundligast blir medvetna om Guds visdom och målsättning, såsom dessa uppenbaras i Hans Ord, blir mentalt starka män och kvinnor, förutom dugliga medarbetare åt den Store Läraren, Jesus Kristus.

”Liksom du har sänt mig till världen, så har jag sänt dem till världen.” {Vers 18.} Det återstår ett verk att uträtta för världen, och Kristus sänder Sina budbärare, som skall samarbeta med Honom. Kristus har gett Sitt folk sanningens ord, och alla kallas till att göra sin del, för att göra detta ord känt i världen.

”Och jag helgar mig för dem, för att de skall vara helgade i sanningen.” {Vers 19.} Lärare må tro, att de kan undervisa i sin egen visdom, och bibehålla sina mänskliga svagheter; men Kristus den gudomlige läraren, vars uppgift är, att i människan återställa det, som gick förlorat genom

syndafallet, helgade Sig för detta arbete. Han utgav Sig till Gud som ett offer för synden, genom att ge Sitt liv för världens liv. Han vill, att de som Han har betalat en lösesumma för, ”helgas i sanningen”, och Han har föregått med gott exempel. Den Gudomlige Läraren är sådan, som Han önskar att lärjungarna skall bli. Det förekommer ingen helgelse förutan sanningen – Ordet. Hur väsentligt är det då inte, att envar förstår detta!

(433) Kristi bön omfattar flera, än dåtidens lärjungar; den gäller alla, som tar emot Honom i tro. Han säger: ”Men inte bara för dem ber jag, utan också för dem som genom deras ord kommer att tro på mig. Jag ber att de alla skall vara ett, och att såsom du, Fader, är i mig och jag i dig, också de skall vara i oss, för att världen skall tro att du har sänt mig. Och den härlighet som du har gett mig har jag gett dem, för att de skall vara ett, liksom vi är ett: jag i dem och du i mig, för att de skall vara fullkomligt förenade till ett. Då skall världen förstå att du har sänt mig och har älskat dem så som du har älskat mig.” {Verserna 20-23.}

Förunderliga, sagolika ord, nästan obegripliga ord! Skall lärarna på våra skolor förstå det här? Tänker de ta Guds Ord som den lärobok, som kan säkra deras frälsning? Denna bok är Guds röst, som talar till oss. Bibeln öppnar livets ord för oss, ty den gör oss bekanta med Kristus, som är vårt liv. För att få en sann och orubblig tro på Kristus, måste vi känna Honom, såsom Han framställs i ordet. Tron är förtröstansfull. Den är inte ryckig, den lyder inte under tillfälliga impulser och känslor, utan är en grundsats med fundamentet i Jesus Kristus. Dessutom måste tron hela tiden hållas igång genom ihärdiga och uthålliga studier av Ordet. Ordet blir därmed en levande kraft, och så helgas vi genom sanningen.

Vi har skänkts den Helige Ande som en hjälp vid studiet av Ordet. Jesus lovar: ”Hjälparen, den helige Ande, som Fadern skall sända i mitt namn, han skall lära er allt och påminna er om allt vad jag har sagt er.” {Kapitel 14:26.} De, som står under den Helige Andes upplärning, förmår att lära ut Ordet på ett förnuftigt sätt. Och när det görs till vår läxbok, uträttar Bibeln – under allvarlig bön om Andens vägledning och helhjärtad överlåtelse till helgelse genom sanningen – allt det, som Kristus har lovat. Utfallet av ett sådant Bibelstudium (434) blir välbalanserade sinnen; ty i samband härmed utvecklas den fysiska, mentala och moraliska styrkan harmoniskt. Den andliga kunskapen förklaras ej. Förståelsen vederkvicks, och sinnena väcks, samvetet blir känsligt; förståelsen och medkänslan renas; en bättre moralisk anda åstadkoms, och det skänks ny kraft till att motstå

frestelse. Och alla, både lärare och studerande, blir handlingskraftiga och allvarliga Guds medarbetare.

Men många lärare har ringa böjelse för grundlighet i religiös utbildning. De är tillfreds med en halvhjärtad tjänst själva, varvid de endast tjänar Herren, för att undgå syndens straff. Deras klivna hållning inverkar på deras undervisning. Den erfarenhet, som de inte själva önskar sig, är de heller inte ivriga, att se återspeglad hos eleverna. Det, som har getts dem som en välsignelse, har fösts åt sidan som ett farligt element. Den Helige Andes knackande på hjärteporten bemöts med Felix' ord till Paulus: ”Gå din väg för den här gången. När jag får tid skall jag kalla på dig.” {Apostlagärningarna 24:25.} Andra välsignelser önskar de, men det, som Gud är mera villig att ge, än en far är att skänka sina barn goda gåvor; nämligen den Helige Ande, som ges överflödande enligt Guds obegränsade välvilja, och som när Han tas emot, har med Sig alla andra välsignelser i släptåg – vilka ord skall jag bruka, för att beskriva, hur Anden har bemötts? Den himmelske budbäraren har avvisats av halsstarriga individer. ”Så här långt, men inte längre, får Du gå med mina studerande. Vi har inget behov av hänryckelse på vår skola, ingen upphetsning. Det behagar oss långt bättre, att inverka på de studerande i egen kraft.” På så sätt har förakt visats Guds nådige budbärare, den Helige Ande.

Riskerar inte lärarna på våra skolor, att häda Gud, genom att anklaga Hans Helige Ande för, att vara en bedräglig kraft, som leder eleverna in i fanatism? Var är de lärare, som hellre väljer Libanons snö, som härstammar från åkerns (435) klippa, eller de kalla, porlande vattnen från ett annat håll, än dalens grumliga strömmar? En mängd regnskurar med levande vatten har fallit på Er i Battle Creek. Varje regnskur har varit ett heligt ingjutande av gudomligt inflytande, men så har Ni inte sett dem. I stället för att dricka djupt ur frälsningens flöde, som fritt har tillhandahållits genom den Helige Andes inflytande, har Ni uppsökt vidriga kloaker, och försökt att stilla själens törst med den mänskliga vetenskapens orena vatten. Följden har blivit torra hjärtan i skolan och församlingen. De, som känner sig mättade av en smula andlighet, har nått långt därefter, att de inte alls känner Guds Andes djupa påverkan. Men jag hoppas, att lärarna inte har gått över gränsen, och blivit hårda och blinda. Om de åter igen uppsöks av den Helige Ande, hoppas jag, att de inte kallar rättfärdighet för synd, och synd för rättfärdighet.

Ibland lärarna är det behov av helhjärtade omvändelser. En äkta ändring av tänkande och

undervisningsmetoder är nödvändig, för att försätta dem där, var de får ett personligt förhållande till en levande Frälsare. Det är en sak, att samtycka till Andens verkan under omvändelsen, och en annan, att godta Andens verkan som åthutare, som manar till ånger. Det är nödvändigt, att både lärare och studerande inte endast håller med om sanningen, utan får djup och praktisk kunskap om Andens arbete. Det är på grund av vantrö hos bekännande kristna, som Han kommer med förmaningar. Gud vill komma de studerande nära, eftersom de vilseförs av de lärare, som de sätter sin lit till, men både lärare och studerande behöver kunna känna igen Herdens röst.

Ni, som länge har saknat bönen's anda, be, be allvarligt: "Ömkas över Din lidande sak, ömkas över församlingen; ömkas över varje enskild troende, Du barmhärtighetens Fader. Ta allt orent från oss, förneka oss det Du vill, men ta icke Din Helige Ande ifrån oss."

Det finns och kommer alltid att finnas personer, som inte handlar klokt, som, i fall de lyssnar till tvivlets och vantröns ord, stöter (436) bort överbevisningen, och väljer, att följa den egna viljan. Deras brist härvidlag skämmer ut Kristus. Stackars begränsade människor har fördömt Andens rika och dyrbara utgjutelser, och fördömt Honom, liksom judarna fördömde Kristi verksamhet. Måtte man vid varje institution i Amerika inse, att det inte ankommer på oss, att dirigera den Helige Andes arbete, och hur Han skall gå till väga. Det har Ni gjort Er skyldiga till. Måtte Herren förlåta Er, är min bön. I stället för att fördrivas och tryckas tillbaka, såsom har skett, bör den Helige Ande hälsas välkommen och uppmuntras till, att stanna kvar. När Ni helgar Er genom lydnad mot ordet, kommer den Helige Ande att ge Er glimtar av himmelska ting. När Ni söker Gud i ödmjukhet och allvar, kommer de ord Ni har yttrat utan begeistring, att brinna i Era hjärtan, sanningen kommer inte att falna på Era läppar.

De eviga angelägenheterna bör vara lärares och elevs huvudintresse. De bör akta sig noga för, att anpassa sig till världen. Lärarna behöver helgas genom sanningen, och det allt överskuggande bör vara de studerandes omvändelse, så att de får ett nytt hjärta och ett nytt liv. Den Store Lärares avsikt är, att Guds avbild åter skall upprättas i själen, och alla lärare på våra skolor bör arbeta med detta i sikte.

Lärare, lita på Gud, och gå framåt. "Min nåd är nog för dig" {Andra Korintierbrevet 12:9}, lyder den Store Lärares försäkran. Grip tag om ordens inspiration, och uttryck aldrig tvivel och vantrö.

Var energiska. Det förekommer ingen halvhjärtad tjänst i ren och obesmittad religion. "du skall älska Herren din Gud av hela ditt hjärta, av hela din själ, av hela ditt förstånd" {Markusevangeliet 12:30, kursivering i *Svenska Folk-Bibeln* 98.} Målsättningen med den allra högsta helgelse fordras av dem, som tror på Guds Ord.

Lärare, säg till Era studerande, att Herren Jesus Kristus har (437) gjort allt, för att de skall kunna gå framåt i ständig seger. Led dem till tillit till det gudomliga löftet: "Om någon av er brister i visdom skall han be till Gud, som ger åt alla villigt och utan förebråelser, och han skall få den. Men han skall be i tro utan att tvivla [tala om tro i det ena ögonblicket, och handla utan tro det nästa]. Ty den som tvivlar liknar havets våg, som drivs och piskas av vinden. En sådan människa skall inte tänka att hon kan få något av Herren, splittrad som hon är och ostadig på alla sina vägar." {Jakobsbrevet 1:5-8.}

Från Gud, visdomens källsprång, kommer all kunskap, som är värdefull för människor, allt det förståndet kan fatta och få grepp om. Man skall inte ivrigt plocka av frukten på trädet, som står för gott och ont, därför att tillskyndaren tidigare var en ljusets ängel. Han har sagt, att om människorna äter därav, skall de bli medvetna om gott och ont. Men låt det vara. Den sanna kunskapen kommer icke från hedningar eller onda personer. Guds Ord är ljus och sanning. Det sanna ljuset skiner från Jesus Kristus, "som ger ljus åt alla människor, skulle nu komma till världen." {Johannesevangeliet 1:9.} Från den Helige Ande utgår gudomlig kunskap. Han vet, vad mänskligheten behöver, för att åstadkomma frid, lycka och vila här i världen, och säkra den eviga vilan i Guds rike.

"Jag, Jesus, har sänt min ängel för att vittna för er om allt detta i församlingarna. Jag är Davids rotskott och hans ättling, den klara morgonstjärnan." Och Anden och bruden säger: 'Kom!' Och den som hör det må säga: 'Kom!' Och den som törstar må komma. Ja, den som vill, må ta emot livets vatten för intet." {Uppenbarelseboken 22:16-17.} – *Special Testimonies on Education* {Särskilda Vittnesbörd om Utbildning}, den 12. Juni, 1896.

Kristi Exempel kontra Formalism

(438) Om Herren Jesu Kristi ungdom ges detta gudomliga vittnesbörd: "Och pojken växte till och fylldes av kraft och vishet, och Guds välbehag vilade över honom." Efter besöket i Jerusalem som pojke, vände Han hem igen med Sina föräldrar "till Nasaret, och han var alltid lydig mot

dem. . . . Och Jesus växte till i vishet, i ålder och välbehag inför Gud och människor.” {Lukasevangeliet 2:40, 51-52.}

På Jesu tid var de ungas lärare formalister. Under Sin förkunnartjänst tillkännagav Jesus för rabbinerna: ”Ni tar fel och förstår varken Skriften eller Guds makt.” {Matteusevangeliet 22:29.} Och Han anklagade dem för, att ”*de läror de förkunnar är människors bud.*” {Kapitel 15:9.} De uppehöll sig vid traditioner, och upphöjde dessa långt över Skriften. Människors utsagor, och ändlösa räcker av ceremonier, lade beslag på en stor del av de studerandes liv, varvid den undervisning, som ger Gudskunskap, försumrades. De stora lärarna uppförstörde alltid småsaker, specificerade alla detaljer, som skulle iakttas under religionens ceremonier, och gjorde deras utövande till den största plikten. De betalade ”tionde av mynta, dill och kummin”, samtidigt som de försummade ”det som är viktigast i lagen: rätten, barmhärtigheten och troheten.” {Kapitel 23:23.} Därmed fördes det in en massa skräp, som dolde de stora huvudpunkterna i Guds tjänst för de ungas blick.

I utbildningssystemet gavs det inget utrymme åt personlig erfarenhet, där själen lär sig kraften hos ett ”Så säger Herren” för egen del, och får tillit till det gudomliga Ordet, som ensamt kan förmedla Guds frid och kraft. Upptagna av formväsende, fann eleverna vid dessa skolor inga stilla stunder för kommunikation med Gud och uppfattandet av Hans rösts tal till deras hjärtan. Det, som rabbinerna betraktade som den högsta utbildning, var i själva verket det (438) största hinder för sann utbildning. Härigenom omöjliggjordes all sann utveckling. Under utbildningen hölls de ungas krafter tillbaka, likaså likriktades och inskränktes deras tänkande.

Jesu bröder och systrar lärde sig myriader av rabbinernas traditioner och ceremonier, men Kristus Själv fann dessa ting ovidkommande. Fastän Han överallt och i alla sammanhang hörde det upprepas, att ”Du skall” och ”Du skall inte”, handlade Han oberoende av dessa restriktioner. Samhällets krav och Guds krav krockade alltid, och ehuru Han i ungdomen inte gick till direkt angrepp på de lärdes vanor och föreskrifter, studerade Han aldrig vid deras skolor.

Jesus vägrade, att följa seder, som skulle ha tvingat Honom till olydnad mot Guds vilja, och Han trotsade också deras undervisning, som satte människors ord över Guds Ord. Han uteslöt ur Sitt tänkande alla känslor och formaliteter, som inte hade Gud som fundament. Han lät Sig inte påverkas av dessa företeelser. Således lärde Han ut, att det är bättre att förhindra, än att försöka att

rätta till det felaktiga, sedan det har fastnat i sinnet. Och Jesus ville inte genom Sitt exempel förleda andra till fördärv. Han ville heller inte i onödan placera Sig där, var Han kunde komma i konflikt med rabbinerna, varigenom Hans inflytande över folket riskerade att försvagas längre fram i tiden. Av samma orsak gick det ej, att övertala Honom till, att iakttä de meningslösa former och upprepa de levnadsregler, som Han så avgjort fördömde i Sin förkunnartjänst.

Även om Jesus var lydlig mot Sina föräldrar, började Han i unga år, att självständigt handla för Sin karaktärs utveckling. Medan Hans mor var Hans första mänskliga lärare, tog Han hela tiden emot utbildning från sin Fader i Himmelen. I stället för att ivrigt läsa de lärda avhandlingar, som rabbinerna hade åstadkommit från det ena århundradet till det andra, studerade Jesus, under den Himmelske (440) Läraren, Guds Ord, som var rent och ofördärvt. Därutöver studerade Han naturens stora lärobok. Orden ”Så säger Herren” låg alltid på Hans läppar, och ”Det står skrivet” var grundvalen för alla handlingar, som skiljde sig från familjens seder. Han förde med Sig en renare stämning in i hemmets liv. Fastän Han inte underordnade Sig rabbinernas lära, eller blev elev på deras skolor, kom Han likväl ofta i beröring med dem, och frågorna Han ställde - som om Han hade varit deras elev - försatte de kloka männen i förlägenhet; ty deras praxis stämde inte överens med Bibeln, och de saknade visdomen från Gud. Även de, som misshagades av Hans ogillande av gängse vanor, uppfattade Hans utbildning som överlägsen deras egen.

Jesu liv vittnade om, att Han förväntade Sig mycket, och därför försökte Han också mycket. Från barndomen var Han det sanna ljuset, som strålade mitt i världens moraliska mörker. Han uppenbarade Sig Själv som sanningen, och som människornas Vägledare. Hans uppfattning om sanningen, Hans kraft till, att stå emot frestelse, stod i förhållande till Hans lydnad mot det ord Han Själv hade ingett heliga män att skriva. Gemenskapen med Gud, själens fullständiga överlåtelse till Honom, vid uppfyllandet av Hans Ord, oavsett falsk utbildning och samtidens seder och bruk, utmärkte Jesu liv.

Enligt rabbinernas åsikt, kännetecknades religionen av ständig aktivitet, av yttre försök till framvisande av den egna, maximala fromheten; samtidigt som deras olydighet mot Guds Ord förvanskade Herrens väg. Men den utbildning, som Gud står bakom, leder människorna till, att söka efter Gud, ”om de möjligen skulle kunna treva sig fram till honom och finna honom”. {Apostlagärningarna 17:27.} Den Allsmäktige låter Sig icke, och kommer aldrig att låta Sig,

bindas av människors organisationer, eller människors planer. Varje själ måste få en personlig erfarenhet av kunskapen om Guds vilja och vägar. Alla, som (441) står under upplärning av Gud, skall ge prov på ett liv, som inte är i samklang med världen, dess skick, dess praxis, eller dess erfarenheter. Genom Bibelstudium, genom allvarlig bön, måste de höra Hans budskap till dem: ”Bli stilla och besinna att jag Gud”. {Psaltaren 46:11.} När alla andra röster har tystnat, när alla jordiska angelägenheter får vika, gör själens stillhet Guds röst mera tydlig. Här finner personen vila i Honom. Friden, glädjen, själens liv är Gud.

När barnet på allvar söker sin fars närhet, visar barnet honom sin kärlek, sin tro, sin fullkomliga tillit framför alla andra personer. Och barnet vilar tryggt i faderns visdom och styrka. Likadant är det med Guds barn. Herren påbjuder oss: ”Vänd er till mig och bli frälsta”. ”Kom till mig, . . . så skall jag ge er vila.” ”Om någon av er brister i visdom skall han be till Gud, som ger åt alla villigt och utan förebråelser, och han skall få den.” {Jesaja 45:22; Matteusevangeliet 11:28; Jakobsbrevet 1:5.}

”Så säger HERREN: Förbannad är den man som förtröstar på människor och söker sin styrka i det som är kött och vars hjärta vänder sig bort från HERREN. Han är som en torr buske på heden och får inte se något gott komma. Han måste bo på förbrända platser i öknen, i ett land med saltheder där ingen vistas. Men välsignad är den man som förtröstar på HERREN, den som har HERREN till sin förtröstan. Han är som ett träd planterat vid vatten och som sträcker ut sina rötter till bäcken. Det fruktas inte om hetta kommer, dess löv är alltid gröna. Det blir inte förskräckt om ett torrt år kommer, och det upphör aldrig att bära frukt.” {Jeremia 17:5-8.} - *Special Testimonies on Education* {Särskilda Vittnesbörd om Utbildning}, den 27. Augusti, 1896.

För vidare studiumThe Child Life of Jesus {Jesu Barndom}, *The Youth's Instructor*, den 8. Oktober, 1896.

Ett gudomligt Eksempel

(442) Från tidigaste år var de trofasta i Israel uppmärksamma på frågan om utbildning. Herren hade anvisat, att barnen redan i späda ålder skulle undervisas om Hans godhet och storhet, som denna särskilt uppenbaras i Hans lag och framgång av Israels historia. Genom sång och bön, samt lärdomar från Bibeln, ägnade att öppna sinnet, skulle fäder och mödrar lära sina barn, att Guds lag är ett uttryck för Hans karaktär, och att när

lagens principer tas emot i hjärtat, formas Guds bild i sinne och själ. Både i skolan och i hemmet förekom det mycken muntlig undervisning, men de unga lärde sig också, att läsa de hebréiska skrifterna, och de gammaltestamentliga pergamentrullarna var tillgängliga för deras studium.

På Kristi tid sågs de ungas religiösa undervisning som så viktig, att den stad, som inte ordnade med skolor till detta ändamål, betraktades som stående under Guds förbannelse. Både i skolan och i hemmet hade dock undervisningen blivit mekanisk och formell. Eftersom Jesus ”måste... i allt bli lik sina bröder” (Hebréerbrevet 2:17), och Jesus fick den kunskap, som vi får, vittnar det ingående vetande om Bibeln, som Han gav prov på i Sin förkunnargärning, om den flit, som Han under dessa tidiga år lade ned på det Heliga Ordets studium.

Och dag för dag fick Han kunskap från den levande och inte levande naturens stora bibliotek. Han, som hade skapat allt, var nu ett människobarn, och Han studerade de lärdomar, som Hans egen hand hade skrivit på jorden, havet och på himlavalvet. De liknelser, som Han under Sin förkunnargärning älskade att använda, för att inpränta sanningens lära, visade Hans öppenhet för naturens inflytande, och hur Han i Sin ungdom glädde Sig åt, att samla andlig lärdom från vardagliga (443) omgivningar. Inför Jesus framstod Ordets och Guds verks innebörd gradvis, då Han sökte tingens orsak, som många unga försöker att förstå. Han älskade heliga tankar och umgänge med Gud. Alla Hans själs fönster öppnades mot solen; och i Himmels ljus växte Hans andliga natur sig stark, och Hans liv uppenbarade Guds nåd och visdom.

Varje barn kan vinna den kunskap, som Jesus fick från naturens verk och från Guds Heliga Ords sidor. När vi försöker, att inhämta kunskap om vår himmelske Fader genom Hans Ord, kommer änglar nära oss. Då stärks våra sinnen, våra karaktärer förädlas och förfinas, och så blir vi mera lika vår Frälsare. Och när vi ser skönheten och storheten i naturen, blir vi hängivna Gud; samtidigt som anden grips av bävan och vördnad, stärks själen av kontakt med den Allsmäktige genom Hans verk. Samröre med Gud genom bön utvecklar våra mentala och moraliska förmågor, och den andliga kraften styrks, när vi uppammar tankar om andliga ting.

Jesu liv var i harmoni med Gud. Då Han var ett barn, tänkte och talade Han som ett barn, men inte ett spår av synd ödelade Guds avbild i Honom. Sedan Hans intelligens för första gången märktes, växte Han i himmelsk nåd och kunskap om

sanningen. - *Special Testimonies on Education* {Särskilda Vittnesbörd om Utbildning}, sidan 159, 1896.

Bibeln är den viktigaste Läroboken vid våra Skolor

(444) Bibeln är Guds uppenbarelse för vår värld, som förklarar för oss, vilken karaktär vi måste ha, för att nå Guds paradiset. Vi skall värdesätta denna handledning som Guds uppenbarelse till oss om eviga ting – ting av största betydelse, som vi måste känna till. Den åsidosätts av världen, som om dess genomläsning skulle vara avslutad, men ett tusen års forskning skulle inte kunna uttömma dess dolda rikedomar. Endast evigheten kommer att blottlägga visdomen hos denna bok. Juvelerna, som är nedgrävda i den, är oräkneliga till antalet, ty den utgör visdomen hos ett obegränsat förnuft.

Under ingen tidsperiod har människor lärt sig allt, som kan läras av Guds Ord. Sanningen går ständigt att skönja ur nya synvinklar, och mycket går att förstå av Guds sinnelag och egenskaper – Hans välgärningar, Hans barmhärtighet, Hans tålmod, Hans exempel på fullständig lydighet. ”Och Ordet blev kött och bodde bland oss, och vi såg hans härlighet, en härlighet som den Enfödde har av Fadern, och han var full av nåd och sanning.” {Johannesevangeliet 1:14.} Det är ett väldigt värdefullt studium, som belastar förståndet och styrker de mentala förmågorna. Vid förståndsmässig rannsaking av Ordet upptäcks dolda rikedomar, och älskaren av sanning brister ut i jubel. ”Och erkänt stor är gudsfrukts hemlighet: Han som blev uppenbarad i köttet, bevisad rättfärdig genom Anden, sedd av änglarna, predikad bland folken, trodd i världen, upptagen i härligheten.” ”Var så till sinnes som Kristus Jesus var. Fastän han var till i Gudsgestalt, räknade han inte tillvaron som Gud såsom segerbyte utan utgav sig själv genom att anta en tjänares gestalt då han blev människa.” {Första Timoteusbrevet 3:16; Filipperbrevet 2:5.}

Tas Bibeln emot till fullo, och studeras den som Guds röst, förklarar den för mänskosläktet, hur vi kan nå den eviga lyckans boningar, och säkra oss Himmelens rikedomar. ”Hela Skriften (445) är utandad av Gud och nyttig till undervisning, till bestraffning, till upprättelse och till fostran i rättfärdighet, för att gudsmänniskan skall bli fullt färdig, väl rustad för varje god gärning.” {Andra Timoteusbrevet 3:16-17.} Är vi så slöa, att vi inte fattar det? Skall vi uppegga en djup hunger efter lärda författares verk, och strunta i Guds Ord? Det är denna stora längtan efter något, som de aldrig

bör be om, som sätter människor i stället för kunskap, det som inte gör dem visa till frälsning.

”Det var inte några utstuderade myter vi följde, när vi förkunnade för er vår Herre Jesu Kristi makt och hans ankomst, utan vi var ögonvittnen till Jesu majestät. Ty han blev av Gud, Fadern, ärad och förhärligad, när en röst kom till honom från den upphöjda Härligheten: ’Denne är min Son, den Älskade. I honom har jag min glädje.’ Den rösten hörde vi själva från himlen, när vi var med honom på det heliga berget. Så mycket fastare står nu det profetiska ordet för oss, och ni gör rätt i att hålla er till det som till ett ljus som lyser på en mörk plats, tills dagen gryr och morgonstjärnan går upp i era hjärtan. Framför allt skall ni veta att ingen profetia i Skriften har kommit till genom egen utläggning. Ty ingen profetia har burits fram genom någon människas vilja, utan ledda av den helige Ande har människor talat vad de fått från Gud.” ”Ty allt som tidigare har skrivits är skrivet till vår undervisning, för att vi genom den uthållighet och tröst som Skriften ger skall bevara vårt hopp.” ”Tänk på detta och lev i detta, så alla kan se dina framsteg.” ”*Ty allt kött är som gräset och all dess härlighet som blomman i gräset. Gräset vissnar bort och blomman faller av, men Herrens ord förblir i evighet.* Det är detta ord som har förkunnats för er.” {Andra Petrusbrevet 1:16-21; Romarbrevet 15:4; Första Timoteusbrevet 4:15; Första Petrusbrevet 1:24-25, kursivering i *Svenska Folk-Bibeln* 98.}

När Bibeln läses igenom, styrks sinnet, det förädlas och upphöjs. I fall det inte funnes andra böcker i hela, vida världen, skulle Guds Ord, utlevt genom Kristi nåd, göra människan fullkomlig i denna värld, med (446) en karaktär lämplig för det framtida, eviga livet. De, som studerar Ordet, tar emot det i tro som sanning, och tar emot det i karaktären, varigenom de blir fullständiga i Honom, som är allt och i alla. Tacka Gud för de möjligheter, som ges mänskligheten. Men studiet av många olika författare förvirrar och betungar sinnet, och har ett skadligt inflytande på det religiösa livet. I Bibeln står människans plikt mot Gud och sina medmänniskor tydligt specificerad; men hur kan dessa krav uppfyllas utan ett studium av Ordet? Vi måste äga kunskap om Gud; ty: ”Detta är evigt liv”, sade Kristus, ”att de känner dig, den ende sanne Guden, och den som du har sänt, Jesus Kristus.” {Johannesevangeliet 17:3.}

Låt icke människors påståenden betraktas som sanning, när de står i motsättning till Guds Ord. Herren Gud, Himmelens och jordens Skapare, all visdoms källa, står inte i andra ledet bakom någon annan. Men förmodat stora författare, vars verk

våra skolor köper in, antas och äras, även om de saknar en livsviktig förbindelse med Gud. Genom sådana studier leds människor bort från Gud och in på förbjudna stigar; människotankar har tyngts ned till döds genom onödigt arbete, för att försöka att få det, som räknas som vetande för dem. Adam och Eva var olydiga mot Gud, eftersom de sökte detta vetande. I fall Adam och Eva aldrig hade rört vid kunskapens träd, skulle de ha varit i en position, där Gud kunde ha skänkt dem kunskap från Sitt ord, kunskap, som inte hade behövt försakas, jämte denna världs saker, utan som de hade kunnat ta med sig till Guds paradis. Men i dag lägger unga män och kvinnor ned årtal på en utbildning, som endast är trä och halm, som kommer att förtäras vid den sista jättebranden. De lägger ned många år av sina liv på, att studera böcker och få en utbildning, som dör tillsammans med dem. En sådan utbildning sätter Gud inget värde på. Denna skenbara visdom, som fås genom studiet av diverse författare, har lett bort ifrån och förminskat klarheten i och värdet hos Guds Ord. Många studerande (447) har lämnat skolan, utan att kunna ta till sig Guds Ord med den vördnad och aktning, som de gav Ordet, innan de började sina studier. Deras tro har fördunklats i sinnet till förmån för jakten på akademisk kunskap. Bibeln har inte fått tjänstgöra som grundvalen för deras utbildning, utan har lagts sida vid sida med böcker presenterande hedendom och agitation för osunda teorier, som de har fått sig till livs.

Inget är så förädlade och styrkande, som studiet av de stora ämnen, som angår det eviga livet. Måtte de studerande försöka, att gripa tag i dessa Gudagivna sanningar; måtte de försöka, att mäta dessa dyrbara ting, för då kommer deras sinnen att utvidgas och växa sig starka under ansträngningen. Men ett tänkande sinne, som fylls med en massa skräp, krymper ihop och försvagas, ty det belamras med idel alldagligt stoff. Det kommer aldrig igång med, att tänka på förträffliga och upphöjda uppenbarelser från Gud.

”Ty så älskade Gud världen att han utgav sin enfödde Son, för att den som tror på honom inte skall gå förlorad utan ha evigt liv.” {Johannesevangeliet 3:16.} I det, att tankarna kretsar kring dessa stora ämnen, höjer sinnet sig allt mera vid begrundandet av dessa evigt betydelsefulla teman. Samtidigt släpper sinnet taget om världens billiga och värdelösa ting och låter dessa falla tungt till marken.

Alla onödiga ting skall uteslutas ur studiet, och endast de fakta, som är av verkligt värde, skall läggas fram inför den studerande. På detta skall han koncentrera sig, så att han säkrar sig det liv, som mäts sig med Guds liv. Och när han lär sig av detta, kommer hans sinne att styrkas och

utvidgas, liksom Kristi och Johannes Döparens sinnen gjorde. Vad gjorde Johannes stor? – Han täppte till sinnet för en massa traditioner, som det judiska folkets lärare undervisade om, och öppnade det för den visdom, ”som kommer ned ovanifrån”. Före hans födelse vittnade den Helige Ande om Johannes: ”Ty han bli stor inför Herren. Vin och starka drycker skall han inte dricka, och redan (448) i moderlivet skall han bli uppfylld av den helige Ande. Och många av Israels barn skall han omvända till Herren, deras Gud. Han skall gå framför honom i Elias ande och kraft, för att vända fädernas hjärtan till barnen och omvända de olydiga till ett rättfärdigt sinnelag och så skaffa åt Herren ett folk som är berett.” {Lukasevangeliet 1:15-17.} Och i sin profetia sade Sakarias till Johannes: ”Och du, barn, skall kallas den Högstes profet. Ty du skall gå före Herren och bana väg för honom och ge hans folk kunskap om frälsning, att deras synder är förlättna för vår Guds innerliga kärleks skull. I kraft av den skall en soluppgång från höjden besöka oss, för att ljus skall skina över dem som sitter i mörker och dödsskugga och styra våra fötter in på fridens väg.” Och barnet växte upp och blev starkare i anden, och han vistades i öde trakter fram till den dag då han skulle träda fram inför Israel.” {Verserna 76-80}

Simon sade om Kristus: ”Herre, nu låter du din tjänare sluta sina dagar i frid, så som du har lovat. Ty mina ögon har sett din frälsning, som du har berett att skådas av alla folk, ett ljus som skall uppenbaras för hedningarna och en härlighet för ditt folk Israel.” ”Och Jesus växte till i vishet, i ålder och välbehag inför Gud och människor.” {Kapitel 2:29-32, 52.} På sin tid sade lärare, att Jesus och Johannes var okunniga, eftersom de inte hade blivit undervisade av dem. Men Himmelens Gud var deras Lärare, och alla, som hörde dem, slogs av häpnad över deras Bibelkunskap, fastän de aldrig hade tagit emot en flott utbildning. Nej, en sådan hade de sannerligen aldrig mottagit; men av Gud hade de lärt sig den högsta visdomen.

Människors omdöme, ja, även lärares omdöme, kan klart skilja sig från det, som utgör sann utbildning. Lärarna på Kristi tid utbildade inte de unga till rätt kunskap om Bibeln, vilken utgör fundamentet till all utbildning värd namnet. Kristus tillkännagav för fariséerna: ”Ni tar fel och förstår varken Skriften eller Guds kraft”, ”eftersom de lärar de förkunnar är människors bud.” Och Han bad för Sina lärjungar: ”Helga dem (449) i sanningen, ditt ord är sanning. Liksom du har sänt mig till världen, så har jag sänt dem till världen. Och jag helgar mig för dem, för att de skall vara helgade i sanningen.” {Matteusevangeliet 22:29; kapitel 15:9,

kursivering i *Svenska Folk-Bibeln* 98; Johannesevangeliet 17:17-19.}

”HERREN sade till Mose: Säg till Israels barn: Mina sabbater skall ni hålla, ty de är ett tecken mellan mig och er från släkte till släkte, för att ni skall veta att jag är HERREN som helgar er. Ni skall hålla sabbaten, ty den är helig för er.” ”Sex dagar skall man arbeta, men den sjunde dagen är en sabbat för vila, helgad åt HERREN. Var och en som utför något arbete på sabbatsdagen skall straffas med döden.” {Andra Moseboken 31:12-14; vers15.} Har Satan lyckats med, att avlägsna heligheten från den dag, som skiljer sig från alla andra? Jo, han har lyckats med, att helga en annan dag i dess ställe, men han kan aldrig frånta den Herrens välsignelse. ”Israels barn skall hålla sabbaten och fira den släkte efter släkte som ett *evigt förbund*.” {Vers 16, kursivering tillfogad.} Vad kan vara mera tydligt och klart, än dessa ord? Har Gud ändrat Sig? Nej, Han förblir densamme genom all evighet, men människorna ”har... tänkt ut många onda planer.” {Predikaren 7:29.}

Bibeln är full av kunskap, och alla, som inleder studiet med öppet hjärta, kommer att bli varse, att sinnelag och förmågor växer till och stärks, för att förstå dessa dyrbara, vittomfattande sanningar. Den Helige Ande inpräntar dem på sinne och själ. Men de ungas instruktörer måste först bli dånar, för att bli visa. I fall de ignorerar ett tydligt ”så säger Herren,” och plockar det från kunskapens träd, som Gud har förbjudit dem att äta, nämligen kunskap ledande till olydnad, medför deras överträdelse fördömlig och synd. Skall vi rosa sådana människor för deras stora kunskap? Skall vi sitta vid deras fötter, trots att de åsidosätter de sanningar, som helgar själen? ”Så sant jag lever, säger Herren, HERREN, med stark hand och uträckt arm och utgjuten vrede skall jag sannerligen regera över er.” {Hesekiel 20:33.} Varför hörsammar inte dagens lärare dessa (450) varningar och förmaningar? Varför snavar de, och vet inte att de snubblar? Jo, det är för att Satan har förblindat deras ögon, och deras synds snubbelsten framgår därför genom deras föreskrift och exempel för andra. Därmed förblindas även andras ögon, och de, som borde vandra i ljuset, vandrar i mörkret, för de ser inte bestämt på Jesus, världens Ljus.

Reformatorena fick stort ljus, men många av dem drabbades av villfarelsens sofisteri eller spetsfundighet genom feltolkning av Bibeln. Dessa fel har följt med oss genom århundradena, men fastän de blir gråhåriga med åren, saknar de likväl ett ”Så säger Herren” som stöd. För Herren har sagt: ”vad mina läppar har talat skall jag inte ändra.” {Psaltaren 89:35.} I Sin stora nåd har Herren låtit ändå större ljus skina i dessa sista

dagar. Han har sänt oss Sitt budskap, uppenbarat Sin lag och visat oss, vad sanning är.

I Kristus är all kunskaps källsprång. Hos Honom ligger vårt hopp om evigt liv. Han är den störste lärare världen någonsin har känt, och om vi vill förädla barnen och deras tankegångar, samt vinna dem, om möjligt, till kärlek till Bibeln, bör vi få dem att tänka på den tydliga och enkla sanningen. I samband härmed måste vi gräva fram det, som har legat begravt under traditioners skräp och bråte, och låta juvelerna stråla i all sin glans. Vi bör uppmuntra dem till, att söka i Bibelns ämnen, ty deras satsning på detta område kommer att utgöra en ovärderlig disciplin för dem. Framställandet av Gud för dem, såsom Han tecknas i Jesu Kristi liv och gärning, skänker dem ett tema, som är storslaget för sinnet, och som, om det ingående studeras, skärper tanken och upphöjer samt förädlar förmågorna. När personen lär sig dessa läxor i Kristi skola, tar efter Kristi exempel, blir saktmodig och ödmjuk av hjärtat, tar han till sig de nyttigaste av alla lärdomar – att förståndet når sin högsta nivå, när det helgas av en levande förbindelse med Gud.

Guds Ords varningar för och undervisning om falska herdar bör noga uppmärksammas av (451) lärare och studerande på våra skolor. De studerande bör rådask till, att inte ha sådana herdar som högsta myndighet. Vad gagnar det de studerande, att fullborda lärogången på Ann Arbor? En vistelse där har betytt slutet för folks andlighet och tro på sanningen. Det är en onödig disciplin, att öppna sinnet för ogräsets sådd i vetet; och det behagar inte vår Store Lärare, att härigenom förhårliga lärare, som saknar öron till att höra och förnuft till, att fatta ett tydligt ”Så säger Herren”. Genom att hedra dem, som utbildar oss bort ifrån sanningen, fränsäger vi oss Guds gillande. Låt Herrens ord, som förmedlats till världen genom profeten Jesaja, beaktas av oss: ”Ty så säger den höge och upphöjde, han som tronar till evig tid och heter ”den Helige”: Jag bor i det höga och heliga men också hos den som är förkrossad och har en ödmjuk ande, för att ge liv åt de förkrossades hjärtan.” ”HERREN är nära dem som har ett förkrossat hjärta och frälsar {frälsar} dem som har en bedrövad ande.” ”Jag skådar ner till den som är betryckt”, säger Herren, ”och har en förkrossad ande, och till den som fruktar mitt ord.” {Jesaja 57:15; Psaltaren 34:19; Jesaja 66:2.}

Den största visdomen och det väsentligaste är kunskapen om Gud. Jaget sjunker ned till obetydlighet, när det betraktar Gud och Jesus Kristus, som Han har sänt. Bibeln måste göras till fundamentet för allt studium. Vi måste var och en personligen lära oss ur denna skolbok, som Gud

har gett oss. I den framgår villkoren för själens frälsning; denna är den enda bok, som förklarar för oss, hur vi kommer fram till frälsningen. Inte endast detta, utan Bibeln stärker också förståndet. De många böcker, som påstås medföra utbildning, vilseleder, bedrar och förför. ”Vad är halm mot säd?” {Jeremia 23:28.} Satan eggjar nu upp människors sinnen till, att ge världen tarvlig litteratur, av ett ytligt (452) slag, men som fångslar sinnet och fäster det vid Djävulens påfund. Efter att ha läst dessa böcker, lever tankarna i en överklig värld, och livet, så långt det angår nyttighet, är så gott som ett fruktlöst träd. Hjärnan berusas, vilket gör det omöjligt för evighetens realiteter – som är nödvändiga för nu- och framtiden – att finna sin plats där. Ett sinne, som vänjs vid att kalasa på skräp, ser inte skönheten hos Guds Ord. Kärlek till Jesus och böjelse för rättfärdighet går förtappade; ty sinnet byggs upp på det, som det får näring av. Får sinnet näring av spännande, påhittade historier, bygger personen ett fundament av ”trä, hö och halm” {se Första Korintierbrevet 3:12}. Människan mister all smak för den gudomliga Vägledningens boken, och bekymrar sig inte för, att studera det slags karaktär hon måste forma, för att bo tillsammans med den förlossade hären i de boningar, som Kristus har gått bort, för att bereda.

Gud har allra nådigast gett oss en prövotid, varunder vi kan förbereda oss på den nattmara, som kommer över oss. Vi har fått alla möjligheter genom Kristi medling. Om personen vill studera Ordet, kommer han att se, att alla möjligheter fritt tillhandahålls åt dem, som försöker att bli segrare. Den Helige Ande är beredd, att styrka till seger, och Kristus har lovat: ”se, jag är med er alla dagar intill tidens slut.” {Matteusevangeliet 28:20.} – Special Testimonies on Education {Särskilda Vittnesbörd om Utbildning}, sidan 157 (1896).

För vidare stadium

1896 års utgåva av Publikation av ”Special Testimonies on Education” A Lesson from One of the Prophets of God {En Lärdom från en av Guds Profeter}, *The Youth's Instructor*, den 7. Januari, 1897 Worldly Amusements {Världsliga Nöjen}, *The Youth's Instructor*, den 4. Februari, 1897 - Words to Parents Ord till Föräldrar}, *The Review and Herald*, den 13. April, 1897, *The Review and Herald*, den 13. April, 1896 - Benefits of Nature {Naturens Fördelar}, *The Youth's Instructor*, den 6. Maj, 1897 - Don't Send the Children too Early to School {Sänd inte Barnen för tidigt till Skolan}, *The Bible Echo*, den 28. Juni, 1897.

Korrekt Skoldisciplin

(454) Vi hade oregerliga studerande på ___-skolan, som hade en fallenhet för, att strunta i Guds Ords instruktioner, och med sitt handlande förrådade de sitt heliga ansvar. Herren såg ned från Himmelen på dem, och betraktade deras bedrägliga uppträdande, och deras falska förnekande av sina handlingar. De arbetade för de trofasta; men de var allmänt sett för nära staden, och frestelserna reste sig hela tiden upp. De glömde, att vara sanna och trogna mot Guds heliga lag. De överträdde Hans bud. De blev förblindade och visade, att de som studerande saknade moralisk renhet till, att vara sanningsenliga. Det tycktes förekomma ett sataniskt inflytande, som verkade för lärarnas modlöshet och skolans nedgång. Somliga av dem, vilka fungerade som lärare, utövade inte ett korrekt inflytande. Då varje jota inflytande borde ha ställts på disciplinens och ordningens sida, visade dessa lärare – trots att de kände till alla prövningar, som icke ordentliga elever orsakade rektorn och hans medarbetare, vilka bar tunga bördor och kände sig nedtryckta samt sökte Herren av all kraft – förståelse för dem, som helhjärtat tjänade fienden. Detta visste de studerande – de felande. Några få tog mod till sig, att påpeka deras vrånga handlande, tills detta stod så klart för dem, att de medgav sitt trots mot skolans regler och sina försök, att gömma sig bakom lögnen.

Lärarstaben höll enskilda överläggningar, för att bestämma bäst tillvägagående. Det hördes en röst vid samrådet, som motverkade planerna på disciplin och ordning. Den förstående stämman yttrade oförsiktiga ord till de studerande om samrådets överläggningar. Dessa yttringar uppfångade de studerande. De menade, att en sådan lärarinna hade helt rätt, att hon var en duktig lärarinna. Hon visade (455) de felande förståelse. Därigenom erhöll inte händerna bärande tunga bördor kraft, utan försvagades än mer. Insatserna, för att driva det onda tillbaka, ansågs för hårda och kärlekslösa. ”Ungdomar måste få ha skoj”, upprepades av andra, andefattiga röster. Ett ord här och där efterlämnade sitt skadliga avtryck; och de felande begrep, att det fanns de på skolan, som ej såg på deras bedrägliga och falska handlingssätt som en stor synd. Men att ständigt försvara den felandes sak, utan att ställa honom till ansvar för, att han har övergett rättfärdighet, sanning och bestående renhet, utgör en allvarlig synd emot Gud.

Det fanns de på skolan, vars studier bekostades av andra, eftersom de själva saknade medel. Dessa borde ha gjort sitt bästa, för att ta vara på detta tillfälle, och därmed ha visat sin tacksamhet mot

Gud, och för de vänners omtänksamhet, som bistått dem.

När unga män och kvinnor är omvända i gärning och sanning, märker omgivningen en påtaglig förändring. Deras ytlighet lämnar dem; den fortsatta önskan om underhållning och självisk njutning, längtan efter allt nytt och spännande, att gå på fester och bjudningar, lyser med sin frånvaro.

Hör den Store Lärarens ord: ”Ty Guds bröd är det bröd, som kommer ner från himlen och ger världen liv.” {Johannesevangeliet 6:33.} Att vara slö och apatisk och endast leva för löjeväckande jordisk spänning, är uteslutet. Livet ges till varje troende, såväl som tröst och sans samt besinning. Alla måste ha glädjen, ja, tillfredsställelsen av Kristus som ständig gäst i själen.

Då Jesus sade till skaran: ”Ty Guds bröd är det bröd, som kommer ner från himlen och ger världen liv”, yttrade någon i mängden: ”Herre, ge oss alltid det brödet!” {Vers 34.} Himmels bröd stod mitt ibland dem, men de kände inte igen Honom som livets bröd. Jesus sade då tydligt: ”Jag är livets bröd. Den som kommer till mig skall aldrig (456) hungra, och den som tror på mig skal aldrig törsta.” {Vers 35.}

Johannes’ sjätte kapitel innehåller de dyrbaraste och viktigaste lärdomar för alla, som utbildas vid våra skolor. Om de önskar sig den utbildning, som varar genom tid och evighet, skall de inlemma detta kapitelns förunderliga sanningar i sina praktiska liv. Hela kapitlet är väldigt rikt på undervisning, men förstås endast vagt. Vi vädjar till de studerande, att insupa dessa Kristi ord, så att de blir varse sina förmåner. Herren Jesus undervisar oss om, vad Han är för oss, och vilken fördel det skulle vara för oss, att vi var och en personligen äter Hans ord, och medger, att Han Själv är våra livs stora mittpunkt: ”De ord som jag har talat till er”, säger Han, ”är Ande och liv.” {Vers 63.}

När vi har Kristus i hjärtat, riktar vi ögonen på Guds härlighet. Vi bör eftersträva, att förstå, vad det vill säga, att vara i fullständig förening med Kristus, som är försoningen för våra synder, ja, för hela världens synder, vår ställföreträdare och garant inför Herren Gud i Himmelen. Våra liv bör vara sammanbundna med Kristi liv, vi bör hela tiden ta emot andlig näring från Honom, ha del i Honom, det levande brödet, som kom ned från Himmelen, samt hämta vatten ur en källa, som alltid innehåller friskt vatten och alltid förser oss med sina överdådiga rikedomar. När detta i sanning är den kristnes erfarenhet, går det skönja en friskhet i hans liv, en enkelhet, en ödmjukhet, ett saktmod och en hjärtats ödmjukhet, som visar

alla vi kommer i beröring med, att vi har varit hos Jesus och lärt oss av Honom.

Denna erfarenhet ger varje lärare de kvalifikationer, som gör honom till en Kristi Jesu representant. Metoderna hos Kristi undervisning ger, om de följs, styrka och rättframhet till hans kommunikation och hans böner. Hans vittnesbörd för Kristus blir då inte ett hopsnörpt, tamt, livlöst vittnesbörd, utan som plöjandet av en åker, varvid samvetet väcks, hjärtat öppnas och förbereds för sanningens utsäde.

Ingen, som har med unga att göra, kan vara hårdhärtad, utan (457) måste vara hängiven, ömsint, medkännande vänlig, vinnande till sättet och lätt att umgås med; likväl bör han eller hon veta, att tillrättavisningar behöver utdelas, och att rent av åthutningar måste sägas, för att avbryta onda gärningar. Uppmuntra de unga till, att ära Gud och ge uttryck för sin tacksamhet mot Herren för alla Hans nådegåvor. Måtte deras tacksamhet komma till uttryck i hjärta och röst, måtte självförnekelse och självuppoffring visas. Om Kristi bekännande lärjungar äter Hans kött och dricker Hans blod, vilket är Hans ord, kommer de att få evigt liv. ”... och jag skall låta honom uppstå på den yttersta dagen”, säger Kristus. ”Ty mitt kött är verklig mat och mitt blod är verklig dryck. Den som äter mitt kött och dricker mitt blod förblir i mig och jag i honom.” {Verserna 54-56.}

”Liksom den levande Fadern har sänt mig, och jag lever därför att Fadern lever, så skall också den som äter mig leva därför att jag lever.” {Vers 57.} Hur många har erfarit detta? Hur många erkänner dessa ords sanna innebörd? Tänker vi var och en personligen försöka, att förstå Guds Ord och praktisera det? Om man tror detta ord, är det en gratis nådegåva till envar uppriktigt omvänd själ. Det kan inte köpas för pengar. Vi bör hela tiden medge, att vi inte förtjänar nåden för vår egen förträfflighets skull, ty allt det vi har, är Guds gåva. Han säger till oss: ”Det ni har fått som gåva, ge det som gåva.” {Matteusevangeliet 10:8.}

Vantrons atmosfär är tung och nedtryckande. Det råa flabbet, vitsar och skämt gör själen, som suger i sig näring från Kristus, illamående. Billigt och dåraktigt snack är smärtsamt för Honom. Läs Första Petrusbrevet 1:13-18 med ödmjukt hjärta. De, som njuter av att tala, bör se till att deras ord är ut- och välvalda. Var försiktig med, hur Du talar. Var försiktig med, hur Du framställer den religion Du har accepterat. Kanske anser Du, att det inte är en synd att sladdra och prata strunt, men detta sårar Din Frälsare, och bedrövar himmelska änglar.

Vilket vittnesbörd frambar Petrus? ”Lägg därför bort allt slags ondska, falskhet och hyckleri, avund och förtal. Längta som nyfödda barn efter den rena andliga mjölken, så att ni genom den växer upp till frälsning, då ni nu *har* smakat att Herren är god.” {Första Petrusbrevet 2:1, kursivering i *Svenska Folk-Bibeln* 98.} Här lyfts samma princip tydligt fram igen. Ingen behöver missta sig härvidlag. Om Ni som nyfödda barn önskar Ordets rena (458) mjölk, för att växa därigenom, kommer Ni inte att känna aptit på födan från ont tal, utan all mat av det slaget kommer att genast avvisas, eftersom den, som har smakat och förnummit, att Herren är nådig, inte kan delta vid struntpratets, dårskapens och baktalandets måltid. De kommer att säga bestämt: ”Ta bort denna rätt. Jag vill inte äta sådan mat. Den är inte bröd från Himmelen. Den är mat och dryck från själve Djävulens anda; ty det är hans uppgift, att vara brödernas anklagare.”

Det är bäst för envar, att noga undersöka, vilken mental mat han serveras att äta. När de, som lever för att prata dynga, kommer upphetsade till Er och är redo att säga: ”Rapportera, så skall vi föra det vidare”, stanna då upp tänk över, om samtalet kommer att hjälpa andligt, ge andlig verkningskraft, så att Ni på andlig väg kan äta Guds Sons kött och dricka Hans blod. ”Kom till honom, den levande stenen, som visserligen är förkastad av människor men är utvald och dyrbar inför Gud.” {Första Petrusbrevet 2:4.} Dessa ord säger mycket. Vi skall icke vara tramspratare, eller sladdertackor eller skvallerbyttor; vi skall inte bära falskt vittnesbörd. Gud har förbjudit oss, att samtala dumt eller dåraktigt, dra vitsar, skämta eller säga tomma ord. Vi skall avlägga räkenskap för det vi säger till Gud. Vi kommer att ställas inför Domaren för våra överilade ord, som gynnar vare sig talaren eller lyssnaren. Låt oss alla yttra ord, som leder till uppbyggelse. Kom ihåg Ert värde hos Gud. Låt inte Ert simpla och dåraktiga prat eller felaktiga grundsatser utgöra hela Er kristna erfarenhet.

”... utvald och dyrbar inför Gud.” Tänk efter, alla Ni bekännare av Kristi namn, har Ni smakat och känt, att Herren är nådig? Har detta blivit en del av Er faktiska erfarenhet, som beskrivs i Johannes sex som, att äta Guds Sons kött och dricka Hans blod? Önskar Ni, som nyfödda spädbarn, (459) Ordets rena mjölk, för att växa därav? Har Ni på någon tidpunkt i Era liv blivit sant omvända? Har Ni blivit födda på nytt? Om inte, är det på tiden, att Ni erfar det Kristus sade var nödvändigt för en av judarnas högsta ledare: ”ni måste födas på nytt”, sade Han. ”Den som inte blir född på nytt kan inte se Guds rike.” {Johannesevangeliet 3:7, 3.} Det vill säga,

personen inser inte de nödvändiga förutsättningarna, för att få del i det andliga riket. ”Var inte förvånad över att jag sade att ni måste födas på nytt.” {Vers 7.} Om just Du öppnar sinnet för Guds Ord, och är inställd på, att leva ut detta Ord, kommer ljuset; ty Ordet ger den enfaldige förstånd.

Detta är den utbildning, som alla de studerande behöver. När detta sker, i fall de är omvända, förändras deras hittillsvarande lättsinniga liv. Himmels universum kommer att notera de nya karaktärsdragen. Den ytliga och simpla eller tarvliga nivån lämnas, och fötterna sätts på stegens första stegpinne, som är Kristus Jesus. Vederbörande klättrar sedan stegvis upp mot Himmelen. Kristus uppenbaras i deras anda, i deras ord, i deras handlingar.

”Och låt er själva som levande stenar byggas upp till ett andligt hus, ett heligt prästerskap, som skall frambara andliga offer som Gud tack vare Jesus Kristus tar emot med glädje.” {Första Petrusbrevet 2:5.} Kommer lärare och studerande att granska denna framställning, och se, om de ingår i den skara, som, genom den över måttan stora nåd de erhåller, vinner en erfarenhet i harmoni med den verkligt äkta erfarenhet varje Guds barn måste ha, för att gå vidare till nästa årskurs?

Då Nikodemus kom till Jesus, lade Kristus fram betingelserna för evigt liv inför honom, ja, Han undervisade honom i omvändelsens ABC. Nikodemus frågade: ”Hur kan det ske?” ”Du är Israels lärare”, svarade Kristus, ”och vet inte det.” {Verserna 9-10.} Denna fråga kan ställas till många, som har tunga ansvarsuppgifter som lärare, men som försummar det viktigaste arbete de skall utföra, (460) innan de utexamineras som lärare. Om Kristi ord kommer in i själen, stegras förståndet, och inträder det en mycket djupare andlig kunskap om, vad lärjungaskap och uppriktig efterföljd av Kristus egentligen går ut på. När varje själ möter provningar och besvärligheter, inträffar det avfall. Förrädiska, berusade, högmodiga och självtillräckliga personer vänder sig bort från sanningen, vilket innebär skeppsbrott i tron. Varför? – Därför att de inte har grävt djupt, och därmed danat ett fast fundament. Alltså klamrar de sig inte fast vid den eviga Klippan. När Herrens ord, genom Hans utvalda budbärare, kommer till dem, knorrar de och tycker, att vägen görs för svår. Liksom de, vilka sågs som Kristi lärjungar, men blev missnöjda med Hans ord och inte längre vandrade med Honom, kommer dessa att vända sig bort från Kristus.

”Ingen kan komma till mig, om inte Fadern som har sänt mig drar honom, och jag skall låta honom

uppstå på den yttersta dagen.” Vad eller vem är det, som drar? – ”Det står skrivet hos profeterna: *De skall alla ha blivit undervisade av Gud. Var och en som har lyssnat till Fadern och lärt av honom kommer till mig.*” {Johannesevangeliet 6:44-45, kursivering i *Svenska Folk-Bibeln 98.*} Det finns lyssnande personer, vilka inte lär sig sina läxor som flitiga studerande. De äger en formell gudsvörnad, men de är icke-troende. De känner inte till sanningen i praktiken. De tar ej emot det inympade ordet. ”Lägg därför bort all orenhet och all ondska och ta ödmjukt emot ordet, som är inplanterat i er och som har makt att frälsa era själar. Var ordets görare, inte bara dess hörare, annars bedrar ni er själva. Om någon är ordets hörare och inte dess görare, liknar han en man som betraktar sitt ansikte i en spegel, och när han har sett sig själv i den, går han sin väg och glömmet genast hur han såg ut.” {Jakobsbrevet 1:21-24.} Han tog inte till sig det intryck, som gjordes på hans sinne, då han jämförde sitt handlande med den stora moralspegeln. Han uppfattade inte sina karaktärsbrister. Han bättrar sig inte, utan glömmet alla mottagna intryck, därpå väljer han inte Guds väg, utan sin egen, och fortsätter obotfärdig.

(461) Hör det enda rätta sättet, som varje människa skall handla på, om hon eftersträvar en trygg och allsidig erfarenhet: ”Den som däremot blickar in i frihetens fullkomliga lag och blir kvar i den och inte är en glömsk hörare utan en verklig görare [ty det finns ett arbete att göra, som försummas till själens men eller skada], han blir salig i sin gärning. Om någon menar sig tjäna Gud men inte tyglar sin tunga utan bedrar sitt hjärta, så är hans gudstjänst ingenting värd. Men att ta sig an föräldralösa barn i deras nöd och hålla sig obesmittad av världen, det är en gudstjänst som är ren och fläckfri inför Gud och Fadern.” {Verserna 25-27.} Genomför detta, som ett bevis för ren och obesmittad religion, och Guds välsignelse kommer förvisso att följa i dess släptåg.

”Det står nämligen i Skriften: *Se, jag lägger i Sion en utvald, dyrbar hörnsten, och den som tror på den skall aldrig komma på skam.*” {Första Petrusbrevet 2:6, kursivering i *Svenska Folk-Bibeln 98.*} Lägg märke till bilden i vers fem: ”Och låt er själva som levande stenar byggas upp till ett andligt hus, ett heligt prästerskap, som skall frambära andliga offer som Gud tack vare Jesus Kristus tar emot med glädje.” Alltså utövar dessa levande stenar ett handgripligt och praktiskt inflytande i Herrens andliga hus. De är ett heligt prästerskap, som utför en ren och helig tjänst. De offerar andliga offer, som Gud godtar.

Herren accepterar icke en hjärtlös tjänst, en räcka ceremonier, som i verkligheten är utan Kristus.

Hans barn måste vara levande stenar i Guds byggnad. Om alla ger sig förbehållslöst till Gud, om de upphör med, att ägna sig åt och planera sina nöjen, utflykter och umgås med älskare av förlustelser, och i stället tar till sig maningen: ”att ni inte tillhör er själva? Ni har blivit köpta och priset är betalt. Så förhålliga då Gud i er kropp!”, då kommer de aldrig att hungra eller törsta efter spännande underhållning eller det ständigt nya. Om vi är uppriktigt angelägna om, att vara andliga och inser, att vårt folks frälsning beror på, att vi håller oss till den Eviga Klippan, kommer vi att cementera hela (462) byggnaden på hörnstenen, så att vi inte förvirras och förvittras i vår tro. {Första Korintierbrevet 6:20.}

”För er som tror är den alltså dyrbar, men för dem som inte tror *har den sten som byggnadsarbetarna kastade bort, blivit en hörnsten, en stötesten och en klippa till fall.* De stöter emot den därför att de inte lyder ordet. Så var också bestämt om dem.” {Första Petrusbrevet 2:7-8, kursivering i *Svenska Folk-Bibeln 98.*} Alla män, kvinnor och unga har ett bestämt arbete utpekad åt sig. Men somliga stöter sig emot sanningens ord. Det är inte i harmoni med deras böjelser, och därför vägrar de, att vara Ordets görare. De vill inte bära Kristi ok innebärande fullkomlig lydnad mot Guds lag. De ser detta ok som en börda, och Satan säger till dem, att om de söndrar oket, kommer de att bli som gudar. Ingen skall härska över dem eller diktera åt dem; de kommer att kunna göra, som det behagar dem, och få all frihet, som de önskar sig. Det är riktigt, att de har varit undertryckta och inskränkta på alla sätt och vis i sitt religiösa liv, men deras religiösa liv har varit en fars. Att de blev uttagna som Jesu Kristi medarbetare, för att bära oket med Honom, var deras enda möjlighet till, att uppnå fullkomlig vila och frihet. Hade de följt receptet, skulle de aldrig ha blivit förvirrade.

”Men ni är *ett utvalt släkte, ett konungligt prästerskap, ett heligt folk, ett Guds eget folk, för att ni skall förkunna* [Er egen självtillräcklighet, och dra till Er själva uppmärksamheten samt söka Er egen ära? – Nej, nej, förkunna] *hans härliga gärningar*, han som har kallat er [till ett smaklöst, hårt träldomshus?] från mörkret till sitt underbara ljus.” {Vers 9, kursivering i *Svenska Folk-Bibeln 98.*}

Tänker Ni på den höga position, som är ämnad att bli vår? Skall de, som nämner Kristi namn, lägga bort all ondska? Skall vi beklaga oss under Kristi ok? När Ni går omkring och gömmer på rastlöshet och längtan efter nöjen, och lägger ned mera tid på, att brösta upp och hävda Er till njutningsfullt behag för den naturliga viljan, i stället för att göra Guds vilja, finner Ni då någon

vila? Har Guds tempel byggts upp i Era liv, med tanke på Er lättvindiga syn på kristendomen? ”Uppför er väl (463) bland hedningarna, så att de, när de anklagar er som förbrytare, ser alla goda gärningar ni gör och prisar Gud den dag han uppsöker dem.” {Vers 12.} Skall inte Guds Ord vara vår vägledare och instruktör? Skall någon vara trög i studiet av detta Ord? Skall någon bekännande kristens handlingar skämma ut tron, för att vederbörande vill behaga sina naturliga böjelser? Skall personen, fastän den bekänner sig till sanningen, uppträda på så vis, att tron misshandlas och sanningen – med himmelskt ursprung – vanäras? Vilka har tänkt på och uppskattat de dyrbara tillfällen de har fått under prøvotiden till, att forma en karaktär, som Gud vill kännas vid, eftersom de bär det lydnadsok, som Kristus bar? Vad säger Han om detta? ”Ta på er mitt ok och lär av mig, ty jag är mild och ödmjuk i hjärtat. Då skall ni finna ro för era själar. Ty mitt ok är mildt, och min börda är lätt.” {Matteusevangeliet 11:29-30.}

Många Kristi bekänner bär inte Hans ok. De tror, att de gör det, men om de inte bleve lockade och bedragna av Satan, skulle deras tankar motsvara deras tro och dess stora sanningar. De skulle medge, att Kristi ord även gäller dem: ”Om någon vill följa mig, skall han förneka sig själv och ta sitt kors på sig och följa mig.” {Kapitel 16:24.} Om Ni följer Jesus, är Ni Hans lärjungar; om Ni följer Era egna impulser, Era ohelgade hjärtan, säger Ni var och en klart: ”Jag önskar inte Din väg, Oh Herre, utan min egen.”

Vi behöver överväga situationen, och avgöra, vad våra mål är. Jag hyser ett djupt intresse för unga män och kvinnor, som har skrivit in sig i Herrens här. Min kärlek till Jesus Kristus genomsyrar mig med en kärlek till alla de själar Kristus dog för. Orden: ”vi är Guds medarbetare” betyder mycket. {Första Korintierbrevet 3:9.} Ingen kan bestämma villkoren för Gud. Vi är den levande Gudens tjänare, och alla, som skall utbildas på våra skolor, skall läras upp till medarbetare. (464) De skall verka, för att få korrekta principer. De skall förbinda sig med Kristus i tro. Därmed skapar de stor tillfredsställelse i det himmelska universum. Om varje frivillig i Herrens här gör sitt bästa, gör Gud resten. De skall inte kalla något för sitt eget. När de kämpar för segern, skall de kämpa lagenligt. Ordet skall vara deras undervisare. Ohelgad äregirighet hjälper dem inte framåt, ty endast Gud kan ge dem sann visdom och förståelse; men Han tänker inte samarbeta med Satan. Om de värnar missunnsamhet och ohelig äregirighet, om de kämpar för segern för mänsklig äras skull, fylls sinnet med förvirring. Gör Ert bästa. Gå så snabbt

framåt som möjligt, för att uppnå en hög nivå i andliga ting. Försänk jaget i Jesus Kristus, och ha alltid som mål, att ära Hans namn. Tänk på, att talanger, lärdom, ställning, rikedom och inflytande är gåvor från Gud; de skall därför alltid helgas åt Honom. Försök, att få en utbildning, som kvalificerar Er till, att vara förvaltare av Kristi Jesu mångfaldiga nåd, tjänare under Kristus, som fullgör Hans påbud.

Må alla studerande eftersträva så vidgade vyer som möjligt av sin förpliktelse mot Gud. De skall inte vänta till examen med, att göra ett stort och anmärkningsvärt arbete. Nej, de skall studera allvarligt, hur de kan inleda praktiskt arbete i sina liv, och bära oket med Kristus. Måtte alla impulser vara på Herrens sida. Dra inte Era lärare ned till en låg nivå och ta inte modet från dem. Tyng inte ned dem med en lättsinnig anda och ett obekymrat ignorerande av regler.

Studerande, Ni kan göra denna skola till en första klassens succé, genom att samarbeta med Era lärare, för att hjälpa andra studerande, och nitiskt höja Er själva från en billig, tarvlig, låg standard. Låt alla se, vilka förbättringar man kan göra, för att anpassa sitt uppträdande efter bibliska regler. De, som försöker att höja och förädla sig själva, samarbetar med Jesus Kristus, och förfinas till tal, till temperament, under den Helige Andes kontroll. De bär (465) oket tillsammans med Jesus Kristus. De sprätter inte omkring, oregerliga och egenkära, sökande att tillfredsställa sina egna själviska begär. De gör alla sina ansträngningar tillsammans med Jesus Kristus som budbringare av Hans barmhärtighet och kärlek till andra genom Hans nåd. Deras hjärtan bankar i samklang med Kristi hjärta. De är ett med Kristus i ande, och ett med Kristus i handling. De försöker, att lagra Guds Ords stora rikedomar i sinnet, så att envar kan utföra det arbete Gud har gett honom, varvid de samlar in de klara strålarna från Rättfärdighetens Sol, så att de kan skina inför andra.

Om Ni bara vill vaka och be, samt anstränga Er till det yttersta i den rätta riktningen, kommer Ni att grundligt genomsyras av Kristi Ande och anda. ”Nej, ikläd er Herren Jesus Kristus och ha inte en sådan omsorg om kroppen att begären väcks till liv.” {Romarbrevet 13:14.} Föresatt Er, att Ni skall göra denna skola till en framgång, och om Ni ger akt på undervisningen i Guds Ord, kommer Ni att vinna en förståndsmässig utveckling och moralisk kraft, som till och med kommer att få änglarna att glädja sig, och Gud kommer att glädja Sig över Er med sång. Om Ni står under Guds disciplin, kommer Ni att säkra de fysiska, mentala och moraliska krafternas harmoniska samverkan, liksom den högsta utveckling av Era Gudagivna

förmågor. Måtte inte ungdomens livlighet och sprallighet förvandla Era tillfällen och förmåner till en massa frestelser. Ikläd Er Kristus dag för dag, och under den korta stund, som Ni prövas här nere, måste Ni bevara Er värdighet i Guds kraft, som medarbetare med de högsta krafterna, under skoltiden.

Alla bör säga, jag tänker inte svika. Jag tänker inte förråda mig själv eller mina kamrater genom mitt inflytande, så att vi hamnar i fiendens händer. Jag tänker beakta Herrens Ord: ”såvida man inte sökte skydd hos mig för att sluta fred med mig. Ja, fred må man sluta med mig.” {Jesaja 27:5.} Kom alltid ihåg, att Ni har En på Er sida, som säger till Er: ”Var inte rädda.” ”Jag har övervunnit världen.” {Matteusevangeliet 14:27; Johannesevangeliet 16:33.} Håll i minnet, att Kristus kom som Himmelens Furste, och har involverat Sig i ett evigt krig (466) emot syndens makter. Alla, som förenar sig med Kristus, kommer att vara Guds medarbetare i detta krig.

”Och jag helgar mig för dem”, sade Kristus, ”för att de skall vara helgade i sanningen.” {Johannesevangeliet 17:19.} Herren Jesus är vägen, sanningen och livet; och de, som förenar sig med Honom, ikläder sig Honom, samverkar med Honom, och anpassar sig till sanningens grunder. Genom beskådan blir de genomsytrade av sanningen, och förenar sig med Kristus i, att förvandla avgudarnas levande tempel, så att mänskliga väsen blir renade, förfinade, helgade tempel för den Helige Ande att bo i. ”Jag har gjort ditt namn känt för dem”, sade Kristus, ”och jag skall göra det känt, för att den kärlek som du har älskat mig med skall vara i dem och jag i dem.” {Vers 26.}

Herren har vidtagit omfattande åtgärder, för att skänka oss Sin kärlek som Sin fria och översvallande nådegåva som arv i detta liv och sätta oss i stånd till, att sprida detsamma, när vi bär oket tillsammans med Kristus. Jesus överbringar den cirkulerande livskraften av ren och helgad, Kristusliknande kärlek i alla delar av vår mänskliga natur. När denna kärlek uttrycks i karaktären, uppenbaras den för alla, som vi umgås med. Därmed inser de, att det är möjligt för Gud att formas på insidan, härlighetens hopp. Detta visar, att Gud älskar de lydiga, såsom Han älskar Jesus Kristus; och intet mindre, än detta tillfredsställer Hans önskan för vår skull. Så snart, som det mänskliga väsendet förenas med Kristus i hjärta, själ och ande, älskar Fadern denna själ som en del av Kristus, som en lem i Kristi kropp, där Han fungerar som kroppens härliga huvud. – MSS., den 21. Juni, 1897.

Bibeln på våra Skolor

(467) Det är oklokt, att sända våra unga till universitet, där de ägnar tiden åt, att lära sig grekiska och latin, varvid händer och hjärtan fylls med hedniska författares tankar, som de studerar, för att bemästra dessa språk. De får en kunskap, som inte är alldeles nödvändig, eller i harmoni med den Store Lärarens lärdomar. De, som utbildas på detta sätt, brukar äga stor självkänsla. De tror, att de har nått den högsta av de högsta utbildningar, och skriker stolt fram, som om de inte längre vore elever. De är odugliga för Guds tjänst. Många, som har satsat tid, medel och ansträngning på en tämligen värdelös utbildning, bör satsa på, att få en utbildning, som gör dem till allsidiga män och kvinnor, som är utrustade till ett praktiskt liv. En sådan utbildning kommer att vara av högsta värde för dem.

Vad tar de studerande med sig, när de lämnar våra skolor? Var hamnar de? Vad skall de göra? Har de nödvändig kunskap, för att undervisa andra? Har de utbildats till att bli kloka fäder och mödrar? Kan de fungera som familjeförsörjare och kloka undervisare? Kommer de att skola sina egna barn, så att Gud kan se med välbehag på deras familjer, eftersom de återspeglar familjen i Himmelen? Har de erhållit den utbildning, som verkligen går att kalla för ”högre utbildning”?

Vad är högre utbildning? Ingen utbildning kan kallas för högre utbildning, med mindre den bär Himmelens prägel, med mindre den leder unga män och unga kvinnor till att vara som Kristus, och utrustar dem till, att förestå sina familjer i Guds ställe. I fall en ung man under studietiden inte har fått kunskap i grekiska och latin, eller djupgående insikt om hedniska författares verk, har han inte (468) mist så mycket. Om Jesus Kristus ansett detta slags utbildning vara väsentlig, skulle Han inte ha undervisat Sina lärjungar i konsten, att utföra det största arbete, som har betrotts dödliga, nämligen att framställa Honom för världen. Snarare lade Han helig sanning i deras händer, för att den skulle spridas i världen i sin enkelhet.

Det förekommer situationer, där grekiska och latin behövs. Någon måste studera dessa språk. Det är bra. Men de behöver inte alltid studeras, eller av så många. De, som tror att kunskap om grekiska och latin är väsentlig för en högre utbildning, är närsynta. Ej heller kunskapen om de mysterier, som världens människor kallar för nödvändig vetenskap, är nödvändig, för att komma in i Guds rike. Det är Satan, som fyller sinnet med spetsfundigheter och tradition, som utestänger den högre utbildningen. Denna kommer att gå förlorad jämte eleven.

De, som har tagit emot falsk utbildning, blickar inte upp mot Himmelen. De ser inte Honom, som är det Sanna Ljuset, ”som ger ljus åt alla människor”. {Johannesevangeliet 1:9.} De ser på den eviga verkligheten som fantasibilder, kallar en atom för en värld och en värld för en atom. Om många, som har tagit emot den så kallade högre utbildningen, förklarar Gud: ”Du är vägd på en våg och funnen vara för lätt” – väger för lätt i kunskapen om praktiskt leverne, väger för lätt i kunskapen om bäst bruk av tiden, väger för lätt i kunskapen om, att arbeta för Jesus. {Danielsboken 5:27, kursivering i *Svenska Folk-Bibeln.*}

Den praktiska nyttan hos den undervisning, vilken förmedlades av Honom, som gav Sitt liv för människors frälsning, är ett bevis för det värde Han tillskriver människan. Han gav den utbildning, som allena kan kallas för högre utbildning. Han vände Sig inte bort från Sina lärjungar, för att de inte hade tagit emot undervisning från hedniska lärare. Dessa lärjungar skulle förkunna sanningen, som skulle skaka om världen, men innan de kunde göra detta, innan de kunde bli jordens salt, måste de lära sig nya levnadsvanor, de måste glömma bort mycket, som präster och rabbiner (469) hade lärt dem. Och i dag måste de, som representerar Kristus, dana nya vanor. Teorier, som kommer från världen, måste ges upp. Guds företrädares ord och gärningar måste vara enligt den gudomliga förebilden. De får inte sätta sig i förbindelse med de förnedrande principer och hållningar, som kommer av avgudadyrkan. De kan inte med säkerhet ta emot sin utbildning från dem, som inte känner Gud, och inte erkänner Honom som människornas liv och ljus. Dessa män tillhör ett annat rike. De styrs av en illojal furste, och de tar miste på fantasibilder och verklighet.

Våra skolor är inte, vad de borde vara. Den tid, som bör helgas åt arbete för Kristus, ägnas åt ovärdiga ämnen och självförströelse. Oenigheter medför genast strid. Så var det med judarna. För att försvara personliga meningar och småaktiga intressen, för att tillfredsställa världslig äregirighet, har de förkastat Guds Son. Tiden går. Vi närmar oss världshistoriens sista, avgörande kris. I fall lärarna fortsatt sluter ögonen inför det, som behövs i vår tid, måste de avlägsnas från vår verksamhet.

Många av instruktörerna på nutidens skolor förkunnar, vad bedrägligt är, och leder eleverna igen tämligen obrukbara ämnen, som tar tid, studier och medel, som borde satsas på den högre utbildning, som Kristus kom, för att ge. Han antog mänsklig form, så att Han kunde lyfta det mänskliga tänkandet och bibringade lärdomar, som är väsentliga för evigheten. Han såg, att

världen var inhöljt i Satans bedrägeri. Han såg, att människor inbillade sig, att de hade vunnit det väsentliga, om de kallades för stora i världen. Men de vann inget annat, än döden. Kristus ställde Sig vid världens huvudvägar och smågator, och betraktade folkskarornas ivriga sökande efter lycka, i tron, att de genom alla nya planer hade upptäckt, hur de kunde vara denna världs gudar. Kristus hänvisade människorna uppåt, (470) och berättade för dem, att den enda sanna kunskap är den om Gud och Kristus. Denna kunskap för med sig frid och lycka i det nuvarande livet, och garanterar oss Guds fria gåva, evigt liv. Han uppmanade enträget åhörarna, som människor med förståndsgåvor, att inte ta bort evigheten ur beräkningen. ”Nej, sök först Guds rike och hans rättfärdighet”, sade Han, ”så skall ni få allt det andra också.” {Matteusevangeliet 6:33.} Alltså är Ni Guds medarbetare. För den sakens skull har Jag köpt Er med Mitt lidande, Min förödmjukelse och död.

Den stora läxa de unga skall lära sig, är att de, som gudstillbedjare, skall värna om Bibelns grundregler, och låta världen komma i andra hand. Gud önskar, att alla skall läras, hur de kan utföra Kristi gärning, och gå genom portarna till Himmelens stad. Vi skall inte låta världen omvända oss; vi skall allvarligt anstränga oss, för att omvända världen. Kristus har gjort det till vår förmån och plikt, att ställa oss upp för Honom under alla omständigheter. Jag ber föräldrarna, att sätta sina barn i skola, där de inte kommer att förtrollas av en falsk utbildning. Deras enda trygghet ligger i, att lära sig av Kristus. Han är den stora kämpunkten, världens Ljus. Alla andra ljus, all annan visdom är värdelös.

Män och kvinnor är köpta med Kristi, Guds enfödde Sons, blod. De är Kristi egendom, och deras utbildning och upplärning skall tillhandahållas, inte med hänsyn till detta kort och osäkra liv, utan till det eviga livet, som mäter sig med Guds liv. Det är inte Hans plan, att de tjänare Han har köpt, skall lära sig, att tjäna mammon, att få mänskligt beröm, mänsklig ära, eller vara världen underdånig.

”Jesus sade till dem: Sannerligen, sannerligen säger jag er: Om ni inte äter Människosonens kött och dricker hans blod, har ni inte liv i er. Den som äter mitt kött och dricker mitt blod har evigt liv, och jag skall uppväcka honom på den yttersta dagen. Ty mitt kött är verklig mat, och mitt blod är verklig dryck. Den som äter mitt kött och dricker mitt blod förblir i mig och jag i honom. Såsom den levande Fadern har sänt mig, och jag lever för Faderns skull, så skall också den (471) som äter mig leva för min skull.” {Johannesevangeliet 6:53-57, *Reformations-*

Bibeln. } Detta är livets begreber världens Genlöser brugte, för jordens grundvold blev lakt. Giver lærerne på våra skoler de studerände lives bröd att spise? Många av dem leder deres studerände över det samme spor som de själva har betrådt. De tror att det är den eneste riktige måde. De giver de studerände föde som icke støtter åndeligt liv, men som får dem, der tager del i det, till att dö. De är fascineret av det som Gud icke forlånger att de skal vide.

De lærere som, liksom præsterne och herskerne, är uppsat på att føre deres studerände över den samme gamle sti, som völden fortsätter med att resa på, vilt komma i ännu större mörke. De som kunde vara medarbetare sammen med Kristus, men som foraktede budbringerne och deres budskap, vilt miste deres betydning. De vilt vandre i mörke, utan att vide att de snubler. Dessa är parat till att bliva bedraget av de sidste dags bedrag. Deres tanker fyllas av minre betydningsfulle interesser, och de mister velsignelsen att bære åg sammen med Kristus, och vara medarbetare sammen med Gud.

Det såkaldte kundskapens træ är blivit et redskap till död. Satan har vävet sig själva kunstnerisk in, med hans læresætninger, hans falske teorier, in i den undervisning der gives. Ut från kundskapens træ säga honom de mest behagelige och smigrände ord om den högonre utbildning. Tusinnevis tager del i detta träs frugt. Tusinnevis tager del i detta träs frugt, men for dem betyder det död. Kristus säga till dem: »I bruger pengaar på det som icke är bröd. I bruger era Guds-betroede talenter på att få en utbildning, som Gud erklærer for tåbelighed.«

Satan bestræber sig på att få alla fordele. Honom ønsker icke endast att sikre sig de studerände, men också lærerne. Honom har lakt sina planer. Forklædt som en ljustets enkel, vilt honom vandre på jorden som en der gør undere. Med et smukt sprog vilt honom komma med upphøgende følelser. Honom vilt säga gode ord, och utføre gode gärninger. Kristus vilt personificeres, men på et punkt vilt der vara markant forskel. Satan vilt vände (472) folk från Guds lov. På trods av detta, vilt honom efterligne retfærdigheden, så honom om muligt, endog kan føre de utvalgte veld. Kronede øverhoveder, præsidenter, herskere på høgon steder, vilt bøgon sig for hans falske teorier. I stedet for att giva plads till kritik, splid, jalousi och rivalisering, skal de på våra skoler vara ét i Kristus. Endast derved kan de modstå årkebedragerens fristelser.

Tiden går, och Gud kalder på alla vaktfolk att vara på sitt sted. Honom har funnit det riktigt att lede oss till en krise der är større, än da våra Frælser kom første gång. Vad skal vi gøre?! Guds

Helligånd har fortalt oss vad vi skal gøre; men, liksom jøderne på Kristi tid forkastede ljustet och valgte mørke, ligeledes vilt den religiøse völden forkaste budskapet i dag. Månskorer der bekænder sig till guds-frygt har foraktet Kristus genom hans budbringerer. Liksom jøderne, forkaster de Guds budskap. Jøderne spurgte om Kristus: "Vem är detta? Är det icke Jossefs søn?" Var honom icke den Kristus som jøderne ventede på? Så i dag är de agenter som Gud sänder, icke de månskorer har ventet på. Men Herren vilt icke fråga någon månskorer, vem der skal sændes. Honom vilt sände dem honom vilt. Månskorer vilt icke kunde forstå hvorfor Gud sänder det ene eller den anden. Hans arbejde vilt nok vække nysgerrighed. Gud vilt icke stille denna nysgerrighed; och hans ord vilt icke vände tomt tillbaka.

Alla som tror ordet skal gå i gång med arbetat med att berede et folk till att stå på Guds beredelsesdag. I de sidste får år är der gjort et seriøst arbejde. Alvarlige fråga har foruroliget deres tanker som tror den nærværende sanning. Ljustet från Retfærdighedens Sol har skinnit på alla steder, och någon har taget emot det, och holdt vid det. Arbetat är blivit ført fram i Kristi linjer.

Enhver sjæl som nævner Kristi navn bør vara i tjänaste. Alla bör säga: »Här är jag, sænd mig.« De læber som är villig till att tala, vilt, selvom de är urene, bliva berørt av det levende kul, och bliva rensat. De vilt kunde säga ord (473) som brænder væg till sjælen. Tiden vilt komma var månskorer skal aflægge regnskap for de sjæle som skulle giva ljustet, men som icke har fått det. Dem som undlod att gøre deres plikt, som har fått ljust, men som icke har bevaret det, så att ingen får det, klassificeres i himlens bøker med dem som är fjænder med Gud, icke underlakt hans vilje eller under hans vægledning.

Der bør vara en kristen inflydelse på våra skoler, våra sanatorier, och våra forlagshuse. Under Satans ledelse, bliver der dannet forbund, och vilt bliva formet till att fordunkle sanningen med månskorkolig inflydelse. Dem som slutter dessa forbund vilt aldrig høre vælkomsten: »Væl du gode och tro tjænar; . . . gå in till din Herres glædje.« De redskaper som Gud sætter i værk skal gå framad, och icke gå på kompromis med mørkets kræfter. Der skal gøres mycket mera i Kristi linjer, än der är gjort hidtil.

Enhver studerände bør værne om fullstændig renhed. Alla månskorkosinne bør vände sig i årbødig oppmærksomhet till Guds oppnærede ord. Ljust och nåde vilt gives till dem, som sådan adlyder Gud. De vilt beskue forunderlige ting ute i hans lov. Stora sanninger, som har ligget upåaktet

och uset hen siden pinsefestens dag, skal skinne från Guds ord i deres opprinnelige renhed. Dem som virkelig elsker Gud vilt Den Heliga Ande oppenbare de sanninger som toner ut av sinneet, och vilt också oppenbare de sanninger som är helt nye. Den som spiser Guds Söns köd och drikker hans blod vilt framføre den sanning från Daniels och Uppenbarings bökerne der är inspireret vid Den Heliga Ande. De vilt utløse kræfter der icke kan underkues. Börnenes läber vilt bliva åbnet for att forkynde de hemmeligheder der är blivit skjult for människors tanker. Herren har valgt denna världens tåbelige ting till att forvirre den kloge, och denna världens svage ting till att forvirre den mächtige.

(474) Bibeln bör icke bringes in på våra skoler och bliva klemmt ine mellem hedenskap. Bibeln måste gøre grundværket och undervisningsemnet i utbildningn. Det är riktigt att vi vid mycket mera om den levände Guds ord än vi vidste tidligere, men der är ännu mycket att lära. Det bör bruges som den levände Guds ord, och påskönnes som det förste och sidste och bedste i alt. Så vilt den sanne åndelige vækst kunde ses. De studerände vilt utvikle sunde religiöse karaktertræk, fordi de spiser Guds söns köd och drikker hans blod. Men i fall sjælesundheten icke overvåges och får næring vilt den forfalde. Forbliv i ljusets kanal. Studér Bibeln. Dem som tjænar Gud trofast vilt bliva velsignet. Honom som icke lader det pålidelige arbejde vara ulønnet, vilt krone alla loyalitets och renhedshandlinger med særlige tegn på hans kærlighet och bifald. — *The Review and Herald*, 17.august, 1897.

Videre studium

En lektie från de tre hebræiske unge, *Signs of the Times*, 2.september, 1897
 Vad I tänker om Kristus? *The Youth's Instructor*, 16.september, 1897
 Uddannelsens sanne formål, *The Youth's Instructor*, 31. marts, 7.april, 1898
 Vittnesbörd, *The Youth's Instructor*, 5.maj, 1898
 Föräldres ansvar, *The Review and Herald*, 10.maj, 17, 1898
 Den usynlige vaktman, *The Youth's Instructor*, 19.maj, 26, 1898
 Guds ord våra lärebog, *The Youth's Instructor*, 30.juni, 7.juli, 1898
 Bön är våra fästning, *The Youth's Instructor*, 18.august, 1898
 Och Guds nåde var över honom, *The Youth's Instructor*, 8.september, 1898
 Den högonre utbildning, *The Youth's Instructor*, 8.december, 1898
 Som et barn, *Den stora mester*, 68-74 (1898)
 Påskebesøget, *Vændpunkten*, s. 75-83 (1898).

Särskilda Vittnesbörd om Politik

(475) Till lärare och ledare på våra skolor De, som har ansvar på våra institutioner och våra skolor, måste noga vakta sig själva, så att de med sina ord och åsikter inte leder de studerande på villovägar. De, som undervisar i Bibeln på våra skolor och våra institutioner, har ej tillåtelse, att tydliggöra sina ställningstaganden för eller emot politiker eller partier, ty därigenom upprör de andras sinnen och leder dem till, att försvara sina älsklingsteorier. Ibland dem, som bekänner sin tro på den nuvarande och närvarande sanningen, finns det vissa, som härigenom eggas upp till, att uttrycka sina hållningar och politiska preferenser, så att split uppstår i församlingen.

Herren vill, att Hans folk begraver den politiska frågan. Rörande denna fråga är tysthet värtalighet. Kristus kallar Sina efterföljare till, att enas om evangeliets rena grundsatser, som tydligt oppenbaras i Guds Ord. Vi skall förvisso inte rösta på politiska partier; för vi vet inte, vem vi röstar på. Vi skall alls icke delta i något politiskt planerande. Vi skall ej arbeta, för att behaga andra, som använder sitt inflytande till, att motverka trosfriheten, och sätta i verket förtryck, som leder eller tvingar nästan till Söndagens helighållande. Veckans första dag skall inte helgas. Den är en falsk vilodag, och medlemmarna av Herrens familj kan inte gå samman med dem, som upphöjer denna dag, och överträder Guds lag, genom att kliva på Hans Sabbat. Guds folk skall inte rösta fram personer till olika ämbeten; för gör de detta, blir de delaktiga i deras synder, som vederbörande begår i dessa ämbeten.

Vi skall inte ingå kompromiss angående principer, och ge efter för åsikter och fördomar, som vi måhända gynnad, innan vi förenade oss med Guds laglydiga folk. Vi har (476) skrivit in oss i Herrens här, och vi skall inte kämpa på fiendens sida, utan på Kristi sida, där vi förenas i en helhet, i inställning, i handlande, i ande och i gemenskap. De, som är kristna, är i verkligheten grenar på den sanna vinstocken, och bär samma frukter som vinstocken. De handlar i samklang, i kristen gemenskap. De bär inga politiska emblem, utan Kristi emblem.

Vad skall vi då göra? – Låta den politiska frågan vara. ”Gå inte som omaka par i ok med dem som inte tror. Vad har väl rättfärdighet med orättfärdighet att göra? Eller vad har ljus gemensamt med mörker? Hur kan Kristus och Beliar komma överens? Eller vad kan den som tror dela med den som inte tror?” {Andra Korintierbrevet 6:14-15.} Vad kan dessa parter ha gemensamt? Det kan inte förekomma någon

gemenskap, någon kommunikation. Ordet gemenskap betyder deltagande, partnerskap. Gud använder de starkaste bilder, för att visa, att det inte förekommer något sammansmältande mellan världsliga partier och dem, som söker Kristi rättfärdighet. Vilket samband kan det vara mellan ljus och mörker, mellan sanning och orättfärdighet? – Inget alls. Ljus representerar rättfärdighet; mörker, villfarelse, synd, orättfärdighet. De kristna har dragits ut ur mörkret och in i ljuset. De har iklätt sig Kristus, och de bär sanningens och lydnadens emblem. De behärskas av upphöjda och heliga principer, som Kristus uttryckte i Sitt liv. Men världen behärskas av vanärens och orättfärdighetens principer.

”Därför, då vi genom Guds barmhärtighet har denna tjänst, så tappar vi inte modet. Vi har av sagt oss allt hemligt och skamligt och använder inga knep. Vi förfalskar inte Guds ord utan lägger öppet fram sanningen och anbefaller oss själva inför Gud åt varje människas samvete. Är vårt evangelium dolt, så är det dolt för dem som går förlorade. Ty den här tidsålderns gud har förblindat de otroendes sinnen, så att de inte ser ljuset som strålar ut från evangeliet om Kristi härlighet – han som är Guds avbild. (477) Vi predikar inte oss själva, utan Jesus Kristus som Herren, och oss som era tjänare för Jesu skull. Ty Gud som sade: ’Ljus skall lysa fram ur mörkret’, han har låtit ljus lyss upp våra hjärtan, för att kunskapen om Guds härlighet, som strålar fram i Kristi ansikte, skall sprida sitt sken.” {Kapitel 4:1-6.} Här ställs två partier fram i ljuset, och det visas, att de inte kan ingå förbund.

De lärare i församlingen eller i skolan, som utmärker sig med sin iver för politik, bör genast fråntas sitt arbete och ansvar; för Herren kommer inte att samarbeta med dem. Tiondet bör inte ges åt någon, som talar om politiska ämnen. Varje lärare, predikant eller lärare inom våra led, som gärna luftar sina politiska åsikter, bör omvändas till tro på sanningen, eller ge upp sitt arbete. Hans inflytande skall gälla som Guds medarbetare, för att vinna själar åt Kristus, annars måste hans licens tas ifrån honom. I fall han inte ändrar sig, kommer han att göra skada, och endast skada.

Jag vill i Herrens namn säga till lärarna på våra skolor: Gå till Ert utsedda arbete. Gud kallar Er inte till, att träda in i politiken. ”... ni är alla bröder”, tillkännager Kristus, ”och som ett skall Ni stå under Furst Emanuels banér.” ”Och nu, Israel, vad begär HERREN, din Gud, av dig annat än att du fruktar HERREN, din Gud, att du vandrar på alla hans vägar, att du älskar honom och att du tjänar HERREN, din Gud, av hela ditt hjärta och av hela din själ, så att du håller HERRENS bud och hans stadgar, som jag i dag

ger dig för att det skall gå dig väl. . . . Ty HERREN, er Gud, är gudarnas Gud och herrarnas Herre, den Gud som är stor och väldig och inger fruktan, som inte är partisk och inte tar mutor. Han skaffar den faderlöse och änkan rätt, han älskar främlingen och ger honom mat och kläder. Också ni skall älska främlingen för ni har själva varit främlingar i Egyptens land. HERREN, din Gud, skall du frukta, honom skall du tjäna, honom skall du hålla dig till, och vid hans namn skall du avlägga din ed. Han är din berömmelse, han är din Gud”. {Matteusevangeliet 23:8; Femte Moseboken 10:12-13, 17-21.}

(478) Herren har gett stort ljus och privilegier till Sitt folk. ”Se, jag har lärt er stadgar och föreskrifter”. Han säger: ”Ni skall hålla och följa dem, och det skall tillräknas er som vishet och förstånd av andra folk. När de får höra om alla dessa lagar skall de säga: ’I sanning, detta stora folk är ett vist och förståndigt folk.’ Ty finns det något annat stort folk som har gudar som är så nära det som HERREN, vår Gud, är nära oss, så ofta vi åkallar honom? Och finns det något annat stort folk som har stadgar och föreskrifter som är så rättfärdiga som hela denna lag som jag i dag lägger fram för er? Men tag dig till vara och akta dig väl, så att du inte glömmet vad dina ögon såg och inte låter det vika ifrån ditt hjärta under alla dina livsdagar utan berättar för dina barn och barnbarn”. {Femte Moseboken 4:5-9.}

Som ett folk skall vi stå under Jesu Kristi banér. Vi skall helga oss själva åt Gud som et utskilt och särskilt folk. Han talar till oss och säger: ”Böj ert öra hit och kom till mig! Hör, så får er själ leva! Jag vill sluta med er ett evigt förbund: Ni skall få den trofasta nåd som jag lovade David.” ”I rättfärdighet skall du bli befäst. Förtryck skall vara fjärran från dig, du har ingenting att frukta. Förskräckelse skall vara borta, den skall inte komma dig nära. Om man sammangaddar sig mot dig, kommer det sålunda från mig . . . Inget vapen som smids mot dig skall ha framgång, och varje tunga som upphäver sig mot dig skall du i domen döma skyldig. Detta är HERRENS tjänares arvedel, och deras rättfärdighet kommer från mig, säger HERREN.” {Jesaja 55:3; 54:14-17.}

Jag kallar Er, mina bröder, som är utsedda till utbildare, till att förändra Ert handlingssätt. Det är ett misstag, att Ni länkar Era intressen till vilket som helst politiskt parti, och röstar med eller för dem. De, som står som utbildare, som förkunnare, som Guds medarbetare inom alla verksamhetsgrenar, har inga strider att utkämpa i den politiska världen. De har sitt medborgarskap i (479) Himmelen. Herren kallar dem till, att stå som ett utvalt och särskilt folk. Han vill inte uppleva splittring ibland de troende. Hans folk

skall äga förlikningens förmågor. Är det deras uppgift, att skaffa sig fiender i den politiska världen? – Nej, nej. De skall stå som medborgare i Kristi rike, bära banéret med inskriften: ”Guds bud och Jesu tro”. De skall känna bördan av ett bestämt verk, ett bestämt budskap. Vi har ett personligt ansvar, och detta skall uppenbaras för det himmelska universum, inför änglar, och inför människor. Gud manar oss inte till, att förmera vårt inflytande, och blanda oss med samhället samt binda oss till människor inom politiken, utan att vara enskilda delar av Hans stora helhet, jämte Kristus som vårt huvud. Kristus är vår Furste, och som Hans undersåtar skall vi utföra det arbete Gud har berett åt oss.

Det är av högsta vikt, att de unga förstår, att Kristi folk skall vara förenat till ett; för denna enhet binder människor till Gud med kärlekens gyllene band, och ålägger envar, att arbeta för sina medmänniskor. Vår frälsnings Härförare dog för mänskosläktet, så att människor kan göras till ett med Honom och med varandra. Som medlemmar av mänskofamiljen är vi var och en delar av en mäktig helhet. Ingen själ kan göras oberoende av de andra. Det skall inte råda partistrid i Guds familj; allas välgång bidrar till flockens lycka. Ingen skiljemur skall byggas upp mellan människa och människa. Kristus, som det stora centret eller navet, måste förena alla till ett.

Kristus är vår lärare, vår härskare, vår styrka, vår rättfärdighet; och hos Honom är vi förpliktade till, att avsky allt uppförande, som medför split. Världens stridsfrågor skall inte vara underlag för våra samtal. Vi skall mana världen till, att skåda en upplyft Frälsare, genom vilken vi är avhängiga av varandra och av Gud. Kristus lär Sina undersåtar, att ta efter Hans dygder, Hans saktmod och ödmjukhet, Hans godhet, tålmod och kärlek. Därigenom helgar (480) Han hjärta och hand till Sin tjänst, gör Han människor till en kanal, varigenom Guds kärlek flyter i rika strömmar till andras välsignelse. Det får ej förekomma skuggan av strid ibland sjundedags-adventister. Frälsaren inbjuder varje själ: ”Kom till mig, alla ni som arbetar och bär på tunga bördor, så skall jag ge er vila. Ta på er mitt ok och lär av mig, ty jag är mild och ödmjuk i hjärtat. Då skall ni finna ro för era själar. Ty mitt ok är mildt, och min börda är lätt.” {Matteusevangeliet 11:28-30.} Den, som närmast återger fullkomligheten hos Kristi gudomliga välgärningar, skapar glädje hos Himmelens änglar. Fadern gläder Sig över honom med sång; ty visst verkar vederbörande i Mästarens anda – han eller hon är ett med Kristus, som Han är ett med Fadern?

I våra tidskrifter skall vi inte upphöja inflytelserika människors arbete och karaktär, och

hela tiden framhålla mänskliga väsen för folk. Men just Du kan lyfta upp Kristus, vår Frälsare, så mycket Du vill. ”Och vi alla som med avtäckt ansikte skådar Herrens härlighet som i en spegel, vi förvandlas till en och samma bild, från härlighet till härlighet [från karaktär till karaktär]. Det sker genom Herren, Anden.” {Andra Korintierbrevet 3:18.} De, som älskar och tjänar Gud, skall vara världens ljus, de skall stråla klart mitt i det moraliska mörkret. Men på platser, som har fått det största ljus, där evangeliet har förkunnats flitigast, har folk, fäder, mödrar och barn påverkats av en kraft från nedan, som förenar dem med världsliga företaganden och verksamheter.

Det råder stor blindhet i församlingarna, och Herren säger till Sitt folk: ”Vad kan ett Guds tempel ha för gemenskap med avgudarna? Vi är den levande Gudens tempel, ty Gud har sagt: *Jag skall bo hos dem och vandra med dem, och jag skall vara deras Gud, och de skall vara mitt folk.* Därför säger Herren: *Gå ut från dem och skilj er från dem och rör inte vid något orent. Då skall jag ta emot er, och jag skall vara er Fader, och ni skall vara mina söner och döttrar, säger Herren, den Allsmåttige.*” {Kapitel 6:16-18, kursiveringar i Svenska Folk-Bibeln 98.}

(481) Betingelsen, för att bli mottagen i Herrens familj, är att lämna världen, skilja sig från hela dess besmittande inflytande. Guds folk skall inte befatta sig med något slags avgudadyrkan. De skall uppnå en högre standard. Vi skall särskiljas från världen, och så säger Gud: ”Jag skall ta emot Er som medlemmar av Min kungliga familj, som barn till den himmelske Kungen.” Som sanningstroende skall vi vara långt från synden och syndares praxis. Vårt medborgarskap är i Himmelen.

Vi bör mera klart erkänna värdet av de löften Gud har gett oss, och uppskatta den ära Han har gett oss mera djupt. Gud kan ej ge dödliga människor någon högre ära, än att uppta dem i Sin familj, varvid Han skänker dem förmånen, att kalla Honom för Far. Det är ingen degeneration, att bli ett Guds barn. ”Därför skall mitt folk lära känna mitt namn, därför skall det på den dagen förstå att jag är den som säger: Se, här är jag!” {Jesaja 52:6.} Herren Gud den Allsmåttige regerar. ”Hur ljuvliga är inte glädjebudbärarens fotsteg när han kommer över bergen och förkunnar frid, bär fram goda nyheter och förkunnar frälsning och säger till Sion: ’Din Gud är konung!’ Hör, dina väktare ropar med hög röst, de jublar alla, ty de skall med egna ögon få se HERREN vända tillbaka till Sion.” {Verserna 7-8.}

Varför skall mänskliga väsen visas så stor uppmärksamhet, när den evige Guden förekommer så sällan i tankarna? Varför är de, som hävdar sig vara barn till den himmelske Kungen, så upptagna av tingen i denna värld? Låt Herren bli upphöjd. Låt Herrens ord bli stort. Människor måste sättas lågt, och Herren bör upphöjas. Kom ihåg, att jordiska riken, nationer, monarker, statsmän, rådgivare, stora härar och all världslig storhet och härlighet är som damm i vågskålen. Nationerna har räkenskaper att avlägga inför Gud. Alla riken skall slås ned. Mänsklig (482) myndighet skall göras värdelös och om intet. Kristus är världens Kung, och Hans Rike skall upphöjas.

Herren önskar, att alla förmedlare av budskapet för dessa sista dagar skall se den stora skillnaden mellan religionsbekännare, som inte är Ordets görare, och Guds barn, som helgas genom sanningen, som har den tro, som verkar genom kärlek och renar själen. Herren talar till dem, som hävdar sig tro sanningen för denna tid, och likväl inte ser något ologiskt i, att delta i politik, blanda sig i dess strider under dessa yttersta dagar, liksom de omskurnas beblandelse med de oomskurna, och därför förklarar Han, att Han kommer att utplåna bägge klasser tillsammans, utan att göra skillnad på person. De gör ett arbete, som Gud inte har ålagt dem att göra. De vanäras Gud med sin partiskhet och stridighet, och Han kommer att fördöma bägge på samma sätt.

Frågan kan ställas: Skall vi inte sluta något som helst förbund med världen? Herrens Ord skall vara vår vägledning. Varje förbindelse med hedningarna och icke-troende, som identifierar oss med dem, är förbjuden genom Ordet. Vi skall dra ut från dem och vara åtskilda. Vi skall under inga omständigheter länka oss samman med dem, i deras planer eller med deras arbete. Men vi skall inte isolera oss. Vi skall göra allt det goda mot världsligt sinnade personer, som vi över huvud taget kan. Detta har Kristus gett oss ett exempel på. Då Han blev inbjuden till måltider med tullindrivare och syndare, avvisade Han det inte; för Han kunde inte nå denna klass på annat sätt, än att blanda Sig med den. Vid alla tillfällen gav Han dem ordens och inflytandets talenter. Han öppnade de samtalsämnen, som förde fram eviga angelägenheter inför deras sinnen. Och denne Lärare påbjuder oss: "Låt på samma sätt ert ljus lysa för människorna, så att de ser era goda gärningar och prisar er Fader i himlen." {Matteusevangeliet 5:16.} När det gäller nykterhetsfrågan, inta Er hållning utan vacklande. Var fasta som en klippa. Delta icke i andra människors synder. Oärliga affärer, med troende eller icke-troende, bör (483) tillrättavisas; och i

fall åthutningarna inte hjälper, lämna dem och gå Er egen väg.

Det är en stor vingård att uppodla; men så länge som kristna verkar ibland icke-troende, skall de inte se ut som de världsliga. De skall inte lägga ned sin tid på, att tala politik eller handla som politiker; ty därigenom ger de fienden tillfälle, att träda in och skapa osämja och disharmoni. De förkunnare, som vill tjäna som politiker, bör fråntas sin pastorslicens; ty detta arbete har Gud inte gett till vare sig hög eller låg ibland Sitt folk. Gud kallar på alla, som tjänar i ord och lära, att bestämt stöta i basunen. Alla, som har tagit emot Kristus, predikanter och lekfolk, skall resa sig upp och skina; för den stora faran väntar runt hörnet. Satan rör upp jordens krafter. Allt i världen är i förvirring. Gud kallar på Sitt folk, att hålla det banér högt, som är stämplat med den tredje ängelns budskap. Vi skall inte komma till Kristus genom någon människa, utan genom Kristus skall vi lära oss det arbete Han har gett oss att göra för andra.

Gud manar Sitt folk med dessa ord: "Gå ut från dem och skilj er från dem". Han ber om, att den kärlek, som Han har visat dem, skall gengäldas och uppenbaras genom villig lydighet mot Hans bud. Hans barn skall skilja sig från politiken, från varje allians med icke-troende. De skall inte dela världens intressen. "Bevisa Er allians med Mig", säger Han, "genom att ställa Er upp som Mina utvalda arvtagare, som ett folk nitiskt för goda gärningar." Delta inte i politiska strider. Skilj Er från världen, och avhåll Er från, att föra in uppfattningar i församlingen eller skolan, som leder till strid och oordning. Oenighet är det moraliska gift, som själviska människor för in i systemet. Gud önskar, att Hans tjänare skall få klara begrepp, sann och ädel värdighet, så att deras inflytande ger prov på sanningens kraft. Kristenlivet skall inte vara ett hafstartat, känslodarrande liv. Sant kristet (484) inflytande utövat, för att uträtta det arbete Gud har berett åt oss, är en dyrbar hjälp, och den skall inte förenas med politik, eller vara del i förbund med icke-troende. Gud skall vara den tilldragande mittpunkten. Alla människosinnen, som den Helige Ande bearbetar, kommer att mättas hos Honom.

Gud manar lärare vid våra skolor, att slå dövörat till för politiska frågor. Inför kunskapen om Gud på våra skolor. Er uppmärksamhet kommer att riktas mot världsligt kloka män, som inte är kloka nog, att förstå Bibelns ord om lagarna i Guds rike; men vänd Er bort från dessa till Honom, som är källan till all visdom. Sök först Guds rike och Hans rättfärdighet. Gör detta till det första och sista. Sök på allvar, att lära känna Honom, vars

vänskap innebär evigt liv. Kristus och Hans rättfärdighet är själens frälsning. Lär de små barnen, vad lydighet och underdånighet betyder. Vetenskap, litteratur, målarkonst och musik och allt, vad världens lärdom kan undervisa i, skall inte sättas i främsta rummet på våra skolor. Låt kunskapen om Honom, som vårt eviga väl kretsar runt, inta första platsen. Plantera i de studerandes hjärtan det, som smyckar karaktären och utrustar själen, genom Andens helgelse, och förmedlar lärdomar från den störste Lärare, som världen någonsin har känt. Därigenom kommer de studerande att utrustas till, att bli arvingar till Guds rike. – *Brev 95*, den 16. Juni, 1899.

Så vid alla Vatten

(487) På invitation deltog jag i ett möte, som hölls i Healdsburg i förbindelse med skolårets avslutning, den 29. Maj, 1903. Jag glädde mig över, att se lärare och elever vara eniga om, att inte gå igenom de tröttande och gagnlösa ceremonier, som brukar höra till en skolavslutning. I stället ägnades allas krafter, in i det sista, åt ett nyttigt studium.

Fredag förmiddag överlämnades examensbevisen raskt till dem, som de var ägnade till, och så kunde studerande och lärare gemensamt uppsöka ett vittnesbördsmöte, där många berättade om allt det goda de hade fått fritt från Gud under loppet av året.

Sabbat förmiddag talade jag till en stor åhörarskara i Healdsburg-församlingens rymliga möteshus. Studerande och lärare satt längst fram, och jag fick privilegiet, att visa dem deras ansvar som Guds medarbetare. Frälsaren kallar våra lärare och elever till, att utöva en verkningsfull tjänst som människofiskare.

Om aftonen samlades en stor åhörarskara i kyrkan, för att lyssna på ett musikprogram av broder Beardslee och hans elever. God sång är en viktig del av gudstillbedjan. Jag är glad för, att broder Beardslee övar sina studerande, så att de kan vara sångevangelister.

Jag glädde mig storligen åt det jag såg på skolan. Under det gångna året hade den varit väldigt framgångsrik. Både lärare och elever hade nått allt högre i det andliga livet. Under loppet av det senaste året inträffade det anmärkningsvärt många omvändelser. Förlorade får återfanns och vände tillbaka till fällan. – *The Review and Herald*, den 14. Juli, 1903.

Arbetet på våra Utbildningsanstalter

(488) Arbetet på våra högskolor och träningskolor bör stärkas år för år.

Ingen tid at spilde

Tiden er kort. Overalt er der brug for medarbejdere for Kristus. Der bør være et hundrede alvorlige, trofaste medarbejdere i hjemme- og udenlandske missionsmarker hvor der nu er en. Hovedvejene og bivejene er stadig ubearbejdede. Der bør fremholdes presserende grunde for dem, som nu burde engageres i missionsarbejde for Mesteren.

Ingen tid att spilla

Tiden är kort. Överallt är det behov av medarbetare åt Kristus. Det bör finnas ett hundra allvarligt satsande, trofasta medarbetare inom den inhemska och utländska missionen, där det nu förekommer en. Huvudvägarna och bivägarna är fortsatt obearbetade. Stundens allvar bör betonas för dem, som nu skall engageras i missionsarbete för Mästaren.

De tecken, som visar att Kristi ankomst är nära, uppfylls raskt. Herren kallar våra unga till, att arbeta som kolportörer och evangelister, att gå från dörr till dörr på platser, som ännu inte har hört talas om sanningen. Han talar med dessa ord till våra unga män: ”ni inte tillhör er själva? Ni har blivit köpta och priset är betalt. Så förhärliga då Gud i er kropp!” {Första Korintierbrevet 6:19-20.} De, som kommer att gå ut och arbeta under Guds ledning, kommer att välsignas i hög grad. De, som i detta liv gör sitt bästa, kommer att utrustas för det framtida, eviga livet.

Herren kallar frivilliga, som tar ställning fullt och fast på Hans sida och förpliktar sig till, att förena sig med Jesus från Nasaret i, att utföra det arbete, som nödvändigtvis måste göras nu i denna tid.

Det är många unga män och kvinnor ibland oss som, i fall lockelser läggs i deras väg, naturligt nog kommer att satsa på flera års studier i Battle Creek. Men kommer det att betala sig? Guds folk skall bruka sina talenter till, att ge världen det sista budskapet om nåd. Herren manar dem, som är knutna till våra hälsohem, förlagshus och andra inrättningar, att öva upp de unga i evangeliskt arbete. Vår tid och våra pengar skall inte användas så (489) mycket på, att upprätta sanatorier, födoämnesfabriker, födoämneslager och restauranter, så att andra verksamhetsområden försummas. Unga män och unga kvinnor, som borde engageras i förkunnartjänsten, i Bibelarbetet och i kolportörsverksamheten, bör inte bindas till mekaniska yrken.

De unga skall uppmuntras till, att gå på våra skolor, vilka bör bli allt mera lika profetskolorna. Våra skolor har upprättats av Herren; och om de leds i samklang med Hans planer, kommer eleverna där att snabbt förberedas på, att engagera sig i olika grenar av missionsarbetet. Somliga kan läras upp till, att gå ut på fältet som missionerande sjuksköterskor, andra som kolportörer, en del som evangelister, vissa som lärare, och åter andra som tjänare inom evangeliets förkunnelse.

Herren har tydligt instruerat mig, att våra ungdomar inte skall uppmuntras till, att lägga ned lika mycket tid och kraft på läkarmissionsarbetet, såsom har skett på senare tid. Den instruktion de får om Bibelns lära, utrustar dem inte till, att ordentligt uträtta det arbete, som Gud har betrott åt Sitt folk. Satan anstränger sig helhjärtat, för att leda själar bort från de rätta principerna. Folkskaror, som bekänner sig till, att ingå i Guds sanna församling, faller för fiendens bedrägeri. De leds till, att avvika från sin allians med den välsignade och ende Fursten.

En aktuell plikt

Alla vårt samfunds högskolor och träningskolor bör göra sin utbildning tillgänglig för evangelister och kristna företagare. De unga och de litet äldre till åren, som menar det är deras plikt, att rusta sig för ett verk, där det fordras, att de går igenom vissa i lag stipulerade prov, bör kunna vinna tillräcklig kunskap på våra unionskonferensers träningskolor, utan att måsta komma till Battle Creek för grundläggande skolning.

(490) Bönen kommer att utverka under för dem, som hänger sig därtill, och är vaksamma. Gud önskar, att vi alla skall vara i ett väntande och hoppfullt tillstånd. Vad Han har lovat, kommer Han att göra; och i fall det föreligger lagmässiga krav, som tvingar läkarstuderande till en bestämd förberedelsekurs, bör våra högskolor undervisa i de nödvändiga tilläggskurserna på ett sätt, som stämmer överens med kristen utbildning. Herren har visat Sitt misshag med, att så många av vårt folk flyttar till Battle Creek; och då Han inte vill, att så många skall dra dit, bör vi förstå, att Han önskar, att våra skolor på andra orter skall ha verkningsfulla lärare, och väl uträtta det arbete, som skall göras. De bör kunna leda sina studerande till den litterära och akademiska nivå, som fordras. Många av dessa krav har ställts, därför att så mycket av den förberedande utbildningen vid kommunala skolor är ytlig. Måtte allt vårt arbete vara grundligt, pålitligt och uppriktigt.

På våra träningskolor skall Bibeln vara grunden för all utbildning. Och vid de obligatoriska studierna är det inte nödvändigt, att våra läkare tar

med sig anstötliga böcker, som Herren har instruerat inte skall användas på våra skolor. Utifrån det ljus, som Herren har gett mig, vet jag, att våra träningskolor inom olika verksamhetsfält bör försättas i bästa skick, så att de unga kvalificeras till, att bestå de prov, som delstatliga lagar har utformat för läkarstuderande. Här bör de alla bästa lärartalangerna verka, så att våra skolor uppnår den nödvändiga standarden.

Men låt inte unga män och unga kvinnor på våra skolor bli anvisade, att bege sig till Battle Creek för förberedande undervisning. Allt är fullt till bristningsgränsen i Battle Creek, vilket gör det till en usel plats, att få en riktig utbildning för kristna medarbetare på. Eftersom man inte har lyssnat till varningarna om, att inte samla alla resurser vid ett centrum, har Herren låtit två av våra institutioner (491) förtäras av eld. Trots detta tydliga bevis för misshag, har Hans varningar klingat ohörda. Sanatoriet är här ännu. Om det hade delats upp på flera olika orter, där verket och inflytandet hade blomstrat, hur mycket mera skulle Gud inte ha blivit ärad! Men nu när sanatoriet har blivit återuppbyggt, måste vi göra vårt bästa, för att hjälpa dem, som kämpar med många svårigheter.

Låt mig upprepa: Det är inte nödvändigt, att så många av våra unga i dag studerar medicin. Men för dem, som läser till läkare, bör unionskonferensens träningskolor ge goda möjligheter till en förberedande examen. Därigenom kan de unga inom varje unionskonferens läras upp nära hemmet, och besparas särskilda frestelser förknippade med arbetet i Battle Creek. - *The Review and Herald*, den 15. Oktober, 1903.

Skall vi bo omkring våra Institutioner?

(492) Jag har fått särskilt ljus om, att vi bör flytta våra förlagshus, sanatorier och skolor ut ur städerna, till platser, som gynnar vårt arbete, där personerna knutna till institutionerna inte kommer att utsättas för stadslivets frestelser. I synnerhet bör våra skolor ligga utanför städerna. Det är inte till våra institutionsmedarbetares andliga bästa, att måsta bo i städerna, där fiendens frestelser finns överallt.

Instruktionerna angående, att flytta förlagsarbetet från Battle Creek till ett lanligt ställe nära Washington, D. C., var klara och uttryckliga, och jag hoppas innerligt, att detta arbete kommer att påskyndas.

Det har också getts instruktioner om, att tryckeriet vid Stilla Havet skall flyttas från

Oakland. I takt med tidens gång har staden vuxit, och det är nu nödvändigt, att inrätta tryckeriet på en mera lantlig plats, där det går att skaffa mark åt de anställda. De, som är knutna till våra förlagskontor, är nödda till, att bo i tätbefolkade städer. De bör ges tillfälle till, att upprätta hem, där de kan bo, utan att behöva få hög lön.

Lärlingarna på våra förlagshus bör få en mera faderlig omsorg, än de har haft. De skall grundligt uppläras inom olika delar av tryckerivärvet; och de skall också beredas varje möjlighet till, att lära känna Bibeln; ty den tid är nära, när troende kommer att spridas till många länder. Medarbetarna på våra förlag skall lära sig, vad det vill säga, att vara vår Herre Jesu Kristi uppriktiga efterföljare. Tidigare har många själar lämnats utan uppmärksamhet. De har inte lärt sig, vad uppriktig gudsvörnad omfattar. (493) Inte alla de, som bär ansvar, har levt ett kristet liv.

Behov av helgade medarbetare

Jag lyssnade till de ord, som en vilken förstär dåtiden, nutiden och framtiden, uttalade. Hans framställning var högst allvarlig, och skildrade de karaktärsdrag, som krävs av dem, som skall bära oket på våra institutioner. Dessa institutioner behöver män, som är måttfulla i ordets fulla betydelse. Gud förbjude, att män som inte har lärt sig att styra sig själva, och som försummar sin egen karaktärsformning, men som skall lägga planer för andra, skall antas vid våra institutioner i Washington, D. C., och Mountain View, California.

Medarbetarna på våra institutioner skall ge akt på den instruktion Kristus ger. När sanningen bor i de ansvarshavandes hjärtan, när de vandrar i ljuset från Guds Ord, kommer de yngre medarbetarna att vilja bättre förstå de ord, som de hör under Guds folks sammankomster. De kommer att be om fördjupande förklaringar, och det kommer att inträffa bestämda tidpunkter, för att söka Herren och studera Hans Ord. Det var i all stillhet, såsom på undanskymda platser på landet, som Kristus förklarade för Sina lärjungar de liknelser, som Han lade fram för folkskarorna. Detta är det arbete vi behöver utföra för de unga vid våra förlagshus.

Tendens till att kolonisera

De, som nödvändigtvis bosätter sig nära våra institutioner, bör tänka sig för, så att de inte sänder ut för glödande berättelser därifrån. Det finns folk överallt, som är rastlösa och missnöjda, och som längtar efter, att komma till en plats, där de tror sig bättre kunna lyckas, än i sina nuvarande omgivningar. De tror, att i fall de kunde få arbeta i förbindelse med en av våra

institutioner, skulle deras möjligheter till, att tjäna ihop sitt levebröd, öka.

(494) De, som frestas till att samlas omkring våra institutioner, bör förstå att det krävs duktiga medarbetare, och att tunga bördor läggs på alla, som är ordentligt knutna till arbetet. De, som är knutna till våra institutioner, måste både alstra och förbruka. Till dem, som önskar att ändra sin placering, och bosätta sig nära våra institutioner, vill jag säga: Tror Ni, att Ni genom att bosätta Er nära en institution, kommer att säkra Ert levebröd utan bekymmer eller hårt arbete? Har Ni rådgjort med Herren om detta? Har Ni bevis för, att Er önskan om ny vistelseort inte är från själviska bevekelsegrunder, och skulle vara till Guds ära?

Att döma av brev från dem vid våra institutioner, önskar många sig ett hem nära dessa institutioner. Mitt sinne är betungat av oro rörande detta, eftersom jag har fått instruktioner från Herren om det inflytande, som utövas på enskilda och på vårt arbete för vårt folk, som själviskt samlar sig omkring våra institutioner.

Jag har i årtal, med ofta upprepade förmaningar, vittnat inför vårt folk om, att Gud inte är tillfreds med, att se familjer lämna de mindre församlingarna, och flockas till platser, där våra förlagshus, hälsohem och skolor har upprättats, för bekvämlighets, enkelhets och världslig vinnings skull.

I Australien gick vi till skogs och fick tag i ett stort stycke mark till vår skola. Planer lades, för att avstycka tomter till våra syskon nära skolhemmet och möteshuset. Men jag blev instruerad till, att protestera emot, att familjer skulle få lov till, att bosätta sig nära skolhemmet. Det råd jag fick var, att det skulle vara mycket bättre för familjerna, att inte bo nära skolan, och att heller inte bo så tätt in på varandra.

De, som känner sig frestade till, att slå sig ned nära vårt förlagshus eller hälsohem och vår skola i Takoma Park, bör ta emot råd före sin flytt.

Till dem, som menar att Mountain View skulle vara (495) en bra plats att bo på, eftersom Pacific Press skall uppföras där, vill jag säga: Blicka hellre hän till andra ställen i världen, som behöver det ljus Ni har tagit emot i tro. Kom ihåg, att Gud har delegerat Sitt arbete till varje enskild medlem. Välj ett ställe, där Ni får möjlighet, att låta Ert ljus skina mitt i det moraliska mörkret.

Det är alltid så, när en institution byggs upp, att många familjer vill bosätta sig i närheten. Så har det varit i Battle Creek och i Oakland och nästan på varje ort, där vi har en skola, eller ett sanatorium.

Där är de rastlösa, som, trots att de har flyttat till nya boendeorter, fortsatt är otillfredsställda, eftersom otillfredsställelsens anda bor i deras hjärtan, och en ändring av bostadsorten inte förändrar hjärtat. Deras karaktärer har inte förfinats och förädlats av Kristi Ande. De behöver lära sig nöjdhetens läxa. De studerar inte om orsak och verkan. De försöker ej, att förstå Bibelns karaktärsprov, som är nödvändiga för sann framgång.

Det är många, som har föresatt sig, att byta arbetsplats. De önskar sig de fördelar, som de tror förekommer annorstädes. De bör själva fråga sig, vilken nytta de kommer att ha av att flytta, i fall de inte har lärt sig, att vara verkligt vänliga, tålmodiga och hjälpsamma. De bör betrakta sig i ljuset från Guds Ord, och så arbeta, för att uppnå behövliga förbättringar.

De, som tänker sig en flytt till Mountain View, bör hålla i minnet, att detta inte är vist, med mindre de är kallade till, att tjäna inom förlagsarbetet. Världen är stor; dess behov är stora. Gå, och dana nya centra på orter, där det är behov av ljus. Gruppera Er inte på ett ställe, där Ni bara kommer att upprepa misstaget, som skedde i Battle Creek. Det finns hundratals platser, som är i behov av det ljus, som Gud har gett Er.

Och oavsett var Ni bor, oavsett vilka förhållanden Ni befinner Er i, se till, att Ni lever enligt Guds Ords lära i (496) Era hem, i Era dagliga liv. Sök Gud som Ert ljus, Er styrka, Er väg till Himmelen. Kom ihåg, att alla personer, som Gud har betrott med talanger, skall använda dessa för Honom. Lär Er saktmodets och ödmjukhetens lärdomar vid Jesu fötter, och arbeta så i Frälsarens anda för dem omkring Er. Gör Era hem, i villig lydnad mot buden, till platser, där Gud gläds över, att se Sin ära förekomma. ”Ty så säger den höge och upphöjde, han som tronar till evig tid och heter ”den Helige”: Jag bor i det höga och heliga men också hos den som är förkrossad och har en ödmjuk ande, för att ge liv åt de ödmjukas ande, för att ge liv åt de förkrossades hjärtan.” {Jesaja 57:15.}

Vi har var och en personligen ett individuellt verk att utföra. Vi skall helga oss själva, kropp, själ och ande, till Gud. Vart och ett av Hans barn har något att göra för Hans namns ära och härlighet. Var Ni än är, måste Ni vara en välsignelse.

I fall Ni verkar ha en blygsam möjlighet till en utkomst, där Ni befinner Er, använd alla tillfällen. Tänk ut kloka planer. Använd alla små förmågor, som Gud har gett Er. Gör Er plikt med tanke på Er själva, bli bättre på att förstå saker och ting och att

anpassa Er; se till, att Ni dagligen smidigare får ut det mesta av de mentala och fysiska krafter Gud har gett Er. Han önskar, att Ni skall bli framgångsrika. Han önskar, att Ni skall vara en välsignelse i Era hem och i grannskapet.

Föräldrar, underlätta för Era barn, att hjälpa Er själva och andra. Var vänliga och eftersinnande inför grannarna. Låt Ert ljus stråla fram mitt i det moraliska mörkret genom Era goda gärningar. Om Ni är sanna kristna, kommer Ni att bli allt mera i stånd till, att förstå Herrens vilja, och Ni kommer att rycka fram steg för steg i ljuset från Hans Ord.

Studera Kristi liv, ansträng Er, att följa det mönster Han har gett Er. Fråga Er själva, om Ni har gjort hela Er plikt för församlingen i Ert hus, och Er plikt mot medmänniskorna. Har Ni trofast undervisat Era barn om kristen artighet? Finns det inte många (497) vis, som Ni kan förbättra styrningen av Era hem på? Försumma inte Era barn. Lär Er, att tygla Er själva, så att Ni blir värdiga Era barns och Era grannars aktning. I fall Kristus inte bor i Era hjärtan, hur skall Ni då kunna undervisa andra om tålmod och vänlighet, som måste framgå av varje kristens liv? Var säkra på, att Ni håller Er på Herrens väg, och undervisa sedan alla omkring Er i sanningen. – *The Review and Herald*, den 2. Juni, 1904.

För vidare studium

Training Children for God {Att lära upp Barnen åt Gud}, *The Review and Herald*, den 8. September, 15. September, 1904

How Shall Our Youth be Trained? {Hur skall våra Unga läras upp?}, *Vittnesbörd för Församlingen*, Band 8, sidorna 221-230

God in Nature {Gud i Naturen}, samma, Band 8, sidorna 239-243

A Personal God {En personlig Gud}, samma, Band 8, sidorna 263-278

A False and True Knowledge of God {Falsk och sann Kunskap om Gud}, samma, Band 8, sidorna 279-289

Danger in Speculative Knowledge {Faran med spekulativ Kunskap}, samma, Band 8, sidorna 290-308

The False and True in Education {Det Falska och Sanna inom Utbildningen}, samma, Band 8, sidorna 305-311

Importance of Seeking True Knowledge {Viktigt, att söka sann Kunskap}, samma, Band 8, sidorna 312-318

Knowledge Received Through God's Word {Kunskapen tas emot genom Guds Ord}, samma, Band 8, sidorna 319-328

Lessons from the Life of Daniel {Lärdomar från Daniels Liv}, *The Youth's Instructor*, den 4. April, 1905

Instruction for Helpers and Students at Tahoma

{Instruktioner till Biträden och Studerande i Tahoma}, *The Review and Herald*, den 27. April, 1905.

Lärdomar från Salomos Liv, Nummer 20

(498) "Skilj Er från dem"

Som överhuvud för ett folk satt som ljus för omkringboende nationer, kunde Salomo ha bringat stor ära till universums Herre genom ett liv i lydnad. Han kunde ha uppmuntrat Guds folk till, att undvika det onda, som de omkringliggande folken utövade. Han kunde ha använt sin Gudagivna visdom och inflytandes kraft till, att organisera och leda en stor missionsrörelse, för att upplysa dem, som inte kände till Gud och Hans sanning. Därmed kunde stora skaror ha vunnits till förbund med konungarnas Konung.

Satan är väl medveten om följderna av lydighet, och under de första åren av hans styre – härliga år på grund av kungens visdom, välgärningar och uppriktighet – försökte den Onde, att åstadkomma ett inflytande, som på ett lömskt sätt skulle underminera Salomos principfasthet, och få honom till, att skilja sig från Gud. Och att fienden nådde framgång med sina ansträngningar, känner vi till från Skriften: "Genom giftermål blev Salomo släkt med farao, kungen i Egypten. Han tog faraos dotter till hustru och förde henne in i Davids stad." {Första Konungaboken 3:1.}

Genom att dana en allians med en hednisk nation, och besegla den genom äktenskap med en avgudadyrkande prinsessa, struntade Salomo överilat i de kloka åtgärder, som Gud hade vidtagit, för att behålla Sitt folks renhet. Hans hopp om, att hans egyptiska hustru skulle bli omvänd, var endast en svag ursäkt för denna synd. I sin överträdelse av ett direkt påbud – att hålla sig åtskild från andra folk – förenade kungen sin styrka med köttets arm.

Till en tid hade Gud, i Sin medkännande barmhärtighet, overseende med detta förfärliga misstag. Salomos hustru blev omvänd; och kungen kunde, genom klokt handlande, ha gjort mycket, för att bromsa de onda krafter, som hans oklokhets hade släppt loss. (499) Salomo höll på, att förlora ur sikte Källan till sin kraft och härlighet. Hans böjelser segrade över förnuftet. Allt eftersom hans självsäkerhet tilltog, försökte han att förverkliga Herrens avsikt på sitt eget sätt. Han slog fast, att politiska och handelsmässiga allianser med omgivande folk skulle ge dem kunskap om den sanne Guden; och därigenom ingick han oheliga allianser med folk efter folk. Dessa förbund beseglades ofta genom äktenskap

med hedniska prinsessor. Jehovas bud åsidosattes och omgivande folks seder och skick gavs första rangen.

Under Salomos förfall fortskred Israels andliga urartning raskt. Vad skulle annars ha skett, då deras kung förenade sig med sataniska ombud? Genom dessa agenter arbetade fienden på, att förvirra folkets sinnen avseende sann och falsk tillbedjan. De blev ett lätt byte. Det blev en allmän praxis, att gifta sig med hedningarna. Israeliterna miste snabbt sin avsky för avguderi. Hedniska skick infördes. Avgudadyrkande mödrar uppfostrade sina barn till, att delta vid hedniska ritualer. Den hebréiska tron blev snart en blandning av förvirrade uppfattningar. Umgänge med andra folk bragte israeliterna i ingående beröring med dem, som inte älskade Gud, och deras kärlek till Honom blev därför starkt begränsad. Deras finkänsliga förnimmelse av Guds höga och heliga sinnesart avtog. Då de vägrade, att följa på lydnadens stig, överförde de sin hängivenhet till Satan. Fienden gladdes över sin framgång med, att suddas ut likheten med Gud i det folks sinnen, som Gud hade valt ut till Sina företrädare. Genom blandäktenskap med avgudadyrkare och fortsatta förbund med dem, förverkligade Satan det, som han länge hade arbetat på – nationellt avfall.

Obibliska förbund

Herren önskar, att Hans tjänare skall bevara sin heliga och särskilda karaktär och egenart. "Gå inte i omaka par med (500) dem som inte tror", lyder budet; ty: "Vad har väl rättfärdighet med orättfärdighet att göra? Eller vad har ljus gemensamt med mörker? Hur kan Kristus och Beliar komma överens? Eller vad kan den som tror dela med den som inte tror? Vad kan ett Guds tempel ha för gemenskap med avgudarna? Vi är den levande Gudens tempel, ty Gud har sagt: *Jag skall bo hos dem och vandra med dem, och jag skall vara deras Gud, och de skall vara mitt folk.* Därför säger Herren: *Gå ut från dem och skilj er från dem och rör inte vid något orent. Då skall jag ta emot er, och jag skall vara er Fader, och ni skall vara mina söner och döttrar, säger Herren, den Allsmäktige.*" {Andra Korintierbrevet 6:14-18, kursivering i *Svenska Folk-Bibeln* 98.}

Aldrig förr i världens historia har denna förmaning varit giltigare, än nu. Många bekännande kristna tror, att de, liksom Salomo, kan förena sig med de ogudaktiga, därför att deras inflytande över de felande skall vara dessa till gagn; men ack så ofta lockas och betvingas de inte själva, varpå de ger upp sin heliga tro, sina heliga principer, och skiljer sig från Gud. Ett felaktigt steg leder till nästa, tills de har försatt sig i ett

läge, där de förgäves hoppas på, att kunna slita sönder den kedja, som binder dem.

Kristna ungdomar bör vara väldigt noga, när det gäller att ingå vänskapsförbund och i valet av livsledsagare. Akta Er noga för, att det som Ni tror är rent guld, inte visar sig vara oädel metall. Världsliga förbindelser lägger hinder i vägen för tjänandet av Gud, och många själar har ödelagts genom olyckliga förbindelser, både inom affärslivet och inom äktenskapet, med sådana, som ej låter sig förädlas och upphöjas. Guds folk bör icke våga sig ut på förbjudet område. Äktenskap mellan troende och icke troende har förbjudits av Gud, men det oomvända hjärtat följer ofta sina egna önsknings, och det har ingåtts äktenskap, som Gud inte har godkänt. Eftersom det icke omvända hjärtat ofta lyder sina egna nycker, är många män och kvinnor utan hopp och utan Gud i världen. Deras ädla syftemål är döda; med en kedja av omständigheter hålls de i Satans nät. De, som behärskas av lidelser (501) och impulser, kommer att få en bitter skörd att hösta i detta liv; deras handlande medför således förlusten av deras själar.

Arbetet vid våra institutioner

De, som görs ansvariga för Herrens institutioner, har behov av mycken styrka och nåd samt Guds bevarande kraft, för att inte gå emot sanningens heliga principer. Många, ja, riktigt många har en väldigt ofullständig uppfattning om sin plikt, att bevara sanningen i dess renhet, obesmittad av minsta gnutta lögn. De svävar i fara, att ta för lätt på sanningen, och därigenom ge människor intrycket, att det inte spelar så stor roll, vad vi tror. På så vis uppstår tanken, att vi genom förverkligandet av mänskliga planer upphöjer oss själva inför världen genom vår höga ställning, och härmed skall inta första platsen.

Gud kallar på människor, vars hjärtan är uppriktiga som stål, och som står fast i renhet, oavsett omständigheterna. Han kallar på människor, som håller sig skilda från sanningens fiender. Han kallar på människor, som inte förlitar sig till köttets arm och ingår partnerskap med världsliga individer, för att säkra medel, till att främja sitt arbete – ens för uppförandet av institutioner. Genom sina förbund med icke-troende säkrade Salomo sig mängder av guld och silver, men hans välstånd visade sig bli hans ruin. Människor i dag är inte klokare, än han, och de är lika böjda för, att ge efter för den påverkan, som förorsakade hans fall. Under årtusenden har Satan samlat erfarenhet av bedrägeri; och mot dem, som lever i denna tidsålder, kommer han med nästan överväldigande kraft. Vår enda trygghet ligger i lydnad mot Guds Ord, vilket har getts oss som en säker vägledare och rådgivare. Guds Ord skall i

dag hålla oss på avstånd och åtskilda från världen, dess anda och dess inflytande.

”Gå ut från dem och skilj er från dem”. Skall vi höra Guds röst och lyda, eller göra ett halvdant dagsverke, och söka att tjäna Gud och Mammon? (502) Ett allvarligt arbete väntar var och en av oss. Rättfärdiga tankar, rena och heliga syften, faller sig inte naturligt för oss. Vi måste kämpa för dem på alla våra inrättningar, våra förlagshus och högskolor samt hälsohem, för att rena och heliga principer skall slå rot där. Om våra institutioner är det, som Gud har tänkt Sig att de skall vara, kommer de anställda inte att ta efter världens inrättningar. Då står de som särskilda personer, styrda och kontrollerade av Bibelns rättesnören. De är ej i samklang med världens principer, för att få stöd. Inga bevekelsegrunder rubbar dem från deras plikttröhet. De, som står under Guds Andes kontroll, söker inte sina egna nöjen och förlustelser. Om Kristus bor i Sin församlings medlemmars hjärtan, besvarar de kallet: ”Gå ut från dem och skilj er från dem”. ”... så att ni inte tar del i hennes synder”. {Uppenbarelseboken 18:4.}

Gud vill, att vi skall lära oss den högtidliga läxan, att vi själva bestämmer vårt eget öde. Den karaktär, som vi danar i detta liv, avgör om vi är lämpliga för liv under eviga tider eller ej. Ingen kan med säkerhet tjäna både Gud och Mammon. Gud är helt i stånd till, att bevara oss i världen, men inte av världen. Hans kärlek är vare sig oklar eller ombytlig. Han vakar alltid över Sina barn med en omsorg, som inte går att mäta och är evig. Men Han kräver, att vi ger Honom vår odelade trofasthet. ”Ingen kan tjäna två herrar. Antingen kommer han då att hata den ene och älska den andre, eller kommer han att hålla sig till den ene och se ner på den andre. Ni kan inte tjäna både Gud och mammon.” {Lukasevangeliet 16:13.}

Salomo blev begåvad med förunderlig visdom; men världen drog honom bort från Gud. Vi måste ivrigt vaka över våra själar, så att världens bekymmer och lockelser inte slukar den tid, som bör läggas på eviga ting. Gud varnade Salomo för denna fara, och i dag förmanar Han oss, att vi inte skall riskera våra själar genom vänskap med världen. ”Gå ut från dem”, ber Han ihärdigt, ”och skilj er från dem (503) och rör inte vid något orent. Då skall jag ta emot er, och jag skall vara er Fader, och ni skall vara mina söner och döttrar, säger Herren, den Allsmäktige.” – *The Review and Herald*, den 1. Februari, 1906.

För vidare stadium

Lessons in Economy and Self-denial {Lärdomar i Sparsamhet och Självförnekelse}, *The Youth's Instructor*, den 10. September, 1907.

Lärare som Exempel på kristen Renhet

(504) Jag har ett budskap till ledarna för våra utbildningsinstitutioner. Jag är instruerad till, att rikta allas uppmärksamhet, som har en allvarstygnd ställning, till Guds lag som grund för allt uppförande. Jag vill rikta Er uppmärksamhet på lagen, som utfärdades i Eden, och till lydriadens lön och olydnadens straff.

Som konsekvens av Adams överträdelse, infördes synden i den fläckfria värld, som Gud hade skapat, och med tiden blev människorna allt mera fräcka i överträdandet av Hans lag. Herren blickade ned på den förhärdade världen, och beslöt Sig för, att visa överträdarna Sin makt. Han undervisade Noa om Sina avsikter, och instruerade honom, att varna folket under bygget av arken, vari de lydiga skulle få skydd, tills Guds vredes harm var över. I ett hundra tjugo år förkunnade Noa varningsbudskapet om Syndafloren för världen; men endast några få ångrade sina synder. Ett fåtal av snickarna han anställde för arkens byggande trodde på budskapet, men dog före vattufloren; andra av Noas nyomvända föll ifrån. Det var blott några få rättfärdiga människor på jorden och endast åtta levde, för att stiga ombord på arken. Dessa var Noa och hans familj.

Det upproriska släktet sopades undan av vattenfloren. Döden blev deras lott. I det, att den profetiska varningen uppfylldes, att alla trotsare av Himmelens bud skulle dränkas i florens vatten, visades sanningshalten hos Guds ord.

Efter vattufloren växte folkmängden snabbt på jorden, likaså tilltog ondskan. Avgudadyrkan blev nästan världsvid, och till sist lät Herren de hårdhärtade överträdarna följa sina onda vägar, medan Han valde Abraham, från Sems släkt, och gjorde honom till Sin lags försvarare åt framtida (505) släktled. Denne fick budskapet: ”Gå ut ur ditt land och från din släkt och din fars hus och bege dig till det land som jag skall visa dig”. Och Abraham lydde i tro. ”... utan att veta vart han skulle komma.” {Första Moseboken 12:1; Hebréerbrevet 11:8.}

Abrahams säd mångfaldigades, och slutligen flyttade Jakob och hans söner samt deras familjer ned till Egypten. Här uppehöll de och deras avkomlingar sig i många år, tills Herren äntligen kallade dem att dra ut, för att leda dem in i Kanaans land. Det var Hans avsikt, att göra detta folk av slavar till Sina ombud, som skulle uppenbara Hans sinnelag för världens avgudadyrkande nationer. Hade de varit lydiga mot Hans ord, skulle de snabbt ha kommit in i det

utlovade landet. Men de var olydiga och upproriska, och de färdades runt omkring i öknen i fyrtio år. Endast två av de vuxna, som lämnade Egypten, kom in i Kanaan.

Det var under israeliternas ökenvandring, som Gud gav dem Sin lag. Han ledde dem till Sinai, och proklamerade där de Tio Buden mitt ibland respektingivande och storslagna scenerier.

Vi tjänar på, att studera de förberedelser, som Israel måste vidta, innan de fick höra lagen. ”På den dag då den tredje månaden började efter Israels barns uttag ur Egyptens land kom de till Sinai öken. De bröt nämligen upp från Refidim och kom till Sinai öken och slog läger i öknen. Israel slog läger där mitt emot berget, och Mose steg upp till Gud. Då ropade HERREN till honom uppifrån berget: ’Så skall du säga till Israels hus, så skall du förkunna för Israels barn: Ni har själva sett vad jag har gjort med egyptierna och hur jag har burit er på örvingar och fört er till mig. Om ni nu hör min röst och håller mitt förbund, skall ni vara min dyrbara egendom framför alla andra folk, *ty hela jorden är min.*” {Andra Moseboken 19:1-5, betoning tillfogad.}

Vem skall alltså betraktas som Härskare över folken? – Herren den Allsmäktige. Alla kungar, alla härskare och folk står under Hans styrelse och ledning.

(506) ”När Mose återvände kallade han samman de äldste bland folket och delgav dem allt detta som HERREN hade befallt honom.” {Vers 7.}

Hur löd församlingens svar, som var mer, än en million personer till antalet?

”Allt folket svarade med en mun: ’Allt vad HERREN har talat vill vi göra.’ Mose gick då tillbaka till HERREN med folkets svar.” {Vers 8.}

Häri genom fick Israels barn titeln egendomsfolk. Genom ingåendet av ett högtidligt förbund ålades de, att vara Herren trogna.

Så befalldes folket, att höra lagen. Om morgonen den tredje dagen hördes Guds röst. Herren tillkännagav Sin lag, genom att tala ur det tjocka mörker, som omgav Honom, där Han stod på berget, omgiven av en ledsagande änglahär.

Gud ledsagade proklamationen av Sin lag, genom att visa Sin kraft och härlighet, så att grundlig aktning för lagens upphovsman, Himmelens och jordens Skapare, skulle inpräntas i Hans folk. Han vill också visa alla andra människor Sin lags helighet, väsentlighet och beständighet.

Israels folk överväldigades av rädsla. De vek undan från berget med fruktan och bävan. Skaran

ropade till Mose: ”Tala du till oss så skall vi höra, men låt inte Gud tala till oss, för då kommer vi att dö.” {Kapitel 20:19.}

Folket, vars sinnen var förblindade och förnedrade genom slaveriet, var oförberedda på, att i allt förstå Guds tio buds vidsträckta principer. För att de Tio Budens förpliktelse bättre skulle förstås och genomföras, utgavs det ytterligare föreskrifter, som illustrerade och gjorde de Tio Buden mera lättillgängliga. I motsats till tiobudslagen, överläts dessa enskilt till Mose, som skulle förmedla dem till folket.

Då Mose steg ned från berget, och kom ”och förkunnade (507) för folket alla HERRENS ord och föreskrifter, svarade allt folket med en mun: ’Allt vad HERREN har sagt vill vi göra.’ Och Mose skrev ner alla HERRENS ord. Följande morgon steg han upp tidigt och byggde ett altare nedanför berget och reste där tolv stoder för Israels tolv stammar. Han sände israeliternas unga män att offra tjurar som brännoffer och gemenskapsoffer åt HERREN. Och Mose tog hälften av blodet och slog det i skålar och den andra hälften av blodet stänkte han på altaret. Han tog förbunds boken och läste upp den för folket, och de sade: ’Allt vad HERREN har sagt vill vi göra och lyda.’ Då tog Mose blodet och stänkte på folket och sade: ’Se, detta är blodet i det förbund som HERREN har slutit med er i enlighet med alla dessa ord.’” {Kapitel 24:3-8.}

Genom denna högtidliga tjänst inrättades Israels barn på nytt som egendomsfolk. Stänkandet av blodet stod för Jesu blodutgjutelse, varigenom människor renas från synd. Än en gång hade Herren bestämda ord att säga till Sitt folk. I Andra Mosebokens trettioförsta kapitel läser vi:

”Säg till Israels barn: Mina sabbater skall ni hålla, ty de är ett tecken mellan mig och er från släkte till släkte, för att ni skall veta att jag är HERREN som helgar er... Israels barn skall hålla sabbaten och fira den släkte efter släkte som ett evigt förbund. Den är ett evigt tecken mellan mig och Israels barn, ty på sex dagar gjorde HERREN himmel och jord, men på sjunde dagen upphörde han med sitt arbete och vilade. När Gud hade talat färdigt med Mose på Sinai berg, gav han honom vittnesbördets två tavlor, tavlor av sten, skrivna med Guds finger.” {Verserna 12-18.}

(508) Många andra Skriftställen om Guds lags okränkbarhet visades för mig. Sceneri efter sceneri, som nådde fram till nutiden, passerade revy. Det ord Gud talade till Israel, blev bekräftat. Folket var olydigt, och endast två av de vuxna, som lämnade Egypten, trädde in i Kanaan. Resten dog i öknen. Kommer Herren i dag inte att

försvara Sitt ord, i fall Hans folks ledare överger Hans bud?

Jag blev hänvisad till det fjärde kapitlet i Femte Moseboken. Hela detta kapitel skall studeras. Lägg särskilt märke till följande uttalande: ”Därför skall du i dag veta och lägga på hjärtat att HERREN är Gud uppe i himlen och nere på jorden. Det finns ingen annan. Och du skall hålla hans stadgar och bud som jag i dag ger dig, för att det skall gå väl för dig och dina barn efter dig, och för att du länge skall få leva i det land som HERREN, din Gud, vill ge dig för all framtid.” {Verserna 39-40.}

Det åttonde och elfte kapitlet i Femte Moseboken betyder också mycket för oss. Lärdomarna här är av största betydelse, och berör lika mycket oss, som israeliterna. I det elfte kapitlet säger Gud:

”Se, jag förelägger er i dag välsignelse och förbannelse. Välsignelse, om ni lyssnar till HERRENS, er Guds, bud som jag i dag ger er, och förbannelse om ni inte lyssnar till HERRENS, er Guds, bud, utan viker av ifrån den väg jag i dag befäller er att gå och följer andra gudar som ni inte känner.” {Verserna 26-28.}

Jag har instruerats, som Guds budbärerska, att särskilt betona upppteckningen om Mose synd och dess sorgliga följder som en högtidlig läxa för dem med allsvarstyngande ställningar på våra skolor, och i synnerhet för dem, som arbetar som rektorer på dessa institutioner.

Om Mose tillkännager Guds Ord: ”Mose var en mycket ödmjuk man, mer än någon annan människa på jorden.” {Fjärde Moseboken 12:3.} Han hade länge haft överseende med Israels uppror och (509) uppstudsighet. Men till sist tog hans tålmod slut. De var på gränsen till det utlovade landet. Men innan de gick in i Kanaan, måste de visa sin tro på Guds löfte. Vattentillförseln upphörde. Här fick de tillfälle, att vandra i tro, i stället för i åskådning. Men de glömde den hand, som hade fött dem i så många år, och i stället för att vända sig till Gud om hjälp, knorrade de emot Honom.

Deras rop riktades mot Mose och Aron: ”Varför har ni låtit HERRENS församling komma in i denna öken, så att vi och vår boskap måste dö här? Varför har ni fört oss upp ur Egypten och låtit oss komma till denna hemiska plats? Här växer varken säd eller fikon, vindruvor eller granatäpplen, och här finns inget vatten att dricka.” {Kapitel 20:4-5.}

De två bröderna ställde sig framför skaran. Men i stället för att tala till klippan, såsom Gud hade anvisat, slog Mose vredgat på klippan, och

ropade: ”Lyssna, ni upproriska! Kan vi ur denna klippa skaffa fram vatten åt er?” {Vers 10.}

Bittert och djupt ödmjukande kom genast domen: ”Men HERREN sade till Mose och Aron: ’Eftersom ni inte litade på mig och inte höll mig helig inför Israels barns ögon, därför skall ni inte få föra denna församling in i det land som jag har givit dem.’” {Verserna 39-40.} Jämte de upproriska inom Israel måste de dö före övergången av Jordan.

Utifrån Mose erfarenhet ville Herren, att Hans folk skulle lära sig, att när de gör det, som upphöjer jaget, försummas Hans verk, och vanäras Han. Herren tillmötesgår dem, som tillmötesgår Honom. Hans namn, och allena Hans namn, skall upphöjas på jorden.

I mera, än tjugo år har det kommit in besynnerliga ting ibland oss vid olika tidpunkter. De, som har varit opålitliga, som ej har upphöjt rättfärdighetens grundsatser, behöver nu söka Herren med djup själslig ödmjukhet, och omvändas, så att Gud läker deras överträdelser.

(510) Han, som förestår skolan, skall förbehållslöst ägna sig åt, att göra skolan till det, som Herren har planerat, att den skulle vara. Om han är äregirig och klättrar allt högre, om han häver sig över sitt arbetes verkliga dygder, och över dess enkelhet, samt ignorerar Himmelens heliga principer, måste han lära sig av Mose erfarenhet, att Herren förvisso kommer att visa Sitt misshag, eftersom han inte söker att uppnå den nivå, som har förelagts honom.

En skolrektor bör i synnerhet värna institutionens finansiering. Han bör förstå de lagar, som styr bokföringen. Han bör noga rapportera bruket av alla de pengar, som går genom hans händer, för att driva skolan. Skolans samlade medel skall inte uttömmas, utan allt bör göras, för att skolan skall vara till gagn och ekonomiskt stark. De, som har betrotts med den ekonomiska ledningen på våra utbildningsinstitutioner, får inte vara likgiltiga inför användningen av medel. Allt, som har med våra skolors finanser att göra, bör stå över varje tvivel. Herrens väg måste följas noga, också om den inte är i harmoni med människors väg.

Till dem, som bär ansvar för våra skolor, vill jag säga: Är Gud och Hans lag Er glädje? Är de principer, som Ni följer, sunda, rena och oförfälskade? Står Ni själva, i praxis, under Guds herravälde? Ser Ni nödvändigheten av, att åtlyda Honom i varje enskild detalj? I fall Ni frestas till, att använda pengar inbetalade till skolan till sådant, som inte gagnar skolan nämnvärt, behöver Er standard för det rätta noga skärskådas, så att den tidpunkt inte kommer, när Ni vägs och

befinns vara för lätta. Vem är Er bokhållare? Vem är Er kassör? Vem är Er ekonomichef? Är de noggranna och dugliga? Undersök detta! Det är möjligt, att pengar missbrukas, utan att man inser orsakerna; och det är möjligt, att en skola hela tiden lider förluster på grund av dålig ledning. De (511) ansvariga märker tydligt förlusterna, och likväl tror de, att de har gjort sitt bästa. Men varför låter de skulden växa? Skolledningen bör gå igenom skolans finansiella läge varje månad.

Mina bröder med ansvar, upphöj lagen i Kristi rike och visa den villig lydnad. Om Ni själva inte står under universums Härskares kontroll, hur skall Ni då kunna lyda Hans lag, vilket Ni är ålagda i Hans ord? De, som utses till ställningar med auktoritet, är just dessa, som fullt ut måste erkänna sin följsamhet under Guds lag, och betydelsen av, att lyda alla Hans fordringar.

I vissa avseenden bör många av dem, som är knutna till våra skolor, stå på en högre plattform. Vi vet, att somligas fasta målsättning är lydnad mot alla ord, som utgår ur Guds mun. Dessa män och kvinnor får kraft och förstånd till, att se skillnaden mellan rättfärdighet och orättfärdighet. De har den tro, som verkar genom kärlek och renar själen, och de uppenbarar Gud för världen.

Vi behöver alla en djupare erfarenhet av Guds ting, än vi har fått. Jaget skall dö, och Kristus inta själens tempel. Läkare, förkunnare, lärare och alla andra i ansvarsställning måste lära sig, att ta efter Kristi ödmjukhet, innan Han kan uppenbara Sig i dem. Jaget är nämligen ofta själva grundbulsten i människors liv, vilket omöjliggör Herrens formning och gestaltning av vederbörande. Jaget härskar både till höger och till vänster, och personen pressar sig fram, som det behagar honom. Kristus säger till jaget: ”Bort från Min stig. Han, som följer efter Mig, skall förneka sig själv, och ta upp sitt kors och följa Mig. Sedan kan Jag godta honom som Min lärjunge. För att kunna tjäna Mig acceptabelt, måste han utträtta det arbete Jag har gett honom, i harmoni med Mina anvisningar.” – *The Review and Herald*, den 16., 23. Augusti, 1906.

Det Väsentliga i Utbildningen

(512) Den nödvändigaste utbildning våra unga kan få i dag, och som kommer att utrusta dem för de högre klasserna i skolan där ovan, är en utbildning, som lär dem att uppenbara Guds vilja för världen. Försummas denna del av deras fostran, och införs det världsliga metoder på våra skolor, innebär det förluster för både lärare och studerande.

Strax innan Elia togs upp till Himmelen, besökte han profetskolorna, och undervisade de studerande om de viktigaste punkterna i deras utbildning. De lektioner han hade gett dem vid tidigare besök, upprepade han nu, och de gjorde intryck på de unga om betydelsen av, att inlemma enkelhetens kännetecken i varje del av utbildningen. Endast på detta sätt kunde de motta Himmelens moraliska skepnad, och gå fram, för att arbeta å Herrens vägnar. Om de leds enligt Guds vilja, kommer våra skolor under budskapets avslutande dagar att utträta ett liknande verk, som det, vilket gjordes på profetskolorna.

De, som går ut från våra skolor och involverar sig i missionsarbetet, kommer att ha användning för erfarenheter från jordbruk och av annat kroppsarbete. De bör få en opplärning, som bereder dem för, att ta allt slags arbete på fältet, som de kallas till. Inget arbete kommer att vara mera effektivt, än det som de utträtar, vilka har fått en utbildning i praktiskt leverne. De kommer att gå ut förberedda på, att undervisa, liksom de har blivit undervisade.

Med Sin lära tecknade Frälsaren en bild av världen som en vingård. Vi skulle göra klokt i, att studera de liknelser, som används i denna symbol. Om markerna vid våra skolor odlades bättre och de studerande mera helhjärtat skötte om byggnaderna, skulle kärleken till idrott och nöjen, som skapar så mycken förvirring under vårt skolarbete, försvinna.

Då Herren satte våra första föräldrar i Edens (513) Lustgård, var det med förmaningen, att de skulle ”odla” och ”bevara den”. Gud hade avslutat Sitt skapelseverk, och hade tillkännagett, att allt var väldigt bra. Allt hade anpassats planenligt. Medan Adam och Eva lydte Gud, var deras arbete i lustgården ett nöje; jorden gav av sitt överflöd det, som de behövde. Men då människan upphörde med sin lydnad mot Gud, dömdes hon till, att brottas med de frön, som Satan hade sått, och skaffa sitt bröd i sitt anletes svett. Hädanefter måste människan kämpa i uppförsbacke mot de krafter, som hon hade överlåtits sin vilja till.

Det var Guds avsikt, att avlägsna det onda med det slit, som människan hade fört in i världen genom sin olydighet. Genom slit kunde Satans frestelser göras verkningslösa, och ondskans tidvattenvåg hållas tillbaka. Guds Son utgavs till världen, för att Han genom Sin död skulle sona världens brott och synder. Vidare skulle Han genom Sitt liv lära människan, att kullkasta fiendens planer. Han iförde Sig mänsklig natur. Kristus vann Sina bröders medkänsla och delade deras intressen. Genom ett liv i oförtröttligt arbete lärde Han ut, hur människor kan bli Guds

medarbetare vid uppbyggnaden av Hans rike i världen.

Om de, som har fått undervisning om Guds plan för de ungas utbildning i dessa yttersta dagar, överlämnar viljan till Gud, kommer Han att undervisa dem om Sin vilja och väg. Kristus skall vara lärare på alla våra skolor. Om lärare och studerande ger Honom Hans rättmätiga plats, kommer Han att verka för återlösningsplanens genomförande.

Studerande skall lära sig, att söka Guds råd i bön. De skall lära sig, att betrakta sin Skapare som sin ofelbare vägledare. De skall lära sig överseendets och tillitens läxor, så att gudsvördnad och vänlighet uppstår i deras hjärtan. De skall lära sig uthållighetens läxa. Deras sinnelag skall motsvara Davids ord: ”När våra söner står i sin ungdom som högväxta plantor och våra döttrar (514) som hörnpelare, uthuggna för palats”. {Psaltaren 144:12.} Härigenom kvalificerar de sig till tjänst på missionsfältet.

Den studerande, som är omvänd, har brutit kedjan bindande honom till syndens tjänst, och försatt sig i ett riktigt förhållande till Gud. Hans namn står inskrivet i Lammets livsbok. Han omfattas av en högtidlig plikt, att avsäga sig det onda och ställa sig under Guds moraliska domvärjo eller domsrätt. Genom allvarlig bön skall han hålla fast vid Kristus. Försummas detta, att vägra tjänst, förspills den Store Lärarens gunst, och blir man offer för Satans snaror. Det var Himmelens plan, genom Kristi oändliga offer, att åter bringa män och kvinnor Guds ynnest. Alltså är utbildning, som för den studerande i nära förhållande med den från Gud utsände Läraren, sann utbildning.

Guds folk är Hans utvalda redskap, för att utvidga Hans församling på jorden. De skall söka råd från Gud. Världsliga nöjen och underhållning skall inte vinna plats i den kristnes liv. Herrens folks styrka ligger i, att följa Hans väg. Deras tro på Guds gåva i form av Hans enfödde Son skall visas. Detta kommer att göra sitt intryck på den världsliga människans sinne. Han, som tar ställning mot världen, och eftersträvar enhet med Kristus, kommer att framgångsrikt dra själar till Gud. Kristi nåd kommer att vara så tydlig i hans liv, att världen kommer att inse, att han har varit hos Jesus och lärt av Honom.

”... gå i dag och arbeta i min vingård”, befäller Frälsaren. ”Om ni äter eller dricker eller vad ni än gör, så gör *allt* till Guds ära.” {Matteusevangeliet 21:28; Första Korintierbrevet 10:31, betoning tillfogad.} Mätte envar, som hävdar sig vara den himmelske Kungens barn, ständigt söka att leva ut Guds rikets grundregler. Mätte envar lägga på

minnet, att han i anda, i ord och i gärningar skall vara trogen och sann mot alla Herrens föreskrifter och befallningar. Vi skall vara trofasta, tillitsvärda medborgare i Kristi rike, så att de, (515) som är världsligt visa, får sig till livs en äkta framställning av de rikedomar, den godhet, den barmhärtighet, den mildhet och den hövlighet, som utmärker Guds rikets medborgare. – *The Review and Herald*, den 24. Oktober, 1907.

Ett Budskap till Lärare

(516) Ett budskap har getts mig, att förmedla till lärarna på våra skolor. De, som påtar sig det heliga ansvaret åvilande lärarna, måste oavbrutet växa i erfarenhet. De bör inte vara nöjda med, att befinna sig på låglandet, utan bör alltid klättra mot Himmelen. Med Guds Ord i händerna, och kärlek till själar pekande dem hän till nödvändigheten av flit, skall de stegvis öka i effektivitet.

En djup kristen erfarenhet kombineras med det sanna utbildningsarbetet. Våra skolor skall ständigt växa i sin kristna utveckling; och för att kunna göra detta, bör lärarens ord och exempel ständigt vara en hjälp. ”Och låt er själva som levande stenar”, förklarar aposteln, ”byggas upp till ett andligt hus, ett heligt prästerskap, som skall frambära andliga offer som Gud tack vare Jesus Kristus tar emot med glädje.” {Första Petrusbrevet 2:5.} Det skulle vara nyttigt för alla lärare och studerande, att ingående studera dessa ord, och ställa sig själva frågan: Tar jag emot, tack vare den övermåttan stora nåd, som ges, den erfarenhet, vilken jag som ett Guds barn måste ha, för att fortsatt växa steg för steg till det högsta stadiet?

Lärare måste inom alla undervisningsområden försöka, att bibringa ljuset från Guds Ord, och vise betydelsen av lydighet mot ett ”Så säger Herren”. Utbildningen skall vara sådan, att studerande anammar de rätta principerna som vägledning för varje handling: Detta är den utbildning, som kommer att förbli genom eviga tider.

Jag har getts förmanande ord till lärare på alla våra etablerade skolor. Våra skolors arbete måste ge ett annat avtryck, än det, som våra mest populära skolor ger. Att blott studera allmänna läroböcker, är inte nog; och många av de böcker, som används, är onödiga för de skolor, som upprättas för studerande (517) med tanke på skolan där ovan. Som resultat därav, får de studerande på dessa skolor inte den helt fulländade, kristna utbildningen. Just dessa studier, som eleverna har mest användning för, försummas. Annars skulle eleverna ta slutexamen,

och utrustas för missionsarbete här hemma och i utlandet. Den utbildning, som nu behövs, är den, som kvalificerar studerande för praktiskt missionsarbete, och lär dem, att ställa alla förmågor under Guds Andes kontroll. Läroboken med högsta värde innehåller Kristi undervisning, lärarnas Lärare.

Herren förväntar Sig, att våra lärare från våra skolor tar bort böcker, vars lärosatser inte stämmer överens med Hans ord, och lämnar plats åt de böcker, som är av högsta värde. Herrens plan är, att lärarna på våra skolor skall överträffa världen i visdom, därför att de studerar Hans visdom. Gud blir ärad, när lärarna på våra skolor, från lägsta till högsta klass, visar världen, att deras visdom övergår människors visdom, eftersom Mästerläraren går före dem.

Våra lärare behöver hela tiden vara elever. Alla reformer måste inträffa hos dem själva, under Guds tuktan. Deras egna liv behöver reformeras, deras egna hjärtan underställas Kristi nåd. De bör ge avkall på alla världsliga levnadsvanor och idéer, som inte är i harmoni med Gud.

Då Nikodemus, en lärare i Israel, kom till Jesus, för att ställa frågor till Honom, lade Kristus fram själva trons grunder för honom. Fastän Nikodemus hade en ärevördig position i Israel, saknade han ett sant begrepp om, vad en lärare i Israel är. Han behövde undervisning i de första principerna i det gudomliga livet, för han hade inte lärt sig den kristna erfarenhetens verkliga ABC.

Som svar på Kristi undervisning, sade Nikodemus: ”Hur kan det ske?” Kristus svarade: ”Du är Israels lärare och vet inte det.” {Johannesevangeliet 3:9-10.} Samma fråga kan ställas av många, som äger ansvarstygda ställningar (518) som lärare, läkare och evangeliets förkunnare, men som har försummat det viktigaste i sin utbildning, det, som utrustar dem till, att behandla människor på samma sätt, som Kristus gjorde.

I den undervisning Kristus gav Sina lärjungar, och till folk av alla klasser, som kom för att lyssna till Hans ord, förekom det sådant, som lyfte deras tankar och handlingar till en högre nivå. Skulle Kristi ord förmedlas till eleverna i dag, i stället för människors ord, skulle vi se bevis för högre förstånd, en klar uppfattning om himmelska ting, djupare kunskap om Gud, ett kraftfullare kristenliv. ”Sannerligen, sannerligen säger jag er:”, yttrade Kristus, ”Den som tror på mig har evigt liv. Jag är livets bröd. Era fäder åt manna i öknen, och de dog. Men detta är det bröd, som kommer ner från himlen. Den som äter av det brödet, han skall leva i evighet.”

”Men Jesus, som visste inom sig själv, att hans lärjungar knorrade över detta, sade till dem: Tar ni anstöt av detta? Hur skall det då bli, om ni får se Människosonen stiga upp dit, där han förut var? Anden är den som gör levande, köttet är inte till någon nytta. De ord jag talar till er är ande och är liv.” {Johannesevangeliet 6:47-51, 61-63 *Reformations-Bibeln*.}

Vi är långsamma till, att förstå hur mycket vi behöver studera Kristi ord och Hans arbetsmetoder. Blev Hans lära bättre förstådd, skulle mycket av den undervisning, som nu ges på våra skolor, värdesättas för sitt sanna värde. Det skulle inses, att mycket av dagens lärdomar inte utvecklar någon barnslig gudsvörnad i de studerandes liv. Den begränsade visdomen skulle äras mindre, och Guds Ord skulle upphöjas undan för undan.

När våra lärare verkligen är omvända, kommer de att erfara en själshunger efter kunskap om Gud; och som ödmjuka elever i Kristi skola, skulle de söka att lära känna Hans (519) rättfärdighet. Rättfärdiga principer skulle härskas i livet, och skulle spridas vidare som de principer, vilka behärskar Himmels utbildning. När lärare helhjärtat försöker, att föra in äkta principer i utbildningsarbetet, kommer Guds änglar att vara på plats och göra intryck på hjärta och sinne. – *The Review and Herald*, den 7. November, 1907.

För vidare studium

With Full Purpose of Heart {Med Hjärtats oavvikliga Avsikt}, *The Youth's Instructor*, den 12. November, 1907

From Prison Cell to Egypt's Throne {Från Fängelsecellen till Egyptens Tron}, *The Youth's Instructor*, den 17. Mars, 1908

Knowing God {Att känna Gud}, *The Youth's Instructor*, den 7. April, 1908

Wise Counsel to the Youth {Kloka Råd till de Unga}, *The Youth's Instructor*, den 28. April, 1908.

Resurser till våra Skolor

(520) En vädjan till predikanter, läkare och lärare i Södra California

De män, vilka står som ledare inom alla delar av det sista evangeliebudskapets högtidliga verk, måste uppamma och värna om breda synpunkter och uppfattningar. Det är allas privilegium, som bär ansvar inom evangeliets verk, att vara duktiga elever i Kristi skola. Han, som bekänner sig till, att följa Kristus, får inte låta sig styras av den egna viljans diktat; hans sinne måste vänjas vid, att tänka Kristi tankar, och upplysas om, att

omfatta Guds vilja och väg. En sådan troende kommer att använda sig av Kristi arbetsmetoder.

Våra bröder bör inte glömma, att Guds visdom har banat sådan väg för våra skolor, att de kommer att vara till välsignelse för alla, som deltar i denna verksamhet. Boken ”Såningsmannen” gavs till utbildningsverksamheten, så att de studerande och andra vänner av skolorna kan använda dessa böcker, och få in nödvändiga pengar, genom att sälja dem och därmed göra skolan fri från skulder. Men denna plan har inte framställts för våra skolor, såsom borde ha skett; lärarna och de studerande har inte övats i, att frimodigt gå ut och sälja boken till gagn för utbildningsverksamheten.

För länge sedan borde lärare och studerande vid våra skolor ha fått möjlighet, att hopa medel, genom att sälja ”Såningsmannen”. När dessa böcker säljs, kommer de studerande att tjäna Guds sak, och när de gör detta, kommer de, vid utbredandet av dyrbart ljus, att lära sig ovärderliga läxor i sin kristna erfarenhet. Alla våra skolor borde nu ställa in sig i ledet, och sätta i gång med, att genomföra den plan vi har fått framställd för oss för utbildning av medarbetare, för att hjälpa skolorna, och vinna själar för Kristi rike.

I städerna Riverside, Redlands och San Bernardino öppnar sig ett missionsfält, som vi ännu endast (521) har rört vid med fingertopparna. Det har utträttats ett bra arbete där, så långt som våra medarbetare har uppmuntrats därtill; men det behövs medel, för att genomföra arbetet framgångsrikt. Det var Guds avsikt, att det genom försäljningen av ”Hälsa för Hela Människan” och ”Såningsmannen” skulle säkras betydligt mera medel till våra hälsohems och skolors verksamhet, och att vårt folk därigenom skulle bli fria till, att ge av sina medel, för att öppna upp nya missionsfält. Om vårt folk nu sätter igång med försäljningen av dessa böcker, såsom de borde, kommer vi att få mycket mera medel, till att genomföra arbetet på det sätt, som Herren önskar.

Överallt, där försäljningen av ”Såningsmannen” har utförts seriöst, har boken blivit en framgång. Och de lärdomar dragna av försäljarna har gett dem lön för ansträngningarna. Och nu bör hela vårt folk uppmuntras till, att delta i denna bestämda missionssatsning. Jag har fått ljus om, att vårt folk bör undervisas på alla möjliga sätt om de bästa metoderna, för att presentera böckerna för folk.

Jag har blivit instruerad om, att medarbetare bör vara tillstädes vid våra stora samlingar, och undervisa vårt folk om, att så sanningens frön. Detta betyder mycket mera, än att instruera i att sälja *Signs of the Times* {Tidens Tecken} och

andra tidskrifter. Det innefattar en grundlig undervisning i bruket av böcker som "Såningsmannen" och "Hälsa för Hela Människan". Dessa böcker innehåller dyrbara sanningar, genom vilka läsaren kan vinna lärdomar av högsta värde.

Varför hölls det inte sådan undervisning vid Ert lägermöte [år 1907], där denna verksamhetsgren kunde ha presenterats för vårt folk? När Ni underlåter detta, mister Ni en dyrbar möjlighet, att ge vårt folk stora välsignelser, och Ni mister också möjligheten, att vinna medel till hjälp för våra institutioner. Mina bröder, låt oss uppmuntra vårt folk till, att ta itu med detta arbete utan ytterligare dröjsmål.

Somliga med erfarenhet av, att sälja (522) hälsokost, borde nu intressera sig för, att sälja våra värdefulla böcker; ty de innehåller det eviga livets bröd. Jag har visats, att Los Angeles skulle bli ett fruktbärande fält för försäljning av "Såningsmannen" och "Hälsa för Hela Människan". Tusentals kortvarigt boende och gäster skulle dra nytta av de läxor, som dessa böcker innehåller, och de ansvariga på våra sanatorier bör handla klokt i denna sak, och uppmuntra alla, sjuksystrar, sjukvårdsbiträden och studerande till, att inhösta nödvändiga pengar genom detta medel, för att täcka de olika institutionernas utgifter.

Varför är vårt folk så trögt till, att förstå, vad Herren vill ha dem att göra? Våra ledande medarbetare bör förbereda sig i förväg, för att nyttja tillfället vid våra stora och små samlingar, till att bringa dessa böcker till vårt folk, och fråga efter frivilliga, som ställer upp som försäljare. När man sätter i gång seriöst med detta arbete, vilket våra tider kräver, kommer den skuldbörda, som nu vilar på våra skolor, att minska avsevärt. Och så kommer de personer, som nu kallas till, att skänka stora gåvor till dessa inrättningar, att bli fria att avsätta en större del av sina gåvor till missionsarbetet på andra behövande platser, där det ännu inte har gjorts något särskilt.

Det kommer att komma mycket gott av, att rikta ledarna i Kvinnornas Kristna Nykterhetsförbunds uppmärksamhet på dessa böcker. Vi bör inbjuda dessa medarbetare till våra möten, och ge dem möjlighet, att lära känna vårt folk. Lagg dessa dyrbara böcker i deras händer, och säg dem, vad deras gåva kommer att gagna, och dess utfall. Förklara, hur patienter, genom försäljningen av "Hälsa för Hela Människan", kan komma till sanatoriet och bli friska, som annars aldrig skulle kunna bli hjälpta; och hur detta medel skulle kunna bidra till upprättandet av hälsohem på orter, där de bäst behövs. Om våra sanatorier drivs klokt

av gudsvördande män och kvinnor, kommer de att vara medel, för att sätta oss i förbindelse med (523) medarbetare i Kvinnornas Kristna Nykterhetsförbund, och dessa medarbetare kommer inte att vara sena i, att se möjligheten i denna hälsogren inom vår verksamhet. Som resultat av deras kontakt med våra läkare, kommer somliga av dem att lära sig sanningar, som de behöver känna till, för att fullkomna sina kristna karaktärer.

En punkt, som våra medarbetare aldrig bör glömma, är att Herren Jesus Kristus är vår överste direktör. Han har lagt en plan, varigenom skolors skuldbörda går att lätta; och Han kommer inte att försvara deras handlande, som åsidosätter denna plan, därför att inte hyser tillit till den. När Hans folk samstämmigt skriker till verket för Hans sak på jorden, kommer inget av det goda, som Gud har lovat dem, att undanhållas från dem.

På ställen som Los Angeles, där befolkningen hela tiden skiftar, finns det storartade möjligheter för, att sälja våra böcker. Mycket har förlorats, eftersom vårt folk inte har nyttjat detta tillfälle bättre. Varför skall lärare och studerande från San Fernando-skolan göra Los Angeles till ett särskilt fält för försäljning av "Såningsmannen"? Om de med allvar och tro ville förverkliga den plan vi har fått, för att främja denna bok, kommer Guds änglar att följa dem i spåren, och Himmelens välsignelse kommer att vila över deras möda.

Det skulle ha varit en framgång, i fall lärarna på San Fernando-skolan, under ferierna, hade gripit tillfället i flykten, att ge arbetet med "Såningsmannen" en kraftig skjuts framåt. De skulle ha erhållit en välsignelse, genom att gå ut med eleverna och lära dem, hur de skall bemöta folk, och hur boken bör presenteras. Berättelsen om bokverket och dess syfte skulle väcka stort intresse för volymen hos en del, och för den skola, som sköter försäljningen.

Varför har lärarna på våra skolor inte varit ivrigare på den här punkten? Om vårt folk blott ville erkänna detta, att det inte finns något bättre arbete att utföra på hemmafältet, än att gå åstad och sälja "Såningsmannen"; ty när de därigenom (524) bistår i Herrens plan med, att hjälpa våra skolor, gör de också folk uppmärksamma på de dyrbara sanningarna hos Guds Ord.

Den likgiltighet, som vissa visar inför denna verksamhet, misshagar Gud. Han önskar, att hela vårt folk skall se detta som Hans metod, för att hjälpa våra skolor ur skuldfällan. Det är för att denna plan har försummats, som vi nu märker vår brist på medel för verkets främjande så starkt, som vi gör. Hade skolorna dragit nytta av det, som har åstadkommit för dem, skulle det finnas mera

pengar i deras kassakistor, liksom i Hans folks händer, till att bispringa andra behövande avdelningar av saken med, och bäst av allt, skulle lärare och studerande ha erhållit samma lärdomar, som de skulle behöva insupa i Mästarens tjänst.

Jag sänder dessa rader, eftersom jag inser behovet att en mera djupgående uppfattning, en bredare insikt, hos våra hälso- och utbildningsmedarbetare, i fall de skall få all den hjälp Gud menar, att de skall ha genom "Såningsmannen" och "Hälsa för Hela Människan". Jag ber Er, mina bröder, att läsa dessa ord för vårt folk, så att de måtte lära sig, att visa visdomens anda och kraft samt ett sunt sinnelag. – *The Review and Herald*, den 3. September, 1908.

Lärare, känn Dig själv

(525) Att känna sig själv, är en stor kunskap. Sann självkänedom medför ödmjukhet låtande Herren gestalta sinnet samt forma och tukta sinnelaget. Medarbetare åt Kristus har stor användning för ödmjukhetens nådegåva under denna period av världens historia. Ingen lärare kan utträtta ett godtagbart arbete, som är omedveten om sina egna brister och som inte överger alla planer, som försvagar hans andliga liv. När lärare är villiga, att i arbetet överge allt, som är oväsentligt för evigt liv, kan det med sanning sägas, att de verkar för sin egen frälsning med fruktan och bävan samt bygger sin egen hydda för evigheten.

Jag är instruerad till, att säga att några av våra lärare är dåligt medvetna om det slags utbildning, som krävs under denna period av världens historia. De studerande har inte tid till, att samla en massa kunskap, som de inte kan ta med sig till skolan ovan där. Låt oss omsorgsfullt rensa bort från våra kurser allt, som är onödigt, så att vi kan ge utrymme åt de studerande till, att ta emot rättfärdighetens frön i sinnet. Denna instruktion kommer att bära frukt till evigt liv.

Envar lärare bör dagligen vara elev i Kristi skola, så att han inte mister förnimmelsen av, vad sann fysisk, mental och moralisk föträfflighet innebär. Ingen bör insätta sig själv som lärare åt andra, som inte hela tiden utverkar sin egen frälsning samt tar emot och vidarebefordrar en allsidig utbildning. Den sanne läraren låter sig själv formas i moraliskt hänseende, så att han i föreskrift och med exempel leder själar till, att förstå den Store Lärarens lärdomar. Ingen bör uppmuntras till, att utträtta en undervisares arbete, om vederbörande låter sig nöja med en låg standard. Ingen är lämplig, att undervisa i

gudsvörnadens stora mysterier, förrän Kristus är formad på insidan, Härlighetens Hopp.

(526) Varje lärare bör ta emot sanningen av kärlek till dess heliga principer; därmed underlåter han ej, att utöva ett inflytande, som är renande och upplyftande. Den lärare, vars själ förblir i Kristus, kommer att tala och handla som en kristen. En sådan är inte tillfreds, förrän hans sinne dag för dag formas av Guds Andes heliga inflytande. Därmed kan Kristus tala till hjärtat, och Hans röst, som säger: "Här är vägen, gå på den" {Jesaja 30:21}, blir då hörd och åtlydd.

Den lärare, som har en riktig förståelse av utbildandets sanna arbete, tror inte att det räcker med tillfälliga syftningar på Kristus här och där. Med sitt eget hjärta värmt av Guds kärlek, kommer han hela tiden att lyfta upp Mannen från Golgata. Hans egen själ är genomsyrad av Guds Ande, varför han kommer att försöka, att uppmärksamma eleverna på Jesu Kristi mönster, den störste ibland tio tusen, den, som är allt igenom underbar. {Jämför Höga Visan 5:10, 16.}

Det föreligger stort behov av den Helige Ande på våra skolor. Denna gudomliga verkan kommer till världen som Kristi företrädare. Den är inte bara Guds Ords trofasta och sanna vittne, utan hjärtats rannsakare, som lägger märke till tankar och syften. Den är källan, som vi måste ty oss till för kraft, till att återupprätta Guds moralbild i människor. I profetskolorna sökte man ivrigt efter den Helige Ande; dess förvandlande inflytande skulle till och med bringa tankarna i samklang med Guds vilja, och upprätta en levande förbindelse mellan jorden och Himmelen.

Lärare, om Ni vill låta Guds Ande bo i Era hjärtan, om Ni vill hälsa den himmelske Gästen välkommen, kommer Gud att göra Er till Sina medarbetare. I samverkan med Mästerläraren kommer självskheten att fördrivas, och förunderliga förvandlingar att inträffa.

Under nattens timmar yttrades dessa ord till mig: "Ålägg lärarna på våra skolor, att förbereda de studerande på, vad (257) som skall komma över världen." Herren har väntat länge på, att våra lärare skall vandra i det ljus Han har sänt dem. Jaget behöver ödmjukas, så att Kristus kan återupprätta Guds moraliska avbild i människan. Arten av utbildningen måste gradvis ändras, innan den kan ge våra institutioner rätt form. Det är endast när de intellektuella och moraliska krafterna kombineras med tanke på utbildningens slutresultat, som standarden i Guds Ord uppnås.

Dessa ord sades klart och kraftfullt: "Bekänn Era fel för varandra, och be med varandra, så att Ni blir helade. Stå tillsammans; stå tillsammans, och

älska varandra som bröder. Be med varandra.” Herren har betalat för världens frälsning till priset av Sitt eget blod. Han fann Sig i alla förödmjukelser, som människor och Satan kunde hitta på, för att genomföra frälsningsplanen. Måtte ingen lärare försöka, att upphöja jaget, utan han behöver inse det nödvändiga i, att lära sig om Kristus dagligen, och ha Honom som mönster. För lärare och studerande bör vår Herre och Frälsare Jesus Kristus vara det enda exemplet.

Håll i sinnet, att Herren endast kommer att acceptera dem, som vill vara evangelielärare. Ett stort ansvar vilar på dem, som försöker att lära ut evangeliets sista budskap. De skall vara Guds medarbetare i, att upplära människors sinnen. Den lärare, som inte alltid håller upp Bibelns standard framför sig, mister möjligheten, att vara en Guds medarbetare, och låta sinnet anta den form, som är väsentlig för en plats i de himmelska salarna. – *The Review and Herald*, den 3. September, 1908.

För vidare studium

The Business Principles of the Christian {Den Kristnes Affärsprinciper}, *Signs of the Times*, den 24. Februari, 1909

The Aim of Our Schools {Våra Skolors Målsättning}, *The Review and Herald*, den 4. Mars, 1909

Higher Education a Preparation for Service {Högre Utbildning en Förberedelse för Tjänst}, *The Review and Herald*, den 25. Mars, 1909

(528) God in Nature {Gud i Naturen}, *The Signs of the Times*, den 5., 12., 19. Maj, 1909

Home Schools {Hemskolor}, *The Review and Herald*, den 6. Maj, 1909.

Christ the Example of the Children and Youth {Kristus är Exemplet för Barnen och de Unga}, *The Youth's Instructor*, den 25. Maj, 1909.

Arbetet framför oss

(529) Våra konferenser i Amerika har ett väldigt stort och viktigt arbete att utföra. Vi skall bedriva arbetet i Amerika på så sätt, att vi är till styrka och hjälp för dem, som förkunnar budskapet i avlägsna länder. Alla nationer, tungomål och folk skall väckas upp och fås att känna sanningen. Något har blivit utträttat, men det återstår fortfarande mycket att göra, och det finns mycket att lära inom denna konferens, för att verket skall gå framåt på ett vis, som ärar och förhårligar Gud.

Min själ har varit så nedtyngd, att jag inte har kunnat vila. Vilken verksamhetsgren skall vi satsa på, för att åstadkomma det djupaste intrycket på människors sinnen? Vi har våra skolor. De skall ledas på så vis, att de ger ifrån sig missionärer, som går ut på huvudvägarna och sidogatorna och

sår sanningens frön. Detta var Kristi uppdrag till Sina efterföljare. De bör uppsöka huvudstråken och sidovägarna och frambära sanningens budskap till själar, för att dessa skall bringas till tro på evangeliet. Jag kände ett djupt allvar, då jag insåg de stora bristerna i arbetet på orter, som jag nyligen har besökt. Vi måste stå i Guds kraft, om vi skall utföra detta arbete.

Varje medarbetare skall betrakta Gud, när han verkar. Vi skall arbeta som män och kvinnor, vilka har en levande förbindelse med Gud. Vi skall lära oss, hur vi bäst bemöter folk, där de är. Låt inte sådana förhållanden förekomma, som vi uppdagade på vissa platser efter vår återkomst till Amerika, där enskilda församlingsmedlemmar, i stället för att erkänna sitt ansvar, förlitade sig till människors vägledning. Dessa personer, som hade betrotts en invigd och helig kallelse till verksamhet, förstod ej värdet av personligt ansvar och hade åtagit sig själva arbetet med, att ordna och diktera, vad deras bröder skulle göra eller inte skulle göra. Detta är sådant, som Gud förbjuder (530) i Sitt verk. Han vill lägga Sina bördor på Sina bärare av bördor. Varje enskild själ står ansvarig inför Gud, och skall inte instrueras egenmäktigt av andra om sina uppgifter, sina säganden och sina arbetsfält. Vi skall icke lita på människors råd och samtycka till allt, vad de säger, med mindre vi får bevis för, att de står under Guds Andes inflytande.

Studera första och andra kapitlet i Apostlagärningarna. Jag har fått ljus om, att vårt arbete måste bedrivas på ett högre plan och vara mera omfattande, än hittills har varit fallet. Himmelsens ljus skall erkännas och värnas. Detta ljus är till för medarbetarna. Det är till för dem, som märker att Gud har gett dem ett budskap, och att de äger ett heligt ansvar för, att framföra sin förkunnelse.

Den närvarande sanningens budskap skall förbereda ett folk på Herrens ankomst. Låt oss förstå detta, och måtte de, som står i ansvarsställning, bli så eniga, att arbetet går framåt på stadig grund. Låt ingen träda fram som egenmäktig härskare och säga: Du skall gå dit, och de får inte gå dit; och Du måste göra detta, medan Ni inte får göra detta. Vi har ett stort och viktigt arbete att uträtta, och Gud vill, att vi förståndsmässigt tar itu med detta verk. När människor sätts i ansvarsställningar inom de skilda konferenserna, förvandlas de inte till gudar. Ingen äger tillräckligt stor visdom, till att handla utan rådgivning. Vederbörande behöver rådgöra med sina syskon och sinsemellan, samt be tillsammans och planlägga för verkets främjande. Måtte medarbetarna falla på knä i gemensam bön till Gud och vädja till Honom om, att styra deras

väg. Härvidlag har stor brist rått hos oss. Vi har förlitat oss för mycket till människors planläggning. Detta kan vi inte tillåta oss. Farofyllda tider väntar oss, och vi måste nå därhän, att vi vet att Herren lever och härskar samt bor i mänskobarns hjärtan. Vi måste hysa tillit till Gud.

Oavsett, vart Ni skickas hän, göm vörndaden för Gud (531) och kärleken till Honom i Era hjärtan. Gå dagligen till Herren, för att bli instruerade och vägleda; sätt Er lit till Gud för ljus och kunskap. Be om dessa instruktioner och detta ljus, till dess Ni får det. Det är meningslöst, att be och sedan glömma, vad man har bett om. Koncentrera Er på bönen. Detta går att göra under arbete med händerna. Just Du kan säga: Herre, jag tror; jag tror av hela mitt hjärta. Låt den Helige Andes kraft komma över mig.

Om det förekomme mera bön ibland oss, mera utövande av levande tro, och mindre beroende av, att andra vinner erfarenheten i vårt ställe, skulle vi befinna oss mycket längre fram och äga större andlig insikt, än vi gör i dag. Vad vi behöver, är en djup, personlig erfarenhet till hjärta och själ. Då kommer vi att kunna berätta, vad Gud gör och hur Han verkar. Vi behöver en levande erfarenhet av det, som hör till Gud; och vi är inte trygga, förrän vi får denna. Det finns de, som har en god erfarenhet, och de berättar om den; men när Ni skärskådar denna, ser Ni, att den inte är någon korrekt erfarenhet, ty den stämmer ej överens med ett tydligt "Så säger Herren". Om det någonsin har funnits en tidpunkt i vår historia, då vi har behövt ödmjuka oss personligen inför Gud, är det i dag. Vi behöver komma till Gud i tro på allt, vad Han har lovat i Ordet, och så vandra i allt det ljus och den kraft, som Gud ger.

Det värker i mig, när våra bröder kommer hem från främmande fält och har så litet att berätta om sina erfarenheter, och om, vad Herren gör, för att föra själar till sanningen. Det är vad vi önskar på denna tidpunkt. Gud önskar inte, att vi skall sätta i gång i ovetskap. Han önskar, att vi skall förstå vårt personliga ansvar inför Honom. Han tänker uppenbara Sig Själ för alla själar, som kommer till Honom i all ödmjukhet och helhjärtat söker Honom.

Det skall upprättas skolor i främmande länder och i vårt eget land. Vi måste lära oss av Gud, hur dessa skolor skall ledas. De skall icke styras så, som många av dem har styrts. Våra institutioner skall betraktas som Guds redskap, för att främja Hans arbete på (532) jorden. Vi måste se hän till Gud för vägledning och visdom; vi måste be ihärdigt till Honom, för att bli undervisade om, hur arbetet skall bedrivas på en fast grundval. Låt

oss erkänna Herren som vår lärare och vägledare, sedan kan vi bedriva arbetet i rätt riktning. Vi måste stå som en förenad grupp, som håller sams. Då kommer vi att se Guds frälsning uppenbaras till höger och vänster. Om vi verkar i samklang, ger vi Gud möjlighet till, att verka för oss.

I all vår skolverksamhet behöver vi en korrekt förståelse om, vad väsentlig utbildning är. Människor talar mycket om högre utbildning, men vem kan definiera eller avgöra, vad högre utbildning är? Den högsta utbildningen står att finna i den levande Gudens Ord. Den utbildning, som lär oss att lägga våra själar i Guds händer i all ödmjukhet, och som gör att vi tar till oss Guds Ord, och tror på dess utsagor, är den utbildning, som det är störst behov av. Genom denna utbildning kommer vi att se Guds frälsning. Med Guds Ande över oss, skall vi frambära sanningens ljus på huvudvägar och bivägar, så att Guds frälsning uppenbaras på ett anmärkningsvärt sätt.

Ämnar vi bedriva arbetet på Herrens vis? Är vi villiga, att låta oss undervisas av Gud? Tänker vi brottas med Gud i bön? Vill vi döpas i den Helige Ande? Detta är, vad vi behöver och måste ha på denna tidpunkt. Då kommer vi att gå fram med ett budskap från Herren, och sanningens ljus kommer att brinna som en fackla, vars klara ljus når ut till alla delar av världen. Om vi vandrar ödmjukt med Gud, kommer Gud att vandra med oss. Låt oss ödmjuka våra själar inför Honom, så skall vi uppleva Hans frälsning. – *The Review and Herald*, den 21. Oktober, 1909.

Råd till Lärare

[*Fru E. G. White och hennes grupp tillbringade under sin resa till Generalkonferensens storsamling fem dagar i College View. Fredag förmiddag talade hon till fem hundra studerande i högskolans kapell, och Sabbat och Söndag talade hon till stora församlingar i kyrkan. Måndag morgon träffade hon, på anmodan, hela lärarstaben. Följande är en del av hennes tal till de trettio lärare, som var församlade.* – W. C. White.]

Jag läser ur Andra Korintierbrevet, kapitel sex: "Som medarbetare uppmanar vi er också att ta emot Guds nåd så att den blir till nytta. Han säger ju: *Jag bönhör dig i rätt tid, och jag hjälper dig på frälsningens dag.* Se, nu är den rätta tiden, nu är frälsningens dag. Vi vill inte på något sätt väcka anstöt, för att vår tjänst inte skall smutskastas. Nej, under alla förhållanden vill vi visa att vi är Guds tjänare, med stor uthållighet, under lidanden, nöd och ångest, under hugg och slag, under fångenskap och upplopp, under arbete,

nattvak och svält, i renhet och insikt, i tålmod och godhet, i den helige Ande, med uppriktig kärlek, med sanningens ord och Guds kraft, med rättfärdighetens vapen i både höger och vänster hand, under ära och vanära, med dåligt rykte och gott rykte. Man kallar oss villolärare, men vi talar sanning. Vi är misskända men ändå erkända, vi är döende men lever, vi är tuktrade men inte till döds, vi är bedrövade men alltid glada, vi är fattiga men gör många rika, vi är utblottade på allt men äger allt. . . .

Gå inte som omaka par i ok med dem som inte tror. Vad har väl rättfärdighet med orättfärdighet att göra? Eller vad har ljus gemensamt med mörker? Hur kan Kristus och Beliar komma överens? Eller vad kan den som tror dela med den som inte tror? Vad kan ett Guds tempel ha för gemenskap med avgudarna? Vi är den levande Gudens tempel, ty Gud har sagt: *Jag skall bo hos dem och vandra med dem, och jag skall vara deras Gud, och de skall vara mitt folk.* Därför säger Herren: *Gå ut från dem och skilj er från dem och rör inte vid något orent. Då skall jag ta emot er, och jag skall vara er Fader, och ni skall vara mina söner och döttrar, säger Herren, den Allsmäktige.* {Verserna 1-10, 14-17, kursivering i *Svenska Folk-Bibeln* 98.}

Ni bör också studera det sjunde kapitlet, men jag tänker inte ta tid till, att läsa det nu.

Det är hela tiden en fara ibland vårt folk, att de, som inleder sitt arbete på skolor eller hälsohem, när tanken, att de måste vara överens med världen, studera de ting, som världen studerar, och bli bekanta med de ting, som världen är bekant med. Detta är ett av de största misstag, som kan göras. Vi kommer att göra allvarliga felgrepp, om vi koncentrerar oss på, att skärskåda världen.

Frågan ställs: Vad utgör den högre utbildningen? Det förekommer ingen högre utbildning, än den hos principerna i de ord, som jag läste för Er, från sjätte kapitlet i Andra Korintierbrevet. Låt våra studerande läsa detta flitigt, så att de förstår det. Det går inte att få en högre utbildning, än den, som de första lärjungarna fick, och som ges oss genom Ordet. Måtte Guds Helige Ande inpränta i Era sinnen överbevisningen om, att det inte finns något annat i hela världen i form av utbildning, som är lika upphöjt som den i sjätte och sjunde kapitlet i Andra Korintierbrevet. Låt oss skrida så långt fram i vårt arbete, som Guds Ord leder oss. Låt oss arbeta ihärdigt för denna högre utbildning. Låt vår rättfärdighet vara tecknet på vår förståelse av, att Guds vilja är betrodd oss genom Hans budbärare.

Det är varje troendes förmånsrätt, att ta Kristi liv och Kristi lära som sitt dagliga studium. Kristen

utbildning betyder godtagande, vad avser synpunkter och princip, av Frälsarens lära. Den innebär en daglig, samvetsgrann (535) vandring i Kristi fotspår, som sänkte Sig ned till, att ta av Sig Sin kungaskrud och krona samt komma till vår värld i mänsklig form, för att skänka mänskosläktet kraft, som inte gick att få på annat sätt. Vad är det för en kraft? – Det är den kraft, som kommer sig av, att den mänskliga naturen förenas med den gudomliga, kraft till, att ta till sig Kristi lära och följa Honom bokstavligt. I Sitt motstånd mot det onda och i Sitt arbete för andra, gav Kristus människorna ett exempel på den högsta möjliga utbildning, som någon kan få.

Guds Son förkastades av dem, som Han kom, för att välsigna. Han fattades av onda händer och korsfästes. Men sedan Han hade stått upp ifrån de döda, tillbringade Han fyrtio dagar med Sina lärjungar, och under den tiden gav Han dem en väldigt dyrbar undervisning. Han gjorde Sina efterföljare bekanta med de bärande principerna för högre utbildning. Och då Han stod i begrepp, att lämna dem och uppstiga till Sin Fader, löd Hans sista ord till dem: "... jag är med er alla dagar intill tidens slut." {Matteusevangeliet 28:20.}

Frestelser kommer att drabba många, som sänder sina barn till våra skolor, eftersom de vill ge dem det, som världen betraktar som väsentlig utbildning. Vem vet, vad den mest väsentliga utbildningen utgörs av, med mindre den är en utbildning, vilken erhålls från den Bok, som är fundamentet för all sann kunskap? De, som betraktar det som viktigt, att få kunskaper i nivå med världslig utbildning, begår ett stort misstag, vilket kommer att få dem att vackla på grund av personliga meningar, som härstammar från människor och är felaktiga. Till dem, som menar att deras barn måste ha det, som världen kallar för väsentlig utbildning, vill jag säga: Led Era barn till det enkla Guds Ord, så är de trygga. Vi kommer att kringspidas kraftigt inom kort, så vi måste verka snabbt.

Det ljus, som har getts mig, är att starkt tryck kommer att sättas på varje sjundedags-adventist, som världen kan komma i nära beröring med. De, som söker den (536) utbildning, vilken världen sätter så högt, leds gradvis allt längre bort från sanningens principer, tills de står där som utbildade, världsliga personer. Vilket pris har de inte betalat för sin utbildning! De har tagit farväl av Guds Helige Ande. De har valt, att acceptera det, som världen kallar för kunskap, i stället för de sanningar Gud har betrodd åt människor genom Sina tjänare, profeterna och apostlarna. Och det finns de, som har säkrat sig denna världsliga utbildning, och som tror sig kunna införa den på

våra skolor. Men låt mig säga Er, att Ni inte får ta det, som världen kallar för högre utbildning och bringa in det på våra skolor, sanatorier och i våra församlingar. Vi behöver förstå detta. Jag talar avgjort och bestämt till Er. Detta får icke ske.

I varje studerandes sinne bör tanken inpräntas, att en utbildning är ett fiasko, med mindre förståndet har fått grepp om Guds uppenbarade sanningar och med mindre hjärtat har godtagit lärdomarna från Kristi evangelium. Den studerande, som, i stället för de vittomfattande grundsatserna hos Guds Ord, tar till sig allmänna uppfattningar och lägger ned sin tid och uppmärksamhet på ovidkommande och tramsiga saker, kommer att känna av sinnets förtvinning och försvagning. Han har förlorat sin andliga växtkraft. Sinnet måste vänjas vid, att förstå de viktiga sanningar, som berör det eviga livet.

Jag har blivit instruerad, att vi skall föra våra elevers sinnen högre upp, än det nu är förmodat möjligt. Hjärta och sinne skall vänjas vid, att bevara sin renhet och dagligen fylla på med nytt bröd från Himmelens bageri. Det gudomliga sinnet och den gudomliga handen har genom tidsåldrarna bevarat skapelseberättelsen i dess renhet. Det är bara Guds Ord, som ger oss en äkta redogörelse för vår världs skapelse. Detta Ord skall vara huvudstudiet vid våra skolor. I detta kan vi konversera med patriarker och profeter. I detta lär vi oss, vad vår återlösning eller frälsning har kostat Honom, som från begynnelsen är Faderns like, och som offrade Sitt liv, så att ett folk kan stå förlossade inför Honom, befriade från (537) allt jordiskt och tarvligt, förnyade till Guds avbilder.

Om vi tänker lära oss av Kristus, måste vi be som apostlarna bad, då den Helige Ande blev utgjuten över dem. Vi behöver Guds Andes dop. Vi är inte säkra för en sekund, när vi inte visar Guds Ord vår lydnad.

Jag påstår inte, att språk ej skall studeras. Språk bör visst studeras. Inom kort kommer det att vara tydligt, att många behöver lämna sina hem och arbeta ibland dem med andra språk; och de, som känner till främmande språk, kommer därigenom att bli i stånd till, att tala med dem, som inte känner till sanningen. Vissa av vårt folk kommer att lära sig språken, som talas i de länder, dit vi sänder dem. Detta sätt är bättre. Och det är en, som kommer att stå på höger sida om den trofaste medarbetaren, för att möjliggöra förståelse och skänka visdom. Herren kan göra Ert arbete fruktbarande, även om Ni inte känner till främmande språk. När Ni befinner Er ibland folk och sprider våra publikationer, kommer Herren att bearbeta människors sinnen, och skänka förståelse av sanningen. En del, som inleder arbete på

utländska fält, kan lära ut Ordet genom tolk. Tack vare det trofasta arbetet kommer det att inhöstas en skörd, vars värde vi nu inte inser.

Det är en annan verksamhetsgren att beakta, nämligen arbetet i de stora städerna. I städerna bör det förekomma grupper med seriösa arbetare. Vi bör studera behoven på de försummade orterna. Herren har vänt vår uppmärksamhet till de försummade skarorna i storstäderna, likväl ägnas denna sak föga beaktande.

Vi är inte tillräckligt angelägna om, att tjata på Herren med våra böner, och att vädja till Honom om den Helige Andes gåva. Herren önskar, att vi går i närstrid med Honom på denna punkt. Han vill, att vi formligen belamrar tronen med våra oavlåtliga böner. Guds överbevisande kraft (538) måste märkas överallt i våra led. Den mest dyrbara utbildning, som kan fås, vinnas, genom att föra ut sanningens budskap till orter, som nu ligger i mörker. Vi bör gå ut precis som de första lärjungarna gjorde, i lydnad mot Kristi maning. Frälsaren gav lärjungarna deras förhållningsorder. Med några få ord berättade Han för dem, vad de kunde vänta sig att råka ut för: ”Se, jag sänder ut er som får mitt ibland vargar. Var därför listiga som ormar och oskyldiga som duvor.” {Matteusevangeliet 10:16.} Dessa arbetare skulle gå ut som representanter för Honom, som gav Sitt liv för världens liv.

Herren önskar, att vi skall komma i harmoni med Honom. Om vi gör det, kan Hans Ande härskas i våra sinnen. I fall vi har en sann förståelse av, vad väsentlig utbildning innebär, och dristar oss till, att undervisa enligt dess principer, kommer Kristus att hjälpa oss. Han har lovat Sina efterföljare, att när de står inför rådsförsamlingar och domare, skall de inte behöva överväga sina ord. Jag kommer att instruera Er, säger Han. Jag skall vägleda Er. När vi vet, vad det vill säga, att bli undervisade av Gud, när den himmelska visdomen bringas in i våra sinnen, kommer vi att märka skillnad på den och våra egna tankar. Vi kommer att förstå den som Guds ord, och i Guds Ord kommer vi att se visdom, liv och kraft. . . .

Vi skall undervisa de unga till, att på ett balanserat vis använda de mentala och fysiska krafterna. Trofast tjänst med hela kroppen skänker en bred och omfattande utbildning. Vi har ett hårt arbete att utföra i Australien, med att utbilda föräldrar och unga enligt dessa riktlinjer; men vi håller ståndaktigt ut, tills lärdomarna sitter på plats. Därmed fulländas utbildningen. Studietiden måste nämligen fördelas mellan boklig kunskap och kunnande om praktiskt arbete. Om en del av vardagen används till nyttigt arbete, lär eleverna sig, att röja vegetationen, att odla jorden och att

bygga hus. Denna tid skulle eljest användas till idrott och förlustelser eller nöjen. (539) Och Herren välsignar de studerande, som använder sin tid till, att lägga sig till med nyttiga vanor.

Undervisa de studerande om, att inte betrakta den teoretiska delen som det viktigaste i deras utbildning. Inpränta djupare hos varje elev, att vi bör bättre förstå, hur vi skall behandla kroppens funktioner. Och det är många, som kommer att bli förståndigare härvidlag, om de inte begränsar sig till flera års studium utan praktisk erfarenhet. Ju mera vi ställer oss under Guds ledning, desto större kunskap kommer vi att få från Gud. Låt oss säga till våra studerande: Håll Er i förbindelse med all krafts källa. Ni är Guds medarbetare. Han skall vara vår huvudinstruktör. – *The Review and Herald*, den 11. November, 1909.

För vidare studium

Loma Linda College of Evangelists {Evangelisternas Skola i Loma Linda}, *Vittnesbörd för Församlingen*, Band 9, sidorna 173-178 (1909)

The Physician an Educator {Läkaren är en Lärare}, *The Ministry of Healing*, sidorna 125-136 (1909), *Hälsa för Hela Människan*, sidorna 95-107

General Hygiene {Renlighet i Allmänhet}, *The Ministry of Healing*, sidorna 171-176 (1909), *Hälsa för Hela Människan*, sidorna 141-146

Hygiene Among the Israelites {Renlighet ibland Israeliterna}, *The Ministry of Healing*, sidorna 276-286 (1909), *Hälsa för Hela Människan*, sidorna 235-243

Dress {Kläder}, *The Ministry of Healing*, sidorna 287-294 (1909), *Hälsa för Hela Människan*, sidorna 245-252

Diet and Health {Kost och Hälsa}, *The Ministry of Healing*, sidorna 295-310 (1909), *Hälsa för Hela Människan*, sidorna 253-265

True Education and Missionary Training {Sann Utbildning och Upplärning i Missionering}, *The Ministry of Healing*, sidorna 395-406 (1909), *Hälsa för Hela Människan*, sidorna 343-354

A True Knowledge of God {Sann Gudskunskap}, *The Ministry of Healing*, sidorna 409-426 (1909), *Hälsa för Hela Människan*, sidorna 355-370

Danger in Speculative Knowledge {Det Farliga i spekulativ Kunskap}, *The Ministry of Healing*, sidorna 427-438 (1909), *Hälsa för Hela Människan*, sidorna 371-382

The False and the True in Education {Sann och falsk Kunskap inom Utbildningen}, *The Ministry of Healing*, sidorna 439-450 (1909), *Hälsa för Hela Människan*, sidorna 383-394

Importance of Seeking True Knowledge {Vikten av, att söka äkta Kunskap}, *The Ministry of*

Healing, sidorna 451-458 (1909), *Hälsa för Hela Människan*, sidorna 395-401

(540) The Knowledge Received through God's Word {Kunskapen, som mottas genom Guds Ord}, *The Ministry of Healing*, sidorna 458-466 (1909), *Hälsa för Hela Människan*, sidorna 403-410

Decision of Character {Karaktersens Fasthet} *The Youth's Instructor*, den 25. Januari, 1910

The Gift of Speech {Talets Gåva}, *The Review and Herald*, den 12. Maj, 1910

Unholy Knowledge {Ohelgat Kunnande}, *The Review and Herald*, den 4. Augusti, 1910

Temperance in the Family {Måttfullhet i Familjen}, *Signs of the Times*, den 13. September, 1910

The Mother a Missionary {Modern en Missionär}, *Signs of the Times*, den 20. September, 1910

The Father's Duty {Faderns Plikt}, *Signs of the Times*, den 18. Oktober, 1910

Christian Homes {Kristna Hem}, *The Review and Herald*, den 22. November, 1910

The Home School {Skolan i Hemmet}, *Signs of the Times*, den 12. Januari, 1911

Walk in the Light {Vandra i Ljuset}, *The Youth's Instructor*, den 17. Januari, 1911

Woman in the Home {Kvinnan i Hemmet}, *Signs of the Times*, den 4. April, 1911

Woman in the Home {Kvinnan i Hemmet}, *Signs of the Times*, den 30. Juni, 1911

Parents as Character Builders {Föräldrarna som Karaktärsdanare}, *Signs of the Times*, den 5. Oktober, 1911

A Godly Example in the Home {Ett gudfruktigt Exempel i Hemmet}, *Signs of the Times*, den 12. Oktober, 1911

A Message to Parents {Ett Budskap till Föräldrar}, *The Review and Herald*, den 1., 8. Februari, 1912

Words to the Young {Ord till de Unga}, *The Youth's Instructor*, den 23. April, 1912

Training the Youth to be Workers {Att lära upp de Unga till, att bli Medarbetare}, *The Review and Herald*, den 16. Maj, 1912

Young Men as Missionaries {Unga Män som Missionärer}, *The Review and Herald*, den 23. Maj, 1912

Det sanna Idealet för våra Unga

(541) Genom felaktig uppfattning av utbildningens sanna natur och avsikt, har många anammat allvarliga och rent av fatala villfarelser. Sådana misstag begås, när hjärtats renhet och de rätta principerna försummas i kampen om kulturell förfining, eller när eviga angelägenheter förbises i jakten på timliga fördelar.

Det är riktigt, att de unga menar sig behöva utveckla sina naturliga krafter till det yttersta. Vi önskar inte, att begränsa den utbildning, som Gud inte begränsar. Men våra målsättningar gagnar ingen, om vi inte riktar in dem på Guds ära och mänsklighetens bästa. Med mindre våra kunskaper utgör ett trappsteg på vägen till de högsta målen, är de utan värde.

Jag har blivit kraftfullt uppmanad till, att verka för upprättandet av kristna skolor. På dagens skolor undervisar man om mycket, som snarare är till hinder, än till välsignelse. Det krävs skolor, där Guds Ord görs till grunden för all utbildning. Satan är Guds store fiende, och det är hela tiden hans målsättning, att leda bort själar från deras allians med Himmelens Konung. Han vill, att människornas sinnen påverkas så, att män och kvinnor övar sitt inflytande till förmån för villfarelse och moraliskt fördärv, i stället för att de skall använda sina förmågor i Guds tjänst. Han uppnår också sitt mål, och genom att förvanska deras tankar om utbildning, lyckas han med, att föra över föräldrar och lärare på sin sida. Följden blir en felaktig utbildning, som leder in tankarna på vägen till otro.

På många av dagens grund- och högskolor lärs begåvade mäns slutsatser – som är utfallet av deras vetenskapliga forskningar – nogsamt ut; medan man får det intrycket, att om dessa män talar sant, kan Bibeln inte stämma. Vantrons törnetaggar är förklädda; de döljs av (542) vetenskapens och filosofins blomsterprakt och fräschhet. Mänskosinnet lockas av vantron. De unga ser i den ett oberoende, som fångar fantasin, och därmed blir de bedragna. Satan jublar; det är så här han helst vill ha det. Han ger näring åt alla tvivlets frön, som sås i de ungas hjärtan, och snart nog inhöstas en överdådig skörd av vantro.

Vi får inte låta våra ungas sinnen genomsyras på detta vis; för det är dessa unga vi är beroende av för arbetet i framtiden. Vi önskar oss något mera för dem, än utbildning i akademisk forskning. Den sanna utbildningens forskning är den sanning, som skall inpräntas så djupt i själen, att den inte utplånas av den allestädes förekommande villfarelsen.

Guds Ord bör inta sin plats – förstaplatsen – inom alla utbildningssystem. Som uppfostrande kraft, är det av större värde, än alla tidsåldrars filosofiska skrifter. I dess många stilarter och ämnen finns det alltid något, som kan intressera och undervisa alla människors sinnen, dessutom förädlar det alla intressen. Uppenbarelsens ljus skiner oförminskat över den avlägsnaste forntid, över vilken människors annaler inte kastar något ljus. Bibelns poesi har framkallat världens

förundran och beundran. Dess glödande skönhet, dess högsta och högtidligaste majestät, dess gripande innehåll, är oförlitligt och överträffar de mest strålande alster av mänsklig snillrikhet. Bibelns logik är sund och dess värtalighet fantastisk. I den skildras ädla gärningar av ädla män, exempel på enskild dygd och offentlig ära, lärdomar om söners kärlek och renhet.

Det förekommer ingen ställning i livet, ingen fas under en människas erfarenhet, där Bibeln inte har en värdefull undervisning. Herre och undersåte, mästare och tjänare, köpare och säljare, låntagare och långgivare, föräldrar och barn, lärare och elever – här finner alla lärdomar av omätbart värde.

Men framför allt framlägger Guds Ord frälsningsplanen; det visar, hur syndiga människor försonas med Gud, framhåller sanningens stora grundregler och plikter, som bör (543) behärska våra liv, och lovar oss gudomlig hjälp med deras iakttagande och följande. Det når bortom detta flyktiga liv, bortom vårt släktes korta och begränsade historia. Det öppnar en vy eller utsikt över eviga tider inför våra ögon – tider, som inte kommer att förmörkas av synd, inte inhöljas i sorg. Ordet lär oss, hur vi tar oss till de frälstas boningar, och ger en ankringsplats åt vårt hopp och våra mest hängivna önskningar.

De sanna bevekelsegrunderna för tjänst skall framhållas för gamla och unga. De studerande skall läras upp på sådant sätt, att de utvecklas till nyttiga män och kvinnor. Varje medel, som upphöjer och förädlar dem, skall användas. De skall lära sig, att göra bäst bruk av sina krafter. Fysiska och mentala krafter skal belastas lika mycket. Vanor för ordning och disciplin skall uppbyggas. Den kraft, som används i ett rent, äkta leverne, skall framhållas för de studerande. Detta hjälper dem, att förbereda sig för nyttig tjänst. Därmed växer de till dagligen och blir renare och starkare, bättre förberedda genom Hans nåd och med hjälp av studiet av Hans Ord anstränger de sig helhjärtat, för att motstå det onda.

Sann utbildning är inskräpandet av de tankar, som förser sinne och hjärta med kunskap om Gud som Skapare och Jesus Kristus som Förlossare. En sådan utbildning förnyar sinnet och förvandlar karaktären. Den stärker och befäster sinnet emot själafiendens förföriska viskande och sätter oss i stånd till, att förstå Guds röst. Den, som har lärt sig det, görs skickad till, att bli Kristi medarbetare.

Om våra unga får denna kunskap, sätts de i stånd till, att få allt annat nödvändigt; men i motsatt fall ger all den kunskap, som de kan säkra sig från världen, dem ingen plats i Herrens led. De må

samla all den kunskap, som böcker har att ge, och ändå vara okunniga om ABC för den rättfärdighet, som kan ge dem en karaktär, vilken är godtagbar för Gud.

De, som eftersträvar kunskap på världens skolor, bör komma ihåg, att en annan skola också vill ha dem (544) som elever, nämligen Kristi skola. I den skolan blir eleverna aldrig färdiga. Ibland eleverna finns det både gamla och unga. De, som ger akt på den gudomliga Lärarens undervisning, uppnår ständigt mera visdom och förädling av själen, och de förbereds härigenom för upptagning i den högre skolan, där deras utveckling kommer att fortsätta genom evigheten.

Den eviga visdomen betonar livets stora lärdomar för oss, lärdomar beträffande plikt och lycka. Dessa är ofta svåra att lära sig, men utan dem gör vi inga verkliga framsteg. De må kosta oss ansträngning, tårar, ja, rent av själslig vanda; men vi får inte vackla eller tröttnas. Det är i denna värld, mitt uppe i dess prövningar och frestelser, som vi måste bli skickade för de rena och heliga änglarnas sällskap. De, som blir så upptagna av mindre viktiga studier, att de avslutar gången i Kristi skola, går evigt förtappade.

Varje förmåga, varje egenskap, som Skaparen har utrustat människornas barn med, bör brukas till Hans ära; och i tjänande finner vi den renaste, ädlaste och lyckligaste sysselsättning. Himmels principer bör sättas högst i livet, och varje framsteg, som görs i uppnåendet av kunskap eller förståelseförmågornas utveckling, bör utgöra ett steg mot sammansmältningen av det mänskliga med det gudomliga.

Frestelser kommer att drabba många, som sänder sina barn till våra skolor, eftersom de vill ge dem det, som världen betraktar som väsentlig utbildning. Vem vet, vad den mest väsentliga utbildningen utgörs av, med mindre den är en utbildning, vilken erhålls från den Bok, som är fundamentet för all sann kunskap? De, som betraktar det som viktigt, att få kunskaper i nivå med världslig utbildning, begår ett stort misstag, vilket kommer att få dem att vackla på grund av personliga meningar, som härstammar från människor och är felaktiga.

De, som söker den utbildning, vilken världen sätter så högt, leds gradvis allt längre bort från sanningens principer, tills de står där som utbildade, världsliga personer. (545) Vilket pris har de inte betalat för sin utbildning! De har tagit farväl av Guds Helige Ande. De har valt, att acceptera det, som världen kallar för kunskap, i stället för de sanningar Gud har betrott åt människor genom Sina tjänare, profeterna och apostlarna.

Fäder och mödrar har tilldelats ansvaret för, att ge en kristen utbildning åt barnen, som har betrotts åt dem. De får under inga omständigheter låta något som helst arbete uppta sinne, tid och förmågor i sådan grad, att de låter sina barn driva omkring, tills de är fjärran från Gud. De får inte släppa taget om barnen, så att de faller i de vantrognas händer. De måste göra allt, som står i deras makt, för att bevara dem från, att tillägna sig världens anda. De skall lära dem, att bli Guds medarbetare. De skall vara Guds mänskliga hand och göra sig själva och sina barn redo för evigt liv.

Det väntar ett allvarligt barn att uträtta för barnen. Innan den världsomfattande hemsökelsen drabbar jordens invånare, kallar Herren Sina egentliga israeliter till tjänst. Samla Era barn i Era boningar; rädda dem från de individer, som talar med Satans tunga, som trotsar Guds bud. Låt oss i vårt utbildningsarbete omfamna långt flera barn och unga, så kommer det att uppstå en hel här av missionärer, som utför Guds arbete.

Våra utbildningsinstitutioner skall göra mycket, för att tillfredsställa behoven av medarbetare till missionsfältet. Överallt i världen behövs det medarbetare. Guds sanning skall föras till främmande länder, så att de, som sitter i mörker, blir upplysta. Det är behov av uppodlade förmågor i alla delar av Guds verk. Gud har planlagt, att våra skolor skall vara redskap till, att utveckla medarbetare åt Honom – medarbetare, som inte skämmer ut sig. Han manar oss, att sända våra ungdomar till våra skolor; där skall de raskt utrustas för tjänst. – *The Review and Herald*, den 22. Augusti, 1912.

(546) **För vidare studium**

Dangerous Amusements for the Young {Farliga Nöjen för de Unga}, *The Review and Herald*, den 29. Augusti, 1912

Dignity of Labor {Arbetets Världighet}, *The Review and Herald*, den 3. Oktober, 1912

What Shall Our Children Read? {Vad skall våra Barn läsa?}, *The Review and Herald*, den 23., 30. Januari, 1913

1913 års utgåva av boken "Counsels to Teachers" {"Råd till Lärare"} (se innehållsförteckningen för ämnen)

Looking Unto Jesus {Blicka hän till Jesus}, *The Review and Herald*, den 16. Juli, 1914

Simplicity and Economy {Enkelhet och Sparsamhet}, *The Review and Herald*, den 30. Juli, 1914

Effect of Mind on Health {Sinnets Inverkan på Hälsan}, *Signs of the Times*, den 6. Oktober, 1914

Women as Missionaries {Kvinnor som Missionärer}, *The Review and Herald*, den 10. December, 1914

Ett Budskap till våra Unga

(547) Det finns böcker av största vikt, som våra unga aldrig bläddrar i. De försummas, eftersom de unga anser dem vara mindre intressanta, än alldagligare läsning.

Vi bör råda våra unga till, att gripa sig an med sådan läsning, som bidrar till en kristen karaktär. De betydelsefullaste punkterna hos vår tro bör mejslas in i våra ungas minnen. De har bara getts en glimt av dessa sanningar, men har inte lärt känna dem så ingående, att de uppskattar studiet av dem. Vår ungdom bör läsa sådant, som utövar en sund och helgande inverkan på deras sinnen. De behöver detta, för att bli i stånd till, att skilja mellan sann och falsk religion. Det förekommer mycken lektyr, som må vara god, men som inte helgar.

Nu är tiden inne och tillfället här, för att verka för de unga. Berätta för dem, att vi nu lever i en farlig kristid och att det är nödvändigt att veta, hur man skall skilja äkta gudsvörnad från falsk. Våra unga behöver hjälp, de behöver lyftas upp, uppmuntras, men på rätt sätt – kanhända inte exakt på det vis, som de skulle föredra, utan på ett sätt, som bidrar till helgandet av själ och sinne. De behöver god, helgande religion mera, än något annat.

Jag väntar mig inte, att jag skall leva så länge till. Mitt arbete närmar sig sin avslutning. Säg de unga, att jag önskar, att mina ord skall uppmuntra dem till att leva ett sådant liv, som är särskilt tilltalande för Himmelens väsen, och som gör deras eget inflytande över andra till det ädlaste slag.

Under nattens gång sysslade mitt sinne med, att peka ut och slänga böcker, som saknade värde för de unga. Vi bör välja böcker åt dem, som uppmuntrar dem till, att leva ett allvarligt liv och som kommer dem, att söka i den Heliga Skrift. Detta har tidigare framställts för mig, och jag tänkte, att jag skulle lägga fram det för Er och betona det. Vi är inte betjänta av, att våra unga läser värdelös litteratur. De behöver böcker, som är till välsignelse (548) för sinne och själ. Vi tar för lätt på det här. Därför bör vårt folk bli medvetet om, vad jag säger härom.

Jag tror inte, att jag skall få flera vittnesbörd åt vårt folk. Våra män med sunt, pålitligt omdöme vet, vad som är bäst, när det gäller verkets förädling och utveckling. Men de behöver, med hjälp av Guds kärlek i sina hjärtan, tränga allt djupare in i studiet av de ting, som hör Guds rike till. Jag är ytterst angelägen om, att våra ungdomar får passande läsning; då kommer också

de äldre att göra det. Vi måste ha ögonen öppna för sanningens religiösa tilldragningskraft. Våra sinnen och våra hjärnor måste vara öppna för Guds Ords sanningar. Satan kommer, när människorna inte är på sin vakt. Vi får inte vara nöjda med, att varningsbudskapet en gång har ljudit. Vi måste låta det ljuda gång på gång.

Vi kunde ta fram så intressant litteratur för bokcirklar, att stoffet skulle dra folk till sig och verkligen påverka deras sinnen. Om Gud låter mig arbeta ytterligare, skulle jag med glädje bidra till framställningen av böcker för de unga.

Detta är ett arbete, som borde utföras för de unga, varigenom deras sinnen skulle påverkas och formas av Guds helgande sanning. Det är min innerliga önskan för våra unga, att de skall förstå den verkliga betydelsen av rättfärdiggörelse genom tro och den karaktärens fullkomning, som kommer att bereda dem för evigt liv. Jag tror ej, att jag kommer att leva så länge till, och jag efterlämnar detta budskap till de unga, för att de skall uppnå de mål, som de har föresatt sig.

Jag förmanar mina bröder, att uppmuntra de unga till, att sätta Guds dyrbara nåd oändligt högt. Arbeta för och be ständigt om, att de måtte begripa, hur dyrbar den sanna tron är. Framhåll välsignelsen av och det tilltalande hos helgelse och Guds nåd. Jag har känt en börda för detta, eftersom jag vet, att det har försumrats.

Jag har ingen garanti för, att mitt liv skall fortgå särskilt länge till, men jag känner, att Herren har antagit mig. Han vet, hur svårt jag har lidit, då jag har bevittnat den låga standard, som så kallade (549) kristna har levt enligt i andligt hänseende. Jag har känt, att det har varit väldigt viktigt, att sanningen skulle uppenbaras i mitt liv, och att mitt vittnesbörd skulle nå ut till församlingen. Jag önskar, att Ni skall göra Ert yttersta, för att sprida mina skrifter till vårt folk i främmande länder.

Säg åt de unga, att de har haft många andliga fördelar. Gud önskar, att de skall göra allvarliga ansträngningar, för att få ut sanningen till folk. Det framstår för mig som min särskilda plikt, att säga dessa ting. – *The Review and Herald*, den 15. April, 1915.